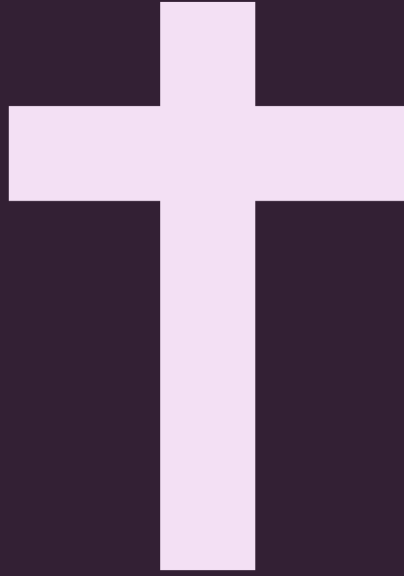

Η Καινή Διαθήκη

The Greek New Testament according to the Byzantine Text
form. Robinson-Pierpont 2018 edition

Ἡ Καινή Διαθήκη
**The Greek New Testament according to the Byzantine Text form.
Robinson-Pierpont 2018 edition**

Public Domain

Language: Ελληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2024-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 13 Jan 2024
b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e

Contents

Preface	1
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ	6
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ	36
ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ	55
ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ	87
ΠΡΑΞΕΙΣ	110
ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ	141
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄	153
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄	164
ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ	172
ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ	176
ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ	180
ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ	183
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄	186
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄	189
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄	191
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄	194
ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ	197
ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ	199
ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ	200
ΙΑΚΩΒΟΥ	209
ΠΕΤΡΟΥ Α΄	212
ΠΕΤΡΟΥ Β΄	216
ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄	218
ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄	222
ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄	223
ΙΟΥΔΑ	224
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ	225

Preface

THE ONLINE GREEK NEW TESTAMENT DECLENSION CODES FOR NOUNS, ADJECTIVES, PREPOSITIONS, CONJUNCTIONS AND PARTICLES

Derived, compared and corrected from the Bagster "Analytical Greek Lexicon," with comparison made against Perschbacher's "New Analytical Greek Lexicon"

Abbreviated in a form similar to that found in Friberg's "Analytical Greek New Testament"
Maurice A. Robinson
29 July 2004

The codes which follow reflect an original abridgment and correction of the data presented in "The Analytical Greek Lexicon" (London: Samuel Bagster and Sons, 1859).

Comparison also has been made against the revised updating of that lexicon by Wesley J. Perschbacher in his "The New Analytical Greek Lexicon" (Peabody, MA: Hendrickson, 1990). The Perschbacher revision failed to adjust over 500 parsing or declensional errors in the original Bagster edition; these now have been corrected.

The abbreviation system was developed independently. Its features are similar to those in Timothy and Barbara Friberg "The Analytical Greek New Testament" (Grand Rapids: Baker, 1981), and can be used readily by anyone familiar with the Bagster lexicon, Perschbacher, or Friberg.

Many Greek New Testament non-verbal forms (nouns, adjectives, conjunctions, prepositions, and particles) can be interpreted in more than one way. The declensions presented reflect a normal interpretation of those forms which actually occur in the Greek New Testament. Every NT occurrence is covered, and the declensions reflect the totality of Greek NT non-verbal forms.

The data presented are not claimed to be free from error; the editor may be notified of any problem regarding the parsing, declension, or Strong's number assigned to any word, at SEBTS, P. O. Box 1889, Wake Forest, NC 27588.

UNDECLINED FORMS:

ADV	=	ADVerb or adverb and particle combination
CONJ	=	CONJunction or conjunctive particle
COND	=	CONDitional particle or conjunction
PRT	=	PaRTicle, disjunctive particle
PREP	=	PREPosition
INJ	=	INterJection
ARAM	=	ARAMaic transliterated word (indeclinable)
HEB	=	HEBrew transliterated word (indeclinable)
N-PRI	=	Indeclinable PRoper Noun
A-NUI	=	Indeclinable NUmeral (Adjective)
N-LI	=	Indeclinable Letter (Noun)
N-OI	=	Indeclinable Noun of Other type

DECLINED FORMS:

All follow the order: prefix-case-number-gender-(suffix)

Prefixes:

N-	=	Noun
A-	=	Adjective
R-	=	Relative pronoun
C-	=	reCiprocal pronoun
D-	=	Demonstrative pronoun
T-	=	definite arTicle
K-	=	correlative pronoun
I-	=	Interrogative pronoun
X-	=	indefinite pronoun
Q-	=	correlative or interrogative pronoun
F-	=	reFlexive pronoun (person 1,2,3 added)
S-	=	poSsessive pronoun (person 1,2,3 added)
P-	=	Personal pronoun (person 1,2,3 added)

(Note: 1st and 2nd personal pronouns have no gender)

Cases (5-case system only):

-N	=	Nominative
-V	=	Vocative
-G	=	Genitive
-D	=	Dative
-A	=	Accusative

Number:

S	=	Singular
P	=	Plural

Gender:

M	=	Masculine
F	=	Feminine
N	=	Neuter

Suffixes:

-S	=	Superlative (used primarily with adjectives and some adverbs)
-C	=	Comparative (used primarily with adjectives and some adverbs)
-ABB	=	ABBreviated form (used only with the number 666)
-I	=	Interrogative
-N	=	Negative (used with some particles, adverbs, adjectives, and conjunctions)
-K	=	“Kai” (CONJ), second person personal pronoun: “su” or neuter definite article “to”
-ATT	=	ATTic Greek form

STRONG'S NUMBERS:

To access the lexical root form definition of any Greek word, the appropriate Strong's concordance number immediately follows each Greek word. The definition then can be obtained by the normal routine for definitions as used for English texts. The Strong's numbers used for the Greek New Testament do NOT always coincide with those used in the English texts. Strong clearly assisted the lay reader of the Authorized Version by assigning numbers to each unique root word form; however, he also attempted further to aid the reader by subdividing some root forms into separately numbered entries.

The result of such subdivision can be seen in the multiple forms of the verb “to be” (each of which ultimately derives from Strong's 1510). The same policy of separate numerical entries also was applied to various comparative and superlative forms of some adjectives and adverbs, as well as to the adverbial use of some noun forms.

Conversely, rather than treating each word separately (as would have been proper for anyone able to read the Greek), Strong assigned a single unique number to certain multiple-word expressions (e.g., “ou mh” or “ei

de mhge”). This number no longer was reflective of the individual root forms. Once more, this action was taken by Strong in order to assist the lay English reader who knew no Greek; in practice this policy becomes a severe hindrance to those who know and seek to read and understand the New Testament in its original Koine Greek.

Thus, the Strong's numbers – well-suited as they may be for the lay reader of the English text – in places become confusing and detrimental to those reading the Greek New Testament who would use those numbers when searching for or classifying the ultimate lexical root forms of various Greek words.

The present Greek edition attempts to alter Strong's Greek word numbers so that they relate directly to their ultimate practical root form. For example, all forms of the irregular second aorist root “eipon” (Strong's 2036) now are assigned to the root “legw” (Strong's 3004), to which “eipon” functions as the practical aorist. Similarly, all derived forms of “eidon” (originally included within Strong's 1492) now are related appropriately to either “oraw” (Strong's 3708) or “oida” (Strong's 1492), in accordance with their particular meaning.

In some cases, new words exist within the Koine Greek text that had not appeared in the Textus Receptus upon which Strong's numbering system had been based. In such cases, the new word is located either under a relatively appropriate Strong's number, or has been assigned a Strong's number that otherwise would no longer exist, due to consolidation under the root lexical forms. One case in particular is that of “ekperissou” and “ekperisswv,” neither of which exist separately in the TR: these have been assigned the (otherwise now vacant) Strong's number 4055, thus retaining a single common root, and

that in close relation to other words containing some form of “periss-”.

The revision of the Strong's numbers within the Greek NT text is an ongoing process. Ultimately all Strong's numbers in the Greek text will agree with the Greek lexical root form.

ADDITIONAL NOTES:

It is ASSUMED that all Strong's numbers are correct; these have not been verified, although a few errors have been noted and corrected.

Declined proper nouns are not specifically identified as being names of persons or places; only indeclinable forms are so identified. Reflexive pronouns have the Person (1,2,3) attached, e.g. F-3DSF See “auth” in the Bagster lexicon or Perschbacher for further examples.

THE ONLINE GREEK NEW TESTAMENT PARSING CODES FOR VERB-RELATED FORMS

Derived, compared and corrected from the Bagster “Analytical Greek Lexicon,” with comparison made against Perschbacher's “New Analytical Greek Lexicon”

Abbreviated in a form similar to that found in Friberg's “Analytical Greek New Testament”
Maurice A. Robinson
27 July 2004

The codes which follow reflect an original abridgment and correction of the data presented in “The Analytical Greek Lexicon” (London: Samuel Bagster and Sons, 1859).

Comparison also has been made against the revised updating of that lexicon by Wesley J. Perschbacher in his “The New Analytical Greek Lexicon” (Peabody, MA: Hendrickson, 1990). The Perschbacher revision failed to adjust over 500 parsing or declensional errors in the original Bagster edition; these now have been corrected.

The abbreviation system was developed independently. Its features are similar to those in Timothy and Barbara Friberg “The Analytical Greek New Testament” (Grand Rapids:

Baker, 1981), and can be used readily by anyone familiar with the Bagster lexicon, Perschbacher, or Friberg.

Many Greek New Testament verbal forms can be parsed in more than one manner. The parsings given reflect a normal interpretation of those forms which actually occur in the Greek New Testament. Every NT occurrence is covered, and the parsings reflect the totality of Greek NT verbal forms.

The data presented are not claimed to be free from error; the editor may be notified of any problem regarding the parsing, declension, or Strong's number assigned to any word, at SEBTS, P. O. Box 1889, Wake Forest, NC 27588.

All Greek verbs are listed in one of three various forms:

- 1) V-tense-voice-mood
- 2) V-tense-voice-mood-person-number
- 3) V-tense-voice-mood-case-number-gender

The abbreviations which pertain to each of these categories are the following:

Tense:

P	=	Present
I	=	Imperfect
F	=	Future Second Future = 2F
A	=	Aorist Second Aorist = 2A
R	=	peRfect Second peRfect = 2R
L	=	pLuperfect Second pLuperfect = 2L

Voice:

A	=	Active
M	=	Middle
P	=	Passive
E	=	Either middle or passive
D	=	middle Deponent
O	=	passive depOnent
N	=	middle or passive depoNent

Mood:

I	=	Indicative
S	=	Subjunctive
O	=	Optative
M	=	iMperative
N	=	iNfinitive
P	=	Participle

Extra: -ATT = Attic Greek form
 Person: 1, 2, 3 = First, Second, Third person
 Number: S, P = Singular, Plural
 Gender: M, F, N = Masculine, Feminine, Neuter
 Case:

N	=	Nominative (5-case system only!)
G	=	Genitive
D	=	Dative
A	=	Accusative
V	=	Vocative

SPECIAL NOTE: the so-called “Second” forms of the Aorist, Future, Perfect and Pluperfect are respectively designated as 2A, 2F, 2P and 2L, preceding the voice and mood designations. Functionally, these forms are equivalent to the undesignated (First) Aorist, Future, Perfect, and Pluperfect forms.

STRONG'S NUMBERS:

To access the lexical root form definition of any Greek word, the appropriate Strong's concordance number immediately follows each Greek word. The definition then can be obtained by the normal routine for definitions as used for English texts. The Strong's numbers used for the Greek New Testament do NOT always coincide with those used in the English texts. Strong clearly assisted the lay reader of the Authorized Version by assigning numbers to each unique root word form; however, he also attempted further to aid the reader by subdividing some root forms into separately numbered entries.

The result of such subdivision can be seen in the multiple forms of the verb “to be” (each of which ultimately derives from Strong's 1510). The same policy of separate numerical entries

also was applied to various comparative and superlative forms of some adjectives and adverbs, as well as to the adverbial use of some noun forms.

Conversely, rather than treating each word separately (as would have been proper for anyone able to read the Greek), Strong assigned a single unique number to certain multiple-word expressions (e.g., “ou mh” or “ei de mhge”). This number no longer was reflective of the individual root forms. Once more, this action was taken by Strong in order to assist the lay English reader who knew no Greek; in practice this policy becomes a severe hindrance to those who know and seek to read and understand the New Testament in its original Koine Greek.

Thus, the Strong's numbers – well-suited as they may be for the lay reader of the English text – in places become confusing and detrimental to those reading the Greek New Testament who would use those numbers when searching for or classifying the ultimate lexical root forms of various Greek words.

The present Greek edition attempts to alter Strong's Greek word numbers so that they relate directly to their ultimate practical root form. For example, all forms of the irregular second aorist root “eipon” (Strong's 2036) now are assigned to the root “legw” (Strong's 3004), to which “eipon” functions as the practical aorist. Similarly, all derived forms of “eidon” (originally included within Strong's 1492) now are related appropriately to either “oraw” (Strong's 3708) or “oida” (Strong's 1492), in accordance with their particular meaning.

The revision of the Strong's numbers within the Greek NT text is an ongoing process. Ultimately all Strong's numbers in the Greek text will agree with the Greek lexical root form.

ADDITIONAL NOTES

ACCURACY OF STRONG'S NUMBERS:

It is ASSUMED that all Strong's numbers are correct; these have not been verified, although a few errors have been noted and corrected.

THE VARIOUS FORMS OF THE VERB "TO BE":

Although the analytical lexicons state no voice for the various forms of "to be" (including compound verbs in which "-eimi" is an element), for the purposes of the current parsing data ALL such forms are considered to be in the ACTIVE voice.

In addition, Strong's Concordance gives unique numbers to many separate forms of the verb "to be", even though all these properly derive from "eimi" (1510) alone. Perschbacher gives both numbers: the particular Strong's number in the left margin and the root number 1510 in the right margin. In the present electronic Greek NT texts, ALL forms of "eimi" reflect the single number 1510.

Since accents and breathings are not provided in these Greek texts, some word forms will appear identical although possessing distinct parsings or declensions. The following specifically should be noted:

The form "h" occurs infrequently as part of the verb "to be" (V-PAS-3S of 1510, numbered 5600 by Strong); the same form reflecting the definite article (3588), relative pronoun (3739), and disjunctive particle (2228, 2229) dominates within the Greek NT.

The form "ei" also occurs infrequently as part of the verb "to be" (V-PAI-2S of 1510, numbered 1488 by Strong); the same form (in the absence of accents and breathings) occurs most frequently as a conditional particle (1487).

The form "hn" is frequent as a verb form in the Greek NT (V-IAI-3S of 1510, numbered 2258 by Strong); it also occurs frequently as a relative pronoun (3739).

The subjunctive verb form "wsin" (V-PAS-3P of 1510) is incorrectly cited by Strong as participial (5607). Note also

that the same form may be a plural noun from 3775.

The verb form "hv" can be either a present subjunctive (PAS-2S, Strong 1510) or an imperfect indicative (V-IAI-2S, Strong 2229). Both forms derive from the root 1510; the parsing information following each form makes the distinction clear.

-end of file-

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

1 βιβλος γενεσεωσ ιησου χριστου υιου δαυιδ υιου αβρααμ 2 αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδαν και τους αδελφους αυτου 3 ιουδασ δε εγεννησεν τον φαρεσ και τον ζαρα εκ της θαμαρ φαρεσ δε εγεννησεν τον εσρωμ εσρωμ δε εγεννησεν τον αραμ 4 αραμ δε εγεννησεν τον αμιναδαβ αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασσων ναασσων δε εγεννησεν τον σαλμων 5 σαλμων δε εγεννησεν τον βοοζ εκ της ραχαβ βοοζ δε εγεννησεν τον ωβηδ εκ της ρουθ ωβηδ δε εγεννησεν τον ιεσσαι 6 ιεσσαι δε εγεννησεν τον δαυιδ τον βασιλεα δαυιδ δε ο βασιλευσ εγεννησεν τον σολομωνα εκ της του ουριου 7 σολομων δε εγεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια αβια δε εγεννησεν τον ασα 8 ασα δε εγεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν 9 οζιασ δε εγεννησεν τον ιωαθαμ ιωαθαμ δε εγεννησεν τον αχαζ αχαζ δε εγεννησεν τον εξεκιαν 10 εξεκιασ δε εγεννησεν τον μανασση μανασση δε εγεννησεν τον αμων αμων δε εγεννησεν τον ιωσιαν 11 ιωσιασ δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και τους αδελφους αυτου επι της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ 12 μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνοσ ιεχονιασ εγεννησεν τον σαλαθιηλ σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ 13 ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε εγεννησεν τον ελιακειμ ελιακειμ δε εγεννησεν τον αζωρ 14 αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ σαδωκ δε εγεννησεν τον αχειμ αχειμ δε εγεννησεν τον ελιουδ 15 ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν ματθαν δε εγεννησεν τον ιακωβ 16 ιακωβ δε εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριασ εξ ησ εγεννηθη ιησους ο λεγομενοσ χριστοσ 17 πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εωσ δαυιδ γενεαι δεκατεσσαρες και απο δαυιδ εωσ της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ γενεαι δεκατεσσαρες και απο της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ εωσ του χριστου γενεαι δεκατεσσαρες 18 του δε ιησου χριστου η γεννησισ ουτωσ ην μνηστευθεισ ησ γαρ

της μητροσ αυτου μαριασ τω ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτους ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματοσ αγιου 19 ιωσηφ δε ο ανηρ αυτησ δικαιοσ ων και μη θελων αυτην παραδειγματισαι εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην 20 ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντοσ ιδου αγγελοσ κυριου κατ οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιοσ δαυιδ μη φοβηθησ παραλαβειν μαριαμ την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματοσ εστιν αγιου 21 τεξεται δε υιον και καλεσεισ το ονομα αυτου ιησουν αυτοσ γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων 22 τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντοσ 23 ιδου η παρθενοσ εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομενο μεθ ημων ο θεοσ 24 διεγερθεισ δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ωσ προσεταξεν αυτω ο αγγελοσ κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου 25 και ουκ εγινωσκεν αυτην εωσ ου ετεκεν τον υιον αυτησ τον πρωτοτοκον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν

2

1 του δε ιησου γεννηθεντοσ εν βηθλεεμ της ιουδαιασ εν ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εισ ιεροσολυμα 2 λεγοντεσ που εστιν ο τεχθεισ βασιλευσ των ιουδαιων ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω 3 ακουσασ δε ηρωδησ ο βασιλευσ εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου 4 και συναγαγων παντασ τους αρχιερεισ και γραμματεισ του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστοσ γεννεται 5 οι δε ειπον αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιασ ουτωσ γαρ γεγραπται δια του προφητου 6 και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμωσ ελαχιστη ει εν τοισ ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενοσ οστισ ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ 7 τοτε ηρωδησ λαθρα καλεσασ τους μαγουσ ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστεροσ 8 και πεμψασ αυτουσ εισ βηθλεεμ ειπεν πορευθεντεσ ακριβωσ εξετασατε περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπωσ καγω ελθω

προσκυνησω αυτω ⁹ οι δε ακουσαντες του βασιλεωσ επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτους εωσ ελθων εστη επανω ου ην το παιδιον ¹⁰ ιδοντες δε τον αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα ¹¹ και ελθοντες εις την οικιαν ειδον το παιδιον μετα μαριασ της μητροσ αυτου και πεσοντες προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντες τουσ θησαυρουσ αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσον και λιβανον και σμυρναν ¹² και χρηματισθεντες κατ οναρ μη ανακαμψαι προσ ηρωδη δι αλλησ οδου ανεχωρησαν εις την χωραν αυτων ¹³ αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελοσ κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεισ παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εις αιγυπτον και ισθι εκει εωσ αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδησ ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο ¹⁴ ο δε εγερθεισ παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτοσ και ανεχωρησεν εις αιγυπτον ¹⁵ και ην εκει εωσ της τελευτησ ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντοσ εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου ¹⁶ τοτε ηρωδησ ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλασ ανειλεν παντασ τουσ παιδασ τουσ εν βηθλεεμ και εν πασιν τοισ οριοισ αυτησ απο διετουσ και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων ¹⁷ τοτε επληρωθη το ρηθεν υπο ιερεμιου του προφητου λεγοντοσ ¹⁸ φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνοσ και κλαυθμοσ και οδυρμοσ πολυσ ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτησ και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν ¹⁹ τελευτησαντοσ δε του ηρωδου ιδου αγγελοσ κυριου κατ οναρ φαινεται τω ιωσηφ εν αιγυπτω ²⁰ λεγων εγερθεισ παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις γην ισραηλ τεθνηκασιν γαρ οι ζητουντες την ψυχην του παιδιου ²¹ ο δε εγερθεισ παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και ηλθεν εις γην ισραηλ ²² ακουσασ δε οτι αρχελαοσ βασιλευει επι της ιουδαιασ αντι ηρωδου του πατροσ αυτου εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεισ δε κατ οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλιλαιασ ²³ και ελθων κατωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρετ οπωσ πληρωθη το

ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωριαοσ κληθησεται

3

¹ εν δε ταισ ημεραισ εκειναισ παραγινεται ιωαννησ ο βαπτιστησ κηρυσσων εν τη ερημω της ιουδαιασ ² και λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων ³ ουτοσ γαρ εστιν ο ρηθεισ υπο ησαιου του προφητου λεγοντοσ φωνη βοωντοσ εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειασ ποιειτε τασ τριβουσ αυτου ⁴ αυτοσ δε ο ιωαννησ ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου ην ακριδεσ και μελι αγριον ⁵ τοτε εξεπορευετο προσ αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωροσ του ιορδανου ⁶ και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη υπ αυτου εξομολογουμενοι τασ αμαρτιασ αυτων ⁷ ιδων δε πολλουσ των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενουσ επι το βαπτισμα αυτου ειπεν αυτοισ γεννηματα εχιδων τισ υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσησ οργησ ⁸ ποιησατε ουν καρπον αξιον της μετανοιασ ⁹ και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοισ πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεοσ εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ ¹⁰ ηδη δε και η αξινη προσ την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ¹¹ εγω μεν βαπτιζω υμασ εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενοσ ισχυροτεροσ μου εστιν ου ουκ ειμι ικανοσ τα υποδηματα βαστασαι αυτοσ υμασ βαπτισει εν πνευματι αγιω ¹² ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εις την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω ¹³ τοτε παραγινεται ο ιηουσοσ απο της γαλιλαιασ επι τον ιορδανην προσ τον ιωαννην του βαπτισθηναι υπ αυτου ¹⁴ ο δε ιωαννησ διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειαν εχω υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχη προσ με ¹⁵ αποκριθεισ δε ο ιηουσοσ ειπεν προσ αυτον αφεσ αρτι ουτωσ γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφησιν αυτον ¹⁶ και βαπτισθεισ ο ιηουσοσ ανεβη ευθυσ απο του υδατοσ και ιδου

ανεωχθησαν αυτω οι ουρανοι και ειδεν το πνευμα του θεου καταβαινον ωσει περιστεραν και ερχομενον επ αυτον ¹⁷ και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα

4

¹ τοτε ο ιησους ανηχθη εις την ερημον υπο του πνευματος πειρασθηναι υπο του διαβολου ² και νηστευσας ημερας τεσσαρακοντα και νυκτας τεσσαρακοντα υστερον επεινασεν ³ και προσελθων αυτω ο πειραζων ειπεν ει υιος ει του θεου ειπε ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται ⁴ ο δε αποκριθεις ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι εκπορευομενω δια στοματος θεου ⁵ τοτε παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις την αγιαν πολιν και ιστησιν αυτον επι το περυγιον του ιερου ⁶ και λεγει αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον κατω γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψησ προσ λιθον τον ποδα σου ⁷ εφη αυτω ο ιησους παλιν γεγραπται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου ⁸ παλιν παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον λιαν και δεικνυσιν αυτω πασας τας βασιλειας του κοσμου και την δοξαν αυτων ⁹ και λεγει αυτω ταυτα παντα σοι δωσω εαν πεσων προσκνησης μοι ¹⁰ τοτε λεγει αυτω ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται γαρ κυριον τον θεον σου προσκνησεις και αυτω μονω λατρευσεις ¹¹ τοτε αφησιν αυτον ο διαβολος και ιδου αγγελοι προσηλθον και διηκουνουν αυτω ¹² ακουσας δε ο ιησους οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν ¹³ και καταλιπων την ναζαρετ ελθων κατωκησεν εις καπερναουμ την παραθαλασσιαν εν οριοις ζαβουλων και νεφθαλειμ ¹⁴ ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος ¹⁵ γη 1093 N-NSF ζαβουλων και γη 1093 N-NSF νεφθαλειμ οδον θαλασσης περαν του ιορδανου γαλιλαια 1056 N-NSF των εθνων ¹⁶ ο λαος ο καθημενος εν σκοτει ειδεν φως μεγα και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις ¹⁷ απο τοτε ηρξατο ο ιησους κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων

¹⁸ περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εις την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεις ¹⁹ και λεγει αυτοις δευτε οπισω μου και ποιησω υμας αλιεις ανθρωπων ²⁰ οι δε ευθεως αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω ²¹ και προβας εκειθεν ειδεν αλλους δυο αδελφους ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατροσ αυτων καταρτιζοντας τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτοουσ ²² οι δε ευθεως αφεντες το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω ²³ και περιηγεν ολην την γαλιλαιαν ο ιησους διδασκων εν ταις συναγωγαις αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω ²⁴ και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηνεγκαν αυτω παντας τουσ κακωσ εχοντας ποικιλαις νοσοις και βασανοις συνεχομενους και δαιμονιζομενους και σεληνιαζομενους και παραλυτικουσ και εθεραπευσεν αυτοουσ ²⁵ και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεωσ και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του ιορδανου

5

¹ ιδων δε τουσ οχλους ανεβη εις το ορος και καθισαντος αυτου προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου ² και ανοιξασ το στομα αυτου εδιδασκεν αυτοουσ λεγων ³ μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ⁴ μακαριοι οι πενθουντες οτι αυτοι παρακληθησονται ⁵ μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην ⁶ μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται ⁷ μακαριοι οι ελεημονες οτι αυτοι ελεθησονται ⁸ μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οψονται ⁹ μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται ¹⁰ μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ¹¹ μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον

ρημα καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου ¹² χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις ουτως γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων ¹³ υμεις εστε το αλας της γης εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει ετι ει μη βληθηναι ¹⁴ εξω και καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων ¹⁵ υμεις εστε το φως του κοσμου ου δυναται πολις κρυβηναι επανω ορους κειμενη ¹⁶ ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια ¹⁷ ουτως λαμψατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις ¹⁸ μη νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τους προφητας ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι ¹⁹ αμην γαρ λεγω υμιν εως αν παρελθη ο ουρανος και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως αν παντα γενηται ²⁰ ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τουτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως τους ανθρωπους ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ος δ αν ποιηση και διδαξη ουτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ²¹ λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση η δικαιοσυνη υμων πλειον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων ²² ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου φονευσεις ος δ αν φονευση ενοχος εσται τη κρισει ²³ εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τω αδελφω αυτου εικη ενοχος εσται τη κρισει ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχος εσται τω συνεδριω ος δ αν ειπη μωρε ενοχος εσται εις την γεενναν του πυρος ²⁴ εαν ουν προσφερης το δωρον σου επι το θυσιαστηριον και εκει μνησθης οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα σου ²⁵ αφες εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω σου και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου ²⁶ ισθι ευνων τω αντιδικω σου ταχυ εως ουτου ει εν τη οδω μετ αυτου μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτης σε παραδω τω υπηρετη και εις φυλακην βληθησ ²⁷ αμην λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως αν αποδωσ τον εσχατον κοδραντην ²⁸ ηκουσατε οτι ερρεθη

ου μοιχευσεις ²⁸ εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προσ το επιθυμησαι αυτην ηδη εμοιχευσεν αυτην εν τη καρδια αυτου ²⁹ ει δε ο οφθαλμος σου ο δεξιος σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν ³⁰ και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν ³¹ ερρεθη δε οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου δωτω αυτη αποστασιον ³² εγω δε λεγω υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχασθαι και ος εαν απολελυμενην γαμηση μοιχεται ³³ παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ουκ επιορκησεις αποδωσεις δε τω κυριω τους ορκους σου ³⁴ εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολωσ μητε εν τω ουρανω οτι θρονος εστιν του θεου ³⁵ μητε εν τη γη οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μητε εις ιεροσολυμα οτι πολις εστιν του μεγαλου βασιλεωσ ³⁶ μητε εν τη κεφαλη σου ομοσης οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην η μελαιναν ποιησαι ³⁷ εστω δε ο λογος υμων ναι ναι ου ου το δε περισσον τουτων εκ του πονηρου εστιν ³⁸ ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντος ³⁹ εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστις σε ραπισει επι την δεξιαν σιαγονα στρεψον αυτω και την αλλην ⁴⁰ και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν αφες αυτω και το ιματιον ⁴¹ και οστις σε αγγαρευσει μιλιον εν υπαγε μετ αυτου δυο ⁴² τω αιτουντι σε διδου και τον θελοντα απο σου δανεισασθαι μη αποστραφης ⁴³ ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις τον εχθρον σου ⁴⁴ εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τους εχθρους υμων ευλογειτε τους καταρωμενους υμασ καλωσ ποιεите τοις μισουσιν υμασ και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμασ και διωκοντων υμασ ⁴⁵ οπως γενησθε υιοι του πατροσ υμων του εν τοις ουρανοις οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρουσ και αγαθουσ και βρεχει επι δικαιουσ και αδικουσ ⁴⁶ εαν γαρ αγαπησητε τους αγαπωντασ υμασ τινα μισθον εχετε ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν ⁴⁷ και

εαν ασπασθηθε τους φιλους υμων μονον τι περισσον ποιειτε ουχι και οι τελωναι ουτως ποιουσιν ⁴⁸ εσεσθε ουν υμεις τελειοι ωσπερ ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις τελειος εστιν

6

¹ προσεχετε την ελεημοσυνην υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προς το θεαθηναι αυτοις ει δε μηγε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις ² οταν ουν ποιησ ελεημοσυνην μη σαλπισησ εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταις συναγωγαις και εν ταις ρυμαις οπως δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων ³ σου δε ποιουντος ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου ⁴ οπως η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αυτοσ αποδωσει σοι εν τω φανερω ⁵ και οταν προσευχη ουκ εση ωσπερ οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταις συναγωγαις και εν ταις γωνιας των πλατειων εστωτες προσευχεσθαι οπως αν φανωσιν τοις ανθρωποις αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων ⁶ συ δε οταν προσευχη εισελθε εις το ταμειον σου και κλεισασ την θυραν σου προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι εν τω φανερω ⁷ προσευχομενοι δε μη βαττολογησητε ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται ⁸ μη ουν ομοιωθητε αυτοις οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ων χρειαν εχετε προ του υμασ αιτησαι αυτον ⁹ ουτως ουν προσευχεσθε υμεις πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου ¹⁰ ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και επι της γησ ¹¹ τον αρτον ημων τον επιουσιον δος ημιν σημερον ¹² και αφες ημιν τα οφειληματα ημων ωσ και ημεις αφιεμεν τοις οφειλεταις ημων ¹³ και μη εισενεγκησ ημασ εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου οτι σου εστιν η βασιλεια και η δυναμις και η δοξα εις τους αιωνας αμην ¹⁴ εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ υμων ο ουρανιος ¹⁵ εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων ουδε ο

πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων ¹⁶ οταν δε νηστευητε μη γινεσθε ωσπερ οι υποκριται σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως φανωσιν τοις ανθρωποις νηστευοντες αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων ¹⁷ συ δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην και το προσωπον σου νιψαι ¹⁸ οπως μη φανησ τοις ανθρωποις νηστευων αλλα τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι ¹⁹ μη θησαυριζετε υμιν θησαυρους επι της γησ οπου σης και βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται διορυσσουσιν και κλεπτουσιν ²⁰ θησαυριζετε δε υμιν θησαυρους εν ουρανω οπου ουτε σης ουτε βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται ου διορυσσουσιν ουδε κλεπτουσιν ²¹ οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει εσται και η καρδια υμων ²² ο λυχνοσ του σωματοσ εστιν ο οφθαλμοσ εαν ουν ο οφθαλμοσ σου απλουσ η ολον το σωμα σου φωτεινον εσται ²³ εαν δε ο οφθαλμοσ σου πονηροσ η ολον το σωμα σου σκοτεινον εσται ει ουν το φωσ το εν σοι σκοτοσ εστιν το σκοτοσ ποσον ²⁴ ουδεις δυναται δυσιν κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενοσ ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα ²⁵ δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε και τι πιητε μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσησθε ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφησ και το σωμα του ενδυματοσ ²⁶ εμβλεψατε εις τα πετεινα του ουρανου οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε συναγουσιν εις αποθηκασ και ο πατηρ υμων ο ουρανιος τρεφει αυτα ουχ υμεις μαλλον διαφερετε αυτων ²⁷ τισ δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθηναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα ²⁸ και περι ενδυματοσ τι μεριμνατε καταμαθετε τα κρινα του αγρου πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει ²⁹ λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ωσ εν τουτων ³⁰ ει δε τον χορτον του αγρου σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεοσ ουτως αμφιεννυσιν ου πολλω μαλλον υμασ ολιγοπιστοι ³¹ μη ουν μεριμνησητε λεγοντες τι φαγωμεν η τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα ³² παντα γαρ ταυτα τα εθνη επιζητει οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο

ουρανιος οτι χρηζετε τουτων απαντων ³³ ζητειτε δε πρωτον την βασιλειαν του θεου και την δικαιοσυνην αυτου και ταυτα παντα προσεθησεται υμιν ³⁴ μη ουν μεριμνησητε εις την αυριον η γαρ αυριον μεριμνησει τα εαυτησ αρκετον τη ημερα η κακια αυτησ

7

¹ μη κρινετε ινα μη κριθητε ² εν ω γαρ κριματι κρινετε κριθησεσθε και εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν ³ τι δε βλεπεισ το καρφοσ το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε εν τω σω οφθαλμω δοκον ου κατανοεισ ⁴ η πως ερεισ τω αδελφω σου αφεσ εκβαλω το καρφοσ απο του οφθαλμου σου και ιδου η δοκοσ εν τω οφθαλμω σου ⁵ υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεισ εκβαλειν το καρφοσ εκ του οφθαλμου του αδελφου σου ⁶ μη δωτε το αγιον τοισ κυσιν μηδε βαλητε τουσ μαργαριτασ υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε καταπατησωσιν αυτοουσ εν τοισ ποσιν αυτων και στραφεντεσ ρηξωσιν υμασ ⁷ αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν ⁸ πασ γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκε και τω κρουοντι ανοιγησεται ⁹ η τισ εστιν εξ υμων ανθρωποσ ον εαν αιτηση ο υιοσ αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω ¹⁰ και εαν ιχθυν αιτηση μη οφιν επιδωσει αυτω ¹¹ ει ουν υμεισ πονηροι οντεσ οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοισ τεκνοισ υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοισ ουρανοισ δωσει αγαθα τοισ αιτουσιν αυτον ¹² παντα ουν οσα αν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτωσ και υμεισ ποιειτε αυτοισ ουτοσ γαρ εστιν ο νομοσ και οι προφηται ¹³ εισελθετε διατησ στενησ πυλησ οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωροσ η οδοσ η απαγουσα εις την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτησ ¹⁴ τι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδοσ η απαγουσα εις την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντεσ αυτην ¹⁵ προσεχετε δε απο των ψευδοπροφητων οιτινεσ ερχονται προσ υμασ εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε εισιν λυκοι αρπαγεσ ¹⁶ απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτοουσ μητι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυλην η απο τριβολων συκα ¹⁷ ουτωσ παν δενδρον αγαθον καρπουσ καλουσ ποιει το δε

σαπρον δενδρον καρπουσ πονηρουσ ποιει ¹⁸ ου δυναται δενδρον αγαθον καρπουσ πονηρουσ ποιειν ουδε δενδρον σαπρον καρπουσ καλουσ ποιειν ¹⁹ παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ²⁰ αρα γε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτοουσ ²¹ ου πασ ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατροσ μου του εν ουρανοισ ²² πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα κυριε κυριε ου τω σω ονοματι προεφητευσαμεν και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεισ πολλασ εποιησαμεν ²³ και τοτε ομολογησω αυτοισ οτι ουδεποτε εγνω υμασ αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν ²⁴ πασ ουν οστισ ακουει μου τουσ λογουσ τουτουσ και ποιει αυτοουσ ομοιωσω αυτον ανδρι φρονιμω οστισ ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την πετραν ²⁵ και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσον τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν ²⁶ και πασ ο ακουων μου τουσ λογουσ τουτουσ και μη ποιων αυτοουσ ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστισ ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την αμμον ²⁷ και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν και ην η πτωσισ αυτησ μεγαλη ²⁸ και εγενετο οτε συνετελεσεν ο ιηουσοσ τουσ λογουσ τουτουσ εξεπλησσαντο οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου ²⁹ ην γαρ διδασκων αυτοουσ ωσ εξουσιαν εχων και ουχ ωσ οι γραμματεισ

8

¹ καταβαντι δε αυτω απο του ορουσ ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι ² και ιδου λεπροσ ελθων προσεκυνει αυτω λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι ³ και εκτεινασ την χειρα ηψατο αυτου ο ιηουσοσ λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ εκαθαρισθη αυτου η λεπρα ⁴ και λεγει αυτω ο ιηουσοσ ορα μηдени ειπησ αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε το δωρον ο προσεταξεν μωσησ εις μαρτυριον αυτοισ ⁵ εισελθοντι δε αυτω εις καπερναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχοσ παρακαλων αυτον ⁶ και

λεγων κυριε ο παις μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικος δεινωσ βασανιζομενος ⁷ και λεγει αυτω ο ιησους εγω ελθων θεραπευσω αυτον ⁸ και αποκριθεις ο εκατονταρχος εφη κυριε ουκ ειμι ικανος ινα μου υπο την στεγην εισελθης αλλα μονον ειπε λογω και ιαθησεται ο παις μου ⁹ και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει ¹⁰ ακουσας δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοις ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον ¹¹ λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακλιθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων ¹² οι δε υιοι της βασιλειας εκβληθησονται εις το σκοτος το εξωτερικον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ¹³ και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχη υπαγε και ωσ επιστευσας γεννηθητω σοι και ιαθη ο παις αυτου εν τη ωρα εκεινη ¹⁴ και ελθων ο ιησους εις την οικιαν πετρου ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσοσαν ¹⁵ και ηψατο της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος και ηγερθη και διηκονει αυτω ¹⁶ οψιασ δε γενομενης προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενους πολλους και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και παντας τους κακως εχοντας εθεραπευσεν ¹⁷ οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος αυτοσ τας ασθενειας ημων ελαβεν και τας νοσους εβαστασεν ¹⁸ ιδων δε ο ιησους πολλους οχλους περι αυτον εκελευσεν απελθειν εις το περαν ¹⁹ και προσελθων εις γραμματευσ ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη ²⁰ και λεγει αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλεουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη ²¹ ετερος δε των μαθητων αυτου ειπεν αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου ²² ο δε ιησους ειπεν αυτω ακολουθει μοι και αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους ²³ και εμβαντι αυτω εις το πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ²⁴ και ιδου σεισμος μεγας εγενετο εν τη θαλασση ωστε το

πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων αυτοσ δε εκαθευδεν ²⁵ και προσελθοντες οι μαθηται ηγειραν αυτον λεγοντες κυριε σωσον ημασ απολλυμεθα ²⁶ και λεγει αυτοις τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθεις επιτιμησεν τοις ανεμοις και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη ²⁷ οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντες ποταπος εστιν ουτος οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω ²⁸ και ελθοντι αυτω εις το περαν εις την χωραν των γεργεσηνων υπηντησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεπολιαν ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινης ²⁹ και ιδου εκραξαν λεγοντες τι ημιν και σοι ιησου υιε του θεου ηλθες ωδε προ καιρου βασανισαι ημασ ³⁰ ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη ³¹ οι δε δαιμονες παρεκαλουν αυτον λεγοντες ει εκβαλλεις ημασ επιτρεψον ημιν απελθειν εις την αγελην των χοιρων ³² και ειπεν αυτοις υπαγετε οι δε εξελθοντες απηλθον εις την αγελην των χοιρων και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη των χοιρων κατα του κρημνου εις την θαλασσαν και απεθανον εν τοις υδασι ³³ οι δε βοσκοντες εφυγον και απελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν παντα και των δαιμονιζομενων ³⁴ και ιδου πασα η πολις εξηλθεν εις συναντησιν τω ιησου και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων

9

¹ και εμβασ εις το πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εις την ιδιαν πολιν ² και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινης βεβλημενον και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ³ και ιδου τινες των γραμματεων ειπον εν εαυτοις ουτος βλασφημει ⁴ και ιδων ο ιησους τας ενθυμσεις αυτων ειπεν ινα τι υμεις ενθυμεισθε πονηρα εν ταις καρδιαις υμων ⁵ τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σου αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και περιπατει ⁶ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιασ τοτε λεγει τω παραλυτικω εγερθεις αρον σου την κλινην και υπαγε εις τον οικον σου ⁷ και εγερθεις απηλθεν εις

τον οικον αυτου ⁸ ιδοντες δε οι οχλοι εθαυμασαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοις ανθρωποις ⁹ και παραγων ο ιησους εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον ματθαιον λεγομενον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω ¹⁰ και εγενετο αυτου ανακειμενου εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελθοντες συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ¹¹ και ιδοντες οι φαρισαιοι ειπον τοις μαθηταις αυτου δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει ο διδασκαλος υμων ¹² ο δε ιησους ακουσας ειπεν αυτοις ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ¹³ πορευθεντες δε μαθετε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ου γαρ ηλθον καλεσαι δικαιοις αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν ¹⁴ τοτε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντες δια τι ημεις και οι φαρισαιοι νηστευομεν πολλα οι δε μαθηται σου ου νηστεουσιν ¹⁵ και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος πενθειν εφ' οσον μετ' αυτων εστιν ο νυμφιος ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ' αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν ¹⁶ ουδεις δε επιβαλλει επιβλημα ρακουσ αγναφου επι ιματιω παλαιω αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο του ιματιου και χειρον σχισμα γινεται ¹⁷ ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μηγε ρηγνυνται οι ασκοι και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα βαλλουσιν οινον νεον εις ασκουσ καινους και αμφοτεροι συντηρουνται ¹⁸ ταυτα αυτου λαλουντος αυτοις ιδου αρχων εις ελθων προσεκυνη αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν αλλα ελθων επιθεσ την χειρα σου επ' αυτην και ζησεται ¹⁹ και εγερθεις ο ιησους ηκολουθησεν αυτω και οι μαθηται αυτου ²⁰ και ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου ²¹ ελεγεν γαρ εν εαυτη εαν μονον αφωμαι του ιματιου αυτου σωθησομαι ²² ο δε ιησους επιστραφεις και ιδων αυτην ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε και εσωθη η γυνη απο της ωρας εκεινης ²³ και ελθων ο ιησους εις την οικιαν του αρχοντος και ιδων τους αυλητας και τον οχλον

θορυβουμενον ²⁴ λεγει αυτοις αναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κορασιον αλλα καθευδει και κατεγελων αυτου ²⁵ οτε δε εξεβληθη ο οχλος εισελθων εκρατησεν της χειρος αυτης και ηγερθη το κορασιον ²⁶ και εξηλθεν η φημη αυτη εις ολην την γην εκεινην ²⁷ και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν αυτω δυο τυφλοι κραζοντες και λεγοντες ελεησον ημας υιε δαυιδ ²⁸ ελθοντι δε εις την οικιαν προσηλθον αυτω οι τυφλοι και λεγει αυτοις ο ιησους πιστευετε οτι δυναμαι τουτο ποιησαι λεγουσιν αυτω ναι κυριε ²⁹ τοτε ηψατο των οφθαλμων αυτων λεγων κατα την πιστιν υμων γενηθητω υμιν ³⁰ και ανεωχθησαν αυτων οι οφθαλμοι και ενεβριμησατο αυτοις ο ιησους λεγων ορατε μηδεις γινωσκετω ³¹ οι δε εξελθοντες διεφημισαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη ³² αυτων δε εξερχομενων ιδου προσηνεγκαν αυτω ανθρωπον κωφον δαιμονιζομενον ³³ και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες ουδεποτε εφανε ουτως εν τω ισραηλ ³⁴ οι δε φαρισαιοι ελεγον εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ³⁵ και περιηγεν ο ιησους τας πολεις πασας και τας κωμασ διδασκων εν ταις συναγωγαις αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω ³⁶ ιδων δε τους οχλους εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν εσκυλμενοι και ερριμμενοι ωσει προβατα μη εχοντα ποιμενα ³⁷ τοτε λεγει τοις μαθηταις αυτου ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι ³⁸ δεηθητε συν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου

10

¹ και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν ² των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα πρωτος σιμων ο λεγομενος πετροσ και ανδρεασ ο αδελφος αυτου ιακωβος ο του ζεβεδαιου και ιωαννης ο αδελφος αυτου ³ φιλιππος και βαρθολομαιος θωμασ και ματθαιος ο τελωνης ιακωβος ο του αλφαιου και λεββαιος ο επικληθεισ

θαδδαιος ⁴ σιμων ο κανανιτης και ιουδας ισκαριωτης ο και παραδους αυτον ⁵ τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλας αυτοις λεγων εισ οδον εθνων μη απελθητε και εισ πολιν σαμαρειτων μη εισελθητε ⁶ πορευεσθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ ⁷ πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν η βασιλεια των ουρανων ⁸ ασθενουντας θεραπευετε λεπρους καθαριζετε δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν ελαβετε δωρεαν δοτε ⁹ μη κτησησθε χρυσον μηδε αργυρον μηδε χαλκον εισ τας ζωνασ υμων ¹⁰ μη πηραν εισ οδον μηδε δυο χιτωνασ μηδε υποδηματα μηδε ραβδους αξιος γαρ ο εργατης της τροφης αυτου εστιν ¹¹ εισ ην δ αν πολιν η κωμην εισελθητε εξετασατε τις εν αυτη αξιος εστιν κακει μεινατε εως αν εξελθητε ¹² εισερχομενοι δε εισ την οικιαν ασπασασθε αυτην ¹³ και εαν μεν η η οικια αξια ελθετω η ειρηνη υμων επ αυτην εαν δε μη η αξια η ειρηνη υμων προς υμας επιστραφητω ¹⁴ και ος εαν μη δεξηται υμας μηδε ακουση τους λογους υμων εξερχομενοι της οικιας η της πολεως εκεινης εκτιναξατε τον κονιορτον των ποδων υμων ¹⁵ αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και γομορρων εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη ¹⁶ ιδου εγω αποστειλω υμας ως προβατα εν μεσω λυκων γινεσθε ουν φρονιμοι ως οι οφεις και ακεραιοι ως αι περιστεραι ¹⁷ προσεχετε δε απο των ανθρωπων παραδωσουσιν γαρ υμας εισ συνεδρια και εν ταις συναγωγαις αυτων μαστιγωσουσιν υμας ¹⁸ και επι ηγεμονας δε και βασιλεις αχθησεσθε ενεκεν εμου εισ μαρτυριον αυτοις και τοις εθνεσιν ¹⁹ οταν δε παραδιδωσιν υμας μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησετε ²⁰ ου γαρ υμεις εστε οι λαλουντες αλλα το πνευμα του πατρος υμων το λαλουν εν υμιν ²¹ παραδωσει δε αδελφος αδελφον εισ θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους ²² και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εισ τελος ουτος σωθησεται ²³ οταν δε διωκωσιν υμας εν τη πολει ταυτη φυγετε εισ την αλλην αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τας

πολεις του ισραηλ εως αν ελθη ο υιος του ανθρωπου ²⁴ ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον ουδε δουλος υπερ τον κυριον αυτου ²⁵ αρκετον τω μαθητη ινα γενηται ως ο διδασκαλος αυτου και ο δουλος ως ο κυριος αυτου ει τον οικοδεσποτην βεελζεβουλ εκαλεσαν ποσω μαλλον τους οικειακους αυτου ²⁶ μη ουν φοβηθητε αυτους ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται ²⁷ ο λεγω υμιν εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι και ο εισ το ουσ ακουετε κηρυξατε επι των δωματων ²⁸ και μη φοβεισθε απο των αποκτενοντων το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβηθητε δε μαλλον τον δυναμενον και την ψυχην και το σωμα απολεσαι εν γεεννη ²⁹ ουχι δυο στρουθια ασσαριου πωλειται και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ του πατρος υμων ³⁰ υμων δε και αι τριχες της κεφαλης πασαι ηριθμημεναι εισιν ³¹ μη ουν φοβηθητε πολλων στρουθιων διαφερετε υμεις ³² πας ουν οστις ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοισ ³³ οστις δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι αυτον καγω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοισ ³⁴ μη νομισητε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχαιραν ³⁵ ηλθον γαρ διχασαι ανθρωπον κατα του πατρος αυτου και θυγατερα κατα της μητρος αυτης και νυμφην κατα της πενθερας αυτης ³⁶ και εχθροι του ανθρωπου οι οικειακοι αυτου ³⁷ ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος ³⁸ και ος ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιος ³⁹ ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσας την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην ⁴⁰ ο δεχομενος υμας εμε δεχεται και ο εμε δεχομενος δεχεται τον αποστειλαντα με ⁴¹ ο δεχομενος προφητην εισ ονομα προφητου μισθον προφητου ληψεται και ο δεχομενος δικαιον εισ ονομα δικαιου μισθον δικαιου ληψεται ⁴² και ος εαν ποτιση ενα των μικρων τουτων ποτηριον ψυχρου μονον εισ ονομα μαθητου αμην

λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

11

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασσων τοις δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταις πολεσιν αυτων ² ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμωτηριω τα εργα του χριστου πεμψας δυο των μαθητων αυτου ³ ειπεν αυτω συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν ⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε ⁵ τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται ⁶ και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι ⁷ τουτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξηλθετε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον ⁸ αλλα τι εξηλθετε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοισιματιοισι ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικοις των βασιλειων εισιν ⁹ αλλα τι εξηλθετε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ¹⁰ ουτος γαρ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ¹¹ αμην λεγω υμιν ουκ εγηγγερται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν ¹² απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εως αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν αυτην ¹³ παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου προεφητευσαν ¹⁴ και ει θελετε δεξασθαι αυτοσ εστιν ηλιασ ο μελλων ερχεσθαι ¹⁵ ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ¹⁶ τινι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδιοισι εν αγοραις καθημενοις και προσφωνουσιν τοις εταιροις αυτων ¹⁷ και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκοψασθε ¹⁸ ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει ¹⁹ ηλθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτησ τελωνων φιλος και αμαρτωλων και

εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης ²⁰ τοτε ηρξατο ονειδιζειν τας πολεις εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεις αυτου οτι ου μετενοησαν ²¹ ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν ²² πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεωσ η υμιν ²³ και συ καπερναουμ η εωσ του ουρανου υψωθεις εωσ αδου καταβιβασθησ οτι ει εν σοδομοισι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν σοι εμειναν αν μεχρι της σημερον ²⁴ πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεωσ η σοι ²⁵ εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γησ οτι απεκρυψασ ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψασ αυτα νηπιοισι ²⁶ ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου ²⁷ παντα μοι παρεδοθη υπο του πατροσ μου και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τισ επιγινωσκει ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι ²⁸ δευτε προσ με παντες οι κοπιωντες και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω υμασ ²⁹ αρατε τον ζυγον μου εφ υμασ και μαθετε απ εμου οτι πραοσ ειμι και ταπεινοσ τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταις ψυχαισ υμων ³⁰ ο γαρ ζυγοσ μου χρηστοσ και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

12

¹ εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιησους τοις σαββασιν δια των σποριμων οι δε μαθηται αυτου επεινασαν και ηρξαντο τιλλειν σταχυασ και εσθιειν ² οι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπον αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω ³ ο δε ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου ⁴ πωσ εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοις μετ αυτου ει μη τοις ιερουσιν μονοισι ⁵ η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι τοις σαββασιν οι ιερεισ εν τω ιερω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι εισιν ⁶ λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζων εστιν ωδε ⁷ ει δε εγνωκειτε τι εστιν ελεον θελω

και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τους αναιτιους⁸ κυριος γαρ εστιν του σαββατου ο υιος του ανθρωπου⁹ και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις την συναγωγην αυτων¹⁰ και ιδου ανθρωπος ην την χειρα εχων ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοις σαββασιν θεραπευειν ινα κατηγορησωσιν αυτου¹¹ ο δε ειπεν αυτοις τισ εσται εξ υμων ανθρωπος ος εξει προβατον εν και εαν εμπεση τουτο τοις σαββασιν εις βοθυνον ουχι κρατησει αυτο και εγερει¹² ποσω ουν διαφερει ανθρωπος προβατου ωστε εξεστιν τοις σαββασιν καλωσ ποιειν¹³ τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη υγιησ ωσ η αλλη¹⁴ οι δε φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον κατ αυτου εξελθοντες οπως αυτον απολεσωσιν¹⁵ ο δε ιησους γνους ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους παντας¹⁶ και επετιμησεν αυτοις ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν¹⁷ οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος¹⁸ ιδου ο παις μου ον ηρετισα ο αγαπητος μου εις ον ευδοκησεν η ψυχη μου θησω το πνευμα μου επ αυτον και κρισιν τοις εθνεσιν απαγγελει¹⁹ ουκ ερισει ουδε κραυγασει ουδε ακουσει τισ εν ταις πλαταιαις την φωνην αυτου²⁰ καλαμον συντετριμμενον ου κατεαξει και λινον τυφομενον ου σβεσει εωσ αν εκβαλη εις νικος την κρισιν²¹ και τω ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν²² τοτε προσηνεχθη αυτω δαιμονιζομενος τυφλος και κωφος και εθεραπευσεν αυτον ωστε τον τυφλον και κωφον και λαλειν και βλεπειν²³ και εξισταντο παντες οι οχλοι και ελεγον μητι ουτος εστιν ο υιος δαυιδ²⁴ οι δε φαρισαιοι ακουσαντες ειπον ουτος ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων²⁵ ειδωσ δε ο ιησους τας ενθυμησεις αυτων ειπεν αυτοις πασα βασιλεια μερισθαισα καθ εαυτησ ερημουται και πασα πολις η οικια μερισθαισα καθ εαυτησ ου σταθησεται²⁶ και ει ο σατανας τον σαταναν εκβαλλει εφ εαυτον εμερισθη πως ουν σταθησεται η βασιλεια αυτου²⁷ και ει εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι υμων εσονται κριται²⁸ ει δε εν πνευματι θεου εγω εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν

εφ υμασ η βασιλεια του θεου²⁹ η πως δυναται τισ εισελθειν εις την οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει³⁰ ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει³¹ δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται τοις ανθρωποις η δε του πνευματος βλασφημια ουκ αφεθησεται τοις ανθρωποις³² και ος εαν ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου αφεθησεται αυτω ος δ αν ειπη κατα του πνευματος του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν τω νυν αιωνι ουτε εν τω μελλοντι³³ η ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου σαπρον εκ γαρ του καρπου το δενδρον γινωσκεται³⁴ γεννηματα εχιδνων πως δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ γαρ του περισσευματος της καρδιασ το στομα λαλει³⁵ ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου εκβαλλει αγαθα και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα³⁶ λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο εαν λαλησωσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν ημερα κρισεωσ³⁷ εκ γαρ των λογων σου δικαιωθηση και εκ των λογων σου καταδικασθησ³⁸ τοτε απεκριθησαν τινεσ των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες διδασκαλε θελομεν απο σου σημειον ιδειν³⁹ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και μοιχαλισ σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου⁴⁰ ωσπερ γαρ ην ιωνασ εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερασ και τρεις νυκτας ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη καρδια της γησ τρεις ημερασ και τρεις νυκτας⁴¹ ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεασ ταυτησ και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε⁴² βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα της γενεασ ταυτησ και κατακρινει αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων της γησ ακουσαι την σοφιαν σολομωνοσ και ιδου πλειον σολομωνοσ ωδε⁴³ οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και ουχ ευρισκει⁴⁴ τοτε

λεγει επιστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον και ελθον ευρισκει σχολαζοντα σεσαρωμενον και κεκοσμημενον ⁴⁵ τοτε πορευεται και παραλαμβάνει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ουτως εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα ⁴⁶ ετι δε αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου ειστηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι ⁴⁷ ειπεν δε τισ αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι ⁴⁸ ο δε αποκριθεις ειπεν τω ειποντι αυτω τισ εστιν η μητηρ μου και τινες εισιν οι αδελφοι μου ⁴⁹ και εκτεινας την χειρα αυτου επι τους μαθητας αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου ⁵⁰ οστις γαρ αν ποιηση το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις αυτος μου αδελφος και αδελφη και μητηρ εστιν

13

¹ εν δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους απο της οικιας εκαθητο παρα την θαλασσαν ² και συνηχθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εις το πλοιον εμβαντα καθησθαι και πας ο οχλος επι τον αιγιαλον ειστηκει ³ και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαις λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν ⁴ και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτα ⁵ αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξανειτειλεν δια το μη εχειν βαθος γης ⁶ ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη ⁷ αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και απεπνιξαν αυτα ⁸ αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα ⁹ ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ¹⁰ και προσελθοντες οι μαθηται ειπον αυτω δια τι εν παραβολαις λαλεις αυτοις ¹¹ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας των ουρανων εκεινοις δε ου δεδοται ¹² οστις γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστις δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου ¹³ δια τουτο εν παραβολαις αυτοις λαλω οτι

βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν ¹⁴ και αναπληρουνται αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε ¹⁵ επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους ¹⁶ υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα υμων οτι ακουει ¹⁷ αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν ¹⁸ υμεις ουν ακουσατε την παραβολην του σπειροντος ¹⁹ παντοσ ακουοντος τον λογον της βασιλειας και μη συνιεντος ερχεται ο πονηροσ και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου ουτοσ εστιν ο παρα την οδον σπαρεισ ²⁰ ο δε επι τα πετρωδη σπαρεισ ουτοσ εστιν ο τον λογον ακουων και ευθυσ μετα χαρασ λαμβανων αυτον ²¹ ουκ εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιροσ εστιν γενομενησ δε θλιψεωσ η διωγμου δια τον λογον ευθυσ σκανδαλιζεται ²² ο δε εις τας ακανθας σπαρεισ ουτοσ εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνοσ τουτου και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον και ακαρποσ γινεται ²³ ο δε επι την γην την καλην σπαρεισ ουτοσ εστιν ο τον λογον ακουων και συνιων οσ δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα ²⁴ αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειροντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου ²⁵ εν δε τω καθευδειν τους ανθρωπουσ ηλθεν αυτου ο εχθροσ και εσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν ²⁶ οτε δε εβλαστησεν ο χορτοσ και καρπον εποιησεν τοτε εφανη και τα ζιζανια ²⁷ προσελθοντες δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα εσπειρασ εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει ζιζανια ²⁸ ο δε εφη αυτοις εχθροσ ανθρωποσ τουτο εποιησεν οι δε δουλοι ειπον αυτω θελεισ ουν απελθοντες συλλεξομεν αυτα ²⁹ ο δε εφη ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσητε αμα αυτοις τον σιτον

30 αφετε συναυξανεσθαι αμφοτερα μεχρι του θερισμου και εν καιρω του θερισμου ερω τοις θερισταις συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εις δεσμας προς το κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγαγετε εις την αποθηκην μου 31 αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεωσ ον λαβων ανθρωπος εσπειρεν εν τω αγρω αυτου 32 ο μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνουν εν τοις κλαδοις αυτου 33 αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοις ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον 34 ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις και χωρισ παραβολησ ουκ ελαλει αυτοις 35 οπως πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολησ κοσμου 36 τοτε αφεισ τους οχλους ηλθεν εις την οικιαν ο ιησους και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες φρασον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου 37 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιος του ανθρωπου 38 ο δε αγρος εστιν ο κοσμος το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειασ τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου 39 ο δε εχθρος ο σπειρας αυτα εστιν ο διαβολος ο δε θερισμος συντελεια του αιωνος εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν 40 ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι καιεται ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος τουτου 41 αποστελει ο υιος του ανθρωπου τους αγγελους αυτου και συλλεξουσιν εκ της βασιλειασ αυτου παντα τα σκανδαλα και τους ποιουντας την ανομιαν 42 και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων 43 τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ως ο ηλιος εν τη βασιλεια του πατρος αυτων ο εχων ωτα ακουειν ακουετω 44 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ον ευρων ανθρωπος εκρυψεν και απο της χαρασ αυτου υπαγει και παντα οσα εχει πωλει

και αγοραζει τον αγρον εκεινον 45 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω εμπορω ζητουντι καλουσ μαργαριτας 46 ος ευρων ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον 47 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθειση εις την θαλασσαν και εκ παντος γενους συναγαγουση 48 ην οτε πληρωθη αναβιβασαντες επι τον αιγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα καλα εις αγγεια τα δε σαπρα εξω εβαλον 49 ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος εξελευσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν τους πονηρους εκ μεσου των δικαιων 50 και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων 51 λεγει αυτοις ο ιησους συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω ναι κυριε 52 ο δε ειπεν αυτοις δια τουτο πας γραμματευσ μαθητευθεις εις την βασιλειαν των ουρανων ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια 53 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τας παραβολας ταυτας μετηρεν εκειθεν 54 και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτους εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπληττεσθαι αυτους και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεις 55 ουχ ουτος εστιν ο του τεκτονος υιος ουχι η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβος και ιωσησ και σιμων και ιουδας 56 και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προς ημας εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα 57 και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ εστιν προφητησ ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τη οικια αυτου 58 και ουκ εποιησεν εκει δυναμεις πολλας δια την απιστιαν αυτων

14

1 εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδης ο τετταρχης την ακοην ιησου 2 και ειπεν τοις παισιν αυτου ουτος εστιν ιωαννης ο βαπτιστησ αυτοσ ηγερθη απο των νεκρων και δια τουτο αι δυναμεις ενεργουσιν εν αυτω 3 ο γαρ ηρωδης κρατησας τον ιωαννην εδησεν αυτον και εθετο εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου 4 ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννης ουκ εξεστιν σοι

εχειν αυτην ⁵ και θελων αυτον αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον οτι ωσ προφητην αυτον ειχον ⁶ γενεσιων δε αγομενων του ηρωδου ωρησατο η θυγατηρ της ηρωδιαδος εν τω μεσω και ηρσεν τω ηρωδη ⁷ οθεν μεθ ορκου ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησηται ⁸ η δε προβιβασθαισ υπο της μητροσ αυτησ δοσ μοι φησιν ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ⁹ και ελυπηθη ο βασιλευσ δια δε τουσ ορκουσ και τουσ συνανακειμενουσ εκελευσεν δοθηναι ¹⁰ και πεμψασ απεκεφαλισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη ¹¹ και ηνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω και ηνεγκεν τη μητρι αυτησ ¹² και προσελθοντεσ οι μαθηται αυτου ηραν το σωμα και εθαψαν αυτο και ελθοντεσ απηγγειλαν τω ιησου ¹³ και ακουσασ ο ιησουσ ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εισ ερημον τοπον κατ ιδιαν και ακουσαντεσ οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολεων ¹⁴ και εξελθων ο ιησουσ ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοισ και εθεραπευσεν τουσ αρρωστουσ αυτων ¹⁵ οψιασ δε γενομενησ προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντεσ ερημοσ εστιν ο τοποσ και η ωρα ηδη παρηλθεν απολυσον τουσ οχλουσ ινα απελθοντεσ εισ τασ κωμασ αγορασωσιν εαυτοισ βρωματα ¹⁶ ο δε ιησουσ ειπεν αυτοισ ου χρειαν εχουσιν απελθειν δοτε αυτοισ υμεισ φαγειν ¹⁷ οι δε λεγουσιν αυτω ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτουσ και δυο ιχθυασ ¹⁸ ο δε ειπεν φερετε μοι αυτοουσ ωδε ¹⁹ και κελευσασ τουσ οχλουσ ανακλιθηναι επι τουσ χορτουσ λαβων τουσ πεντε αρτουσ και τουσ δυο ιχθυασ αναβλειψασ εισ τον ουρανον ευλογησεν και κλασασ εδωκεν τοισ μαθηταισ τουσ αρτουσ οι δε μαθηται τοισ οχλοισ ²⁰ και εφαγον παντεσ και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων δωδεκα κοφινουσ πληρεισ ²¹ οι δε εσθιοντεσ ησαν ανδρεσ ωσει πεντακισχιλιοι χωρισ γυναικων και παιδιων ²² και ευθεωσ ηναγκασεν ο ιησουσ τουσ μαθητασ εμβηναι εισ το πλοιον και προαγειν αυτον εισ το περαν εωσ ου απολυση τουσ οχλουσ ²³ και απολυσασ τουσ οχλουσ ανεβη εισ το οροσ κατ ιδιαν προσευξασθαι οψιασ δε γενομενησ μονοσ ην εκει ²⁴ το δε πλοιον ηδη μεσον της θαλασσησ ην βασανιζομενον υπο των

κυματων ην γαρ εναντιοσ ο ανεμοσ ²⁵ τεταρτη δε φυλακη της νυκτοσ απηλθεν προσ αυτοουσ ο ιησουσ περιπατων επι της θαλασσησ ²⁶ και ιδοντεσ αυτον οι μαθηται επι την θαλασσαν περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντεσ οτι φαντασμα εστιν και απο του φοβου εκραξαν ²⁷ ευθεωσ δε ελαλησεν αυτοισ ο ιησουσ λεγων θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε ²⁸ αποκριθεισ δε αυτω ο πετροσ ειπεν κυριε ει συ ει κελευσον με προσ σε ελθειν επι τα υδατα ²⁹ ο δε ειπεν ελθε και καταβασ απο του πλοιου ο πετροσ περιεπατησεν επι τα υδατα ελθειν προσ τον ιησουσ ³⁰ βλεπων δε τον ανεμον ισχυρον εφοβηθη και αρξαμενοσ καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγων κυριε σωσον με ³¹ ευθεωσ δε ο ιησουσ εκτεινασ την χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εισ τι εδιστασασ ³² και εμβαντων αυτων εισ το πλοιον εκοπασεν ο ανεμοσ ³³ οι δε εν τω πλοιω ελθοντεσ προσεκυνησαν αυτω λεγοντεσ αληθωσ θεου υιοσ ει ³⁴ και διαπερασαντεσ ηλθον εισ την γην γεννησαρετ ³⁵ και επιγνοντεσ αυτον οι ανδρεσ του τοπου εκεινου απεστειλαν εισ ολην την περιχωρον εκεινην και προσηνεγκαν αυτω παντασ τουσ κακωσ εχοντασ ³⁶ και παρεκαλουσ αυτον ινα μονον αφωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου και οσοι ηψαντο διεσωθησαν

15

¹ τοτε προσερχονται τω ιησου οι απο ιεροσολυμων γραμματεισ και φαρισαιοι λεγοντεσ ² δια τι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπτονται τασ χειρασ αυτων οταν αρτον εσθιωσιν ³ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ δια τι και υμεισ παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων ⁴ ο γαρ θεοσ εντειλατο λεγων τιμα τον πατερα και την μητερα και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω ⁵ υμεισ δε λεγετε οσ αν ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθησ και ου μη τιμηση τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου ⁶ και ηκυρωσατε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων ⁷ υποκριται καλωσ προεφητευσεν περι υμων ησαιασ λεγων ⁸ εγγιζει μοι ο λαοσ ουτοσ τω στοματι αυτων και τοισ χειλεσιν με τιμα

η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου ⁹ ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων ¹⁰ και προσκαλεσαμενος τον οχλον ειπεν αυτοις ακουετε και συνιετε ¹¹ ου το εισερχομενον εις το στομα κοινοι τον ανθρωπον αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματος τουτο κοινοι τον ανθρωπον ¹² τοτε προσελθοντες οι μαθηται αυτου ειπον αυτω οιδας οτι οι φαρισαιοι ακουσαντες τον λογον εσκανδαλισθησαν ¹³ ο δε αποκριθεις ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου ο ουρανιος εκριζωθησεται ¹⁴ αφετε αυτους οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων τυφλος δε τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται ¹⁵ αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω φρασον ημιν την παραβολην ταυτην ¹⁶ ο δε ιησους ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε ¹⁷ ουπω νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εις το στομα εις την κοιλιαν χωρει και εις αφεδρωνα εκβαλλεται ¹⁸ τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της καρδιας εξερχεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον ¹⁹ εκ γαρ της καρδιας εξερχονται διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι πορνειαι κλοπαι ψευδομαρτυριαι βλασφημιαι ²⁰ ταυτα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον το δε ανιπτοις χερσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον ²¹ και εξελθων εκειθεν ο ιησους ανεχωρησεν εις τα μερη τυρου και σιδωνος ²² και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραυγασεν αυτω λεγουσα ελεησον με κυριε υιε δαυιδ η θυγατηρ μου κακωσ δαιμονιζεται ²³ ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτων αυτον λεγοντες απολυσον αυτην οτι κραζει οπισθεν ημων ²⁴ ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ απεσταλην ει μη εις τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ ²⁵ η δε ελθουσα προσεκυνησεν αυτω λεγουσα κυριε βοηθει μοι ²⁶ ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις ²⁷ η δε ειπεν ναι κυριε και γαρ τα κυναρια εσθιει απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης των κυριων αυτων ²⁸ τοτε αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η πιστις γεννηθητω σοι ως θελεις και ιαθη η θυγατηρ αυτησ απο της ωρας εκεινης ²⁹ και μεταβασ εκειθεν ο ιησους ηλθεν

παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας και αναβασ εις το ορος εκαθητο εκει ³⁰ και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους τυφλους κωφους κυλλους και ετερους πολλους και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας του ιησου και εθεραπευσεν αυτους ³¹ ωστε τους οχλους θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας κυλλους υγεις χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ ³² ο δε ιησους προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεισ ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω ³³ και λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον ³⁴ και λεγει αυτοις ο ιησους ποσους αρτους εχετε οι δε ειπον επτα και ολιγα ιχθυδια ³⁵ και εκελευσεν τοις οχλοις αναπεσειν επι την γην ³⁶ και λαβων τους επτα αρτους και τους ιχθυας ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν τοις μαθηταις αυτου οι δε μαθηται τω οχλω ³⁷ και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων επτα σπυριδας πληρεις ³⁸ οι δε εσθιοντες ησαν τετρακιςχιλιοι ανδρες χωρισ γυναικων και παιδιων ³⁹ και απολυσας τους οχλους ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια μαγδαλα

16

¹ και προσελθοντες οι φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοις ² ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οψιασ γενομενης λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανος ³ και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυγναζων ο ουρανος υποκριται το μεν προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε ⁴ γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου και καταλιπων αυτους απηλθεν ⁵ και ελθοντες οι μαθηται αυτου εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν ⁶ ο δε ιησους ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ⁷ οι δε διελογιζοντο

εν εαυτοισ λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν ⁸ γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοισ τι διαλογιζεσθε εν εαυτοισ ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ ελαβετε ⁹ ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντακιςχιλιων και ποσους κοφινους ελαβετε ¹⁰ ουδε τους επτα αρτους των τετρακιςχιλιων και ποσας σπυριδας ελαβετε ¹¹ πως ου νοειτε οτι ου περι αρτου ειπον υμιν προσεχειν απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ¹² τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμης του αρτου αλλα απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ¹³ ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του ανθρωπου ¹⁴ οι δε ειπον οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερεμιαν η ενα των προφητων ¹⁵ λεγει αυτοισ υμεις δε τινα με λεγετε ειναι ¹⁶ αποκριθεις δε σιμων πετρος ειπεν συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος ¹⁷ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων βαριωνα οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν τοις ουρανοισ ¹⁸ καγω δε σοι λεγω οτι συ ει πετρος και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μου την εκκλησιαν και πυλαι αδου ου καταχυσουσιν αυτης ¹⁹ και δωσω σοι τας κλεις της βασιλειας των ουρανων και ο εαν δησησ επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοισ και ο εαν λυσησ επι της γης εσται λελυμενον εν τοις ουρανοισ ²⁰ τοτε διεστειλατο τοις μαθηταις αυτου ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτοσ εστιν ιησους ο χριστος ²¹ απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου οτι δει αυτον απελθειν εις ιεροσολυμα και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι ²² και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω λεγων ιλεωσ σοι κυριε ου μη εσται σοι τουτο ²³ ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον μου ει οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων ²⁴ τοτε ο ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι

²⁵ οσ γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην ²⁶ τι γαρ ωφελειται ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου ²⁷ μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατροσ αυτου μετα των αγγελων αυτου και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου ²⁸ αμην λεγω υμιν εισιν τινες ωδε εστωτες οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

17

¹ και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν ² και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμψεν το προσωπον αυτου ωσ ο ηλιος τα δε ιματια αυτου εγενοντο λευκα ωσ το φως ³ και ιδου ωφθησαν αυτοισ μωση και ηλιασ μετ αυτου συλλαλουντες ⁴ αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τω ιησου κυριε καλον εστιν ημασ ωδε ειναι ει θελεις ποιησωμεν ωδε τρεις σκηνας σοι μιαν και μωση μιαν και μιαν ηλια ⁵ ετι αυτου λαλουντος ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτοσ εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα αυτου ακουετε ⁶ και ακουσαντες οι μαθηται επεσον επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα ⁷ και προσελθων ο ιησους ηψατο αυτων και ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε ⁸ επαραντες δε τους οφθαλμους αυτων ουδενα ειδον ει μη τον ιησουν μονον ⁹ και καταβαινοντων αυτων εκ του ορουσ εντειλατο αυτοισ ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εωσ ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη ¹⁰ και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τι ουν οι γραμματεισ λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον ¹¹ ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοισ ηλιασ μεν ερχεται πρωτον και αποκαταστησει παντα ¹² λεγω δε υμιν οτι ηλιασ ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλα εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν

υπ αυτων ¹³ τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις ¹⁴ και ελθοντων αυτων προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτον ¹⁵ και λεγων κυριε ελεησον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακωσ πασχει πολλακις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακις εις το υδωρ ¹⁶ και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι ¹⁷ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι μεθ υμων εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε ¹⁸ και επετιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας εκεινης ¹⁹ τοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον δια τι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο ²⁰ ο δε ιησους ειπεν αυτοις δια την απιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ωσ κοκκον σιναπεωσ ερειτε τω ορει τουτω μεταβηθι εντευθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν ²¹ τουτο δε το γενοσ ουκ εκπορευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια ²² αναστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων ²³ και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα ²⁴ ελθοντων δε αυτων εις καπερναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπον ο διδασκαλος υμων ου τελει τα διδραχμα ²⁵ λεγει ναι και οτε εισηλθεν εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι βασιλεις της γης απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνσον απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων ²⁶ λεγει αυτω ο πετροσ απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησους αρα γε ελευθεροι εισιν οι υιοι ²⁷ ινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτους πορευθεις εις την θαλασσαν βαλε αγκιστρον και τον αναβαινοντα πρωτον ιχθυν αρων και ανοιξασ το στομα αυτου ευρησεις στατηρα εκεινον λαβων δος αυτοις αντι εμου και σου

18

¹ εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες τισ αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων

² και προσκαλεσαμενος ο ιησους παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων ³ και ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γενησθε ωσ τα παιδια ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων ⁴ οστις ουν ταπεινωσει εαυτον ωσ το παιδιον τουτο ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων ⁵ και οσ εαν δεξηται παιδιον τοιουτον εν επι τω ονοματι μου εμε δεχεται ⁶ οσ δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων εις εμε συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλος ονικος εις τον τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω πελαγει της θαλασσης ⁷ ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων αναγκη γαρ εστιν ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου το σκανδαλον ερχεται ⁸ ει δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτα και βαλε απο σου καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωην χωλον η κυλλον η δυο χειρας η δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις το πυρ το αιωνιον ⁹ και ει ο οφθαλμοσ σου σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εις την ζωην εισελθειν η δυο οφθαλμοσ εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυροσ ¹⁰ ορατε μη καταφρονησητε ενος των μικρων τουτων λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι αυτων εν ουρανοισ δια παντοσ βλεπουσιν το προσωπον του πατροσ μου του εν ουρανοισ ¹¹ ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου σωσαι το απολωλοσ ¹² τι υμιν δοκει εαν γενηται τινη ανθρωπω εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι αφεισ τα εννηκοντα εννεα επι τα ορη πορευθεις ζητει το πλανωμενον ¹³ και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι τοις εννηκοντα εννεα τοις μη πεπλανημενοισ ¹⁴ ουτωσ ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατροσ υμων του εν ουρανοισ ινα αποληται εις των μικρων τουτων ¹⁵ εαν δε αμαρτηση εις σε ο αδελφοσ σου υπαγε και ελεγξον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησασ τον αδελφον σου ¹⁶ εαν δε μη ακουση παραλαβε μετα σου ετι ενα η δυο ινα επι στοματοσ δυο μαρτυρων η τριων σταθη παν ρημα ¹⁷ εαν δε παρακουση αυτων ειπε τη εκκλησια εαν δε και της εκκλησιασ παρακουση εστω σοι ωσπερ ο εθνικοσ και ο τελωνησ ¹⁸ αμην

λεγω υμιν οσα εαν δησητε επι της γης εσται δεδεμενα εν τω ουρανω και οσα εαν λυσητε επι της γης εσται λελυμενα εν τω ουρανω ¹⁹ παλιν αμην λεγω υμιν οτι εαν δυο υμων συμφωνησωσιν επι της γης περι παντος πραγματα ου εαν αιτησωνται γενησεται αυτοις παρα του πατρος μου του εν ουρανοις ²⁰ ου γαρ εισιν δυο η τρεις συνηγμενοι εις το εμον ονομα εκει ειμι εν μεσω αυτων ²¹ τοτε προσελθων αυτω ο πετρος ειπεν κυριε ποσακις αμαρτησει εις εμε ο αδελφος μου και αφησω αυτω εως επτακις ²² λεγει αυτω ο ιησους ου λεγω σοι εως επτακις αλλ εως εβδομηκοντακις επτα ²³ δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει ος ηθελησεν συναραι λογον μετα των δουλων αυτου ²⁴ αρξαμενου δε αυτου συναρειν προσηνεχθη αυτω εις οφειλετησ μυριων ταλαντων ²⁵ μη εχοντοσ δε αυτου αποδουναι εκελευσεν αυτον ο κυριοσ αυτου πραθηναι και την γυναικα αυτου και τα τεκνα και παντα οσα ειχεν και αποδοθηναι ²⁶ πεσων ουν ο δουλοσ προσεκυνη αυτω λεγων κυριε μακροθυμησον επ εμοι και παντα σοι αποδωσω ²⁷ σπλαγχνισθεισ δε ο κυριοσ του δουλου εκεινου απελυσεν αυτον και το δανειον αφηκεν αυτω ²⁸ εξελθων δε ο δουλοσ εκεινοσ ευρεν ενα των συνδουλων αυτου οσ ωφειλεν αυτω εκατον δηναρια και κρατησασ αυτον επνιγεν λεγων αποδοσ μοι ει τι οφειλεις ²⁹ πεσων ουν ο συνδουλοσ αυτου εις τουσ ποδασ αυτου παρεκαλει αυτον λεγων μακροθυμησον επ εμοι και αποδωσω σοι ³⁰ ο δε ουκ ηθελεν αλλα απελθων εβαλεν αυτον εις φυλακην εωσ ου αποδω το οφειλομενον ³¹ ιδοντεσ δε οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντεσ διεσαφησαν τω κυριω εαυτων παντα τα γενομενα ³² τοτε προσκαλεσαμενοσ αυτον ο κυριοσ αυτου λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσασ με ³³ ουκ εδει και σε ελεησαι τον συνδουλο σου ωσ και εγω σε ηλεησα ³⁴ και οργισθεισ ο κυριοσ αυτου παρεδωκεν αυτον τοις βασανισταισ εωσ ου αποδω παν το οφειλομενον αυτω ³⁵ ουτωσ και ο πατηρ μου ο επουρανιοσ ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστοσ τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων τα παραπτωματα αυτων

19

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τουσ λογουσ τουτουσ μετηρεν απο της γαλιλαιασ και ηλθεν εις τα ορια της ιουδαιασ περαν του ιορδανου ² και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτουσ εκει ³ και προσηλθον αυτω οι φαρισαιοι πειραζοντεσ αυτον και λεγοντεσ αυτω ει εξεστιν ανθρωπω απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν ⁴ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ουκ ανεγνωτε οτι ο ποιησασ απ αρχησ αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτουσ ⁵ και ειπεν ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωποσ τον πατερα και την μητερα και προσκολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ⁶ ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεοσ συνεζευξεν ανθρωποσ μη χωριζετω ⁷ λεγουσιν αυτω τι ουν μωσησ ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι αυτην ⁸ λεγει αυτοισ οτι μωσησ προσ την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τασ γυναιकाσ υμων απ αρχησ δε ου γεγονεν ουτωσ ⁹ λεγω δε υμιν οτι οσ αν απολυση την γυναικα αυτου μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχαται και ο απολελυμενην γαμησασ μοιχαται ¹⁰ λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ει ουτωσ εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικοσ ου συμφερει γαμησαι ¹¹ ο δε ειπεν αυτοισ ου παντεσ χωρουσιν τον λογον τουτον αλλ οισ δεδοται ¹² εισιν γαρ ευνουχοι οιτινεσ εκ κοιλιασ μητροσ εγεννηθησαν ουτωσ και εισιν ευνουχοι οιτινεσ ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και εισιν ευνουχοι οιτινεσ ευνουχισαν εαυτουσ δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενοσ χωρειν χωρειτω ¹³ τοτε προσηνεχθη αυτω παιδια ινα τασ χειρασ επιθη αυτοισ και προσευζηται οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοισ ¹⁴ ο δε ιησους ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προσ με των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ¹⁵ και επιθεισ αυτοισ τασ χειρασ επορευθη εκειθεν ¹⁶ και ιδου εις προσελθων ειπεν αυτω διδασκαλε αγαθε τι αγαθον ποιησω ινα εχω ζωην αιωνιον ¹⁷ ο δε ειπεν αυτω τι με λεγεισ αγαθον ουδεισ αγαθοσ ει μη εις ο θεοσ ει δε θελεισ εισελθειν εις την ζωην τηρησον τασ εντολασ ¹⁸ λεγει αυτω ποιασ ο δε ιησους ειπεν το ου φονευσεισ ου μοιχευσεισ ου

κλειψεις ου ψευδομαρτυρησεις ¹⁹ τιμα τον πατερα και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον ²⁰ λεγει αυτω ο νεανισκος παντα ταυτα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου τι ετι υστερω ²¹ εφη αυτω ο ιησους ει θελεις τελειος ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα καιδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι ²² ακουσας δε ο νεανισκος τον λογον απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²³ ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου αμην λεγω υμιν οτι δυσκολως πλουσιος εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων ²⁴ παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματος ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁵ ακουσαντες δε οι μαθηται αυτου εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντες τις αρα δυναται σωθηναι ²⁶ εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα ²⁷ τοτε αποκριθεις ο πετρος ειπεν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν ²⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου καθισεσθε και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ ²⁹ και πας ος αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν του ονοματος μου εκατονταπλασιονα ληψεται και ζωην αιωνιον κληρονομησει ³⁰ πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

20

¹ ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εξηλθεν αμα πρωι μισθωσασθαι εργατας εις τον αμπελωνα αυτου ² και συμφωνησας μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους εις τον αμπελωνα αυτου ³ και εξελθων περι τριτην ωραν ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα αργους ⁴ και εκεινοις ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν ⁵ οι δε απηλθον παλιν εξελθων περι εκτην και ενατην ωραν εποιησεν ωσαυτως ⁶ περι δε την ενδεκατην ωραν εξελθων

ευρεν αλλους εστωτας αργους και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι ⁷ λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημας εμισθωσατο λεγει αυτοις υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον ληψεσθε ⁸ οψιας δε γενομενης λεγει ο κυριος του αμπελωνος τω επιτροπω αυτου καλεσον τους εργατας και αποδος αυτοις τον μισθον αρξαμενος απο των εσχατων εως των πρωτων ⁹ και ελθοντες οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον ¹⁰ ελθοντες δε οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειονα ληψονται και ελαβον και αυτοι ανα δηναριον ¹¹ λαβοντες δε εγογγυζον κατα του οικοδεσποτου ¹² λεγοντες οτι ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποιησαν και ισους ημιν αυτους εποιησας τοις βαστασασιν το βαρος της ημερας και τον καυσωνα ¹³ ο δε αποκριθεις ειπεν ενι αυτων εταιρε ουκ αδικω σε ουχι δηναριου συνεφωνησας μοι ¹⁴ αρον το σον και υπαγε θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ως και σοι ¹⁵ η ουκ εξεστιν μοι ποιησαι ο θελω εν τοις εμοις ει ο οφθαλμος σου πονηρος εστιν οτι εγω αγαθος ειμι ¹⁶ ουτως εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ¹⁷ και αναβαινων ο ιησους εις ιεροσολυμα παρελαβεν τους δωδεκα μαθητας κατ ιδιαν εν τη οδω και ειπεν αυτοις ¹⁸ ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσις και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω ¹⁹ και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν εις το εμπαιξαι και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη τριτη ημερα αναστησεται ²⁰ τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτης προσκυνουσα και αιτουσα τι παρ αυτου ²¹ ο δε ειπεν αυτη τι θελεις λεγει αυτω ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου εν τη βασιλεια σου ²² αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω μελλω πινειν η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι λεγουσιν αυτω δυναμεθα ²³ και λεγει αυτοις το μεν ποτηριον μου πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων μου ουκ εστιν εμον δουναι

αλλ οιοι ητοιμασται υπο του πατροσ μου ²⁴ και ακουσαντεσ οι δεκα ηγανακτησαν περι των δυο αδελφων ²⁵ ο δε ιησουσ προσκαλεσαμενοσ αυτοσ ειπεν οιδατε οτι οι αρχοντεσ των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων ²⁶ ουχ ουτωσ δε εσται εν υμιν αλλ οσ εαν θελη εν υμιν μεγασ γενεσθαι εσται υμων διακονοσ ²⁷ και οσ εαν θελη εν υμιν ειναι πρωτοσ εστω υμων δουλοσ ²⁸ ωσπερ ο υιοσ του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων ²⁹ και εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτω οχλοσ πολυσ ³⁰ και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ακουσαντεσ οτι ιησουσ παραγει εκραξαν λεγοντεσ ελεησον ημασ κυριε υιοσ δαυιδ ³¹ ο δε οχλοσ επετιμησεν αυτοισ ινα σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραζον λεγοντεσ ελεησον ημασ κυριε υιοσ δαυιδ ³² και στασ ο ιησουσ εφωνησεν αυτοσ και ειπεν τι θελετε ποιησω υμιν ³³ λεγουσιν αυτω κυριε ινα ανοιχθωσιν ημων οι οφθαλμοι ³⁴ σπλαγχνισθεισ δε ο ιησουσ ηψατο των οφθαλμων αυτων και ευθεωσ ανεβλεψαν αυτων οι οφθαλμοι και ηκολουθησαν αυτω

21

¹ και οτε ηγγισαν εισ ιεροσολυμα και ηλθον εισ βηθσφαγη προσ το οροσ των ελαιων τοτε ο ιησουσ απεστειλεν δυο μαθητασ ² λεγων αυτοισ πορευθητε εισ την κωμην την απεναντι υμων και ευθεωσ ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτησ λυσαντεσ αγαγετε μοι ³ και εαν τισ υμιν ειπη τι ερειτε οτι ο κυριοσ αυτων χρειαν εχει ευθεωσ δε αποσπελλει αυτοσ ⁴ τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντοσ ⁵ ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται σοι πραυσ και επιβεβηκωσ επι ονον και πωλον υιον υποζυγιου ⁶ πορευθεντεσ δε οι μαθηται και ποιησαντεσ καθωσ προσεταξεν αυτοισ ο ιησουσ ⁷ ηγαγον την ονον και τον πωλον και επεθηκαν επανω αυτων τα ιματια αυτων και επεκαθισεν επανω αυτων ⁸ ο δε πλειστοσ οχλοσ εστρωσαν εαυτων τα ιματια εν τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδουσ απο των δενδρων και εστρωννυον εν τη οδω ⁹ οι δε οχλοι οι προαγοντεσ

και οι ακολουθουντεσ εκραζον λεγοντεσ ωσαννα τω υιω δαυιδ ευλογημενοσ ο ερχομενοσ εν ονοματι κυριου ωσαννα εν τοισ υψιστοισ ¹⁰ και εισελθοντοσ αυτου εισ ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολισ λεγουσα τισ εστιν ουτοσ ¹¹ οι δε οχλοι ελεγον ουτοσ εστιν ιησουσ ο προφητησ ο απο ναζαρετ τησ γαλιλαιασ ¹² και εισηλθεν ο ιησουσ εισ το ιερον του θεου και εξεβαλεν παντασ τουσ πωλουντασ και αγοραζοντασ εν τω ιερω και τασ τραπεζασ των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τασ καθεδρασ των πωλουντων τασ περιστερασ ¹³ και λεγει αυτοισ γεγραπται ο οικοσ μου οικοσ προσευχησ κληθησεται υμεισ δε αυτον εποησατε σπηλαιον ληστων ¹⁴ και προσηλθον αυτω χωλοι και τυφλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτοσ ¹⁵ ιδοντεσ δε οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ τα θαυμασια α εποησεν και τουσ παιδασ κραζοντασ εν τω ιερω και λεγοντασ ωσαννα τω υιω δαυιδ ηγανακτησαν ¹⁶ και ειπον αυτω ακουεισ τι ουτοι λεγουσιν ο δε ιησουσ λεγει αυτοισ ναι ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματοσ νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον ¹⁷ και καταλιπων αυτοσ εξηλθεν εξω τησ πολεωσ εισ βηθανιαν και ηυλισθη εκει ¹⁸ πρωιασ δε επαναγων εισ την πολιν επεινασεν ¹⁹ και ιδων συκην μιαν επι τησ οδου ηλθεν επ αυτην και ουδεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη μηκετι εκ σου καρποσ γενηται εισ τον αιωνα και εξηρανθη παραχρημα η συκη ²⁰ και ιδοντεσ οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντεσ πωσ παραχρημα εξηρανθη η συκη ²¹ αποκριθεισ δε ο ιησουσ ειπεν αυτοισ αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το τησ συκησ ποιησετε αλλα καν τω ορει τουτω ειπητε αρθητι και βληθητι εισ την θαλασσαν γενησεται ²² και παντα οσα εαν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντεσ ληψεσθε ²³ και ελθοντι αυτω εισ το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντεσ εν ποια εξουσια ταυτα ποιεισ και τισ σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην ²⁴ αποκριθεισ δε ο ιησουσ ειπεν αυτοισ ερωτησω υμασ καγω λογον ενα ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ²⁵ το βαπτισμα ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο παρ εαυτοισ λεγοντεσ

εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω ²⁶ εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ εχουσιν τον ιωαννην ως προφητην ²⁷ και αποκριθεντες τω ιησου ειπον ουκ οιδαμεν εφη αυτοις και αυτος ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ²⁸ τι δε υμιν δοκει ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι μου ²⁹ ο δε αποκριθεις ειπεν ου θελω υστερον δε μεταμεληθεις απηλθεν ³⁰ και προσελθων τω δευτερω ειπεν ωσαυτως ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν ³¹ τισ εκ των δυο εποιησεν το θελημα του πατρος λεγουσιν αυτω ο πρωτος λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν του θεου ³² ηλθεν γαρ προς υμας ιωαννης εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ου μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω ³³ αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος τισ ην οικοδεσποτης οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγμαον αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν ³⁴ οτε δε ηγγισεν ο καιρος των καρπων απεστειλεν τους δουλους αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους καρπους αυτου ³⁵ και λαβοντες οι γεωργοι τους δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν ³⁶ παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονας των πρωτων και εποιησαν αυτοις ωσαυτως ³⁷ υστερον δε απεστειλεν προς αυτους τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου ³⁸ οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και κατασχωμεν την κληρονομιαν αυτου ³⁹ και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτειναν ⁴⁰ οταν ουν ελθη ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησει τοις γεωργοις εκεινοις ⁴¹ λεγουσιν αυτω κακους κακως απολεσει αυτους και τον αμπελωνα εκδωσεται αλλοις γεωργοις οτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων ⁴² λεγει αυτοις ο

ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων ⁴³ δια τουτο λεγω υμιν οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνει ποιουντι τους καρπους αυτης ⁴⁴ και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον ⁴⁵ και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολας αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει ⁴⁶ και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους οχλους επειδη ως προφητην αυτον ειχον

22

¹ και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν αυτοις εν παραβολαις λεγων ² ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμους τω υιω αυτου ³ και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους εις τους γαμους και ουκ ηθελον ελθειν ⁴ παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον μου ητοιμασα οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τους γαμους ⁵ οι δε αμελησαντες απηλθον ο μεν εις τον ιδιον αγρον ο δε εις την εμποριαν αυτου ⁶ οι δε λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν ⁷ και ακουσας ο βασιλευς εκεινος ωργισθη και πεμψας τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων ενεπρησεν ⁸ τοτε λεγει τοις δουλויς αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι ⁹ πορευεσθε ουν επι τας διεξοδους των οδων και οσους αν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους ¹⁰ και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνηγαγον παντας οσους ευρον πονηρους τε και αγαθους και επλησθη ο γαμος ανακειμενων ¹¹ εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου ¹² και λεγει αυτω εταιρε πως εισηλθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου ο δε εφιμωθη ¹³ τοτε ειπεν ο βασιλευς τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και χειρας αρατε αυτον και εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερικον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγγμος των οδοντων ¹⁴ πολλοι γαρ

είσιν κλητοί ολίγοι δε εκλεκτοί ¹⁵ τότε πορευθέντες οι φαρισαίοι συμβούλιον ἔλαβον ὡς αὐτὸν παγιδευσώσιν ἐν λόγῳ ¹⁶ καὶ ἀποστελλούσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν ἠρωδιανῶν λέγοντες διδασκαλε οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις καὶ οὐ μέλει σοὶ περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων ¹⁷ εἶπε οὖν ἡμῖν τί σοὶ δοκεῖ ἐξεστὶν δύναι κηρῶν καίσαρι ἢ οὐ ¹⁸ γνούς· δεὸς ὁ ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν τί με πειράζετε ὑποκριταί ¹⁹ ἐπιδείξατε μοι τὸ νόμισμα τοῦ κηρῶν· οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον ²⁰ καὶ λέγει αὐτοῖς τίνας ἢ εἰκῶν αὐτῆ καὶ ἡ ἐπιγραφή ²¹ λέγουσιν αὐτῷ καίσαρος· τότε λέγει αὐτοῖς ἀποδοτε οὖν τὰ καίσαρος καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ ²² καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον ²³ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ σαδδουκαῖοι οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀναστάσις καὶ ἐπὶ ἠρωτήσαν αὐτὸν ²⁴ λέγοντες διδασκαλε μωσῆς εἶπεν εἰάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα ἐπιγαμβρῶσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ²⁵ ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοὶ καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησεν καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ²⁶ ὁμοίως καὶ ὁ δευτέρος καὶ ὁ τρίτος ἕως τῶν ἑπτὰ ²⁷ ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνὴ ²⁸ ἐν τῇ οὖν ἀνάστασει τίνας τῶν ἑπτὰ εἶσται γυνὴ πάντες γὰρ ἐσχόν αὐτὴν ²⁹ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς πλανασθε μὴ εἰδοτές τὰς γραφὰς μὴδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ ³⁰ ἐν γὰρ τῇ ἀνάστασει οὔτε γάμοισιν οὔτε ἐγγαμιζονται ἀλλ' ὡς ἀγγελοὶ τοῦ θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσὶν ³¹ περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνεγνώτε τὸ ρηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος ³² ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς ἀβραάμ καὶ ὁ θεὸς ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ οὐκ ἐστὶν ὁ θεὸς θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων ³³ καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ ³⁴ οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφιμώσεν τοὺς σαδδουκαίους συνήχθησαν ἐπὶ τῷ αὐτῷ ³⁵ καὶ ἐπὶ ἠρωτήσεν εἰς ἐξ αὐτῶν νομικὸς πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων ³⁶ διδασκαλε ποῖα ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ ³⁷ ὁ δὲ ἰησοῦς ἐφῆ αὐτῷ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεὸν σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου καὶ ἐν

ὅλῃ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου ³⁸ αὕτη ἐστὶν πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολὴ ³⁹ δευτέρα δὲ ὁμοία αὕτῃ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν ⁴⁰ ἐν ταύταις ταῖς δύο ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρεμάνται ⁴¹ συνήγμενων δὲ τῶν φαρισαίων ἐπὶ ἠρωτήσεν αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς ⁴² λέγων τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χριστοῦ· τίνας υἱὸς ἐστὶν λέγουσιν αὐτῷ τοῦ δαυὶδ ⁴³ λέγει αὐτοῖς πῶς οὖν δαυὶδ ἐν πνεύματι κύριον αὐτὸν καλεῖ λέγων ⁴⁴ εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου καθοῦ ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου ⁴⁵ εἰ οὖν δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶν ⁴⁶ καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον οὐδὲ ἐτόλμησεν τίς ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι

23

¹ τότε ὁ ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ² λέγων ἐπὶ τῆς μωσαεὺς καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ³ πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἰπῶσιν ὑμῖν τηρεῖν τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν ⁴ δεσμεύουσιν γὰρ φορτία βάρη καὶ δυσβάστακτα καὶ ἐπιτίθεασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων τῷ δὲ δακτυλῷ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινήσαι αὐτὰ ⁵ πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις πλατυνοῦσιν δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλυννοῦσιν τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν ⁶ φιλοῦσιν τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δεῖπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς ⁷ καὶ τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ραββὶ ραββὶ ⁸ ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ραββὶ εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς ὁ χριστὸς πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοὶ ἐστε ⁹ καὶ πατέρα μὴ καλεσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς εἰς γὰρ ἐστὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ¹⁰ μὴδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἰς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ καθηγητὴς ὁ χριστὸς ¹¹ ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἐστὶν ὑμῶν διάκονος ¹² ὅστις δὲ ὑψώσῃ ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται καὶ ὅστις ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὑψωθήσεται ¹³ οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφασίε μακρὰ προσευχομένοι δια

τουτο ληψεσθε περισσοτερον κριμα ¹⁴ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαισ υποκριται οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων υμεις γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τουσ εισερχομενουσ αφιετε εισελθειν ¹⁵ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαισ υποκριται οτι περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν ποιησαι ενα προσηλυτον και οταν γενηται ποιειτε αυτον υιον γεεννησ διπλοτερον υμων ¹⁶ ουαι υμιν οδηγοι τυφλοι οι λεγοντεσ οσ αν ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν οσ δ αν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει ¹⁷ μωροι και τυφλοι τισ γαρ μειζων εστιν ο χρυσοσ η ο ναοσ ο αγιαζων τον χρυσον ¹⁸ και οσ εαν ομοση εν τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν οσ δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω αυτου οφειλει ¹⁹ μωροι και τυφλοι τι γαρ μειζον το δωρον η το θυσιαστηριον το αγιαζον το δωρον ²⁰ ο ουν ομοσασ εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και εν πασιν τοισ επανω αυτου ²¹ και ο ομοσασ εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω κατοικησαντι αυτον ²² και ο ομοσασ εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του θεου και εν τω καθημενω επανω αυτου ²³ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαισ υποκριται οτι αποδεκατουτε το ηδουσμον και το ανηθον και το κυμινον και αφηκατε τα βαρυτερα του νομου την κρισιν και τον ελεον και την πιστιν ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι ²⁴ οδηγοι τυφλοι οι διυλιζοντεσ τον κωνωπα την δε καμηλον καταπινοντεσ ²⁵ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαισ υποκριται οτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της παροψιδοσ εσωθεν δε γεμουσιν εξ αρπαγησ και αδικιασ ²⁶ φαρισαιε τυφλε καθαρισον πρωτον το εντοσ του ποτηριου και της παροψιδοσ ινα γενηται και το εκτοσ αυτων καθαρον ²⁷ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαισ υποκριται οτι παρομοιαζετε ταφοισ κεκονιαμενοισ οιτινεσ εξωθεν μεν φαινονται ωραιοι εσωθεν δε γεμουσιν οστων νεκρων και πασησ ακαθαρσιασ ²⁸ ουτωσ και υμεις εξωθεν μεν φαινεσθε τοισ ανθρωποισ δικαιοι εσωθεν δε μεστοι εστε υποκρισεωσ και ανομιασ ²⁹ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαισ υποκριται οτι οικοδομειτε τουσ ταφουσ των προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων ³⁰ και λεγετε ει ημεν εν ταισ ημεραισ των πατερων ημων ουκ αν ημεν κοινωνοι

αυτων εν τω αιματι των προφητων ³¹ ωστε μαρτυρειτε εαυτοισ οτι υιοι εστε των φονευσαντων τουσ προφητασ ³² και υμεις πληρωσατε το μετρον των πατερων υμων ³³ οφεισ γεννηματα εχιδνων πωσ φυγητε απο της κρισεωσ της γεεννησ ³⁴ δια τουτο ιδου εγω αποστελλω προς υμασ προφητασ και σοφουσ και γραμματεισ και εξ αυτων αποκτενειτε και σταυρωσατε και εξ αυτων μαστιγωσατε εν ταισ συναγωγαισ υμων και διωξετε απο πολεωσ εισ πολιν ³⁵ οπωσ ελθη εφ υμασ παν αιμα δικαιον εκχυνομενον επι της γησ απο του αιματοσ αβελ του δικαιου εωσ του αιματοσ ζαχαριου υιου βαραχιου ον εφονευσατε μεταξυ του ναου και του θυσιαστηριου ³⁶ αμην λεγω υμιν οτι ηξει παντα ταυτα επι την γενεαν ταυτην ³⁷ ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τουσ προφητασ και λιθοβολουσα τουσ απεσταλμενουσ προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναγαγειν τα τεκνα σου ον τροπον επισυναγει ορνισ τα νοσσια εαυτησ υπο τασ πτερυγασ και ουκ ηθελησατε ³⁸ ιδου αφιεται υμιν ο οικοσ υμων ερημοσ ³⁹ λεγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ αρτι εωσ αν ειπητε ευλογημενοσ ο ερχομενοσ εν ονοματι κυριου

24

¹ και εξελθων ο ιηουσοσ επορευετο απο του ιερου και προσηλθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτω τασ οικοδομασ του ιερου ² ο δε ιηουσοσ ειπεν αυτοισ ου βλεπετε παντα ταυτα αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθοσ επι λιθον οσ ου καταλυθησεται ³ καθημενου δε αυτου επι του ορουσ των ελαιων προσηλθον αυτω οι μαθηται κατ ιδιαν λεγοντεσ ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον της σησ παρουσιασ και της συντελειασ του αιωνοσ ⁴ και αποκριθεισ ο ιηουσοσ ειπεν αυτοισ βλεπετε μη τισ υμασ πλανηση ⁵ πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντεσ εγω ειμι ο χριστοσ και πολλουσ πλανησουσιν ⁶ μελλησατε δε ακουειν πολεμουσ και ακοασ πολεμων ορατε μη θροεισθε δει γαρ παντα γενεσθαι αλλ ουπω εστιν το τελοσ ⁷ εγερθησεται γαρ εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται λιμοι και λοιμοι και σεισμοι κατα τοπουσ ⁸ παντα δε ταυτα αρχη ωδιων

9 τότε παραδώσουσιν υμᾶς εἰς θλίψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν υμᾶς καὶ ἐσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομα μου
 10 καὶ τότε σκανδαλισθῶσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους 11 καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλοὺς 12 καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγησεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν 13 ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται 14 καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μάρτυριον πᾶσιν τοῖς ἐθνεσιν καὶ τότε ἤξει τὸ τέλος 15 ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδελυγμὰ τῆς ἐρημώσεως τὸ ρηθὲν διὰ δανιὴλ τοῦ προφήτου ἑστῶς ἐν τοπῷ ἁγίῳ ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω 16 τότε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη 17 ὁ ἐπὶ τοῦ ὄρους μὴ καταβαίνετω ἀραὶ τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ 18 καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω ἀραὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ 19 οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις 20 προσευχεσθε δεῖν ἵνα μὴ γενῆται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτω 21 ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γενῆται 22 καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι οὐκ ἂν ἐσωθῆ πασα σὰρξ διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι 23 τότε εἰ τις ὑμῖν εἴπῃ ἰδοὺ ὠδε ὁ χριστὸς ἢ ὠδε μὴ πιστευσήτε 24 ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τεράτα ὥστε πλανῆσαι εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς 25 ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν 26 εἰάν οὖν εἰπῶσιν ὑμῖν ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρημῷ ἐστὶν μὴ ἐξέλθητε ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις μὴ πιστευσήτε 27 ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου 28 ὅπου γὰρ εἴη τὸ πτώμα ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἵετοι 29 εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς καὶ οἱ ἀστέρες πέσουνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται 30 καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τότε κοψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ οἴσονται τὸν υἱὸν τοῦ

ἀνθρώπου ἐρχομένου ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς 31 καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σαλπῆγγος φωνῆς μεγάλης καὶ ἐπισυναξοῦσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσαρῶν ἀνεμῶν ἀπ' ἀκρῶν οὐρανῶν ἕως ἀκρῶν αὐτῶν 32 ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μαθετέ τὴν παραβολὴν ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γενῆται ἀπαλός καὶ τὰ φύλλα ἐκφυγίνωσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θερὸς 33 οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε ταῦτα πάντα γίνωσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύρας 34 ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ παρελθῆ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα ταῦτα γενῆται 35 ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελευσονται οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελθῶσιν 36 περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρα οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ οἱ ἀγγελοὶ τῶν οὐρανῶν εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος 37 ὡσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ νῦν οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου 38 ὡσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλύσμου τρώγοντες καὶ πίνοντες γαμούντες καὶ ἐγκαμιζόντες ἀχρὶ ἡς ἡμέρας εἰσηλθὲν νῦν εἰς τὴν κιβωτὸν 39 καὶ οὐκ ἐγνώσαν ἕως ἤλθεν ὁ κατακλύσμος καὶ ἤρην ἀπαντὰς οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου 40 τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ ὁ εἰς παραλαμβάνεται καὶ ὁ εἰς ἀφίεται 41 δύο ἀληθούσαι ἐν τῷ μύλωνι μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται 42 γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἰδατε ποῖα ὥρα ὁ κύριος ὑμῶν ἐρχεται 43 ἐκεῖνο δὲ γίνωσκετε ὅτι εἰ ἴδῃ ὁ οἰκοδεσποτὴς ποῖα φυλακὴ ὁ κλεπτὴς ἐρχεται ἐγρηγορήσεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἰάσεν διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ 44 διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἐτοιμοὶ ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐρχεται 45 τίς ἀρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δούλος καὶ φρονιμὸς ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ δίδοναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ 46 μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως 47 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπαρχούσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτὸν 48 εἰάν δε εἴπῃ ὁ κακὸς δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ χρονίζει ὁ κύριος μου ἐλθεῖν 49 καὶ ἀρξῆται τυπτεῖν τοὺς συνδούλους ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθύοντων 50 ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἢ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ οὐ

γινωσκει ⁵¹ και διχοτομησει αυτον και το μεροσ αυτου μετα των υποκριτων θησει εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων

25

¹ τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα παρθενοισ αιτινεσ λαβουσαι τασ λαμπαδασ αυτων εξηλθον εισ απαντησιν του νυμφιου ² πεντε δε ησαν εξ αυτων φρονιμοι και αι πεντε μωραι ³ αιτινεσ μωραι λαβουσαι τασ λαμπαδασ αυτων ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον ⁴ αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοισ αγγειοισ αυτων μετα των λαμπαδων αυτων ⁵ χρονιζοντοσ δε του νυμφιου ενυσταξαν πασαι και εκαθευδον ⁶ μεσησ δε νυκτοσ κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιοσ ερχεται εξερχεσθε εισ απαντησιν αυτου ⁷ τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και εκοσμησαν τασ λαμπαδασ αυτων ⁸ αι δε μωραι ταισ φρονιμοισ ειπον δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδεσ ημων σβεννυνται ⁹ απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ουκ αρκεση ημιν και υμιν πορευεσθε δε μαλλον προσ τουσ πωλουντασ και αγορασατε εαυταισ ¹⁰ απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθεν ο νυμφιοσ και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου εισ τουσ γαμουσ και εκλεισθη η θυρα ¹¹ υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι λεγουσαι κυριε κυριε ανοιξον ημιν ¹² ο δε αποκριθεισ ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οιδα υμασ ¹³ γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε την ημεραν ουδε την ωραν εν η ο υιοσ του ανθρωπου ερχεται ¹⁴ ωσπερ γαρ ανθρωποσ αποδημων εκαλεσεν τουσ ιδιουσ δουλουσ και παρεδωκεν αυτοισ τα υπαρχοντα αυτου ¹⁵ και ω μεν εδωκεν πεντε ταλαντα ω δε δυο ω δε εν εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν και απεδημησεν ευθεωσ ¹⁶ πορευθεισ δε ο τα πεντε ταλαντα λαβων ειργασατο εν αυτοισ και εποιησεν αλλα πεντε ταλαντα ¹⁷ ωσαυτωσ και ο τα δυο εκερδησεν και αυτοσ αλλα δυο ¹⁸ ο δε το εν λαβων απελθων ωρυξεν εν τη γη και απεκρυψεν το αργυριον του κυριου αυτου ¹⁹ μετα δε χρονον πολυν ερχεται ο κυριοσ των δουλων εκεινων και συναρει μετ αυτων λογον ²⁰ και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων

κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκασ ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα επ αυτοισ ²¹ εφη δε αυτω ο κυριοσ αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ησ πιστοσ επι πολλων σε καταστησω εισελθε εισ την χαραν του κυριου σου ²² προσελθων δε και ο τα δυο ταλαντα λαβων ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι παρεδωκασ ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα επ αυτοισ ²³ εφη αυτω ο κυριοσ αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ησ πιστοσ επι πολλων σε καταστησω εισελθε εισ την χαραν του κυριου σου ²⁴ προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληφωσ ειπεν κυριε εγνωσ σε οτι σκληροσ ει ανθρωποσ θεριζων οπου ουκ εσπειρασ και συναγων οθεν ου διεσκορπισασ ²⁵ και φοβηθεισ απελθων εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη ιδε εχεισ το σον ²⁶ αποκριθεισ δε ο κυριοσ αυτου ειπεν αυτω πονηρε δουλε και οκνηρε ηδεισ οτι θεριζω οπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσκορπισα ²⁷ εδει ουν σε βαλειν το αργυριον μου τοισ τραπεζιταισ και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω ²⁸ αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα ²⁹ τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται απο δε του μη εχοντοσ και ο εχει αρθησεται απ αυτου ³⁰ και τον αχρειον δουλον εκβαλετε εισ το σκοτοσ το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων ³¹ οταν δε ελθη ο υιοσ του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντεσ οι αγιοι αγγελοι μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξησ αυτου ³² και συναχθησεται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφορει αυτουσ απ αλληλων ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων ³³ και στησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων ³⁴ τοτε ερει ο βασιλευσ τοισ εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατροσ μου κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολησ κοσμου ³⁵ επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και εποτισατε με ξενοσ ημην και συνηγαγετε με ³⁶ γυμνοσ και περιεβαλετε με ησθηνησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθετε προσ με ³⁷ τοτε αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντεσ κυριε ποτε σε ειδομεν

πεινωντα και εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν ³⁸ ποτε δε σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν η γυμνον και περιεβαλομεν ³⁹ ποτε δε σε ειδομεν ασθενη η εν φυλακη και ηλθομεν προς σε ⁴⁰ και αποκριθεις ο βασιλευσ ερει αυτοις αμην λεγω υμιν εφ οσον εποιησατε ενι τουτων των αδελφων μου των ελαχιστων εμοι εποιησατε ⁴¹ τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου οι κατηραμενοι εισ το πυρ το αιωνιον το ητοιμασμενον τω διαβωλω και τοις αγγελιοις αυτου ⁴² επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και ουκ εποτισατε με ⁴³ ξενος ημην και ου συνηγαγετε με γυμνος και ου περιεβαλετε με ασθενησ και εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε με ⁴⁴ τοτε αποκριθησονται και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθενη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι ⁴⁵ τοτε αποκριθησεται αυτοις λεγων αμην λεγω υμιν εφ οσον ουκ εποιησατε ενι τουτων των ελαχιστων ουδε εμοι εποιησατε ⁴⁶ και απελευσονται ουτοι εισ κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εισ ζων αιωνιον

26

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντας τους λογουσ τουτουσ ειπεν τοις μαθηταισ αυτου ² οιδατε οτι μετα δυο ημερασ το πασχα γινεται και ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται εισ το σταυρωθηναι ³ τοτε συνηχθησαν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι του λαου εισ την αυλην του αρχιερευωσ του λεγομενου καιαφα ⁴ και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν δωλω κρατησωσιν και αποκτεινωσιν ⁵ ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη θορυβοσ γενηται εν τω λαω ⁶ του δε ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνωσ του λεπρου ⁷ προσηλθεν αυτω γυνη αλαβαστρον μυρου εχουσα βαρυτιμου και κατεχεεν επι την κεφαλην αυτου ανακειμενου ⁸ ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ηγανακτησαν λεγοντες εισ τι η απωλεια αυτη ⁹ ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι πολλου και δοθηναι πτωχοισ ¹⁰ γνουσ δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι κοπουσ παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ειργασατο εισ εμε ¹¹ παντοτε γαρ τουσ πτωχοουσ εχετε μεθ εαυτων εμε δε

ου παντοτε εχετε ¹² βαλουσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι του σωματωσ μου προς το ενταφιασαι με εποιησεν ¹³ αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο εποιησεν αυτη εισ μνημοσυνον αυτησ ¹⁴ τοτε πορευθεισ εισ των δωδεκα ο λεγομενοσ ιουδασ ισκαριωτησ προς τουσ αρχιερεισ ¹⁵ ειπεν τι θελετε μοι δουναι καγω υμιν παραδωσω αυτον οι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια ¹⁶ και απο τοτε εζητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω ¹⁷ τη δε πρωτη των αζυμων προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες αυτω που θελεισ ετοιμασομεν σοι φαγειν το πασχα ¹⁸ ο δε ειπεν υπαγετε εισ την πολιν προς τον δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλωσ λεγει ο καιροσ μου εγγυσ εστιν προς σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου ¹⁹ και εποιησαν οι μαθηται ωσ συνεταξεν αυτοις ο ιησους και ητοιμασαν το πασχα ²⁰ οψιασ δε γενομενησ ανεκειτο μετα των δωδεκα ²¹ και εσθιοντων αυτων ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εισ εξ υμων παραδωσει με ²² και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εκαστοσ αυτων μητι εγω ειμι κυριε ²³ ο δε αποκριθεις ειπεν ο εμβαψασ μετ εμου εν τω τρυβλιω την χειρα ουτοσ με παραδωσει ²⁴ ο μεν υιοσ του ανθρωπου υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωποσ εκεινοσ ²⁵ αποκριθεις δε ιουδασ ο παραδιδουσ αυτον ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ ειπασ ²⁶ εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους τον αρτον και ευχαριστησασ εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταισ και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου ²⁷ και λαβων το ποτηριον και ευχαριστησασ εδωκεν αυτοις λεγων πιετε εξ αυτου παντεσ ²⁸ τουτο γαρ εστιν το αιμα μου το τησ καινησ διαθηκησ το περι πολλων εκχυνομενον εισ αφεσιν αμαρτιων ²⁹ λεγω δε υμιν οτι ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου του γεννηματοσ τησ αμπελου εωσ τησ ημερασ εκεινησ οταν αυτο πινω μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατροσ μου ³⁰ και υμνησαντεσ εξηλθον εισ το οροσ των ελαιων ³¹ τοτε λεγει αυτοις ο ιησους παντεσ υμεισ σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω

τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα της ποιμνης ³² μετα δε το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν ³³ αποκριθεισ δε ο πετροσ ειπεν αυτω ει παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω δε ουδεποτε σκανδαλισθησομαι ³⁴ εφη αυτω ο ιησουσ αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με ³⁵ λεγει αυτω ο πετροσ καν δεη με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησωμαι ομοιωσ δε και παντες οι μαθηται ειπον ³⁶ τοτε ερχεται μετ αυτων ο ιησουσ εις χωριον λεγομενον γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταισ καθισατε αυτου εωσ ου απελθων προσευξωμαι εκει ³⁷ και παραλαβων τον πετρον και τουσ δυο υιουσ ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν ³⁸ τοτε λεγει αυτοισ ο ιησουσ περιλυποσ εστιν η ψυχη μου εωσ θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ εμου ³⁹ και προσελθων μικρον επεσεν επι προσωπον αυτου προσευχομενοσ και λεγων πατερ μου ει δυνατον εστιν παρελθετω απ εμου το ποτηριον τουτο πλην ουχ ωσ εγω θελω αλλ ωσ συ ⁴⁰ και ερχεται προς τουσ μαθητασ και ευρισκει αυτουσ καθευδοντασ και λεγει τω πετρω ουτωσ ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ εμου ⁴¹ γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενησ ⁴² παλιν εκ δευτερου απελθων προσηυξατο λεγων πατερ μου ει ου δυναται τουτο το ποτηριον παρελθειν απ εμου εαν μη αυτο πιω γενηθητω το θελημα σου ⁴³ και ελθων ευρισκει αυτουσ παλιν καθευδοντασ ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι ⁴⁴ και αφεισ αυτουσ απελθων παλιν προσηυξατο εκ τριτου τον αυτον λογον ειπων ⁴⁵ τοτε ερχεται προς τουσ μαθητασ αυτου και λεγει αυτοισ καθευδετε ^{2518 V-PAI-2P} το λοιπον και αναπαυεσθε ^{373 V-PMI-2P} ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρασ αμαρτωλων ⁴⁶ εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο παραδιδουσ με ⁴⁷ και ετι αυτου λαλουντοσ ιδου ιουδασ εις των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλοσ πολυσ μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερων και πρεσβυτερων του λαου ⁴⁸ ο δε παραδιδουσ αυτον εδωκεν αυτοισ σημειον λεγων ον αν φιλησω αυτοσ εστιν κρατησατε αυτον ⁴⁹ και ευθεωσ

προσελθων τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον ⁵⁰ ο δε ιησουσ ειπεν αυτω εταιρε εφ ω παρει τοτε προσελθοντεσ επεβαλον τασ χειρασ επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον ⁵¹ και ιδου εις των μετα ιησου εκτεινασ την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξασ τον δουλον του αρχιερωσ αφειλεν αυτου το ωτιον ⁵² τοτε λεγει αυτω ο ιησουσ αποστρεψον σου την μαχαιραν εις τον τοπον αυτησ παντες γαρ οι λαβοντεσ μαχαιραν εν μαχαιρα αποθανουνται ⁵³ η δοκεισ οτι ου δυναμαι αρτι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παραστησει μοι πλειουσ η δωδεκα λεγεωνασ αγγελων ⁵⁴ πωσ ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτωσ δει γενεσθαι ⁵⁵ εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησουσ τοισ οχλοισ ωσ επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν προσ υμασ εκαθεζομην διδασκων εν τω ιερω και ουκ εκρατησατε με ⁵⁶ τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται παντες αφεντεσ αυτον εφυγον ⁵⁷ οι δε κρατησαντεσ τον ιησουν απηγαγον προσ καιαφαν τον αρχιερα οπου οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν ⁵⁸ ο δε πετροσ ηκολουθει αυτω απο μακροθεν εωσ της αυλησ του αρχιερωσ και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελοσ ⁵⁹ οι δε αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι και το συνεδριον ολον εξητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπωσ θανατωσωσιν αυτον ⁶⁰ και ουχ ευρον και πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων ουχ ευρον ⁶¹ υστερον δε προσελθοντεσ δυο ψευδομαρτυρεσ ειπον ουτοσ εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι αυτον ⁶² και αναστασ ο αρχιερευσ ειπεν αυτω ουδεν αποκρινη τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ⁶³ ο δε ιησουσ εσιωπα και αποκριθεισ ο αρχιερευσ ειπεν αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντοσ ινα ημιν ειπησ ει συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του θεου ⁶⁴ λεγει αυτω ο ιησουσ συ ειπασ πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεωσ και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου ⁶⁵ τοτε ο αρχιερευσ διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων οτι εβλασφημησεν τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την

βλασφημιαν αυτου ⁶⁶ τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπον ενοχος θανατου εστιν ⁶⁷ τοτε ενεπτυσαν εις το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε ερραπισαν ⁶⁸ λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τις εστιν ο παισας σε ⁶⁹ ο δε πετρος εξω εκαθητο εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου ⁷⁰ ο δε ηρνησατο εμπροσθεν αυτων παντων λεγων ουκ οίδα τι λεγεις ⁷¹ εξελθοντα δε αυτον εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει αυτοις εκει και ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου ⁷² και παλιν ηρνησατο μεθ ορκου οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον ⁷³ μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες ειπον τω πετρω αληθως και συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει ⁷⁴ τοτε ηρξατο καταθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν ⁷⁵ και εμνησθη ο πετρος του ρηματος του ιησου ειρηκοτος αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως

27

¹ πρωιας δε γενομενης συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου ωστε θανατωσαι αυτον ² και δησαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν αυτον ποντιω πιλατω τω ηγεμονι ³ τοτε ιδων ιουδας ο παραδιδους αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεισ απεστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις ⁴ λεγων ημαρτον παραδους αιμα αθων οι δε ειπον τι προς ημας συ οψει ⁵ και ριψας τα αργυρια εν τω ναω ανεχωρησεν και απελθων απηγατο ⁶ οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπον ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν ⁷ συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεως εις ταφην τοις ξενοις ⁸ διο εκληθη ο αγρος εκεινος αγρος αιματος εως της σημερον ⁹ τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος και ελαβον ²⁹⁸³ V-2AAI-3P τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ ¹⁰ και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραμεως καθα συνεταξεν μοι

κυριος ¹¹ ο δε ιησους εστη εμπροσθεν του ηγεμονος και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε ιησους εφη αυτω συ λεγεις ¹² και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερων και των πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο ¹³ τοτε λεγει αυτω ο πιλατος ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν ¹⁴ και ουκ απεκριθη αυτω προς ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα ¹⁵ λιαν ¹⁶ κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυειν ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον ¹⁷ ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον βαραββαν ¹⁷ συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα θελετε απολυσω υμιν βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον ¹⁸ ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον ¹⁹ καθημενου δε αυτου επι του βηματος απεστειλεν προς αυτον η γυνη αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω πολλα γαρ επαθον σημερον κατα οναρ δι αυτον ²⁰ οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν τους οχλους ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιησουν απολεσωσιν ²¹ αποκριθεις δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι δε ειπον βαραββαν ²² λεγει αυτοις ο πιλατος τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον λεγουσιν αυτω παντες σταυρωθητω ²³ ο δε ηγεμων εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσως εκραζον λεγοντες σταυρωθητω ²⁴ ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γινεται λαβων υδωρ απενιψατο τας χειρας απεναντι του οχλου λεγων αθωος ειμι απο του αιματος του δικαιου τουτου υμεις οψεσθε ²⁵ και αποκριθεις πας ο λαος ειπεν το αιμα αυτου εφ ημας και επι τα τεκνα ημων ²⁶ τοτε απελυσεν αυτοις τον βαραββαν τον δε ιησουν φραγελλωσας παρεδωκεν ινα σταυρωθη ²⁷ τοτε οι στρατιωται του ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησουν εις το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν ²⁸ και εκδυσαντες αυτον περιεθηκαν αυτω χλαμυδα κοκκινην ²⁹ και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι την κεφαλην αυτου και καλαμον επι την δεξιαν αυτου και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιζον αυτω λεγοντες χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων ³⁰ και εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και

ετυπτον εις την κεφαλην αυτου ³¹ και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι ³² εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα τουτον ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου ³³ και ελθοντες εις τοπον λεγομενον γολγοθα ο εστιν λεγομενος κρανιου τοπος ³⁴ εδωκαν αυτω πειν οξος μετα χολης μεμιγμενον και γευσαμενος ουκ ηθελεν πειν ³⁵ σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον ³⁶ και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει ³⁷ και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην ουτος εστιν ιησους ο βασιλευς των ιουδαιων ³⁸ τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων ³⁹ οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλαις αυτων ⁴⁰ και λεγοντες ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιος ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου ⁴¹ ομοιωσ δε και οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων και φαρισαιων ελεγον ⁴² αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ει βασιλευσ ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν επ αυτω ⁴³ πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν αυτον ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιος ⁴⁴ το δε αυτο και οι λησται οι συσταυρωθεντες αυτω ωνειδιζον αυτον ⁴⁵ απο δε εκτης ωρας σκοτος εγενετο επι πασαν την γην εως ωρας ενατης ⁴⁶ περι δε την ενατην ωραν ανεβησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ηλι ηλι λιμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινα τι με εγκατελιπεσ ⁴⁷ τινεσ δε των εκει εστωτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος ⁴⁸ και ευθεωσ δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησασ τε οξουσ και περιθεισ καλαμω εποτιζεν αυτον ⁴⁹ οι δε λοιποι ελεγον αφεσ ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ σωσων αυτον ⁵⁰ ο δε ιησους παλιν κραξασ φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα ⁵¹ και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν ⁵² και τα

μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθη ⁵³ και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοις ⁵⁴ ο δε εκατονταρχος και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντες αληθωσ θεου υιος ην ουτος ⁵⁵ ησαν δε εκει γυναικες πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινεσ ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιασ διακονουσαι αυτω ⁵⁶ εν αις ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωση μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου ⁵⁷ οψιασ δε γενομενησ ηλθεν ανθρωπος πλουσιος απο αριμαθαιασ τουνομα ιωσηφ οσ και αυτοσ εμαθητευσεν τω ιησου ⁵⁸ ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατοσ εκελευσεν αποδοθηναι το σωμα ⁵⁹ και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο σινδονι καθαρα ⁶⁰ και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυλισασ λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν ⁶¹ ην δε εκει μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου ⁶² τη δε επαυριον ητισ εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεισ και οι φαρισαιοι προσ πιλατον ⁶³ λεγοντες κυριε εμνησθημεν οτι εκεινοσ ο πλανοσ ειπεν ετι ζων μετα τρεισ ημερασ εγειρομαι ⁶⁴ κελευσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εωσ της τριτης ημερασ μηποτε ελθοντες οι μαθηται αυτου νυκτοσ κλεψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτης ⁶⁵ εφη δε αυτοισ ο πιλατοσ εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ωσ οιδατε ⁶⁶ οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντες τον λιθον μετα της κουστωδιασ

28

¹ οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον ² και ιδου σεισμοσ εγενετο μεγασ αγγελοσ γαρ κυριου καταβασ εξ ουρανου προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο της θυρασ και εκαθητο επανω αυτου ³ ην δε η ιδεα αυτου ωσ αστραπη και το ενδυμα

αυτου λευκον ωσει χιων ⁴ απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγενοντο ωσει νεκροι ⁵ αποκριθεισ δε ο αγγελος ειπεν ταισ γυναιξιν μη φοβεισθε υμεις οιδα γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε ⁶ ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθωσ ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ο κυριος ⁷ και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοις μαθηταισ αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμασ εισ την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε ιδου ειπον υμιν ⁸ και εξελθουσαι ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρασ μεγαλησ εδραμον απαγγελιαι τοις μαθηταισ αυτου ⁹ ωσ δε επορευοντο απαγγελιαι τοις μαθηταισ αυτου και ιδου ιησουσ απηνητησεν αυταισ λεγων χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τουσ ποδασ και προσεκυνησαν αυτω ¹⁰ τοτε λεγει αυταισ ο ιησουσ μη φοβεισθε υπαγετε απαγγειλατε τοις αδελφοισ μου ινα απελθωσιν εισ την γαλιλαιαν και εκει με οψονται ¹¹ πορευομενων δε αυτων ιδου τινεσ της κουστωδιασ ελθοντεσ εισ την πολιν απηγγειλαν τοις αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα ¹² και συναχθεντεσ μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντεσ αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταισ ¹³ λεγοντεσ ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτοσ ελθοντεσ εκλειψαν αυτον ημων κοιμωμενων ¹⁴ και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονοσ ημεισ πεισομεν αυτον και υμασ αμεριμνουσ ποιησομεν ¹⁵ οι δε λαβοντεσ τα αργυρια εποιησαν ωσ εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογοσ ουτοσ παρα ιουδαιοισ μεχρι της σημερον ¹⁶ οι δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εισ την γαλιλαιαν εισ το οροσ ου εταξατο αυτοισ ο ιησουσ ¹⁷ και ιδοντεσ αυτον προσεκυνησαν αυτω οι δε εδιστασαν ¹⁸ και προσελθων ο ιησουσ ελαλησεν αυτοισ λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι γησ ¹⁹ πορευθεντεσ μαθητευσате παντα τα εθνη βαπτιζοντεσ αυτοουσ εισ το ονομα του πατροσ και του υιου και του αγιου πνευματοσ ²⁰ διδασκοντεσ αυτοουσ τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασασ τασ ημερασ εωσ της συντελειασ του αιωνοσ αμην

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

¹ αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου ² ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ³ φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβουσαυτου ⁴ εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εισ αφεσιν αμαρτιων ⁵ και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων ⁶ ην δε ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον ⁷ και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψασ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου ⁸ εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτος δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω ⁹ και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο ιωαννου εισ τον ιορδανην ¹⁰ και ευθεως αναβαινων απο του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ωσει περιστερην καταβαινον επ αυτον ¹¹ και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα ¹² και ευθυσ το πνευμα αυτον εκβαλλει εισ την ερημον ¹³ και ην εκει εν τη ερημω ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκονουν αυτω ¹⁴ μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εισ την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας του θεου ¹⁵ και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω ¹⁶ περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου του σιμωνος βαλλοντας αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις ¹⁷ και ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις ανθρωπων

¹⁸ και ευθεως αφεντες τα δικτυα αυτων ηκολουθησαν αυτω ¹⁹ και προβας εκειθεν ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτους εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα ²⁰ και ευθεως εκαλεσεν αυτους και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισθων απηλθον οπισω αυτου ²¹ και εισπορευονται εισ καπερναουμ και ευθεως τοις σαββασιν εισελθων εισ την συναγωγην εδιδασκεν ²² και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις ²³ και ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν ²⁴ λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθες απολεσαι ημας οιδα σε τις ει ο αγιος του θεου ²⁵ και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου ²⁶ και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου ²⁷ και εθαμβηθησαν παντες ωστε συζητειν προς εαυτους λεγοντας τι εστιν τουτο τις η διδαχη η καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοις πνευμασιν τοις ακαθαρτοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω ²⁸ εξηλθεν δε η ακοη αυτου ευθυσ εισ ολην την περιχωρον της γαλιλαιας ²⁹ και ευθεως εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εισ την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου ³⁰ η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα και ευθεως λεγουσιν αυτω περι αυτης ³¹ και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος ευθεως και διηκονει αυτοις ³² οψιας δε γενομενης οτε εδυ ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους ³³ και η πολις ολη επισυνηγμενη ην προς την θυραν ³⁴ και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον ³⁵ και πρωι εννυχον λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εισ ερημον τοπον κακει προσηυχετο ³⁶ και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου ³⁷ και ευροντες αυτον λεγουσιν αυτω οτι παντες σε ζητουσιν ³⁸ και λεγει αυτοις αγωμεν εισ τας εχομενας κωμοπολεις ινα και εκει κηρυξω εισ τουτο γαρ εξηληλυθα

³⁹ και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαίς αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων ⁴⁰ και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι ⁴¹ ο δε ιησους σπλαγχνισθεις εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι ⁴² και ειποντοσ αυτου ευθεωσ απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη ⁴³ και εμβριμησαμενοσ αυτω ευθεωσ εξεβαλεν αυτον ⁴⁴ και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπησ αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωσησ εις μαρτυριον αυτοισ ⁴⁵ ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πολιν εισελθειν αλλ εξω εν ερημοισ τοποισ ην και ηρχοντο προς αυτον πανταχοθεν

2

¹ και εισηλθεν παλιν εις καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εις οικον εστιν ² και ευθεωσ συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοισ τον λογον ³ και ερχονται προς αυτον παραλυτικον φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων ⁴ και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο ⁵ ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ⁶ ησαν δε τινεσ των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαισ αυτων ⁷ τι ουτοσ ουτωσ λαλει βλασφημιασ τισ δυναται αφιεναι αμαρτιασ ει μη εις ο θεοσ ⁸ και ευθεωσ επιγνουσ ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι ουτωσ αυτοι διαλογιζονται εν εαυτοισ ειπεν αυτοισ τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαισ υμων ⁹ τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφεωνται σοι αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει ¹⁰ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου αφιεναι επι της γης αμαρτιασ λεγει τω παραλυτικω ¹¹ σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον σου και υπαγε εις τον οικον

σου ¹² και ηγερθη ευθεωσ και αρασ τον κραββατον εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντασ και δοξαζειν τον θεον λεγοντασ οτι ουδεποτε ουτωσ ειδομεν ¹³ και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πασ ο οχλοσ ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτοισ ¹⁴ και παραγων ειδεν λευι τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστασ ηκολουθησεν αυτω ¹⁵ και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοισ μαθηταισ αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω ¹⁶ και οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι ιδοντεσ αυτον εσθιοντα μετα των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοισ μαθηταισ αυτου τι οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει και πινει ¹⁷ και ακουσασ ο ιησους λεγει αυτοισ ου χριαν εχουσιν οι ισχυοντεσ ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντεσ ουκ ηλθον καλεσαι δικαιοσ αλλα αμαρτωλοσ εις μετανοιαν ¹⁸ και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστευοντεσ και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστευουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστευουσιν ¹⁹ και ειπεν αυτοισ ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνοσ εν ω ο νυμφιοσ μετ αυτων εστιν νηστευειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν τον νυμφιον ου δυνανται νηστευειν ²⁰ ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ και τοτε νηστευουσιν εν εκειναισ ταισ ημεραισ ²¹ και ουδεις επιβλημα ρακουσ αγναφου επιραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται ²² και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μη ρησσει ο οиноσ ο νεοσ τουσ ασκουσ και ο οиноσ εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα οινον νεον εις ασκουσ καινουσ βλητεον ²³ και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοισ σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντεσ τουσ σταχυασ ²⁴ και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοισ σαββασιν ο ουκ εξεστιν ²⁵ και αυτοσ ελεγεν αυτοισ ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε χριαν εσχεν και επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου ²⁶ πωσ εισηλθεν εις τον οικον του θεου

επι αβιαθαρ αρχιερεωσ και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερευσιν και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν ²⁷ και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωποσ δια το σαββατον ²⁸ ωστε κυριοσ εστιν ο υιοσ του ανθρωπου και του σαββατου

3

¹ και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην και ην εκει ανθρωποσ εξηραμμενην εχων την χειρα ² και παρετηρουν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου ³ και λεγει τω ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την χειρα εγειραι εις το μεσον ⁴ και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων ⁵ και περιβλεψαμενοσ αυτουσ μετ οργησ συλλυπουμενοσ επι τη πωρωσει της καρδιασ αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη ⁶ και εξελθοντεσ οι φαρισαιοι ευθεωσ μετα των ηρωδιανων συμβουλιον εποιουν κατ αυτου οπωσ αυτον απολεσωσιν ⁷ και ο ιηουσοσ ανεχωρησεν μετα των μαθητων αυτου προσ την θαλασσαν και πολυ πληθοσ απο της γαλιλαιασ ηκολουθησαν αυτω και απο της ιουδαιασ ⁸ και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμιασ και περαν του ιορδανου και οι περι τυρον και σιδωνα πληθοσ πολυ ακουσαντεσ οσα εποιει ηλθον προσ αυτον ⁹ και ειπεν τοις μαθηταισ αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον ¹⁰ πολλουσ γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφωνται οσοι ειχον μαστιγασ ¹¹ και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεωρει προσεπιπτεν αυτω και εκραζεν λεγοντα οτι συ ει ο υιοσ του θεου ¹² και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν ¹³ και αναβαινει εις το οροσ και προσκαλειται ουσ ηθελεν αυτοσ και απηλθον προσ αυτον ¹⁴ και εποιησεν δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτουσ κηρυσσειν ¹⁵ και εχειν εξουσιαν θεραπευειν τασ νοσουσ και εκβαλλειν τα δαιμονια ¹⁶ και επεθηκεν τω σιμωνι ονομα πετρον ¹⁷ και ιακωβον τον

του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου και επεθηκεν αυτοις ονοματα βοανεργεσ ο εστιν υιοι βροντησ ¹⁸ και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και ματθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον κανανιτην ¹⁹ και ιουδαν ισκαριωτην οσ και παρεδωκεν αυτον και ερχονται εις οικον ²⁰ και συνερχεται παλιν οχλοσ ωστε μη δυνασθαι αυτουσ μητε αρτον φαγειν ²¹ και ακουσαντεσ οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη ²² και οι γραμματεισ οι απο ιεροσολυμων καταβαντεσ ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ²³ και προσκαλεσαμενοσ αυτουσ εν παραβολαισ ελεγεν αυτοις πωσ δυναται σατανασ σαταναν εκβαλλειν ²⁴ και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη ²⁵ και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η οικια εκεινη ²⁶ και ει ο σατανασ ανεστη εφ εαυτον και μεμερισται ου δυναται σταθηναι αλλα τελοσ εχει ²⁷ ουδεισ δυναται τα σκευη του ισχυρου εισελθων εις την οικιαν αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπαση ²⁸ αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τα αμαρτηματα τοις υιοις των ανθρωπων και βλασφημια οσασ αν βλασφημησωσιν ²⁹ οσ δ αν βλασφημηση εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα αλλ ενοχοσ εστιν αιωνιου κρισεωσ ³⁰ οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει ³¹ ερχονται ουν οι αδελφοι και η μητηρ αυτου και εξω εστωτεσ απεστειλαν προσ αυτον φωνουντεσ αυτον ³² και εκαθητο οχλοσ περι αυτον ειπον δε αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου και αι αδελφαι σου εξω ζητουσιν σε ³³ και απεκριθη αυτοις λεγων τισ εστιν η μητηρ μου η οι αδελφοι μου ³⁴ και περιβλεψαμενοσ κυκλω τουσ περι αυτον καθημενουσ λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου ³⁵ οσ γαρ αν ποιηση το θελημα του θεου ουτοσ αδελφοσ μου και αδελφη μου και μητηρ εστιν

4

¹ και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συνηχθη προσ αυτον οχλοσ πολυσ ωστε αυτον εμβαντα εις το πλοιον

καθησθαι εν τη θαλασση και πασ ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γησ ην ² και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαισ πολλα και ελεγεν αυτοισ εν τη διδαχη αυτου ³ ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι ⁴ και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτο ⁵ αλλο δε επεσεν επι το πετρωδες οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεωσ εξανειλεν δια το μη εχειν βαθος γησ ⁶ ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη ⁷ και αλλο επεσεν εις τασ ακανθασ και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν ⁸ και αλλο επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανοντα και εφερεν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον ⁹ και ελεγεν ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ¹⁰ οτε δε εγενετο καταμονασ ηρωτησαν αυτον οι περι αυτον συν τοισ δωδεκα την παραβολην ¹¹ και ελεγεν αυτοισ υμιν δεδοται γνωναι το μυστηριον της βασιλειασ του θεου εκεινοισ δε τοισ εξω εν παραβολαισ τα παντα γινεται ¹² ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοισ τα αμαρτηματα ¹³ και λεγει αυτοισ ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασασ τασ παραβολασ γνωσεσθε ¹⁴ ο σπειρων τον λογον σπειρει ¹⁵ ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογοσ και οταν ακουσωσιν ευθεωσ ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταισ καρδιαισ αυτων ¹⁶ και ουτοι εισιν ομοιωσ οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθεωσ μετα χαρασ λαμβανουσιν αυτον ¹⁷ και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοισ αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενης θλιψεωσ η διωγμου δια τον λογον ευθεωσ σκανδαλιζονται ¹⁸ και ουτοι εισιν οι εις τασ ακανθασ σπειρομενοι οι τον λογον ακουοντες ¹⁹ και αι μεριμναι του αιωνοσ τουτου και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμια εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρποσ γινεται ²⁰ και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οτινεσ ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον ²¹ και ελεγεν

αυτοισ μητι ο λυχνοσ ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν επιτεθη ²² ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα εις φανερον ελθη ²³ ει τισ εχει ωτα ακουειν ακουετω ²⁴ και ελεγεν αυτοισ βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοισ ακουουσιν ²⁵ οσ γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και οσ ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου ²⁶ και ελεγεν ουτωσ εστιν η βασιλεια του θεου ωσ εαν ανθρωποσ βαλη τον σπορον επι της γησ ²⁷ και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σποροσ βλαστανη και μηκυνηται ωσ ουκ οιδεν αυτοσ ²⁸ αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω σταχυι ²⁹ οταν δε παραδω ο καρποσ ευθεωσ αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμοσ ³⁰ και ελεγεν τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην ³¹ ωσ κοκκον σιναπεωσ οσ οταν σπαρη επι της γησ μικροτεροσ παντων των σπερματων εστιν των επι της γησ ³² και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει κλαδουσ μεγαλουσ ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουσ ³³ και τοιαυταισ παραβολαισ πολλαισ ελαλει αυτοισ τον λογον καθωσ εδυνατο ακουειν ³⁴ χωρισ δε παραβολησ ουκ ελαλει αυτοισ κατ ιδιαν δε τοισ μαθηταισ αυτου επελυεν παντα ³⁵ και λεγει αυτοισ εν εκεινη τη ημερα οφιασ γενομενης διελθωμεν εις το περαν ³⁶ και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ωσ ην εν τω πλοιω και αλλα δε πλοιαρια ην μετ αυτου ³⁷ και γινεται λαιλαψ ανεμου μεγαλη τα δε κυματα επεβαλλεν εις το πλοιοσ ωστε αυτο ηδη γεμιζεσθαι ³⁸ και ην αυτοσ επι τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιοσ καθευδων και διεγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα ³⁹ και διεγερθεισ επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσ και εκοπασεν ο ανεμοσ και εγενετο γαληνη μεγαλη ⁴⁰ και ειπεν αυτοισ τι δειλοι εστε ουτωσ πως ουκ εχετε πιστιν ⁴¹ και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προς

αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

5

¹ και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γαδαρηνων ² και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου ευθεως απηνητησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω ³ ος την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν και ουτε αλυσεσιν ουδεις εδυνατο αυτον δησαι ⁴ δια το αυτον πολλακις πεδαισ και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τας αλυσεισ και τας πεδασ συντετριφθαι και ουδεις αυτον ισχυεν δαμασαι ⁵ και δια παντοσ νυκτοσ και ημερασ εν τοις ορεσιν και εν τοις μνημασιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοισ ⁶ ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω ⁷ και κραξασ φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υπιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισησ ⁸ ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου ⁹ και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν ¹⁰ και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτουσ αποστειλη εξω της χωρασ ¹¹ ην δε εκει προσ τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη ¹² και παρεκαλεσαν αυτον παντεσ οι δαιμονεσ λεγοντεσ πεμψον ημασ εις τουσ χοιρουσ ινα εις αυτουσ εισελθωμεν ¹³ και επετρεψεν αυτοισ ευθεωσ ο ιησουσ και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τουσ χοιρουσ και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ησαν δε ωσ δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση ¹⁴ οι δε βοσκοντεσ τουσ χοιρουσ εφυγον και ανηγγειλαν εις την πολιν και εις τουσ αγρουσ και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονοσ ¹⁵ και ερχονται προσ τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν ¹⁶ διηγησαντο δε αυτοισ οι ιδοντεσ πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων ¹⁷ και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων ¹⁸ και εμβαντοσ αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεισ ινα η μετ αυτου ¹⁹ ο δε ιησουσ ουκ αφηκεν αυτον αλλα

λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προσ τουσ σουσ και αναγγειλον αυτοισ οσα σοι ο κυριοσ πεποιηκεν και ηλησησ σε ²⁰ και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησουσ και παντεσ εθαυμαζον ²¹ και διαπερασαντοσ του ιησου εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχθη οχλοσ πολυσ επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν ²² και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαιεροσ και ιδων αυτον πιπτει προσ τουσ ποδασ αυτου ²³ και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατωσ εχει ινα ελθων επιθησ αυτη τασ χειρασ οπως σωθη και ζησεται ²⁴ και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλοσ πολυσ και συνεθλιβον αυτον ²⁵ και γυνητισ ουσα εν ρυσει αιματοσ ετη δωδεκα ²⁶ και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτησ παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα ²⁷ ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου ²⁸ ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου αφωμαι σωθησομαι ²⁹ και ευθεωσ εξηρανθη η πηγη του αιματοσ αυτησ και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγοσ ³⁰ και ευθεωσ ο ιησουσ επιγνουσ εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεισ εν τω οχλω ελεγεν τις μου ηψατο των ιματιων ³¹ και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεισ τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεισ τις μου ηψατο ³² και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν ³³ η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν ³⁴ ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστισ σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιησ απο της μαστιγοσ σου ³⁵ ετι αυτου λαλουντοσ ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντεσ οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεισ τον διδασκαλον ³⁶ ο δε ιησουσ ευθεωσ ακουσασ τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε ³⁷ και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου ³⁸ και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντασ και αλαλαζοντασ πολλα ³⁹ και εισελθων

λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει ⁴⁰ και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων παντας παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον ⁴¹ και κρατησας της χειρος του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι ⁴² και ευθεως ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν εκστασει μεγαλη ⁴³ και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεισ γνω τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

6

¹ και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ² και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες εξεπλησσοντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τις η σοφια η δοθεισα αυτω και δυναμεις τοιαυται δια των χειρων αυτου γινονται ³ ουχ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιος μαριασ αδελφος δε ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προσ ημας και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ⁴ ελεγεν δε αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενεσις και εν τη οικια αυτου ⁵ και ουκ ηδυνατο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεισ τας χειρας εθεραπευσεν ⁶ και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων ⁷ και προσκαλειται τους δωδεκα και ηρξατο αυτους αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων ⁸ και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εις την ζωνην χαλκον ⁹ αλλ υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσησθε δυο χιτωνας ¹⁰ και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν ¹¹ και οσοι αν μη δεξωνται υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοις η γομορροις εν ημερα κρισεως η τη πολει

εκεινη ¹² και εξελθοντες εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν ¹³ και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευον ¹⁴ και ηκουσεν ο βασιλευς ηρωδης φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννης ο βαπτιστων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω ¹⁵ αλλοι ελεγον οτι ηλιας εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης εστιν ωσ εις των προφητων ¹⁶ ακουσας δε ηρωδης ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτος εστιν αυτος ηγερθη εκ νεκρων ¹⁷ αυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν ¹⁸ ελεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου ¹⁹ η δε ηρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο ²⁰ ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα εποιει και ηδεωσ αυτου ηκουεν ²¹ και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενεσιοις αυτου δειπνον εποιει τοις μεγιστασις αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας ²² και εισελθουσης της θυγατρος αυτης της ηρωδιαδος και ορχησαμενης και αρεσασης τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ειπεν ο βασιλευς τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελησ και δωσω σοι ²³ και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου ²⁴ η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησομαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ²⁵ και εισελθουσα ευθεως μετα σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα μοι δωσ εξαυτης επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ²⁶ και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους ορκους και τους συνανακειμενους ουκ ηθελησεν αυτην αθετησαι ²⁷ και ευθεως αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατορα επεταξεν ενεχθηναι την κεφαλην αυτου ²⁸ ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης ²⁹ και ακουσαντες οι

μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω ³⁰ και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα και οσα εποιησαν και οσα εδιδαξαν ³¹ και ειπεν αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εις ερημον τοπον και αναπαυεσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν ³² και απηλθον εις ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν ³³ και ειδον αυτους υπαγοντας και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους και συνηλθον προς αυτον ³⁴ και εξελθων ειδεν ο ιησους πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοις οτι ησαν ωσ προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα ³⁵ και ηδη ωρας πολλησ γενομενησ προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου λεγουσιν οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη ³⁶ απολυσον αυτους ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρουσ και κωμασ αγορασωσιν εαυτοις αρτους τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν ³⁷ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν δηναριων διακοσιων αρτους και δωμεν αυτοις φαγειν ³⁸ ο δε λεγει αυτοις ποσουσ αρτους εχετε υπαγετε και ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυασ ³⁹ και επεταξεν αυτοις ανακλιναι παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω ⁴⁰ και ανεπεσον πρασιαι πρασιαι ανα εκατον και ανα πεντηκοντα ⁴¹ και λαβων τουσ πεντε αρτους και τουσ δυο ιχθυασ αναβλεψασ εις τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τουσ αρτους και εδιδου τοις μαθηταισ αυτου ινα παραθωσιν αυτοις και τουσ δυο ιχθυασ εμερισεν πασιν ⁴² και εφαγον παντες και εχορτασθησαν ⁴³ και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινουσ πληρεις και απο των ιχθυων ⁴⁴ και ησαν οι φαγοντες τουσ αρτους πεντακιςχιλιοι ανδρεσ ⁴⁵ και ευθεωσ ηναγκασεν τουσ μαθητασ αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν εις το περαν προς βηθσαιδαν εωσ αυτοσ απολυση τον οχλον ⁴⁶ και αποταξαμενοσ αυτοις απηλθεν εις το οροσ προσευξασθαι ⁴⁷ και οψιασ γενομενησ ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσησ και αυτοσ μονοσ επι της γησ ⁴⁸ και ειδεν αυτουσ βασανιζομενουσ εν τω ελαυνειν ην γαρ ο

ανεμοσ εναντιοσ αυτοις και περι τεταρτην φυλακην της νυκτοσ ερχεται προς αυτουσ περιπατων επι της θαλασσησ και ηθελεν παρελθειν αυτουσ ⁴⁹ οι δε ιδοντες αυτον περιπατουντα επι της θαλασσησ εδοξαν φαντασμα ειναι και ανεκραξαν ⁵⁰ παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν και ευθεωσ ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε ⁵¹ και ανεβη προς αυτουσ εις το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμοσ και λιαν εκπερισσου εν εαυτοις εξισταντο και εθαυμαζον ⁵² ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις ην γαρ αυτων η καρδια πεπωρωμενη ⁵³ και διαπερασαντες ηλθον επι την γην γεννησαρετ και προσωρμισθησαν ⁵⁴ και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεωσ επιγνοντες αυτον ⁵⁵ περιδραμοντες ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοις κραββατοις τουσ κακωσ εχοντασ περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει εστιν ⁵⁶ και οπου αν εισεπορευετο εις κωμασ η πολεισ η αγρουσ εν ταισ αγοραισ ετιθουν τουσ ασθενουντασ και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αφωνται και οσοι αν ηπτοντο αυτου εσωζοντο

7

¹ και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινεσ των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων ² και ιδοντες τινασ των μαθητων αυτου κοιναισ χερσιν τουτ εστιν ανιπτοισ εσθιοντασ αρτουσ εμεμφαντο ³ οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμα νιψωνται τασ χειρασ ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων ⁴ και απο αγορασ εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμουσ ποτηριων και ξεστων και χαλκιων και κλινων ⁵ επειτα επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ δια τι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ανιπτοισ χερσιν εσθιουσιν τον αρτον ⁶ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι καλωσ προεφητευσεν ησαιασ περι υμων των υποκριτων ωσ γεγραπται ουτοσ ο λαοσ τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου ⁷ ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιασ ενταλματα ανθρωπων ⁸ αφεντες γαρ την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν

των ανθρωπων βαπτισμους ζεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ⁹ και ελεγεν αυτοις καλωσ αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε ¹⁰ μωσησ γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω ¹¹ υμεις δε λεγετε εαν ειπη ανθρωπος τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθησ ¹² και ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου ¹³ ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ¹⁴ και προσκαλεσαμενος παντα τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουετε μου παντες και συνιετε ¹⁵ ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εισ αυτον ο δυναται αυτον κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα απ αυτου εκεινα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον ¹⁶ ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω ¹⁷ και οτε εισηλθεν εισ οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι της παραβολησ ¹⁸ και λεγει αυτοις ουτως και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εισ τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι ¹⁹ οτι ουκ εισπορευεται αυτου εισ την καρδιαν αλλ εισ την κοιλιαν και εισ τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα ²⁰ ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον ²¹ εσωθεν γαρ εκ της καρδιασ των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορνειαι φονοι ²² κλοπαι πλεονεξιαι πονηριαι δολοσ ασελγεια οφθαλμοσ πονηροσ βλασφημια υπερηφανια αφροσυνη ²³ παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον ²⁴ και εκειθεν αναστασ απηλθεν εισ τα μεθορια τυρου και σιδωνοσ και εισελθων εισ οικιαν ουδενα ηθελεν γνωναι και ουκ ηδυνηθη λαθειν ²⁵ ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ησ ειχεν το θυγατριον αυτησ πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προς τουσ ποδασ αυτου ²⁶ ην δε η γυνη ελληνισ συραφοινικισσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ της θυγατροσ αυτησ ²⁷ ο δε ιησουσ ειπεν αυτη αφεσ πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων

και βαλειν τοις κυναριοις ²⁸ η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κυριε και γαρ τα κυναρια υποκατω της τραπεζησ εσθιει απο των ψιχιων των παιδιων ²⁹ και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ της θυγατροσ σου ³⁰ και απελθουσα εισ τον οικον αυτησ ευρεν το δαιμονιον εξεληλυθοσ και την θυγατερα βεβλημενην επι της κλινησ ³¹ και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνοσ ηλθεν προς την θαλασσαν της γαλιλαιασ ανα μεσον των οριων δεκαπολεωσ ³² και φερουσιν αυτω κωφον μογγιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα ³³ και απολαβομενοσ αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τουσ δακτυλουσ αυτου εισ τα ωτα αυτου και πτυσασ ηψατο της γλωσσησ αυτου ³⁴ και αναβλεψασ εισ τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφραθα ο εστιν διανοιχθητι ³⁵ και ευθεωσ διηνοιχθησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμοσ της γλωσσησ αυτου και ελαλει ορθωσ ³⁶ και διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι ειπωσιν οσον δε αυτοσ αυτοις διεστειλλετο μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον ³⁷ και υπερπερισσωσ εξεπλησσοντο λεγοντες καλωσ παντα πεποιηκεν και τουσ κωφουσ ποιει ακουειν και τουσ αλαλουσ λαλειν

8

¹ εν εκειναισ ταισ ημεραισ παμπολλου οχλου οντοσ και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενοσ ο ιησουσ τουσ μαθητασ αυτου λεγει αυτοις ² σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεισ προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν ³ και εαν απολυσω αυτουσ νηστεισ εισ οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω τινεσ γαρ αυτων μακροθεν ηκουσιν ⁴ και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τουτουσ δυνησεται τισ ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιασ ⁵ και επηρωτα αυτουσ ποσουσ εχετε αρτουσ οι δε ειπον επτα ⁶ και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσειν επι της γησ και λαβων τουσ επτα αρτουσ ευχαριστησασ εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταισ αυτου ινα παραθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω ⁷ και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησασ ειπεν παραθειναι και αυτα ⁸ εφαγον δε και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασματων επτα σπυριδασ ⁹ ησαν δε οι φαγοντες ωσ τετρακιςχιλιοι και απελυσεν

αυτους ¹⁰ και ευθεωσ εμβασ εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη δαλμανουθα ¹¹ και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντες παρ αυτου σημειον απο του ουρανου πειραζοντες αυτον ¹² και αναστεναξασ τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη σημειον επιζητει αμην λεγω υμιν ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον ¹³ και αφεισ αυτους εμβασ παλιν εις πλοιον απηλθεν εις το περαν ¹⁴ και επελαθοντο λαβειν αρτους και ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω ¹⁵ και διεστειλετο αυτοις λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμης των φαρισαιων και της ζυμης ηρωδου ¹⁶ και διελογιζοντο προσ αλληλους λεγοντες οτι αρτους ουκ εχομεν ¹⁷ και γνους ο ιησους λεγει αυτοις τι διαλογιζεσθε οτι αρτους ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε επι πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων ¹⁸ οφθαλμους εχοντες ου βλεπετε και ωτα εχοντες ουκ ακουετε και ου μνημονευετε ¹⁹ οτε τους πεντε αρτους εκλασα εις τους πεντακισχιλιους ποσους κοφινους πληρεις κλασματων ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα ²⁰ οτε δε τους επτα εις τους τετρακισχιλιους ποσων σπυριδων πληρωματα κλασματων ηρατε οι δε ειπον επτα ²¹ και ελεγεν αυτοις πως ου συνιετε ²² και ερχεται εις βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αφηται ²³ και επιλαβομενος της χειροσ του τυφλου εξηγαγεν αυτον εξω της κωμης και πτυσασ εις τα ομματα αυτου επιθεισ τασ χειρας αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπει ²⁴ και αναβλεψασ ελεγεν βλεπω τους ανθρωπους οτι ως δενδρα ορω περιπατουντας ²⁵ ειτα παλιν επεθηκεν τασ χειρας επι τους οφθαλμους αυτου και εποιησεν αυτον αναβλεψαι και αποκατεσταθη και ενεβλεψεν τηλαυγως απαντας ²⁶ και απεστειλεν αυτον εις τον οικον αυτου λεγων μηδε εις την κωμην εισελθης μηδε ειπης τινη εν τη κωμη ²⁷ και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τασ κωμασ καισαρειασ της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτοις τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι εινα ²⁸ οι δε απεκριθησαν ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε ενα των προφητων

²⁹ και αυτος λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε εινα αποκριθεισ δε ο πετροσ λεγει αυτω συ ει ο χριστοσ ³⁰ και επετιμησεν αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν περι αυτου ³¹ και ηρξατο διδασκειν αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και των αρχιερεων και των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερας αναστηναι ³² και παρρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενος αυτον ο πετροσ ηρξατο επιτιμαν αυτω ³³ ο δε επιστραφεισ και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν τω πετρω λεγων υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεισ τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων ³⁴ και προσκαλεσαμενος τον οχλον συν τοις μαθηταισ αυτου ειπεν αυτοις οστισ θελει οπισω μου ακολουθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ³⁵ οσ γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν απολεση την εαυτου ψυχην ενεκεν εμου και του ευαγγελιου ουτοσ σωσει αυτην ³⁶ τι γαρ ωφελησει ανθρωπον εαν κερδηση τον κοσμον ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου ³⁷ η τι δωσει ανθρωποσ ανταλλαγμα της ψυχης αυτου ³⁸ οσ γαρ εαν επαισχυνθη με και τους εμους λογουσ εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιοσ του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατροσ αυτου μετα των αγγελων των αγιων

9

¹ και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινεσ των ωδε εσθηκοτων οιτινεσ ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθειαν εν δυναμει ² και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην και αναφερει αυτους εις οροσ υψηλον κατ ιδιαν μονουσ και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων ³ και τα ιματια αυτου εγενοντο στιλβοντα λευκα λιαν ως χιων οια γναφευσ επι της γησ ου δυναται λευκαναι ⁴ και ωφθη αυτοις ηλιασ συν μωση και ησαν συλλαλουντες τω ιησου ⁵ και αποκριθεισ ο πετροσ λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημασ ωδε εινα και ποιησωμεν σκηνασ τρεις σοι μιαν και μωση μιαν και ηλια μιαν ⁶ ου γαρ ηδει τι λαλησει ησαν γαρ εκφοβοι

7 και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και ηλθεν φωνη εκ της νεφελης ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε 8 και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων 9 καταβαινοντων δε αυτων απο του ορους διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι διηγησωνται α ειδον ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη 10 και τον λογον εκρατησαν προς εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι 11 και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματεις οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον 12 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιας μεν ελθων πρωτον αποκαθιστα παντα και πως γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη 13 αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιας εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελησαν καθως γεγραπται επ αυτον 14 και ελθων προς τους μαθητας ειδεν οχλον πολυν περι αυτους και γραμματεις συζητουντας αυτοις 15 και ευθεως πας ο οχλος ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον 16 και επηρωτησεν τους γραμματεις τι συζητειτε προς αυτους 17 και αποκριθεις εις εκ του οχλου ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον 18 και οπου αν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας αυτου και ξηραινεται και ειπον τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν 19 ο δε αποκριθεις αυτω λεγει ω γενεα απιστος εως ποτε προς υμας εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με 20 και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον ευθεως το πνευμα εσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων 21 και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσος χρονος εστιν ωσ τουτο γεγονεν αυτω ο δε ειπεν παιδιοθεν 22 και πολλακις αυτον και εις το πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημας 23 ο δε ιησους ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι παντα δυνατα τω πιστευοντι 24 και ευθεως κραξας ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν πιστευω κυριε βοηθει μου τη απιστια 25 ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω

το πνευμα το αλαλον και κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθης εις αυτον 26 και κραξαν και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκρος ωστε πολλους λεγειν οτι απεθανεν 27 ο δε ιησους κρατησας αυτον της χειρος ηγειρεν αυτον και ανεστη 28 και εισελθοντα αυτον εις οικον οι μαθηται αυτου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν οτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο 29 και ειπεν αυτοις τουτο το γενος εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια 30 και εκειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις γνω 31 εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις τη τριτη ημερα αναστησεται 32 οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι 33 και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω προς εαυτους διελογιζεσθε 34 οι δε εσιωπων προς αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τισ μειζων 35 και καθισας εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις ει τισ θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος 36 και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις 37 οσ εαν εν των τοιουτων παιδιων δεξηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και οσ εαν εμε δεξηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με 38 απεκριθη δε αυτω ιωαννης λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια οσ ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν 39 ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν οσ ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακολογησαι με 40 οσ γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν 41 οσ γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν ονοματι μου οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου 42 και οσ εαν σκανδαλιση ενα των μικρων των πιστευοντων εις εμε καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται λιθος μυλικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν 43 και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν

κυλλον εισ την ζωην εισελθειν η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εισ την γεενναν εισ το πυρ το ασβεστον ⁴⁴ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁵ και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σοι εισελθειν εισ την ζωην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εισ την γεενναν εισ το πυρ το ασβεστον ⁴⁶ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁷ και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εισ την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εισ την γεενναν του πυρος ⁴⁸ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁹ πασ γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται ⁵⁰ καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλας και ειρηνευετε εν αλληλοις

10

¹ κακειθεν αναστας ερχεται εισ τα ορια της ιουδαιας δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους ² και προσελθοντες φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον ³ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν εντειλατο μωση ⁴ οι δε ειπον μωση επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι ⁵ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην ⁶ απο δε αρχης κτισεως αρσεν και θηλυ εποησεν αυτους ο θεος ⁷ ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου ⁸ και εσονται οι δυο εισ σαρκα μιαν ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ ⁹ ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω ¹⁰ και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του αυτου επηρωτησαν αυτον ¹¹ και λεγει αυτοις ος εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχαται επ αυτην ¹² και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτησ και γαμηθη αλλω μοιχαται ¹³ και προσεφερον αυτω παιδια ινα αφηται αυτων οι δε μαθηται επετιμων τοις προσφερουσιν ¹⁴ ιδων δε ο ιησους

ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁵ αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εισ αυτην ¹⁶ και εναγκαλισαμενος αυτα τιθεις τας χειρας επ αυτα ευλογει αυτα ¹⁷ και εκπορευομενου αυτου εισ οδον προσδραμων εισ και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω ¹⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εισ ο θεος ¹⁹ τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα ²⁰ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου ²¹ ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον και δος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αρας τον σταυρον ²² ο δε στυгнаσας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²³ και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εισ την βασιλειαν του θεου εισελευσονται ²⁴ οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν τους πεποιθοτας επι χρημασιν εισ την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁵ ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια της τρυμαλιασ της ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εισ την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁶ οι δε περισσως εξεπλησσοντο λεγοντες προς εαυτους και τις δυναται σωθηναι ²⁷ εμβλεψας δε αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα θεω παντα γαρ δυνατα εστιν παρα τω θεω ²⁸ ηρξατο ο πετρος λεγειν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι ²⁹ αποκριθεις ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγελιου ³⁰ εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιασ και αδελφους και αδελφας και μητερας και τεκνα και αγρους μετα

διωγμων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον ³¹ πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι ³² ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο και ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν ³³ οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν ³⁴ και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και εμπτυσουσιν αυτω και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα αναστησεται ³⁵ και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι ζεβεδαίου λεγοντες διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν ποιησης ημιν ³⁶ ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησαι με υμιν ³⁷ οι δε ειπον αυτω δος ημιν ινα εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου ³⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι ³⁹ οι δε ειπον αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το μεν ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε ⁴⁰ το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οιοσ ητοιμασται ⁴¹ και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου ⁴² ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων ⁴³ ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη γενεσθαι μεγας εν υμιν εσται υμων διακονος ⁴⁴ και ος εαν θελη υμων γενεσθαι πρωτος εσται παντων δουλος ⁴⁵ και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων ⁴⁶ και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου υιος τιμαίου βαρτιμαίος ο τυφλος εκαθητο παρα την οδον προσαιτων ⁴⁷ και ακουσας οτι ιησους ο ναζωραιος εστιν ηρξατο

κραζειν και λεγειν ο υιος δαυιδ ιησου ελεησον με ⁴⁸ και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με ⁴⁹ και στασ ο ιησους ειπεν αυτον φωνηθηναι και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειραι φωνει σε ⁵⁰ ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναστας ηλθεν προς τον ιησουν ⁵¹ και αποκριθεις λεγει αυτω ο ιησους τι θελεις ποιησω σοι ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι ινα αναβλεψω ⁵² ο δε ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθεως ανεβλεψεν και ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω

11

¹ και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ εις βηθσφαγη και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου ² και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεως εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε ³ και εαν τις υμιν ειπη τι ποιεите τουτο ειπατε οτι ο κυριος αυτου χρεϊαν εχει και ευθεως αυτον αποστελλει ωδε ⁴ απηλθον δε και ευρον πωλον δεδεμενον προς την θυραν εξω επι του αμφοδου και λουσιν αυτον ⁵ και τινες των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιεите λυοντες τον πωλον ⁶ οι δε ειπον αυτοις καθως ενετειλατο ο ιησους και αφηκαν αυτους ⁷ και ηγαγον τον πωλον προς τον ιησουν και επεβαλον αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτω ⁸ πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στοιβαδας εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννυον εις την οδον ⁹ και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ¹⁰ ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν ονοματι κυριου του πατρος ημων δαυιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις ¹¹ και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο ιησους και εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψιασ ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα ¹² και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιας επεινασεν ¹³ και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει αρα ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν

ει μη φυλλα ου γαρ ην καιρος συκων ¹⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη μηκετι εκ σου εισ τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτου ¹⁵ και ερχονται εισ ιεροσολυμα και εισελθων ο ιησους εισ το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας κατεστρεψεν ¹⁶ και ουκ ηφιεν ινα τις διενεγκη σκευος δια του ιερου ¹⁷ και εδιδασκεν λεγων αυτοις ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεις δε εποιησατε αυτον σπηλαιον ληστων ¹⁸ και ηκουσαν οι γραμματαις και οι αρχιερεις και εξητουν πως αυτον απολεσωσιν εφοβουντο γαρ αυτον οτι πας ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου ¹⁹ και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω της πολεως ²⁰ και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων ²¹ και αναμνησθεις ο πετρος λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται ²² και αποκριθεις ο ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου ²³ αμην γαρ λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εισ την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται αυτω ο εαν ειπη ²⁴ δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα αν προσευχομενοι αιτησθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν ²⁵ και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων ²⁶ ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφησει τα παραπτωματα υμων ²⁷ και ερχονται παλιν εισ ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματαις και οι πρεσβυτεροι ²⁸ και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιησ ²⁹ ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις επερωτησω υμας και εγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ³⁰ το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι ³¹ και ελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω ³² αλλ

ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον λαον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντως προφητησ ην ³³ και αποκριθεντες λεγουσιν τω ιησου ουκ οίδαμεν και ο ιησους αποκριθεις λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12

¹ και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν ανθρωπος και περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν ² και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνος ³ οι δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον ⁴ και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον κακεινον λιθοβολησαντες εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον ⁵ και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους τους μεν δερωντες τους δε αποκτενοντες ⁶ ετι ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον προς αυτους εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου ⁷ εκεινοι δε οι γεωργοι ειπον προς εαυτους οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια ⁸ και λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνος ⁹ τι ουν ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ¹⁰ ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εισ κεφαλην γωνιας ¹¹ παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων ¹² και εξητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον ¹³ και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω ¹⁴ οι δε ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οίδαμεν οτι αληθησ ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εισ προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν κησσον καισαρι δουναι η ου ¹⁵ δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδωσ

αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω ¹⁶ οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαρος ¹⁷ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω και εθαυμασαν επ αυτω ¹⁸ και ερχονται σαδδουκαιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ¹⁹ διδασκαλε μωσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁰ επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα ²¹ και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε αυτοσ αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαυτω ²² και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη παντων απεθανεν και η γυνη ²³ εν τη αναστασει οταν αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα ²⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτεσ τας γραφασ μηδε την δυναμιν του θεου ²⁵ οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμισκονται αλλ εισιν ως αγγελοι οι εν τοις ουρανοις ²⁶ περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωσεως επι του βατου ως ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ ²⁷ ουκ εστιν ο θεος νεκρων αλλα θεος ζωντων υμεις ουν πολυ πλανασθε ²⁸ και προσελθων εις των γραμματεων ακουσασ αυτων συζητουντων ειδωσ οτι καλωσ αυτοις απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη παντων εντολη ²⁹ ο δε ιησους απεκριθη αυτω οτι πρωτη παντων των εντολων ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν ³⁰ και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιασ σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της διανοιασ σου και εξ ολης της ισχυοσ σου αυτη πρωτη εντολη ³¹ και δευτερα ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν ³² και ειπεν αυτω ο γραμματευσ καλωσ διδασκαλε επ αληθειας ειπασ οτι εις εστιν και ουκ εστιν αλλοσ πλην αυτου

³³ και το αγαπαν αυτον εξ ολης της καρδιασ και εξ ολης της συνεσεωσ και εξ ολης της ψυχης και εξ ολης της ισχυοσ και το αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων ³⁴ και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχωσ απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο της βασιλειασ του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι ³⁵ και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ο χριστοσ υιοσ εστιν δαυιδ ³⁶ αυτοσ γαρ δαυιδ ειπεν εν πνευματι αγιω λεγει ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου ³⁷ αυτοσ ουν δαυιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιοσ αυτου εστιν και ο πολυσ οχλοσ ηκουεν αυτου ηδεωσ ³⁸ και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαιοσ περιπατειν και ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ ³⁹ και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ και πρωτοκλειασ εν τοις δειπνοις ⁴⁰ οι κατεσθιοντεσ τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα ⁴¹ και καθισασ ο ιησους κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλοσ βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα ⁴² και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντησ ⁴³ και προσκαλεσαμενοσ τουσ μαθητασ αυτου λεγει αυτοις αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον ⁴⁴ παντεσ γαρ εκ του περισσευοντοσ αυτοις εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεωσ αυτης παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτης

13

¹ και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι ² και ο ιησους αποκριθεις ειπεν αυτω βλεπεισ ταυτα τασ μεγαλασ οικοδομασ ου μη αφεθη λιθοσ επι λιθω οσ ου μη καταλυθη ³ και καθημενου αυτου εις το οροσ των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν πετροσ και ιακωβοσ και ιωαννησ και ανδρεασ ⁴ ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη παντα ταυτα συντελεισθαι ⁵ ο

δε ιησους αποκριθεις αυτοις ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τις υμας πλανηση ⁶ πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλους πλανησουσιν ⁷ οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοασ πολεμων μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω το τελος ⁸ εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται σεισμοι κατα τοπους και εσονται λιμοι και ταραχαι αρχαι ωδινων ταυτα ⁹ βλεπετε δε υμεις εαυτους παραδωσουσιν γαρ υμας εις συνεδρια και εις συναγωγασ δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις ¹⁰ και εις παντα τα εθνη δει πρωτον κηρυχθηναι το ευαγγελιον ¹¹ οταν δε αγαγωσιν υμας παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε μελετατε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον ¹² παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεισ και θανατωσουσιν αυτοουσ ¹³ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται ¹⁴ οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεωσ το ρηθεν υπο δανιηλ του προφητου εστωσ οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη ¹⁵ ο δε επι του δωματοσ μη καταβατω εις την οικιαν μηδε εισελθετω αραι τι εκ της οικιασ αυτου ¹⁶ και ο εις τον αγρον ων μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου ¹⁷ ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ ¹⁸ προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνοσ ¹⁹ εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψισ οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχησ κτισεωσ ησ εκτισεν ο θεοσ εωσ του νυν και ου μη γενηται ²⁰ και ει μη κυριοσ εκολοβωσεν τασ ημερασ ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τουσ εκλεκτουσ ουσ εξελεξατο εκολοβωσεν τασ ημερασ ²¹ τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστοσ η ιδου εκει μη πιστευετε ²² εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προσ το αποπλαναν ει δυνατον και τουσ εκλεκτουσ ²³ υμεις δε βλεπετε ιδου προειρηκα υμιν παντα ²⁴ αλλ εν εκειναισ ταισ ημεραισ μετα

την θλιψιν εκεινην ο ηλιοσ σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγοσ αυτησ ²⁵ και οι αστερεσ του ουρανου εσονται εκπιπτοντες και αι δυναμεισ αι εν τοισ ουρανοισ σαλευθησονται ²⁶ και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαισ μετα δυναμειωσ πολλησ και δοξησ ²⁷ και τοτε αποστελει τουσ αγγελουσ αυτου και επισυναξει τουσ εκλεκτουσ αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γησ εωσ ακρου ουρανου ²⁸ απο δε της συκησ μαθετε την παραβολην οταν αυτησ ηδη ο κλαδοσ απαλοσ γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυσ το θεροσ εστιν ²⁹ ουτωσ και υμεις οταν ταυτα ιδητε γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραισ ³⁰ αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρι ου παντα ταυτα γενηται ³¹ ο ουρανοσ και η γη παρελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³² περι δε της ημερασ εκεινησ η ωρασ ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι οι εν ουρανω ουδε ο υιοσ ει μη ο πατηρ ³³ βλεπετε αγρυπνείτε και προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιροσ εστιν ³⁴ ωσ ανθρωποσ αποδημοσ αφεισ την οικιαν αυτου και δουσ τοισ δουλοισ αυτου την εξουσιαν και εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω ενετειλατο ινα γρηγορη ³⁵ γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριοσ της οικιασ ερχεται οψε η μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιασ η πρωι ³⁶ μη ελθων εξαιφνησ ευρη υμασ καθευδοντασ ³⁷ α δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε

14

¹ ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερασ και εζητουν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ πωσ αυτον εν δολω κρατησαντες αποκτεινωσιν ² ελεγον δε μη εν τη εορτη μηποτε θορυβοσ εσται του λαου ³ και οντοσ αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνοσ του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικησ πολυτελουσ και συντριψασα το αλαβαστρον κατεχεεν αυτου κατα της κεφαλησ ⁴ ησαν δε τινεσ αγανακτουντεσ προσ εαυτουσ και λεγοντεσ εις τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν ⁵ ηδυνατο γαρ τουτο πραθηναι επανω τριακοσιων δηναριων και δοθηναι

τοισ πτωχοισ και ενεβριμωντο αυτη ⁶ ο δε ιησους ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπουσ παρεχετε καλον εργον ειργασατο εν εμοι ⁷ παντοτε γαρ τουσ πτωχοουσ εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτουσ ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε ⁸ ο εσχεν αυτη εποιησεν προελαβεν μυρισαι μου το σωμα εις τον ενταφιασμον ⁹ αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εις ολον τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εις μνημοσυνον αυτησ ¹⁰ και ο ιουδασ ο ισκαριωτησ εις των δωδεκα απηλθεν προσ τουσ αρχιερεισ ινα παραδω αυτον αυτοισ ¹¹ οι δε ακουσαντεσ εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εξητει πωσ ευκαιρωσ αυτον παραδω ¹² και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθουν λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που θελεισ απελθοντεσ ετοιμασωμεν ινα φαγησ το πασχα ¹³ και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοισ υπαγετε εις την πολιν και απαντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον υδατοσ βασταζων ακολουθησατε αυτω ¹⁴ και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλοσ λεγει που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω ¹⁵ και αυτοσ υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον ετοιμον εκει ετοιμασατε ημιν ¹⁶ και εξηλθον οι μαθηται αυτου και ηλθον εις την πολιν και ευρον καθωσ ειπεν αυτοισ και ητοιμασαν το πασχα ¹⁷ και οψιασ γενομενησ ερχεται μετα των δωδεκα ¹⁸ και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ειπεν ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ο εσθιων μετ εμου ¹⁹ οι δε ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εις καθ εις μητι εγω και αλλοσ μητι εγω ²⁰ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ εις εκ των δωδεκα ο εμβαπτομενοσ μετ εμου εις το τρυβλιον ²¹ ο μεν υιοσ του ανθρωπου υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωποσ εκεινοσ ²² και εσθιοντων αυτων λαβων ο ιησους αρτον ευλογησασ εκλασεν και εδωκεν αυτοισ και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου ²³ και λαβων το ποτηριον ευχαριστησασ εδωκεν αυτοισ και επιον εξ αυτου παντεσ ²⁴ και ειπεν αυτοισ τουτο

εστιν το αιμα μου το της καινησ διαθηκησ το περι πολλων εκχυνομενον ²⁵ αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω εκ του γεννηματοσ της αμπελου εωσ της ημερασ εκεινησ οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου ²⁶ και υμνησαντεσ εξηλθον εις το οροσ των ελαιων ²⁷ και λεγει αυτοισ ο ιησους οτι παντεσ σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα ²⁸ αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμασ εις την γαλιλαιαν ²⁹ ο δε πετροσ εφη αυτω και ει παντεσ σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω ³⁰ και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι συ σημερον εν τη νυκτι ταυτη πριν η διασ αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με ³¹ ο δε εκπερισσου ελεγεν μαλλον εαν με δεη συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησωμαι ωσαυτωσ δε και παντεσ ελεγον ³² και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθσημανη και λεγει τοισ μαθηταισ αυτου καθισατε ωδε εωσ προσευξωμαι ³³ και παραλαμβανει τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην μεθ εαυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν ³⁴ και λεγει αυτοισ περιλυποσ εστιν η ψυχη μου εωσ θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε ³⁵ και προσελθων μικρον επεσεν επι της γησ και προσηυχετο ινα ει δυνατον εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα ³⁶ και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον απ εμου τουτο αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ ³⁷ και ερχεται και ευρισκεει αυτουσ καθευδοντασ και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεισ ουκ ισχυσασ μιαν ωραν γρηγορησαι ³⁸ γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενησ ³⁹ και παλιν απελθων προσηυξατο τον αυτον λογον ειπων ⁴⁰ και υποστρεψασ ευρεν αυτουσ παλιν καθευδοντασ ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι και ουκ ηδεισαν τι αυτω αποκριθωσιν ⁴¹ και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοισ καθευδετε ^{2518 V-PAI-2P} λοιπον και αναπαυεσθε ^{373 V-PMI-2P} απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδοται ο υιοσ του ανθρωπου εις τασ χειρασ των αμαρτωλων ⁴² εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδοουσ με ηγγικεν ⁴³ και ευθεωσ ετι αυτου λαλουντοσ παραγινεται ιουδασ

εις των των δωδεκα και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερεων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων ⁴⁴ δεδωκει δε ο παραδιδουσ αυτον συσημον αυτοισ λεγων ον αν φιλησω αυτοσ εστιν κρατησατε αυτον και απαγαγετε ασφαλωσ ⁴⁵ και ελθων ευθεωσ προσελθων αυτω λεγει αυτω ραββι ραββι και κατεφιλησεν αυτον ⁴⁶ οι δε επεβαλον επ αυτον τασ χειρασ αυτων και εκρατησαν αυτον ⁴⁷ εισ δε τισ των παρεστηκοτων σπασαμενοσ την μαχαιραν επαισεν τον δουλων του αρχιερεωσ και αφειλεν αυτου το ωτιον ⁴⁸ και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοισ ωσ επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με ⁴⁹ καθ ημεραν ημην προσ υμασ εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι ⁵⁰ και αφεντεσ αυτον παντεσ εφυγον ⁵¹ και εισ τισ νεανισκοσ ηκολουθησεν αυτω περιβεβλημενοσ σινδωνα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον οι νεανισκοι ⁵² ο δε καταλιπων την σινδωνα γυμνοσ εφυγεν απ αυτων ⁵³ και απηγαγον τον ιησουν προσ τον αρχιερεα και συνερχονται αυτω παντεσ οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεισ ⁵⁴ και ο πετροσ απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εωσ εσω εισ την αυλην του αρχιερεωσ και ην συγκαθημενοσ μετα των υπηρετων και θερμαινομενοσ προσ το φωσ ⁵⁵ οι δε αρχιερεισ και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εισ το θανατωσαι αυτον και ουχ ευρισκον ⁵⁶ πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν ⁵⁷ και τινεσ ανασταντεσ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντεσ ⁵⁸ οτι ημεισ ηκουσαμεν αυτου λεγοντοσ οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω ⁵⁹ και ουδε ουτωσ ιση ην η μαρτυρια αυτων ⁶⁰ και αναστασ ο αρχιερευσ εισ μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ⁶¹ ο δε εσιωπα και ουδεν απεκρινατο παλιν ο αρχιερευσ επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του ευλογητου ⁶² ο δε ιησουσ ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον

της δυναμεωσ και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου ⁶³ ο δε αρχιερευσ διαρρηξασ τουσ χιτωνασ αυτου λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ⁶⁴ ηκουσατε της βλασφημιασ τι υμιν φαινεται οι δε παντεσ κατεκριναν αυτον ειναι ενοχον θανατου ⁶⁵ και ηρξαντο τινεσ εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν το προσωπον αυτου και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον εβαλλον ⁶⁶ και οντοσ του πετρου εν τη αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεωσ ⁶⁷ και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου ησθα ⁶⁸ ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οйда ουδε επισταμαι τι συ λεγεισ και εξηλθεν εξω εισ το προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν ⁶⁹ και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοισ παρεστηκοσιν οτι ουτοσ εξ αυτων εστιν ⁷⁰ ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτεσ ελεγον τω πετρω αληθωσ εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιοσ ει και η λαλια σου ομοιαζει ⁷¹ ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι οτι ουκ οйда τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε ⁷² και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετροσ το ρημα ο ειπεν αυτω ο ιησουσ οτι πριν αλεκτορα φωνησαι δισ απαρνηση με τρισ και επιβαλων εκλαιεν

15

¹ και ευθεωσ επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντεσ οι αρχιερεισ μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντεσ τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω πιλατω ² και επηρωτησεν αυτον ο πιλατοσ συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτω συ λεγεισ ³ και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεισ πολλα ⁴ ο δε πιλατοσ παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν ⁵ ο δε ιησουσ ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον ⁶ κατα δε εορτην απελυεν αυτοισ ενα δεσμιον ονπερ ητουντο ⁷ ην δε ο λεγομενοσ βαραββασ μετα των συστασιαστων δεδεμενοσ οιτινεσ εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν ⁸ και αναβοησασ ο οχλοσ ηρξατο αιτεισθαι καθωσ αιε εποιει αυτοισ ⁹ ο

δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων ¹⁰ εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεις ¹¹ οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση αυτοις ¹² ο δε πιλατος αποκριθεισ παλιν ειπεν αυτοις τι ουν θελετε ποιησω ον λεγετε βασιλεα των ιουδαιων ¹³ οι δε παλιν εκραξαν σταυρωσον αυτον ¹⁴ ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσοτερωσ εκραξαν σταυρωσον αυτον ¹⁵ ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοις τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσασ ινα σταυρωθη ¹⁶ οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν ολην την σπειραν ¹⁷ και ενδουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον ¹⁸ και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων ¹⁹ και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτυν αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω ²⁰ και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια τα ιδια και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον ²¹ και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηαιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου ²² και φερουσιν αυτον επι γολγοθα τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον κρανιου τοπος ²³ και εδιδουν αυτω πιειν εσμυρνισμενον οινον ο δε ουκ ελαβεν ²⁴ και σταυρωσαντες αυτον διαμεριζοντα τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ αυτα τισ τι αρη ²⁵ ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον ²⁶ και ην η επιγραφη της αιτιασ αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευσ των ιουδαιων ²⁷ και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου ²⁸ και πληρωθη η γραφη η λεγουσα και μετα ανομων ελογισθη ²⁹ και οι παραπορευομενοι εβλασφημουσ αυτον κινουντες τασ κεφαλασ αυτων και λεγοντες ουα ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων ³⁰ σωσον σεαυτον και καταβα απο του σταυρου ³¹ ομοιωσ και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προσ αλληλους μετα των

γραμματεων ελεγον αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ³² ο χριστος ο βασιλευσ του ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν αυτω και οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδιζον αυτον ³³ γενομενησ δε ωρασ εκτησ σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εωσ ωρασ ενατησ ³⁴ και τη ωρα τη ενατη εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λιμα σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεοσ μου ο θεοσ μου εισ τι με εγκατελιπεσ ³⁵ και τινεσ των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον ιδου ηλιαν φωνει ³⁶ δραμων δε εισ και γεμισασ σπογγον οξουσ περιθεισ τε καλαμω εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ καθελειν αυτον ³⁷ ο δε ιησους αφεισ φωνην μεγαλην εξεπνευσεν ³⁸ και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εισ δυο απο ανωθεν εωσ κατω ³⁹ ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκωσ εξ εναντιασ αυτου οτι ουτωσ κραξασ εξεπνευσεν ειπεν αληθωσ ο ανθρωποσ ουτοσ υιοσ ην θεου ⁴⁰ ησαν δε και γυναικεσ απο μακροθεν θεωρουσαι εν αισ ην και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου του μικρου και ιωση μητηρ και σαλωμη ⁴¹ αι και οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκονουν αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εισ ιεροσολυμα ⁴² και ηδη οψιασ γενομενησ επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον ⁴³ ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθαιασ ευσημων βουλευτησ οσ και αυτοσ ην προσδεχομενοσ την βασιλειαν του θεου τολμησασ εισηλθεν προσ πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου ⁴⁴ ο δε πιλατοσ εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενοσ τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανεν ⁴⁵ και γνουσ απο του κεντυριωνοσ εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ ⁴⁶ και αγορασασ σινδωνα και καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδوني και κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρασ και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου ⁴⁷ η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιωση εθεωρουσ που τιθεται

16

¹ και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιακωβου και

σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον ² και λιαν πρωι της μιας σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντος του ηλιου ³ και ελεγον προς εαυτας τις αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρας του μνημειου ⁴ και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθος ην γαρ μεγας σφοδρα ⁵ και εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοις δεξιοις περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν ⁶ ο δε λεγει αυταις μη εκθαμβεισθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοπος οπου εθηκαν αυτον ⁷ αλλ υπαγετε ειπατε τοις μαθηταις αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθωσ ειπεν υμιν ⁸ και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε αυτας τρομος και εκστασις και ουδενι ουδεν ειπον εφοβουντο γαρ ⁹ αναστας δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη αφ ης εκβεβληκει επτα δαιμονια ¹⁰ εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθουσιν και κλαιουσιν ¹¹ κακεινοι ακουσαντες οτι ζη και εθεαθη υπ αυτης ηπιστησαν ¹² μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοις εις αγρον ¹³ κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοις λοιποις ουδε εκεινοις επιστευσαν ¹⁴ υστερον ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον ουκ επιστευσαν ¹⁵ και ειπεν αυτοις πορευθεντες εις τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει ¹⁶ ο πιστευσας και βαπτισθεις σωθησεται ο δε απιστησας κατακριθησεται ¹⁷ σημεια δε τοις πιστευσασιν ταυτα παρακολουθησει εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαις λαλησουσιν καιναις ¹⁸ οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτους βλαψη επι αρρωστους χειρας επιθησουσιν και καλωσ εξουσιν ¹⁹ ο μεν ουν κυριος μετα το λαλησαι αυτοις ανεληφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου ²⁰ εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος

δια των επακολουθουντων σημειων αμην

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

1 επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγματων 2 καθως παρεδοσαν ημιν οι απ αρχης αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου 3 εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθεξης σοι γραψαι κρατιστε θεοφιλε 4 ινα επιγνωσ περι ων κατηχηθησ λογων την ασφαλειαν 5 εγενετο εν ταισ ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ της ιουδαιασ ιερειυσ τισ ονοματι ζαχαριασ εξ εφημεριασ αβια και η γυνη αυτου εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτησ ελισαβετ 6 ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ενωπιον του θεου πορευομενοι εν πασαισ ταισ εντολαισ και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι 7 και ουκ ην αυτοισ τεκνον καθοτι η ελισαβετ ην στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτες εν ταισ ημεραισ αυτων ησαν 8 εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριασ αυτου εναντι του θεου 9 κατα το εθος της ιερατειασ ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εισ τον ναον του κυριου 10 και παν το πληθος ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματοσ 11 ωφθη δε αυτω αγγελος κυριου εστωσ εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματοσ 12 και εταραχθη ζαχαριασ ιδων και φοβος επεπεσεν επ αυτον 13 ειπεν δε προσ αυτον ο αγγελος μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησισ σου και η γυνη σου ελισαβετ γεννησει υιον σοι και καλεσεισ το ονομα αυτου ιωαννην 14 και εσται χαρα σοι και αγαλλιασισ και πολλοι επι τη γεννησει αυτου χαρησονται 15 εσται γαρ μεγασ ενωπιον του κυριου και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματοσ αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιασ μητροσ αυτου 16 και πολλουσ των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυτων 17 και αυτοσ προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεψαι καρδιασ πατερων επι τεκνα και απειθεισ εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον 18 και ειπεν ζαχαριασ προσ τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτησ και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταισ ημεραισ

αυτησ 19 και αποκριθεισ ο αγγελος ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκωσ ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προσ σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα 20 και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενοσ λαλησαι αχρι ησ ημερασ γενηται ταυτα ανθων ουκ επιστευσασ τοισ λογοισ μου οιτινεσ πληρωθησονται εισ τον καιρον αυτων 21 και ην ο λαοσ προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν αυτον εν τω ναω 22 εξελθων δε ουκ ηδυνατο λαλησαι αυτοισ και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτοσ ην διανευων αυτοισ και διεμενεν κωφοσ 23 και εγενετο ωσ επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιασ αυτου απηλθεν εισ τον οικον αυτου 24 μετα δε ταυτασ ημερασ συνελαβεν ελισαβετ η γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνασ πεντε λεγουσα 25 οτι ουτωσ μοι πεποιηκεν ο κυριοσ εν ημεραισ αισ επειδεν αφελειν το ονειδοσ μου εν ανθρωποισ 26 εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελος γαβριηλ υπο του θεου εισ πολιν της γαλιλαιασ η ονομα ναζαρετ 27 προσ παρθενον μεμνηστευμενην ανδριω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ και το ονομα της παρθενου μαριαμ 28 και εισελθων ο αγγελος προσ αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριοσ μετα σου ευλογημενη συ εν γυναιξιν 29 η δε ιδουσα διεταραχθη επι τω λογω αυτου και διελογιζετο ποταποσ ειη ο ασπασμοσ ουτοσ 30 και ειπεν ο αγγελος αυτη μη φοβου μαριαμ ευρεσ γαρ χαριν παρα τω θεω 31 και ιδου συλληψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεισ το ονομα αυτου ιησουν 32 ουτοσ εσται μεγασ και υιοσ υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω κυριοσ ο θεοσ τον θρονον δαυιδ του πατροσ αυτου 33 και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εισ τουσ αιωνασ και της βασιλειασ αυτου ουκ εσται τελοσ 34 ειπεν δε μαριαμ προσ τον αγγελον πωσ εσται τουτο επει ανδρα ου γινωσκω 35 και αποκριθεισ ο αγγελος ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε και δυναμισ υψιστου επισκιασει σοι διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιοσ θεου 36 και ιδου ελισαβετ η συγγενησ σου και αυτη συνειληφυια υιον εν γηρει αυτησ και ουτοσ μην εκτοσ εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα 37 οτι ουκ αδυνατησει παρα τω θεω παν ρημα 38 ειπεν δε μαριαμ

ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτης ο αγγελος ³⁹ αναστασα δε μαριαμ εν ταις ημεραις ταυταις επορευθη εις την ορεινην μετα σπουδης εις πολιν ιουδα ⁴⁰ και εισηλθεν εις τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβητ ⁴¹ και εγενετο ωσ ηκουσεν η ελισαβητ τον ασπασμον της μαριας εσκιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια αυτης και επλησθη πνευματος αγιου η ελισαβητ ⁴² και ανεφωνησεν φωνη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενος ο καρπος της κοιλιας σου ⁴³ και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς με ⁴⁴ ιδου γαρ ωσ εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εις τα ωτα μου εσκιρτησεν το βρεφος εν αγαλλιασει εν τη κοιλια μου ⁴⁵ και μακαρια η πιστευσασα οτι εσται τελειωσις τοις λελαλημενοις αυτη παρα κυριου ⁴⁶ και ειπεν μαριαμ μεγαλυνει η ψυχη μου τον κυριον ⁴⁷ και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου ⁴⁸ οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλης αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι ⁴⁹ οτι εποιησεν μοι μεγαλεια ο δυνατος και αγιον το ονομα αυτου ⁵⁰ και το ελεος αυτου εις γενεας γενεων τοις φοβουμενοις αυτον ⁵¹ εποιησεν κρατος εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανους διανοια καρδιας αυτων ⁵² καθειλεν δυναστας απο θρονων και υψωσεν ταπεινους ⁵³ πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλεν κενους ⁵⁴ αντελαβετο ισραηλ παιδος αυτου μνησθηται ελεους ⁵⁵ καθως ελαλησεν προς τους πατερας ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εις τον αιωνα ⁵⁶ εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ωσει μηνας τρεις και υπεστρεψεν εις τον οικον αυτης ⁵⁷ τη δε ελισαβητ επλησθη ο χρονος του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον ⁵⁸ και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεις αυτης οτι εμεγαλυνεν κυριος το ελεος αυτου μετ αυτης και συνεχαιρον αυτη ⁵⁹ και εγενετο εν τη ογδοη ημερα ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατρος αυτου ζαχαριαν ⁶⁰ και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννης ⁶¹ και ειπον προς αυτην οτι ουδεις εστιν εν τη συγγενεια σου ος καλειται τω ονοματι

τουτω ⁶² ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτον ⁶³ και αιτησασ πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν το ονομα αυτου και εθαυμασαν παντες ⁶⁴ ανεωχθη δε το στομα αυτου παραχρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων τον θεον ⁶⁵ και εγενετο επι παντας φοβος τους περιοικουντας αυτους και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα ⁶⁶ και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτο εσται και χειρ κυριου ην μετ αυτου ⁶⁷ και ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και προεφητευσεν λεγων ⁶⁸ ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου ⁶⁹ και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν εν τω οικω δαυιδ του παιδος αυτου ⁷⁰ καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων των απ αιωνος προφητων αυτου ⁷¹ σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειροσ παντων των μισουντων ημας ⁷² ποιησαι ελεος μετ των πατερων ημων και μνησθηται διαθηκης αγιας αυτου ⁷³ ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν ⁷⁴ αφοβωσ εκ χειροσ των εχθρων ημων ρυσθεντας λατρευειν αυτω ⁷⁵ εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασας τας ημερας της ζωης ημων ⁷⁶ και συ παιδιον προφητης υψιστου κληθηση προπορευση γαρ προ προσωπου κυριου ετοιμασαι οδους αυτου ⁷⁷ του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων ⁷⁸ δια σπλαγχνα ελεους θεου ημων εν οισ επεσκεψατο ημας ανατολη εξ υψους ⁷⁹ επιφαναι τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοις του κατευθυναι τους ποδας ημων εις οδον ειρηνης ⁸⁰ το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι και ην εν ταις ερημοις εως ημερας αναδειξεωσ αυτου προς τον ισραηλ

2

¹ εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις εξηλθεν δογμα παρα καισαρος αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην ² αυτη η απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντος της συριας κυρηνιου ³ και επορευοντο παντες απογραφεσθαι εκαστος εις την ιδιαν πολιν ⁴ ανεβη δε και ιωσηφ

απο της γαλιλαιας εκ πολεως ναζαρετ εισ την ιουδαιαν εισ πολιν δαυιδ ητις καλειται βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριας δαυιδ ⁵ απογραψασθαι συν μαριαμ τη μεμνηστευμενη αυτω γυναικι ουση εγκυω ⁶ εγενετο δε εν τω ειναι αυτους εκει επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην ⁷ και ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν τη φατνη διοτι ουκ ην αυτοις τοπος εν τω καταλυματι ⁸ και ποιμενες ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες φυλακασ της νυκτος επι την ποιμνην αυτων ⁹ και ιδου αγγελος κυριου επεστη αυτοις και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτους και εφοβηθησαν φοβον μεγαν ¹⁰ και ειπεν αυτοις ο αγγελος μη φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην ητις εσται παντι τω λαω ¹¹ οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ ος εστιν χριστος κυριος εν πολει δαυιδ ¹² και τουτο υμιν το σημειον ευρησετε βρεφος εσπαργανωμενον κειμενον εν φατνη ¹³ και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελω πληθος στρατιας ουρανιου αιουνων τον θεον και λεγοντων ¹⁴ δοξα εν υψιστοις θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκια ¹⁵ και εγενετο ωσ απηλθον απ αυτων εισ τον ουρανον οι αγγελοι και οι ανθρωποι οι ποιμενες ειπον προς αλληλους διελθωμεν δη εωσ βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγονος ο ο κυριος εγνωρισεν ημιν ¹⁶ και ηλθον σπευσαντες και ανευρον την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφος κειμενον εν τη φατνη ¹⁷ ιδοντες δε διεγνωρισαν περι του ρηματος του λαληθεντος αυτοις περι του παιδιου τουτου ¹⁸ και παντες οι ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προς αυτους ¹⁹ η δε μαριαμ παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης ²⁰ και υπεστρεψαν οι ποιμενες δοξαζοντες και αιουνουντες τον θεον επι πασιν οισ ηκουσαν και ειδον καθωσ ελαληθη προς αυτους ²¹ και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν αυτον και εκληθη το ονομα αυτου ιησους το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλληφθηναι αυτον εν τη κοιλια ²² και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμού αυτων κατα τον νομον μωσεωσ ανηγαγον αυτον εισ ιεροσολυμα

παραστησαι τω κυριω ²³ καθωσ γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω κυριω κληθησεται ²⁴ και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν νομω κυριου ζευγος τρυγονων η δυ νεοσσους περιστερων ²⁵ και ιδου ην ανθρωπος εν ιερουσαλημ ω ονομα συμεων και ο ανθρωπος ουτος δικαιος και ευλαβησ προσδεχομενος παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα ην αγιον επ αυτον ²⁶ και ην αυτω κεχηματισμενον υπο του πνευματος του αγιου μη ιδειν θανατον πριν η ιδη τον χριστον κυριου ²⁷ και ηλθεν εν τω πνευματι εισ το ιερον και εν τω εισαγαγειν τους γονεις το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτους κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου ²⁸ και αυτος εδεξατο αυτο εισ τας αγκαλας αυτου και ευλογησεν τον θεον και ειπεν ²⁹ νυν απολυεις τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη ³⁰ οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου ³¹ ο ητοιμασας κατα προσωπον παντων των λαων ³² φωσ εισ αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ ³³ και ην ιωσηφ και η μητηρ αυτου θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου ³⁴ και ευλογησεν αυτους συμεων και ειπεν προσ μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτος κειται εισ πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εισ σημειον αντιλεγομενον ³⁵ και σου δε αυτης την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπωσ αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι ³⁶ και ην αννα προφητις θυγατηρ φανουηλ εκ φυλης ασηρ αυτη προβεβηκυια εν ημεραισ πολλαισ ζησασα ετη μετα ανδρος επτα απο της παρθενιας αυτης ³⁷ και αυτη χηρα ωσ ετων ογδοηκοντα τεσσαρων η ουκ αφιστατο απο του ιερου νηστειαισ και δεησεσιν λατρευουσα νυκτα και ημεραν ³⁸ και αυτη αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω κυριω και ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν εν ιερουσαλημ ³⁹ και ωσ ετελεσαν απαντα τα κατα τον νομον κυριου υπεστρεψαν εισ την γαλιλαιαν εισ την πολιν εαυτων ναζαρετ ⁴⁰ το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι πληρουμενον σοφιας και χαρις θεου ην επ αυτο ⁴¹ και επορευοντο οι γονεις αυτου κατ ετος εισ ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα ⁴² και οτε εγενετο ετων δωδεκα

αναβαντων αυτων εισ ιεροσολυμα κατα το εθος της εορτης ⁴³ και τελειωσαντων τας ημερας εν τω υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν ιησους ο παις εν ιερουσαλημ και ουκ εγνω ιωσηφ και η μητηρ αυτου ⁴⁴ νομισαντες δε αυτον εν τη συνοδια ειναι ηλθον ημερας οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενεσιν και εν τοις γνωστοις ⁴⁵ και μη ευροντες αυτον υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ ζητουντες αυτον ⁴⁶ και εγενετο μεθ ημερας τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτους ⁴⁷ εξισταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταις αποκρισεσιν αυτου ⁴⁸ και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν και προσ αυτον η μητηρ αυτου ειπεν τεκνον τι εποιησας ημιν ουτως ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι εξητουμεν σε ⁴⁹ και ειπεν προς αυτους τι οτι εξητειτε με ουκ ηδειτε οτι εν τοις του πατροσ μου δει ειναι με ⁵⁰ και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις ⁵¹ και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εισ ναζαρετ και ην υποτασσομενος αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα ταυτα εν τη καρδια αυτης ⁵² και ιησους προεκοπτεν σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποις

3

¹ εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιασ τιβεριου καισαροσ ηγεμονευοντοσ εν πνευματι αγιω και πυρι ¹⁷ ου το ποντιου πιλατου της ιουδαιασ και τετραρχουντοσ της γαλιλαιασ ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντοσ της ιτουραιασ και τραχωνιτιδοσ χωρασ και λυσανιου της αβιληνησ τετραρχουντοσ ² επι αρχιερεωσ αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου υιον εν τη ερημω ³ και ηλθεν εισ πασαν την περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα μετανοιασ εισ αφεσιν αμαρτιων ⁴ ωσ γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου λεγοντοσ φωνη βοωντοσ εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειασ ποιειτε τας τριβουσ αυτου ⁵ πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν οροσ και βουννοσ ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εισ ευθειαν και αι τραχειαι εισ οδουσ λειασ ⁶ και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου ⁷ ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις

οχλοισ βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδνων τισ υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργησ ⁸ ποιησατε ουν καρπουσ αξιουσ της μετανοιασ και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεοσ εκ των λιθων τουτων εχειραι τεκνα τω αβρααμ ⁹ ηδη δε και η αξινη προσ την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εισ πυρ βαλλεται ¹⁰ και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησομεν ¹¹ αποκριθεισ δε λεγει αυτοις ο εχων δυο χιτωνασ μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιωσ ποιειτω ¹² ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπον προσ αυτον διδασκαλε τι ποιησομεν ¹³ ο δε ειπεν προς αυτους μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε ¹⁴ επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες και ημεισ τι ποιησομεν και ειπεν προς αυτους μηδεν διασεισητε μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοις οψωνιοις υμων ¹⁵ προσδοκωντοσ δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταισ καρδιαισ αυτων περι του ιωαννου μηποτε αυτοσ ειη ο χριστοσ ¹⁶ απεκρινατο ο ιωαννησ πασιν λεγων εγω μεν υδατι βαπτιζω υμασ ερχεται δε ο ισχυροτεροσ μου ου ουκ ειμι ικανοσ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτοσ υμασ βαπτισει ουν εν πνευματι αγιω και πυρι ¹⁷ ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαρει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον εισ την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστο ¹⁸ πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον ¹⁹ ο δε ηρωδησ ο τετραρχησ ελεγχομενοσ υπ αυτου περι ηρωδιαδοσ της γυναικοσ του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδησ ²⁰ προσεθηκεν και τουτο επι πασιν και κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη ²¹ εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντοσ και προσευχομενου ανεωχθηναι τον ουρανον ²² και καταβηναι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ωσει περιστερην επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι λεγουσαν συ ει ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν σοι ευδοκησα ²³ και αυτοσ ην ο ιησους ωσει ετων τριακοντα αρχομενοσ ων ωσ

ενομιζετο υιος ιωσηφ του ηλι ²⁴ του ματθατ του λειυ του μελχι του ιαννα του ιωσηφ ²⁵ του ματταθιου του αμωσ του ναουμ του εσλι του ναγγαι ²⁶ του μααθ του ματταθιου του σεμει του ιωσηφ του ιουδα ²⁷ του ιωαναν του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι ²⁸ του μελχι του αδδι του κωσαμ του ελμωδαμ του ηρ ²⁹ του ιωση του ελιεζερ του ιωρειμ του ματθατ του λειυ ³⁰ του συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωναν του ελιακειμ ³¹ του μελεα του μαιναν του ματταθα του ναθαν του δαυιδ ³² του ιεσσαι του ωβηδ του βοοζ του σαλμων του ναασσων ³³ του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρεσ του ιουδα ³⁴ του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ ³⁵ του σερουχ του ραγαυ του φαλεγ του εβερ του σαλα ³⁶ του καιναν του αρφαξαδ του σημ του νωε του λαμεχ ³⁷ του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρεδ του μαλελεηλ του καιναν ³⁸ του ενωσ του σηθ του αδαμ του θεου

4

¹ ιησους δε πνευματοσ αγιου πληρησ υπεστρεψεν απο του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εισ την ερημον ² ημερασ τεσσαρακοντα πειραζομενοσ υπο του διαβολου και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταισ ημεραισ εκειναισ και συντελεσθεισων αυτων υστερον επεινασεν ³ και ειπεν αυτω ο διαβολοσ ει υιοσ ει του θεου ειπε τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτοσ ⁴ και απεκριθη ιησους προς αυτον λεγων γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωποσ αλλ επι παντι ρηματι θεου ⁵ και αναγαγων αυτον ο διαβολοσ εισ οροσ υψηλον εδειξεν αυτω πασασ τασ βασιλειασ της οικουμενης εν στιγμη χρονου ⁶ και ειπεν αυτω ο διαβολοσ σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην απασαν και την δοξαν αυτων οτι εμοι παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι αυτην ⁷ συ ουν εαν προσκυνησησ ενωπιον εμου εσαι σου πασα ⁸ και αποκριθεισ αυτω ειπεν ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται προσκυνησεισ κυριον τον θεον σου και αυτω μονω λατρευσεισ ⁹ και ηγαγεν αυτον εισ ιερουσαλημ και εστησεν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου και ειπεν αυτω ει υιοσ ει του θεου βαλε σεαυτον εντευθεν κατω ¹⁰ γεγραπται γαρ οτι τοισ αγγελιοισ

αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε ¹¹ και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψησ προς λιθον τον ποδα σου ¹² και αποκριθεισ ειπεν αυτω ο ιησους οτι ειρηται ουκ εκπειρασεισ κυριον τον θεον σου ¹³ και συντελεσασ παντα πειρασμον ο διαβολοσ απεστη απ αυτου αχρι καιρου ¹⁴ και υπεστρεψεν ο ιησους εν τη δυναμει του πνευματοσ εισ την γαλιλαιαν και φημη εξηλθεν καθ ολησ της περιχωρου περι αυτου ¹⁵ και αυτοσ εδιδασκεν εν ταισ συναγωγαισ αυτων δοξαζομενοσ υπο παντων ¹⁶ και ηλθεν εισ την ναζαρετ ου ην τεθραμμενοσ και εισηλθεν κατα το ειωθοσ αυτω εν τη ημερα των σαββατων εισ την συναγωγην και ανεστη αναγνωνας ¹⁷ και επεδοθη αυτω βιβλιον ησαιου του προφητου και αναπτυξασ το βιβλιον ευρεν τον τοπον ου ην γεγραμμενον ¹⁸ πνευμα κυριου επ εμε ου εινεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοισ απεσταλκεν με ιασασθαι τουσ συντετριμμενουσ την καρδιαν κηρυξαι αιχμαλωτοισ αφεσιν και τυφλοισ αναβλεψιν αποστειλαι τεθραυσμενουσ εν αφεσει ¹⁹ κηρυξαι ενιαυτον κυριου δεκτον ²⁰ και πτυξασ το βιβλιον αποδουσ τω υπηρετη εκαθισεν και παντων εν τη συναγωγη οι οφθαλμοι ησαν ατενιζοντεσ αυτω ²¹ ηρξατο δε λεγειν προς αυτοουσ οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοισ ωσιν υμων ²² και παντεσ εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον επι τοισ λογοισ της χαριτοσ τοισ εκπορευομενοισ εκ του στοματοσ αυτου και ελεγον ουχ ουτοσ εστιν ο υιοσ ιωσηφ ²³ και ειπεν προς αυτοουσ παντωσ ερειτε μοι την παραβολην ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον οσα ηκουσαμεν γενομενα εν τη καπερναουμ ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου ²⁴ ειπεν δε αμην λεγω υμιν οτι ουδεις προφητησ δεκτοσ εστιν εν τη πατριδι αυτου ²⁵ επ αληθειασ δε λεγω υμιν πολλαι χηραι ησαν εν ταισ ημεραισ ηλιου εν τω ισραηλ οτε εκλεισθη ο ουρανοσ επι ετη τρια και μηνασ εξ ωσ εγενετο λιμοσ μεγασ επι πασαν την γην ²⁶ και προς ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιασ ει μη εισ σαρεπτα της σιδωνοσ προς γυναικα χηραν ²⁷ και πολλοι λεπροι ησαν επι ελισσαιου του προφητου εν τω ισραηλ και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη νεεμαν ο συροσ ²⁸ και επλησθησαν παντεσ θυμου εν τη συναγωγη ακουοντεσ ταυτα

29 και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω της πολεως και ηγαγον αυτον εως οφρουσ του ορουσ εφ ου η πολις αυτων ωκοδομητο εισ το κατακρημνισαι αυτον 30 αυτος δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο 31 και κατηλθεν εισ καπερναουμ πολιν της γαλιλαιας και ην διδασκων αυτους εν τοις σαββασιν 32 και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογος αυτου 33 και εν τη συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη 34 λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθες απολεσαι ημας οίδα σε τισ ει ο αγιος του θεου 35 και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου και ριψαν αυτον το δαιμονιον εισ μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον 36 και εγενετο θαμβος επι παντας και συνελαλουν προς αλληλους λεγοντες τισ ο λογος ουτος οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρτοις πνευμασιν και εξερχονται 37 και εξεπορευετο ηχος περι αυτου εισ παντα τοπον της περιχωρου 38 αναστας δε εκ της συναγωγης εισηλθεν εισ την οικιαν σιμωνος πενθερα δε του σιμωνος ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτης 39 και επιστας επανω αυτης επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην παραχρημα δε αναστασα διηκονει αυτοις 40 δυνατον δε του ηλιου παντες οσοι ειχον ασθενουντας νοσοις ποικιλαις ηγαγον αυτους προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας επιθεισ εθεραπευσεν αυτους 41 εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδεισαν τον χριστον αυτον ειναι 42 γενομενης δε ημερας εξελθων επορευθη εισ ερημον τοπον και οι οχλοι επεζητουν αυτον και ηλθον εως αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων 43 ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου οτι εισ τουτο απεσταλμαι 44 και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαις της γαλιλαιας

5

1 εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω του ακουειν τον λογον του θεου

και αυτος ην εστωσ παρα την λιμνην γεννησαρετ 2 και ειδεν δυο πλοια εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλιεις αποβαντες απ αυτων απεπλυναν τα δικτυα 3 εμβας δε εισ εν των πλοιων ο ην του σιμωνος ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον και καθισας εδιδασκεν εκ του πλοιου τους οχλους 4 ως δε επαυσατο λαλων ειπεν προς τον σιμωνα επαναγαγε εισ το βαθος και χαλασατε τα δικτυα υμων εισ αγραν 5 και αποκριθεισ ο σιμων ειπεν αυτω επιστατα δι ολης της νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω το δικτυον 6 και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν πληθος ιχθυων πολυ διερρηγγυτο δε το δικτυον αυτων 7 και κατενευσαν τοις μετοχοις τοις εν τω ετερω πλοιω του ελθοντασ συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα 8 ιδων δε σιμων πετροσ προσεπεσεν τοις γονασιν ιησου λεγων εξελθε απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλος ειμι κυριε 9 θαμβος γαρ περιεσχεν αυτον και παντας τους συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων η συνελαβον 10 ομοιωσ δε και ιακωβον και ιωαννην υιουσ ζεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και ειπεν προς τον σιμωνα ο ιησους μη φοβου απο του νυν ανθρωπουσ εση ζωγων 11 και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες απαντα ηκολουθησαν αυτω 12 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ πληρης λεπρασ και ιδων τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεθη αυτου λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι 13 και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ειπων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ η λεπρα απηλθεν απ αυτου 14 και αυτος παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθωσ προσεταξεν μωσης εισ μαρτυριον αυτοις 15 διηρχετο δε μαλλον ο λογος περι αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι υπ αυτου απο των ασθενειων αυτων 16 αυτος δε ην υποχωρων εν ταις ερημοις και προσευχομενοσ 17 και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτες

εκ πασης κωμησ της γαλιλαιας και ιουδαιας και ιερουσαλημ και δυναμις κυριου ην εισ το ιασθαι αυτους ¹⁸ και ιδου ανδρες φεροντες επι κλινησ ανθρωπον οσ ην παραλελυμενος και εξητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι ενωπιον αυτου ¹⁹ και μη ευροντες ποιασ εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εισ το μεσον εμπροσθεν του ιησου ²⁰ και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν αυτω ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ²¹ και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι λεγοντες τισ εστιν ουτος οσ λαλει βλασφημιασ τισ δυναται αφιεναι αμαρτιασ ει μη μονοσ ο θεοσ ²² επιγνουσ δε ο ιησουσ τουσ διαλογισμουσ αυτων αποκριθεισ ειπεν προσ αυτουσ τι διαλογιζεσθε εν ταισ καρδιαισ υμων ²³ τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια σου η ειπειν εγειραι και περιπατει ²⁴ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου επι της γησ αφιεναι αμαρτιασ ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειραι και αρασ το κλινιδιον σου πορευου εισ τον οικον σου ²⁵ και παραχρημα αναστασ ενωπιον αυτων αρασ εφ ο κατεκειτο απηλθεν εισ τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον ²⁶ και εκστασισ ελαβεν απαντασ και εδοξαζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντες οτι ειδομεν παραδοξα σημερον ²⁷ και μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι ²⁸ και καταλιπων απαντα αναστασ ηκολουθησεν αυτω ²⁹ και εποιησεν δοχην μεγαλην λευισ αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλοσ τελωνων πολυσ και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι ³⁰ και εγογγυζον οι γραμματεισ αυτων και οι φαρισαιοι προσ τουσ μαθητασ αυτου λεγοντες δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε ³¹ και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν προσ αυτουσ ου χρειαν εχουσιν οι υγιαिनοντες ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντες ³² ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιοουσ αλλα αμαρτωλουσ εισ μετανοιαν ³³ οι δε ειπον προσ αυτον δια τι οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησεισ ποιουνται ομοιωσ και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν ³⁴ ο δε ειπεν

προσ αυτουσ μη δυνασθε τουσ υιοουσ του νυμφωνοσ εν ω ο νυμφιοσ μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευειν ³⁵ ελευσονται δε ημεραι και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ τοτε νηστεουσουσιν εν εκειναισ ταισ ημεραισ ³⁶ ελεγεν δε και παραβολην προσ αυτουσ οτι ουδεισ επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μηγε και το καινον σχιζει και τω παλαιω ου συμφωνει το απο του καινου ³⁷ και ουδεισ βαλλει οινον νεον εισ ασκουσ παλαιουσ ει δε μηγε ριξει ο νεοσ οινοσ τουσ ασκουσ και αυτοσ εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται ³⁸ αλλα οινον νεον εισ ασκουσ καινουσ βλητεον και αμφοτεροι συντηρουνται ³⁹ και ουδεισ πικων παλαιον ευθεωσ θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιοσ χρηστοτεροσ εστιν

6

¹ εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω διαπορευεσθαι αυτον δια των σποριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου τουσ σταχυασ και ησθιον ψωχοντες ταισ χερσιν ² τινεσ δε των φαρισαιων ειπον αυτοισ τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν ποιειν εν τοισ σαββασιν ³ και αποκριθεισ προσ αυτουσ ειπεν ο ιησουσ ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαυιδ οποτε επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου οντεσ ⁴ ωσ εισηλθεν εισ τον οικον του θεου και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ ελαβεν και εφαγεν και εδωκεν και τοισ μετ αυτου ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονουσ τουσ ιερεισ ⁵ και ελεγεν αυτοισ οτι κυριοσ εστιν ο υιοσ του ανθρωπου και του σαββατου ⁶ εγενετο δε και εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εισ την συναγωγην και διδασκειν και ην εκει ανθρωποσ και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα ⁷ παρετηρουν δε οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευσει ινα ευρωσιν κατηγοριαν αυτου ⁸ αυτοσ δε ηδει τουσ διαλογισμουσ αυτων και ειπεν τω ανθρωπω τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειραι και στηθι εισ το μεσον ο δε αναστασ εστη ⁹ ειπεν ουν ο ιησουσ προσ αυτουσ επερωτησω υμασ τι εξεστιν τοισ σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι ¹⁰ και περιβλεψαμενοσ παντασ αυτουσ ειπεν αυτω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη ¹¹ αυτοι δε επλησθησαν ανοιασ και διελαλουν

προς αλληλους τι αν ποιησειαν τω ιησου
 12 εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις
 εξηλθεν εις το ορος προσευξασθαι και ην
 διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου
 13 και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν
 τους μαθητας αυτου και εκλεξαμενος
 απ αυτων δωδεκα ους και αποστολους
 ωνομασεν 14 σιμωνα ον και ωνομασεν
 πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου
 ιακωβον και ιωαννην φιλιππον και
 βαρθολομαιον 15 ματθαιον και θωμαν
 ιακωβον τον του αλφαιου και σιμωνα τον
 καλουμενον ζηλωτην 16 ιουδαν ιακωβου
 και ιουδαν ισκαριωτην ος και εγενετο
 προδοτης 17 και καταβασ μετ αυτων εστη
 επι τοπου πεδινου και οχλος μαθητων
 αυτου και πληθος πολυ του λαου απο
 πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ και
 της παραλιου τυρου και σιδωνος οι ηλθον
 ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των
 νοσων αυτων 18 και οι οχλουμενοι υπο
 πνευματων ακαθαρτων και εθεραπευοντο
 19 και πας ο οχλος εξητει απτεσθαι αυτου
 οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και
 ιατο παντας 20 και αυτος επαρας τους
 οφθαλμους αυτου εις τους μαθητας αυτου
 ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα
 εστιν η βασιλεια του θεου 21 μακαριοι
 οι πεινωντες νυν οτι χορτασθησεσθε
 μακαριοι οι κλαιοντες νυν οτι γελασετε
 22 μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας
 οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμας
 και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα
 υμων ως πονηρον ενεκα του υιου του
 ανθρωπου 23 χαρητε εν εκεινη τη ημερα
 και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων
 πολυς εν τω ουρανω κατα ταυτα γαρ
 εποιουν τοις προφηταις οι πατερες αυτων
 24 πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις οτι
 απεχετε την παρακλησιν υμων 25 ουαι
 υμιν οι εμπεπλησμενοι οτι πεινασετε ουαι
 υμιν οι γελωντες νυν οτι πενηθησετε και
 κλαυσετε 26 ουαι οταν καλωσ υμας ειπωσιν
 οι ανθρωποι κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις
 ψευδοπροφηταις οι πατερες αυτων 27 αλλ
 υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τους
 εχθρους υμων καλωσ ποιειτε τοις μισουσιν
 υμας 28 ευλογειτε τους καταρωμενους
 υμιν προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων
 υμας 29 τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα
 παρεχε και την αλλην και απο του αιροντος
 σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσης

30 παντι δε τω αιτουντι σε διδου και απο
 του αιροντος τα σα μη απαιτει 31 και καθως
 θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι
 και υμεις ποιειτε αυτοις ομοιως 32 και
 ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας ποια
 υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι
 τους αγαπωντας αυτους αγαπωσιν 33 και
 εαν αγαθοποιητε τους αγαθοποιουντας
 υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι
 αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν 34 και εαν
 δανειζητε παρων ελπίζετε απολαβειν
 ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ αμαρτωλοι
 αμαρτωλοις δανειζουσιν ινα απολαβωσιν
 τα ισα 35 πλην αγαπατε τους εχθρους
 υμων και αγαθοποιειτε και δανειζετε
 μηδεν απελπιζοντες και εσται ο μισθος
 υμων πολυς και εσεσθε υιοι υψιστου οτι
 αυτος χρηστος εστιν επι τους αχαριστους
 και πονηρους 36 γινεσθε ουν οικτιρμονες
 καθως και ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν
 37 και μη κρινετε και ου μη κριθητε μη
 καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε
 απολυετε και απολυθησεσθε 38 διδοτε και
 δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπιεσμενον
 και σεσαλευμενον και υπερεκχυνομενον
 δωσουσιν εις τον κολπον υμων τω γαρ
 αυτω μετρω ω μετρειτε αντιμετρηθησεται
 υμιν 39 ειπεν δε παραβολην αυτοις μητι
 δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν ουχι
 αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται 40 ουκ
 εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον
 αυτου κατηρτισμενος δε πας εσται ως
 ο διδασκαλος αυτου 41 τι δε βλεπεισ το
 καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου
 σου την δε δοκον την εν τω ιδιω οφθαλμω
 ου κατανοεισ 42 η πως δυνασαι λεγειν
 τω αδελφω σου αδελφε αφες εκβαλω το
 καρφος το εν τω οφθαλμω σου αυτος
 την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου
 βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την
 δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε
 διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος το εν
 τω οφθαλμω του αδελφου σου 43 ου
 γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον
 σαπρον ουδε δενδρον σαπρον ποιουν
 καρπον καλον 44 εκαστον γαρ δενδρον εκ
 του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ
 ακανθων συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου
 τρυγωσιν σταφυλην 45 ο αγαθος ανθρωπος
 εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας
 αυτου προφερει το αγαθον και ο πονηρος
 ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου

της καρδιας αυτου προφερει το πονηρον εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας λαλει το στομα αυτου ⁴⁶ τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου ποιειτε α λεγω ⁴⁷ πασ ο ερχομενος προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτους υποδειξω υμιν τινη εστιν ομοιος ⁴⁸ ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν οσ εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν πλημμυρας δε γενομενης προσερρηξεν ο ποταμος τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν ⁴⁹ ο δε ακουσας και μη ποιησας ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρισ θεμελιου η προσερρηξεν ο ποταμος και ευθεως επεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιας εκεινης μεγα

7

¹ επει δε επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εισ τας ακοας του λαου εισηλθεν εισ καπερναουμ ² εκατονταρχου δε τινος δουλος κακως εχων εμελλεν τελευταν οσ ην αυτω εντιμος ³ ακουσας δε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερουσ των ιουδαιων ερωτων αυτον οπως ελθων διασωση τον δουλον αυτου ⁴ οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιως λεγοντες οτι αξιος εστιν ω παρεξει τουτο ⁵ αγαπα γαρ το εθνος ημων και την συναγωγην αυτοσ ωκοδομησεν ημιν ⁶ ο δε ιησους επορευετο συν αυτοις ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντοσ απο της οικιας επεμψεν προς αυτον ο εκατονταρχος φιλουσ λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι ικανος ινα υπο την στεγην μου εισελθης ⁷ διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλ ειπε λογω και ιαθησεται ο παισ μου ⁸ και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν τασσομενος εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει ⁹ ακουσας δε ταυτα ο ιησους εθαυμασεν αυτον και στραφεισ τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουτε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον ¹⁰ και υποστρεψαντες οι πεμφθεντες εισ τον οικον ευρον τον ασθενουντα δουλον υγαινοντα ¹¹ και εγενετο εν τω εξησ επορευετο εισ πολιν καλουμενην ναιν και

συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου ικανοι και οχλος πολυσ ¹² ως δε ηγγισεν τη πυλη της πολεωσ και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκωσ υιοσ μονογενησ τη μητρι αυτου και αυτη χηρα και οχλος της πολεωσ ικανοσ συν αυτη ¹³ και ιδων αυτην ο κυριοσ εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαιε ¹⁴ και προσελθων ηψατο της σορου οι δε βασταζοντες εστησαν και ειπεν νεανισκε σοι λεγω εγερθητι ¹⁵ και ανεκαθισεν ο νεκροσ και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου ¹⁶ ελαβεν δε φοβοσ παντασ και εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητησ μεγασ εγηγερται εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεοσ τον λαον αυτου ¹⁷ και εξηλθεν ο λογοσ ουτοσ εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν παση τη περιχωρω ¹⁸ και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων ¹⁹ και προσκαλεσαμενοσ δυο τινασ των μαθητων αυτου ο ιωαννησ επεμψεν προς τον ιησουν λεγων συ ει ο ερχομενοσ η αλλον προσδοκωμεν ²⁰ παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρες ειπον ιωαννησ ο βαπτιστησ απεσταλκεν ημασ προς σε λεγων συ ει ο ερχομενοσ η αλλον προσδοκωμεν ²¹ εν αυτη δε τη ωρα εθεραπευσεν πολλουσ απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοισ πολλοισ εχαρισατο το βλεπειν ²² και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοισ πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε οτι τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζοντα κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειροντα πτωχοι ευαγγελιζοντα ²³ και μακαριοσ εστιν οσ εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι ²⁴ απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν τοισ οχλοισ περι ιωαννου τι εξεληλυθατε εισ την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον ²⁵ αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοισ ιματιοισ ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοισ βασιλαιοισ εισιν ²⁶ αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ²⁷ ουτοσ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου οσ κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ²⁸ λεγω γαρ υμιν μειζων εν γεννητοισ γυναικων

προφήτης ιωαννου του βαπτιστου ουδεις εστιν ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν ²⁹ και πας ο λαος ακουσας και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου ³⁰ οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις εαυτους μη βαπτισθεντες υπ αυτου ³¹ τινη ουν ομοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης και τινη εισιν ομοιοι ³² ομοιοι εισιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκλαυσατε ³³ εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μητε αρτον εσθιων μητε οινον πινων και λεγετε δαιμονιον εχει ³⁴ εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγετε ιδου ανθρωπος φαγος και οινοποτης φιλος τελωνων και αμαρτωλων ³⁵ και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης παντων ³⁶ ηρωτα δε τις αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εις την οικιαν του φαρισαιου ανεκλιθη ³⁷ και ιδου γυνη εν τη πολει ητις ην αμαρτωλος επιγνουσα οτι ανακειται εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου ³⁸ και στασα παρα τους ποδας αυτου οπισω κλαιουσα ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου τοις δακρυσιν και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμασεν και κατεφιλει τους ποδας αυτου και ηλειφεν τω μυρω ³⁹ ιδων δε ο φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτος ει ην προφητης εγινωσκεν αν τις και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου οτι αμαρτωλος εστιν ⁴⁰ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε φησιν διδασκαλε ειπε ⁴¹ δυο χρεωφειλεται ησαν δανειστη τινη ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετερος πενητηκοντα ⁴² μη εχοντων δε αυτων αποδουναι αμφοτεροισ εχαρισατο τις ουν αυτων ειπε πλειον αυτον αγαπησει ⁴³ αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθως εκρινας ⁴⁴ και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεις ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ επι τους ποδας μου ουκ εδωκας αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν

της κεφαλης αυτης εξεμαξεν ⁴⁵ φιλημα μοι ουκ εδωκας αυτη δε αφ ης εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας ⁴⁶ ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας αυτη δε μυρω ηλειψεν μου τους ποδας ⁴⁷ ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι αμαρτιαι αυτης αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα ⁴⁸ ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτιαι ⁴⁹ και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις τις ουτος εστιν ος και αμαρτιας αφησιν ⁵⁰ ειπεν δε προς την γυναικα η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

8

¹ και εγενετο εν τω καθεξησ και αυτος διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω ² και γυναικες τινες αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθενειων μαρια η καλουμενη μαγδαληνη αφ ης δαιμονια επτα εξεληλυθει ³ και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινες διηκονουν αυτοις απο των υπαρχοντων αυταις ⁴ συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολης ⁵ εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο ⁶ και ετερον επεσεν επι την πετραν και φυεν εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα ⁷ και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων και συμφυεισαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο ⁸ και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην και φυεν εποιησεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ⁹ επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τις ειη η παραβολη αυτη ¹⁰ ο δε ειπεν υμιν δεδοται γνωσαι τα μυστηρια της βασιλειας του θεου τοις δε λοιποισ εν παραβολαις ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν ¹¹ εστιν δε αυτη η παραβολη ο σπορος εστιν ο λογος του θεου ¹² οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουοντες ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν ¹³ οι δε επι της πετρας οι οταν ακουσωσιν μετα χαρας δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν

οὐκ ἔχουσιν οἱ προσ καιρὸν πιστεύουσιν καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται ¹⁴ τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκανθὰς πέσον οὗτοι εἰσὶν οἱ ἀκούσαντες καὶ ὑπο μεριμνῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνιγόνται καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν ¹⁵ τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ οὗτοι εἰσὶν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατεχούσιν καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ ¹⁶ οὐδεὶς δὲ λυχνὸν ἀφᾶσ καλύπτει αὐτὸν σκευεὶ ἡ ὑποκατὼ κλίνῃσι τιθῆσιν ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτιθῆσιν ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν τὸ φῶς ¹⁷ οὐ γὰρ ἐστὶν κρυπτόν ὁ οὐ φανερόν γενήσεται οὐδὲ ἀποκρυφόν ὁ οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ ¹⁸ βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε ὅς γὰρ εἴαν ἔχη δοθήσεται αὐτῷ καὶ ὅς εἴαν μὴ ἔχη καὶ ὁ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ ¹⁹ παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ²⁰ καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἐστήκασιν ἐξῶ ἰδεῖν σε θελοντές ²¹ ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοι εἰσὶν οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες αὐτὸν ²² καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐνεβῆ εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς διελθώμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λιμνῆς καὶ ἀνηχθήσαν ²³ πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν καὶ κατέβη λαίλαψ ἀνεμοῦ εἰς τὴν λιμνὴν καὶ συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδυνεύον ²⁴ προσελθόντες δὲ διηγείραν αὐτὸν λέγοντες ἐπιστάτα ἐπιστάτα ἀπολλυμέθα ὁ δὲ ἐγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνεμῷ καὶ τῷ κλυδῶνι τοῦ ὕδατος καὶ ἐπαύσαντο καὶ ἐγένετο γαλῆνῃ ²⁵ εἶπεν δὲ αὐτοῖς πού ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν λέγοντες πρὸς ἀλλήλους τίς ἀρα οὗτος ἐστὶν ὅτι καὶ τοῖς ἀνεμοῖς ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ ²⁶ καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν γαδαρηνῶν ἧτις ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς γαλιλαίας ²⁷ ἐξέλθοντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπῆντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τὶς ἐκ τῆς πολεώσος εἶχεν δαιμονία ἐκ χρόνων ἰκανῶν καὶ ἱματίον οὐκ ἐνεδίδυσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν ἀλλ' ἐν τοῖς μνημασίν ²⁸ ἰδὼν δὲ τὸν ἰησοῦν καὶ ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἰησοῦ υἱε τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου δεομαί

σου μὴ με βασάνισῃς ²⁹ παρηγγείλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξέλθειν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου πολλοὶς γὰρ χρόνοις συνήρπακει αὐτὸν καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλυσέσιν καὶ πεδαῖς φυλασσομένος καὶ διαρρησῶν τὰ δεσμά ἠλαυνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρημούς ³⁰ ἐπηρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ ἰησοῦς λέγων τί σοὶ ἐστὶν ὄνομα ὁ δὲ εἶπεν λέγων ὅτι δαιμονία πολλὰ εἰσηλθεν εἰς αὐτὸν ³¹ καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἀβύσσον ἀπελθεῖν ³² ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἰκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει καὶ παρεκαλὸν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκεῖνους εἰσελθεῖν καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ³³ ἐξέλθοντα δὲ τὰ δαιμονία ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσηλθόντες εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὠρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λιμνὴν καὶ ἀπέπνιγῃ ³⁴ ἰδόντες δὲ οἱ βοσκόντες τὸ γεγεννημένον ἐφύγον καὶ ἀπηγγείλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς ³⁵ ἐξήλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός καὶ ἦλθον πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ εὖρον καθημένον τὸν ἀνθρώπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμονία ἐξεληλυθει ἱματισμένον καὶ σωφρονούντα παρὰ τοὺς ποδάσ τοῦ ἰησοῦ καὶ ἐφοβήθησαν ³⁶ ἀπηγγείλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες πῶς ἐσωθῆ ὁ δαιμονισθεὶς ³⁷ καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἀπαντὸν πλήθος τῆς περιχώρου τῶν γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνεῖχοντο αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπεστρέψεν ³⁸ ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλυθει τὰ δαιμονία εἶναι σὺν αὐτῷ ἀπέλυσεν δὲ αὐτὸν ὁ ἰησοῦς λέγων ³⁹ ὑποστρέφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησεν σοὶ ὁ θεὸς καὶ ἀπῆλθεν καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρυσσῶν ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ⁴⁰ ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν ἰησοῦν ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτὸν ⁴¹ καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ὠνόμα ἱαίρος καὶ αὐτὸς ἀρχὴ τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν καὶ πέσων παρὰ τοὺς ποδάσ τοῦ ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ ⁴² ὅτι θυγατὴρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἑτῶν δώδεκα καὶ αὕτη ἀπέθνησεν ἐν δὲ τῷ ὑπαγεῖν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνεπνίγον αὐτὸν ⁴³ καὶ γυνή οὐσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἑτῶν δώδεκα ἧτις ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ ἰσχύσεν ὑπὸ ὕδατος θεραπευθῆναι ⁴⁴ προσελθούσα ὀπίσθεν

ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχρημα εστη η ρυσις του αιματος αυτης⁴⁵ και ειπεν ο ιησους τισ ο αφαμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος και οι μετ αυτου επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν και λεγεις τισ ο αφαμενος μου⁴⁶ ο δε ιησους ειπεν ηψατο μου τισ εγω γαρ εγνων δυναμιν εξελθουσιν απ εμου⁴⁷ ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη παραχρημα⁴⁸ ο δε ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην⁴⁹ ετι αυτου λαλουντος ερχεται τισ παρα του αρχισυναγωγου λεγων αυτω οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη σκυλλε τον διδασκαλον⁵⁰ ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω λεγων μη φοβου μονον πιστευε και σωθησεται⁵¹ ελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν ουδενα ει μη πετρον και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδος και την μητερα⁵² εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ουκ απεθανεν αλλα καθευδει⁵³ και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν⁵⁴ αυτοσ δε εκβαλων εξω παντας και κρατησας της χειροσ αυτης εφωνησεν λεγων η παις εγειρου⁵⁵ και επεστρεψεν το πνευμα αυτης και ανεστη παραχρημα και διεταξεν αυτη δοθηναι φαγειν⁵⁶ και εξεστησαν οι γονεισ αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοισ μηдени ειπειν το γεγονοσ

9

¹ συγκαλεσαμενος δε τουσ δωδεκα εδωκεν αυτοισ δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσουσ θεραπευειν² και απεστειλεν αυτοισ κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι τουσ ασθενουντασ³ και ειπεν προσ αυτοισ μηδεν αιρετε εις την οδον μητε ραβδουσ μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε ανα δυο χιτωνασ εχειν⁴ και εις ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε⁵ και οσοι εαν μη δεξωνται υμασ εξερχομενοι απο της πολεωσ εκεινησ και τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτιναξατε εις μαρτυριον επ αυτοισ⁶ εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τασ κωμασ ευαγγελιζομενοι και

θεραπευοντες πανταχου⁷ ηκουσεν δε ηρωδησ ο τετραρχησ τα γινομενα υπ αυτου παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννησ εγηγερται εκ νεκρων⁸ υπο τινων δε οτι ηλιασ εφανη αλλων δε οτι προφητησ εισ των αρχαιων ανεστη⁹ και ειπεν ηρωδησ ιωαννην εγω απεκεφαλισα τισ δε εστιν ουτοσ περι ου εγω ακουω τοιαυτα και εξητει ιδειν αυτον¹⁰ και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτουσ υπεχωρησεν κατ ιδιαν εις τοπον ερημον πολεωσ καλουμενησ βηθσαιδαν¹¹ οι δε οχλοι γνοντες ηκολουθησαν αυτω και δεξαμενος αυτοισ ελαλει αυτοισ περι της βασιλειασ του θεου και τουσ χρειαν εχοντασ θεραπειασ ιατο¹² η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπον αυτω απολυσον τον οχλον ινα απελθοντες εις τασ κυκλω κωμασ και τουσ αγρουσ καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν¹³ ειπεν δε προσ αυτοισ δοτε αυτοισ υμεισ φαγειν οι δε ειπον ουκ εισιν ημιν πλειον η πεντε αρτοι και ιχθυεσ δυο ει μητι πορευθεντες ημεισ αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτον βρωματα¹⁴ ησαν γαρ ωσει ανδρεσ πεντακιςχιλιοι ειπεν δε προσ τουσ μαθητασ αυτου κατακλινατε αυτοισ κλισιασ ανα πεντηκοντα¹⁵ και εποιησαν ουτωσ και ανεκλιναν απαντασ¹⁶ λαβων δε τουσ πεντε αρτουσ και τουσ δυο ιχθυασ αναβλεψασ εις τον ουρανον ευλογησεν αυτοισ και κατεκλασεν και εδιδου τοισ μαθηταισ παρατιθεναι τω οχλω¹⁷ και εφαγον και εχορτασθησαν παντες και ηρθη το περισσευσαν αυτοισ κλασματων κοφινου δωδεκα¹⁸ και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον καταμονασ συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτοισ λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι¹⁹ οι δε αποκριθεντες ειπον ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητησ τισ των αρχαιων ανεστη²⁰ ειπεν δε αυτοισ υμεισ δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεισ δε ο πετροσ ειπεν τον χριστον του θεου²¹ ο δε επιτιμησας αυτοισ παρηγγειλεν μηдени ειπειν τουτο²² ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη

τριτη ημερα αναστηναι ²³ ελεγεν δε προς παντας ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ²⁴ ος γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτος σωσει αυτην ²⁵ τι γαρ ωφελειται ανθρωπος κερδησας τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας η ζημιωθεισ ²⁶ ος γαρ αν επαισχυνθη με και τους εμους λογους τουτον ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του πατρος και των αγιων αγγελων ²⁷ λεγω δε υμιν αληθως εισιν τινες των ωδε εστωτων οι ου μη γευσονται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου ²⁸ εγενετο δε μετα τους λογους τουτους ωσει ημεραι οκτω και παραλαβων πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εις το ορος προσευξασθαι ²⁹ και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδος του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμος αυτου λευκος εξαστραπτων ³⁰ και ιδου ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινες ησαν μωσης και ηλιας ³¹ οι οφθεντες εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην εμελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ ³² ο δε πετρος και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντες δε ειδον την δοξαν αυτου και τους δυο ανδρας τους συνεστωτας αυτω ³³ και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτους απ αυτου ειπεν πετρος προς τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις μιαν σοι και μιαν μωση και μιαν ηλια μη ειδωσ ο λεγει ³⁴ ταυτα δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη και επεσκιασεν αυτους εφοβηθησαν δε εν τω εκεινους εισελθειν εις την νεφελην ³⁵ και φωνη εγενετο εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε ³⁶ και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ο ιησους μονος και αυτοι εισησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναισ ταισ ημεραισ ουδεν ων εωρακασιν ³⁷ εγενετο δε εν τη εξησ ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορους συνηνητησεν αυτω οχλος πολυς ³⁸ και ιδου ανηρ απο του οχλου ανεβησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψαι επι τον υιον μου οτι μονογενησ εστιν μοι ³⁹ και ιδου πνευμα λαμβανει

αυτον και εξαιφνης κραζει και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μογις αποχωρει απ αυτου συντριβον αυτον ⁴⁰ και εδεθηθη των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν ⁴¹ αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι προς υμας και ανεξομαι υμων προσαγαγε τον υιον σου ωδε ⁴² ετι δε προσερχομενου αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαραξεν επετιμησεν δε ο ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου ⁴³ εξεπλησοντο δε παντες επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οισ εποιησεν ο ιησους ειπεν προς τους μαθητας αυτου ⁴⁴ θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων τους λογους τουτους ο γαρ υιος του ανθρωπου μελλει παραδιδωσθαι εις χειρας ανθρωπων ⁴⁵ οι δε ηγνοουν το ρημα τουτο και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματος τουτου ⁴⁶ εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοισ το τις αν ειη μειζων αυτων ⁴⁷ ο δε ιησους ιδων τον διαλογισμον της καρδιασ αυτων επιλαβομενος παιδιου εστησεν αυτο παρ εαυτω ⁴⁸ και ειπεν αυτοισ ος εαν δεξηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος εαν εμε δεξηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εσται μεγας ⁴⁹ αποκριθεισ δε ο ιωαννης ειπεν επιστατα ειδομεν τινα επι τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων ⁵⁰ και ειπεν προς αυτον ο ιησους μη κωλυετε ος γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ ημων εστιν ⁵¹ εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τας ημερας της αναληψεωσ αυτου και αυτοσ το προσωπον αυτου εστηριξεν του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ⁵² και απεστειλεν αγγελους προ προσωπου αυτου και πορευθεντες εισηλθον εις κωμην σαμαρειτων ωστε ετοιμασαι αυτω ⁵³ και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον εις ιερουσαλημ ⁵⁴ ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ιακωβος και ιωαννης ειπον κυριε θελεισ ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους ωσ και ηλιας εποιησεν ⁵⁵ στραφεισ δε επετιμησεν αυτοισ και ειπεν ουκ οιδατε

οιου πνευματος εστε υμεις⁵⁶ ο γαρ υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν ψυχασ ανθρωπων απολεσαι αλλα σωσαι και επορευθησαν εις ετεραν κωμην⁵⁷ εγενετο δε πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τις προς αυτον ακολουθησω σοι οπου αν απερχη κυριε⁵⁸ και ειπεν αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλευουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεισ ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη⁵⁹ ειπεν δε προς ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν κυριε επιτρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα μου⁶⁰ ειπεν δε αυτω ο ιησους αφες τουσ νεκρουσ θαψαι τουσ εαυτων νεκρουσ συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου⁶¹ ειπεν δε και ετερος ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοις εις τον οικον μου⁶² ειπεν δε ο ιησους προς αυτον ουδεις επιβαλων την χειρα αυτου επ αροτρον και βλεπων εις τα οπισω ευθετος εστιν εις την βασιλειαν του θεου

10

¹ μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος και ετερουσ εβδομηκοντα και απεστειλεν αυτουσ ανα δυο προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου εμελλεν αυτοσ ερχεσθαι² ελεγεν ουν προς αυτουσ ο μεν θερισμος πολυσ οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπωσ εκβαλη εργατασ εις τον θερισμον αυτου³ υπαγετε ιδου εγω αποστελλω υμασ ωσ αρνασ εν μεσω λυκων⁴ μη βασταζετε βαλαντιον μη πηραν μηδε υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασησθε⁵ εις ην δ αν οικιαν εισερχησθε πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω⁶ και εαν η εκει υιοσ ειρηνησ επαναπαυσεται επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μηγε εφ υμασ ανακαμψει⁷ εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντεσ και πινοντεσ τα παρ αυτων αξιοσ γαρ ο εργατησ του μισθου αυτου εστιν μη μεταβαινετε εξ οικιασ εις οικιαν⁸ και εις ην αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμασ εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν⁹ και θεραπευετε τουσ εν αυτη ασθενεισ και λεγετε αυτοις ηγγικεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου¹⁰ εις ην δ αν πολιν εισερχησθε και μη δεχωνται υμασ εξελθοντεσ εις τασ πλατειασ αυτησ ειπατε¹¹ και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ της

πολεωσ υμων απομασσομεθα υμιν πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου¹² λεγω υμιν οτι σοδομοισ εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη¹³ ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεισ αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημεναι μετενοησαν¹⁴ πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν¹⁵ και συ καπερναουμ η εωσ του ουρανου υψωθεις εωσ αδου καταβιβασθησ¹⁶ ο ακουων υμων εμου ακουει και ο αθετων υμασ εμε αθετει ο δε εμε αθετων αθετει τον αποστειλαντα με¹⁷ υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα μετα χαρασ λεγοντεσ κυριε και τα δαιμονια υποτασσεται ημιν εν τω ονοματι σου¹⁸ ειπεν δε αυτοις εθεωρουν τον σαταναν ωσ αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα¹⁹ ιδου διδωμι υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφρων και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμασ ου μη αδικησ²⁰ πλην εν τουτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσεται χαιρετε δε οτι τα ονοματα υμων εγραφη εν τοις ουρανοις²¹ εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι ο ιησους και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γησ οτι απεκρυψασ ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψασ αυτα νηπιοισ ναι ο πατηρ οτι ουτωσ εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου²² και στραφεισ προς τουσ μαθητασ ειπεν παντα μοι παρεδοθη υπο του πατροσ μου και ουδεις γινωσκει τις εστιν ο υιοσ ει μη ο πατηρ και τις εστιν ο πατηρ ει μη ο υιοσ και ω εαν βουληται ο υιοσ αποκαλυψαι²³ και στραφεισ προς τουσ μαθητασ κατ ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντεσ α βλεπετε²⁴ λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεισ ηθελησαν ιδειν α υμεισ βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν²⁵ και ιδου νομικοσ τις ανεστη εκπειραζων αυτον και λεγων διδασκαλε τι ποιησασ ζων αιωνιον κληρονομησω²⁶ ο δε ειπεν προς αυτον εν τω νομω τι γεγραπται πωσ αναγινωσκεισ²⁷ ο δε αποκριθεισ ειπεν αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εξ ολησ της καρδιασ σου και εξ ολησ της ψυχησ σου και εξ ολησ της ισχυοσ σου και εξ ολησ της διανοιασ σου και τον πλησιον σου ωσ σεαυτον²⁸ ειπεν δε αυτω ορθωσ απεκριθησ τουτο ποιει και

ζηση ²⁹ ο δε θελων δικαιοουν εαυτον ειπεν προς τον ιησουν και τις εστιν μου πλησιον ³⁰ υπολαβων δε ο ιησους ειπεν ανθρωπος τις κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εις ιεριχω και λησταισ περιεπεσεν οι και εκδυσαντες αυτον και πληγασ επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθανη τυγχανοντα ³¹ κατα συγκυριαν δε ιερειυσ τις κατεβαινεν εν τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν ³² ομοιωσ δε και λευιτησ γενομενοσ κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν ³³ σαμαρειτησ δε τις οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων αυτον εσπλαγχνισθη ³⁴ και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον επιβιβασασ δε αυτον επι το ιδιον κτηνοσ ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου ³⁵ και επι την αυριον εξελθων εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν αυτω επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησ εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι ³⁶ τις ουν τουτων των τριων πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του εμπεσοντοσ εις τουσ ληστας ³⁷ ο δε ειπεν ο ποιησασ το ελεοσ μετ αυτου ειπεν ουν αυτω ο ιησους πορευου και συ ποιει ομοιωσ ³⁸ εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτουσ και αυτοσ εισηλθεν εις κωμην τινα γυνη δε τις ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εις τον οικον αυτησ ³⁹ και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαρια η και παρακαθισασα παρα τουσ ποδας του ιησου ηκουεν τον λογον αυτου ⁴⁰ η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελειπεν διακονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται ⁴¹ αποκριθεισ δε ειπεν αυτη ο ιησους μαρθα μαρθα μεριμνας και τυρβαζη περι πολλα ⁴² ενοσ δε εστιν χρεια μαρια δε την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητισ ουκ αφαιρεθησεται απ αυτησ

11

¹ και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον ωσ επαυσατο ειπεν τις των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε διδαξον ημασ προσευχεσθαι καθωσ και ιωαννησ εδιδαξεν τουσ μαθητας αυτου ² ειπεν δε αυτοισ οταν προσευχησθε λεγετε πατερ ημων ο εν τοισ ουρανοισ αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και

επι της γησ ³ τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν ⁴ και αφεσ ημιν τασ αμαρτιασ ημων και γαρ αυτοι αφιεμεν παντι οφειλοντι ημιν και μη εισενεγκησ ημασ εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου ⁵ και ειπεν προς αυτουσ τις εξ υμων εξει φιλον και πορευεσεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρησον μοι τρεισ αρτουσ ⁶ επειδη φιλοσ παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω ⁷ κακεινοσ εσωθεν αποκριθεισ ειπη μη μοι κοπουσ παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εις την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστασ δουναι σοι ⁸ λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστασ δια το ειναι αυτου φιλον δια γε την αναιδειαν αυτου εγερθεισ δωσει αυτω οσον χρηζει ⁹ καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν ¹⁰ πασ γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται ¹¹ τινα δε υμων τον πατερα αιτησει ο υιοσ αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω η και ιχθυν μη αντι ιχθυοσ οφιν επιδωσει αυτω ¹² η και εαν αιτησων μη επιδωσει αυτω σκορπιον ¹³ ει ουν υμεισ πονηροι υπαρχοντεσ οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοισ τεκνοισ υμων ποσω μαλλον ο πατηρ ο εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοισ αιτουσιν αυτον ¹⁴ και ην εκβαλλων δαιμονιον και αυτο ην κωφον εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντοσ ελαλησεν ο κωφοσ και εθαυμασαν οι οχλοι ¹⁵ τινεσ δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ¹⁶ ετεροι δε πειραζοντεσ σημειον παρ αυτου εζητουν εξ ουρανου ¹⁷ αυτοσ δε ειδωσ αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοισ πασα βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθεισα ερημουται και οικοσ επι οικον πιπτει ¹⁸ ει δε και ο σατανας εφ εαυτον διεμερισθη πωσ σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια ¹⁹ ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο κριται υμων αυτοι εσονται ²⁰ ει δε εν δακτυλω θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου ²¹ οταν ο ισχυροσ καθωπλισμενοσ φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου ²² επαν δε ο ισχυροτεροσ αυτου

επελθων νικηση αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ η επεποιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν ²³ ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει ²⁴ οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και μη ευρισκον λεγει υποστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον ²⁵ και ελθον ευρισκει σεσαρωμενον και κεκοσμημενον ²⁶ τοτε πορευεται και παραλαμβάνει επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και ελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ²⁷ εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επαρασα τις γυνη φωνην εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ουσ εθηλασασ ²⁸ αυτοσ δε ειπεν μενουγγε μακαριοι οι ακουοντες τον λογον του θεου και φυλασσοντες αυτον ²⁹ των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη πονηρα εστιν σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου ³⁰ καθωσ γαρ εγενετο ιωνασ σημειον τοις νινευιταισ ουτωσ εσται και ο υιοσ του ανθρωπου τη γενεα ταυτη ³¹ βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεασ ταυτης και κατακρινει αυτουσ οτι ηλθεν εκ των περατων της γησ ακουσαι την σοφιαν σολομωνοσ και ιδου πλειον σολομωνοσ ωδε ³² ανδρεσ νινευι αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεασ ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε ³³ ουδεισ δε λυχνον αφασ εις κρυπτην τιθισιν ουδε υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φεγγοσ βλεπωσιν ³⁴ ο λυχνοσ του σωματοσ εστιν ο οφθαλμοσ οταν ουν ο οφθαλμοσ σου απλουσ η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηροσ η και το σωμα σου σκοτεινον ³⁵ σκοπει ουν μη το φωσ το εν σοι σκοτοσ εστιν ³⁶ ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον τι μεροσ σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ωσ οταν ο λυχνοσ τη αστραπη φωτιζη σε ³⁷ εν δε τω λαλησαι ηρωτα αυτον φαρισαιοσ τισ οπωσ αριστηση παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν ³⁸ ο δε φαρισαιοσ ιδων εθαυμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου ³⁹ ειπεν δε ο κυριοσ προς αυτον νυν υμεισ οι φαρισαιοι το εξωθεν

του ποτηριου και του πινακοσ καθαριζετε το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγησ και πονηριασ ⁴⁰ αφρονεσ ουχ ο ποιησασ το εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν ⁴¹ πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν ⁴² αλλ ουαι υμιν τοισ φαρισαιοισ οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι ⁴³ ουαι υμιν τοισ φαρισαιοισ οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταισ συναγωγαισ και τουσ ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ ⁴⁴ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι εστε ωσ τα μνημεια τα αδηλα και οι ανθρωποι περιπατουντεσ επανω ουκ οιδασιν ⁴⁵ αποκριθεισ δε τισ των νομικων λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημασ υβριζεισ ⁴⁶ ο δε ειπεν και υμιν τοισ νομικοισ ουαι οτι φορτιζετε τουσ ανθρωπουσ φορτια δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσψαυετε τοισ φορτοιοισ ⁴⁷ ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων οι δε πατερεσ υμων απεκτειναν αυτουσ ⁴⁸ αρα μαρτυρειτε και συνευδοκειτε τοισ εργοισ των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτουσ υμεισ δε οικοδομειτε αυτων τα μνημεια ⁴⁹ δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν αποστελω εις αυτουσ προφητασ και αποστολουσ και εξ αυτων αποκτενουσιν και εκδιωξουσιν ⁵⁰ ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκχυνομενον απο καταβολησ κοσμου απο της γενεασ ταυτης ⁵¹ απο του αιματοσ αβελ εωσ του αιματοσ ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεασ ταυτης ⁵² ουαι υμιν τοισ νομικοισ οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεωσ αυτοι ουκ εισηλθετε και τουσ εισερχομενουσ εκωλυσατε ⁵³ λεγοντοσ δε αυτου ταυτα προσ αυτουσ ηρξαντο οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι δεινωσ ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων ⁵⁴ ενεδρευοντεσ αυτον ζητουντεσ θηρευσαι τι εκ του στοματοσ αυτου ινα κατηγορησωσιν αυτου

12

¹ εν οισ επισυναχθεισων των μυριαδων

του οχλου ωστε καταπατειν αλληλους ηρξατο λεγειν προς τους μαθητας αυτου πρωτον προσεχετε εαυτοις απο της ζυμης των φαρισαιων ητις εστιν υποκρισις ² ουδεν δε συγκεκαλυμμενον εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται ³ ανθων οσα εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται και ο προς το ους ελαλησατε εν τοις ταμειοις κηρυχθησεται επι των δωματων ⁴ λεγω δε υμιν τοις φιλοις μου μη φοβηθητε απο των αποκτενοντων το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι ⁵ υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εξουσιαν εχοντα εμβαλειν εις την γεενναν ναι λεγω υμιν τουτον φοβηθητε ⁶ ουχι πεντε στρουθια πωλειται ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου ⁷ αλλα και αι τριχες της κεφαλης υμων πασαι ηριθμηνται μη ουν φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε ⁸ λεγω δε υμιν πασ οσ αν ομολογηση εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και ο υιος του ανθρωπου ομολογησει εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του θεου ⁹ ο δε αρνησαμενος με ενωπιον των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του θεου ¹⁰ και πασ οσ ερει λογον εις τον υιον του ανθρωπου αφεθησεται αυτω τω δε εις το αγιον πνευμα βλασφημησαντι ουκ αφεθησεται ¹¹ οταν δε προσφερωσιν υμας επι τας συναγωγας και τας αρχας και τας εξουσιας μη μεριμνατε πως η τι απολογησησθε η τι ειπητε ¹² το γαρ αγιον πνευμα διδαξει υμας εν αυτη τη ωρα α δει ειπειν ¹³ ειπεν δε τις αυτω εκ του οχλου διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν ¹⁴ ο δε ειπεν αυτω ανθρωπε τις με κατεστησεν δικαστην η μεριστην εφ υμας ¹⁵ ειπεν δε προς αυτους ορατε και φυλασσεσθε απο της πλεονεξιας οτι ουκ εν τω περισσευειν τινη η ζωη αυτω εστιν εκ των υπαρχοντων αυτου ¹⁶ ειπεν δε παραβολην προς αυτους λεγων ανθρωπου τινος πλουσιου ευφορησεν η χωρα ¹⁷ και διελογιζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω οτι ουκ εχω που συναξω τους καρπους μου ¹⁸ και ειπεν τουτο ποιησω καθελω μου τας αποθηκας και μειζοναο οικοδομησω και συναξω εκει παντα τα γεννηματα μου και τα αγαθα μου ¹⁹ και

ερω τη ψυχη μου ψυχη εχεις πολλα αγαθα κειμενα εις ετη πολλα αναπαουο φαγε πιε ευφραινου ²⁰ ειπεν δε αυτω ο θεοο αφρον ταυτη τη νυκτι την ψυχη σου απαιτουσιν απο σου α δε ητοιμασασ τινη εσται ²¹ ουτωο ο θησαυριζων εαυτω και μη εις θεον πλουτων ²² ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου δια τουτο υμιν λεγω μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε ²³ η ψυχη πλειον εστιν της τροφηο και το σωμα του ενδυματοο ²⁴ κατανοησατε τους κορακασ οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν οιο ουκ εστιν ταμειον ουδε αποθηκη και ο θεοο τρεφει αυτουο ποσω μαλλον υμιοο διαφερετε των πετεινων ²⁵ τιοο δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα ²⁶ ει ουν ουτε ελαχιστον δυνασθε τι περι των λοιπων μεριμνατε ²⁷ κατανοησατε τα κρινα πωο αυξανει ου κοπια ουδε νηθει λεγω δε υμιν ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ωο εν τουτων ²⁸ ει δε τον χορτον εν τω αγρω σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεοο ουτωο αμφιεννυσιν ποσω μαλλον υμαο ολιγοπιστοι ²⁹ και υμιοο μη ζητειτε τι φαγητε η τι πιητε και μη μετεωριζεσθε ³⁰ ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοομου επιζητει υμων δε ο πατηρ οιοδεν οτι χρηζειτε τουτων ³¹ πλην ζητειτε την βασιλειαν του θεου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν ³² μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν ο πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν ³³ πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοιοο βαλαντια μη παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον εν τοιοο ουρανοιοο οπου κλεπτηο ουκ εγγιζει ουδε σηοο διαφθειρει ³⁴ οπου γαρ εστιν ο θησαυροο υμων εκει και η καρδια υμων εσται ³⁵ εστωσαν υμων αι οσφυεοο περιεζωοομεναι και οι λυχνοι καιομενοι ³⁶ και υμιοο ομοιοι ανθρωποιοο προσδεχομενοιοο τον κυριον εαυτων ποτε αναλυση εκ των γαμων ινα ελθοντοο και κρουσαντοο ευθεωοο ανοιξωσιν αυτω ³⁷ μακαριοι οι δουλοιοο εκεινοιοο οιοο ελθων ο κυριοο ευρησει γρηγορουνταοο αμην λεγω υμιν οτι περιζωοεται και ανακλινει αυτουοο και παρελθων διακονησει αυτοιοο ³⁸ και εαν ελθη εν τη δευτερα φυλακη και εν τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτωοο

μακαριοι εισιν οι δουλοι εκεινοι ³⁹ τουτο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν αφηκεν διορυγηναι τον οικον αυτου ⁴⁰ και υμεις ουν γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται ⁴¹ ειπεν δε αυτω ο πετρος κυριε προσ ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προσ παντας ⁴² ειπεν δε ο κυριος τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος και φρονιμος ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω το σιτομετριον ⁴³ μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως ⁴⁴ αληθως λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον ⁴⁵ εαν δε ειπη ο δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ερχεσθαι και αρξεται τυπτειν τους παιδας και τας παιδισκας εσθιειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι ⁴⁶ ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των απιστων θησει ⁴⁷ εκεινος δε ο δουλος ο γνους το θελημα του κυριου εαυτου και μη ετοιμασας μηδε ποιησας προσ το θελημα αυτου δαρησεται πολλας ⁴⁸ ο δε μη γνους ποιησας δε αξια πληγων δαρησεται ολιγας παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον ⁴⁹ πυρ ηλθον βαλειν εισ την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη ⁵⁰ βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πως συνεχομαι εως ου τελεσθη ⁵¹ δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον ⁵² εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν οικω ενι διαμεμερισμενοι τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν ⁵³ διαμερισθησεται πατηρ επι υιω και υιος επι πατρι μητηρ επι θυγατρι και θυγατηρ επι μητρι πενθερα επι την νυμφην αυτης και νυμφη επι την πενθεραν αυτης ⁵⁴ ελεγεν δε και τοις οχλοισ οταν ιδητε την νεφελην ανατελλουσαν απο δυσμων ευθεως λεγετε ομβρος ερχεται και γινεται ουτως ⁵⁵ και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων εσται και γινεται ⁵⁶ υποκριται το προσωπον της γης και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον δε καιρον τουτον πως ου δοκιμαζετε ⁵⁷ τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον ⁵⁸ ως γαρ υπαγεισ

μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω δος εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου μηποτε κατασυρη σε προσ τον κριτην και ο κριτης σε παραδω τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλη εισ φυλακην ⁵⁹ λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως ου και τον εσχατον λεπτον αποδωσ

13

¹ παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω απαγγελοντες αυτω περι των γαλιλαιων τον αιμα πιλατος εμιξεν μετα των θυσιων αυτων ² και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο οτι τοιαυτα πεπονθασιν ³ ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ωσαυτως απολεισθε ⁴ η εκεινοι οι δεκα και οκτω εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους δοκειτε οτι ουτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας ανθρωπους τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ ⁵ ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιως απολεισθε ⁶ ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκην ειχεν τις εν τω αμπελωνι αυτου πεφυτευμενην και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη και ουχ ευρεν ⁷ ειπεν δε προσ τον αμπελουργον ιδου τρια ετη ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοψον αυτην ινα τι και την γην καταργει ⁸ ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εως οτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια ⁹ καν μεν ποιηση καρπον ει δε μηγε εισ το μελλον εκκοψεις αυτην ¹⁰ ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν ¹¹ και ιδου γυνη ην πνευμα εχουσα ασθeneias ετη δεκα και οκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εισ το παντελεσ ¹² ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι της ασθeneias σου ¹³ και επεθηκεν αυτη τας χειρας και παραχρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον ¹⁴ αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι εν ταυταις ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου ¹⁵ απεκριθη ουν αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριται εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η

τον ονον απο της φατνης και απαγαγων ποτιζει ¹⁶ ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου ¹⁷ και ταυτα λεγοντος αυτου κατησχυνοντο παντες οι αντικειμενοι αυτω και πας ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου ¹⁸ ελεγεν δε τινη ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινη ομοιωσω αυτην ¹⁹ ομοια εστιν κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου και ηυξησεν και εγενετο εις δενδρον μεγα και τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου ²⁰ παλιν ειπεν τινη ομοιωσω την βασιλειαν του θεου ²¹ ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον ²² και διεπορευετο κατα πολεις και κωμας διδασκων και πορειαν ποιουμενος εις ιερουσαλημ ²³ ειπεν δε τις αυτω κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτους ²⁴ αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης πυλης οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυουσιν ²⁵ αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες κυριε κυριε ανοιξον ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οίδα υμας ποθεν εστε ²⁶ τοτε αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταις πλαταιαις ημων εδιδασξασ ²⁷ και ερει λεγω υμιν ουκ οίδα υμας ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντες οι εργαται της αδικιας ²⁸ εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντας τους προφητας εν τη βασιλεια του θεου υμας δε εκβαλλομενους εξω ²⁹ και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου ³⁰ και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι ³¹ εν αυτη τη ημερα προσηλθον τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε αποκτειναι ³² και ειπεν αυτοις πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεισ επιτελω σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι ³³ πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι οτι

ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιερουσαλημ ³⁴ ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνισ την εαυτησ νοσσιαν υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε ³⁵ ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος λεγω δε υμιν οτι ου μη με ιδητε εως αν ηξει οτε ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

14

¹ και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των αρχοντων των φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον ² και ιδου ανθρωπος τις ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου ³ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων ει εξεστιν τω σαββατω θεραπευειν ⁴ οι δε ησυχασαν και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν ⁵ και αποκριθεις προς αυτους ειπεν τινος υμων υιος η βουσ εις φρεαρ εμπεσειται και ουκ ευθεωσ ανασπασει αυτον εν τη ημερα του σαββατου ⁶ και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι αυτω προς ταυτα ⁷ ελεγεν δε προς τους κεκλημενους παραβολην επεχων πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο λεγων προς αυτους ⁸ οταν κληθης υπο τινος εις γαμους μη κατακλιθης εις την πρωτοκλισιαν μηποτε εντιμοτερος σου η κεκλημενος υπ αυτου ⁹ και ελθων ο σε και αυτον καλεσας ερει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη μετ αισχυνης τον εσχατον τοπον κατεχειν ¹⁰ αλλ οταν κληθης πορευθεις αναπεσε εις τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη ο κεκληκωσ σε ειπη σοι φιλε προσαναβηθι ανωτερον τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον των συνανακειμενων σοι ¹¹ οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται ¹² ελεγεν δε και τω κεκληκοτι αυτον οταν ποιησ αριστον η δειπνον μη φωνει τους φιλους σου μηδε τους αδελφους σου μηδε τους συγγενεις σου μηδε γειτονας πλουσιους μηποτε και αυτοι σε αντικαλεσωσιν και γενηται σοι ανταποδομα ¹³ αλλ οταν ποιησ δοχην καλει πτωχους αναπηρους χωλους τυφλους ¹⁴ και μακαρισ εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει

των δικαίων ¹⁵ ακουσας δε τις των συνανακειμένων ταυτα ειπεν αυτω μακαριος ος φαγεται αριστον εν τη βασιλεια του θεου ¹⁶ ο δε ειπεν αυτω ανθρωπος τις εποιησεν δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλους ¹⁷ και απεστειλεν τον δουλον αυτου τη ωρα του δειπνου ειπεν τοις κεκλημένοις ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν παντα ¹⁸ και ηρξαντο απο μιας παραιτεισθαι παντες ο πρωτος ειπεν αυτω αγρον ηγορασα και εχω αναγκην εξελθειν και ιδειν αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον ¹⁹ και ετερος ειπεν ζευγη βωων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον ²⁰ και ετερος ειπεν γυναικα εγημα και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν ²¹ και παραγενομενος ο δουλος εκεινος απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθεις ο οικοδεσποτης ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε ταχως εις τας πλατειας και ρυμας της πολεως και τους πτωχους και αναπηρους και χωλους και τυφλους εισαγαγε ωδε ²² και ειπεν ο δουλος κυριε γεγονεν ωσ επεταξας και ετι τοπος εστιν ²³ και ειπεν ο κυριος προς τον δουλον εξελθε εις τας οδους και φραγμους και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη ο οικος μου ²⁴ λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημένων γευσεται μου του δειπνου πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ²⁵ συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι και στραφεις ειπεν προς αυτους ²⁶ ει τις ερχεται προς με και ου μισει τον πατερα αυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τους αδελφους και τας αδελφας ετι δε και την εαυτου ψυχην ου δυναται μου μαθητης ειναι ²⁷ και οστις ου βασταζει τον σταυρον αυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται ειναι μου μαθητης ²⁸ τις γαρ εξ υμων ο θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισας ψηφιζει την δαπανην ει εχει τα εις απαρτισμον ²⁹ ινα μηποτε θεντος αυτου θεμελιον και μη ισχυοντος εκτελεσαι παντες οι θεωρουντες αρξωνται εμπαιζειν αυτω ³⁰ λεγοντες οτι ουτος ο ανθρωπος ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι ³¹ η τις βασιλευσ πορευομενος συμβαλειν ετερω βασιλει εις πολεμον ουχι καθισας πρωτον βουλευεται ει δυνατος εστιν

εν δεκα χιλιασιν απαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον ³² ει δε μηγε ετι πορρω αυτου οντος πρεσβειαν αποστειλας ερωτα τα προσ ειρηνην ³³ ουτως ουν πασ εξ υμων ος ουκ αποτασσεται πασιν τοις εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται μου ειναι μαθητης ³⁴ καλον το αλας εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αρτυθησεται ³⁵ ουτε εις γην ουτε εις κοπριαν ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν αυτο ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

15

¹ ησαν δε εγγιζοντες αυτω παντες οι τελωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου ² και διεγογγυζον οι φαρισαιοι και οι γραμματαις λεγοντες οτι ουτος αμαρτωλους προσδεχεται και συνεσθιει αυτοις ³ ειπεν δε προς αυτους την παραβολην ταυτην λεγων ⁴ τις ανθρωπος εξ υμων εχων εκατον προβατα και απολεσας εν εξ αυτων ου καταλειπει τα ενενηκοντα εννεα εν τη ερημω και πορευεται επι το απολωλος εως ευρη αυτο ⁵ και ευρων επιτιθησιν επι τους ωμους εαυτου χαιρων ⁶ και ελθων εις τον οικον συγκαλει τους φιλους και τους γειτονας λεγων αυτοις συχαρητε μοι οτι ευρον το προβατον μου το απολωλος ⁷ λεγω υμιν οτι ουτως χαρα εσται εν τω ουρανω επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι ενενηκοντα εννεα δικαιοις οιτινες ου χρεϊαν εχουσιν μετανοιας ⁸ η τις γυνη δραχμας εχουσα δεκα εαν απολεση δραχμην μιαν ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει επιμελωσ εως οτου ευρη ⁹ και ευρουσα συγκαλειται τας φιλας και τας γειτονας λεγουσα συχαρητε μοι οτι ευρον την δραχμην ην απωλεσα ¹⁰ ουτως λεγω υμιν χαρα γινεται ενωπιον των αγγελων του θεου επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι ¹¹ ειπεν δε ανθρωπος τις ειχεν δυο υιους ¹² και ειπεν ο νεωτερος αυτων τω πατρι πατερδος μοι το επιβαλλον μερος της ουσιας και διειλεν αυτοις τον βιον ¹³ και μετ ου πολλας ημερας συναγαγων απαντα ο νεωτερος υιος απεδημησεν εις χωραν μακραν και εκει διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου ζων ασωτως ¹⁴ δαπανησαντος δε αυτου παντα εγενετο λιμος ισχυρος κατα την χωραν εκεινην και αυτοσ ηρξατο υστερεισθαι ¹⁵ και πορευθεισ εκολληθη

ενι των πολιτων της χωρας εκεινης και επεμψεν αυτον εισ τους αγρους αυτου βοσκειν χοιρους ¹⁶ και επεθυμει γεμισαι την κοιλιαν αυτου απο των κερατιωνων ησθιον οι χοιροι και ουδεις εδιδου αυτω ¹⁷ εισ εαυτον δε ελθων ειπεν ποσοι μισθιοι του πατρος μου περισσεουσιν αρτων εγω δε λιμω απολλυμαι ¹⁸ αναστας πορευσομαι προσ τον πατερα μου και ερω αυτω πατερ ημαρτον εισ τον ουρανον και ενωπιον σου ¹⁹ και ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου ποιησον με ως ενα των μισθιων σου ²⁰ και αναστας ηλθεν προσ τον πατερα αυτου ετι δε αυτου μακραν απεχοντος ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και δραμων επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κατεφιλησεν αυτον ²¹ ειπεν δε αυτω ο υιος πατερ ημαρτον εισ τον ουρανον και ενωπιον σου και ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου ²² ειπεν δε ο πατηρ προσ τους δουλους αυτου εξενεγκατε την στολην την πρωτην και ενδυσατε αυτον και δοτε δακτυλιον εισ την χειρα αυτου και υποδηματα εισ τους ποδας ²³ και ενεγκαντες τον μοσχον τον σιτευτον θυσατε και φαγοντες ευφρανθωμεν ²⁴ οτι ουτος ο υιος μου νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλωσ ην και ευρεθη και ηρξαντο ευφρανεσθαι ²⁵ ην δε ο υιος αυτου ο πρεσβυτερος εν αγρω και ως ερχομενος ηγγισεν τη οικια ηκουσεν συμφωνιασ και χορων ²⁶ και προσκαλεσαμενος ενα των παιδων επυνθανετο τι ειη ταυτα ²⁷ ο δε ειπεν αυτω οτι ο αδελφος σου ηκει και εθυσεν ο πατηρ σου τον μοσχον τον σιτευτον οτι υγαινοντα αυτον απελαβεν ²⁸ ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν ο ουν πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον ²⁹ ο δε αποκριθεις ειπεν τω πατρι ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην σου παρηλθον και εμοι ουδεποτε εδωκας εριφον ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω ³⁰ οτε δε ο υιος σου ουτος ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν εθυσας αυτω τον μοσχον τον σιτευτον ³¹ ο δε ειπεν αυτω τεκνον συ παντοτε μετ εμου ει και παντα τα εμα σα εστιν ³² ευφρανθησαι δε και χαρησαι εδει οτι ο αδελφος σου ουτος νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλωσ ην και ευρεθη

16

¹ ελεγεν δε και προσ τους μαθητας αυτου ανθρωπος τις ην πλουσιος ος ειχεν οικονομον και ουτος διεβληθη αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου ² και φωνησας αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδος τον λογον της οικονομιασ σου ου γαρ δυναση ετι οικονομειν ³ ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομος τι ποιησω οτι ο κυριος μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου σκαπτειν ουκ ισχυω επατειν αισχυνομαι ⁴ εγνων τι ποιησω ινα οταν μετασταθω της οικονομιασ δεξωνται με εισ τους οικους αυτων ⁵ και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χρεωφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεις τω κυριω μου ⁶ ο δε ειπεν εκατον βατους ελαιου και ειπεν αυτω δεξαι σου το γραμμα και καθισας ταχεως γραψον πεντηκοντα ⁷ επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου και λεγει αυτω δεξαι σου το γραμμα και γραψον ογδοηκοντα ⁸ και επηνεσεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιασ οτι φρονιμως εποιησεν οτι οι υιοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι υπερ τους υιους του φωτος εισ την γενεαν την εαυτων εισιν ⁹ καγω υμιν λεγω ποιησατε εαυτοις φιλους εκ του μαμωνα της αδικιασ ινα οταν εκλιπητε δεξωνται υμασ εισ τας αιωνιουσ σκηνας ¹⁰ ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν και ο εν ελαχιστω αδικος και εν πολλω αδικος εστιν ¹¹ ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε το αληθινον τις υμιν πιστευσει ¹² και ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε το υμετερον τις υμιν δωσει ¹³ ουδεις οικησ δυναται δυσιν κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα ¹⁴ ηκουον δε ταυτα παντα και οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες και εξεμυκτηριζον αυτον ¹⁵ και ειπεν αυτοις υμεις εστε οι δικαιοунτες εαυτους ενωπιον των ανθρωπων ο δε θεος γινωσκει τας καρδιασ υμων οτι το εν ανθρωποις υψηλον βδελυγμα ενωπιον του θεου ¹⁶ ο νομος και οι προφηται εως ιωαννου απο τότε η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πασ εισ αυτην βιαζεται ¹⁷ ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραιαν πεσειν ¹⁸ πασ

ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων
 ετεραν μοιχευει και πασ ο απολελυμενη
 απο ανδρος γαμων μοιχευει ¹⁹ ανθρωπος
 δε τισ ην πλουσιος και ενεδιδυσκετο
 πορφυραν και βυσσον ευφραινομενος
 καθ ημεραν λαμπρως ²⁰ πτωχος δε τισ
 ην ονοματι λαζαρος ος εβεβλητο προς
 τον πυλωνα αυτου ηλκωμενος ²¹ και
 επιθυμων χορτασθηναι απο των ψιχιων
 των πιπτοντων απο της τραπεζης του
 πλουσιου αλλα και οι κυνες ερχομενοι
 απελειχον τα ελκη αυτου ²² εγενετο δε
 αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι
 αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον
 αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και
 εταφη ²³ και εν τω αδη επαρασ τους
 οφθαλμους αυτου υπαρχων εν βασανοισ
 ορα τον αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον
 εν τοις κολποις αυτου ²⁴ και αυτοσ
 φωνησας ειπεν πατερ αβρααμ ελεησον με
 και πεμψον λαζαρον ινα βαιψη το ακρον
 του δακτυλου αυτου υδατος και καταψυξη
 την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη
 φλογι ταυτη ²⁵ ειπεν δε αβρααμ τεκνον
 μνησθητι οτι απελαβες συ τα αγαθα σου
 εν τη ζωη σου και λαζαρος ομοιωσ τα
 κακα νυν δε ωδε παρακαλειται συ δε
 οδυνασαι ²⁶ και επι πασιν τουτοις μεταξυ
 ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται
 οπως οι θελοντες διαβηναι ενθεν προς
 υμασ μη δυνωνται μηδε οι εκειθεν προς
 ημασ διαπερωσιν ²⁷ ειπεν δε ερωτω ουν
 σε πατερ ινα πεμψησ αυτον εις τον οικον
 του πατροσ μου ²⁸ εχω γαρ πεντε αδελφους
 οπως διαμαρτυρηται αυτοις ινα μη και
 αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον της
 βασανου ²⁹ λεγει αυτω αβρααμ εχουσιν
 μωσα και τουσ προφητασ ακουσατωσαν
 αυτων ³⁰ ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ
 εαν τισ απο νεκρων πορευθη προς αυτοουσ
 μετανοησουσιν ³¹ ειπεν δε αυτω ει μωσεωσ
 και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδε εαν
 τισ εκ νεκρων αναστη πεισθησονται

17

¹ ειπεν δε προς τουσ μαθητασ
 ανενδεκτον εστιν του μη ελθειν τα
 σκανδαλα ουαι δε δι ου ερχεται ² λυσιτελει
 αυτω ει μυλοσ ονικοσ περικειται περι
 τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την
 θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ενα των
 μικρων τουτων ³ προσεχετε εαυτοισ εαν δε

αμαρτη εις σε ο αδελφοσ σου επιτιμησον
 αυτω και εαν μετανοηση αφες αυτω ⁴ και
 εαν επτακισ της ημερασ αμαρτη εις σε
 και επτακισ της ημερασ επιστρεψη λεγων
 μετανωω αφησεις αυτω ⁵ και ειπον οι
 αποστολοι τω κυριω προσθεσ ημιν πιστιν
⁶ ειπεν δε ο κυριοσ ει εχετε πιστιν ωσ
 κοκκον σιναπεωσ ελεγετε αν τη συκαμινω
 ταυτη εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη
 θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν ⁷ τισ
 δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η
 ποιμαινοντα οσ εισελθοντι εκ του αγρου
 ερει ευθεωσ παρελθων αναπεσε ⁸ αλλ
 ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω
 και περιζωσαμενοσ διακονει μοι εωσ
 φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι
 και πιεσαι συ ⁹ μη χαριν εχει τω δουλω
 εκεινω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα ου
 δοκω ¹⁰ ουτωσ και υμεισ οταν ποιησητε
 παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι
 δουλοι αχρειοι εσμεν οτι ο οφειλομεν
 ποιησαι πεποηκαμεν ¹¹ και εγενετο εν
 τω πορευεσθαι αυτον εις ιερουσαλημ
 και αυτοσ διηρχετο δια μεσου σαμαρειασ
 και γαλιλαιασ ¹² και εισερχομενου αυτου
 εις τινα κωμην απηνητησαν αυτω δεκα
 λεπροι ανδρεσ οι εστησαν πορρωθεν
¹³ και αυτοι ηραν φωνην λεγοντεσ ιησου
 επιστατα ελεησον ημασ ¹⁴ και ιδων ειπεν
 αυτοις πορευθεντεσ επιδειξατε εαυτουσ
 τοις ιερευσιν και εγενετο εν τω υπαγειν
 αυτοουσ εκαθαρισθησαν ¹⁵ εις δε εξ αυτων
 ιδων οτι ιαθη υπεστρεψεν μετα φωνησ
 μεγαλησ δοξαζων τον θεον ¹⁶ και επεσεν
 επι προσωπον παρα τουσ ποδασ αυτου
 ευχαριστων αυτω και αυτοσ ην σαμαρειτησ
¹⁷ αποκριθεισ δε ο ιησουσ ειπεν ουχι
 οι δεκα εκαθαρισθησαν οι δε εννεα που
¹⁸ ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντεσ δουναι
 δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενησ ουτοσ
¹⁹ και ειπεν αυτω αναστασ πορευου η
 πιστισ σου σεσωκεν σε ²⁰ επερωτηθεισ
 δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η
 βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοις και
 ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου
 μετα παρατηρησεωσ ²¹ ουδε ερουσιν ιδου
 ωδε η ιδου εκει ιδου γαρ η βασιλεια
 του θεου εντοσ υμων εστιν ²² ειπεν δε
 προς τουσ μαθητασ ελευσονται ημεραι
 οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων του
 υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε
²³ και ερουσιν υμιν ιδου ωδε η ιδου εκει

μη απελθητε μηδε διωξητε ²⁴ ωσπερ γαρ η αστραπη η αστραπτουσα εκ της υπ ουρανον εισ την υπ ουρανον λαμπει ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη ημερα αυτου ²⁵ πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεας ταυτης ²⁶ και καθως εγενετο εν ταις ημεραις νωε ουτως εσται και εν ταις ημεραις του υιου του ανθρωπου ²⁷ ησθιον επινον εγαμουν εξεγαμιζοντο αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εισ την κιβωτον και ηλθεν ο κατακλυσμος και απωλεσεν απαντας ²⁸ ομοιωσ και ωσ εγενετο εν ταις ημεραις λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλουν εφυτευον ωκοδομουν ²⁹ η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν απαντας ³⁰ κατα ταυτα εσται η ημερα ο υιος του ανθρωπου αποκαλυπτεται ³¹ εν εκεινη τη ημερα οσ εσται επι του δωματος και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω αραι αυτα και ο εν τω αγρω ομοιωσ μη επιστρεψατω εισ τα οπισω ³² μνημονευετε της γυναικος λωτ ³³ οσ εαν ζητηση την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην και οσ εαν απολεση αυτην ζωογονησει αυτην ³⁴ λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινησ μιασ εισ παραληφθησεται και ο ετερος αφεθησεται ³⁵ δυο εσονται αληθουσαι επι το αυτο μια παραληφθησεται και η ετερα αφεθησεται ³⁶ ³⁷ και αποκριθεντες λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοις οπου το σωμα εκει συναχθησονται οι αετοι

18

¹ ελεγεν δε και παραβολην αυτοις προσ το δειν παντοτε προσευχεσθαι και μη εκκακειν ² λεγων κριτησ τισ ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενος και ανθρωπον μη εντρεπομενος ³ χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προσ αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου μου ⁴ και ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι και ανθρωπον ουκ εντρεπομαι ⁵ δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εισ τελος ερχομενη υποπιαζη με ⁶ ειπεν δε ο κυριος ακουσατε τι ο κριτησ της αδικιασ λεγει ⁷ ο δε θεος ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βωωντων προσ αυτον ημερας και νυκτος και μακροθυμων

επ αυτοις ⁸ λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιος του ανθρωπου ελθων αραι ευρησει την πιστιν επι της γησ ⁹ ειπεν δε προσ τινασ τους πεποιθοτασ εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντασ τους λοιπουσ την παραβολην ταυτην ¹⁰ ανθρωποι δυο ανεβησαν εισ το ιερον προσευξασθαι ο εισ φαρισαιος και ο ετερος τελωνησ ¹¹ ο φαρισαιος σταθεισ προσ εαυτον ταυτα προσηυχετο ο θεος ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγεσ αδικοι μοιχοι η και ωσ ουτοσ ο τελωνησ ¹² νηστευω δις του σαββατου αποδεκατω παντα οσα κτωμαι ¹³ και ο τελωνησ μακροθεν εστωσ ουκ ηθελεν ουδε τουσ οφθαλμουσ εισ τον ουρανον επαραι αλλ ετυπτεν εισ το στηθος αυτου λεγων ο θεος ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω ¹⁴ λεγω υμιν κατεβη ουτοσ δεδικαιωμενος εισ τον οικον αυτου η γαρ εκεινοσ οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται ¹⁵ προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απηται ιδοντες δε οι μαθηται επετιμησαν αυτοις ¹⁶ ο δε ιησουσ προσκαλεσαμενος αυτα ειπεν αφετε τα παιδια ερχεσθαι προσ με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁷ αμην λεγω υμιν οσ εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ωσ παιδιον ου μη εισελθη εισ αυτην ¹⁸ και επηρωτησεν τισ αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησασ ζωην αιωνιον κληρονομησω ¹⁹ ειπεν δε αυτω ο ιησουσ τι με λεγεισ αγαθον ουδεις αγαθοσ ει μη εισ ο θεος ²⁰ τασ εντολασ οιδασ μη μοιχευσησ μη φονευσησ μη κλεψησ μη ψευδομαρτυρησησ τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου ²¹ ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητοσ μου ²² ακουσασ δε ταυτα ο ιησουσ ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεισ πωλησον και διαδος πτωχοισ και εξεισ θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι ²³ ο δε ακουσασ ταυτα περιλυποσ εγενετο ην γαρ πλουσιοσ σφοδρα ²⁴ ιδων δε αυτον ο ιησουσ περιλυπον γενομενον ειπεν πωσ δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εισελευσονται εισ την βασιλειαν του θεου ²⁵ ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρυμαλιασ ραφιδοσ εισελθειν η πλουσιον εισ την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁶ ειπον δε οι ακουσαντες

και τις δυναται σωθηναι ²⁷ ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα εστιν παρα τω θεω ²⁸ ειπεν δε πετροσ ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι ²⁹ ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν οσ αφηκεν οικιαν η γονεις η αδελφους η γυναικα η τεκνα ενεκεν της βασιλειασ του θεου ³⁰ οσ ου μη απολαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον ³¹ παραλαβων δε τουσ δωδεκα ειπεν προς αυτουσ ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου ³² παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσθησεται ³³ και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται ³⁴ και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγινωσκον τα λεγομενα ³⁵ εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλοσ τις εκαθητο παρα την οδον προσαιτων ³⁶ ακουσασ δε οχλου διαπορευομενου επυνθανετο τι ειη τουτο ³⁷ απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησουσ ο ναζωραιουσ παρερχεται ³⁸ και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαυιδ ελεησον με ³⁹ και οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιωπηση αυτοσ δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με ⁴⁰ σταθεις δε ο ιησουσ εκελευσεν αυτον αχθηναι προς αυτον εγγισαντοσ δε αυτου επηρωτησεν αυτον ⁴¹ λεγων τι σοι θελεις ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω ⁴² και ο ιησουσ ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστισ σου σεσωκεν σε ⁴³ και παραχρημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πασ ο λαοσ ιδων εδωκεν αινον τω θεω

19

¹ και εισελθων διηρχετο την ιεριχω ² και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενοσ ζακχαιουσ και αυτοσ ην αρχιτελωνησ και ουτοσ ην πλουσιουσ ³ και εξητει ιδειν τον ιησουν τις εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικροσ ην ⁴ και προδραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκομωραιαν ινα ιδη αυτον οτι εκεινησ εμελλεν διερχεσθαι ⁵ και ωσ ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψασ ο ιησουσ ειδεν αυτον και ειπεν προς αυτον ζακχαιε σπευσασ καταβηθι σημερον γαρ εν

τω οικω σου δει με μειναι ⁶ και σπευσασ κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων ⁷ και ιδοντες παντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι ⁸ σταθεις δε ζακχαιουσ ειπεν προς τον κυριον ιδου τα ημιση των υπαρχοντων μου κυριε διδωμι τοις πτωχοις και ει τινοσ τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν ⁹ ειπεν δε προς αυτον ο ιησουσ οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτοσ υιοσ αβρααμ εστιν ¹⁰ ηλθεν γαρ ο υιοσ του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλοσ ¹¹ ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεις ειπεν παραβολην δια το εγγυσ αυτον ειναι ιερουσαλημ και δοκειν αυτουσ οτι παραχρημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι ¹² ειπεν ουν ανθρωποσ τις ευγενησ επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και υποστρεψαι ¹³ καλεσασ δε δεκα δουλουσ εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτουσ πραγματευσασθε εωσ ερχομαι ¹⁴ οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημασ ¹⁵ και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηναι αυτω τουσ δουλουσ τουτουσ οισ εδωκεν το αργυριον ινα γνωτισ τι διεπραγματευσαστο ¹⁶ παρεγενετο δε ο πρωτοσ λεγων κυριε η μνα σου προσειργασαστο δεκα μνας ¹⁷ και ειπεν αυτω ευ αγαθε δουλε οτι εν ελαχιστω πιστοσ εγενουσ ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων ¹⁸ και ηλθεν ο δευτεροσ λεγων κυριε η μνα σου εποιησεν πεντε μνας ¹⁹ ειπεν δε και τουτω και συ γινου επανω πεντε πολεων ²⁰ και ετεροσ ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω ²¹ εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωποσ αυστηροσ ει αιρεισ ο ουκ εθηκασ και θεριζεισ ο ουκ εσπειρασ ²² λεγει δε αυτω εκ του στοματοσ σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι εγω ανθρωποσ αυστηροσ ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα ²³ και δια τι ουκ εδωκασ το αργυριον μου επι τραπεζαν και εγω ελθων συν τοκω αν επραξα αυτο ²⁴ και τοις παρεστωσιν ειπεν αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τασ δεκα μνας εχοντι ²⁵ και ειπον αυτω κυριε εχει

δεκα μνας ²⁶ λεγω γαρ υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου ²⁷ πλην τους εχθρους μου εκεινους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτους αγαγετε ωδε και κατασφαξατε εμπροσθεν μου ²⁸ και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις ιεροσολυμα ²⁹ και εγενετο ως ηγγισεν εις βηθσαφαγη και βηθανιαν προσ το ορος το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυο των μαθητων αυτου ³⁰ ειπων υπαγετε εις την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις πωποτε ανθρωπων εκαθισεν λυσαντες αυτον αγαγετε ³¹ και εαν τις υμας ερωτα δια τι λυετε ουτως ερειτε αυτω οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει ³² απελθοντες δε οι απεσταλμενοι ευρον καθως ειπεν αυτοις ³³ λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπον οι κυριοι αυτου προσ αυτους τι λυετε τον πωλον ³⁴ οι δε ειπον ο κυριος αυτου χρειαν εχει ³⁵ και ηγαγον αυτον προσ τον ιησουν και επιρριψαντες εαυτων τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν ³⁶ πορευομενου δε αυτου υπεστρωννυον τα ιματια αυτων εν τη οδω ³⁷ εγγιζοντος δε αυτου ηδη προσ τη καταβασει του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος των μαθητων χαιροντες αινειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμεων ³⁸ λεγοντες ευλογημενος ο ερχομενος βασιλευσ εν ονοματι κυριου ειρηνη εν ουρανω και δοξα εν υψιστοις ³⁹ και τινεσ των φαρισαιων απο του οχλου ειπον προσ αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοις μαθηταις σου ⁴⁰ και αποκριθεις ειπεν αυτοις λεγω υμιν οτι εαν ουτοι σιωπησωσιν οι λιθοι κεκραζονται ⁴¹ και ως ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτη ⁴² λεγων οτι ει εγνωσ και συ και γε εν τη ημερα σου ταυτη τα προσ ειρηνην σου νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου ⁴³ οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και περιβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν ⁴⁴ και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν εν σοι λιθον επι λιθω ανθων ουκ εγνωσ τον καιρον της επισκοπησ σου ⁴⁵ και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας εν αυτω και αγοραζοντας ⁴⁶ λεγων αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχησ εστιν υμεις δε αυτον

εποιησατε σπηλαιον ληστων ⁴⁷ και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιερεις και οι γραμματεισ εξητουσ αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου ⁴⁸ και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαος γαρ απασ εξεκρεματο αυτου ακουων

20

¹ και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι ιερεις και οι γραμματεισ συν τοις πρεσβυτεροις ² και ειπον προσ αυτον λεγοντες ειπε ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεισ η τις εστιν ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην ³ αποκριθεις δε ειπεν προσ αυτους ερωτησω υμασ καγω ενα λογον και ειπατε μοι ⁴ το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων ⁵ οι δε συνελογισαντο προσ εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουκ επιστευσατε αυτω ⁶ εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων πασ ο λαος καταλιθασει ημασ πεπεισμενος γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι ⁷ και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν ⁸ και ο ιησους ειπεν αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ⁹ ηρξατο δε προσ τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωπος εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονουσ ικανουσ ¹⁰ και εν καιρω απεστειλεν προσ τουσ γεωργουσ δουλων ινα απο του καρπου του αμπελωνοσ δωσιν αυτω οι δε γεωργοι δειραντες αυτον εξαπεστειλαν κενον ¹¹ και προσεθετο πεμψαι ετερον δουλων οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον ¹² και προσεθετο πεμψαι τριτον οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον ¹³ ειπεν δε ο κυριος του αμπελωνοσ τι ποιησω πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον ισωσ τουτον ιδοντες εντραπησονται ¹⁴ ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προσ εαυτουσ λεγοντες ουτοσ εστιν ο κληρονομοσ δευτε αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια ¹⁵ και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνοσ απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοις ο κυριος του αμπελωνοσ ¹⁶ ελευσεται και απολεσει τουσ γεωργουσ τουτουσ και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ακουσαντες δε ειπον μη γενοιτο ¹⁷ ο δε εμβλεψασ αυτοις

ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας ¹⁸ πασ ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον ¹⁹ και εζητησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεισ επιβαλειν επ αυτον τασ χειρασ εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν εγνωσαν γαρ οτι προσ αυτους την παραβολην ταυτην ειπεν ²⁰ και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθητους υποκρινομενους εαυτους δικαιουσ ειναι ινα επιλαβωνται αυτου λογου εις το παραδουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονοσ ²¹ και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι ορθωσ λεγεις και διδασκεισ και ου λαμβανεις προσωπον αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεισ ²² εξεστιν ημιν καισαρι φορον δουναι η ου ²³ κατανοησασ δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προσ αυτους τι με πειραζετε ²⁴ επιδειξατε μοι δηναριον τινος εχει εικονα και επιγραφην αποκριθεντες δε ειπον καισαροσ ²⁵ ο δε ειπεν αυτοισ αποδοτε τοινυν τα καισαροσ καισαρι και τα του θεου τω θεω ²⁶ και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι αυτου ρηματοσ εναντιον του λαου και θαυμασαντες επι τη αποκρισει αυτου εσιγησαν ²⁷ προσελθοντες δε τινεσ των σαδδουκαιων οι αντιλεγοντες αναστασιν μη ειναι επηρωτησαν αυτον ²⁸ λεγοντες διδασκαλε μωσησ εγραψεν ημιν εαν τινος αδελφοσ αποθανη εχων γυναικα και ουτοσ ατεκνοσ αποθανη ινα λαβη ο αδελφοσ αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁹ επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτοσ λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνοσ ³⁰ και ελαβεν ο δευτεροσ την γυναικα και ουτοσ απεθανεν ατεκνοσ ³¹ και ο τριτοσ ελαβεν αυτην ωσαυτωσ ωσαυτωσ δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον ³² υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη ³³ εν τη ουν αναστασει τινος αυτων γινεται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα ³⁴ και αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ο ιησουσ οι υιοι του αιωνοσ τουτου γαμουσιν και εκγαμισκονται ³⁵ οι δε καταξιωθεντες του αιωνοσ εκεινου τυχειν και της αναστασεωσ της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται ³⁶ ουτε γαρ αποθανειν επι δυνανται ισαγγελοι γαρ εισιν και υιοι εισιν του θεου της αναστασεωσ υιοι οντεσ

³⁷ οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωσησ εμνηυσεν επι της βατου ωσ λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και τον θεον ισαακ και τον θεον ιακωβ ³⁸ θεοσ δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντεσ γαρ αυτω ζωσιν ³⁹ αποκριθεντες δε τινεσ των γραμματεων ειπον διδασκαλε καλωσ ειπασ ⁴⁰ ουκετι δε ετολμων επερωταν αυτον ουδεν ⁴¹ ειπεν δε προσ αυτους πωσ λεγουσιν τον χριστον υιον δαυιδ ειναι ⁴² και αυτοσ δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου ⁴³ εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου ⁴⁴ δαυιδ ουν κυριον αυτον καλει και πωσ υιοσ αυτου εστιν ⁴⁵ ακουοντοσ δε παντοσ του λαου ειπεν τοισ μαθηταισ αυτου ⁴⁶ προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαισ και φιλονυτων ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ και πρωτοκλισιασ εν τοισ δειπνοισ ⁴⁷ οι κατεσθιουσιν τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχονται ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα

21

¹ αναβλεψασ δε ειδεν τουσ βαλλοντασ τα δωρα αυτων εις το γαζοφυλακιον πλουσιοσ ² ειδεν δε τινα και χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει δυο λεπτα ³ και ειπεν αληθωσ λεγω υμιν οτι η χηρα η πτωχη αυτη πλειον παντων εβαλεν ⁴ απαντεσ γαρ ουτοι εκ του περισσευοντοσ αυτοισ εβαλον εις τα δωρα του θεου αυτη δε εκ του υστερηματοσ αυτησ απαντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν ⁵ και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοισ καλοισ και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν ⁶ ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αισ ουκ αφεθησεται λιθοσ επι λιθωσ ου καταλυθησεται ⁷ επηρωτησαν δε αυτον λεγοντες διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα γινεσθαι ⁸ ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και ο καιροσ ηγγικεν μη ουν πορευθητε οπισω αυτων ⁹ οταν δε ακουσητε πολεμουσ και ακαταστασιασ μη πτοηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεωσ το τελοσ ¹⁰ τοτε ελεγεν αυτοισ εγερθησεται εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλεια

11 σεισμοι τε μεγαλοι κατα τοπους και λιμοι και λοιμοι εσονται φοβητρα τε και σημεια απ ουρανου μεγαλα εσται 12 προ δε τουτων παντων επιβαλουσιν εφ υμασ τασ χειρασ αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εις συναγωγασ και φυλακασ αγομενους επι βασιλεις και ηγεμονασ ενεκεν του ονοματος μου 13 αποβησεται δε υμιν εις μαρτυριον 14 θεσθε ουν εις τασ καρδιασ υμων μη προμελεταν απολογηθηναι 15 εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν η ου δυνησονται αντειπειν ουδε αντιστηναι παντες οι αντικειμενοι υμιν 16 παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και συγγενων και φιλων και αδελφων και θανατωσουσιν εξ υμων 17 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου 18 και θριξ εκ της κεφαλης υμων ου μη αποληται 19 εν τη υπομονη υμων κτησασθε τασ ψυχασ υμων 20 οταν δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων την ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσισ αυτησ 21 τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη και οι εν μεσω αυτησ εκχωρειτωσαν και οι εν ταισ χωραισ μη εισερχεσθωσαν εις αυτην 22 οτι ημεραι εκδικησεωσ αυται εισιν του πλησθηναι παντα τα γεγραμμενα 23 ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γησ και οργη εν τω λαω τουτω 24 και πεσουνται στοματι μαχαιρασ και αιχμαλωτισθησονται εις παντα τα εθνη και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρι πληρωθωσιν καιροι εθνων 25 και εσται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροισ και επι της γησ συνοχη εθνων εν απορια ηχουσισ θαλασσησ και σαλου 26 αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκιασ των επερχομενων τη οικουμενη αι γαρ δυναμεισ των ουρανων σαλευθησονται 27 και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμεωσ και δοξησ πολλησ 28 αρχομενων δε τουτων γινεσθαι ανακυψατε και επαρατε τασ κεφαλασ υμων διοτι εγγιζει η απολυτρωσισ υμων 29 και ειπεν παραβολην αυτοισ ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα 30 οταν προβαλωσιν ηδη βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυσ το θεροσ εστιν 31 ουτωσ και υμεισ οταν ιδητε ταυτα

γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν η βασιλεια του θεου 32 αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εωσ αν παντα γενηται 33 ο ουρανοσ και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν 34 προσεχετε δε εαυτοισ μηποτε βαρηθωσιν υμων αι καρδιαι εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναισ βιωτικαισ και αιφνιδιοσ εφ υμασ επιστη η ημερα εκεινη 35 ωσ παγισ γαρ επελευσεται επι παντασ τουσ καθημενουσ επι προσωπον πασησ της γησ 36 αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεομενοι ινα καταξιωθητε εκφυγειν παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου 37 ην δε τασ ημερασ εν τω ιερω διδασκων τασ δε νυκτασ εξερχομενοσ ηυλιζετο εις το οροσ το καλουμενον ελαιων 38 και πασ ο λαοσ ωρθριζεν προσ αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

22

1 ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα 2 και εζητουν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ το πως ανελωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον 3 εισηλθεν δε σατανας εις ιουδαν τον επικαλουμενον ισκαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα 4 και απελθων συνελαλησεν τοισ αρχιερευσιν και στρατηγοισ το πως αυτον παραδω αυτοισ 5 και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον δουναι 6 και εξωμολογησεν και εζητει ευκαιριαν του παραδουναι αυτον αυτοισ ατερ οχλου 7 ηλθεν δε η ημερα των αζυμων εν η εδει θυεσθαι το πασχα 8 και απεστειλεν πετρον και ιωαννην ειπων πορευθεντες ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν 9 οι δε ειπον αυτω που θελεισ ετοιμασομεν 10 ο δε ειπεν αυτοισ ιδου εισελθοντων υμων εις την πολιν συναντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον υδατοσ βασταζων ακολουθησατε αυτω εις την οικιαν ου εισπορευεται 11 και ερειτε τω οικοδεσποτη της οικιασ λεγει σοι ο διδασκαλοσ που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω 12 κακεινοσ υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε 13 απελθοντες δε ευρον καθωσ ειρηκεν αυτοισ και ητοιμασαν το πασχα 14 και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και οι δωδεκα αποστολοι συν αυτω 15 και ειπεν προσ αυτουσ επιθυμια επεθυμησα τουτο

το πασχα φαγειν μεθ υμων προ του με παθειν ¹⁶ λεγω γαρ υμιν οτι ουκετι ου μη φαγω εξ αυτου εως οτου πληρωθη εν τη βασιλεια του θεου ¹⁷ και δεξαμενος ποτηριον ευχαριστησας ειπεν λαβετε τουτο και διαμερισατε εαυτοις ¹⁸ λεγω γαρ υμιν οτι ου μη πιω απο του γενηματος της αμπελου εως οτου η βασιλεια του θεου ελθη ¹⁹ και λαβων αρτον ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις λεγων τουτο εστιν το σωμα μου το υπερ υμων διδομενον τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν ²⁰ ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου το υπερ υμων εκχυνομενον ²¹ πλην ιδου η χειρ του παραδιδοντος με μετ εμου επι της τραπεζης ²² και ο μεν υιος του ανθρωπου πορευεται κατα το ωρισμενον πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου παραδιδοται ²³ και αυτοι ηρξαντο συζητειν προς εαυτους το τις αρα ειη εξ αυτων ο τουτο μελλων πρασσειν ²⁴ εγενετο δε και φιλονεικια εν αυτοις το τις αυτων δοκει ειναι μειζων ²⁵ ο δε ειπεν αυτοις οι βασιλεις των εθνων κυριεουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες αυτων ευεργεται καλουνται ²⁶ υμεις δε ουχ ουτως αλλ ο μειζων εν υμιν γενεσθω ως ο νεωτερος και ο ηγουμενος ως ο διακωνων ²⁷ τις γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο διακωνων ουχι ο ανακειμενος εγω δε ειμι εν μεσω υμων ως ο διακωνων ²⁸ υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ εμου εν τοις πειρασμοις μου ²⁹ καγω διατιθεμαι υμιν καθως διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν ³⁰ ινα εσθητε και πινητε επι της τραπεζης μου και καθισεσθε επι θρονων κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ ³¹ ειπεν δε ο κυριος σιμων σιμων ιδου ο σατανας εξητησατο υμας του σινιασαι ως τον σιτον ³² εγω δε εδεηθην περι σου ινα μη εκλιπη η πιστις σου και συ ποτε επιστρεψας στηριξον τους αδελφους σου ³³ ο δε ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοιμος ειμι και εις φυλακην και εις θανατον πορευεσθαι ³⁴ ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου μη φωνηση σημερον αλεκτωρ πριν η τρις απαρνηση μη ειδεναι με ³⁵ και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα υμας ατερ βαλαντιου και πηρας και υποδηματων μη τιнос υστερησατε οι δε ειπον ουθενος ³⁶ ειπεν ουν αυτοις αλλα νυν ο εχων βαλαντιον αρατω ομοιως και

πηραν και ο μη εχων πωλησει το ιματιον αυτου και αγορασει μαχαιραν ³⁷ λεγω γαρ υμιν οτι ετι τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ τα περι εμου τελος εχει ³⁸ οι δε ειπον κυριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοις ικανον εστιν ³⁹ και εξελθων επορευθη κατα το εθος εις το ορος των ελαιων ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται αυτου ⁴⁰ γενομενος δε επι του τοπου ειπεν αυτοις προσευχεσθε μη εισελθειν εις πειρασμον ⁴¹ και αυτοσ απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου βολην και θεισ τα γονατα προσηυχето ⁴² λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκειν το ποτηριον τουτο απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γενεσθω ⁴³ ωφθη δε αυτω αγγελος απ ουρανου ενισχυων αυτον ⁴⁴ και γενομενος εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχето εγενετο δε ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματος καταβαινοντες επι την γην ⁴⁵ και αναστας απο της προσευχης ελθων προς τους μαθητας ευρεν αυτους κοιμωμενους απο της λυπης ⁴⁶ και ειπεν αυτοις τι καθευδετε ανασταντες προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον ⁴⁷ ετι δε αυτου λαλουντος ιδου οχλος και ο λεγομενος ιουδας εις των δωδεκα προηρχετο αυτους και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον ⁴⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ ⁴⁹ ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπον αυτω κυριε ει παταξομεν εν μαχαιρα ⁵⁰ και επαταξεν εις τις εξ αυτων τον δουλον του αρχιερεωσ και αφειλεν αυτου το ουσ το δεξιον ⁵¹ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν εατε εως τουτου και αφαμενος του ωτιου αυτου ιασατο αυτον ⁵² ειπεν δε ο ιησους προς τους παραγενομενους επ αυτον αρχιερεις και στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερουσ ως επι ληστην εξεληλυθατε μετα μαχαιρων και ξυλων ⁵³ καθ ημεραν οντος μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τας χειρας επ εμε αλλ αυτη υμων εστιν η ωρα και η εξουσια του σκοτουσ ⁵⁴ συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον αυτον εις τον οικον του αρχιερεωσ ο δε πετροσ ηκολουθει μακροθεν ⁵⁵ αφαντων δε πυρ εν μεσω της αυλης και συγκαθισαντων αυτων εκαθητο ο πετροσ εν μεσω αυτων ⁵⁶ ιδουσα δε αυτον παιδισκη τις καθημενον

προς το φως και ατενισασα αυτω ειπεν και ουτος συν αυτω ην ⁵⁷ ο δε ηρνησατο αυτον λεγων γυναι ουκ οίδα αυτον ⁵⁸ και μετα βραχυ ετερος ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετρος ειπεν ανθρωπε ουκ ειμι ⁵⁹ και διαστασης ωσει ωρας μιας αλλοσ τις δισχυριζετο λεγων επ αληθειας και ουτος μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιος εστιν ⁶⁰ ειπεν δε ο πετρος ανθρωπε ουκ οίδα ο λεγεις και παραχρημα ετι λαλουντος αυτου εφωνησεν αλεκτωρ ⁶¹ και στραφεις ο κυριος ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετρος του λογου του κυριου ωσ ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι απαρνηση με τρισ ⁶² και εξελθων εξω ο πετρος εκλαυσεν πικρωσ ⁶³ και οι ανδρες οι συνεχοντες τον ιησουν ενεπαιζον αυτω δεροντες ⁶⁴ και περικαλυψαντες αυτον ετυπτον αυτου το προσωπον και επηρωτων αυτον λεγοντες προφητευσον τις εστιν ο παισας σε ⁶⁵ και ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εις αυτον ⁶⁶ και ωσ εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεις και γραμματαισ και ανηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων λεγοντες ⁶⁷ ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν ειπεν δε αυτοισ εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε ⁶⁸ εαν δε και ερωτησω ου μη αποκριθητε μοι η απολυσητε ⁶⁹ απο του νυν εσται ο υιοσ του ανθρωπου καθημενοσ εκ δεξιων της δυναμεωσ του θεου ⁷⁰ ειπον δε παντες συ ουν ει ο υιοσ του θεου ο δε προς αυτοουσ εφη υμεις λεγετε οτι εγω ειμι ⁷¹ οι δε ειπον τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυριασ αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματος αυτου

23

¹ και ανασταν απαν το πληθοσ αυτων ηγαγον αυτον επι τον πιλατον ² ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευρομεν διαστρεφοντα το εθνοσ και κωλοντα καισαρι φορους διδοναι λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι ³ ο δε πιλατοσ επηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεισ αυτω εφη συ λεγεις ⁴ ο δε πιλατοσ ειπεν προς τουσ αρχιερεις και τουσ οχλουσ ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω ⁵ οι δε επισχυον λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ ολησ της ιουδαιασ αρξαμενοσ απο της γαλιλαιασ

εωσ ωδε ⁶ πιλατοσ δε ακουσασ γαλιλαιαν επηρωτησεν ει ο ανθρωποσ γαλιλαιοσ εστιν ⁷ και επιγνουσ οτι εκ της εξουσιασ ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς ηρωδην οντα και αυτον εν ιεροσολυμοισ εν ταυταισ ταισ ημεραισ ⁸ ο δε ηρωδησ ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ θελων εξ ικανου ιδειν αυτον δια το ακουειν πολλα περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον ⁹ επηρωτα δε αυτον εν λογοισ ικανοισ αυτοσ δε ουδεν απεκρινατο αυτω ¹⁰ ειστηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματαισ ευτωνωσ κατηγορουντες αυτου ¹¹ εξουθενησασ δε αυτον ο ηρωδησ συν τοισ στρατευμασιν αυτου και εμπαιξασ περιβαλων αυτον εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω ¹² εγενοντο δε φιλοι ο τε πιλατοσ και ο ηρωδησ εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς εαυτουσ ¹³ πιλατοσ δε συγκαλεσαμενοσ τουσ αρχιερεις και τουσ αρχοντασ και τον λαον ¹⁴ ειπεν προς αυτοουσ προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ωσ αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινασ ουδεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιωνων κατηγορειτε κατ αυτου ¹⁵ αλλ ουδε ηρωδησ ανεπεμψα γαρ υμασ προς αυτον και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω ¹⁶ παιδευσασ ουν αυτον απολυσω ¹⁷ αναγκην δε ειχεν απολυειν αυτοισ κατα εορτην ενα ¹⁸ ανεκραξαν δε παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον δε ημιν βαραββαν ¹⁹ οστισ ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βεβλημενοσ εις φυλακην ²⁰ παλιν ουν ο πιλατοσ προσεφωνησεν θελων απολυσαι τον ιησουν ²¹ οι δε επεφωνουν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον ²² ο δε τριτον ειπεν προς αυτοουσ τι γαρ κακον εποιησεν ουτοσ ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω παιδευσασ ουν αυτον απολυσω ²³ οι δε επεκειντο φωναισ μεγαλαισ αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και κατισχυον αι φωναι αυτων και των αρχιερων ²⁴ ο δε πιλατοσ επεκρινεν γενεσθαι το αιτημα αυτων ²⁵ απελυσεν δε τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εις την φυλακην ον ητουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων ²⁶ και ωσ απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνοσ τινοσ κυρηναιου ερχομενου απ αγρου επεθηκαν αυτω

τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου ²⁷ ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι και εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον ²⁸ στραφεισ δε προς αυτας ο ιησους ειπεν θυγατερες ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτας κλαιετε και επι τα τεκνα υμων ²⁹ οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αις ερουσιν μακαριαι αι στειραι και κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθηλασαν ³⁰ τοτε αρξονται λεγειν τοις ορεσιν πεσετε εφ ημας και τοις βουνοις καλυψατε ημας ³¹ οτι ει εν τω υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται ³² ηγοντο δε και ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω αναιρεθηται ³³ και οτε απηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρανιον εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργουσ ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων ³⁴ ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφες αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον ³⁵ και ειστηκει ο λαοσ θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες συν αυτοις λεγοντες αλλουσ εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτοσ εστιν ο χριστοσ ο του θεου εκλεκτοσ ³⁶ ενεπαιζον δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι και οξοσ προσφεροντες αυτω ³⁷ και λεγοντες ει συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων σωσον σεαυτον ³⁸ ην δε και επιγραφη γεγραμμενη επ αυτω γραμμασιν ελληνικοις και ρωμαικοις και εβραιοις ουτοσ εστιν ο βασιλευσ των ιουδαιων ³⁹ εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον λεγων ει συ ει ο χριστοσ σωσον σεαυτον και ημασ ⁴⁰ αποκριθεισ δε ο ετεροσ επετιμα αυτω λεγων ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει ⁴¹ και ημεισ μεν δικαιωσ αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτοσ δε ουδεν ατοπον επραξεν ⁴² και ελεγεν τω ιησου μνησθητι μου κυριε οταν ελθησ εν τη βασιλεια σου ⁴³ και ειπεν αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω ⁴⁴ ην δε ωσει ωρα εκτη και σκοτοσ εγενετο εφ ολην την γην εωσ ωρασ ενατησ ⁴⁵ και εσκοτισθη ο ηλιοσ και εσχισθη το καταπετασμα του ναου μεσον ⁴⁶ και φωνησασ φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρασ σου παραθησομαι το πνευμα μου και ταυτα ειπων εξεπνευσε ⁴⁷ ιδων δε ο εκατονταρχοσ το γενομενον εδοξασεν τον θεον λεγων οντωσ ο

ανθρωποσ ουτοσ δικαιοσ ην ⁴⁸ και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρουντες τα γενομενα τυπτοντες εαυτων τα στηθη υπεστρεφον ⁴⁹ ειστηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτου μακροθεν και γυναικεσ αι συνακολουθησασαι αυτω απο της γαλιλαιασ ορωσαι ταυτα ⁵⁰ και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτησ υπαρχων ανηρ αγαθοσ και δικαιοσ ⁵¹ ουτοσ ουκ ην συγκατατεθειμενοσ τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθαιασ πολεωσ των ιουδαιων οσ και προσεδεχετο και ουτοσ την βασιλειαν του θεου ⁵² ουτοσ προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου ⁵³ και καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτο εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεπω ουδεις κειμενοσ ⁵⁴ και ημερα ην παρασκευη σαββατον επεφωσκεν ⁵⁵ κατακολουθησασαι δε γυναικεσ αιτινεσ ησαν συνεληλυθυιαι αυτω εκ της γαλιλαιασ εθεασαντο το μνημειον και ωσ ετεθη το σωμα αυτου ⁵⁶ υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

24

¹ τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεοσ ηλθον επι το μνημα φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και τινεσ συν αυταισ ² ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημειου ³ και εισελθουσαι ουχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου ⁴ και εγενετο εν τω διαπορεισθαι αυτασ περι τουτου και ιδου ανδρεσ δυο επεστησαν αυταισ εν εσθησεσιν αστραπτουσαισ ⁵ εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων το προσωπον εις την γην ειπον προς αυτασ τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων ⁶ ουκ εστιν ωδε αλλ ηγερθη μνησθητε ωσ ελαλησεν υμιν ετι ων εν τη γαλιλαια ⁷ λεγων οτι δει τον υιον του ανθρωπου παραδοθηται εις χειρασ ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηται και τη τριτη ημερα αναστηται ⁸ και εμνησθησαν των ρηματων αυτου ⁹ και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποισ ¹⁰ ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταισ αι ελεγον προς τους αποστολουσ ταυτα ¹¹ και

εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα αυτων και ηπιστουν αυτοις ¹² ο δε πετροσ αναστασ εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψασ βλεπει τα οθονια κειμενα μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονοσ ¹³ και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευομενοι εν αυτη τη ημερα εισ κωμην απεχουσαν σταδιουσ εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαουσ ¹⁴ και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων ¹⁵ και εγενετο εν τω ομιλειν αυτοουσ και συζητειν και αυτοσ ο ιησουσ εγγισασ συνεπορευετο αυτοις ¹⁶ οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωναι αυτον ¹⁷ ειπεν δε προς αυτοουσ τινεσ οι λογοι ουτοι ουσ αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντεσ και εστε σκυθρωποι ¹⁸ αποκριθεισ δε ο εισ ω ονομα κλεοπασ ειπεν προς αυτον συ μονοσ παροικεισ ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ταισ ημεραισ ταυταισ ¹⁹ και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπον αυτω τα περι ιησου του ναζωραιου οσ εγενετο ανηρ προφητησ δυνατοσ εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντοσ του λαου ²⁰ οπωσ τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεισ και οι αρχοντεσ ημων εισ κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον ²¹ ημεισ δε ηλιπιζομεν οτι αυτοσ εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει σημερον αφ ου ταυτα εγενετο ²² αλλα και γυναικεσ τινεσ εξ ημων εξεστησαν ημασ γενομεναι ορθριαι επι το μνημειον ²³ και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην ²⁴ και απηλθον τινεσ των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτωσ καθωσ και αι γυναικεσ ειπον αυτον δε ουκ ειδον ²⁵ και αυτοσ ειπεν προς αυτοουσ ω ανοητοι και βραδεισ τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οισ ελαλησαν οι προφηται ²⁶ ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εισ την δοξαν αυτου ²⁷ και αρξαμενοσ απο μωσεωσ και απο παντων των προφητων διηρμηνευεν αυτοις εν πασαισ ταισ γραφαισ τα περι εαυτου ²⁸ και ηγγισαν εισ την κωμην ου επορευοντο και αυτοσ προσεποιετο πορρωτερω πορευεσθαι ²⁹ και παρεβιασαντο αυτον λεγοντεσ μεινον μεθ ημων οτι προς

εσπεραν εστιν και κεκλικεν η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις ³⁰ και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασασ επεδιδου αυτοις ³¹ αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον και αυτοσ αφαντοσ εγενετο απ αυτων ³² και ειπον προς αλληλους ουχι η καρδια ημων καιομενη ην εν ημιν ωσ ελαλει ημιν εν τη οδω και ωσ διηνοιγεν ημιν τασ γραφασ ³³ και ανασταντεσ αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ και ευρον συνηθροισμενοουσ τουσ ενδεκα και τουσ συν αυτοις ³⁴ λεγοντασ οτι ηγερθη ο κυριοσ οντωσ και ωφθη σιμωνι ³⁵ και αυτοι εξηγουντο τα εν τη οδω και ωσ εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου ³⁶ ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτοσ ο ιησουσ εστη εν μεσω αυτων και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν ³⁷ πτοηθεντεσ δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν ³⁸ και ειπεν αυτοις τι τεταραγμενοι εστε και δια τι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν ταισ καρδιαισ υμων ³⁹ ιδετε τασ χειρασ μου και τουσ ποδασ μου οτι αυτοσ εγω ειμι ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει καθωσ εμε θεωρειτε εχοντα ⁴⁰ και τουτο ειπων επεδειξεν αυτοις τασ χειρασ και τουσ ποδασ ⁴¹ ετι δε απιστουντων αυτων απο της χαρασ και θαυμαζοντων ειπεν αυτοις εχετε τι βρωσιμον ενθαδε ⁴² οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυοσ οπτου μεροσ και απο μελισσιου κηριου ⁴³ και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν ⁴⁴ ειπεν δε αυτοις ουτοι οι λογοι ουσ ελαλησα προς υμασ ετι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωσεωσ και προφηταισ και ψαλμοισ περι εμου ⁴⁵ τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι τασ γραφασ ⁴⁶ και ειπεν αυτοις οτι ουτωσ γεγραπται και ουτωσ εδει παθειν τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα ⁴⁷ και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν και αφεσιν αμαρτιων εισ παντα τα εθνη αρξαμενον απο ιερουσαλημ ⁴⁸ υμεισ δε εστε μαρτυρεσ τουτων ⁴⁹ και ιδου εγω αποστελλω την επαγγελιαν του πατροσ μου εφ υμασ υμεισ δε καθισατε εν τη πολει ιερουσαλημ εωσ ου ενδυσησθε δυναμιν εξ υψουσ ⁵⁰ εξηγαγεν δε αυτοουσ εξω εωσ εισ βηθανιαν και επαρασ τασ χειρασ αυτου ευλογησεν αυτοουσ ⁵¹ και

εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτοις
διεστη απ αυτων και ανεφερετο εις τον
ουρανον ⁵² και αυτοι προσκυνησαντες
αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ μετα
χαρας μεγαλης ⁵³ και ησαν δια παντος εν
τω ιερω αιουντες και ευλογουντες τον
θεον αμην

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

¹ εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος ² ουτος ην εν αρχη προς τον θεον ³ παντα δι αυτου εγενετο και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν ⁴ εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων ⁵ και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν ⁶ εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης ⁷ ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρηση περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου ⁸ ουκ ην εκεινος το φως αλλ ινα μαρτυρηση περι του φωτος ⁹ ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον **2064 V-PNP-ASM** εις τον κοσμον ¹⁰ εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω ¹¹ εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον ¹² οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις πιστεουσιν εις το ονομα αυτου ¹³ οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν ¹⁴ και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ωσ μονογενους παρα πατρος πληρης χαριτος και αληθειας ¹⁵ ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ον ειπον ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην ¹⁶ και εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος ¹⁷ οτι ο νομος δια μωσεως εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο ¹⁸ θεον ουδεις εωρακεν πωποτε ο μονογενης υιος ο ων εις τον κολπον του πατρος εκεινος εξηγησατο ¹⁹ και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε απεστειλαν οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεις και λευιτας ινα ερωτησωσιν αυτον συ τις ει ²⁰ και ωμολογησεν και ουκ ηρνησατο και ωμολογησεν οτι ουκ ειμι εγω ο χριστος ²¹ και ηρωτησαν αυτον τι ουν ηλιας ει συ και λεγει ουκ ειμι ο προφητης ει συ και απεκριθη ου ²² ειπον ουν αυτω τις ει ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμψασιν ημας τι λεγεις περι σεαυτου ²³ εφη εγω

φωνη βωωντος εν τη ερημω ευθυνατε την οδον κυριου καθωσ ειπεν ησαιας ο προφητης ²⁴ και οι απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων ²⁵ και ηρωτησαν αυτον και ειπον αυτω τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει ο χριστος ουτε ηλιας ουτε ο προφητης ²⁶ απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι μεσος δε υμων εστηκεν ον υμεις ουκ οιδατε ²⁷ αυτοσ εστιν ο οπισω μου ερχομενος οσ εμπροσθεν μου γεγονεν ου εγω ουκ ειμι αξιος ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του υποδηματος ²⁸ ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του ιορδανου οπου ην ιωαννης βαπτιζων ²⁹ τη επαυριον βλεπει τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνος του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου ³⁰ ουτος εστιν περι ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ οσ εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην ³¹ καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν τω υδατι βαπτιζων ³² και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το πνευμα καταβαινον ωσει περιστεραν εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον ³³ καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ο πεμψασ με βαπτιζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδησ το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον ουτος εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω ³⁴ καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου ³⁵ τη επαυριον παλιν εισηκει ο ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο ³⁶ και εμβλεψασ τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του θεου ³⁷ και ηκουσαν αυτου οι δυο μαθηται λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου ³⁸ στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοις τι ζητειτε οι δε ειπον αυτω ραββι ο λεγεται ερμηνευομενον διδασκαλε που μενεις ³⁹ λεγει αυτοις ερχεσθε και ιδετε ηλθον και ειδον που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην ωρα ην ωσ δεκατη ⁴⁰ ην ανδreas ο αδελφος σιμωνος πετρου εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω ⁴¹ ευρισκει ουτος πρωτος τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσιαν ο εστιν μεθερμηνευομενον χριστος ⁴² και ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψασ αυτω ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιος ιωνα συ κληθησθ κηφας

ο ερμηνευεται πετρος ⁴³ τη επαυριον ηθελησεν εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο ιησους ακολουθει μοι ⁴⁴ ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα εκ της πολεωσ ανδρευ και πετρου ⁴⁵ ευρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ και λεγει αυτω ον εγραψεν μωση εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν τον υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ ⁴⁶ και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω φιλιππος ερχου και ιδε ⁴⁷ ειδεν ο ιησους τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου ιδε αληθωσ ισραηλιτησ εν ω δολοσ ουκ εστιν ⁴⁸ λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γινωσκεις απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε ⁴⁹ απεκριθη ναθαναηλ και λεγει αυτω ραββι συ ει ο υιοσ του θεου συ ει ο βασιλευσ του ισραηλ ⁵⁰ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεισ μειζω τουτων οψει ⁵¹ και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τουσ αγγελουσ του θεου αναβαινοντασ και καταβαινοντασ επι τον υιον του ανθρωπω

2

¹ και τη ημερα τη τριτη γαμοσ εγενετο εν κανα της γαλιλαιασ και ην η μητηρ του ιησου εκει ² εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον ³ και υστερησαντοσ οινου λεγει η μητηρ του ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν ⁴ λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι ουπω ηκει η ωρα μου ⁵ λεγει η μητηρ αυτου τοισ διακονοισ ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε ⁶ ησαν δε εκει υδριαι λιθιναι εξ κειμεναι κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων χωρουσαι ανα μετρητασ δυο η τρεισ ⁷ λεγει αυτοισ ο ιησους γεμισατε τασ υδριασ υδατοσ και εγεμισαν αυτασ εωσ ανω ⁸ και λεγει αυτοισ αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω και ηνεγκαν ⁹ ωσ δε εγευσατο ο αρχιτρικλινοσ το υδωρ οινον γεγεννημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι ηδεισαν οι ηντληκοτεσ το υδωρ φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλινοσ ¹⁰ και λεγει αυτω πασ ανθρωποσ πρωτον τον καλον οινον τιθησιν και οταν μεθυσθωσιν τοτε τον ελασσω συ τετηρηκασ τον καλον

οινον εωσ αρτι ¹¹ ταυτην εποιησεν την αρχην των σημειων ο ιησους εν κανα της γαλιλαιασ και εφανερωσεν την δοξαν αυτου και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται αυτου ¹² μετα τουτο κατεβη εις καπερναουμ αυτοσ και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ου πολλασ ημερασ ¹³ και εγγυσ ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησους ¹⁴ και ευρεν εν τω ιερω τουσ πωλουντασ βοασ και προβατα και περιστερασ και τουσ κερματιστασ καθημενουσ ¹⁵ και ποιησασ φραγελλιον εκ σχοινων παντασ εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε προβατα και τουσ βοασ και των κολλυβιστων εξεχεεν το κερμα και τασ τραπεζασ ανεστρεψεν ¹⁶ και τοισ τασ περιστερασ πωλουσιν ειπεν αρατε ταυτα εντευθεν μη ποιειτε τον οικον του πατροσ μου οικον εμποριου ¹⁷ εμνησθησαν δε οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλοσ του οικου σου καταφαγεται με ¹⁸ απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω τι σημειον δεικνυεισ ημιν οτι ταυτα ποιεισ ¹⁹ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοισ λυσατε τον ναον τουτον και εν τρισιν ημεραισ εγερω αυτον ²⁰ ειπον ουν οι ιουδαιοι τεσσαρακοντα και εξ ετεσιν ωκοδομηθη ο ναοσ ουτοσ και συ εν τρισιν ημεραισ εγερεισ αυτον ²¹ εκεινοσ δε ελεγεν περι του ναου του σωματοσ αυτου ²² οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ω ειπεν ο ιησους ²³ ωσ δε ην εν τοισ ιεροσολυμοισ εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεωρουντεσ αυτου τα σημεια α εποiei ²⁴ αυτοσ δε ο ιησους ουκ επιστευεν εαυτον αυτοισ δια το αυτον γινωσκειν παντασ ²⁵ και οτι ου χρειαν ειχεν ινα τισ μαρτυρηση περι του ανθρωπω αυτοσ γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω ανθρωπω

3

¹ ην δε ανθρωποσ εκ των φαρισαιων νικοδημοσ ονομα αυτω αρχων των ιουδαιων ² ουτοσ ηλθεν προς αυτον νυκτοσ και ειπεν αυτω ραββι οίδαμεν οτι απο θεου εληλυθασ διδασκαλοσ ουδεισ γαρ ταυτα τα σημεια δυναται ποιειν α συ ποιεισ εαν μη η ο θεοσ μετ αυτου ³ απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω

σοι εαν μη τις γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου ⁴ λεγει προς αυτον ο νικοδημος πως δυναται ανθρωπος γεννηθηναι γερωνων μη δυναται εισ την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι ⁵ απεκριθη ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη εξ υδατος και πνευματος ου δυναται εισελθειν εισ την βασιλειαν του θεου ⁶ το γεγεννημενον εκ της σαρκος σαρξ εστιν και το γεγεννημενον εκ του πνευματος πνευμα εστιν ⁷ μη θαυμασης οτι ειπον σοι δει υμας γεννηθηναι ανωθεν ⁸ το πνευμα οπου θελει πνει και την φωνην αυτου ακουεις αλλ ουκ οιδας ποθεν ερχεται και που υπαγει ουτως εστιν πας ο γεγεννημενος εκ του πνευματος ⁹ απεκριθη νικοδημος και ειπεν αυτω πως δυναται ταυτα γενεσθαι ¹⁰ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλος του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις ¹¹ αμην αμην λεγω σοι οτι ο οίδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε ¹² ει τα επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε πως εαν ειπω υμιν τα επουρανια πιστευσετε ¹³ και ουδεις αναβεβηκεν εισ τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβας ο υιος του ανθρωπου ο ων εν τω ουρανω ¹⁴ και καθως μωσης υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω ουτως υψωθηναι δει τον υιον του ανθρωπου ¹⁵ ινα πας ο πιστευων εισ αυτον μη αποληται αλλ εχη ζων αιωνιον ¹⁶ ουτως γαρ ηγαπησεν ο θεος τον κοσμον ωστε τον υιον αυτου τον μονογενη εδωκεν ινα πας ο πιστευων εισ αυτον μη αποληται αλλ εχη ζων αιωνιον ¹⁷ ου γαρ απεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου εισ τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον αλλ ινα σωθη ο κοσμος δι αυτου ¹⁸ ο πιστευων εισ αυτον ου κρινεται ο δε μη πιστευων ηδη κεκριται οτι μη πεπιστευκεν εισ το ονομα του μονογενους υιου του θεου ¹⁹ αυτη δε εστιν η κρισις οτι το φως εληλυθεν εισ τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτος η το φως ην γαρ πονηρα αυτων τα εργα ²⁰ πας γαρ ο φαυλα πρασων μισει το φως και ουκ ερχεται προς το φως ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου ²¹ ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προς το φως ινα φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν θεω εστιν ειργασμενα ²² μετα ταυτα ηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εισ

την ιουδαιαν γην και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτιζεν ²³ ην δε και ιωαννης βαπτιζων εν αιωνων εγγυσ του σαλημ οτι υδατα πολλα ην εκει και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο ²⁴ ουπω γαρ ην βεβλημενος εισ την φυλακην ο ιωαννης ²⁵ εγενετο ουν ζητησις εκ των μαθητων ιωαννου μετα ιουδαιου περι καθαρισμου ²⁶ και ηλθον προς τον ιωαννην και ειπον αυτω ραββι ος ην μετα σου περαν του ιορδανου ω συ μεμαρτυρηκας ιδε ουτος βαπτιζει και παντες ερχονται προς αυτον ²⁷ απεκριθη ιωαννης και ειπεν ου δυναται ανθρωπος λαμβανειν ουδεν εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου ²⁸ αυτοι υμεις μαρτυρειτε οτι ειπον ουκ ειμι εγω ο χριστος αλλ οτι απεσταλμενος ειμι εμπροσθεν εκεινου ²⁹ ο εχων την νυμφην νυμφιος εστιν ο δε φιλος του νυμφιου ο εστηκωσ και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια την φωνην του νυμφιου αυτη ουν η χαρα η εμη πεπληρωται ³⁰ εκεινον δει αυξανειν εμε δε ελαττουσθαι ³¹ ο ανωθεν ερχομενος επανω παντων εστιν ο ων εκ της γης εκ της γης εστιν και εκ της γης λαλει ο εκ του ουρανου ερχομενος επανω παντων εστιν ³² και ο εωρακεν και ηκουσεν τουτο μαρτυρει και την μαρτυριαν αυτου ουδεις λαμβανει ³³ ο λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισεν οτι ο θεος αληθης εστιν ³⁴ ον γαρ απεστειλεν ο θεος τα ρηματα του θεου λαλει ου γαρ εκ μετρου διδωσιν ο θεος το πνευμα ³⁵ ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου ³⁶ ο πιστευων εισ τον υιον εχει ζων αιωνιον ο δε απειθων τω υιω ουκ οψεται ζων αλλ η οργη του θεου μενει επ αυτον

4

¹ ωσ ουν εγνω ο κυριος οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ιησους πλειονας μαθητας ποιει και βαπτιζει η ιωαννης ² καιτοιγε ιησους αυτος ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου ³ αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν εισ την γαλιλαιαν ⁴ εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειας ⁵ ερχεται ουν εισ πολιν της σαμαρειας λεγομενην συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ ιωσηφ τω υιω αυτου ⁶ ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο ουν ιησους κεκοπιακωσ εκ της οδοιποριας εκαθεζετο ουτως επι τη πηγη ωρα ην ωσει εκτη ⁷ ερχεται γυνη εκ της

σαμαρειας αντλησαι υδωρ λεγει αυτη ο ιησους δος μοι πειν⁸ οι γαρ μαθηται αυτου απεληλυθεισαν εις την πολιν ινα τροφασ αγορασωσιν⁹ λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαρειτισ πως συ ιουδαιος ων παρ εμου πειν αιτεισ ουσης γυναικος σαμαρειτιδος ου γαρ συγχρωνται ιουδαιοι σαμαρειταισ¹⁰ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεισ την δωρεαν του θεου και τισ εστιν ο λεγων σοι δος μοι πειν συ αν ητησασ αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων¹¹ λεγει αυτω η γυνη κυριε ουτε αντλημα εχεισ και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεισ το υδωρ το ζων¹² μη συ μειζων ει του πατροσ ημων ιακωβ οσ εδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτοσ εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα αυτου¹³ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη πασ ο πινων εκ του υδατοσ τουτου διψησει παλιν¹⁴ οσ δ αν πιη εκ του υδατοσ ου εγω δωσω αυτω ου μη διψηση εις τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατοσ αλλομενου εις ζωην αιωνιον¹⁵ λεγει προς αυτον η γυνη κυριε δος μοι τουτο το υδωρ ινα μη διψω μηδε ερχομαι ενθαδε αντλειν¹⁶ λεγει αυτη ο ιησους υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και ελθε ενθαδε¹⁷ απεκριθη η γυνη και ειπεν ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλωσ ειπασ οτι ανδρα ουκ εχω¹⁸ πεντε γαρ ανδρασ εσχασ και νυν ον εχεισ ουκ εστιν σου ανηρ τουτο αληθεσ ειρηκασ¹⁹ λεγει αυτω η γυνη κυριε θεωρω οτι προφητησ ει συ²⁰ οι πατερεσ ημων εν τω ορει τουτω προσεκυνησαν και υμεισ λεγετε οτι εν ιεροσολυμοισ εστιν ο τοποσ οπου δει προσκυνειν²¹ λεγει αυτη ο ιησους γυναι πιστευσον μοι οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοισ προσκυνησετε τω πατρι²² υμεισ προσκυνειτε ο ουκ οιδασ ημεισ προσκυνουμεν ο οιδασ οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν²³ αλλ ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτουσ ζητει τουσ προσκυνουντασ αυτον²⁴ πνευμα ο θεοσ και τουσ προσκυνουντασ αυτον εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν²⁵ λεγει αυτω η γυνη οιδασ οτι μεσιασ ερχεται ο λεγομενοσ χριστοσ οταν ελθη εκεινοσ αναγγελει ημιν παντα²⁶ λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι ο λαλων σοι

²⁷ και επι τουτω ηλθον οι μαθηται αυτου και εθαυμασαν οτι μετα γυναικοσ ελαλει ουδεισ μεντοι ειπεν τι ζητεισ η τι λαλεισ μετ αυτησ²⁸ αφηκεν ουν την υδριαν αυτησ η γυνη και απηλθεν εις την πολιν και λεγει τοισ ανθρωποισ²⁹ δευτε ιδετε ανθρωπον οσ ειπεν μοι παντα οσα εποιησα μητι ουτοσ εστιν ο χριστοσ³⁰ εξηλθον εκ τησ πολεωσ και ηρχοντο προσ αυτον³¹ εν δε τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντεσ ραββι φαγε³² ο δε ειπεν αυτοισ εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεισ ουκ οιδαστε³³ ελεγον ουν οι μαθηται προσ αλληλουσ μη τισ ηνεγκεν αυτω φαγειν³⁴ λεγει αυτοισ ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιω το θελημα του πεμψαντοσ με και τελειωσω αυτου το εργον³⁵ ουχ υμεισ λεγετε οτι ετι τετραμηνοσ εστιν και ο θερισμοσ ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε τουσ οφθαλμουσ υμων και θεασασθε τασ χωρασ οτι λευκαι εισιν προσ θερισμον ηδη³⁶ και ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις ζωην αιωνιον ινα και ο σπειρων ομου χαιρη και ο θεριζων³⁷ εν γαρ τουτω ο λογοσ εστιν ο αληθινοσ οτι αλλοσ εστιν ο σπειρων και αλλοσ ο θεριζων³⁸ εγω απεστειλα υμασ θεριζειν ο ουχ υμεισ κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεισ εις τον κοπον αυτων εισεληλυθατε³⁹ εκ δε τησ πολεωσ εκεινησ πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαρειτων δια τον λογον τησ γυναικοσ μαρτυρουσησ οτι ειπεν μοι παντα οσα εποιησα⁴⁰ ωσ ουν ηλθον προσ αυτον οι σαμαρειται ηρωτων αυτον μειναι παρ αυτοισ και εμεινεν εκει δυο ημερασ⁴¹ και πολλω πλειουσ επιστευσαν δια τον λογον αυτου⁴² τη τε γυναικι ελεγον οτι ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οιδασ οτι ουτοσ εστιν αληθωσ ο σωτηρ του κοσμου ο χριστοσ⁴³ μετα δε τασ δυο ημερασ εξηλθεν εκειθεν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν⁴⁴ αυτοσ γαρ ο ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητησ εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει⁴⁵ οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτεσ α εποιησεν εν ιεροσολυμοισ εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην⁴⁶ ηλθεν ουν παλιν ο ιησους εις την κανα τησ γαλιλαιασ οπου εποιησεν το υδωρ οινον και ην τισ βασιλικοσ ου ο υιοσ ησθενει εν καπερναουμ⁴⁷ ουτοσ ακουσασ οτι ιησους

ηκει εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν απηλθεν προς αυτον και ηρωτα αυτον ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον εμελλεν γαρ αποθνησκειν ⁴⁸ ειπεν ουν ο ιησους προς αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε ου μη πιστευσητε ⁴⁹ λεγει προς αυτον ο βασιλικος κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου ⁵⁰ λεγει αυτω ο ιησους πορευου ο υιος σου ζη και πιστευσεν ο ανθρωπος τω λογω ω ειπεν αυτω ο ιησους και επορευετο ⁵¹ ηδη δε αυτου καταβαινοντος οι δουλοι αυτου απηνητησαν αυτω και απηγγειλαν λεγοντες οτι ο παις σου ζη ⁵² επυθετο ουν παρ αυτων την ωραν εν η κομψοτερον εσχεν και ειπον αυτω οτι χθες ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετος ⁵³ εγνω ουν ο πατηρ οτι εν εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους οτι ο υιος σου ζη και πιστευσεν αυτοσ και η οικια αυτου ολη ⁵⁴ τουτο παλιν δευτερον σημειον εποιησεν ο ιησους ελθων εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν

5

¹ μετα ταυτα ην η εορτη των ιουδαιων και ανεβη ο ιησους εις ιεροσολυμα ² εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθεσδα πεντε στοασ εχουσα ³ εν ταυταις κατεκειτο πληθος πολυ των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων εκδεχομενων την του υδατος κινησιν ⁴ αγγελος γαρ κατα καιρον κατεβαινεν εν τη κολυμβηθρα και εταρασσεν το υδωρ ο ουν πρωτος εμβασ μετα την ταραχην του υδατος υγιησ εγινετο ω δηποτε κατειχετο νοσηματι ⁵ ην δε τις ανθρωπος εκει τριακοντα οκτω ετη εχων εν τη ασθeneia ⁶ τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνουσ οτι πολυ ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεισ υγιησ γενεσθαι ⁷ απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλη με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλοσ προ εμου καταβαινει ⁸ λεγει αυτω ο ιησους εγειραι αρον τον κραββατον σου και περιπατει ⁹ και ευθεωσ εγενετο υγιησ ο ανθρωπος και ηρεν τον κραββατον αυτου και περιεπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα ¹⁰ ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω σαββατον εστιν ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραββατον ¹¹ απεκριθη αυτοις ο ποιησασ με υγιη

εκεινοσ μοι ειπεν αρον τον κραββατον σου και περιπατει ¹² ηρωτησαν ουν αυτον τισ εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρον τον κραββατον σου και περιπατει ¹³ ο δε ιαθεισ ουκ ηδει τισ εστιν ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντοσ εν τω τοπω ¹⁴ μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιησ γεγονασ μηκετι αμαρτανε ινα μη χειρον τι σοι γενηται ¹⁵ απηλθεν ο ανθρωπος και ανηγγειλεν τοις ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησασ αυτον υγιη ¹⁶ και δια τουτο εδιωκον τον ιησουν οι ιουδαιοι και εζητουν αυτον αποκτειναι οτι ταυτα εποιει εν σαββατω ¹⁷ ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις ο πατηρ μου εωσ αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι ¹⁸ δια τουτο ουν μαλλον εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυεν το σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον ισον εαυτον ποιων τω θεω ¹⁹ απεκρινατο ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιος ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινοσ ποιη ταυτα και ο υιος ομοιωσ ποιει ²⁰ ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτοσ ποιει και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα ινα υμεισ θαυμαζητε ²¹ ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τουσ νεκρουσ και ζωοποιει ουτωσ και ο υιος ουσ θελει ζωοποιει ²² ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω ²³ ινα παντεσ τιμωσιν τον υιον καθωσ τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμψαντα αυτον ²⁴ αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμψαντι με εχει ζωην αιωνιον και εις κρισιν ουκ ερχεται αλλα μεταβεβηκεν εκ του θανατου εις την ζωην ²⁵ αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσονται της φωνησ του υιου του θεου και οι ακουσαντεσ ζησονται ²⁶ ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωην εν εαυτω ουτωσ εδωκεν και τω υιω ζωην εχειν εν εαυτω ²⁷ και εξουσιαν εδωκεν αυτω και κρισιν ποιειν οτι υιος ανθρωπου εστιν ²⁸ μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντεσ οι εν τοις μνημειοις ακουσονται της φωνησ αυτου ²⁹ και εκπορευσονται οι τα αγαθα ποιησαντεσ εις αναστασιν ζωησ οι δε τα φαυλα πραξαντεσ εις αναστασιν κρισεωσ

30 ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθωσ ακουω κρινω και η κρισισ η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με πατροσ 31 εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθησ 32 αλλοσ εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οιδα οτι αληθησ εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου 33 υμεισ απεσταλκατε προσ ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια 34 εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεισ σωθητε 35 εκεινοσ ην ο λυχνοσ ο καιομενοσ και φαινων υμεισ δε ηθελησατε αγαλλιαθηναι προσ ωραν εν τω φωτι αυτου 36 εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α εδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α εγω ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν 37 και ο πεμψασ με πατηρ αυτοσ μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου ακηκοατε πωποτε ουτε ειδοσ αυτου εωρακατε 38 και τον λογον αυτου ουκ εχετε μενοντα εν υμιν οτι ον απεστειλεν εκεινοσ τουτω υμεισ ου πιστευετε 39 ερευνατε 2045 V-PAI-2P τασ γραφασ οτι υμεισ δοκειτε εν αυταισ ζωην αιωνιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου 40 και ου θελετε ελθειν προσ με ινα ζωην εχητε 41 δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω 42 αλλ εγνωκα υμασ οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοισ 43 εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατροσ μου και ου λαμβανετε με εαν αλλοσ ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον ληψεσθε 44 πωσ δυνασθε υμεισ πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντεσ και την δοξαν την παρα του μονου θεου ου ζητειτε 45 μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προσ τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωσισ εισ ον υμεισ ηλπικατε 46 ει γαρ επιστευετε μωσι επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινοσ εγραψεν 47 ει δε τοισ εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πωσ τοισ εμοισ ρημασιν πιστευσετε

6

1 μετα ταυτα απηλθεν ο ιηουσ περαν της θαλασσης της γαλιλαιασ της τιβεριαδοσ 2 και ηκολουθει αυτω οχλοσ πολυσ οτι εωρων αυτου τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων 3 ανηλθεν δε εισ το οροσ ο ιηουσ και εκει εκαθητο μετα των

μαθητων αυτου 4 ην δε εγγυσ το πασχα η εορτη των ιουδαιων 5 επαρασ ουν ο ιηουσ τουσ οφθαλμουσ και θεασαμενοσ οτι πολυσ οχλοσ ερχεται προσ αυτον λεγει προσ τον φιλιππον ποθεν αγορασομεν αρτουσ ινα φαγωσιν ουτοι 6 τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτοσ γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν 7 απεκριθη αυτω φιλιπποσ διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοισ ινα εκαστοσ αυτων βραχυ τι λαβη 8 λεγει αυτω εισ εκ των μαθητων αυτου ανδρεασ ο αδελφοσ σιμωνοσ πετρου 9 εστιν παιδαριον εν ωδε ο εχει πεντε αρτουσ κριθινοσ και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εισ τοσουτουσ 10 ειπεν δε ο ιηουσ ποιησατε τουσ ανθρωπουσ αναπεσειν ην δε χορτοσ πολυσ εν τω τοπω ανεπεσον ουν οι ανδρεσ τον αριθμον ωσει πεντακισχιλιοι 11 ελαβεν δε τουσ αρτουσ ο ιηουσ και ευχαριστησασ διεδωκεν τοισ μαθηταισ οι δε μαθηται τοισ ανακειμενοισ ομοιωσ και εκ των οψαριων οσον ηθελον 12 ωσ δε ενεπλησθησαν λεγει τοισ μαθηταισ αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη τι αποληται 13 συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινουσ κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α επερισσευσεν τοισ βεβρωκοσιν 14 οι ουν ανθρωποι ιδοντεσ ο εποιησεν σημειον ο ιηουσ ελεγον οτι ουτοσ εστιν αληθωσ ο προφητησ ο ερχομενοσ εισ τον κοσμον 15 ιηουσ ουν γνουσ οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν αυτον βασιλεα ανεχωρησεν εισ το οροσ αυτοσ μονοσ 16 ωσ δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν 17 και εμβαντεσ εισ το πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εισ καπερναουμ και σκοτια ηδη εγεγονει και ουκ εληλυθει προσ αυτοουσ ο ιηουσ 18 η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντοσ διηγειρετο 19 εληλακοτεσ ουν ωσ σταδιουσ εικοσι πεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιηουσ περιπατοντα επι της θαλασσης και εγγυσ του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν 20 ο δε λεγει αυτοισ εγω ειμι μη φοβεισθε 21 ηθελον ουν λαβειν αυτον εισ το πλοιον και ευθεωσ το πλοιον εγενετο επι της γησ εισ ην υπηγον 22 τη επαυριον ο οχλοσ ο εστηκεσ περαν της θαλασσης ιδων οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν εκεινο εισ ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου και οτι ου συνεισηλθεν τοισ μαθηταισ αυτου

ο ιησους εις το πλοιαριον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον ²³ αλλα δε ηλθεν πλοιαρια εκ τιβεριαδος εγγυς του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου ²⁴ οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν αυτοι εις τα πλοια και ηλθον εις καπερναουμ ζητουντες τον ιησουν ²⁵ και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γεγονασ ²⁶ απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειδετε σημεια αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε ²⁷ εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εις ζωην αιωνιον ην ο υιος του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεος ²⁸ ειπον ουν προς αυτον τι ποιωμεν ινα εργαζομεθα τα εργα του θεου ²⁹ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το εργον του θεου ινα πιστευσητε εις ον απεστειλεν εκεινος ³⁰ ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεις συ σημειον ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι τι εργαζη ³¹ οι πατερες ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω καθως εστιν γεγραμμενον αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοις φαγειν ³² ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν ου μωσης δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον ³³ ο γαρ αρτος του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζωην διδουσ τω κοσμω ³⁴ ειπον ουν προς αυτον κυριε παντοτε δος ημιν τον αρτον τουτον ³⁵ ειπεν δε αυτοις ο ιησους εγω ειμι ο αρτος της ζωης ο ερχομενος προς με ου μη πειναση και ο πιστευων εις εμε ου μη διψηση πωποτε ³⁶ αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε με και ου πιστευετε ³⁷ παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς με ου μη εκβαλω εξω ³⁸ οτι καταβεβηκα εκ του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με ³⁹ τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με πατρος ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο τη εσχατη ημερα ⁴⁰ τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με ινα πας ο θεωρων τον υιον και πιστευων εις αυτον εχη ζωην αιωνιον και αναστησω αυτον εγω τη εσχατη ημερα ⁴¹ εγογγυζον

ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτος ο καταβας εκ του ουρανου ⁴² και ελεγον ουχ ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ ου ημεις οίδαμεν τον πατερα και την μητερα πως ουν λεγει ουτος οτι εκ του ουρανου καταβεβηκα ⁴³ απεκριθη ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων ⁴⁴ ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ ο πεμψας με ελκυση αυτον και εγω αναστησω αυτον εν τη εσχατη ημερα ⁴⁵ εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδακτοι θεου πας ουν ο ακουων παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς με ⁴⁶ ουχ οτι τον πατερα τισ εωρακεν ει μη ο ων παρα του θεου ουτος εωρακεν τον πατερα ⁴⁷ αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε εχει ζωην αιωνιον ⁴⁸ εγω ειμι ο αρτος της ζωης ⁴⁹ οι πατερες υμων εφαγον το μαννα εν τη ερημω και απεθανον ⁵⁰ ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τισ εξ αυτου φαγη και μη αποθανη ⁵¹ εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβας εαν τισ φαγη εκ τουτου του αρτου ζησεται εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν ην εγω δωσω υπερ της του κοσμου ζωης ⁵² εμαχοντο ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται ουτος ημιν δουναι την σαρκα φαγειν ⁵³ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και πιητε αυτου το αιμα ουκ εχετε ζωην εν εαυτοις ⁵⁴ ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εχει ζωην αιωνιον και εγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα ⁵⁵ η γαρ σαρξ μου αληθως εστιν βρωσις και το αιμα μου αληθως εστιν ποσις ⁵⁶ ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω ⁵⁷ καθως απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα και ο τρωγων με κακεινος ζησεται δι εμε ⁵⁸ ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβας ου καθως εφαγον οι πατερες υμων το μαννα και απεθανον ο τρωγων τουτον τον αρτον ζησεται εις τον αιωνα ⁵⁹ ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν καπερναουμ ⁶⁰ πολλοι ουν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπον σκληρος εστιν ουτος ο λογος τισ δυναται αυτου ακουειν ⁶¹ ειδωσ δε ο ιησους εν εαυτω οτι γογγυζουσιν περι τουτου οι

μαθηται αυτου ειπεν αυτοις τουτο υμας σκανδαλιζει ⁶² εαν ουν θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου ην το προτερον ⁶³ το πνευμα εστιν το ζωοποιουν η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν ⁶⁴ αλλ εισιν εξ υμων τινες οι ου πιστευουσιν ηδει γαρ εξ αρχης ο ιησους τινες εισιν οι μη πιστευοντες και τισ εστιν ο παραδωσων αυτον ⁶⁵ και ελεγεν δια τουτο ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του πατρος μου ⁶⁶ εκ τουτου πολλοι απηλθον των μαθητων αυτου εισ τα οπισω και ουκετι μετ αυτου περιεπατου ⁶⁷ ειπεν ουν ο ιησους τοις δωδεκα μη και υμεις θελετε υπαγειν ⁶⁸ απεκριθη ουν αυτω σιμων πετρος κυριε προς τινα απελευσομεθα ρηματα ζωης αιωνιου εχεις ⁶⁹ και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος ⁷⁰ απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εγω υμας τους δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εισ διαβολος εστιν ⁷¹ ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνος ισκαριωτην ουτος γαρ εμελλεν αυτον παραδιδουαι εισ ων εκ των δωδεκα

7

¹ και περιεπατει ο ιησους μετα ταυτα εν τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι ² ην δε εγγυσ η εορτη των ιουδαιων η σκηνοπηγια ³ ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εισ την ιουδαιαν ινα και οι μαθηται σου θεωρησωσιν τα εργα σου α ποιεις ⁴ ουδεις γαρ εν κρυπτω τι ποιει και ζητει αυτοσ εν παρρησια ειναι ει ταυτα ποιεις φανερωσον σεαυτον τω κοσμω ⁵ ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον εισ αυτον ⁶ λεγει ουν αυτοις ο ιησους ο καιρος ο εμοσ ουπω παρεστιν ο δε καιρος ο υμετεροσ παντοτε εστιν ετοιμοσ ⁷ ου δυναται ο κοσμοσ μισειν υμασ εμε δε μισει οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν ⁸ υμεις αναβητε εισ την εορτην ταυτην εγω ουπω αναβαινω εισ την εορτην ταυτην οτι ο καιροσ ο εμοσ ουπω πεπληρωται ⁹ ταυτα δε ειπων αυτοις εμεινεν εν τη γαλιλαια ¹⁰ ωσ δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου τοτε και αυτοσ ανεβη εισ την εορτην ου φανερωσ αλλ ωσ εν

κρυπτω ¹¹ οι ουν ιουδαιοι εζητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκεινοσ ¹² και γογγυσμοσ πολυσ περι αυτου ην εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθοσ εστιν αλλοι ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον ¹³ ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων ¹⁴ ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ο ιησους εισ το ιερον και εδιδασκεν ¹⁵ και εθαυμαζον οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτοσ γραμματα οιδεν μη μεμαθηκωσ ¹⁶ απεκριθη ουν αυτοις ο ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμφαντοσ με ¹⁷ εαν τισ θελη το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται περι της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω ¹⁸ ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεμφαντοσ αυτον ουτοσ αληθησ εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν ¹⁹ ου μωσης δεδωκεν υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον τι με ζητειτε αποκτειναι ²⁰ απεκριθη ο οχλοσ και ειπεν δαιμονιον εχεις τισ σε ζητει αποκτειναι ²¹ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον εποιησα και παντες θαυμαζετε ²² δια τουτο μωσης δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωσεωσ εστιν αλλ εκ των πατερων και εν σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον ²³ ει περιτομην λαμβανει ανθρωποσ εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομοσ μωσεωσ εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγιη εποιησα εν σαββατω ²⁴ μη κρινετε κατ οψιν αλλα την δικαιαν κρισιν κρινατε ²⁵ ελεγον ουν τινεσ εκ των ιεροσολυμιτων ουχ ουτοσ εστιν ον ζητουσιν αποκτειναι ²⁶ και ιδε παρρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε αληθωσ εγνωσαν οι αρχοντεσ οτι ουτοσ εστιν αληθωσ ο χριστοσ ²⁷ αλλα τουτον οιδαμεν ποθεν εστιν ο δε χριστοσ οταν ερχηται ουδεις γινωσκει ποθεν εστιν ²⁸ εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων ο ιησους και λεγων καμε οιδατε και οιδατε ποθεν ειμι και απ εμαυτου ουκ εληλυθα αλλ εστιν αληθινοσ ο πεμφασ με ον υμεις ουκ οιδατε ²⁹ εγω οйда αυτον οτι παρ αυτου ειμι κακεινοσ με απεστειλεν ³⁰ εζητουν ουν αυτον πιασαι και ουδεις επεβαλεν επ αυτον την χειρα οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου ³¹ πολλοι δε εκ του οχλου επιστευσαν εισ αυτον και ελεγον οτι ο χριστοσ οταν ελθη μητι πλειονα σημεια τουτων ποιησει ων

ουτος εποησεν ³² ηκουσαν οι φαρισαιοι του οχλου γογγυζοντος περι αυτου ταυτα και απεστειλαν υπηρετας οι φαρισαιοι και οι αρχιερεισ ινα πιασωσιν αυτον ³³ ειπεν ουν ο ιησους ετι μικρον χρονον μεθ υμων ειμι και υπαγω προς τον πεμψαντα με ³⁴ ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ³⁵ ειπον ουν οι ιουδαιοι προς εαυτους που ουτος μελλει πορευεσθαι οτι ημεις ουχ ευρησομεν αυτον μη εισ την διασποραν των ελληνων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν τους ελληνας ³⁶ τισ εστιν ουτος ο λογος ον ειπεν ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ³⁷ εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτης ειστηκει ο ιησους και εκραξεν λεγων εαν τισ διψα ερχεσθω προς με και πινετω ³⁸ ο πιστευων εισ εμε καθως ειπεν η γραφη ποταμοι εκ της κοιλιας αυτου ρευσουσιν υδατος ζωντος ³⁹ τουτο δε ειπεν περι του πνευματος ου εμελλον λαμβανειν οι πιστευοντες εισ αυτον ουπω γαρ ην πνευμα αγιον οτι ιησους ουδεπω εδοξασθη ⁴⁰ πολλοι ουν εκ του οχλου ακουσαντες τον λογον ελεγον ουτος εστιν αληθως ο προφητης ⁴¹ αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο χριστος αλλοι ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χριστος ερχεται ⁴² ουχι η γραφη ειπεν οτι εκ του σπερματος δαυιδ και απο βηθλεεμ της κωμησ οπου ην δαυιδ ο χριστος ερχεται ⁴³ σχισμα ουν εν τω οχλω εγενετο δι αυτον ⁴⁴ τινεσ δε ηθελον εξ αυτων πιασαι αυτον αλλ ουδεις επεβαλεν επ αυτον τας χειρας ⁴⁵ ηλθον ουν οι υπηρεται προς τους αρχιερεισ και φαρισαιουσ και ειπον αυτοισ εκεινοι δια τι ουκ ηγαγετε αυτον ⁴⁶ απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ουτως ελαλησεν ανθρωπος ως ουτος ο ανθρωπος ⁴⁷ απεκριθησαν ουν αυτοισ οι φαρισαιοι μη και υμεις πεπλανησθε ⁴⁸ μη τισ εκ των αρχοντων επιστευσεν εισ αυτον η εκ των φαρισαιων ⁴⁹ αλλ ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επικαταρατοι εισιν ⁵⁰ λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων νυκτος προς αυτον εισ ων εξ αυτων ⁵¹ μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν μη ακουση παρ αυτου προτερον και γνω τι ποιει ⁵² απεκριθησαν και ειπον αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας ει ερευνησον και ιδε οτι προφητης εκ της γαλιλαιας ουκ

εγηγερται ⁵³ και επορευθη εκαστος εισ τον οικον αυτου

8

¹ ιησους δε επορευθη εισ το ορος των ελαιων ² ορθρου δε παλιν παρεγενετο εισ το ιερον και πασ ο λαος ηρχετο και καθισας εδιδασκεν αυτους ³ αγουσιν δε οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα εν μοιχεια καταληφθεισαν και στησαντες αυτην εν μεσω ⁴ λεγουσιν αυτω πειραζοντες διδασκαλε αυτη η γυνη κατεληφθη επ αυτοφορω μοιχευομενη ⁵ εν δε τω νομω μωσης ημιν ενετειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισθαι συ ουν τι λεγεις ⁶ τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγορειν αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω εγραφεν εισ την γην μη προσποιουμενος ⁷ ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυψας ειπεν προς αυτους ο αναμαρτητος υμων πρωτον επ αυτην τον λιθον βαλετω ⁸ και παλιν κατω κυψας εγραφεν εισ την γην ⁹ οι δε ακουσαντες και υπο της συνειδησεωσ ελεγχομενοι εξηρχοντο εισ καθ εισ αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω ουσα ¹⁰ ανακυψας δε ο ιησους και μηδενα θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν αυτη που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου ουδεις σε κατεκρινεν ¹¹ η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε ο ιησους ουδε εγω σε κρινω πορευου και μηκετι αμαρτανε ¹² παλιν ουν αυτοισ ο ιησους ελαλησεν λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων εμοι ου μη περιπατηση εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης ¹³ ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυρεις η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης ¹⁴ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοισ καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης εστιν η μαρτυρια μου οτι οιδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι και που υπαγω ¹⁵ υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδενα ¹⁶ και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθης εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμψας με πατηρ ¹⁷ και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν ¹⁸ εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμψας με πατηρ ¹⁹ ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου

απεκριθη ιησους ουτε εμε οιδετε ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδείτε και τον πατερα μου ηδείτε αν ²⁰ ταυτα τα ρηματα ελαλησεν ο ιησους εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου ²¹ ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους εγω υπαγω και ζητησετε με και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ²² ελεγον ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ²³ και ειπεν αυτοις υμεις εκ των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις εκ του κοσμου τουτου εστε εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου ²⁴ ειπον ουν υμιν οτι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας υμων εαν γαρ μη πιστευσητε οτι εγω ειμι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας υμων ²⁵ ελεγον ουν αυτω συ τις ει και ειπεν αυτοις ο ιησους την αρχην ο τι και λαλω υμιν ²⁶ πολλα εχω περι υμων λαλειν και κρινειν αλλ ο πεμφασ με αληθης εστιν καγω α ηκουσα παρ αυτου ταυτα λεγω εις τον κοσμον ²⁷ ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα αυτοις ελεγεν ²⁸ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους οταν υψωσητε τον υιον του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω ουδεν αλλα καθως εδιδαξεν με ο πατηρ μου ταυτα λαλω ²⁹ και ο πεμφασ με μετ εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον ο πατηρ οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε ³⁰ ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εις αυτον ³¹ ελεγεν ουν ο ιησους προς τους πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιους εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω αληθως μαθηται μου εστε ³² και γνωσεσθε την αληθειαν και η αληθεια ελευθερωσει υμας ³³ απεκριθησαν αυτω σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε ³⁴ απεκριθη αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι πας ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν της αμαρτιας ³⁵ ο δε δουλος ου μενει εν τη οικια εις τον αιωνα ο υιος μενει εις τον αιωνα ³⁶ εαν ουν ο υιος υμας ελευθερωση οντως ελευθεροι εσεσθε ³⁷ οίδα οτι σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητετε με αποκτειναι οτι ο λογος ο εμοσ ου χωρει εν υμιν ³⁸ εγω ο εωρακα παρα τω πατρι μου λαλω και υμεις ουν ο εωρακατε παρα τω πατρι υμων ποιεите ³⁹ απεκριθησαν και ειπον αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν λεγει αυτοις ο

ιησους ει τεκνα του αβρααμ ητε τα εργα του αβρααμ ποιεите ⁴⁰ νυν δε ζητετε με αποκτειναι ανθρωπον ος την αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα παρα του θεου τουτου αβρααμ ουκ εποιησεν ⁴¹ υμεις ποιεите τα εργα του πατροσ υμων ειπον ουν αυτω ημεις εκ πορνειας ου γεγεννημεθα ενα πατερα εχομεν τον θεον ⁴² ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ει ο θεος πατηρ υμων ην ηγαπατε αν εμε εγω γαρ εκ του θεου εξηλθον και ηκω ουδε γαρ απ εμαυτου εληλυθα αλλ εκεινος με απεστειλεν ⁴³ δια τι την λαλιαν την εμην ου γινωσκετε οτι ου δυνασθε ακουειν τον λογον τον εμον ⁴⁴ υμεις εκ του πατροσ του διαβολου εστε και τας επιθυμιας του πατροσ υμων θελετε ποιειν εκεινος ανθρωποκτονος ην απ αρχης και εν τη αληθεια ουχ εστηκεν οτι ουκ εστιν αληθεια εν αυτω οταν λαλη το ψευδος εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστησ εστιν και ο πατηρ αυτου ⁴⁵ εγω δε οτι την αληθειαν λεγω ου πιστευετε μοι ⁴⁶ τις εξ υμων ελεγει με περι αμαρτιας ει δε αληθειαν λεγω δια τι υμεις ου πιστευετε μοι ⁴⁷ ο ων εκ του θεου τα ρηματα του θεου ακουει δια τουτου υμεις ουκ ακουετε οτι εκ του θεου ουκ εστε ⁴⁸ απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω ου καλωσ λεγομεν ημεις οτι σαμαρειτησ ει συ και δαιμονιον εχεις ⁴⁹ απεκριθη ιησους εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα τιμω τον πατερα μου και υμεις ατιμαζετε με ⁵⁰ εγω δε ου ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και κρινων ⁵¹ αμην αμην λεγω υμιν εαν τις τον λογον τον εμον τηρηση θανατον ου μη θεωρηση εις τον αιωνα ⁵² ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεις αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεις εαν τις τον λογον μου τηρηση ου μη γευσηται θανατου εις τον αιωνα ⁵³ μη συ μειζων ει του πατροσ ημων αβρααμ οστις απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον συ ποιεις ⁵⁴ απεκριθη ιησους εαν εγω δοξαζω εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με ον υμεις λεγετε οτι θεος ημων εστιν ⁵⁵ και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οίδα αυτον και εαν ειπω οτι ουκ οίδα αυτον εσομαι ομοιος υμων ψευστησ αλλ οίδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω ⁵⁶ αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και ειδεν και εχαρη ⁵⁷ ειπον ουν οι ιουδαιοι

προς αυτον πεντηκοντα ετη ουπω εχεις και αβρααμ εωρακας ⁵⁸ ειπεν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν πριν αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι ⁵⁹ ηραν ουν λιθους ινα βαλωσιν επ αυτον ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων δια μεσου αυτων και παρηγεν ουτως

9

¹ και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετης ² και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες ραββι τις ημαρτεν ουτος η οι γονεις αυτου ινα τυφλος γεννηθη ³ απεκριθη ιησους ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω ⁴ εμε δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμψαντος με εως ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι ⁵ οταν εν τω κοσμω ω φως ειμι του κοσμου ⁶ ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποιησεν πηλον εκ του πτυσματος και επεχρισεν τον πηλον επι τους οφθαλμους του τυφλου ⁷ και ειπεν αυτω υπαγε νιψαι εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενος απηλθεν ουν και ενιψατο και ηλθεν βλεπων ⁸ οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες αυτον το προτερον οτι τυφλος ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων ⁹ αλλοι ελεγον οτι ουτος εστιν αλλοι δε οτι ομοιος αυτω εστιν εκεινος ελεγεν οτι εγω ειμι ¹⁰ ελεγον ουν αυτω πως ανεωχθησαν σου οι οφθαλμοι ¹¹ απεκριθη εκεινος και ειπεν ανθρωπος λεγομενος ιησους πηλον εποιησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπεν μοι υπαγε εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ και νιψαι απελθων δε και νιψαμενος ανεβλειψα ¹² ειπον ουν αυτω που εστιν εκεινος λεγει ουκ οίδα ¹³ αγουσιν αυτον προς τους φαρισαιους τον ποτε τυφλον ¹⁴ ην δε σαββατον οτε τον πηλον εποιησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους ¹⁵ παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλειψεν ο δε ειπεν αυτοις πηλον επεθηκεν μου επι τους οφθαλμους και ενιψαμην και βλεπω ¹⁶ ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινες ουτος ο ανθρωπος ουκ εστιν παρα του θεου οτι το σαββατον ου τηρει αλλοι ελεγον πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν και σχισμα ην εν

αυτοις ¹⁷ λεγουσιν τω τυφλω παλιν συ τι λεγεις περι αυτου οτι ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν ¹⁸ ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι τυφλος ην και ανεβλειψεν εως οτου εφωνησαν τους γονεις αυτου του αναβλειψαντος ¹⁹ και ηρωτησαν αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος υμων ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη πως ουν αρτι βλεπει ²⁰ απεκριθησαν δε αυτοις οι γονεις αυτου και ειπον οίδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη ²¹ πως δε νυν βλεπει ουκ οίδαμεν η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις ουκ οίδαμεν αυτος ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε αυτος περι εαυτου λαλησει ²² ταυτα ειπον οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο τους ιουδαιους ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολογησιν χριστον αποσυναγωγος γενηται ²³ δια τουτο οι γονεις αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε ²⁴ εφωνησαν ουν εκ δευτερου τον ανθρωπον ος ην τυφλος και ειπον αυτω δος δοξαν τω θεω ημεις οίδαμεν οτι ο ανθρωπος ουτος αμαρτωλος εστιν ²⁵ απεκριθη ουν εκεινος και ειπεν ει αμαρτωλος εστιν ουκ οίδα εν οίδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω ²⁶ ειπον δε αυτω παλιν τι εποιησεν σοι πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ²⁷ απεκριθη αυτοις ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε ακουειν μη και υμεις θελετε αυτου μαθηται γενεσθαι ²⁸ ελοιδορησαν αυτον και ειπον συ ει μαθητης εκεινου ημεις δε του μωσεως εσμεν μαθηται ²⁹ ημεις οίδαμεν οτι μωση λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οίδαμεν ποθεν εστιν ³⁰ απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν γαρ τουτω θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ανεωξεν μου τους οφθαλμους ³¹ οίδαμεν δε οτι αμαρτωλων ο θεος ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσεβησ η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει ³² εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνοιξεν τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου ³³ ει μη ην ουτος παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν ³⁴ απεκριθησαν και ειπον αυτω εν αμαρτιας συ εγεννηθησ ολος και συ διδασκεισ ημας και εξεβαλον αυτον εξω ³⁵ ηκουσεν ο ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν αυτω συ

πιστευεις εις τον υιον του θεου ³⁶ απεκριθη εκεινος και ειπεν και τισ εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον ³⁷ ειπεν δε αυτω ο ιησους και εωρακας αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος εστιν ³⁸ ο δε εφη πιστευω κυριε και προσεκυνησεν αυτω ³⁹ και ειπεν ο ιησους εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον ηλθον ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι γενωνται ⁴⁰ και ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι οντες μετ αυτου και ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν ⁴¹ ειπεν αυτοις ο ιησους ει τυφλοι ητε ουκ αν ειχετε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν η ουν αμαρτια υμων μενει

10

¹ αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων αλλα αναβαινων αλλαχοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και ληστης ² ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων ³ τουτω ο θυρωρος ανοιγει και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει και τα ιδια προβατα καλει κατ ονομα και εξαγει αυτα ⁴ και οταν τα ιδια προβατα εκβαλη εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει οτι οιδασιν την φωνην αυτου ⁵ αλλοτριω δε ου μη ακολουθησωσιν αλλα φευξονται απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην ⁶ ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοις ο ιησους εκεινοι δε ουκ εγνωσαν τινα ην α ελαλει αυτοις ⁷ ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η θυρα των προβατων ⁸ παντες οσοι ηλθον κλεπται εισιν και λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα προβατα ⁹ εγω ειμι η θυρα δι εμου εαν τισ εισελθη σωθησεται και εισελευσεται και εξελευσεται και νομην ευρησει ¹⁰ ο κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλεψη και θυση και απολεση εγω ηλθον ινα ζωην εχωσιν και περισσον εχωσιν ¹¹ εγω ειμι ο ποιμην ο καλος ο ποιμην ο καλος την ψυχην αυτου τιθησιν υπερ των προβατων ¹² ο μισθωτος δε και ουκ ων ποιμην ου ουκ εισιν τα προβατα ιδια θεωρει τον λυκον ερχομενον και αφησιν τα προβατα και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα και σκορπιζει τα προβατα ¹³ ο δε μισθωτος φευγει οτι μισθωτος εστιν και ου μελει αυτω περι των προβατων ¹⁴ εγω

ειμι ο ποιμην ο καλος και γινωσκω τα εμα και γινωσκομαι υπο των εμων ¹⁵ καθως γινωσκει με ο πατηρ καγω γινωσκω τον πατερα και την ψυχην μου τιθημι υπερ των προβατων ¹⁶ και αλλα προβατα εχω α ουκ εστιν εκ της αυλης ταυτης κακεινα με δει αγαγειν και της φωνης μου ακουσουσιν και γενησεται μια ποιμνη εις ποιμην ¹⁷ δια τουτο ο πατηρ με αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην μου ινα παλιν λαβω αυτην ¹⁸ ουδεις αιρει αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην απ εμαυτου εξουσιαν εχω θειναι αυτην και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην ταυτην την εντολην ελαβον παρα του πατρος μου ¹⁹ σχισμα ουν παλιν εγενετο εν τοις ιουδαιοις δια τους λογους τουτους ²⁰ ελεγον δε πολλοι εξ αυτων δαιμονιον εχει και μαινεται τι αυτου ακουετε ²¹ αλλοι ελεγον ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομενου μη δαιμονιον δυναται τυφλων οφθαλμους ανοιγειν ²² εγενετο δε τα εγκαινια εν ιεροσολυμοις και χειμων ην ²³ και περιεπατει ο ιησους εν τω ιερω εν τη στοα σολομωνος ²⁴ εκυκλωσαν ουν αυτον οι ιουδαιοι και ελεγον αυτω εως ποτε την ψυχην ημων αιρεις ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν παρρησια ²⁵ απεκριθη αυτοις ο ιησους ειπον υμιν και ου πιστευετε τα εργα α εγω ποιω εν τω ονοματι του πατρος μου ταυτα μαρτυρει περι εμου ²⁶ αλλ υμεις ου πιστευετε ου γαρ εστε εκ των προβατων των εμων καθως ειπον υμιν ²⁷ τα προβατα τα εμα της φωνης μου ακουει καγω γινωσκω αυτα και ακολουθουσιν μοι ²⁸ καγω ζωην αιωνιον διδωμι αυτοις και ου μη απολωνται εις τον αιωνα και ουχ αρπασει τισ αυτα εκ της χειρος μου ²⁹ ο πατηρ μου ος δεδωκεν μοι μειζων παντων εστιν και ουδεις δυναται αρπαζειν εκ της χειρος του πατρος μου ³⁰ εγω και ο πατηρ εν εσμεν ³¹ εβαστασαν ουν παλιν λιθους οι ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον ³² απεκριθη αυτοις ο ιησους πολλα καλα εργα εδειξα υμιν εκ του πατρος μου δια ποιον αυτων εργων λιθαζετε με ³³ απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι λεγοντες περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιας και οτι συ ανθρωπος ων ποιεις σεαυτον θεον ³⁴ απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων εγω ειπα θεοι εστε ³⁵ ει εκεινους ειπεν θεους προσ ους ο λογος του θεου εγενετο και ου δυναται λυθηναι η γραφη

36 ον ο πατηρ ηγιασεν και απεστειλεν εις τον κοσμον υμεις λεγετε οτι βλασφημεισ οτι ειπον υιοσ του θεου ειμι 37 ει ου ποιω τα εργα του πατροσ μου μη πιστευετε μοι 38 ει δε ποιω καν εμοι μη πιστευητε τοισ εργοισ πιστευσατε ινα γνωτε και πιστευσητε οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν αυτω 39 εξητουν ουν παλιν αυτον πιασαι και εξηλθεν εκ της χειροσ αυτων 40 και απηλθεν παλιν περαν του ιορδανου εις τον τοπον οπου ην ιωαννησ το πρωτον βαπτιζων και εμεινεν εκει 41 και πολλοι ηλθον προς αυτον και ελεγον οτι ιωαννησ μεν σημειον εποιησεν ουδεν παντα δε οσα ειπεν ιωαννησ περι τουτου αληθη ην 42 και επιστευσαν πολλοι εκει εις αυτον

11

1 ην δε τισ ασθενων λαζαροσ απο βηθανιασ εκ της κωμησ μαριασ και μαρθασ της αδελφησ αυτησ 2 ην δε μαρια η αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαξασα τουσ ποδασ αυτου ταισ θριξιν αυτησ ησ ο αδελφοσ λαζαροσ ησθενει 3 απεστειλαν ουν αι αδελφαι προς αυτον λεγουσαι κυριε ιδε ον φιλεισ ασθενει 4 ακουσασ δε ο ιησοουσ ειπεν αυτη η ασθενεια ουκ εστιν προσ θανατον αλλ υπερ της δοξησ του θεου ινα δοξασθη ο υιοσ του θεου δι αυτησ 5 ηγαπα δε ο ιησοουσ την μαρθαν και την αδελφην αυτησ και τον λαζαρον 6 ωσ ουν ηκουσεν οτι ασθενει τοτε μεν εμεινεν εν ω ην τοπω δυο ημερασ 7 επειτα μετα τουτο λεγει τοισ μαθηταισ αγωμεν εις την ιουδαιαν παλιν 8 λεγουσιν αυτω οι μαθηται ραββι νυν εξητουν σε λιθασαι οι ιουδαιοι και παλιν υπαγεισ εκει 9 απεκριθη ιησοουσ ουχι δωδεκα εισιν ωραι της ημερασ εαν τισ περιπατη εν τη ημερα ου προσκοπτει οτι το φωσ του κοσμου τουτου βλεπει 10 εαν δε τισ περιπατη εν τη νυκτι προσκοπτει οτι το φωσ ουκ εστιν εν αυτω 11 ταυτα ειπεν και μετα τουτο λεγει αυτοισ λαζαροσ ο φιλοσ ημων κεκοιμηται αλλα πορευομαι ινα εξυπνισω αυτον 12 ειπον ουν οι μαθηται αυτου κυριε ει κεκοιμηται σωθησεται 13 ειρηκει δε ο ιησοουσ περι του θανατου αυτου εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησεωσ του υπνου λεγει 14 τοτε ουν ειπεν αυτοισ ο ιησοουσ παρρησια λαζαροσ απεθανεν 15 και χαιρω δι υμασ ινα πιστευσητε οτι

ουκ ημην εκει αλλα αγωμεν προς αυτον 16 ειπεν ουν θωμασ ο λεγομενοσ διδυμοσ τοισ συμμαθηταισ αγωμεν και ημεις ινα αποθανωμεν μετ αυτου 17 ελθων ουν ο ιησοουσ ευρεν αυτον τεσσαρασ ημερασ ηδη εχοντα εν τω μνημειω 18 ην δε η βηθανια εγγυσ των ιεροσολυμων ωσ απο σταδιων δεκαπεντε 19 και πολλοι εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προς τασ περι μαρθαν και μαριαν ινα παραμυθησωνται αυτασ περι του αδελφου αυτων 20 η ουν μαρθα ωσ ηκουσεν οτι ιησοουσ ερχεται υπηνητησεν αυτω μαρια δε εν τω οικω εκαθεζετο 21 ειπεν ουν μαρθα προς τον ιησοουν κυριε ει ησ ωδε ο αδελφοσ μου ουκ αν ετεθνηκει 22 αλλα και νυν οίδα οτι οσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ο θεοσ 23 λεγει αυτη ο ιησοουσ αναστησεται ο αδελφοσ σου 24 λεγει αυτω μαρθα οίδα οτι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα 25 ειπεν αυτη ο ιησοουσ εγω ειμι η αναστασισ και η ζωη ο πιστευων εις εμε καν αποθανη ζησεται 26 και πασ ο ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εις τον αιωνα πιστευεισ τουτο 27 λεγει αυτω ναι κυριε εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του θεου ο εις τον κοσμον ερχομενοσ 28 και ταυτα ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαν την αδελφην αυτησ λαθρα ειπουσα ο διδασκαλοσ παρεστιν και φωνει σε 29 εκεινη ωσ ηκουσεν εγειρεται ταχυ και ερχεται προς αυτον 30 ουπω δε εληλυθει ο ιησοουσ εις την κωμην αλλ ην εν τω τοπω οπου υπηνητησεν αυτω η μαρθα 31 οι ουν ιουδαιοι οι οντεσ μετ αυτησ εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην ιδοντεσ την μαριαν οτι ταχεωσ ανεστη και εξηλθεν ηκολουθησαν αυτη λεγοντεσ οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση εκει 32 η ουν μαρια ωσ ηλθεν οπου ην ο ιησοουσ ιδουσα αυτον επεσεν αυτου εις τουσ ποδασ λεγουσα αυτω κυριε ει ησ ωδε ουκ αν απεθανεν μου ο αδελφοσ 33 ιησοουσ ουν ωσ ειδεν αυτην κλαιουσαν και τουσ συνελθοντασ αυτη ιουδαιοσ κλαιοντασ ενεβριμησατο τω πνευματι και εταραξεν εαυτον 34 και ειπεν που τεθεικατε αυτον λεγουσιν αυτω κυριε ερχου και ιδε 35 εδακρυσεν ο ιησοουσ 36 ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πωσ εφιλει αυτον 37 τινεσ δε εξ αυτων ειπον ουκ ηδυνατο ουτοσ ο ανοιξασ τουσ οφθαλμοσ του τυφλου ποιησαι ινα

και ουτος μη αποθανη ³⁸ ιησους ουν παλιν εμβριμωμενος εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθος επεκειτο επ αυτω ³⁹ λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τεθνηκοτος μαρθα κυριε ηδη οζει τεταρταιος γαρ εστιν ⁴⁰ λεγει αυτη ο ιησους ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσησ οψει την δοξαν του θεου ⁴¹ ηραν ουν τον λιθον ου ην ο τεθνηκωσ κειμενος ο δε ιησους ηρεν τους οφθαλμους ανω και ειπεν πατερ ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου ⁴² εγω δε ηδειν οτι παντοτε μου ακουεις αλλα δια τον οχλον τον περιστωτα ειπον ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας ⁴³ και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν λαζαρε δευρο εξω ⁴⁴ και εξηλθεν ο τεθνηκωσ δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριασ και η οψις αυτου σουδαριω περιεδεδετο λεγει αυτοις ο ιησους λυσατε αυτον και αφετε υπαγειν ⁴⁵ πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες προς την μαριαν και θεασαμενοι α εποιησεν ο ιησους επιστευσαν εις αυτον ⁴⁶ τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους και ειπον αυτοις α εποιησεν ο ιησους ⁴⁷ συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα σημεια ποιει ⁴⁸ εαν αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευσουσιν εις αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον τοπον και το εθνος ⁴⁹ εις δε τισ εξ αυτων καιαφασ αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου ειπεν αυτοις υμεις ουκ οιδατε ουδεν ⁵⁰ ουδε διαλογιζεσθε οτι συμφερει ημιν ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται ⁵¹ τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου προεφητευσεν οτι εμελλεν ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους ⁵² και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν ⁵³ απ εκεινησ ουν της ημερας συνεβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον ⁵⁴ ιησους ουν ουκετι παρρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυσ της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει διετριβεν μετα των μαθητων αυτου ⁵⁵ ην δε εγγυσ το πασχα των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα

ινα αγνισωσιν εαυτους ⁵⁶ εζητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην ⁵⁷ δεδωκεισαν δε και οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολην ινα εαν τισ γνω που εστιν μηνυση οπως πιασωσιν αυτον

12

¹ ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ο τεθνηκωσ ον ηγειρεν εκ νεκρων ² εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην των ανακειμενων συν αυτω ³ η ουν μαρια λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικησ πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του ιησου και εξεμαξεν ταισ θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου ⁴ λεγει ουν εις εκ των μαθητων αυτου ιουδασ σιμωνος ισκαριωτης ο μελλων αυτον παραδιδοναι ⁵ δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις ⁶ ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτησ ην και το γλωσσοκομον ειχεν και τα βαλλομενα εβασταζεν ⁷ ειπεν ουν ο ιησους αφεσ αυτην εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τετηρηκεν αυτο ⁸ τους πτωχους γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε ⁹ εγνω ουν οχλος πολυσ εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων ¹⁰ εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον λαζαρον αποκτεινωσιν ¹¹ οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον εις τον ιησουν ¹² τη επαυριον οχλος πολυσ ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ιησους εις ιεροσολυμα ¹³ ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου βασιλευσ του ισραηλ ¹⁴ ευρων δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθωσ εστιν γεγραμμενον ¹⁵ μη φοβου θυγατερσιων ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται καθημενος επι πωλων ονου ¹⁶ ταυτα δε ουκ εγνωσαν οι μαθηται αυτου το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα

εποησαν αυτω ¹⁷ εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων ¹⁸ δια τουτο και υπηνητησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσεν τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον ¹⁹ οι ουν φαρισαιοι ειπον προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν ²⁰ ησαν δε τινες ελληνες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη ²¹ ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν ²² ερχεται φιλιππος και λεγει τω ανδρα και παλιν ανδρεας και φιλιππος λεγουσιν τω ιησου ²³ ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου ²⁴ αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την γην αποθανη αυτοσ μονος μενει εαν δε αποθανη πολυν καρπον φερει ²⁵ ο φιλων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εις ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην ²⁶ εαν εμοι διακονη τις εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εγω εκει και ο διακονος ο εμος εσται και εαν τις εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ ²⁷ νυν η ψυχη μου τεταρακται και τι ειπω πατερ σωσον με εκ της ωρας ταυτης αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην ²⁸ πατερ δοξασον σου το ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και εδοξασα και παλιν δοξασω ²⁹ ο ουν οχλος ο εστωσ και ακουσας ελεγεν βροντην γεγονεναι αλλοι ελεγον αγγελος αυτω λελαληκεν ³⁰ απεκριθη ιησους και ειπεν ου δι εμε αυτη η φωνη γεγονεν αλλα δι υμασ ³¹ νυν κρισισ εστιν του κοσμου τουτου νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω ³² καγω εαν υψωθω εκ της γησ παντασ ελκυσω προς εμαυτον ³³ τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω θανατω εμελλον αποθνησκειν ³⁴ απεκριθη αυτω ο οχλος ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστος μενει εις τον αιωνα και πως συ λεγεις δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τις εστιν ουτοσ ο υιος του ανθρωπου ³⁵ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον το φωσ μεθ υμων εστιν περιπατειτε εωσ το φωσ εχετε ινα μη σκοτια υμασ καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει ³⁶ εωσ το φωσ εχετε πιστευετε εις το φωσ ινα υιοι

φωτοσ γενησθε ταυτα ελαλησεν ο ιησους και απελθων εκρυβη απ αυτων ³⁷ τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποιηκοτοσ εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευον εις αυτον ³⁸ ινα ο λογοσ ησαιου του προφητου πληρωθη ον ειπεν κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη ³⁹ δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ειπεν ησαιασ ⁴⁰ τετυφλωκεν αυτων τουσ οφθαλμουσ και πεπωρωκεν αυτων την καρδιαν ινα μη ιδωσιν τοισ οφθαλμοις και νοησωσιν τη καρδια και επιστραφωσιν και ιασωμαι αυτοουσ ⁴¹ ταυτα ειπεν ησαιασ οτε ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου ⁴² ομωσ μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον αλλα δια τουσ φαρισαιουσ ουχ ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγοι γενωνται ⁴³ ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου ⁴⁴ ιησους δε εκραξεν και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλ εις τον πεμψαντα με ⁴⁵ και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμψαντα με ⁴⁶ εγω φωσ εις τον κοσμον εληλυθα ινα πασ ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη ⁴⁷ και εαν τις μου ακουση των ρηματων και μη πιστευση εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον ⁴⁸ ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον ο λογοσ ον ελαλησα εκεινοσ κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα ⁴⁹ οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμψασ με πατηρ αυτοσ μοι εντολην εδωκεν τι ειπω και τι λαλησω ⁵⁰ και οίδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιοσ εστιν ο ουν λαλω εγω καθωσ ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτωσ λαλω

13

¹ προ δε της εορτης του πασχα ειδωσ ο ιησους οτι εληλυθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησασ τουσ ιδιουσ τουσ εν τω κοσμω εις τελοσ ηγαπησεν αυτοουσ ² και δειπνου γενομενου του διαβολου ηδη βεβληκοτοσ εις την καρδιαν ιουδα σιμωνοσ ισκαριωτου ινα αυτον παραδω ³ ειδωσ ο ιησους οτι παντα δεδωκεν αυτω ο πατηρ εις τασ χειρασ και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει ⁴ εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον

⁵ εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτήρα καὶ ἤρξατο νιπτεῖν τοὺς ποδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμασσεῖν τὸν λεντιῶ ἣν διεζώσμενος ⁶ ἔρχεται οὖν πρὸς σίμωνα πέτρον καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος κυριε σὺ μου νιπτεῖς τοὺς ποδας ⁷ ἀπεκριθὴ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἐγὼ ποῖω σὺ οὐκ οἶδας ἀρτί γνῶσις δὲ μετὰ ταῦτα ⁸ λέγει αὐτῷ πέτρος οὐ μὴ νιψῆς τοὺς ποδας μου εἰς τὸν αἰῶνα ἀπεκριθὴ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς εἰάν μὴ νιψῶ σε οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ ⁹ λέγει αὐτῷ σίμων πέτρος κυριε μὴ τοὺς ποδας μου μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν ¹⁰ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὁ λελουμένος οὐ χρεῖαν ἔχει ἡ τοὺς ποδας νιψασθαι ἀλλ' ἐστὶν καθάρος ὅλος καὶ ὑμεῖς καθάροι ἐστε ἀλλ' οὐχὶ πάντες ¹¹ ἦδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτὸν διὰ τοῦτο εἶπεν οὐχὶ πάντες καθάροι ἐστε ¹² ὅτε οὖν ἐνίψεν τοὺς ποδας αὐτῶν καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἀναπεσὼν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς γίνωσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν ¹³ ὑμεῖς φωνεῖτε με ὁ διδασκαλὸς καὶ ὁ κύριος καὶ καλῶς λεγέτε εἰμὶ γὰρ ¹⁴ εἰ οὖν ἐγὼ ἐνίψα ὑμῶν τοὺς ποδας ὁ κύριος καὶ ὁ διδασκαλὸς καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νιπτεῖν τοὺς ποδας ¹⁵ ὑποδειγμὰ γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε ¹⁶ ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ ἐστὶν δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀποστόλος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτὸν ¹⁷ εἰ ταῦτα οἴδατε μακάριοι ἐστε εἰάν ποιῆτε αὐτὰ ¹⁸ οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω ἐγὼ οἶδα οὐς ἐξελεξάμην ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐπὶ ἐμὴ τὴν πτέρναν αὐτοῦ ¹⁹ ἀπ' ἀρτί λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενεσθαι ἵνα ὅταν γενῆται πιστευσήτε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ²⁰ ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ λαμβάνων ἐάν τινά πεμψῶ ἐμὲ λαμβάνει ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντα με ²¹ ταῦτα εἰπὼν ὁ ἰησοῦς ἐταραχθὴ τὸ πνεῦμα καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με ²² ἐβλεπόν οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει ²³ ἦν δὲ ἀνακειμένος εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ ἰησοῦ ὃν ἠγάπα ὁ ἰησοῦς ²⁴ νευεῖ οὖν τοῦτω σίμων πέτρος πυθεσθαι τίς ἀν' εἰη περὶ οὗ λέγει ²⁵ ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ ἰησοῦ λέγει αὐτῷ κυριε τίς ἐστὶν ²⁶ ἀποκρίνεται ὁ ἰησοῦς ἐκεῖνος ἐστὶν ὃ ἐγὼ βαψάσας τὸ

ψῶμιον ἐπίδωσα καὶ ἐμβαψάσας τὸ ψῶμιον δίδωσιν ἰουδαίῳ σίμωνος ἰσκαριώτῃ ²⁷ καὶ μετὰ τὸ ψῶμιον τότε εἰσηλθὼν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς λέγει οὖν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὁ ποιεῖς ποιήσον τάχιον ²⁸ τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἐγνώτων ἀνακειμένων πρὸς τὸ εἶπεν αὐτῷ ²⁹ τίνες γὰρ ἔδοκουν ἐπεὶ τὸ γλωσσοκομὸν εἶχεν ὁ ἰουδαῖος ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἀγοράσον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν εορτήν ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τί δῶ ³⁰ λαβὼν οὖν τὸ ψῶμιον ἐκεῖνος εὐθεὶς ἐξηλθὼν ἦν δὲ νύξ ³¹ ὅτε ἐξηλθὼν λέγει ὁ ἰησοῦς νῦν ἔδοξασθαι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ θεὸς ἔδοξασθαι ἐν αὐτῷ ³² εἰ ὁ θεὸς ἔδοξασθαι ἐν αὐτῷ καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτὸν ³³ τέκνια ἐτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμὶ ζητήσετε με καὶ καθὼς εἶπον τοῖς ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ελθεῖν καὶ ὑμῖν λέγω ἀρτί ³⁴ ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπάτε ἀλλήλους ³⁵ ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε εἰάν ἀγαπῆν ἐχητέ ἐν ἀλλήλοις ³⁶ λέγει αὐτῷ σίμων πέτρος κυριε ποῦ ὑπάγεις ἀπεκριθὴ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθεῖσαι ὑστερὸν δὲ ἀκολουθήσεις μοι ³⁷ λέγει αὐτῷ πέτρος κυριε διὰ τί οὐ δύναμαι σοὶ ἀκολουθεῖσαι ἀρτί τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σου θήσω ³⁸ ἀπεκριθὴ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοὶ οὐ μὴ ἀλεκτῶρ φωνήσῃ ἐὼς οὐ ἀπαρνήσῃ με τίς

14

¹ μὴ ταρασσεσθῶ ὑμῶν ἡ καρδία πιστεύετε εἰς τὸν θεόν καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε ² ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου μόναι πολλοὶ εἰσὶν εἰ δὲ μὴ εἶπον ἀν' ὑμῖν πορευομαὶ ετοίμασαι τόπον ὑμῖν ³ καὶ εἰάν πορευθῶ ετοίμασώ ὑμῖν τόπον πάλιν ἐρχομαὶ καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἑαυτὸν ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε ⁴ καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε ⁵ λέγει αὐτῷ θωμάς κυριε οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις καὶ πῶς δύναμεθα τὴν ὁδὸν εἶδεναι ⁶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἐγὼ εἰμὶ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ ⁷ εἰ ἐγνώκετε με καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκετε ἀν' καὶ ἀπ' ἀρτί γίνωσκετε αὐτὸν

και εωρακατε αυτον ⁸ λεγει αυτω φιλιππος κυριε δειξον ημιν τον πατερα και αρκει ημιν ⁹ λεγει αυτω ο ιησους τοσουτον χρονον μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκασ με φιλιππε ο εωρακωσ εμε εωρακεν τον πατερα και πωσ συ λεγεις δειξον ημιν τον πατερα ¹⁰ ου πιστευεις οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ ο εν εμοι μενων αυτοσ ποιει τα εργα ¹¹ πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι ¹² αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινοσ ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προσ τον πατερα μου πορευομαι ¹³ και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω ¹⁴ εαν τι αιτησητε με εν τω ονοματι μου εγω ποιησω ¹⁵ εαν αγαπατε με τασ εντολασ τασ εμασ τηρησατε ¹⁶ και εγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων εις τον αιωνα ¹⁷ το πνευμα της αληθειας ο ο κοσμοσ ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο υμεισ δε γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται ¹⁸ ουκ αφησω υμασ ορφανουσ ερχομαι προσ υμασ ¹⁹ ετι μικρον και ο κοσμοσ με ουκετι θεωρει υμεισ δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεισ ζησεσθε ²⁰ εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεισ οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεισ εν εμοι και εγω εν υμιν ²¹ ο εχων τασ εντολασ μου και τηρων αυτασ εκεινοσ εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατροσ μου και εγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον ²² λεγει αυτω ιουδασ ουχ ο ισκαριωτησ κυριε και τι γεγονεν οτι ημιν μελλεισ εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω ²³ απεκριθη ιησουσ και ειπεν αυτω εαν τισ αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προσ αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεν ²⁴ ο μη αγαπων με τουσ λογουσ μου ου τηρει και ο λογουσ ον ακουετε ουκ εστιν εμοσ αλλα του πεμψαντοσ με πατροσ ²⁵ ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων ²⁶ ο δε παρακλητοσ το πνευμα το αγιον ο πεμψει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινοσ υμασ διδαξει παντα και υπομνησει υμασ παντα α ειπον υμιν ²⁷ ειρηνην αφημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθωσ

ο κοσμοσ διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω ²⁸ ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προσ υμασ ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι ειπον πορευομαι προσ τον πατερα οτι ο πατηρ μου μειζων μου εστιν ²⁹ και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε ³⁰ ουκετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν ³¹ αλλ ινα γνω ο κοσμοσ οτι αγαπω τον πατερα και καθωσ εντειλατο μοι ο πατηρ ουτωσ ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

15

¹ εγω ειμι η αμπελοσ η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργοσ εστιν ² παν κλημα εν εμοι μη φερον καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερον καθαιρει αυτο ινα πλειονα καρπον φερη ³ ηδη υμεισ καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν ⁴ μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθωσ το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μεινη εν τη αμπελω ουτωσ ουδε υμεισ εαν μη εν εμοι μεινητε ⁵ εγω ειμι η αμπελοσ υμεισ τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτοσ φερει καρπον πολυν οτι χωρισ εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν ⁶ εαν μη τισ μεινη εν εμοι εβληθη εξω ωσ το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις το πυρ βαλλουσιν και καιεται ⁷ εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησεσθε και γενησεται υμιν ⁸ εν τουτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησεσθε εμοι μαθηται ⁹ καθωσ ηγαπησεν με ο πατηρ καγω ηγαπησα υμασ μεινατε εν τη αγαπη τη εμη ¹⁰ εαν τασ εντολασ μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθωσ εγω τασ εντολασ του πατροσ μου τηρηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη ¹¹ ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν μεινη και η χαρα υμων πληρωθη ¹² αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλουσ καθωσ ηγαπησα υμασ ¹³ μειζονα ταυτησ αγαπην ουδεις εχει ινα τισ την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου ¹⁴ υμεισ φιλοι μου εστε εαν ποιητε οσα εγω εντελλομαι υμιν ¹⁵ ουκετι υμασ λεγω δουλουσ οτι ο δουλοσ ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριοσ υμασ δε ειρηκα φιλουσ οτι παντα α ηκουσα παρα του πατροσ μου εγνωρισα υμιν ¹⁶ ουχ υμεισ με εξελεξασθε

αλλ εγω εξελεξαμην υμας και εθηκα υμας ινα υμεις υπαγητε και καρπον φερητε και ο καρπος υμων μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν ¹⁷ ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλους ¹⁸ ει ο κοσμος υμας μισει γινωσκετε **1097 V-PAI-2P** οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν ¹⁹ ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμος αν το ιδιον εφιλει οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμας εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμας ο κοσμος ²⁰ μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν και υμας διωξουσιν ει τον λογον μου ετηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν ²¹ αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν υμιν δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με ²² ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοις αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιας αυτων ²³ ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει ²⁴ ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοις α ουδεις αλλος πεποικηκεν αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου ²⁵ αλλ ινα πληρωθη ο λογος ο γεγραμμενος εν τω νομω αυτων οτι εμισησαν με δωρεαν ²⁶ οταν δε ελθη ο παρακλητος ον εγω πεμψω υμιν παρα του πατρος εκπορευεται εκεινος μαρτυρησει περι εμου ²⁷ και υμεις δε μαρτυρειτε οτι απ αρχησ μετ εμου εστε

16

¹ ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε ² αποσυναγωγους ποιησουσιν υμας αλλ ερχεται ωρα ινα πας ο αποκτεινας υμας δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω ³ και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε ⁴ αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχησ ουκ ειπον οτι μεθ υμων ημην ⁵ νυν δε υπαγω προς τον πεμψαντα με και ουδεις εξ υμων ερωτα με που υπαγεισ ⁶ αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν ⁷ αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ εγω μη απελθω ο παρακλητος ουκ ελευσεται προς υμας εαν δε πορευθω

πεμψω αυτον προς υμας ⁸ και ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και περι κρισεως ⁹ περι αμαρτιας μεν οτι ου πιστευουσιν εις εμε ¹⁰ περι δικαιοσυνης δε οτι προς τον πατερα μου υπαγω και ουκετι θεωρειτε με ¹¹ περι δε κρισεως οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται ¹² ετι πολλα εχω λεγειν υμιν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι ¹³ οταν δε ελθη εκεινος το πνευμα της αληθειας οδηγησει υμας εις πασαν την αληθειαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα αν ακουση λαλησει και τα ερχομενα αναγγελει υμιν ¹⁴ εκεινος εμε δοξασει οτι εκ του εμου ληψεται και αναγγελει υμιν ¹⁵ παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελει υμιν ¹⁶ μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με οτι υπαγω προς τον πατερα ¹⁷ ειπον ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι εγω υπαγω προς τον πατερα ¹⁸ ελεγον ουν τουτο τι εστιν ο λεγει το μικρον ουκ οιδαμεν τι λαλει ¹⁹ εγνω ουν ο ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοις περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με ²⁰ αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος χαρησεται υμεις δε λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εις χαραν γενησεται ²¹ η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι ηλθεν η ωρα αυτης οταν δε γεννηση το παιδιον ουκετι μνημονευει της θλιψεως δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον ²² και υμεις ουν λυπην μεν νυν εχετε παλιν δε οψομαι υμας και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων ²³ και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν οτι οσα αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δωσει υμιν ²⁴ εωσ αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και ληψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη ²⁵ ταυτα εν παροιμιασ λελαληκα υμιν αλλ ερχεται ωρα οτε ουκετι εν παροιμιασ λαλησω υμιν αλλα παρρησια περι του πατρος αναγγελω υμιν ²⁶ εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω

ερωτησω τον πατερα περι υμων ²⁷ αυτος γαρ ο πατηρ φιλει υμας οτι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα του θεου εξηλθον ²⁸ εξηλθον παρα του πατρος και εληλυθα εις τον κοσμον παλιν αφημι τον κοσμον και πορευομαι προς τον πατερα ²⁹ λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ιδε νυν παρρησια λαλεις και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεις ³⁰ νυν οιδαμεν οτι οιδας παντα και ου χρειαν εχεις ινα τισ σε ερωτα εν τω τω πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθες ³¹ απεκριθη αυτοις ο ιησους αρτι πιστευετε ³² ιδου ερχεται ωρα και νυν εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια και εμε μονον αφητε και ουκ ειμι μονος οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν ³³ ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω θλιψιν εχετε αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα τον κοσμον

17

¹ ταυτα ελαλησεν ο ιησους και επηρεν τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον και ειπεν πατερ εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα και ο υιος σου δοξαση σε ² καθως εδωκας αυτω εξουσιαν πασης σαρκος ινα παν ο δεδωκας αυτω δωσει αυτοις ζωην αιωνιον ³ αυτη δε εστιν η αιωνιος ζωη ινα γινωσκωσιν σε τον μονον αληθινον θεον και ον απεστειλας ιησουν χριστον ⁴ εγω σε εδοξασα επι της γης το εργον ετελειωσα ο δεδωκας μοι ινα ποιησω ⁵ και νυν δοξασον με συ πατερ παρα σεαυτω τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον ειναι παρα σοι ⁶ εφανερωσα σου το ονομα τοις ανθρωποις ους δεδωκας μοι εκ του κοσμου σοι ησαν και εμοι αυτοους δεδωκας και τον λογον σου τηρηκασιν ⁷ νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δεδωκας μοι παρα σου εστιν ⁸ οτι τα ρηματα α δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας ⁹ εγω περι αυτων ερωτω ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκας μοι οτι σοι εισιν ¹⁰ και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και δεδοξασμαι εν αυτοις ¹¹ και ουκετι ειμι εν τω κοσμω και ουτοι εν τω κοσμω εισιν και εγω προς σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον αυτοους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις ¹² οτε ημην μετ αυτων εν τω κοσμω εγω ετηρουν αυτοους εν τω ονοματι σου

ους δεδωκας μοι εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιος της απωλειας ινα η γραφη πληρωθη ¹³ νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν αυτοις ¹⁴ εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου και ο κοσμος εμισεσεν αυτοους οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου ¹⁵ ουκ ερωτω ινα αρησ αυτοους εκ του κοσμου αλλ ινα τηρησησ αυτοους εκ του πονηρου ¹⁶ εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω εκ του κοσμου ουκ ειμι ¹⁷ αγιασον αυτοους εν τη αληθεια σου ο λογος ο σος αληθεια εστιν ¹⁸ καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον καγω απεστειλα αυτοους εις τον κοσμον ¹⁹ και υπερ αυτων εγω αγιαζω εμαυτον ινα και αυτοι ωσιν ηγιασμενοι εν αληθεια ²⁰ ου περι τουτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευοντων δια του λογου αυτων εις εμε ²¹ ινα παντες εν ωσιν καθως συ πατερ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν εν ωσιν ινα ο κοσμος πιστευση οτι συ με απεστειλας ²² και εγω την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν εσμεν ²³ εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εις εν και ινα γινωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησας αυτοους καθως εμε ηγαπησας ²⁴ πατερ ους δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην εδωκας μοι οτι ηγαπησας με προ καταβολης κοσμου ²⁵ πατερ δικαιε και ο κοσμος σε ουκ εγνω εγω δε σε εγνω και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλας ²⁶ και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησας με εν αυτοις η καγω εν αυτοις

18

¹ ταυτα ειπων ο ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου ² ηδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχθη ο ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου ³ ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερων και φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων ⁴ ιησους ουν ειδωσ παντα τα ερχομενα επ αυτον εξελθων ειπεν αυτοις τινα ζητειτε

⁵ απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοις ο ιησους εγω ειμι εισηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων ⁶ ωσ ουν ειπεν αυτοις οτι εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω και επεσον χαμαι ⁷ παλιν ουν αυτους επηρωτησεν τινα ζητειτε οι δε ειπον ιησουν τον ναζωραιον ⁸ απεκριθη ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε αφετε τουτους υπαγειν ⁹ ινα πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ους δεδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδενα ¹⁰ σιμων ουν πετρος εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερεως δουλον και απεκοψεν αυτου το ωτιον το δεξιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχος ¹¹ ειπεν ουν ο ιησους τω πετρω βαλε την μαχαιραν εις την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο ¹² η ουν σπειρα και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν και εδησαν αυτον ¹³ και απηγαγον αυτον προς ανναν πρωτον ην γαρ πενθερος του καιαφα ος ην αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου ¹⁴ ην δε καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον απολεσθαι υπερ του λαου ¹⁵ ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετρος και ο αλλος μαθητης ο δε μαθητης εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησου εις την αυλην του αρχιερεως ¹⁶ ο δε πετρος εισηκει προσ τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητης ο αλλος ος ην γνωστος τω αρχιερει και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον ¹⁷ λεγει ουν η παιδισκη η θυρωρος τω πετρω μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινος ουκ ειμι ¹⁸ εισηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποηκοτες οτι ψυχος ην και εθερμαινοντο ην δε μετ αυτων ο πετρος εστως και θερμαινομενος ¹⁹ ο ουν αρχιερευς ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου ²⁰ απεκριθη αυτω ο ιησους εγω παρρησια ελαλησα τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα εν συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντοτε οι ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν ²¹ τι με επερωτας επερωτησεν τους ακηκοοτας τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω ²² ταυτα δε αυτου ειποντος εις των υπηρετων παρεστηκως εδωκεν ραπισμα τω

ιησου ειπων ουτως αποκρινη τω αρχιερει ²³ απεκριθη αυτω ο ιησους ει κακως ελαλησα μαρτυρησον περι του κακου ει δε καλωσ τι με δερεις ²⁴ απεστειλεν αυτον ο αννας δεδεμενον προς καιαφαν τον αρχιερα ²⁵ ην δε σιμων πετρος εστως και θερμαινομενος ειπον ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρνησατο ουν εκεινος και ειπεν ουκ ειμι ²⁶ λεγει εις εκ των δουλων του αρχιερεως συγγενησων ου απεκοψεν πετρος το ωτιον ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω μετ αυτου ²⁷ παλιν ουν ηρνησατο ο πετρος και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν ²⁸ αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωι και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν αλλ ινα φαγωσιν το πασχα ²⁹ εξηλθεν ουν ο πιλατος προς αυτους και ειπεν τινα κατηγοριαν φερετε κατα του ανθρωπου τουτου ³⁰ απεκριθησαν και ειπον αυτω ει μη ην ουτος κακοποιος ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον ³¹ ειπεν ουν αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα ³² ινα ο λογος του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαινων ποιω θανατω εμελλεν αποθνησκειν ³³ εισηλθεν ουν εις το πραιτωριον παλιν ο πιλατος και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ³⁴ απεκριθη αυτω ο ιησους αφ εαυτου συ τουτο λεγεις η αλλοι σοι ειπον περι εμου ³⁵ απεκριθη ο πιλατος μητι εγω ιουδαιος ειμι το εθνος το σον και οι αρχιερεις παρεδωκαν σε εμοι τι εποιησας ³⁶ απεκριθη ιησους η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται αν οι εμοι ηγωνιζοντο ινα μη παραδοθω τοις ιουδαιοις νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν ³⁷ ειπεν ουν αυτω ο πιλατος ουκουν βασιλευς ει συ απεκριθη ιησους συ λεγεις οτι βασιλευς ειμι εγω εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη αληθεια πασ οων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνης ³⁸ λεγει αυτω ο πιλατος τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προς τους ιουδαιους και λεγει αυτοις εγω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω ³⁹ εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν απολυσω εν τω πασχα βουλεσθε ουν

υμιν απολυσω τον βασιλεα των ιουδαιων ⁴⁰ εκραυγασαν ουν παλιν παντες λεγοντες μη τουτον αλλα τον βαραββαν ην δε ο βαραββας ληστης

19

¹ τοτε ουν ελαβεν ο πιλατος τον ιησουν και εμαστιγωσεν ² και οι στρατιωται πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και ιματιον πορφυρου περιεβαλον αυτον ³ και ελεγον χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων και εδιδουν αυτω ραπισματα ⁴ εξηλθεν ουν παλιν εξω ο πιλατος και λεγει αυτοις ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι εν αυτω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω ⁵ εξηλθεν ουν ο ιησους εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρου ιματιον και λεγει αυτοις ιδε ο ανθρωπος ⁶ οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και σταυρωσατε εγω γαρ ουχ ευρισκω εν αυτω αιτιαν ⁷ απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεις νομον εχομεν και κατα τον νομον ημων οφειλει αποθανειν οτι εαυτον υιον θεου εποιησεν ⁸ οτε ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον λογον μαλλον εφοβηθη ⁹ και εισηλθεν εις το πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου ποθεν ει συ ο δε ιησους αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω ¹⁰ λεγει ουν αυτω ο πιλατος εμοι ου λαλεις ουκ οιδας οτι εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε και εξουσιαν εχω απολυσαι σε ¹¹ απεκριθη ιησους ουκ ειχες εξουσιαν ουδεμιαν κατ εμου ει μη ην σοι δεδομενον ανωθεν δια τουτο ο παραδιδουσ με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει ¹² εκ τουτου εξητει ο πιλατος απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι εκραζον λεγοντες εαν τουτον απολυσης ουκ ει φιλος του καισαρος πας ο βασιλεα εαυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι ¹³ ο ουν πιλατος ακουσας τουτον τον λογον ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν επι του βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον εβραϊστι δε γαββαθα ¹⁴ ην δε παρασκευη του πασχα ωρα δε ωσει εκτη και λεγει τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευς υμων ¹⁵ οι δε εκραυγασαν αρον αρον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος τον βασιλεα υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι αρχιερεις ουκ

εχομεν βασιλεα ει μη καισαρα ¹⁶ τοτε ουν παρεδωκεν αυτον αυτοις ινα σταυρωθη παρελαβον δε τον ιησουν και ηγαγον ¹⁷ και βασταζων τον σταυρον αυτου εξηλθεν εις τοπον λεγομενον κρaniu τοπον ος λεγεται εβραϊστι γολγοθα ¹⁸ οπου αυτον εσταυρωσαν και μετ αυτου αλλους δυο εντευθεν και εντευθεν μεσον δε τον ιησουν ¹⁹ εγραψεν δε και τιτλον ο πιλατος και εθηκεν επι του σταυρου ην δε γεγραμμενον ιησους ο ναζωραιος ο βασιλευς των ιουδαιων ²⁰ τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυσ ην ο τοπος της πολεως οπου εσταυρωθη ο ιησους και ην γεγραμμενον εβραϊστι ελληνιστι ρωμαιστι ²¹ ελεγον ουν τω πιλατω οι αρχιερεις των ιουδαιων μη γραφε ο βασιλευς των ιουδαιων αλλ οτι εκεινος ειπεν βασιλευς ειμι των ιουδαιων ²² απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα ²³ οι ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα μερη εκαστω στρατιωτη μερος και τον χιτωνα ην δε ο χιτων αραφος εκ των ανωθεν υφαντος δι ολου ²⁴ ειπον ουν προς αλληλους μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται ινα η γραφη πληρωθη η λεγουσα διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν ²⁵ εισηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητρος αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια η μαγδαληνη ²⁶ ιησους ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη μητρι αυτου γυναι ιδου ο υιος σου ²⁷ ειτα λεγει τω μαθητη ιδου η μητηρ σου και απ εκεινησ της ωρας ελαβεν ο μαθητης αυτην εις τα ιδια ²⁸ μετα τουτο ιδων ο ιησους οτι παντα ηδη τετελεσται ινα τελειωθη η γραφη λεγει διψω ²⁹ σκευος ουν εκειτο οξους μεστον οι δε πλησαντες σπογγον οξους και υσσωπω περιθεντες προσηνεγκαν αυτου τω στοματι ³⁰ οτε ουν ελαβεν το οξος ο ιησους ειπεν τετελεσται και κλινας την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα ³¹ οι ουν ιουδαιοι ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω επει παρασκευη ην ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν ³² ηλθον

ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω³³ επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον αυτον ηδη τεθνηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη³⁴ αλλ εισ των στρατιωτων λογχη αυτου την πλευραν ενυξεν και ευθεωσ εξηλθεν αιμα και υδωρ³⁵ και ο εωρακωσ μεμαρτυρηκεν και αληθινη εστιν αυτου η μαρτυρια κακεινος οιδεν οτι αληθη λεγει ινα υμεις πιστευσητε³⁶ εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οστουν ου συντριβησεται απ αυτου³⁷ και παλιν ετερα γραφη λεγει οφονται εισ ον εξεκεντησαν³⁸ μετα ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον ιωσηφ ο απο αριμαθαιασιων μαθητης του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επετρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα του ιησου³⁹ ηλθεν δε και νικοδημος ο ελθων προς τον ιησουν νυκτος το πρωτον φερων μιγμα σμυρνης και αλοησ ως λιτρας εκατον⁴⁰ ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο εν οθονιοις μετα των αρωματων καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν⁴¹ ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ετεθη⁴² εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι εγγυσ ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν

20

¹ τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαληνη ερχεται πρωι σκοτιας ετι ουσης εισ το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου² τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ιησους και λεγει αυτοις ηραν τον κυριον εκ του μνημειου και ουκ οιδαμεν που εθηκαν αυτον³ εξηλθεν ουν ο πετρος και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εισ το μνημειον⁴ ετρεχον δε οι δυο ομου και ο αλλος μαθητης προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτος εισ το μνημειον⁵ και παρακυψας βλεπει κειμενα τα οθονια ου μεντοι εισηλθεν⁶ ερχεται ουν σιμων πετρος ακολουθων αυτω και εισηλθεν εισ το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα⁷ και το σουδαριον ο ην επι της κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρισ εντετυλιγμενον εισ

ενα τοπον⁸ τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εισ το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν⁹ ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι¹⁰ απηλθον ουν παλιν προς εαυτους οι μαθηται¹¹ μαρια δε ειστηκει προς το μνημειον κλαιουσα εξω ως ουν εκλαιεν παρεκυψεν εισ το μνημειον¹² και θεωρει δυο αγγελους εν λευκοις καθεζομενους ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν οπου εκειτο το σωμα του ιησου¹³ και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι κλαιεις λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον μου και ουκ οίδα που εθηκαν αυτον¹⁴ και ταυτα ειπουσα εστραφη εισ τα οπισω και θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ιησους εστιν¹⁵ λεγει αυτη ο ιησους γυναι τι κλαιεις τινα ζητεις εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασας αυτον ειπε μοι που εθηκας αυτον καγω αυτον αρω¹⁶ λεγει αυτη ο ιησους μαρια στραφεισα εκεινη λεγει αυτω ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε¹⁷ λεγει αυτη ο ιησους μη μου απτου ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα μου πορευου δε προς τους αδελφους μου και ειπε αυτοις αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων¹⁸ ερχεται μαρια η μαγδαληνη απαγγελουσα τοις μαθηταις οτι εωρακεν τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη¹⁹ ουσης ουν οψιας τη ημερα εκεινη τη μια των σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται συνηγμενοι δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και εστη εισ το μεσον και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν²⁰ και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τας χειρας και την πλευραν αυτου εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον²¹ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους παλιν ειρηνη υμιν καθως απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμας²² και τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει αυτοις λαβετε πνευμα αγιον²³ αν τινων αφητε τας αμαρτιας αφιενται αυτοις αν τινων κρατητε κεκρατηνται²⁴ θωμας δε εισ εκ των δωδεκα ο λεγομενος διδυμος ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ο ιησους²⁵ ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον κυριον ο δε ειπεν αυτοις εαν μη ιδω εν ταις χερσιν αυτου τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εισ τον τυπον των ηλων και βαλω την χειρα

μου εις την πλευραν αυτου ου μη πιστευσω ²⁶ και μεθ ημερας οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και θωμας μετ αυτων ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων και εστη εις το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν ²⁷ ειτα λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τας χειρας μου και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου και μη γινου απιστος αλλα πιστος ²⁸ και απεκριθη θωμας και ειπεν αυτω ο κυριος μου και ο θεος μου ²⁹ λεγει αυτω ο ιησους οτι εωρακας με πεπιστευκας μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες ³⁰ πολλα μεν ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους ενωπιον των μαθητων αυτου α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω ³¹ ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευσητε οτι ιησους εστιν ο χριστος ο υιος του θεου και ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου

21

¹ μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως ² ησαν ομου σιμων πετρος και θωμας ο λεγομενος διδυμος και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιας και οι του ζεβεδαιου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο ³ λεγει αυτοις σιμων πετρος υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν σοι εξηλθον και ενεβησαν εις το πλοιον ευθυσ και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν ⁴ πρωιας δε ηδη γενομενης εστη ο ιησους εις τον αιγιαλον ου μεντοι ηδειςαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν ⁵ λεγει ουν αυτοις ο ιησους παιδια μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου ⁶ ο δε ειπεν αυτοις βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και ουκετι αυτο ελκυσαι ισχυσαν απο του πληθους των ιχθυων ⁷ λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων ουν πετρος ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεζωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν ⁸ οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της γης αλλ ως απο πηχων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων ⁹ ως ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον

¹⁰ λεγει αυτοις ο ιησους ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν ¹¹ ανεβη σιμων πετρος και ειλικυσεν το δικτυον επι της γης μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντα τριων και τοσουτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον ¹² λεγει αυτοις ο ιησους δευτε αριστησατε ουδεις δε ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος εστιν ¹³ ερχεται ουν ο ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιως ¹⁴ τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ο ιησους τοις μαθηταις αυτου εγερθεις εκ νεκρων ¹⁵ οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων ιωνα αγαπας με πλειον τουτων ^{3778 D-GPM} λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω βοσκε τα αρνια μου ¹⁶ λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωνα αγαπας με λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατα μου ¹⁷ λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωνα φιλεισ με ελυπηθη ο πετρος οτι ειπεν αυτω το τριτον φιλεισ με και ειπεν αυτω κυριε συ παντα οιδας συ γινωσκεις οτι φιλω σε λεγει αυτω ο ιησους βοσκε τα προβατα μου ¹⁸ αμην αμην λεγω σοι οτε ης νεωτερος εξωννυεσ σεαυτον και περιεπατεισ οπου ηθελεσ οταν δε γηρασης εκτενεισ τας χειρας σου και αλλοσ σε ζωσει και οισει οπου ου θελεισ ¹⁹ τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι ²⁰ επιστραφεισ δε ο πετρος βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα οσ και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το στηθος αυτου και ειπεν κυριε τις εστιν ο παραδιδουσ σε ²¹ τουτον ιδων ο πετρος λεγει τω ιησου κυριε ουτος δε τι ²² λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προσ σε ακολουθει μοι ²³ εξηλθεν ουν ο λογος ουτος εις τουσ αδελφους οτι ο μαθητης εκεινος ουκ αποθνησκει και ουκ ειπεν αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προσ σε ²⁴ ουτος εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι τουτων και γραψας ταυτα και οιδαμεν οτι αληθης εστιν η μαρτυρια αυτου ²⁵ εστιν δε και αλλα πολλα οσα εποιησεν ο ιησους ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδε αυτον οιμαι τον κοσμον χωρησαι τα γραφομενα βιβλια αμην

ΠΡΑΞΕΙΣ

1 τον μεν πρωτον λογον εποιησαμην περι παντων ω θεοφιλε ων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν 2 αχρι ησ ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανεληφθη 3 οισ και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσαρακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου 4 και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου 5 οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας 6 οι μεν ουν συνελθοντες επηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ 7 ειπεν δε προς αυτους ουχ υμων εστιν γνωμαι χρονουσ η καιρουσ ουσ ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια 8 αλλα ληψεσθε δυναμιν επελθοντοσ του αγιου πνευματος εφ υμασ και εσεσθε μοι μαρτυρεσ εν τε ιερουσαλημ και εν παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εωσ εσχατου της γησ 9 και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων 10 και ωσ ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρεσ δυο παρειστηκεισαν αυτοις εν εσθητι λευκη 11 οι και ειπον ανδρεσ γαλιλαιοι τι εστηκατε εμβλεποντες εις τον ουρανον ουτοσ ο ιησους ο αναληφθεισ αφ υμων εις τον ουρανον ουτωσ ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον 12 τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορουσ του καλουμενου ελαιωνοσ ο εστιν εγγυσ ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον 13 και οτε εισηλθον ανεβησαν εις το υπερων ου ησαν καταμενοντες ο τε πετροσ και ιακωβοσ και ιωαννης και ανδρεασ φιλιπποσ και θωμασ βαρθολομαιοσ και ματθαιοσ ιακωβοσ αλφαιου και σιμων ο ζηλωτησ και ιουδασ ιακωβου 14 ουτοι παντεσ ησαν προσκαρτεροντεσ ομοθυμαδον τη προσευχη και τη δεησει συν γυναιξιν και μαρια τη μητρι του ιησου και συν τοις

αδελφοις αυτου 15 και εν ταισ ημεραισ ταυταισ αναστασ πετροσ εν μεσω των μαθητων ειπεν ην τε οχλοσ ονοματων επι το αυτο ωσ εκατον εικοσι 16 ανδρεσ αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην ταυτην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματοσ δαυιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοις συλλαβουσιν τον ιησουν 17 οτι κατηριθμημενοσ ην συν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιασ ταυτησ 18 ουτοσ μεν ουν εκτησατο χωριον εκ μισθου της αδικιασ και πρηνησ γενομενοσ ελακησεν μεσοσ και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου 19 και γνωστον εγενετο πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω αυτων ακελδαμα τουτ εστιν χωριον αιματοσ 20 γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γενηθητω η επαυλισ αυτου ερημοσ και μη εστω ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβοι ετεροσ 21 δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω εν ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημασ ο κυριοσ ιησους 22 αρξαμενοσ απο του βαπτισματοσ ιωαννου εωσ της ημερασ ησ ανεληφθη αφ ημων μαρτυρα της αναστασεωσ αυτου γενεσθαι συν ημιν ενα τουτων 23 και εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαβαν οσ επεκληθη ιουστοσ και ματθιαν 24 και προσευξαμενοι ειπον συ κυριε καρδιογνωστα παντων αναδειξον ον εξελεξω εκ τουτων των δυο ενα 25 λαβειν τον κληρον της διακονιασ ταυτησ και αποστολησ εξ ησ παρεβη ιουδασ πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον 26 και εδωκαν κληρουσ αυτων και επεσεν ο κληροσ επι ματθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων

2

1 και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστησ ησαν απαντεσ ομοθυμαδον επι το αυτο 2 και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχοσ ωσπερ φερομενησ πνοησ βιαιασ και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι 3 και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυροσ εκαθισεν τε εφ ενα εκαστον αυτων 4 και επλησθησαν απαντεσ πνευματοσ αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραισ γλωσσαισ καθωσ το πνευμα εδιδου αυτοις αποφθεγγεσθαι 5 ησαν δε

εν ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον ⁶ γενομενησ δε της φωνησ ταυτησ συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη οτι ηκουον εισ εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων ⁷ εξισταντο δε παντες και εθαυμαζον λεγοντες προς αλληλους ουκ ιδου παντες ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι ⁸ και πως ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν ⁹ παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν ¹⁰ φρυγιαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυησ της κατα κυρηνην και οι επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και προσηλυτοι ¹¹ κρητες και αραβες ακουομεν λαλουντων αυτων ταισ ημετεραισ γλωσσαισ τα μεγαλεια του θεου ¹² εξισταντο δε παντες και διηπορουν αλλοσ προς αλλον λεγοντες τι αν θελοι τουτο ειναι ¹³ ετεροι δε χλευαζοντες ελεγον οτι γλευκουσ μεμεστωμενοι εισιν ¹⁴ σταθεισ δε πετροσ συν τοισ ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου και απεφθεγξατο αυτοισ ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου ¹⁵ ου γαρ ως υμεις υπολαμβάνετε ουτοι μεθυουσιν εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερασ ¹⁶ αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ ¹⁷ και εσται εν ταισ εσχαταισ ημεραισ λεγει ο θεοσ εκχεω απο του πνευματοσ μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων και οι νεανισκοι υμων ορασεισ οψονται και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνια ενυπνιασθησονται ¹⁸ και γε επι τουσ δουλουσ μου και επι τασ δουλασ μου εν ταισ ημεραισ εκειναισ εκχεω απο του πνευματοσ μου και προφητευσουσιν ¹⁹ και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γησ κατω αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου ²⁰ ο ηλιοσ μεταστραφησεται εισ σκοτοσ και η σεληνη εισ αιμα πριν η ελθειν την ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη ²¹ και εσται πασ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται ²² ανδρες ισραηλιται ακουσατε τουσ λογουσ τουτουσ ιησουν τον ναζωραιον ανδρα απο του θεου αποδεδειγμενον εισ

υμασ δυναμεσιν και τερασιν και σημειοισ οιοσ ποιησεν δι αυτου ο θεοσ εν μεσω υμων καθωσ και αυτοι οιδατε ²³ τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον λαβοντες δια χειρων ανομων προσπηξαντες ανειλετε ²⁴ ον ο θεοσ ανεστησεν λυσασ τασ ωδινασ του θανατου καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου ²⁵ δαυιδ γαρ λεγει εισ αυτον προρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντοσ οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω ²⁶ δια τουτο ευφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι ²⁷ οτι ουκ εγκαταλειψεισ την ψυχην μου εισ αδου ουδε δωσεισ τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν ²⁸ εγνωρισασ μοι οδουσ ζωησ πληρωσεισ με ευφροσυνησ μετα του προσωπου σου ²⁹ ανδρες αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιασ προς υμασ περι του πατριαρχου δαυιδ οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερασ ταυτησ ³⁰ προφητησ ουν υπαρχων και ειδωσ οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεοσ εκ καρπου της οσφυοσ αυτου το κατα σαρκα αναστησειν τον χριστον καθισαι επι του θρονου αυτου ³¹ προιδων ελαλησεν περι της αναστασεωσ του χριστου οτι ου κατελειφθη η ψυχη αυτου εισ αδου ουδε η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν ³² τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεοσ ου παντες ημεις εσμεν μαρτυρεσ ³³ τη δεξια ουν του θεου υψωθεισ την τε επαγγελιαν του αγιου πνευματοσ λαβων παρα του πατροσ εξεχεεν τουτο ο νυν υμεις βλεπετε και ακουετε ³⁴ ου γαρ δαυιδ ανεβη εισ τουσ ουρανουσ λεγει δε αυτοσ ειπεν ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου ³⁵ εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου ³⁶ ασφαλωσ ουν γινωσκετω πασ οικοσ ισραηλ οτι και κυριον και χριστον αυτον ο θεοσ ποιησεν τουτον τον ιησουν ον υμεις εσταυρωσατε ³⁷ ακουσαντες δε κατενυγησαν τη καρδια ειπον τε προς τον πετρον και τουσ λοιπουσ αποστολουσ τι ποιησομεν ανδρες αδελφοι ³⁸ πετροσ δε εφη προς αυτοουσ μετανοησατε και βαπτισθητω εκαστοσ υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου εισ αφεσιν αμαρτιων και ληψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματοσ ³⁹ υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοισ

τεκνοίς υμών και πᾶσιν τοῖς εἰς μακρὰν ὁσους ἂν προσκαλεσῆται κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ⁴⁰ ἑτεροῖς τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτυρετο και παρεκαλει λεγων σωθητε ἀπο τῆς γενεᾶς τῆς σκολίας ταύτης ⁴¹ οἱ μὲν οὖν ἀσμένως ἀποδεξαμένοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν και προσετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλια ⁴² ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδασκίᾳ τῶν ἀποστόλων και τῇ κοινῶνιαι και τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου και ταῖς προσευχαῖς ⁴³ ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος πολλὰ τε τεράτια και σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο ⁴⁴ πάντες δὲ οἱ πιστευόντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ και εἶχον ἀπάντα κοινὰ ⁴⁵ και τὰ κτήματα και τὰς ὑπαρξίαις ἐπιπράσκον και διεμερίζον αὐτὰ πᾶσιν καθὼς ἂν τις χρεῖαν εἶχεν ⁴⁶ καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ κλῶντες τε κατ' οἶκον ἄρτον μετελαμβάνον τροφήν ἐν ἀγαλλίᾳ και ἀφελότητι καρδίας ⁴⁷ αἰνούντες τὸν θεὸν και ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαὸν ὁ δὲ κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ

3

¹ ἐπὶ τὸ αὐτὸ δὲ πέτρος και ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην ² και τὶς ἀνὴρ χῶλος ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπαρχῶν ἐβάσταζετο ὄν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὠραῖαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν ³ ὅς ἰδὼν πέτρον και ἰωάννην μέλλοντας εἰσεῖναι εἰς τὸ ἱερὸν ἠρώτα ἐλεημοσύνην ⁴ ἀτενίσασθε δὲ πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ ἰωάννῃ εἶπεν βλέψον εἰς ἡμᾶς ⁵ ὁ δὲ ἐπειχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν ⁶ εἶπεν δὲ πέτρος ἀργύριον και χρυσιὸν οὐχ ὑπαρχεῖ μοι ὁ δὲ ἔχω τοῦτο σοὶ δίδωμι ἐν τῷ ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ ναζωραίου ἐγείραι και περιπατεῖ ⁷ και πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἠγείρεν παραχρήμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις και τὰ σφυρὰ ⁸ και ἐξαλλόμενος ἐστή και περιεπάτει και εἰσηλθεν σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν και ἀλλόμενος και αἰνῶν τὸν θεὸν ⁹ και εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα και αἰνούντα τὸν θεὸν ¹⁰ ἐπεγίνωσκον τε αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην

καθημένος ἐπὶ τῇ ὠραῖᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ και ἐπλησθησαν θαμβοὺς και ἐκστασεὺς ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ ¹¹ κρατούντος δὲ τοῦ ἰαθεντοῦ χῶλου τὸν πέτρον και ἰωάννην συνεδράμεν πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῆς στοᾶς τῆς καλουμένης σολομώντος ἐκθαμβοὶ ¹² ἰδὼν δὲ πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαὸν ἄνδρες ἰσραηλίται τι θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ ἢ ἡμῖν τι ἀτενίζετε ὡς ἰδία δύναμις ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκοσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτὸν ¹³ ὁ θεὸς ἀβραὰμ και ἰσαὰκ και ἰακώβ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδοξάσεν τὸν παῖδα αὐτοῦ ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς μὲν παρέδωκατε και ἠρνήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον πλάτου κρίναντος ἐκείνου ἀπολυεῖν ¹⁴ ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον και δίκαιον ἠρνήσασθε και ἠτήσασθε ἀνδρα φονεᾶ χάρισθῆναι ὑμῖν ¹⁵ τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτεῖνατε ὃν ὁ θεὸς ἠγείρεν ἐκ νεκρῶν οὐ ἡμεῖς μαρτυροῦς ἐσμεν ¹⁶ και ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τούτου ὃν θεωρεῖτε και οἰδατε ἐστερεώσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ και ἡ πίστις ἢ δι' αὐτοῦ ἐδώκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν ¹⁷ και νῦν ἀδελφοὶ οἶδα ὅτι κατὰ ἀγνοίαν ἐπράξατε ὡσπερ και οἱ ἀρχόντες ὑμῶν ¹⁸ ὁ δὲ θεὸς ἂν προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ παθεῖν τὸν χριστὸν ἐπλήρωσεν οὕτως ¹⁹ μετανόησατε οὖν και ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ἐξάλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἀμαρτίας ὡς ἂν ἐλθῶσιν καιροὶ ἀναψύξεως ἀπο προσώπου τοῦ κυρίου ²⁰ και ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν χριστὸν ἰησοῦν ²¹ ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δεξασθῆναι ἀχρὶ χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπ' αἰῶνος ²² μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμε αὐτοῦ ἀκουσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς ²³ ἐστὶ δὲ πάσα ψυχὴ ἢ τις εἰάν μὴ ἀκουσῇ τοῦ προφήτου ἐκείνου ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ ²⁴ και πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπο σαμουὴλ και τῶν καθεξῆς ὅσοι ἐλάλησαν και κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας ²⁵ ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν και τῆς διαθήκης ἢς διετέτο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν λεγὼν πρὸς ἀβραὰμ και ἐν τῷ σπέρματι σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατρίαι

της γης ²⁶ υμιν πρωτον ο θεος αναστησας τον παιδα αυτου ιησουν απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων

4

¹ λαλουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν αυτοις οι ιερεις και ο στρατηγος του ιερου και οι σαδδουκαιοι ² διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτους τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν των νεκρων ³ και επεβαλον αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη ⁴ πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγενηθη ο αριθμος των ανδρων ωσει χιλιαδες πεντε ⁵ εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τους αρχοντας και πρεσβυτερους και γραμματεις εις ιερουσαλημ ⁶ και ανναν τον αρχιερα και καιαφαν και ιωαννην και αλεξανδρον και οσοι ησαν εκ γενους αρχιερατικου ⁷ και στησαντες αυτους εν μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεις ⁸ τοτε πετρος πλησθεισ πνευματος αγιου ειπεν προς αυτους αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι του ισραηλ ⁹ ει ημεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενους εν τινι 5101 I-DSN ουτος σεσωσται ¹⁰ γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτος παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιης ¹¹ ουτος εστιν ο λιθος ο εξουθενηθεισ υφ υμων των οικοδομουντων ο γενομενος εις κεφαλην γωνιας ¹² και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουτε γαρ ονομα εστιν ετερον το δεδομενον εν ανθρωποις εν ω δει σωθηναι ημας ¹³ θεωρουντες δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω ιησου ησαν ¹⁴ τον δε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοις εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν ¹⁵ κελυσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον προς αλληλους ¹⁶ λεγοντες τι ποιησομεν τοις ανθρωποις τουτοις οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοις

κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αρνησασθαι ¹⁷ αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλη απειλησομεθα αυτοις μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων ¹⁸ και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν αυτοις το καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του ιησου ¹⁹ ο δε πετρος και ιωαννης αποκριθεντες προς αυτους ειπον ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε ²⁰ ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδομεν και ηκουσαμεν μη λαλειν ²¹ οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασονται αυτους δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι ²² ετων γαρ ην πλειονων τεσσαρακοντα ο ανθρωπος εφ ον εγεγονει το σημειον τουτο της ιασεωσ ²³ απολυθεντες δε ηλθον προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπον ²⁴ οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον θεον και ειπον δεσποτα συ ο θεος ο ποιησας τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις ²⁵ ο δια στοματος δαυιδ παιδος σου ειπων ινα τι εφρυαζαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα ²⁶ παρεστησαν οι βασιλεις της γης και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου ²⁷ συνηχθησαν γαρ επ αληθειας επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισας ηρωδησ τε και ποντιος πιλατος συν εθνεσιν και λαοις ισραηλ ²⁸ ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη σου προωρισεν γενεσθαι ²⁹ και τα νυν κυριε επιδε επι τας απειλας αυτων και δος τοις δουλοις σου μετα παρρησιας πασης λαλειν τον λογον σου ³⁰ εν τω την χειρα σου εκτεινειν σε εις ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου ³¹ και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιας ³² του δε πληθους των πιστευσαντων ην η καρδια και η ψυχη μια και ουδε εις τι των υπαρχοντων αυτων ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην αυτοις απαντα κοινα ³³ και μεγαλη δυναμει απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασεωσ του κυριου

ιησου χαρισ τε μεγαλη ην επι παντας αυτους ³⁴ ουδε γαρ ενδεισ τισ υπηρχεν εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας τιμας των πιπρασκομενων ³⁵ και ετιθουν παρα τους ποδας των αποστολων διεδιδото δε εκαστω καθοτι αν τισ χρειαν ειχεν ³⁶ ιωσησ δε ο επικληθεισ βαρναβασ απο των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον υιοσ παρακλησεωσ λευιτησ κυπριοσ τω γενει ³⁷ υπαρχοντοσ αυτω αγρου πωλησασ ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν παρα τους ποδας των αποστολων

5

¹ ανηρ δε τισ ανανιασ ονοματι συν σαπφειρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα ² και ενοσφισατο απο της τιμησ συνειδυιασ και της γυναικοσ αυτου και ενεγκασ μεροσ τι παρα τους ποδας των αποστολων εθηκεν ³ ειπεν δε πετροσ ανανια δια τι επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι σε απο της τιμησ του χωριου ⁴ ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο ουκ εψευσω ανθρωποισ αλλα τω θεω ⁵ ακουων δε ο ανανιασ τους λογουσ τουτουσ πεσων εξεψυξεν και εγενετο φοβοσ μεγασ επι παντας τους ακουοντασ ταυτα ⁶ ανασταντες δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντες εθαψαν ⁷ εγενετο δε ωσ ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονοσ εισηλθεν ⁸ απεκριθη δε αυτη ο πετροσ ειπε μοι ει τοσουτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι τοσουτου ⁹ ο δε πετροσ ειπεν προσ αυτην τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι ποδεσ των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε ¹⁰ επεσεν δε παραχρημα παρα τους ποδας αυτου και εξεψυξεν εισελθοντες δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντες εθαψαν προσ τον ανδρα αυτησ ¹¹ και εγενετο φοβοσ μεγασ εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντας τους ακουοντασ ταυτα ¹² δια δε των χειρων των αποστολων εγινετο σημεια και τερατα εν τω λαω πολλα και ησαν ομοθυμαδον απαντες εν τη στοα σολομωντοσ ¹³ των δε λοιπων ουδεις ετολμα κολλασθαι αυτοις

αλλ εμεγαλυνεν αυτουσ ο λαοσ ¹⁴ μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντες τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων ¹⁵ ωστε κατα τασ πλατειασ εκφερειν τουσ ασθeneισ και τιθεναι επι κλινων και κραββατων ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση τινι αυτων ¹⁶ συνηρχετο δε και το πληθοσ των περιξ πολεων εισ ιερουσαλημ φεροντες ασθeneισ και οχλουμενουσ υπο πνευματων ακαθαρτων οιτινεσ εθεραπευοντο απαντες ¹⁷ αναστασ δε ο αρχιερευσ και παντες οι συν αυτω η ουσαιρεισισ των σαδδουκαιων επλησθησαν ζηλου ¹⁸ και επεβαλον τασ χειρασ αυτων επι τουσ αποστολουσ και εθεντο αυτουσ εν τηρησει δημοσια ¹⁹ αγγελοσ δε κυριου δια της νυκτοσ ηνοιξεν τασ θυρασ της φυλακησ εξαγαγων τε αυτουσ ειπεν ²⁰ πορευεσθε και σταθεντες λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωησ ταυτησ ²¹ ακουσαντες δε εισηλθον υπο τον ορθρον εισ το ιερον και εδιδασκον παραγενομενοσ δε ο αρχιερευσ και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των υιων ισραηλ και απεστειλαν εισ το δεσμοωτηριον αχθηναι αυτουσ ²² οι δε υπηρεται παραγενομενοι ουχ ευρον αυτουσ εν τη φυλακη αναστρεψαντες δε απηγγειλαν ²³ λεγοντες οτι το μεν δεσμοωτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαλεια και τουσ φυλακασ εστωτασ προ των θυρων ανοιξαντες δε εσω ουδενα ευρομεν ²⁴ ωσ δε ηκουσαν τουσ λογουσ τουτουσ ο τε ιερευσ και ο στρατηγοσ του ιερου και οι αρχιερεισ διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο ²⁵ παραγενομενοσ δε τισ απηγγειλεν αυτοις οτι ιδου οι ανδρεσ ουσ εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον ²⁶ τοτε απελθων ο στρατηγοσ συν τοις υπηρεταις ηγαγεν αυτουσ ου μετα βιασ εφοβουντο γαρ τον λαον ινα μη λιθασθωσιν ²⁷ αγαγοντες δε αυτουσ εστησαν εν τω συνεδριω και επηρωτησεν αυτουσ ο αρχιερευσ ²⁸ λεγων ου παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχησ υμων και βουλεσθε επαγαγειν εφ ημασ το αιμα του ανθρωπου τουτου ²⁹ αποκριθεισ δε πετροσ και οι αποστολοι ειπον πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποισ ³⁰ ο θεοσ των πατερων ημων

ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου ³¹ τουτον ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων ³² και ημεις εσμεν αυτου μαρτυρες των ρηματων τουτων και το πνευμα δε το αγιον ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω ³³ οι δε ακουοντες διεπριοντο και εβουλευοντο ανελιν αυτους ³⁴ αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τι τους αποστολους ποιησαι ³⁵ ειπεν τε προσ αυτους ανδρες ισραηλιται προσεχετε εαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν ³⁶ προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδασ λεγων ειναι τινα εαυτον ω προσεκληθη αριθμος ανδρων ωσει τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν ³⁷ μετα τουτον ανεστη ιουδασ ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον ικανον οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν ³⁸ και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και εασατε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη η το εργον τουτο καταλυθησεται ³⁹ ει δε εκ θεου εστιν ου δυνασθε καταλυσαι αυτο μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε ⁴⁰ επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτους ⁴¹ οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι υπερ του ονοματος του ιησου κατηξιωθησαν ατιμασθηναι ⁴² πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι ιησουν τον χριστον

6

¹ εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς τους εβραιους οτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι αυτων ² προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπον ουκ αρεστον εστιν ημας καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις ³ επισκεψασθε ουν

αδελφοι ανδρας εξ υμων μαρτυρουμενους επτα πληρεις πνευματος αγιου και σοφιας ους καταστησωμεν επι της χρειας ταυτης ⁴ ημεις δε τη προσευχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησομεν ⁵ και ηρεσεν ο λογος ενωπιον παντος του πληθους και εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρης πιστεως και πνευματος αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεια ⁶ ους εστησαν ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοις τας χειρας ⁷ και ο λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυς τε οχλος των ιερων υπηκουον τη πιστει ⁸ στεφανος δε πληρης πιστεως και δυναμεως εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω ⁹ ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρεων και των απο κιλικιας και ασιας συζητουντες τω στεφανω ¹⁰ και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει ¹¹ τοτε υπεβαλον ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημια εις μωσην και τον θεον ¹² συνεκίνησαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεις και επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εις το συνεδριον ¹³ εστησαν τε μαρτυρας ψευδεις λεγοντας ο ανθρωπος ουτος ου παυεται ρηματα βλασφημια λαλων κατα του τοπου του αγιου και του νομου ¹⁴ ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ιησους ο ναζωραιος ουτος καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθη α παρεδωκεν ημιν μωσης ¹⁵ και ατενισαντες εις αυτον απαντες οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου

7

¹ ειπεν δε ο αρχιερευς ει αρα ταυτα ουτως εχει ² ο δε εφη ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε ο θεος της δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν ³ και ειπεν προς αυτον εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου και δευρο εις γην ην αν σοι δειξω ⁴ τοτε εξελθων εκ γης χαλδαιων κατωκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εις την

γην ταυτην εισ ην υμεις νυν κατοικειτε ⁵ και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομιαν εν αυτη ουδε βημα ποδος και επηγγειλατο δουναι αυτω εισ κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτον ουκ οντος αυτω τεκνου ⁶ ελαλησεν δε ουτως ο θεος οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια ⁷ και το εθνος ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω ειπεν ο θεος και μετα ταυτα εξελευσονται και λατρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω ⁸ και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομης και ουτως εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ο ισαακ τον ιακωβ και ο ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχας ⁹ και οι πατριαρχαι ζηλωσαντες τον ιωσηφ απεδοντο εισ αιγυπτον και ην ο θεος μετ αυτου ¹⁰ και εξειλετο αυτον εκ πασων των θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν εναντιον φαραω βασιλεωσ αιγυπτου και κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και ολον τον οικον αυτου ¹¹ ηλθεν δε λιμος εφ ολην την γην αιγυπτου και χανααν και θλιψις μεγαλη και ουχ ευρισκον χορτασματα οι πατερες ημων ¹² ακουσας δε ιακωβ οντα σιτα εν αιγυπτω εξαπεστειλεν τους πατερας ημων πρωτον ¹³ και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου και φανερον εγενετο τω φαραω το γενος του ιωσηφ ¹⁴ αποστειλας δε ιωσηφ μετεκαλεσατο τον πατερα αυτου ιακωβ και πασαν την συγγενειαν εν ψυχαισ εβδομηκοντα πεντε ¹⁵ κατεβη δε ιακωβ εισ αιγυπτον και ετελευτησεν αυτοσ και οι πατερες ημων ¹⁶ και μετετεθησαν εισ συχεμ και ετεθησαν εν τω μνηματι ο ωνησατο αβρααμ τιμησ αργυριου παρα των υιων εμμορ του συχεμ ¹⁷ καθωσ δε ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιασ ησ ωμοσεν ο θεος τω αβρααμ ηυξησεν ο λαοσ και επληθυνθη εν αιγυπτω ¹⁸ αχρι ου ανεστη βασιλευσ ετεροσ οσ ουκ ηδει τον ιωσηφ ¹⁹ ουτοσ κατασοφισαμενοσ το γενος ημων εκακωσεν τους πατερας ημων του ποιειν εκθητα τα βρεφη αυτων εισ το μη ζωογονεισθαι ²⁰ εν ω καιρω εγεννηθη μωσησ και ην αστειοσ τω θεω οσ ανετραφη μηνασ τρεισ εν τω οικω του πατροσ ²¹ εκτεθεντα δε αυτον ανειλετο η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον

εαυτη εισ υιον ²² και επαιδευθη μωσησ παση σοφια αιγυπτιων ην δε δυνατοσ εν λογοις και εργοις ²³ ωσ δε επληρουτο αυτω τεσσαρακονταετησ χρονοσ ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τουσ αδελφουσ αυτου τουσ υιουσ ισραηλ ²⁴ και ιδων τινα αδικουμενον ημυνατο και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξασ τον αιγυπτιον ²⁵ ενομιζεν δε συνιεναι τουσ αδελφουσ αυτου οτι ο θεοσ δια χειροσ αυτου διδωσιν αυτοις σωτηριαν οι δε ου συνηκαν ²⁶ τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοις μαχομενοισ και συνηλασεν αυτοουσ εισ ειρηνην ειπων ανδρες αδελφοι εστε υμεις ινα τι αδικειτε αλληλουσ ²⁷ ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημασ ²⁸ μη ανελιν με συ θελεισ ον τροπον ανειλεσ χθεσ τον αιγυπτιον ²⁹ εφυγεν δε μωσησ εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικοσ εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιουσ δυο ³⁰ και πληρωθεντων ετων τεσσαρακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορουσ σινα αγγελοσ κυριου εν φλογι πυροσ βατου ³¹ ο δε μωσησ ιδων εθαυμαζεν το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου προς αυτον ³² εγω ο θεοσ των πατερων σου ο θεοσ αβρααμ και ο θεοσ ισαακ και ο θεοσ ιακωβ εντρομοσ δε γενομενοσ μωσησ ουκ ετολμα κατανοησαι ³³ ειπεν δε αυτω ο κυριοσ λυσον το υποδημα των ποδων σου ο γαρ τοποσ εν ω εστηκασ γη αγια εστιν ³⁴ ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και του στεναγμου αυτων ηκουσα και κατεβην εξελεσθαι αυτοουσ και νυν δευρο αποστειλω σε εισ αιγυπτον ³⁵ τουτον τον μωσην ον ηρνησαντο ειποντες τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον ο θεοσ αρχοντα και λυτρωτην απεστειλεν εν χειρι αγγελου του οφθεντοσ αυτω εν τη βατω ³⁶ ουτοσ εξηγαγεν αυτοουσ ποιησασ τερατα και σημεια εν γη αιγυπτω και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσαρακοντα ³⁷ ουτοσ εστιν ο μωσησ ο ειπων τοις υιοις ισραηλ προφητην υμιν αναστησει κυριοσ ο θεοσ ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε ³⁸ ουτοσ εστιν ο γενομενοσ εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντοσ αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων

ος εδεξατο λογον ζωντα δουναι ημιν
³⁹ ω ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι
 οι πατερεσ ημων αλλ απωσαντο και
 εστραφησαν τη καρδια αυτων εις αιγυπτον
⁴⁰ ειποντες τω ααρων ποιησον ημιν
 θεουσ οι προπορευονται ημων ο γαρ
 μωσησ ουτος ος εξηγαγεν ημασ εκ γησ
 αιγυπτου ουκ οίδαμεν τι γεγονεν αυτω
⁴¹ και εμοσχοποιησαν εν ταισ ημεραισ
 εκειναισ και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω
 και ευφραινοντο εν τοις εργοις των
 χειρων αυτων ⁴² εστρεψεν δε ο θεοσ και
 παρεδωκεν αυτουσ λατρευειν τη στρατια
 του ουρανου καθωσ γεγραπται εν βιβλω
 των προφητων μη σφαγια και θυσιασ
 προσηνεγκατε μοι ετη τεσσαρακοντα εν
 τη ερημω οικοσ ισραηλ ⁴³ και ανελαβετε
 την σκηνην του μολοχ και το αστρον
 του θεου υμων ρεμφαν τουσ τυπουσ
 ουσ εποιησατε προσκυνειν αυτοις και
 μετοικιω υμασ επεκεινα βαβυλωνοσ ⁴⁴ η
 σκηνη του μαρτυριου ην τοις πατρασιν
 ημων εν τη ερημω καθωσ διεταξατο ο
 λαλων τω μωση ποιησαι αυτην κατα τον
 τυπον ον εωρακει ⁴⁵ ην και εισηγαγον
 διαδεξαμενοι οι πατερεσ ημων μετα ιησου
 εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν
 ο θεοσ απο προσωπου των πατερων ημων
 εωσ των ημερων δαυιδ ⁴⁶ οσ ευρεν χαριν
 ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν
 σκηνωμα τω θεω ιακωβ ⁴⁷ σολομων δε
 ωκοδομησεν αυτω οικον ⁴⁸ αλλ ουχ ο
 υψιστοσ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει
 καθωσ ο προφητησ λεγει ⁴⁹ ο ουρανοσ
 μοι θρονοσ η δε γη υποποδιον των ποδων
 μου ποιον οικον οικοδομησετε μοι λεγει
 κυριοσ η τισ τοποσ τησ καταπαυσεωσ
 μου ⁵⁰ ουχι η χειρ μου εποιησεν ταυτα
 παντα ⁵¹ σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι
 τη καρδια και τοισ ωσιν υμεισ αιι τω
 πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ωσ οι
 πατερεσ υμων και υμεισ ⁵² τινα των
 προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερεσ υμων
 και απεκτειναν τουσ προκαταγγειλαντασ
 περι τησ ελευσεωσ του δικαιου ου νυν
 υμεισ προδοται και φονεισ γεγενησθε
⁵³ οιτινεσ ελαβετε τον νομον εις διαταγασ
 αγγελων και ουκ εφυλαξατε ⁵⁴ ακουοντες
 δε ταυτα διεπριοντο ταισ καρδιαισ αυτων
 και εβρυχον τουσ οδοντασ επ αυτον
⁵⁵ υπαρχων δε πληρησ πνευματοσ αγιου
 ατενισασ εις τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου

και ιησουν εστωτα εκ δεξιων του θεου
⁵⁶ και ειπεν ιδου θεωρω τουσ ουρανοουσ
 ανεωγμενουσ και τον υιον του ανθρωπου
 εκ δεξιων εστωτα του θεου ⁵⁷ κραξαντες
 δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων
 και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον ⁵⁸ και
 εκβαλοντες εξω τησ πολεωσ ελιθοβολουν
 και οι μαρτυρεσ απεθεντο τα ιματια
 παρα τουσ ποδασ νεανιου καλουμενου
 σαυλου ⁵⁹ και ελιθοβολουν τον στεφανον
 επικαλουμενον και λεγοντα κυριε ιησου
 δεξαι το πνευμα μου ⁶⁰ θεισ δε τα γονατα
 εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη στησησ
 αυτοισ την αμαρτιαν ταυτην και τουτο
 ειπων εκοιμηθη

8

¹ σαυλοσ δε ην συνευδοκων τη ανααιρεσει
 αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα
 διωγμοσ μεγασ επι την εκκλησιαν την εν
 ιεροσολυμοισ παντεσ δε διεσπαρησαν κατα
 τασ χωρασ τησ ιουδαιασ και σαμαρειασ
 πλην των αποστολων ² συνεκομισαν
 δε τον στεφανον ανδρεσ ευλαβεισ και
 εποιησαντο κοπετον μεγαν επ αυτω
³ σαυλοσ δε ελυμαινετο την εκκλησιαν
 κατα τουσ οικουσ εισπορευομενοσ συρων
 τε ανδρασ και γυναικασ παρεδιδου εις
 φυλακην ⁴ οι μεν ουν διασπαρεντεσ
 διηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον
⁵ φιλιπποσ δε κατελθων εις πολιν τησ
 σαμαρειασ εκηρυσσεν αυτοισ τον χριστον
⁶ προσειχον τε οι οχλοι τοις λεγομενοισ
 υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω
 ακουειν αυτουσ και βλεπειν τα σημεια
 α εποιει ⁷ πολλων γαρ των εχοντων
 πνευματα ακαθαρτα βοωντα φωνη μεγαλη
 εξηρχετο πολλοι δε παραλελυμενοι και
 χωλοι εθεραπευθησαν ⁸ και εγενετο χαρα
 μεγαλη εν τη πολει εκεινη ⁹ ανηρ δε
 τισ ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη
 πολει μαγευων και εξιστων το εθνοσ τησ
 σαμαρειασ λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν
¹⁰ ω προσειχον απο μικρου εωσ μεγαλου
 λεγοντες ουτοσ εστιν η δυναμισ του θεου
 η μεγαλη ¹¹ προσειχον δε αυτω δια το
 ικανω χρονω ταισ μαγειαισ εξεστακεναι
 αυτουσ ¹² οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω
 ευαγγελιζομενω τα περι τησ βασιλειασ
 του θεου και του ονοματοσ ιησου χριστου
 εβαπτιζοντο ανδρεσ τε και γυναικεσ ¹³ ο δε
 σιμων και αυτοσ επιστευσεν και βαπτισθεισ

ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε δυναμεις και σημεια γινομενα εξιστατο ¹⁴ ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν προς αυτους τον πετρον και ιωαννην ¹⁵ οιτινες καταβαντες προσηυξαντο περι αυτων οπως λαβωσιν πνευμα αγιον ¹⁶ ουπω γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπεπτωκος μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εις το ονομα του χριστου ιησου ¹⁷ τοτε επιτιθουντας χειρας επ αυτους και ελαμβανον πνευμα αγιον ¹⁸ θεασαμενος δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεως των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα το αγιον προσηνεγκεν αυτοις χρηματα ¹⁹ λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν επιθωτας χειρας λαμβανη πνευμα αγιον ²⁰ πετρος δε ειπεν προς αυτον το αργυριον σου συν σοι ειη εις απωλειαν οτι την δωρεαν του θεου ενομισας δια χρηματων κτασθαι ²¹ ουκ εστιν σοι μερις ουδε κληρος εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια ενωπιον του θεου ²² μετανοησον ουν απο της κακιας σου ταυτης και δεηθητι του θεου ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιας σου ²³ εις γαρ χολην πικριας και συνδεσμον αδικιας ορω σε οντα ²⁴ αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν δεηθητε υμεις υπερ εμου προς τον κυριον οπως μηδεν επελθη επ εμε ων ειρηκατε ²⁵ οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πολλας τε κωμας των σαμαρειτων ευηγγελισαντο ²⁶ αγγελος δε κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις γαζαν αυτη εστιν ερημος ²⁷ και αναστας επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστης κανδακης της βασιλισσης αιθιοπων ος ην επι πασης της γαζης αυτης ος εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ ²⁸ ην τε υποστρεφων και καθημενος επι του αρματος αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν ²⁹ ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω ³⁰ προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντος τον προφητην ησαιαν και ειπεν αρα γε γινωσκεις α αναγινωσκεις ³¹ ο δε ειπεν

πως γαρ αν δυναιμην εαν μη τις οδηγηση με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω ³² η δε περιοχη της γραφης ην ανεγινωσκεν ην αυτη ως προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του κειροντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου ³³ εν τη ταπεινωσει αυτου η κρισις αυτου ηρθη την δε γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου ³⁴ αποκριθεις δε ο ευνουχος τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου περι τινος ο προφητης λεγει τουτο περι εαυτου η περι ετερου τινος ³⁵ ανοιξας δε ο φιλιππος το στομα αυτου και αρξαμενος απο της γραφης ταυτης ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν ³⁶ ως δε επορευοντο κατα την οδον ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχος ιδου υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι ^{37 38} και εκελευσεν στηναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ ο τε φιλιππος και ο ευνουχος και εβαπτισεν αυτον ³⁹ οτε δε ανεβησαν εκ του υδατος πνευμα κυριου ηρπασεν τον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχος επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων ⁴⁰ φιλιππος δε ευρεθη εις αζωτον και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις πασας εως του ελθειν αυτον εις καισαρειαν

9

¹ ο δε σαυλος ετι εμπνεων απειλησ και φονου εις τους μαθητας του κυριου προσελθων τω αρχιερει ² ητησατο παρ αυτου επιστολας εις δαμασκον προς τας συναγωγας οπως εαν τινας ευρη της οδου οντας ανδρας τε και γυναικας δεδεμενους αγαγη εις ιερουσαλημ ³ εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω και εξαιφνης περιηστραψεν αυτον φως απο του ουρανου ⁴ και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις ⁵ ειπεν δε τις ει κυριε ο δε κυριος ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις ⁶ αλλα αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι τι σε δει ποιειν ⁷ οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω ειστηκεισαν ενεοι ακουοντες μεν της φωνης μηδενα δε θεωρουντες ⁸ ηγερθη δε ο σαυλος απο της γης ανεωγμενων τε των οφθαλμων αυτου ουδενα εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον ⁹ και ην ημερα σ

τρεις μη βλέπων και ουκ εφαγεν ουδε επιεν ¹⁰ ην δε τισ μαθητησ εν δαμασκω ονοματι ανανιασ και ειπεν προς αυτον ο κυριος εν οραματι ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κυριε ¹¹ ο δε κυριος προς αυτον αναστας πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευχεται ¹² και ειδεν εν οραματι ανδρα ονοματι ανανιαν εισελθοντα και επιθεντα αυτω χειρα οπως αναβλεψη ¹³ απεκριθη δε ανανιασ κυριε ακηκοα απο πολλων περι του ανδρος τουτου οσα κακα εποιησεν τοις αγιοις σου εν ιερουσαλημ ¹⁴ και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερων δησαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα σου ¹⁵ ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογησ μοι εστιν ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων και βασιλεων υιων τε ισραηλ ¹⁶ εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου παθειν ¹⁷ απηλθεν δε ανανιασ και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεισ επ αυτον τασ χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου οπως αναβλεψησ και πλησθησ πνευματος αγιου ¹⁸ και ευθεωσ απεπεσον απο των οφθαλμων αυτου ωσει λεπιδεσ ανεβλεψεν τε και αναστας εβαπτισθη ¹⁹ και λαβων τροφην ενισχυσεν εγενετο δε ο σαυλος μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερασ τινασ ²⁰ και ευθεωσ εν ταισ συναγωγαισ εκηρυσσεν τον χριστον οτι ουτος εστιν ο υιοσ του θεου ²¹ εξισταντο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορθησασ εν ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτου και ωδε εις τουτο εληλυθεν ινα δεδεμενους αυτους αγαγη επι τους αρχιερεισ ²² σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν τους ιουδαιουσ τους κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστος ²³ ωσ δε επληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελειν αυτον ²⁴ εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουν τε τασ πυλασ ημερασ τε και νυκτοσ οπως αυτον ανελωσιν ²⁵ λαβοντες δε αυτον οι μαθηται νυκτοσ καθηκαν δια του τειχουσ χαλασαντες εν σπυριδι ²⁶ παραγενομενος δε ο σαυλος εν ιερουσαλημ επειρατο κολλασθαι τοις μαθηταισ και παντες

εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητησ ²⁷ βαρναβασ δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους αποστολουσ και διηγησατο αυτοισ πως εν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πως εν δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι του ιησου ²⁸ και ην μετ αυτων εισπορευομενος εις ιερουσαλημ και παρρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου ιησου ²⁹ ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε επεχειρουν αυτον ανελειν ³⁰ επιγοντες δε οι αδελφοι κατηγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον ³¹ αι μεν ουν εκκλησiai καθ ολησ τησ ιουδαιασ και γαλιλαιασ και σαμαρειασ ειχον ειρηνην οικοδομουμεναι και πορευομεναι τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματος επληθυνοντο ³² εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους αγιουσ τους κατοικουντας λυδδαν ³³ ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα αινεαν ονοματι εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραββατω οσ ην παραλελυμενος ³⁴ και ειπεν αυτω ο πετροσ αινεα ιαται σε ιησουσ ο χριστοσ αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεωσ ανεστη ³⁵ και ειδον αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδαν και τον ασσαρωνα οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον ³⁶ εν ιοπη δε τισ ην μαθητρια ονοματι ταβηθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκασ αυτη ην πληρησ αγαθων εργων και ελεημοσυνων ων εποιει ³⁷ εγενετο δε εν ταισ ημεραισ εκειναισ ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε αυτην εθηκαν εν υπερω ³⁸ εγγυσ δε ουσησ λυδδησ τη ιοπη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετροσ εστιν εν αυτη απεστειλαν προς αυτον παρακαλουντες μη οκνησαι διελθειν εωσ αυτων ³⁹ αναστας δε πετροσ συνηλθεν αυτοισ ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερων και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνασ και ματια οσα εποιει μετ αυτων οσα η δορκασ ⁴⁰ εκβαλων δε εξω παντας ο πετροσ θεισ τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψασ προς το σωμα ειπεν ταβηθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμουσ αυτησ και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν ⁴¹ δουσ δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησασ δε τους αγιουσ και τασ χηρασ

παρεστησεν αυτην ζωσαν ⁴² γνωστον δε εγενετο καθ ολησ της ιοππησ και πολλοι επιστευσαν επι τον κυριον ⁴³ εγενετο δε ημερασ ικανασ μειναι αυτον εν ιοππη παρα τινι σιμωνι βυρσει

10

¹ ανηρ δε τισ ην εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχησ εκ σπειρησ της καλουμενησ ιταλικησ ² ευσεβησ και φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων τε ελεημοσυνας πολλασ τω λαω και δεομενος του θεου δια παντοσ ³ ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει ωραν ενατην της ημερασ αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε ⁴ ο δε ατενισασ αυτω και εμφοβοσ γενομενος ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εισ μνημοσυνον ενωπιον του θεου ⁵ και νυν πεμψον εισ ιοππην ανδρασ και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον ⁶ ουτοσ ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν ⁷ ωσ δε απηλθεν ο αγγελοσ ο λαλων τω κορνηλιω φωνησασ δυο των οικετων αυτου και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουτων αυτω ⁸ και εξηγησαμενοσ αυτοισ απαντα απεστειλεν αυτοουσ εισ την ιοππην ⁹ τη δε επαυριον οδοιπορουτων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετροσ επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην ¹⁰ εγενετο δε προσπεινοσ και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε εκεινων επεπεσεν επ αυτον εκστασισ ¹¹ και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον επ αυτον σκευοσ τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαισ δεδεμενον και καθιεμενον επι της γησ ¹² εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα της γησ και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου ¹³ και εγενετο φωνη προς αυτον αναστασ πετρε θυσον και φαγε ¹⁴ ο δε πετροσ ειπεν μηδαμωσ κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον η ακαθαρτον ¹⁵ και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεοσ εκαθαρισεν συ μη κοινου ¹⁶ τουτο δε εγενετο επι τρισ και παλιν ανεληφθη το σκευοσ εισ τον ουρανον ¹⁷ ωσ δε εν εαυτω διηπορει ο πετροσ τι αν ειη το οραμα ο ειδεν και ιδου οι ανδρεσ οι απεσταλμενοι απο του κορνηλιου διερωτησαντεσ την

οικιαν σιμωνοσ επεστησαν επι τον πυλωνα ¹⁸ και φωνησαντεσ επυνθανοντο ει σιμων ο επικαλουμενοσ πετροσ ενθαδε ξενιζεται ¹⁹ του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματοσ ειπεν αυτω το πνευμα ιδου ανδρεσ ζητουςιν σε ²⁰ αλλα αναστασ καταβηθι και πορευου συν αυτοισ μηδεν διακρινομενοσ διοτι εγω απεσταλκα αυτοουσ ²¹ καταβασ δε πετροσ προς τουσ ανδρασ ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τισ η αιτια δι ην παρεστε ²² οι δε ειπον κορνηλιος εκατονταρχησ ανηρ δικαιοσ και φοβουμενοσ τον θεον μαρτυρουμενοσ τε υπο ολου του εθνοουσ των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμψασθαι σε εισ τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου ²³ εισκαλεσαμενοσ ουν αυτοουσ εξενισεν τη δε επαυριον ο πετροσ εξηλθεν συν αυτοισ και τινεσ των αδελφων των απο ιοππησ συνηλθον αυτω ²⁴ και τη επαυριον εισηλθον εισ την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτοουσ συγκαλεσαμενοσ τουσ συγγενεισ αυτου και τουσ αναγκαιουσ φιλουσ ²⁵ ωσ δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον συναντησασ αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τουσ ποδασ προσεκυνησεν ²⁶ ο δε πετροσ αυτον ηγειρεν λεγων αναστηθι καγω αυτοσ ανθρωποσ ειμι ²⁷ και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθοτασ πολλουσ ²⁸ εφη τε προς αυτοουσ υμεισ επιστασθε ωσ αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω και εμοι ο θεοσ εδειξεν μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον ²⁹ διο και αναντιρρητωσ ηλθον μεταπεμφθεις πυνθανομαι ουν τινι λογω μετεπεμψασθε με ³⁰ και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτησ ημερασ μεχρι ταυτησ της ωρασ ημην νηστευων και την ενατην ωραν προσευχομενοσ εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα ³¹ και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου ³² πεμψον ουν εισ ιοππην και μετακαλεσαι σιμωνα οσ επικαλειται πετροσ ουτοσ ξενιζεται εν οικια σιμωνοσ βυρσεωσ παρα θαλασσαν οσ παραγενομενοσ λαλησει σοι ³³ εξαυτησ ουν επεμψα προς σε συ τε καλωσ εποηισασ παραγενομενοσ νυν ουν παντεσ ημεισ ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι

παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του θεου ³⁴ ανοιξασ δε πετροσ το στομα ειπεν επ αληθειας καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωποληπτησ ο θεοσ ³⁵ αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενοσ αυτον και εργαζομενοσ δικαιοσυνην δεκτοσ αυτω εστιν ³⁶ τον λογον ον απεστειλεν τοισ υιοισ ισραηλ ευαγγελιζομενοσ ειρηνην δια ιησου χριστου ουτοσ εστιν παντων κυριοσ ³⁷ υμεισ οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολησ τησ ιουδαιασ αρξαμενον απο τησ γαλιλαιασ μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννησ ³⁸ ιησουν τον απο ναζαρετ ωσ εχρισεν αυτον ο θεοσ πνευματι αγιω και δυναμει οσ δηλθεν ευεργετων και ιωμενοσ παντασ τουσ καταδυναστευομενοουσ υπο του διαβολου οτι ο θεοσ ην μετ αυτου ³⁹ και ημεισ εσμεν μαρτυρεσ παντων ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και εν ιερουσαλημ ον και ανειλον κρεμασαντεσ επι ξυλου ⁴⁰ τουτον ο θεοσ ηγειρεν τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι ⁴¹ ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοισ προκεχειροτονημενοισ υπο του θεου ημιν οιτινεσ συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων ⁴² και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι αυτοσ εστιν ο ωρισμενοσ υπο του θεου κριτησ ζωντων και νεκρων ⁴³ τουτω παντεσ οι προφηται μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματοσ αυτου παντα τον πιστευοντα εισ αυτον ⁴⁴ ετι λαλουντοσ του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντασ τουσ ακουοντασ τον λογον ⁴⁵ και εξεστησαν οι εκ περιτομησ πιστοι οσοι συνηλθον τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματοσ εκκεχυται ⁴⁶ ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαισ και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε απεκριθη ο πετροσ ⁴⁷ μητι το υδωρ κωλυσαι δυναται τισ του μη βαπτισθηναι τουτουσ οιτινεσ το πνευμα το αγιον ελαβον καθωσ και ημεισ ⁴⁸ προσεταξεν τε αυτουσ βαπτισθηναι εν τω ονοματι του κυριου τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερασ τινασ

11

¹ ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντεσ κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου ² και οτε ανεβη πετροσ εισ ιεροσολυμα

διεκρινοντο προσ αυτον οι εκ περιτομησ ³ λεγοντεσ οτι προσ ανδρασ ακροβυστιαν εχοντασ εισηλθεσ και συνεφαγεσ αυτοισ ⁴ αρξαμενοσ δε ο πετροσ εξετιθετο αυτοισ καθεξησ λεγων ⁵ εγω ημην εν πολει ιοπηη προσευχομενοσ και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευοσ τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαισ καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αχρι εμου ⁶ εισ ην ατενισασ κατενοουν και ειδον τα τετραποδα τησ γησ και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου ⁷ ηκουσα δε φωνησ λεγουσησ μοι αναστασ πετρε θυσον και φαγε ⁸ ειπον δε μηδαμωσ κυριε οτι παν κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εισ το στομα μου ⁹ απεκριθη δε μοι φωνη εκ δευτερου εκ του ουρανου α ο θεοσ εκαθαρισεν συ μη κοινου ¹⁰ τουτο δε εγενετο επι τρισ και παλιν ανεσπασθη απαντα εισ τον ουρανον ¹¹ και ιδου εξαυτησ τρεισ ανδρεσ επεστησαν επι την οικιαν εν η ημην απεσταλμενοι απο καισαρειασ προσ με ¹² ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοισ μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εισ τον οικον του ανδρουσ ¹³ απηγγειλεν τε ημιν πωσ ειδεν τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω αποστειλον εισ ιοπηην ανδρασ και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον ¹⁴ οσ λαλησει ρηματα προσ σε εν οισ σωθησιν συ και πασ ο οικοσ σου ¹⁵ εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτουσ ωσπερ και εφ ημασ εν αρχη ¹⁶ εμνησθην δε του ρηματοσ κυριου ωσ ελεγεν ιωαννησ μεν εβαπτισεν υδατι υμεισ δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ¹⁷ ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοισ ο θεοσ ωσ και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω δε τισ ημην δυνατοσ κωλυσαι τον θεον ¹⁸ ακουσαντεσ δε ταυτα ησυχασαν και εδοξαζον τον θεον λεγοντεσ αρα γε και τοισ εθνεσιν ο θεοσ την μετανοιαν εδωκεν εισ ζωην ¹⁹ οι μεν ουν διασπαρεντεσ απο τησ θλιψεωσ τησ γενομενησ επι στεφανω δηλθον εωσ φοινικησ και κυπρου και αντιοχειασ μηδενι λαλουντεσ τον λογον ει μη μονον ιουδαιοισ ²⁰ ησαν δε τινεσ εξ αυτων ανδρεσ κυπριοι και κυρηναιοι οιτινεσ εισελθοντεσ εισ αντιοχειαν ελαλουν προσ

τους ελληνιστας ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν ²¹ και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυς τε αριθμος πιστευσας επεστρεψεν επι τον κυριον ²² ηκουσθη δε ο λογος εις τα ωτα της εκκλησιας της εν ιεροσολυμοις περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν διελθειν εως αντιοχειας ²³ ος παραγενομενος και ιδων την χαριν του θεου εχαρη και παρεκαλει παντας τη προθεσει της καρδιας προσμενειν τω κυριω ²⁴ οτι ην ανηρ αγαθος και πληρης πνευματος αγιου και πιστεωσ και προσετεθη οχλος ικανος τω κυριω ²⁵ εξηλθεν δε εις ταρσον ο βαρναβας αναζητησαι σαυλον ²⁶ και ευρων ηγαγεν αυτον εις αντιοχειαν εγενετο δε αυτους ενιαυτον ολον συναχθηναι τη εκκλησια και διδαξαι οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτον εν αντιοχεια τους μαθητας χριστιανους ²⁷ εν ταυταις δε ταις ημεραις κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εις αντιοχειαν ²⁸ αναστας δε εις εξ αυτων ονοματι αγαβος εσημανεν δια του πνευματος λιμον μεγαν μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην οστις και εγενετο επι κλαυδιου καισαρος ²⁹ των δε μαθητων καθως ευπορειτο τις ωρισαν εκαστος αυτων εις διακονιαν πεμψαι τοις κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοις ³⁰ ο και εποιησαν αποστειλαντες προς τους πρεσβυτερουσ δια χειροσ βαρναβα και σαυλου

12

¹ κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδης ο βασιλευσ τας χειρας κακωσαι τινασ των απο της εκκλησιας ² ανειλεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρα ³ και ιδων οτι αρεστον εστιν τοις ιουδαιοις προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε αι ημεραι των αζυμων ⁴ ον και πιασας εθετο εις φυλακην παραδουσ τεσσαρσιν τετραδιοις στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομενος μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω ⁵ ο μεν ουν πετροσ ετηρειτο εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενησ γινομενη υπο της εκκλησιας προς τον θεον υπερ αυτου ⁶ οτε δε εμελλεν αυτον προαγειν ο ηρωδης τη νυκτι εκεινη ην ο πετροσ κοιμωμενος μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενος αλυσεσιν δυσιν φυλακες τε προ της θυρας ετηρουν την

φυλακην ⁷ και ιδου αγγελος κυριου επεστη και φωσ ελαμψεν εν τω οικηματι παταξασ δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσον αυτου αι αλυσεισ εκ των χειρων ⁸ ειπεν τε ο αγγελος προς αυτον περιζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια σου εποιησεν δε ουτως και λεγει αυτω περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι ⁹ και εξελθων ηκολουθει αυτω και ουκ ηδει οτι αληθες εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν ¹⁰ διελθοντες δε πρωτην φυλακην και δευτερην ηλθον επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εις την πολιν ητις αυτοματη ηνοιχθη αυτοις και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν και ευθεωσ απεστη ο αγγελος απ αυτου ¹¹ και ο πετροσ γενομενος εν εαυτω ειπεν νυν οίδα αληθωσ οτι εξαπεστειλεν κυριος τον αγγελον αυτου και εξειλετο με εκ χειροσ ηρωδου και πασης της προσδοκιας του λαου των ιουδαιων ¹² συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν μαριας της μητροσ ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι ¹³ κρουσαντος δε του πετρου την θυραν του πυλωνος προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη ¹⁴ και επιγνουσα την φωνην του πετρου απο της χαρας ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουσα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνος ¹⁵ οι δε προς αυτην ειπον μαινη η δε δισχυριζετο ουτως εχειν οι δε ελεγον ο αγγελος αυτου εστιν ¹⁶ ο δε πετροσ επεμενεν κρουων ανοιξαντες δε ειδον αυτον και εξεστησαν ¹⁷ κατασεισασ δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο αυτοις πως ο κυριος αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακης ειπεν δε απαγγειλατε ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα και εξελθων επορευθη εις ετερον τοπον ¹⁸ γενομενης δε ημερας ην ταραχος ουκ ολιγος εν τοις στρατιωταις τι αρα ο πετροσ εγενετο ¹⁹ ηρωδης δε επιζητησας αυτον και μη ευρων ανακρινασ τους φυλακασ εκελευσεν απαχθηναι και κατελθων απο της ιουδαιας εις την καισαρειαν διετριβεν ²⁰ ην δε ο ηρωδης θυμομαχων τυριοις και σιδωνιοις ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωνος του βασιλεωσ ητουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την

χωραν απο της βασιλικης ²¹ τακτη δε ημερα ο ηρωδης ενδυσαμενος εσθητα βασιλικην και καθισασ επι του βηματος εδημηγορει προς αυτους ²² ο δε δημοσ επεφωνει φωνη θεου και ουκ ανθρωπου ²³ παραχρημα δε επαταξεν αυτον αγγελος κυριου ανθων ουκ εδωκεν δοξαν τω θεω και γενομενος σκοληκοβρωτος εξεψυξεν ²⁴ ο δε λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ²⁵ βαρναβας δε και σαυλος υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν συμπαραλαβοντες και ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

13

¹ ησαν δε τινες εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο καλουμενος νιγερ και λουκιος ο κυρηναιος μαναην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφος και σαυλος ² λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστευοντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον βαρναβαν και τον σαυλον εισ το εργον ο προσκεκλημαι αυτους ³ τοτε νηστευσαντες και προσευξαμενοι και επιθεντες τας χειρας αυτοισ απελυσαν ⁴ ουτοι μεν ουν εκπεμφθεντες υπο του πνευματος του αγιου κατηλθον εισ την σελευκειαν εκειθεν δε απεπλευσαν εισ την κυπρον ⁵ και γενομενοι εν σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταισ συναγωγαισ των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην ⁶ διελθοντες δε την νησον αχρι παφου ευρον τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαριησους ⁷ ος ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτος προσκαλεσαμενος βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον του θεου ⁸ ανθιστατο δε αυτοισ ελυμασ ο μαγος ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεωσ ⁹ σαυλος δε ο και παυλος πλησθεισ πνευματος αγιου και ατενισασ εισ αυτον ¹⁰ ειπεν ω πληρησ παντοσ δολου και πασης ραδιουργιασ υιε διαβολου εχθρε πασης δικαιοσυνησ ου παυση διαστρεφων τασ οδουσ κυριου τασ ευθειασ ¹¹ και νυν ιδου χειρ κυριου επι σε και εση τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου παραχρημα δε επεπεσεν επ αυτον αχλυσ και σκοτοσ και περιαγων εξητει

χειραγωγους ¹² τοτε ιδων ο ανθυπατοσ το γεγονοσ επιστευσεν εκπλησσομενοσ επι τη διδαχη του κυριου ¹³ αναχθεντες δε απο της παφου οι περι τον παυλον ηλθον εισ περγην της παμφυλιασ ιωαννησ δε αποχωρησασ απ αυτων υπεστρεψεν εισ ιεροσολυμα ¹⁴ αυτοι δε διελθοντες απο της περγησ παρεγενοντο εισ αντιοχειαν της πισιδιασ και εισελθοντες εισ την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν ¹⁵ μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες ανδρες αδελφοι ει εστιν λογος εν υμιν παρακλησεωσ προς τον λαον λεγετε ¹⁶ αναστασ δε παυλοσ και κατασεισασ τη χειρι ειπεν ανδρες ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε ¹⁷ ο θεοσ του λαου τουτου εξελεξατο τουσ πατερασ ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτω και μετα βραχιονοσ υψηλου εξηγαγεν αυτουσ εξ αυτησ ¹⁸ και ωσ τεσσαρακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτουσ εν τη ερημω ¹⁹ και καθελων εθνη επτα εν γη χανααν κατεκληρονομησεν αυτοισ την γην αυτων ²⁰ και μετα ταυτα ωσ ετεσιν τετρακοσιοισ και πεντηκοντα εδωκεν κριτασ εωσ σαμουηλ του προφητου ²¹ κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοισ ο θεοσ τον σαουλ υιον κισ ανδρα εκ φυλησ βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα ²² και μεταστησασ αυτον ηγειρεν αυτοισ τον δαυιδ εισ βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησασ ευρον δαυιδ τον του ιεσσαι ανδρα κατα την καρδιαν μου οσ ποιησει παντα τα θεληματα μου ²³ τουτου ο θεοσ απο του σπερματοσ κατ επαγγελιαν ηγαγεν τω ισραηλ σωτηριαν ²⁴ προκηρυξαντοσ ιωαννου προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιασ τω ισραηλ ²⁵ ωσ δε επληρου ο ιωαννησ τον δρομον ελεγεν τινα με υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιοσ το υποδημα των ποδων λυσαι ²⁶ ανδρες αδελφοι υιοι γενουσ αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον υμιν ο λογοσ της σωτηριασ ταυτησ απεσταλη ²⁷ οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες και τασ φωνασ των προφητων τασ κατα παν σαββατον αναγιγνωσκομενασ κριναντες επληρωσαν ²⁸ και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντες

ητησαντο πιλατον αναιρεθηναι αυτον ²⁹ ωσ δε ετελεσαν παντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντες απο του ξυλου εθηκαν εις μνημειον ³⁰ ο δε θεος ηγειρεν αυτον εκ νεκρων ³¹ οσ ωφθη επι ημερας πλειουσ τοις συναναβασιν αυτω απο της γαλιλαιας εις ιερουσαλημ οιτινες εισιν μαρτυρες αυτου προσ τον λαον ³² και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προσ τους πατερας επαγγελιαν γενομενην οτι ταυτην ο θεος εκπεπληρωκεν τοις τεκνοις αυτων ημιν αναστησας ιησουν ³³ ωσ και εν τω ψαλμω τω δευτερω γεγραπται υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε ³⁴ οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν εις διαφθοραν ουτως ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαυιδ τα πιστα ³⁵ διο και εν ετερω λεγει ου δωσεισ τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν ³⁶ δαυιδ μεν γαρ ιδια γενεα υπηρετησας τη του θεου βουλη εκοιμηθη και προσετεθη προσ τους πατερας αυτου και ειδεν διαφθοραν ³⁷ ον δε ο θεος ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν ³⁸ γνωστον ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν αφεσισ αμαρτιων καταγγελλεται ³⁹ και απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν τω νομω μωυσεωσ δικαιωθηναι εν τουτω πασ ο πιστευων δικαιουται ⁴⁰ βλεπετε ουν μη επεληθ εφ υμασ το ειρημενον εν τοις προφηταισ ⁴¹ ιδετε οι καταφρονηται και θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εγω εργαζομαι εν ταισ ημεραισ υμων ο ου μη πιστευσητε εαν τισ εκδιηγηται υμιν ⁴² εξιοντων δε εκ της συναγωγης των ιουδαιων παρεκαλουν τα εθνη εις το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα ⁴³ λυθισης δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω και τω βαρναβα οιτινες προσλαλουντες επειθον αυτους επιμενειν τη χαριτι του θεου ⁴⁴ τω τε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολισ συνηχθη ακουσαι τον λογον του θεου ⁴⁵ ιδοντες δε οι ιουδαιοι τους οχλουσ επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοις υπο του παυλου λεγομενοις αντιλεγοντες και βλασφημουντες ⁴⁶ παρρησιασαμενοι δε ο παυλος και ο βαρναβασ ειπον υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη δε απωθεισθε αυτον και ουκ αξιουσ κρινετε εαυτους

της αιωνιου ζωης ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη ⁴⁷ ουτως γαρ εντεταλται ημιν ο κυριοσ τεθεικα σε εις φωσ εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εωσ εσχατου της γης ⁴⁸ ακουοντα δε τα εθνη εχαιρεν και εδοξαζον τον λογον του κυριου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζων αιωνιον ⁴⁹ διεφερετο δε ο λογοσ του κυριου δι ολησ της χωρασ ⁵⁰ οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τασ σεβομενασ γυναιकाσ και τασ ευσημονασ και τους πρωτουσ της πολεωσ και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και τον βαρναβαν και εξεβαλον αυτουσ απο των οριων αυτων ⁵¹ οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων αυτων επ αυτουσ ηλθον εις ικονιον ⁵² οι δε μαθηται επληρουντο χαρασ και πνευματοσ αγιου

14

¹ εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτουσ εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτως ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθοσ ² οι δε απειθουντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τασ ψυχασ των εθνων κατα των αδελφων ³ ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτοσ αυτου διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων ⁴ εσχισθη δε το πληθοσ της πολεωσ και οι μεν ησαν συν τοις ιουδαιοις οι δε συν τοις αποστολοις ⁵ ωσ δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων συν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτουσ ⁶ συνιδοντες κατεφυγον εις τασ πολεισ της λυκαονιασ λυστραν και δερβην και την περιχωρον ⁷ κακει ησαν ευαγγελιζομενοι ⁸ και τισ ανηρ εν λυστροις αδυνατοσ τοις ποσιν εκαθητο χωλοσ εκ κοιλιασ μητροσ αυτου υπαρχων οσ ουδεποτε περιπεπατηκει ⁹ ουτοσ ηκουσεν του παυλου λαλουντοσ οσ ατενισασ αυτω και ιδων οτι πιστιν εχει του σωθηναι ¹⁰ ειπεν μεγαλη τη φωνη αναστηθι επι τουσ ποδασ σου ορθωσ και ηλλετο και περιεπατει ¹¹ οι δε οχλοι ιδοντες ο εποιησεν ο παυλοσ επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποισ κατεβησαν προσ ημασ ¹² εκαλουν τε τον μεν βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτοσ

ην ο ηγουμενος του λογου ¹³ ο δε ιερεις του διος του οντος προ της πολεως αυτων ταυρους και στεμματα επι τους πυλωνασ ενεγκασ συν τοις οχλοις ηθελεν θυειν ¹⁴ ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβασ και παυλος διαρρηξαντες τα ιματια αυτων εισεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες ¹⁵ και λεγοντες ανδρες τι ταυτα ποιειτε και ημεις ομοιοπαθεις εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμασ απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι τον θεον τον ζωντα οσ εποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις ¹⁶ οσ εν ταις παρωχημεναις γενεαις ειασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταις οδοις αυτων ¹⁷ και τοιγε ουκ αμαρτυρον εαυτον αφηκεν αγαθοποιων ουρανοθεν υμιν υετους διδουσ και καιρους καρποφορους εμπιπλων τροφησ και ευφροσυνησ τασ καρδιασ ημων ¹⁸ και ταυτα λεγοντες μολισ κατεπαυσαν τους οχλουσ του μη θυειν αυτοις ¹⁹ επηλθον δε απο αντιοχειασ και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τους οχλουσ και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεωσ νομισαντες αυτον τεθναναι ²⁰ κυκλωσαντων δε αυτον των μαθητων αναστας εισηλθεν εις την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εις δερβην ²¹ ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανουσ υπεστρεψαν εις την λυστραν και ικονιον και αντιοχειαν ²² επιστηριζοντες τασ ψυχασ των μαθητων παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημασ εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου ²³ χειροτονησαντες δε αυτοις πρεσβυτερουσ κατ εκκλησιαν προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτοουσ τω κυριω εις ον πεπιστευκεισαν ²⁴ και διελθοντες την πισιδιαν ηλθον εις παμφυλιαν ²⁵ και λαλησαντες εν περγη τον λογον κατεβησαν εις ατταλειαν ²⁶ κακειθεν απεπλευσαν εις αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εις το εργον ο επληρωσαν ²⁷ παραγενομενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγειλαν οσα εποιησεν ο θεοσ μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοις εθνεσιν θυραν πιστεωσ ²⁸ διετριβον δε εκει χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις

15

¹ και τινεσ κατελθοντες απο της ιουδαιασ εδιδασκον τους αδελφουσ οτι εαν μη περιτεμνησθε τω εθει μωυσεωσ ου δυνασθε σωθηναι ² γενομενησ ουν στασεωσ και ζητησεωσ ουκ ολιγησ τω παυλω και τω βαρναβα προσ αυτουσ εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινασ αλλουσ εξ αυτων προσ τουσ αποστολουσ και πρεσβυτερουσ εις ιερουσαλημ περι του ζητηματοσ τουτου ³ οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιασ διηρχοντο την φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροφην των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοις ⁴ παραγενομενοι δε εις ιερουσαλημ απεδεχθησαν υπο της εκκλησιασ και των αποστολων και των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεοσ εποιησεν μετ αυτων ⁵ εξανεστησαν δε τινεσ των απο της αιρεσεωσ των φαρισαιων πεπιστευκοτεσ λεγοντες οτι δει περιτεμνειν αυτουσ παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μωυσεωσ ⁶ συνηχθησαν δε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου ⁷ πολλησ δε συζητησεωσ γενομενησ αναστας πετροσ ειπεν προσ αυτουσ ανδρεσ αδελφοι υμεις επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων ο θεοσ εν ημιν εξελεξατο δια του στοματοσ μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι ⁸ και ο καρδιογνωστησ θεοσ εμαρτυρησεν αυτοις δουσ αυτοις το πνευμα το αγιον καθωσ και ημιν ⁹ και ουδεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαρισασ τασ καρδιασ αυτων ¹⁰ νυν ουν τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερεσ ημων ουτε ημεις ισχυσαμεν βαστασαι ¹¹ αλλα δια της χαριτοσ του κυριου ιησου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι ¹² εσιγησεν δε παν το πληθοσ και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποιησεν ο θεοσ σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων ¹³ μετα δε το σιγησαι αυτουσ απεκριθη ιακωβοσ λεγων ανδρεσ αδελφοι ακουσατε μου ¹⁴ συμεων εξηγησατο καθωσ πρωτον ο θεοσ επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον επι τω ονοματι αυτου ¹⁵ και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι

των προφητων καθως γεγραπται ¹⁶ μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν και τα κατεσκαμμενα αυτης ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην ¹⁷ οπως αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον και παντα τα εθνη εφ ους επικεκληται το ονομα μου επ αυτους λεγει κυριος ο ποιων ταυτα παντα ¹⁸ γνωστα απ αιωνος εστιν τω θεω παντα τα εργα αυτου ¹⁹ διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον ²⁰ αλλα επιστειλαι αυτοις του απεχεσθαι απο των αλισγηματων των ειδωλων και της πορνειας και του πνικτου και του αιματος ²¹ μωυσησ γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τους κηρυσσοντας αυτον εχει εν ταις συναγωγαις κατα παν σαββατον αναγινωσκομενος ²² τοτε εδοξεν τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους ανδρας εξ αυτων πεμψαι εις αντιοχειαν συν παυλω και βαρναβα ιουδαν τον επικαλουμενον βαρσαββαν και σιλαν ανδρας ηγουμενους εν τοις αδελφοις ²³ γραψαντες δια χειροσ αυτων ταδε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι και οι αδελφοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν ²⁴ επειδη ηκουσαμεν οτι τινες εξ ημων εξελθοντες εταραξαν υμασ λογοις ανασκευαζοντες τας ψυχασ υμων λεγοντες περιτεμενεσθαι και τηρειν τον νομον οισ ου διεστειλαμεθα ²⁵ εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενους ανδρας πεμψαι προς υμασ συν τοις αγαπητοις ημων βαρναβα και παυλω ²⁶ ανθρωποις παραδεδωκοσιν τας ψυχασ αυτων υπερ του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ²⁷ απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτους δια λογου απαγγελοντας τα αυτα ²⁸ εδοξεν γαρ τω αγιω πνευματι και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην των επαναγκεσ τουτων ²⁹ απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος και πνικτου και πορνειας εξ ων διατηρουντες εαυτους ευ πραξετε ερρωσθε ³⁰ οι μεν ουν απολυθεντες ηλθον εις αντιοχειαν και συναγαγοντες το πληθος επεδωκαν την επιστολην ³¹ αναγνοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει ³² ιουδας

τε και σιλασ και αυτοι προφηται οντες δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τους αδελφους και επεστηριξαν ³³ ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνης απο των αδελφων προς τους αποστολους ^{34 35} παυλος δε και βαρναβασ διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου ³⁶ μετα δε τινασ ημερας ειπεν παυλος προς βαρναβαν επιστρεψαντες δη επισκεψωμεθα τους αδελφους ημων κατα πασαν πολιν εν αις κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου πως εχουσιν ³⁷ βαρναβασ δε εβουλευσατο συμπαραλαβειν τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον ³⁸ παυλος δε ηξιου τον αποσταντα απ αυτων απο παμφυλιασ και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαβειν τουτον ³⁹ εγενετο ουν παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτους απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον ⁴⁰ παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεισ τη χαριτι του θεου υπο των αδελφων ⁴¹ διηρχετο δε την συριαν και κιλικιαν επιστηριζων τας εκκλησιασ

16

¹ κατηνησεν δε εις δερβην και λυστραν και ιδου μαθητης τις ην εκει ονοματι τιμοθεοσ υιοσ γυναικοσ τινος ιουδαιασ πιστης πατροσ δε ελληνοσ ² οσ εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροις και ικονιω αδελφων ³ τουτον ηθελησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τους ιουδαιουσ τους οντας εν τοις τοποις εκεινοις ηδεισαν γαρ απαντες τον πατερα αυτου οτι ελλην υπηρχεν ⁴ ωσ δε διεπορευοντο τας πολεισ παρεδιδουν αυτοις φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και των πρεσβυτερων των εν ιερουσαλημ ⁵ αι μεν ουν εκκλησιαι εστερεουντο τη πιστει και επερισσεουν τω αριθμω καθ ημεραν ⁶ διελθοντες δε την φρυγιαν και την γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια ⁷ ελθοντες κατα την μυσιαν επειραζον κατα την βιθυνιαν πορευεσθαι και ουκ ειασεν αυτους το πνευμα ⁸ παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα

9 και οραμα δια της νυκτος ωφθη τω παυλω ανηρ τις ην μακεδων εστωσ παρακαλων αυτον και λεγων διαβασ εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν 10 ωσ δε το οραμα ειδεν ευθεωσ εξητησαμεν εξελθειν εις την μακεδονιαν συμβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημασ ο κυριος ευαγγελισασθαι αυτους 11 αναχθεντες ουν απο της τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη τε επιουση εις νεαπολιν 12 εκειθεν τε εις φιλιππους ητισ εστιν πρωτη της μεριδος της μακεδονιασ πολισ κολωνεια ημεν δε εν αυτη τη πολει διατριβοντες ημερασ τινασ 13 τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πολεωσ παρα ποταμον ου ενομιζετο προσευχη ειναι και καθισαντες ελαλουμεν ταισ συνελθουσαισ γυναιξιν 14 και τισ γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλισ πολεωσ θυατειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ησ ο κυριος διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοισ λαλουμενοισ υπο του παυλου 15 ωσ δε εβαπτισθη και ο οικοσ αυτησ παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εις τον οικον μου μεινατε και παρεβιασατο ημασ 16 εγενετο δε πορευομενων ημων εις προσευχην παιδισκην τινα εχουσαν πνευμα πυθνωσ απαντησαι ημιν ητισ εργασιαν πολλην παρειχεν τοισ κυριοισ αυτησ μαντευομενη 17 αυτη κατακολουθησασα τω παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υπιστου εισιν οιτινεσ καταγγελλουσιν ημιν οδον σωτηριασ 18 τουτο δε εποιει επι πολλασ ημερασ διαπονηθεισ δε ο παυλοσ και επιστρεψασ τω πνευματι ειπεν παραγγελλω σοι εν τω ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτησ και εξηλθεν αυτη τη ωρα 19 ιδοντες δε οι κυριοι αυτησ οτι εξηλθεν η ελπισ της εργασιασ αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλκυσαν εις την αγοραν επι τουσ αρχοντασ 20 και προσαγαγοντες αυτους τοισ στρατηγοισ ειπον ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουσιν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες 21 και καταγγελλουσιν εθη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοισ ουσιν 22 και συνεπεστη ο οχλοσ κατ αυτων και οι στρατηγοι περιρρηξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν

23 πολλασ τε επιθεντες αυτοισ πληγασ εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλωσ τηρειν αυτουσ 24 οσ παραγγελιαν τοιαυτην ειληφωσ εβαλεν αυτουσ εις την εσωτεραν φυλακην και τουσ ποδασ αυτων ησφαλισατο εις το ξυλον 25 κατα δε το μεσονυκτιον παυλοσ και σιλασ προσευχομενοι υμνου τον θεον επηκρωντο δε αυτων οι δεσμιοι 26 αφνω δε σεισμοσ εγενετο μεγασ ωστε σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμοκτηριου ανεωχθησαν τε παραχημα αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ανεθη 27 εξυπνωσ δε γενομενοσ ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενασ τασ θυρασ της φυλακησ σπασαμενοσ μαχαιραν εμελλεν εαυτον αναιρειν νομιζων εκπεφευγεναι τουσ δεσμιουσ 28 εφωνησεν δε φωνη μεγαλη ο παυλοσ λεγων μηδεν πραξησ σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε 29 αιτησασ δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομοσ γενομενοσ προσεπεσεν τω παυλω και τω σιλα 30 και προαγαγων αυτουσ εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω 31 οι δε ειπον πιστευσον επι τον κυριον ιησουν χριστον και σωθησιν συ και ο οικοσ σου 32 και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυριου και πασιν τοισ εν τη οικια αυτου 33 και παραλαβων αυτουσ εν εκεινη τη ωρα της νυκτοσ ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτοσ και οι αυτου παντες παραχημα 34 αναγαγων τε αυτουσ εις τον οικον αυτου παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιατο πανοικι πεπιστευκωσ τω θεω 35 ημερασ δε γενομενησ απεστειλαν οι στρατηγοι τουσ ραβδουχοус λεγοντες απολυσον τουσ ανθρωπουσ εκεινουσ 36 απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τουσ λογουσ τουτουσ προσ τον παυλον οτι απεσταλκασιν οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη 37 ο δε παυλοσ εφη προσ αυτουσ δειραντες ημασ δημοσια ακατακριτουσ ανθρωπουσ ρωμαιοус υπαρχοντασ εβαλον εις φυλακην και νυν λαθρα ημασ εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι εξαγαγετωσαν 38 ανηγγειλαν δε τοισ στρατηγοισ οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα και εφοβηθησαν ακουσαντες οτι ρωμαιοι εισιν 39 και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτουσ και εξαγαγοντες ηρωτων εξελθειν της πολεωσ 40 εξελθοντες δε εκ της φυλακησ

εισηλθον προς την λυδιαν και ιδοντες τους αδελφους παρεκαλεσαν αυτους και εξηλθον

17

¹ διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην η συναγωγή των ιουδαιων ² κατα δε το ειωθος τω παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεξατο αυτοις απο των γραφων ³ διανοιγων και παρατιθεμενος οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτος εστιν ο χριστος ιησους ον εγω καταγγελλω υμιν ⁴ και τινες εξ αυτων επεισησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα των τε σεβομενων ελληνων πολυ πληθος γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγαι ⁵ προσλαβομενοι δε οι ιουδαιοι οι απειθουντες των αγοραιων τινας ανδρας πονηρους και οχλοποιησαντες εθορυβουν την πολιν επισταντες τε τη οικια ιασονος εξητουν αυτους αγαγειν εις τον δημον ⁶ μη ευροντες δε αυτους εσυρον τον ιασονα και τινας αδελφους επι τους πολιταρχας βωωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν ⁷ ους υποδεδεκται ιασων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρος πρασσοουσιν βασιλεα λεγοντες ετερον ειναι ιησουν ⁸ εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχας ακουοντας ταυτα ⁹ και λαβοντες το ικανον παρα του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους ¹⁰ οι δε αδελφοι ευθεως δια της νυκτος εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεροιαν οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην απησαν των ιουδαιων ¹¹ ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας το καθ ημεραν ανακρινοντες τας γραφας ει εχει ταυτα ουτως ¹² πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσημονων και ανδρων ουκ ολιγοι ¹³ ως δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου ηλθον κακει σαλευοντες τους οχλους ¹⁴ ευθεως δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι ως επι την θαλασσαν υπεμενον δε ο τε σιλας και ο τιμοθεος

εκει ¹⁵ οι δε καθιστωντες τον παυλον ηγαγον αυτον εως αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξησαν ¹⁶ εν δε ταις αθηναις εκδεχομενου αυτους του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντι κατειδωλον ουσαν την πολιν ¹⁷ διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγή τοις ιουδαιοις και τοις σεβομενοις και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τους παρατυγχανοντας ¹⁸ τινες δε και των επικουρειων και των στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινες ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευσ ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν ευηγγελιζετο ¹⁹ επιλαβομενοι τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες δυναμεθα γνωναι τις η καινη αυτη η υπο σου λαλουμενη διδαχη ²⁰ ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εισ τας ακοας ημων βουλομεθα ουν γνωναι τι αν θελοι ταυτα ειναι ²¹ αθηναιοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν ετερον ευκαιρουν η λεγειν τι και ακουειν καινοτερον ²² σταθεις δε ο παυλος εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρες αθηναιοι κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω ²³ διερχομενος γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ον ουν αγνοουντες ευσεβειτε τουτον εγω καταγγελλω υμιν ²⁴ ο θεος ο ποιησας τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτος ουρανου και γης κυριος υπαρχων ουκ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει ²⁵ ουδε υπο χειρων ανθρωπων θεραπευεται προσδεομενος τινος αυτος διδους πασιν ζωην και πνοην κατα παντα ²⁶ εποιησεν τε εξ ενος αιματος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παν το προσωπον της γης ορισας προστεταγμενους καιρους και τας οροθεσιας της κατοικιας αυτων ²⁷ ζητειν τον κυριον ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν και γε ου μακραν απο ενος εκαστου ημων υπαρχοντα ²⁸ εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ως και τινες των καθ υμας ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενοσ εσμεν ²⁹ γενοσ ουν υπαρχοντες του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνησ και ενθυμησησ ανθρωπου το θειον ειναι ομοιον ³⁰ τους

μεν ουν χρονους της αγνοιας υπεριδων ο θεος τα νυν παραγγελλει τοις ανθρωποις πασιν πανταχου μετανοειν ³¹ διοτι εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρων ³² ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπον ακουσομεθα σου παλιν περι τουτου ³³ και ουτως ο παυλος εξηλθεν εκ μεσου αυτων ³⁴ τινες δε ανδρες κολληθεντες αυτω επιστευσαν εν οισ και διονυσιος ο αρεοπαγιτης και γυνη ονοματι δαμαρις και ετεροι συν αυτοις

18

¹ μετα δε ταυτα χωρισθεις ο παυλος εκ των αθηνων ηλθεν εις κορινθον ² και ευρων τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατως ελληλυθοτα απο της ιταλιας και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το τεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους ιουδαιους εκ της ρωμης προσηλθεν αυτοις ³ και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοις και ειργαζετο ησαν γαρ σκηνοποιοι την τεχνην ⁴ διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επειθεν τε ιουδαιους και ελληνας ⁵ ωσ δε κατηλθον απο της μακεδονιας ο τε σιλας και ο τιμοθεος συνειχετο τω πνευματι ο παυλος διαμαρτυρομενος τοις ιουδαιοις τον χριστον ιησουν ⁶ αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενος τα ιματια ειπεν προς αυτους το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων καθαρος εγω απο του νυν εις τα εθνη πορευσομαι ⁷ και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις οικιαν τινος ονοματι ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη ⁸ κρισπος δε ο αρχισυναγωγος επιστευσεν τω κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντες επιστευουν και εβαπτιζοντο ⁹ ειπεν δε ο κυριος δι οραματος εν νυκτι τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησης ¹⁰ διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαος εστιν μοι πολυς εν τη πολει ταυτη ¹¹ εκαθισεν τε ενιαυτον και μηνασ εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του θεου ¹² γαλλιωνος δε ανθυπατευοντος της αχαιας κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι

ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα ¹³ λεγοντες οτι παρα τον νομον ουτος αναπειθει τους ανθρωπους σεβεσθαι τον θεον ¹⁴ μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προς τους ιουδαιους ει μεν ουν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ηνεσχομην υμων ¹⁵ ει δε ζητημα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτης γαρ εγω τουτων ου βουλομαι ειναι ¹⁶ και απηλασεν αυτους απο του βηματος ¹⁷ επιλαβομενοι δε παντες οι ελληνες σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπον εμπροσθεν του βηματος και ουδεν τουτων τω γαλλιωνι εμελλεν ¹⁸ ο δε παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανας τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλας κειραμενος την κεφαλην εν κεγχρεαις ειχεν γαρ ευχην ¹⁹ κατηντησεν δε εις εφεσον και εκεινους κατελιπεν αυτου αυτος δε εισελθων εις την συναγωγην διελεχθη τοις ιουδαιοις ²⁰ ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μειναι παρ αυτοις ουκ επενευσεν ²¹ αλλ απεταξατο αυτοις ειπων δει με παντως την εορτην την ερχομενην ποιησαι εις ιεροσολυμα παλιν δε ανακαμψω προς υμας του θεου θελοντος ανηχθη απο της εφεσου ²² και κατελθων εις καισαρειαν αναβας και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχεια ²³ και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξης την γαλατικην χωραν και φρυγίαν επιστηριζων παντας τους μαθητας ²⁴ ιουδαιος δε τις απολλωσ ονοματι αλεξανδρευσ τω γενει ανηρ λογισος κατηντησεν εις εφεσον δυνατος ων εν ταις γραφαις ²⁵ ουτος ην κατηχημενος την οδον του κυριου και ζεων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβως τα περι του κυριου επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου ²⁶ ουτος τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη συναγωγη ακουσαντες δε αυτου ακυλας και πρισκιλλα προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την του θεου οδον ²⁷ βουλομενου δε αυτου διελθειν εις την αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταις αποδεξασθαι αυτον ος παραγενομενος συνεβαλετο πολυ τοις

πεπιστευκοσιν δια της χαριτος ²⁸ ευτονως γαρ τοις ιουδαιοις διακατηλεγετο δημοσια επιδεικνυσ δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

19

¹ εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερα μερη ελθειν εις εφεσον και ευρων τινασ μαθητας ² ειπεν προς αυτους ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες οι δε ειπον προς αυτον αλλ ουδε ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν ³ ειπεν τε προς αυτους εις τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπον εις το ιωαννου βαπτισμα ⁴ ειπεν δε παυλος ιωαννης μεν εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν τουτ εστιν εις τον χριστον ιησουν ⁵ ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου ιησου ⁶ και επιθεντος αυτοις του παυλου τας χειρας ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ελαλουν τε γλωσσαισ και προεφητευον ⁷ ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει δεκαδυο ⁸ εισελθων δε εις την συναγωγην επαρρησιαζετο επι μηνασ τρεις διαλεγομενος και πειθων τα περι της βασιλειας του θεου ⁹ ωσ δε τινεσ εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον του πληθουσ αποστας απ αυτων αφωρισεν τους μαθητας καθ ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη τυραννου τινος ¹⁰ τουτο δε εγενετο επι ετη δυο ωστε παντας τους κατοικουντας την ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου ιησου ιουδαιουσ τε και ελληνας ¹¹ δυναμεισ τε ου τασ τυχουσασ εποιει ο θεος δια των χειρων παυλου ¹² ωστε και επι τους ασθενουντας επιφερεσθαι απο του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τασ νοσουσ τα τε πνευματα τα πονηρα εξερχεσθαι απ αυτων ¹³ επεχειρησαν δε τινεσ απο των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τους εχοντας τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες ορκιζομεν υμασ τον ιησουν ον ο παυλος κηρυσσει ¹⁴ ησαν δε τινεσ υιοι σκευα ιουδαιου αρχιερωσ επτα οι τουτο ποιουντες ¹⁵ αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν τον ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι υμεισ δε τινεσ εστε ¹⁶ και εφαλλομενος επ

αυτους ο ανθρωπος εν ω ην το πνευμα το πονηρον και κατακυριευσαν αυτων ισχυσεν κατ αυτων ωστε γυμνουσ και τετραυματισμενουσ εκφυγειν εκ του οικου εκεινου ¹⁷ τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοις τε και ελλησιν τοις κατοικουσιν την εφεσον και επεπεσεν φοβος επι παντας αυτους και εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου ιησου ¹⁸ πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τασ πραξεισ αυτων ¹⁹ ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντες τασ βιβλουσ κατεκαιον ενωπιον παντων και συνεψηφισαν τασ τιμασ αυτων και ευρον αργυριου μυριαδασ πεντε ²⁰ ουτωσ κατα κρατοσ ο λογοσ του κυριου ηυξανεν και ισχυεν ²¹ ωσ δε επληρωθη ταυτα εθετο ο παυλοσ εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν ²² αποστειλασ δε εις την μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω τιμοθεον και εραστον αυτοσ επεσχεν χρονον εις την ασιαν ²³ εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχοσ ουκ ολιγοσ περι της οδου ²⁴ δημητριοσ γαρ τισ ονοματι αργυροκοποσ ποιων ναουσ αργυρουσ αρτεμιδοσ παρειχετο τοις τεχνιταισ εργασιαν ουκ ολιγην ²⁵ ουσ συναθροισασ και τουσ περι τα τοιαυτα εργατασ ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ ταυτης της εργασιασ η ευπορια ημων εστιν ²⁶ και θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσουσ αλλα σχεδον πασησ της ασιασ ο παυλοσ ουτοσ πεισασ μετεστησεν ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων γινομενοι ²⁷ ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μεροσ εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλησ θεασ ιερων αρτεμιδοσ εις ουθεν λογισθηναι μελλειν δε και καθαιρεισθαι την μεγαλειοτητα αυτησ ην ολη η ασια και η οικουμενη σεβεται ²⁸ ακουσαντες δε και γενομενοι πληρεισ θυμου εκραζον λεγοντες μεγαλη η αρτεμισ εφεσιων ²⁹ και επλησθη η πολισ ολη της συγχυσεωσ ωρμησαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες γαιον και αρισταρχον μακεδονασ συνεκδημουσ παυλου ³⁰ του δε παυλου βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται ³¹ τινεσ δε και των ασιαρχων οντεσ αυτω φιλοι πεμφσαντεσ προς αυτον

παρεκαλουν μη δουναι εαυτον εις το θεατρον ³² αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειουσ ουκ ηδεισαν τινος ενεκεν συνεληλυθεισαν ³³ εκ δε του οχλου προεβιβασαν αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδρος κατασεισασ την χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω δημω ³⁴ επιγνοντες δε οτι ιουδαιοσ εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ωσ επι ωρασ δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμισ εφεσιων ³⁵ κατασειλασ δε ο γραμματευσ τον οχλον φησιν ανδρες εφεσιοι τισ γαρ εστιν ανθρωποσ οσ ου γινωσκει την εφεσιων πολιν νεωκορον ουσαν της μεγαλησ θεασ αρτεμιδοσ και του διοπετουσ ³⁶ αναντιρρητων ουν οντων τουτων δεον εστιν υμασ κατεσταλμενουσ υπαρχειν και μηδεν προπετεσ πρασσειν ³⁷ ηγαγετε γαρ τουσ ανδρασ τουτουσ ουτε ιεροσυλουσ ουτε βλασφημουντασ την θεον υμων ³⁸ ει μεν ουν δημητριουσ και οι συν αυτω τεχνιται εχουσιν προσ τινα λογον αγοραιοι αγωνται και ανθυπατοι εισιν εγκαλειτωσαν αλληλοισ ³⁹ ει δε τι περι ετερων επιζητειτε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται ⁴⁰ και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεωσ περι της σημερον μηδενουσ αιτιου υπαρχοντουσ περι ου ου δυνησομεθα δουναι λογον της συστροφησ ταυτησ ⁴¹ και ταυτα ειπων απελυσεν την εκκλησιαν

20

¹ μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον προσκαλεσαμενοσ ο παυλοσ τουσ μαθητασ και ασπασαμενοσ εξηλθεν πορευθηναι εις την μακεδονιαν ² διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσασ αυτουσ λογω πολλω ηλθεν εις την ελλαδα ³ ποιησασ τε μηνασ τρεισ γενομενησ αυτω επιβουλησ υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εις την συριαν εγενετο γνωμη του υποστρεφειν δια μακεδονιασ ⁴ συνειπετο δε αυτω αχρι της ασιασ σωπατροσ βεροιαιοσ θεσσαλονικεων δε αρισταρχοσ και σεκουνδοσ και γαιοσ δερβαιοσ και τιμοθεοσ ασιανοι δε τυχικοσ και τροφιμοσ ⁵ ουτοι προσελθοντες εμενον ημασ εν τρωαδι ⁶ ημεισ δε εξεπλευσαμεν μετα τασ ημερασ των αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν προσ αυτουσ εις την τρωαδα αχρι ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερασ

επτα ⁷ εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων των μαθητων κλασαι αρτον ο παυλοσ διελεγετο αυτοισ μελλων εξιεναι τη επαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου ⁸ ησαν δε λαμπαδεσ ικαναι εν τω υπερω ου ημεν συνηγμενοι ⁹ καθημενοσ δε τισ νεανιασ ονοματι ευτυχοσ επι της θυριδοσ καταφερομενοσ υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειον κατενεχθεισ απο του υπνου επεσεν απο του τριστεγου κατω και ηρθη νεκροσ ¹⁰ καταβασ δε ο παυλοσ επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν ¹¹ αναβασ δε και κλασασ αρτον και γευσαμενοσ εφ ικανον τε ομιλησασ αχρι αυγησ ουτωσ εξηλθεν ¹² ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριωσ ¹³ ημεισ δε προσελθοντες επι το πλοιον ανηχθημεν εις την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτωσ γαρ ην διατεταγμενοσ μελλων αυτοσ πεζευειν ¹⁴ ωσ δε συνεβαλεν ημιν εις την ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εις μιτυληνην ¹⁵ κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηνησαμεν αντικρυ χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εις σαμον και μειναντες εν τρωγυλλιω τη εχομενη ηλθομεν εις μιλητον ¹⁶ εκρινεν γαρ ο παυλοσ παραπλευσαι την εφεσον οπωσ μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ην αυτω την ημεραν της πεντηκοστησ γενεσθαι εις ιεροσολυμα ¹⁷ απο δε της μιλητου πεμψασ εις εφεσον μετεκαλεσατο τουσ πρεσβυτερουσ της εκκλησιασ ¹⁸ ωσ δε παρεγενοντο προσ αυτον ειπεν αυτοισ υμεισ επιστασθε απο πρωτησ ημερασ αφ ησ επεβην εις την ασιαν πωσ μεθ υμων τον παντα χρονον εγενομην ¹⁹ δουλευων τω κυριω μετα πασησ ταπεινοφροσυνησ και πολλων δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταισ επιβουλαισ των ιουδαιων ²⁰ ωσ ουδεν υπεσειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμασ δημοσια και κατ οικουσ ²¹ διαμαρτυρομενοσ ιουδαιοισ τε και ελλησιν την εις τον θεον μετανοιαν και πιστιν την εις τον κυριον ημων ιησουν ²² και νυν ιδου εγω δεδεμενοσ τω πνευματι πορευομαι εις ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδωσ

²³ πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται λεγον οτι δεσμα με και θλιψεισ μενουσιν ²⁴ αλλ ουδενος λογον ποιουμαι ουδε εχω την ψυχην μου τιμιαν εμαυτω ωσ τελειωσαι τον δρομον μου μετα χαρασ και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτος του θεου ²⁵ και νυν ιδου εγω οιδα οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οισ δηλθον κηρυσσων την βασιλειαν του θεου ²⁶ διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαρως εγω απο του αιματος παντων ²⁷ ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι υμιν πασαν την βουλην του θεου ²⁸ προσεχετε ουν εαυτοις και παντι τω ποιμνιω εν ω υμασ το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπους ποιμαινειν την εκκλησιαν του κυριου και θεου ην περιεποιησατο δια του ιδιου αιματος ²⁹ εγω γαρ οιδα τουτο οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεισ εισ υμασ μη φειδομενοι του ποιμνιου ³⁰ και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρες λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν τουσ μαθητασ οπισω αυτων ³¹ διο γρηγορειτε μνημονευοντεσ οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον ³² και τα νυν παρατιθεμαι υμασ αδελφοι τω θεω και τω λογω της χαριτος αυτου τω δυναμενω εποικοδομησαι και δουναι υμιν κληρονομιαν εν τοισ ηγιασμενοισ πασι ³³ αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενος επεθυμησα ³⁴ αυτοι γινωσκετε οτι ταισ χρειασι μου και τοισ ουσιν μετ εμου υπηρετησαν αι χειρεσ αυται ³⁵ παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτωσ κοπιωντασ δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτοσ ειπεν μακαριον εστιν μαλλον διδοναι η λαμβανειν ³⁶ και ταυτα ειπων θεισ τα γονατα αυτου συν πασι αυτοισ προσηξατο ³⁷ ικανοσ δε εγενετο κλαυθμοσ παντων και επιπεσοντεσ επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλουν αυτον ³⁸ οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προεπεμπον δε αυτον εισ το πλοιον

21

¹ ωσ δε εγενετο αναχθηναι ημασ

αποσπασθεντασ απ αυτων ευθυδρομησαντεσ ηλθομεν εισ την κων τη δε εξησ εισ την ροδον κακειθεν εισ παταρα ² και ευροντεσ πλοιον διαπερων εισ φοινικην επιβαντεσ ανηχθημεν ³ αναφανεντεσ δε την κυπρον και καταλιποντεσ αυτην ευωνυμον επλεομεν εισ συριαν και κατηχθημεν εισ τυρον εκεισε γαρ ην το πλοιον αποφορτιζομενον τον γομον ⁴ και ανευροντεσ μαθητασ επεμειναμεν αυτου ημερασ επτα οιτινεσ τω παυλω ελεγον δια του πνευματος μη αναβαινειν εισ ιερουσαλημ ⁵ οτε δε εγενετο ημασ εξαρτισαι τασ ημερασ εξελθοντεσ επορευομεθα προπεμποντων ημασ παντων συν γυναιξιν και τεκνοισ εωσ εξω της πολεωσ και θεντεσ τα γονατα επι τον αιγιαλον προσηξαμεθα ⁶ και ασπασαμενοι αλληλουσ επεβημεν εισ το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εισ τα ιδια ⁷ ημεισ δε τον πλουν διανυσαντεσ απο τυρου κατηνητησαμεν εισ πτολεμαιδα και ασπασαμενοι τουσ αδελφουσ εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοισ ⁸ τη δε επαυριον εξελθοντεσ οι περι τον παυλον ηλθον εισ καισαρειαν και εισελθοντεσ εισ τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου οντοσ εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω ⁹ τουτω δε ησαν θυγατερεσ παρθενοι τεσσαρεσ προφητεουσαι ¹⁰ επιμενοντων δε ημων ημερασ πλειουσ κατηλθεν τισ απο της ιουδαιασ προφητησ ονοματι αγαβοσ ¹¹ και ελθων προσ ημασ και αρασ την ζωνην του παυλου δησασ τε αυτου τουσ ποδασ και τασ χειρασ ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτωσ δησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εισ χειρασ εθνων ¹² ωσ δε ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεισ τε και οι εντοπιοι του μη αναβαινειν αυτον εισ ιερουσαλημ ¹³ απεκριθη τε ο παυλοσ τι ποιειτε κλαιοντεσ και συνθρυπτοντεσ μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εισ ιερουσαλημ ετοιμωσ εχω υπερ του ονοματοσ του κυριου ιησου ¹⁴ μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντεσ το θελημα του κυριου γενεσθω ¹⁵ μετα δε τασ ημερασ ταυτασ επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εισ ιερουσαλημ ¹⁶ συνηλθον δε και των μαθητων απο καισαρειασ συν ημιν αγωντεσ παρ ω ξενισθωμεν μνασωνι τινη κυπριω

αρχαιω μαθητη ¹⁷ γενομενων δε ημων εισ ιεροσολυμα ασμενωσ εδεξαντο ημασ οι αδελφοι ¹⁸ τη δε επιουση εισηει ο παυλοσ συν ημιν προσ ιακωβον παντεσ τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι ¹⁹ και ασπασαμενοσ αυτουσ εξηγειτο καθ εν εκαστον ων εποιησεν ο θεοσ εν τοισ εθνεσιν δια τησ διακονιασ αυτου ²⁰ οι δε ακουσαντεσ εδοξαζον τον κυριον ειποντεσ αυτω θεωρεισ αδελφε ποσαι μυριαδεσ εισιν ιουδαιων των πεπιστευκοτων και παντεσ ζηλωται του νομου υπαρχουσιν ²¹ κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεισ απο μωυσεωσ τουσ κατα τα εθνη παντασ ιουδαιουσ λεγων μη περιτεμνειν αυτουσ τα τεκνα μηδε τοισ εθεσιν περιπατειν ²² τι ουν εστιν παντωσ δει πληθοσ συνελθειν ακουσονται γαρ οτι εληλυθασ ²³ τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρεσ τεσσαρεσ ευχην εχοντεσ εφ εαυτων ²⁴ τουτουσ παραλαβων αγνισθητι συν αυτοισ και δαπανησον επ αυτοισ ινα ξυρησωνται την κεφαλην και γνωσιν παντεσ οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεισ και αυτοσ τον νομον φυλασσων ²⁵ περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεισ επεστειλαμεν κριναντεσ μηδεν τοιουτον τηρειν αυτουσ ει μη φυλασσεσθαι αυτουσ το τε ειδωλοθυτον και το αιμα και πνικτον και πορνειαν ²⁶ τοτε ο παυλοσ παραλαβων τουσ ανδρασ τη εχομενη ημερα συν αυτοισ αγνισθεισ εισηει εισ το ιερον διαγγελλων την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμου εωσ ου προσηνεχθη υπερ ενοσ εκαστου αυτων η προσφορα ²⁷ ωσ δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο τησ ασιασ ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον τασ χειρασ επ αυτον ²⁸ κραζοντεσ ανδρεσ ισραηλιται βοηθειτε ουτοσ εστιν ο ανθρωποσ ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντασ πανταχου διδασκων ετι τε και ελληνασ εισηγαγεν εισ το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον ²⁹ ησαν γαρ εωρακοτεσ τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτω ον ενομιζον οτι εισ το ιερον εισηγαγεν ο παυλοσ ³⁰ εκινηθη τε η πολισ ολη και εγενετο συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου ειλκον αυτον εξω του ιερου και ευθεωσ εκλεισθησαν αι

θυραι ³¹ ζητουντων δε αυτον αποκτειναι ανεβη φασισ τω χιλιαρχω τησ σπειρησ οτι ολη συγκεχυται ιεροσολιμη ³² οσ εξαυτησ παραλαβων στρατιωτασ και εκατονταρχουσ κατεδραμεν επ αυτουσ οι δε ιδοντεσ τον χιλιαρχον και τουσ στρατιωτασ επαυσαντο τυπτοντεσ τον παυλον ³³ εγγιασ δε ο χιλιαρχοσ επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι αλυσεσιν δυσιν και επυνθανετο τισ αν ειη και τι εστιν πεποικωσ ³⁴ αλλοι δε αλλο τι εβων εν τω οχλω μη δυναμενοσ δε γνωναι το ασφαλεσ δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εισ την παρεμβολην ³⁵ οτε δε εγενετο επι τουσ αναβαθμουσ συνεβη βασταζεσθαι αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου ³⁶ ηκολουθει γαρ το πληθοσ του λαου κραζον αιρε αυτον ³⁷ μελλων τε εισαγεσθαι εισ την παρεμβολην ο παυλοσ λεγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν μοι ειπειν προσ σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεισ ³⁸ ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιοσ ο προ τουτων των ημερων αναστατωσασ και εξαγαγων εισ την ερημον τουσ τετρακισχιλιουσ ανδρασ των σικαριων ³⁹ ειπεν δε ο παυλοσ εγω ανθρωποσ μεν ειμι ιουδαιοσ ταρσευσ τησ κιλικιασ ουκ ασημου πολεωσ πολιτησ δεομαι δε σου επιτρεψον μοι λαλησαι προσ τον λαον ⁴⁰ επιτρεψαντοσ δε αυτου ο παυλοσ εστωσ επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω πολλησ δε σιγησ γενομενησ προσεφωνει τη εβραιδι διαλεκτω λεγων

22

¹ ανδρεσ αδελφοι και πατερεσ ακουσατε μου τησ προσ υμασ νυνη απολογιασ ² ακουσαντεσ δε οτι τη εβραιδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοισ μαλλον παρεσχον ησυχιαν και φησιν ³ εγω μεν ειμι ανηρ ιουδαιοσ γεγεννημενοσ εν ταρσω τησ κιλικιασ ανατεθραμμενοσ δε εν τη πολει ταυτη παρα τουσ ποδασ γαμαλιηλ πεπαιδευμενοσ κατα ακριβειαν του πατρωου νομου ζηλωτησ υπαρχων του θεου καθωσ παντεσ υμεισ εστε σημερον ⁴ οσ ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευων και παραδιδουσ εισ φυλακασ ανδρασ τε και γυναικασ ⁵ ωσ και ο αρχιερευσ μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον παρ ων και επιστολασ

δεξαμενος προς τους αδελφους εις δαμασκον επορευομην αξων και τους εκεισε οντας δεδεμενους εις ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν ⁶ εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφνης εκ του ουρανου περιαστραφαι φως ικανον περι εμε ⁷ επεσα τε εις το εδαφος και ηκουσα φωνησ λεγουσης μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεισ ⁸ εγω δε απεκριθην τισ ει κυριε ειπεν τε προς με εγω ειμι ιησους ο ναζωραιος ον συ διωκεισ ⁹ οι δε συν εμοι οντες το μεν φως εθεασαντο και εμφοβοι εγενοντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντος μοι ¹⁰ ειπον δε τι ποιησω κυριε ο δε κυριος ειπεν προς με αναστας πορευου εις δαμασκον κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων τετακται σοι ποιησαι ¹¹ ως δε ουκ ενεβλεπον απο της δοξης του φωτος εκεινου χειραγωγουμενος υπο των συνοντων μοι ηλθον εις δαμασκον ¹² ανανιασ δε τισ ανηρ ευσεβησ κατα τον νομον μαρτυρουμενος υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων ¹³ ελθων προς με και επιστας ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εις αυτον ¹⁴ ο δε ειπεν ο θεος των πατερων ημων προεχειρισατο σε γνωμαι το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματος αυτου ¹⁵ οτι εση μαρτυσ αυτω προς παντας ανθρωπους ων εωρακασ και ηκουσασ ¹⁶ και νυν τι μελλεισ αναστας βαπτισαι και απολουςαι τασ αμαρτιασ σου επικαλεσαμενος το ονομα του κυριου ¹⁷ εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εις ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει ¹⁸ και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεξονται σου την μαρτυριαν περι εμου ¹⁹ καγω ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τασ συναγωγασ τους πιστευοντασ επι σε ²⁰ και οτε εξεχειτο το αιμα στεφανου του μαρτυροσ σου και αυτοσ ημην εφεστωσ και συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου φυλασων τα ιματια των αναιρουντων αυτον ²¹ και ειπεν προς με πορευου οτι εγω εις εθνη μακραν εξαποστελω σε ²² ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντες αιρε απο της γησ τον τοιουτον ου γαρ καθηκεν αυτον ζην

²³ κραζοντων δε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα ²⁴ εκελευσεν αυτον ο χιλιαρχοσ αγεσθαι εις την παρεμβολην ειπων μαστιξιν ανεταζεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτωσ επεφωνουν αυτω ²⁵ ως δε προετεινεν αυτον τοισ ιμασιν ειπεν προς τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλοσ ει ανθρωπον ρωμαιον και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιζειν ²⁶ ακουσασ δε ο εκατονταρχοσ προσελθων απηγγειλεν τω χιλιαρχω λεγων ορα τι μελλεισ ποιειν ο γαρ ανθρωποσ ουτοσ ρωμαιοσ εστιν ²⁷ προσελθων δε ο χιλιαρχοσ ειπεν αυτω λεγε μοι ει συ ρωμαιοσ ει ο δε εφη ναι ²⁸ απεκριθη τε ο χιλιαρχοσ εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην ο δε παυλοσ εφη εγω δε και γεγεννημαι ²⁹ ευθεωσ ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντες αυτον ανεταζειν και ο χιλιαρχοσ δε εφοβηθη επιγνουσ οτι ρωμαιοσ εστιν και οτι ην αυτον δεδεκωσ ³⁰ τη δε επαυριον βουλομενοσ γνωμαι το ασφαλεσ το τι κατηγορειται παρα των ιουδαιων ελυσεν αυτον απο των δεσμων και εκελευσεν ελθειν τους αρχιερεισ και ολον το συνεδριον αυτων και καταγαγων τον παυλον εστησεν εις αυτουσ

23

¹ ατενισασ δε ο παυλοσ τω συνεδριω ειπεν ανδρεσ αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτησ τησ ημερασ ² ο δε αρχιερευσ ανανιασ επεταξεν τοισ παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα ³ τοτε ο παυλοσ προς αυτον ειπεν τυπτειν σε μελλει ο θεοσ τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη κρινων με κατα τον νομον και παρανομων κελευεισ με τυπτεσθαι ⁴ οι δε παρεστωτεσ ειπον τον αρχιερεα του θεου λοιδορεισ ⁵ εφη τε ο παυλοσ ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευσ γεγραπται γαρ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεισ κακωσ ⁶ γνουσ δε ο παυλοσ οτι το εν μεροσ εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραξεν εν τω συνεδριω ανδρεσ αδελφοι εγω φαρισαιοσ ειμι υιοσ φαρισαιου περι ελπιδοσ και αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι ⁷ τουτο δε αυτου λαλησαντοσ εγενετο στασισ των φαρισαιων και εσχισθη το πληθοσ ⁸ σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν

μη είναι αναστασιν μηδε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα ⁹ εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντες οι γραμματειοι του μερους των φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντες ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελος μη θεομαχωμεν ¹⁰ πολλησ δε γενομενης στασεωσ ευλαβηθεις ο χιλιαρχος μη διασπασθη ο παυλος υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβηναι και αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν τε εις την παρεμβολην ¹¹ τη δε επιουση νυκτι επιστας αυτω ο κυριος ειπεν θαρσει παυλε ωσ γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εις ιερουσαλημ ουτωσ σε δει και εις ρωμην μαρτυρησαι ¹² γενομενης δε ημερασ ποιησαντες τινεσ των ιουδαιων συστροφην ανεθεματισαν εαυτουσ λεγοντες μητε φαγειν μητε πειν εωσ ου αποκτεινωσιν τον παυλον ¹³ ησαν δε πλειουσ τεσσαρακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν πεποιηκοτες ¹⁴ οιτινεσ προσελθοντες τοισ αρχιερευσιν και τοισ πρεσβυτεροισ ειπον αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτουσ μηδενος γευσασθαι εωσ ου αποκτεινωμεν τον παυλον ¹⁵ νυν ουν υμεισ εμφανισατε τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπωσ αυριον αυτον καταγαγη προσ υμασ ωσ μελλοντασ διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεισ δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελιν αυτον ¹⁶ ακουσασ δε ο υιοσ της αδελφησ παυλου το ενεδρον παραγενομενοσ και εισελθων εις την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω ¹⁷ προσκαλεσαμενοσ δε ο παυλοσ ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγαγε προσ τον χιλιαρχον εχει γαρ τι απαγγελαι αυτω ¹⁸ ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προσ τον χιλιαρχον και φησιν ο δεσμιοσ παυλοσ προσκαλεσαμενοσ με ηρωτησεν τουτον τον νεανιαν αγαγειν προσ σε εχοντα τι λαλησαι σοι ¹⁹ επιλαβομενοσ δε της χειροσ αυτου ο χιλιαρχοσ και αναχωρησασ κατ ιδιαν επυνθανετο τι εστιν ο εχεισ απαγγελαι μοι ²⁰ ειπεν δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπωσ αυριον εις το συνεδριον καταγαγησ τον παυλον ωσ μελλοντα τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου ²¹ συ ουν μη πεισθησ αυτοισ ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρεσ πλειουσ τεσσαρακοντα

οιτινεσ ανεθεματισαν εαυτουσ μητε φαγειν μητε πειν εωσ ου ανελωσιν αυτον και νυν ετοιμοι εισιν προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν ²² ο μεν ουν χιλιαρχοσ απελυσεν τον νεανιαν παραγγειλασ μηдени εκλαλησαι οτι ταυτα ενεφανισασ προσ με ²³ και προσκαλεσαμενοσ δυο τινασ των εκατονταρχων ειπεν ετοιμασατε στρατιωτασ διακοσιουσ οπωσ πορευθωσιν εωσ καισαρειασ και ιππεισ εβδομηκοντα και δεξιολαβουσ διακοσιουσ απο τριτησ ωρασ της νυκτοσ ²⁴ κτηνη τε παραστησαι ινα επιβιβασαντες τον παυλον διασωσωσιν προσ φηλικα τον ηγεμονα ²⁵ γραψασ επιστολην περιεχουσαν τον τυπον τουτον ²⁶ κλαυδιοσ λυσιασ τω κρατιστω ηγεμονι φηλικι χαιρειν ²⁷ τον ανδρα τουτον συλληφθεντα υπο των ιουδαιων και μελλοντα αναιρεισθαι υπ αυτων επιστας συν τω στρατευματι εξειλομην αυτον μαθων οτι ρωμαιοσ εστιν ²⁸ βουλομενοσ δε γνωναι την αιτιαν δι ην ενεκαλουν αυτω κατηγορον αυτον εις το συνεδριον αυτων ²⁹ ον ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματων του νομου αυτων μηδεν αξιον θανατου η δεσμων εγκλημα εχοντα ³⁰ μηνυθεισ δε μοι επιβουλησ εις τον ανδρα μελλειν εσεσθαι υπο των ιουδαιων εξαυτησ επεμψα προσ σε παραγγειλασ και τοισ κατηγοροισ λεγειν τα προσ αυτον επι σου ερρωσο ³¹ οι μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοισ αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια της νυκτοσ εις την αντιπατριδα ³² τη δε επαυριον εασαντες τουσ ιππεισ πορευεσθαι συν αυτω υπεστρεψαν εις την παρεμβολην ³³ οιτινεσ εισελθοντες εις την καισαρειαν και αναδοντες την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω ³⁴ αναγνωουσ δε ο ηγεμων και επερωτησασ εκ ποιασ επαρχιασ εστιν και πυθομενοσ οτι απο κιλικιασ ³⁵ διακουσομαι σου εφη οταν και οι κατηγοροι σου παραγενωνται εκελευσεν τε αυτον εν τω πραιτωριω ηρωδου φυλασσεσθαι

24

¹ μετα δε πεντε ημερασ κατεβη ο αρχιερευσ ανανιασ μετα των πρεσβυτερων και ρητοροσ τερτυλλου τινοσ οιτινεσ ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου ² κληθεντοσ δε αυτου ηρξατο κατηγορειν

ο τερτυλλος λεγων πολλησ ειρηνησ τυγχανοντες δια σου και κατορθωματων γινομενων τω εθνει τουτω δια της σης προνοιασ ³ παντη τε και πανταχου αποδεχομεθα κρατιστε φηλιξ μετα πασησ ευχαριστιασ ⁴ ινα δε μη επι πλειον σε εγκοπτω παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομωσ τη ση επιεικεια ⁵ ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιμον και κινουντα στασιν πασιν τοις ιουδαιοις τοις κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε της των ναζωραιων αιρεσεωσ ⁶ οσ και το ιερον επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν ^{7 8} παρ ου δυνηση αυτοσ ανακρινας περι παντων τουτων επιγνωσαι ων ημεις κατηγορουμεν αυτου ⁹ συνεπεθεντο δε και οι ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτωσ εχειν ¹⁰ απεκριθη δε ο παυλος νευσαντοσ αυτω του ηγεμονοσ λεγειν εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενοσ ευθυμοτερον τα περι εμαυτου απολογουμαι ¹¹ δυναμενου σου γνωσαι οτι ου πλειουσ εισιν μοι ημεραι δεκαδυο αφ ησ ανεβην προσκυνησων εν ιερουσαλημ ¹² και ουτε εν τω ιερω ευρον με προστινα διαλεγομενον η επισυστασιν ποιουντα οχλου ουτε εν ταισ συναγωγαισ ουτε κατα την πολιν ¹³ ουτε παραστησαι με δυνανται περι ων νυν κατηγορουσιν μου ¹⁴ ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτωσ λατρευω τω πατρωω θεω πιστευων πασιν τοις κατα τον νομον και τοις προφηταισ γεγραμμενοισ ¹⁵ ελπιδα εχων εισ τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται αναστασιν μελλειν εσεσθαι νεκρων δικαιων τε και αδικων ¹⁶ εν τουτω δε αυτοσ ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχων προσ τον θεον και τουσ ανθρωπουσ δια παντοσ ¹⁷ δι ετων δε πλειονων παρεγενομην ελεημοσυνασ ποιησων εισ το εθνοσ μου και προσφορασ ¹⁸ εν οισ ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινεσ απο της ασιασ ιουδαιοι ¹⁹ ουσ δει επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προσ με ²⁰ η αυτοι ουτοι ειπατωσαν τι ευρον εν εμοι αδικημα σταντοσ μου επι του συνεδριου ²¹ η περι μιασ ταυτησ φωνησ ησ εκραξα εστωσ εν αυτοις οτι περι αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι σημερον υφ υμων ²² ακουσασ δε ταυτα ο φηλιξ ανεβαλετο αυτουσ ακριβεστερον

ειδωσ τα περι της οδου ειπων οταν λυσιασ ο χιλιαρχοσ καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμασ ²³ διαταξαμενοσ τε τω εκατονταρχη τηρεισθαι τον παυλον εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν η προσερχεσθαι αυτω ²⁴ μετα δε ημερασ τινασ παραγενομενοσ ο φηλιξ συν δρουσιλλη τη γυναικι ουση ιουδαια μετεπεμψατο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εισ χριστον πιστεωσ ²⁵ διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνησ και εγκρατειασ και του κριματοσ του μελλοντοσ εσεσθαι εμφοβοσ γενομενοσ ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε ²⁶ αμα και ελπιζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου οπωσ λυση αυτον διο και πυκνοτερον αυτον μεταπεμπομενοσ ωμιλει αυτω ²⁷ διετιασ δε πληρωθεισ ηλαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτασ καταθεσθαι τοις ιουδαιοις ο φηλιξ κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον

25

¹ φηστοσ ουν επιβασ τη επαρχια μετα τρεισ ημερασ ανεβη εισ ιεροσολυμα απο καισαρειασ ² ενεφανισαν δε αυτω ο αρχιερευσ και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον ³ αιτουμενοι χαριν κατ αυτου οπωσ μεταπεμψηται αυτον εισ ιερουσαλημ ενεδραν ποιουντες ανελιν αυτον κατα την οδον ⁴ ο μεν ουν φηστοσ απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εν καισαρεια εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι ⁵ οι ουν δυνατοι εν υμιν φησιν συγκαταβαντες ει τι εστιν εν τω ανδρι τουτω κατηγορειτωσαν αυτου ⁶ διατριψασ δε εν αυτοις ημερασ πλειουσ η δεκα καταβασ εισ καισαρειαν τη επαυριον καθισασ επι του βηματοσ εκελευσεν τον παυλον αχθηναι ⁷ παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτεσ ιουδαιοι πολλα και βαρεα αιτιωματα φεροντες κατα του παυλου α ουκ ισχυον αποδειξαι ⁸ απολογουμενου αυτου οτι ουτε εισ τον νομον των ιουδαιων ουτε εισ το ιερον ουτε εισ καισαρα τι ημαρτον ⁹ ο φηστοσ δε τοις ιουδαιοις θελων χαριν καταθεσθαι αποκριθεισ τω παυλω ειπεν θελεισ εισ ιεροσολυμα

αναβας εκει περι τουτων κρινεσθαι επι εμου ¹⁰ ειπεν δε ο παυλος επι του βηματος καισαρος εστωσ ειμι ου με δει κρινεσθαι ιουδαιουσ ουδεν ηδικησα ωσ και συ καλλιον επιγινωσκεις ¹¹ ει μεν γαρ αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις με δυναται αυτοισ χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι ¹² τοτε ο φηστος συλλαλησασ μετα του συμβουλιου απεκριθη καισαρα επικεκλησαι επι καισαρα πορευση ¹³ ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππασ ο βασιλευσ και βερνικη κατηντησαν εις καισαρειαν ασπασαμενοι τον φηστον ¹⁴ ωσ δε πλειουσ ημερασ διετριβεν εκει ο φηστος τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος υπο φηλικος δεσμιος ¹⁵ περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατα αυτου δικην ¹⁶ προσ ουσ απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοισ χαριζεσθαι τινα ανθρωπον εις απωλειαν πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τουσ κατηγορουσ τοπον τε απολογιασ λαβοι περι του εγκληματος ¹⁷ συνελθοντων ουν αυτων ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος τη εξησ καθισασ επι του βηματος εκελευσα αχθηναι τον ανδρα ¹⁸ περι ου σταθεντες οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν επεφερον ων υπενουσ εγω ¹⁹ ζητηματα δε τινα περι της ιδιασ δεισιδαιμονιασ ειχον προσ αυτον και περι τινος ιησου τεθνηκοτος ον εφασκεν ο παυλος ζην ²⁰ απορουμενος δε εγω την περι τουτου ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εις ιερουσαλημ κακει κρινεσθαι περι τουτων ²¹ του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εις την του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον εωσ ου πεμψω αυτον προσ καισαρα ²² αγριππασ δε προσ τον φηστον εφη εβουλομην και αυτοσ του ανθρωπου ακουσαι ο δε αυριον φησιν ακουση αυτου ²³ τη ουν επαυριον ελθοντοσ του αγριππα και της βερνικησ μετα πολλησ φαντασιασ και εισελθοντων εις το ακροατηριον συν τε τοισ χιλιαρχοισ και ανδρασιν τοισ κατα εξοχην ουσιν της πολεωσ και κελευσαντοσ του φηστου ηχθη ο παυλος ²⁴ και φησιν ο φηστος αγριππα βασιλευ και παντες οι

συμπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε τουτον περι ου παν το πληθος των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοισ και ενθαδε επιβωντες μη δειν ζην αυτον μηκετι ²⁵ εγω δε καταλαβομενος μηδεν αξιον θανατου αυτον πεπραχεναι και αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν αυτον ²⁶ περι ου ασφαλεσ τι γραψαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπωσ της ανακρισεωσ γενομενησ σχω τι γραψαι ²⁷ αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τασ κατα αυτου αιτιασ σημαναι

26

¹ αγριππασ δε προσ τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος απελογειτο εκτεινας την χειρα ² περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλων απολογεισθαι σημερον ³ μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιουσ ηθων τε και ζητηματων διο δεομαι σου μακροθυμωσ ακουσαι μου ⁴ την μεν ουν βιωσιν μου την εκ νεοτητοσ την απ αρχησ γενομενην εν τω εθνει μου εν ιεροσολυμοισ ισασιν παντες οι ιουδαιοι ⁵ προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερασ θρησκειασ εξησα φαρισαιοσ ⁶ και νυν επ ελπιδι της προσ τουσ πατερασ επαγγελιασ γενομενησ υπο του θεου εστηκα κρινομενος ⁷ εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπίζει καταντησαι περι ησ ελπιδοσ εγκαλουμαι βασιλευ αγριππα υπο ιουδαιων ⁸ τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεοσ νεκρουσ εγειρει ⁹ εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προσ το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι ¹⁰ ο και εποησα εν ιεροσολυμοισ και πολλουσ των αγιων εγω φυλακαισ κατεκλεισα την παρα των αρχιερων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον ¹¹ και κατα πασασ τασ συναγωγασ πολλακισ τιμωρων αυτοσ ηναγκαζον βλασφημειν περισσωσ τε εμμαινομενοσ αυτοισ εδιωκον εωσ και εις τασ εξω πολεισ ¹² εν οισ και πορευομενοσ εις την δαμασκον μετ εξουσιασ και επιτροπησ της

παρα των αρχιερων ¹³ ημερας μεσησ κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φωσ και τουσ συν εμοι πορευομενουσ ¹⁴ παντων δε καταπεσοντων ημων εισ την γην ηκουσα φωνην λαλουσαν προς με και λεγουσαν τη εβραιδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ σκληρον σοι προσ κεντρα λακτιζειν ¹⁵ εγω δε ειπον τισ ει κυριε ο δε ειπεν εγω ειμι ιησουσ ον συ διωκεισ ¹⁶ αλλα αναστηθι και στηθι επι τουσ ποδασ σου εισ τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδεσ ων τε οφθησομαι σοι ¹⁷ εξαιρουμενοσ σε εκ του λαου και των εθνων εισ ουσ εγω σε αποστελλω ¹⁸ ανοιξει οφθαλμουσ αυτων του υποστρεψαι απο σκοτουσ εισ φωσ και τησ εξουσιασ του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτουσ αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοισ ηγιασμενοισ πιστει τη εισ εμε ¹⁹ οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθησ τη ουρανω οπτασια ²⁰ αλλα τοισ εν δαμασκω πρωτον και ιεροσολυμοισ εισ πασαν τε την χωραν τησ ιουδαιασ και τοισ εθνεσιν απαγγελων μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια τησ μετανοιασ εργα πρασσοντασ ²¹ ενεκα τουτων οι ιουδαιοι με συλλαβομενοι εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι ²² επικουριασ ουν τυχων τησ παρα του θεου αχρι τησ ημερασ ταυτησ εστηκα μαρτυρομενοσ μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτοσ λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωυσησ ²³ ει παθητοσ ο χριστοσ ει πρωτοσ εξ αναστασεωσ νεκρων φωσ μελλει καταγγελλειν τω λαω και τοισ εθνεσιν ²⁴ ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστοσ μεγαλη τη φωνη εφη μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εισ μανιαν περιτρεπει ²⁵ ο δε ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα αληθειασ και σωφροσυνησ ρηματα αποφθεγγομαι ²⁶ επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευσ προσ ον και παρρησιαζομενοσ λαλω λανθανειν γαρ αυτον τι τουτων ου πειθομαι ουδεν ου γαρ εν γωνια πεπραγμενον τουτο ²⁷ πιστευεισ βασιλευ αγριππα τοισ προφηταισ οйда οτι πιστευεισ ²⁸ ο δε αγριππασ προσ τον παυλον εφη εν ολιγω με πειθεισ

χριστιανον γενεσθαι ²⁹ ο δε παυλοσ ειπεν ευζαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν πολλω ου μονον σε αλλα και παντασ τουσ ακουοντασ μου σημερον γενεσθαι τοιουτουσ οποιοσ καγω ειμι παρεκτοσ των δεσμων τουτων ³⁰ και ταυτα ειποντοσ αυτου ανεστη ο βασιλευσ και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοισ ³¹ και αναχωρησαντεσ ελαλουν προς αλληλουσ λεγοντεσ οτι ουδεν θανατου αξιον η δεσμων πρασσει ο ανθρωποσ ουτοσ ³² αγριππασ δε τω φηστω εφη απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωποσ ουτοσ ει μη επεκεκλητο καισαρα

27

¹ ωσ δε εκριθη του αποπλειν ημασ εισ την ιταλιαν παρεδιδουν τον τε παυλον και τινασ ετερουσ δεσμωτασ εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρησ σεβαστησ ² επιβαντεσ δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντεσ πλειν τουσ κατα την ασιαν τοπουσ ανηχθημεν οντοσ συν ημιν αρισταρχου μακεδονοσ θεσσαλονικεωσ ³ τη τε ετερα κατηχθημεν εισ σιδωνα φιλανθρωπωσ τε ο ιουλιοσ τω παυλω χρησαμενοσ επετρεψεν προς τουσ φιλουσ πορευθεντα επιμελειασ τυχειν ⁴ κακειθεν αναχθεντεσ υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τουσ ανεμουσ ειναι εναντιουσ ⁵ το τε πελαγοσ το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντεσ κατηλθομεν εισ μυρα τησ λυκιασ ⁶ κακει ευρων ο εκατονταρχοσ πλοιον αλεξανδρινον πλεον εισ την ιταλιαν ενεβιβασεν ημασ εισ αυτο ⁷ εν ικαναισ δε ημεραισ βραδυπλοουντεσ και μολισ γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωντοσ ημασ του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην ⁸ μολισ τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εισ τοπον τινα καλουμενον καλουσ λιμενασ ω εγγυσ ην πολισ λασαια ⁹ ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντοσ ηδη επισφαλουσ του πλοοσ δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηνει ο παυλοσ ¹⁰ λεγων αυτοισ ανδρεσ θεωρω οτι μετα υβρεωσ και πολλησ ζημιασ ου μονον του φορτιου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον πλουν ¹¹ ο δε εκατονταρχησ τω κυβερνητη και τω ναυκληρω επειθετο μαλλον η τοισ υπο του παυλου λεγομενοισ ¹² ανευθετου δε του

λιμενος υπαρχοντος προς παραχειμασιαν οι πλειουσ εθεντο βουλην αναθηνηναι κακειθεν ει πως δυναιντο κατανησαντες εις φοινικα παραχειμασαι λιμενα της κρητης βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον ¹³ υποπνευσαντος δε νοτου δοξαντες της προθεσεως κεκρατηκεναι αραντες ασσον παρελεγοντο την κρητην ¹⁴ μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτης ανεμος τυφωνικος ο καλουμενος ευροκλυδων ¹⁵ συναρπασθεντος δε του πλοιου και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντες εφερομεθα ¹⁶ νησιον δε τι υποδραμοντες καλουμενον κλαυδην μολις ισχυσαμεν περικρατεισ γενεσθαι της σκαφης ¹⁷ ην αραντες βοηθειαισ εχρωντο υποζωννυντες το πλοιον φοβουμενοι τε μη εις την συρτην εκπεσωσιν χαλασαντες το σκευος ουτως εφεροντο ¹⁸ σφοδρωσ δε χειμαζομενων ημων τη εξησ εκβολην εποιουντο ¹⁹ και τη τριτη αυτοχειρεσ την σκευην του πλοιου ερριψαμεν ²⁰ μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονασ ημερασ χειμωνος τε ουκ ολιγου επικειμενου λοιπον περιηρειτο πασα ελπισ του σωζεσθαι ημασ ²¹ πολλησ δε ασιτιασ υπαρχουσησ τοτε σταθεισ ο παυλος εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρεσ πειθαρχησαντασ μοι μη αναγεσθαι απο της κρητης κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν ²² και τα νυν παραινω υμασ ευθυμειν αποβολη γαρ ψυχησ ουδεμια εσται εξ υμων πλην του πλοιου ²³ παρεστη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι αγγελος του θεου ου ειμι ω και λατρευω ²⁴ λεγων μη φοβου παυλε καισαρι σε δει παρασθηναι και ιδου κεχαρισται σοι ο θεοσ παντασ τουσ πλεοντασ μετα σου ²⁵ διο ευθυμειτε ανδρεσ πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτως εσται καθ ον τροπον λελαληται μοι ²⁶ εις νησον δε τινα δει ημασ εκπεσειν ²⁷ ωσ δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφερομενων ημων εν τω αδρια κατα μεσον της νυκτοσ υπενουουν οι ναυται προσαγειν τινα αυτοισ χωραν ²⁸ και βολισαντες ευρον οργυιασ εικοσι βραχυ δε διαστησαντες και παλιν βολισαντες ευρον οργυιασ δεκαπεντε ²⁹ φοβουμενοι τε μηπως εις τραχεισ τοπουσ εκπεσωμεν εκ πρυμνησ ριψαντες αγκυρασ τεσσαρασ ηυχοντο ημεραν γενεσθαι ³⁰ των δε ναυτων ζητούντων φυγειν εκ του πλοιου

και χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν προφασει ωσ εκ πρωρασ μελλοντων αγκυρασ εκτεινειν ³¹ ειπεν ο παυλος τω εκατονταρχη και τοισ στρατιωταισ εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω υμεισ σωθηναι ου δυνασθε ³² τοτε οι στρατιωται απεκοψαν τα σχοινια της σκαφης και ειασαν αυτην εκπεσειν ³³ αχρι δε ου ημελλεν ημερα γινεσθαι παρεκαλει ο παυλος απαντασ μεταλαβειν τροφησ λεγων τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε μηδεν προσλαβομενοι ³⁴ διο παρακαλω υμασ προσλαβειν τροφησ τουτο γαρ προς της υμετερασ σωτηριασ υπαρχει ουδενοσ γαρ υμων θριξ εκ της κεφαλησ πεσειται ³⁵ ειπων δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλασασ ηρξατο εσθιειν ³⁶ ευθυμοι δε γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο τροφησ ³⁷ ημεν δε εν τω πλοιω αι πασαι ψυχαι διακοσiai εβδομηκοντα εξ ³⁸ κορεσθεντες δε της τροφησ εκουφιζον το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον εις την θαλασσαν ³⁹ οτε δε ημερα εγενετο την γην ουκ επεγινωσκον κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εις ον εβουλευσαντο ει δυνατον εξωσαι το πλοιον ⁴⁰ και τασ αγκυρασ περιελοντες ειωσ εις την θαλασσαν αμα ανεντες τασ ζευκτηριασ των πηδαλιων και επαραντες τον αρτεμονα τη πνεουση κατειχον εις τον αιγιαλον ⁴¹ περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασσον επωκειλαν την ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασαλευτοσ η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιασ των κυματων ⁴² των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τουσ δεσμωτασ αποκτεινωσιν μη τισ εκκολυμβησασ διαφυγη ⁴³ ο δε εκατονταρχοσ βουλομενοσ διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτοου του βουληματοσ εκελευσεν τε τουσ δυναμενουσ κολυμβαν απορριψαντασ πρωτουσ επι την γην εξιεναι ⁴⁴ και τουσ λοιπουσ ουσ μεν επι σανισιν ουσ δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτως εγενετο παντασ διασωθηναι επι την γην

28

¹ και διασωθεντες τοτε επεγνωσαν οτι μελιτη η νησοσ καλειται ² οι δε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν

ημιν αναψαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντας ημας δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος ³ συστρεψαντος δε του παυλου φρυγανων πληθος και επιθεντος επι την πυραν εχιδνα εκ της θερμης διεξελθουσα καθηψεν της χειροσ αυτου ⁴ ως δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειροσ αυτου ελεγον προς αλληλους παντως φονευσ εστιν ο ανθρωπος ουτος ον διασωθεντα εκ της θαλασσης η δικη ζην ουκ ειασεν ⁵ ο μεν ουν αποτιναξασ το θηριον εισ το πυρ επαθεν ουδεν κακον ⁶ οι δε προσεδοκων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν ατοπον εισ αυτον γινομενον μεταβαλλομενοι ελεγον θεον αυτον ειναι ⁷ εν δε τοισ περι τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω οσ αναδεξαμενος ημας τρεις ημερας φιλοφρονως εξενισεν ⁸ εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοις και δυσεντερια συνεχομενον κατακεισθαι προς ον ο παυλος εισελθων και προσευξαμενος επιθεισ τασ χειρας αυτω ιασατο αυτον ⁹ τουτου ουν γενομενου και οι λοιποι οι εχοντες ασθενειας εν τη νησω προσηρχοντο και εθεραπευοντο ¹⁰ οι και πολλαισ τιμαισ ετιμησαν ημας και αναγομενοις επεθεντο τα προς την χρειαν ¹¹ μετα δε τρεις μηνασ ηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροις ¹² και καταχθεντες εισ συρακουσασ επεμειναμεν ημερας τρεις ¹³ οθεν περιελθοντες κατηντησαμεν εισ ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεραιοι ηλθομεν εισ ποτιολουσ ¹⁴ ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν επ αυτοισ επιμειναι ημερας επτα και ουτως εισ την ρωμην ηλθομεν ¹⁵ κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων εξηλθον εισ απαντησιν ημιν αχρι απιου φορου και τριων ταβερνων ουσ ιδων ο παυλος ευχαριστησασ τω θεω ελαβεν θαρσοσ ¹⁶ οτε δε ηλθομεν εισ ρωμην ο εκατονταρχος παρεδωκεν τουσ δεσμιουσ τω στρατοπεδαρχη τω δε παυλω επετραπη μενειν καθ εαυτον συν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη ¹⁷ εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι τον παυλον τουσ οντας των ιουδαιων πρωτουσ συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς

αυτουσ ανδρεσ αδελφοι εγω ουδεν εναντιον ποιησασ τω λαω η τοισ εθεσιν τοισ πατρωοισ δεσμιουσ εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εισ τασ χειρας των ρωμαιων ¹⁸ οιτινεσ ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι ¹⁹ αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ως του εθνουσ μου εχων τι κατηγορησαι ²⁰ δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμασ ιδειν και προσλαλησαι ενεκεν γαρ της ελπιδοσ του ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι ²¹ οι δε προς αυτον ειπον ημεισ ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιασ ουτε παραγενομενοσ τισ των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον ²² αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεισ περι μεν γαρ της αιρεσεωσ ταυτησ γνωστον εστιν ημιν οτι πανταχου αντιλεγεται ²³ ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηκον προς αυτον εισ την ξενιαν πλειονεσ οισ εξετιθετο διαμαρτυρομενοσ την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτουσ τα περι του ιησου απο τε του νομου μωυσεωσ και των προφητων απο πρωι εωσ εσπερασ ²⁴ και οι μεν επειθοντο τοισ λεγομενοισ οι δε ηπιστουν ²⁵ ασυμφωνοι δε οντεσ προς αλληλουσ απελυοντο ειποντοσ του παυλου ρημα εν οτι καλωσ το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τουσ πατερασ ημων ²⁶ λεγον πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπον ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντεσ βλειψετε και ου μη ιδητε ²⁷ επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοισ ωσιν βαρεωσ ηκουσαν και τουσ οφθαλμουσ αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοισ οφθαλμοισ και τοισ ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτουσ ²⁸ γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοισ εθνεσιν απεσταλη το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται ²⁹ και ταυτα αυτου ειποντοσ απηλθον οι ιουδαιοι πολλην εχοντεσ εν εαυτοισ συζητησιν ³⁰ εμεινεν δε ο παυλοσ διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντασ τουσ εισπορευομενουσ προς αυτον ³¹ κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασησ παρρησιασ ακωλυτωσ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

1 παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου 2 ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιαις 3 περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα 4 του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνης εξ αναστασεως νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων 5 δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεως εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου 6 εν οις εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου 7 πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου 8 πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω 9 μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ως αδιαλειπτωσ μνειαν υμων ποιουμαι 10 παντοτε επι των προσευχων μου δεομενος ει πως ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμας 11 επιποθω γαρ ιδειν υμας ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμας 12 τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεως υμων τε και εμου 13 ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι πολλακις προεθεμην ελθειν προς υμας και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθωσ και εν τοις λοιποισ εθνεσιν 14 ελλησιν τε και βαρβαροις σοφοις τε και ανοητοις οφειλετης ειμι 15 ουτωσ το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις εν ρωμη ευαγγελισασθαι 16 ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του χριστου δυναμις γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι 17 δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεως εις πιστιν καθωσ γεγραπται ο δε δικαιοσ εκ πιστεως ζησεται 18 αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων 19 διοτι το γνωστον

του θεου φανερον εστιν εν αυτοις ο γαρ θεος αυτοις εφανερωσεν 20 τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεωσ κοσμου τοις ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιος αυτου δυναμις και θειοτησ εις το ειναι αυτουσ αναπολογητουσ 21 διοτι γνοντεσ τον θεον ουχ ωσ θεον εδοξασαν η ευχαριστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοις διαλογισμοις αυτων και εσκοτισθη η ασυνετοσ αυτων καρδια 22 φασκοντεσ ειναι σοφοι εμωρανθησαν 23 και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονοσ φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων 24 διο και παρεδωκεν αυτουσ ο θεοσ εν ταισ επιθυμιαις των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυτοις 25 οιτινεσ μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα οσ εστιν ευλογητοσ εις τουσ αιωνασ αμην 26 δια τουτο παρεδωκεν αυτουσ ο θεοσ εις παθη ατιμιασ αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησιν εις την παρα φυσιν 27 ομοιωσ τε και οι αρρενεσ αφεντεσ την φυσικην χρησιν της θηλειασ εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εις αλληλουσ αρσενεσ εν αρσενσιν την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην εδει της πλανησ αυτων εν εαυτοις απολαμβανοντεσ 28 και καθωσ ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει παρεδωκεν αυτουσ ο θεοσ εις αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα 29 πεπληρωμενουσ παση αδικια πορνεια πονηρια πλεονεξια κακια μεστουσ φθονου φονου εριδοσ δολου κακοηθειασ ψιθυριστασ 30 καταλαλουσ θεοστυγεισ υβριστασ υπερηφανουσ αλαζονασ εφευρετασ κακων γονευσιν απειθεισ 31 ασυνετουσ ασυνθετουσ αστοργουσ ασπονδουσ ανελημονασ 32 οιτινεσ το δικαιομα του θεου επιγνοντεσ οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντεσ αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοις πρασσουσιν

2

1 διο αναπολογητοσ ει ω ανθρωπε πασ ο κρινων εν ω γαρ κρινεισ τον ετερον σεαυτον κατακρινεισ τα γαρ αυτα πρασσεισ ο κρινων 2 οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τουσ τα τοιαυτα

πρασσοντας ³ λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τουσ τα τοιαυτα πρασσοντας και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου ⁴ η του πλουτου της χρηστοτητοσ αυτου και της ανοχησ και της μακροθυμιασ καταφρονεισ αγνων οτι το χρηστον του θεου εισ μετανοιαν σε αγει ⁵ κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεισ σεαυτω οργην εν ημερα οργησ και αποκαλυψεωσ και δικαιοκρισιασ του θεου ⁶ οσ αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου ⁷ τοισ μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν ζωην αιωνιον ⁸ τοισ δε εξ εριθειας και απειθουσιν μεν τη αληθεια πειθομενοισ δε τη αδικια θυμοσ και οργη ⁹ θλιψισ και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνοσ ¹⁰ δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληني ¹¹ ου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω ¹² οσοι γαρ ανομωσ ημαρτον ανομωσ και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται ¹³ ου γαρ οι ακροαται του νομου δικαιοι παρα τω θεω αλλ οι ποιηται του νομου δικαιωθησονται ¹⁴ οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιη ουτοι νομον μη εχοντεσ εαυτοισ εισιν νομοσ ¹⁵ οιτινεσ ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταισ καρδιαισ αυτων συμμαρτυρουσησ αυτων της συνειδησεωσ και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων ¹⁶ εν ημερα οτε κρινει ο θεοσ τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια ιησου χρηστου ¹⁷ ιδε συ ιουδαιοσ επονομαζη και επαναπαυη τω νομω και καυχασαι εν θεω ¹⁸ και γινωσκεισ το θελημα και δοκιμαζεισ τα διαφεροντα κατηχουμενοσ εκ του νομου ¹⁹ πεποιθασ τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φωσ των εν σκοτει ²⁰ παιδευτην αφρωνων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεωσ και της αληθειας εν τω νομω ²¹ ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεισ ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεισ ²² ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεισ ο βδελυσσομενοσ τα ειδωλα ιεροσυλεισ ²³ οσ εν νομω καυχασαι δια της παραβασεωσ του νομου τον θεον ατιμαζεισ ²⁴ το γαρ ονομα του θεου δι

υμασ βλασφημειται εν τοισ εθνεσιν καθωσ γεγραπται ²⁵ περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσησ εαν δε παραβατησ νομου ησ η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν ²⁶ εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχι η ακροβυστια αυτου εισ περιτομην λογισθησεται ²⁷ και κρινει η εκ φυσεωσ ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματοσ και περιτομησ παραβατην νομου ²⁸ ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιοσ εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη ²⁹ αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιοσ και περιτομη καρδιασ εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαينوσ ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

3

¹ τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τισ η ωφελεια της περιτομησ ² πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν γαρ οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου ³ τι γαρ ει ηπιστησαν τινεσ μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει ⁴ μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεοσ αληθησ πασ δε ανθρωποσ ψευστησ καθωσ γεγραπται οπωσ αν δικαιωθησ εν τοισ λογοισ σου και νικησησ εν τω κρινεσθαι σε ⁵ ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικοσ ο θεοσ ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπον λεγω ⁶ μη γενοιτο επει πωσ κρινει ο θεοσ τον κοσμον ⁷ ει γαρ η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερισευσεσ εισ την δοξαν αυτου τι ετι καγω ωσ αμαρτωλοσ κρινομαι ⁸ και μη καθωσ βλασφημουμεθα και καθωσ φασιν τινεσ ημασ λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν ⁹ τι ουν προεχομεθα ου παντωσ προητιασαμεθα γαρ ιουδαιουσ τε και ελληνασ παντασ υφ αμαρτιαν ειναι ¹⁰ καθωσ γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιοσ ουδε εισ ¹¹ ουκ εστιν ο συνιων ουκ εστιν ο εκζητων τον θεον ¹² παντεσ εξεκλιναν αμα ηχρειωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εωσ ενοσ ¹³ ταφοσ ανεωγμενοσ ο λαρυγξ αυτων ταισ γλωσσαισ αυτων εδολιουσαν ιοσ ασπιδων υπο τα χειλη αυτων ¹⁴ ων το στομα αρασ και πικριασ γεμει ¹⁵ οξεισ οι ποδεσ αυτων εκχεαι αιμα ¹⁶ συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταισ οδοισ αυτων ¹⁷ και οδον ειρηνησ ουκ εγνωσαν ¹⁸ ουκ εστιν φοβοσ θεου απεναντι των

οφθαλμων αυτων ¹⁹ οιδαμεν δε οτι οσα ο νομος λεγει τοις εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικος γενηται πασ ο κοσμος τω θεω ²⁰ διοτι εξ εργαων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσις αμαρτιας ²¹ νυνι δε χωρις νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων ²² δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεωσ ιησου χριστου εισ παντασ και επι παντασ τουσ πιστευοντασ ου γαρ εστιν διαστολη ²³ παντεσ γαρ ημαρτον και υστερουνται της δοξησ του θεου ²⁴ δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεωσ της εν χριστω ιησου ²⁵ ον προεθετο ο θεοσ ιλαστηριον δια της πιστεωσ εν τω αυτου αιματι εισ ενδειξιν της δικαιοσυνησ αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων ²⁶ εν τη ανοχη του θεου προσ ενδειξιν της δικαιοσυνησ αυτου εν τω νυν καιρω εισ το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεωσ ιησου ²⁷ που ουν η καυχησις εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργαων ουχι αλλα δια νομου πιστεωσ ²⁸ λογιζομεθα ουν πιστει δικαιουσθαι ανθρωπον χωρις εργαων νομου ²⁹ η ιουδαιων ο θεοσ μονον ουχι δε και εθνων ναι και εθνων ³⁰ επειπερ εισ ο θεοσ οσ δικαιωσει περιτομην εκ πιστεωσ και ακροβυστιαν δια της πιστεωσ ³¹ νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεωσ μη γενοιτο αλλα νομον ιστωμεν

4

¹ τι ουν ερουμεν αβρααμ τον πατερα ημων ευρηκεναι κατα σαρκα ² ει γαρ αβρααμ εξ εργαων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προσ τον θεον ³ τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην ⁴ τω δε εργαζομενω ο μισθοσ ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα ⁵ τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται η πιστισ αυτου εισ δικαιοσυνην ⁶ καθαπερ και δαυιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεοσ λογιζεται δικαιοσυνην χωρις εργαων ⁷ μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι ⁸ μακαριοσ ανηρ ω ου μη λογισηται κυριοσ αμαρτιαν ⁹ ο μακαρισμοσ ουν

ουτοσ επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ οτι ελογισθη τω αβρααμ η πιστισ εισ δικαιοσυνην ¹⁰ πωσ ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια ¹¹ και σημειον ελαβεν περιτομησ σφραγιδα της δικαιοσυνησ της πιστεωσ της εν τη ακροβυστια εισ το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστιασ εισ το λογισθηναι και αυτοισ την δικαιοσυνην ¹² και πατερα περιτομησ τοις ουκ εκ περιτομησ μονον αλλα και τοις στοιχουσιν τοις ιχνεσιν της πιστεωσ της εν τη ακροβυστια του πατροσ ημων αβρααμ ¹³ ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον ειναι του κοσμου αλλα δια δικαιοσυνησ πιστεωσ ¹⁴ ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κεκενωται η πιστισ και κατηρηγεται η επαγγελια ¹⁵ ο γαρ νομοσ οργην κατεργαζεται ου γαρ ουκ εστιν νομοσ ουδε παραβασις ¹⁶ δια τουτο εκ πιστεωσ ινα κατα χαριν εισ το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεωσ αβρααμ οσ εστιν πατηρ παντων ημων ¹⁷ καθωσ γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντοσ τουσ νεκρουσ και καλουντοσ τα μη οντα ωσ οντα ¹⁸ οσ παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εισ το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτωσ εσται το σπερμα σου ¹⁹ και μη ασθηνησασ τη πιστει ου κατενοησεν το εαυτου σωμα ηδη νεκρωμενον εκατονταετησ που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρασ σαρρασ ²⁰ εισ δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δουσ δοξαν τω θεω ²¹ και πληροφορηθεισ οτι ο επηγγελται δυνατοσ εστιν και ποιησαι ²² διο και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην ²³ ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω ²⁴ αλλα και δι ημασ οισ μελλει λογιζεσθαι τοισ πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων ²⁵ οσ παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιωσιν ημων

5

¹ δικαιωθεντεσ ουν εκ πιστεωσ ειρηνην εχομεν προσ τον θεον δια του κυριου ημων

ιησου χριστου ² δι ου και την προσαγωγήν εσηκαμεν τη πιστει εισ την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου ³ ου μονον δε αλλα και καυχωμεθα εν ταισ θλιψεσιν ειδοτες οτι η θλιψις υπομονην κατεργαζεται ⁴ η δε υπομονη δοκιμην η δε δοκιμη ελπιδα ⁵ η δε ελπισ ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταισ καρδιασ ημων δια πνευματος αγιου του δοθεντος ημιν ⁶ ετι γαρ χριστος οντων ημων ασθενων κατα καιρον υπερ ασεβων απεθανεν ⁷ μολισ γαρ υπερ δικαιου τισ αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τισ και τολμα αποθανειν ⁸ συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εισ ημασ ο θεος οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστος υπερ ημων απεθανεν ⁹ πολλω ουν μαλλον δικαιωθεντες νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργης ¹⁰ ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου ¹¹ ου μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν ¹² δια τουτο ωσπερ δι ενος ανθρωπου η αμαρτια εισ τον κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιασ ο θανατος και ουτως εισ παντας ανθρωπουσ ο θανατος διηλθεν εφ ω παντες ημαρτον ¹³ αχρι γαρ νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε ουκ ελλογεται μη οντος νομου ¹⁴ αλλ εβασιλευσεν ο θανατος απο αδαμ μεχρι μωυσεωσ και επι τουσ μη αμαρτησαντασ επι τω ομοιωματι της παραβασεωσ αδαμ οσ εστιν τυποσ του μελλοντοσ ¹⁵ αλλ ουχ ωσ το παραπτωμα ουτως και το χαρισμα ει γαρ τω του ενος παραπτωματι οι πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η χαρισ του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενος ανθρωπου ιησου χριστου εισ τουσ πολλουσ επερισσευσεν ¹⁶ και ουχ ωσ δι ενος αμαρτησαντοσ το δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενος εισ κατακριμα το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωματων εισ δικαιομα ¹⁷ ει γαρ τω του ενος παραπτωματι ο θανατος εβασιλευσεν δια του ενος πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτοσ και της δωρεασ της δικαιοσυνησ λαμβανοντες εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενος ιησου χριστου ¹⁸ αρα ουν ωσ δι ενος

παραπτωματοσ εισ παντασ ανθρωπουσ εισ κατακριμα ουτως και δι ενος δικαιοματοσ εισ παντασ ανθρωπουσ εισ δικαιοσιν ζωησ ¹⁹ ωσπερ γαρ δια της παρακοης του ενος ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτως και δια της υπακοης του ενος δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι ²⁰ νομοσ δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια υπερεπερισσευσεν η χαρισ ²¹ ινα ωσπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτως και η χαρισ βασιλευση δια δικαιοσυνησ εισ ζωην αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων

6

¹ τι ουν ερουμεν επιμενομεν τη αμαρτια ινα η χαρισ πλεοναση ² μη γενοιτο οιτινεσ απεθανομεν τη αμαρτια πωσ ετι ζησομεν εν αυτη ³ η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εισ χριστον ιησουν εισ τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν ⁴ συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματοσ εισ τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστος εκ νεκρων δια της δοξης του πατροσ ουτως και ημεισ εν καινοτητι ζωησ περιπατησωμεν ⁵ ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεωσ εσομεθα ⁶ τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιοσ ημων ανθρωποσ συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιασ του μηκετι δουλευειν ημασ τη αμαρτια ⁷ ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιασ ⁸ ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω ⁹ ειδοτες οτι χριστος εγερθησ εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατοσ αυτου ουκετι κυριευει ¹⁰ ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφραπαξ ο δε ζη ζη τω θεω ¹¹ ουτως και υμεισ λογιζεσθε εαυτουσ νεκρουσ μεν ειναι τη αμαρτια ζωντασ δε τω θεω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων ¹² μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εισ το υπακουειν αυτη εν ταισ επιθυμιασ αυτου ¹³ μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιασ τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτουσ τω θεω ωσ εκ νεκρων ζωντασ και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνησ τω θεω ¹⁴ αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν ¹⁵ τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον

αλλ υπο χαριν μη γενοιτο ¹⁶ ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εις υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιας εις θανατον η υπακοησ εις δικαιοσυνην ¹⁷ χαρις δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εις ον παρεδοθητε τυπον διδαχης ¹⁸ ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιας εδουλωθητε τη δικαιοσυνη ¹⁹ ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εις την ανομιαν ουτως νυν παραστήσατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εις αγιασμον ²⁰ οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιας ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη ²¹ τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οισ νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελος εκεινων θανατος ²² νυνι δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτιας δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εις αγιασμον το δε τελος ζωην αιωνιον ²³ τα γαρ οψωνια της αμαρτιας θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

7

¹ η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ οσον χρονον ζη ² η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ κατηρηται απο του νομου του ανδρος ³ αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλις χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη εινα αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω ⁴ ωστε αδελφοι μου και υμεις εθανατωθητε τω νομω δια του σωματος του χριστου εις το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω ⁵ οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειτο εν τοις μελεσιν ημων εις το καρποφορησαι τω θανατω ⁶ νυνι δε κατηρηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν ημας εν καινοτητι πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος ⁷ τι ουν ερουμεν ο νομος αμαρτια μη γενοιτο αλλα την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο

νομος ελεγεν ουκ επιθυμησεις ⁸ αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρισ γαρ νομου αμαρτια νεκρα ⁹ εγω δε εζων χωρισ νομου ποτε ελθουσης δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον ¹⁰ και ευρεθη μοι η εντολη η εις ζωην αυτη εις θανατον ¹¹ η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι αυτης απεκτεινεν ¹² ωστε ο μεν νομος αγιος και η εντολη αγια και δικαια και αγαθη ¹³ το ουν αγαθον εμοι γεγονεν θανατος μη γενοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται καθ υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης ¹⁴ οιδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκικος ειμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν ¹⁵ ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω ¹⁶ ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος ¹⁷ νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια ¹⁸ οιδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ εστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ουχ ευρισκω ¹⁹ ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον τουτο πρασσω ²⁰ ει δε ο ου θελω εγω τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια ²¹ ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται ²² συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον ²³ βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοου μου και αιχμαλωτιζοντα με τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις μελεσιν μου ²⁴ ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τις με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου ²⁵ ευχαριστω τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτοσ εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιας

8

¹ ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα ² ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν με απο του νομου της

αμαρτιασ και του θανατου ³ το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεος τον εαυτου υιον πεμφασ εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιασ και περι αμαρτιασ κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι ⁴ ινα το δικαιωμα του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα ⁵ οι γαρ κατα σαρκα οντες τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος ⁶ το γαρ φρονημα της σαρκος θανατος το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη ⁷ διοτι το φρονημα της σαρκος εχθρα εις θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται ⁸ οι δε εν σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυνανται ⁹ υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τισ πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτου ¹⁰ ει δε χριστος εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην ¹¹ ει δε το πνευμα του εγειραντος ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρας τον χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων δια το ενοικουν αυτου πνευμα εν υμιν ¹² αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην ¹³ ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε ¹⁴ οσοι γαρ πνευματι θεου αγωνται ουτοι εισιν υιοι θεου ¹⁵ ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειασ παλιν εις φοβον αλλ ελαβετε πνευμα υιοθεσιασ εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ ¹⁶ αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου ¹⁷ ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν ¹⁸ λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προσ την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εις ημασ ¹⁹ η γαρ αποκαραδοκια της κτισεωσ την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται ²⁰ τη γαρ ματαιοτητι η κτισισ υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα επ ελπιδι ²¹ οτι και αυτη η κτισισ ελευθερωθησεται απο της δουλειασ της φθορασ εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου ²² οίδαμεν γαρ οτι πασα η κτισισ συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν ²³ ου μονον δε αλλα

και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες και ημεις αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων ²⁴ τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπισ δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπισ ο γαρ βλεπει τισ τι και ελπίζει ²⁵ ει δε ο ου βλεπομεν ελπίζομεν δι υπομονησ απεκδεχομεθα ²⁶ ωσαυτωσ δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται ταισ ασθενειασι ημων το γαρ τι προσευξομεθα καθο δει ουκ οίδαμεν αλλ αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει υπερ ημων στεναγμοισ αλαλητοις ²⁷ ο δε ερευνων τας καρδιασ οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων ²⁸ οίδαμεν δε οτι τοις αγαπωσιν τον θεον παντα ^{3956 A-APN} συνεργει εις αγαθον τοις κατα προθεσιν κλητοις ουσιν ²⁹ οτι ουσ προεγνω και προωρισεν συμμορφουσ της εικονοσ του υιου αυτου εις το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοις αδελφοισ ³⁰ ουσ δε προωρισεν τουτουσ και εκαλεσεν και ουσ εκαλεσεν τουτουσ και εδικαιωσεν ουσ δε εδικαιωσεν τουτουσ και εδοξασεν ³¹ τι ουν ερουμεν προσ ταυτα ει ο θεος υπερ ημων τισ καθ ημων ³² οσ γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλ υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πωσ ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαρισεται ³³ τισ εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου θεοσ ο δικαιων ³⁴ τισ ο κατακρινων χριστοσ ο αποθανων μαλλον δε και εγερθεισ οσ και εστιν εν δεξια του θεου οσ και εντυγχανει υπερ ημων ³⁵ τισ ημασ χωρισει απο της αγαπησ του χριστου θλιψισ η στενοχωρια η διωγμοσ η λιμοσ η γυμνοτησ η κινδυνοσ η μαχαιρα ³⁶ καθωσ γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ωσ προβατα σφαγησ ³⁷ αλλ εν τουτοις πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντοσ ημασ ³⁸ πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατοσ ουτε ζωη ουτε αγγελοι ουτε αρχαι ουτε δυναμεισ ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα ³⁹ ουτε υψωμα ουτε βαθοσ ουτε τισ κτισισ ετερα δυνησεται ημασ χωρισαι απο της αγαπησ του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

9

¹ αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι συμμαρτυρουσησ μοι της συνειδησεωσ μου εν πνευματι αγιω ² οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτοσ οδυνη τη καρδια

μου ³ ευχομην γαρ αυτοσ εγω αναθεμα ειναι απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα ⁴ οιτινεσ εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρευια και αι επαγγελια ⁵ ων οι πατερεσ και εξ ων ο χριστοσ το κατα σαρκα ο ων επι παντων θεοσ ευλογητοσ εισ τουσ αιωνασ αμην ⁶ ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογοσ του θεου ου γαρ παντεσ οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ ⁷ ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντεσ τεκνα αλλ εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα ⁸ τουτ εστιν ου τα τεκνα της σαρκοσ ταυτα τεκνα του θεου αλλα τα τεκνα της επαγγελιασ λογιζεται εισ σπερμα ⁹ επαγγελιασ γαρ ο λογοσ ουτοσ κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιοσ ¹⁰ ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ ενοσ κοιτην εχουσα ισαακ του πατροσ ημων ¹¹ μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η κακον ινα η κατ εκλογην προθεσισ του θεου μενη ουκ εξ εργων αλλ εκ του καλουντοσ ¹² ερρηθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι ¹³ καθωσ γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ εμισησα ¹⁴ τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιτο ¹⁵ τω γαρ μωυση λεγει ελεησω ον αν ελεω και οικτειρησω ον αν οικτειρω ¹⁶ αρα ουν ου του θελοντοσ ουδε του τρεχοντοσ αλλα του ελεουντοσ θεου ¹⁷ λεγει γαρ η γραφη τω φαραω οτι εισ αυτο τουτο εξηγειρα σε οπωσ ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπωσ διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη ¹⁸ αρα ουν ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει ¹⁹ ερεισ ουν μοι τι ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τισ ανθεστηκεν ²⁰ μενουγγε ω ανθρωπε συ τισ ει ο ανταποκρινομενοσ τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησασ ουτωσ ²¹ η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευσ του πηλου εκ του αυτου φυραματοσ ποιησαι ο μεν εισ τιμην σκευοσ ο δε εισ ατιμιαν ²² ει δε θελων ο θεοσ ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργησ κατηρτισμενα εισ απωλειαν ²³ και ινα γνωριση τον πλουτον της δοξησ αυτου επι σκευη ελεουσ α προητοιμασεν εισ δοξαν ²⁴ ουσ και εκαλεσεν ημασ ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων ²⁵ ωσ και

εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην ²⁶ και εσται εν τω τοπω ου ερρηθη αυτοισ ου λαοσ μου υμεισ εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντοσ ²⁷ ησαιασ δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμοσ των υιων ισραηλ ωσ η αμμοσ της θαλασσησ το καταλειμμα σωθησεται ²⁸ λογον γαρ συντελων και συντεμνων εν δικαιοσυνη οτι λογον συντετμημενον ποιησει κυριοσ επι της γησ ²⁹ και καθωσ προειρηκεν ησαιασ ει μη κυριοσ σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ωσ σοδομα αν εγενηθημεν και ωσ γομορρα αν ωμοιωθημεν ³⁰ τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεωσ ³¹ ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνησ εισ νομον δικαιοσυνησ ουκ εφθασεν ³² δια τι οτι ουκ εκ πιστεωσ αλλ ωσ εξ εργων νομου προσεκοψαν γαρ τω λιθω του προσκομματοσ ³³ καθωσ γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματοσ και πετραν σκανδαλου και πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

10

¹ αδελφοι η μεν ευδοκια της εμησ καρδιασ και η δεησισ η προσ τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εισ σωτηριαν ² μαρτυρω γαρ αυτοισ οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν ³ αγνοουντεσ γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητουντεσ στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν ⁴ τελοσ γαρ νομου χριστοσ εισ δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι ⁵ μωυσησ γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησασ αυτα ανθρωποσ ζησεται εν αυτοισ ⁶ η δε εκ πιστεωσ δικαιοσυνη ουτωσ λεγει μη ειπησ εν τη καρδια σου τισ αναβησεται εισ τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν ⁷ η τισ καταβησεται εισ την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν ⁸ αλλα τι λεγει εγγυσ σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεωσ ο κηρυσσομεν ⁹ οτι εαν ομολογησησ εν τω στοματι σου κυριον ιησουν και πιστευσησ εν τη καρδια σου οτι ο θεοσ αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθηση ¹⁰ καρδια γαρ πιστευεται εισ δικαιοσυνην

στοματι δε ομολογεται εις σωτηριαν ¹¹ λεγει γαρ η γραφη πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται ¹² ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνοσ ο γαρ αυτοσ κυριοσ παντων πλουτων εισ παντασ τουσ επικαλουμενουσ αυτον ¹³ πασ γαρ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται ¹⁴ πωσ ουν επικαλεσονται εισ ον ουκ επιστευσαν πωσ δε πιστευσουσιν ου ουκ ηκουσαν πωσ δε ακουσουσιν χωρισ κηρυσσοντοσ ¹⁵ πωσ δε κηρυξουσιν εαν μη αποσταλωσιν καθωσ γεγραπται ωσ ωραιοι οι ποδεσ των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζομενων τα αγαθα ¹⁶ αλλ ου παντεσ υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησαιασ γαρ λεγει κυριε τισ επιστευσεν τη ακοη ημων ¹⁷ αρα η πιστισ εξ ακοησ η δε ακοη δια ρηματοσ θεου ¹⁸ αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουγγε εισ πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγοσ αυτων και εισ τα περατα τησ οικουμενησ τα ρηματα αυτων ¹⁹ αλλα λεγω μη ουκ εγνω ισραηλ πρωτοσ μωυσησ λεγει εγω παραζηλωσω υμασ επ ουκ εθνει επι εθνει ασυνετω παροργιω υμασ ²⁰ ησαιασ δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοισ εμε μη ζητουσιν εμφανησ εγενομην τοισ εμε μη επερωτωσιν ²¹ προσ δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα τασ χειρασ μου προσ λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11

¹ λεγω ουν μη απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτησ ειμι εκ σπερματοσ αβρααμ φυλησ βενιαμιν ² ουκ απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ωσ εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ λεγων ³ κυριε τουσ προφητασ σου απεκτειναν και τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονοσ και ζητουσιν την ψυχην μου ⁴ αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμοσ κατελιπον εμαυτω επτακιςχιλιουσ ανδρασ οιτινεσ ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ ⁵ ουτωσ ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτοσ γεγονεν ⁶ ει δε χαριτι ουκετι εξ εργων επει η χαρισ ουκετι γινεται χαρισ ει δε εξ εργων ουκετι εστιν χαρισ επει το εργον ουκετι εστιν εργον ⁷ τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτο ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν ⁸ καθωσ γεγραπται εδωκεν αυτοισ ο θεοσ πνευμα κατανυξεωσ

οφθαλμουσ του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εωσ τησ σημερον ημερασ ⁹ και δαυιδ λεγει γενηθητω η τραπεζα αυτων εισ παγιδα και εισ θηραν και εισ σκανδαλον και εισ ανταποδομα αυτοισ ¹⁰ σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντοσ συγκαμψον ¹¹ λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια τοισ εθνεσιν εισ το παραζηλωσαι αυτοουσ ¹² ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτοσ κοσμου και το ηττημα αυτων πλουτοσ εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων ¹³ υμιν γαρ λεγω τοισ εθνεσιν εφ οσον μεν ειμι εγω εθνων αποστολοσ την διακονιαν μου δοξαζω ¹⁴ ει πωσ παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινασ εξ αυτων ¹⁵ ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τισ η προσληψισ ει μη ζωη εκ νεκρων ¹⁶ ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι ¹⁷ ει δε τινεσ των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιοσ ων ενεκεντρισθησ εν αυτοισ και συγκοινωνοσ τησ ριζησ και τησ πιστητοσ τησ ελαιασ εγενου ¹⁸ μη κατακαυχω των κλαδων ει δε κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεισ αλλ η ριζα σε ¹⁹ ερεισ ουν εξεκλασθησαν κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω ²⁰ καλωσ τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκασ μη υψηλοφρονει αλλα φοβου ²¹ ει γαρ ο θεοσ των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο μηπωσ ουδε σου φεισεται ²² ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τουσ πεσοντασ αποτομιαν επι δε σε χρηστοτητα εαν επιμεινησ τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπησ ²³ και εκεινοι δε εαν μη επιμεινωσιν τη απιστια εγκεντρισθησονται δυνατοσ γαρ ο θεοσ εστιν παλιν εγκεντρισαι αυτοουσ ²⁴ ει γαρ συ εκ τησ κατα φυσιν εξεκοπησ αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισθησ εισ καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια ²⁵ ου γαρ θελω υμασ αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα μη ητε παρ εαυτοισ φρονιμοι οτι πωρωσισ απο μερουσ τω ισραηλ γεγονεν αχρι ου το πληρωμα των εθνων εισελθη ²⁶ και ουτωσ πασ ισραηλ σωθησεται καθωσ γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρυομενοσ και αποστρεψει ασεβειασ απο ιακωβ ²⁷ και αυτη αυτοισ

η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι τας αμαρτιας αυτων²⁸ κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμας κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τους πατερας²⁹ αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησις του θεου³⁰ ωσπερ γαρ και υμεις ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε ηληθητε τη τουτων απειθεια³¹ ουτως και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι ελεηθωσιν³² συνεκλεισεν γαρ ο θεος τους παντας εις απειθειαν ινα τους παντας ελεηση³³ ω βαθος πλουτου και σοφιας και γνωσεως θεου ωσ ανεξερευνητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου³⁴ τισ γαρ εγνω νουν κυριου η τισ συμβουλος αυτου εγενετο³⁵ η τισ προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω³⁶ οτι εξ αυτου και δι αυτου και εις αυτον τα παντα αυτω η δοξα εις τους αιωνας αμην

12

¹ παρακαλω ουν υμας αδελφοι δια των οικτιρμων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν ευαρεστον τω θεω την λογικην λατρειαν υμων² και μη συσχηματιζεσθαι τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθαι τη ανακαινωσει του νοου υμων εις το δοκιμαζειν υμας τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον³ λεγω γαρ δια της χαριτος της δοθεισης μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εις το σωφρονειν εκαστω ωσ ο θεος εμερισεν μετρον πιστεωσ⁴ καθαπερ γαρ εν ενι σωματι μελη πολλα εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν⁵ ουτως οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω ο δε καθ εις αλληλων μελη⁶ εχοντες δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεωσ⁷ ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια⁸ ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδουσ εν απλοτητι ο προισταμενος εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι⁹ η αγαπη ανυποκριτος αποστυγουντες το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω¹⁰ τη φιλαδελφια εις αλληλους φιλοστοργοι τη τιμη αλληλους προηγουμενοι¹¹ τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζεοντες τω κυριω δουλευοντες¹² τη ελπιδι χαιροντες

τη θλιψει υπομενοντες τη προσευχη προσκαρτερουντες¹³ ταισ χρειαισ των αγιων κοινωνουντες την φιλοξενιαν διωκοντες¹⁴ ευλογειτε τους διωκοντασ υμασ ευλογειτε και μη καταρασθε¹⁵ χαιρειν μετα χαιροντων και κλαιειν μετα κλαιοντων¹⁶ το αυτο εις αλληλουσ φρονουντες μη τα υψηλα φρονουντες αλλα τοισ ταπεινοισ συναπαγομενοι μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοισ¹⁷ μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντες προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων¹⁸ ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντες¹⁹ μη εαυτους εκδικουντες αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριος²⁰ εαν ουν πεινα ο εχθροσ σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακασ πυροσ σωρευσεισ επι την κεφαλην αυτου²¹ μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον

13

¹ πασα ψυχη εξουσιαισ υπερεχουσαι υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου αι δε ουσαι εξουσιαι υπο του θεου τεταγμεναι εισιν² ωστε ο αντιτασσομενοσ τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτες εαυτοισ κριμα ληψονται³ οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβοσ των αγαθων εργαων αλλα των κακων θελεισ δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεισ επαινων εξ αυτης⁴ θεου γαρ διακονοσ εστιν σοι εις το αγαθον εαν δε το κακον ποιησ φοβου ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονοσ εστιν εκδικοσ εις οργην τω το κακον πρασσοντι⁵ διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν⁶ δια τουτο γαρ και φορουσ τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εις αυτο τουτο προσκαρτερουντες⁷ αποδοτε ουν πασιν τασ οφειλασ τω τον φορον τον φορον τω το τελοσ το τελοσ τω τον φορον τον φορον τω την τιμην την τιμην⁸ μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπαν αλληλουσ ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν⁹ το γαρ ου μοιχευσεισ ου φονευσεισ ου κλεψεισ ουκ επιθυμησεισ και ει τισ ετερα εντολη εν τουτω τω λογω ανακεφαλαιουται

εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον ¹⁰ η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου η αγαπη ¹¹ και τουτο ειδοτες τον καιρον οτι ωρα ημας ηδη εξ υπνου εγερθηναι νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν ¹² η νυξ προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτους και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτος ¹³ ως εν ημερα ευσημονως περιπατησωμεν μη κωμοις και μεθαις μη κοιταις και ασελγειαίς μη εριδι και ζηλω ¹⁴ αλλ ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και της σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εισ επιθυμιας

14

¹ τον δε ασθενουντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη εισ διακρισεις διαλογισμων ² ος μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθιει ³ ο εσθιων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω και ο μη εσθιων τον εσθιοντα μη κρινετω ο θεος γαρ αυτον προσελαβετο ⁴ συ τις ει ο κρινων αλλοτριον οικητην τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατος γαρ εστιν ο θεος στησαι αυτον ⁵ ος μεν κρινει ημεραν παρ ημεραν ος δε κρινει πασαν ημεραν εκαστος εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω ⁶ ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο μη φρονων την ημεραν κυριω ου φρονει και ο εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστηει γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστηει τω θεω ⁷ ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει ⁸ εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν ⁹ εισ τουτο γαρ χριστος και απεθανεν και ανεστη και εξησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση ¹⁰ συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεις τον αδελφον σου παντες γαρ παραστησομεθα τω βηματι του χριστου ¹¹ γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριος οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω ¹² αρα ουν εκαστος ημων περι εαυτου λογον δωσει τω θεω ¹³ μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον ¹⁴ οιδα και πεπεισμαι εν κυριω

ιησου οτι ουδεν κοινον δι αυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι εκεινω κοινον ¹⁵ ει δε δια βρωμα ο αδελφος σου λυπειται ουκετι κατα αγαπην περιπατεις μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν ¹⁶ μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον ¹⁷ ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω ¹⁸ ο γαρ εν τουτοις δουλεων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και δοκιμος τοις ανθρωποις ¹⁹ αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομησ της εισ αλληλους ²⁰ μη ενεκεν βρωματος καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματος εσθιοντι ²¹ καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει η σκανδαλιζεται η ασθenei ²² συ πιστιν εχεις κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει ²³ ο δε διακρινομενος εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεωσ παν δε ο ουκ εκ πιστεωσ αμαρτια εστιν ²⁴ τω δε δυναμενω υμας στηριζαι κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονοις αιωνιοις σεσιγημενου ²⁵ φανερωθεντος δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου θεου εισ υπακοην πιστεωσ εισ παντα τα εθνη γνωρισθεντος ²⁶ μονω σοφω θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα εισ τους αιωνας αμην

15

¹ οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθενηματα των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοις αρεσκειν ² εκαστος ημων τω πλησιον αρεσκετω εισ το αγαθον προς οικοδομην ³ και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθωσ γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσον επ εμε ⁴ οσα γαρ προεγραφη εισ την ημετεραν διδασκαλιαν προεγραφη ινα δια της υπομονης και δια της παρακλησεωσ των γραφων την ελπιδα εχωμεν ⁵ ο δε θεος της υπομονης και της παρακλησεωσ δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα χριστον ιησουν ⁶ ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου

7 διο προσλαμβανεσθε αλληλους καθως και ο χριστος προσελαβετο υμας εις δοξαν θεου 8 λεγω δε χριστον ιησουν διακονον γεγενησθαι περιτομησ υπερ αληθειας θεου εις το βεβαιωσαι τας επαγγελιασ των πατερων 9 τα δε εθνη υπερ ελεουσ δοξασαι τον θεον καθωσ γεγραπται δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω 10 και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου 11 και παλιν αινειτε τον κυριον παντα τα εθνη και επαινεσατε αυτον παντες οι λαοι 12 και παλιν ησαιασ λεγει εσται η ριζα του ιεσσαι και ο ανισταμενοσ αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν 13 ο δε θεοσ της ελπιδοσ πληρωσαι υμασ πασησ χαρασ και ειρηνησ εν τω πιστευειν εις το περισσευειν υμασ εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματοσ αγιου 14 πεπεισμαι δε αδελφοι μου και αυτοσ εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνησ πεπληρωμενοι πασησ γνωσεωσ δυναμενοι και αλλουσ νουθετειν 15 τολμηροτερον δε εγραψα υμιν αδελφοι απο μερουσ ωσ επαναμιμνησκων υμασ δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου 16 εις το ειναι με λειτουργον ιησου χριστου εις τα εθνη ιερουργουντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτοσ ηγιασμενη εν πνευματι αγιω 17 εχω ουν καυχησιν εν χριστω ιησου τα προσ τον θεον 18 ου γαρ τολμησω λαλειν τι ων ου κατειργασατο χριστοσ δι εμου εις υπακοην εθνων λογω και εργω 19 εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματοσ θεου ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου 20 ουτωσ δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστοσ ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω 21 αλλα καθωσ γεγραπται οισ ουκ ανηγγελη περι αυτου οψονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν 22 διο και ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προσ υμασ 23 νυνι δε μηκετι τοπον εχων εν τοισ κλιμασιν τουτοισ επιποθιαν δε εχων του ελθειν προσ υμασ απο πολλων ετων 24 ωσ εαν πορευωμαι εις την σπανιαν ελευσομαι προσ υμασ ελπίζω γαρ διαπορευομενοσ θεασασθαι υμασ και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν

υμων πρωτον απο μερουσ εμπλησθω 25 νυνι δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακονων τοισ αγιοισ 26 ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εις τουσ πτωχοουσ των αγιων των εν ιερουσαλημ 27 ευδοκησαν γαρ και οφειλεται αυτων εισιν ει γαρ τοισ πνευματικοισ αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοισ σαρκικοισ λειτουργησαι αυτοισ 28 τουτο ουν επιτελεσασ και σφραγισαμενοσ αυτοισ τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εις την σπανιαν 29 οίδα δε οτι ερχομενοσ προσ υμασ εν πληρωματι ευλογιασ του ευαγγελιου του χριστου ελευσομαι 30 παρακαλω δε υμασ αδελφοι δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπησ του πνευματοσ συναγωνισασθαι μοι εν ταισ προσευχαισ υπερ εμου προσ τον θεον 31 ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ινα η διακονια μου η εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτοσ γενηται τοισ αγιοισ 32 ινα εν χαρα ελθω προσ υμασ δια θεληματοσ θεου και συναναπαυσωμαι υμιν 33 ο δε θεοσ της ειρηνησ μετα παντων υμων αμην

16

1 συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιασ της εν κεγχραισ 2 ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιωσ των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατισ πολλων εγενηθη και αυτοσ εμου 3 ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τουσ συνεργουσ μου εν χριστω ιησου 4 οιτινεσ υπερ της ψυχησ μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οισ ουκ εγω μονοσ ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησιαι των εθνων 5 και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου οσ εστιν απαρχη της αχαιασ εις χριστον 6 ασπασασθε μαριαμ ητισ πολλα εκοπιασεν εις ημασ 7 ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τουσ συγγενεισ μου και συναιχμαλωτουσ μου οιτινεσ εισιν επισημοι εν τοισ αποστολοισ οι και προ εμου γεγονασιν εν χριστω 8 ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω 9 ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου 10 ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τουσ εκ

των αριστοβουλου ¹¹ ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τους εκ των ναρκισσου τους οντας εν κυριω ¹² ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαντας κοπιωσασ εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητις πολλα εκοπιασεν εν κυριω ¹³ ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου ¹⁴ ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν πατροβαν ερμην και τους συν αυτοις αδελφους ¹⁵ ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τους συν αυτοις παντας αγιους ¹⁶ ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμας αι εκκλησiai του χριστου ¹⁷ παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινατε απ αυτων ¹⁸ οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων ιησου χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσαντας καρδιας των ακακων ¹⁹ η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο χαιρω ουν το εφ υμιν θελω δε υμας σοφους μεν εινα εις το αγαθον ακεραιους δε εις το κακον ²⁰ ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων ²¹ ασπαζονται υμας τιμοθεος ο συνεργος μου και λουκιος και ιασων και σωσιπατρος οι συγγενεις μου ²² ασπαζομαι υμας εγω τερτιος ο γραψας την επιστολην εν κυριω ²³ ασπαζεται υμας γαιος ο ξενος μου και της εκκλησιας ολησ ασπαζεται υμας εραστος ο οικονομος της πολεωσ και κουαρτος ο αδελφος ²⁴ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

¹ παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθηνης ο αδελφος ² τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων τε και ημων ³ χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁴ ευχαριστω τω θεω μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου ⁵ οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει ⁶ καθωσ το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν ⁷ ωστε υμασ μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενουσ την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου ⁸ οσ και βεβαιωσει υμασ εωσ τελουσ ανεγκλητουσ εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου χριστου ⁹ πιστοσ ο θεοσ δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων ¹⁰ παρακαλω δε υμασ αδελφοι δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντεσ και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη ¹¹ εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοησ οτι εριδες εν υμιν εισιν ¹² λεγω δε τουτο οτι εκαστοσ υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου ¹³ μεμερισται ο χριστοσ μη παυλοσ εσταυρωθη υπερ υμων η εις το ονομα παυλου εβαπτισθητε ¹⁴ ευχαριστω τω θεω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον ¹⁵ ινα μη τισ ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισα ¹⁶ εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οιδα ει τινα αλλον εβαπτισα ¹⁷ ου γαρ απεστειλεν με χριστοσ βαπτιζειν αλλ ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυροσ του χριστου ¹⁸ ο λογοσ γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια εστιν τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμισ θεου εστιν ¹⁹ γεγραπται γαρ απολω την σοφιαν των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω ²⁰ που σοφοσ που γραμματευσ που συζητητησ

του αιωνοσ τουτου ουχι εμωρανεν ο θεοσ την σοφιαν του κοσμου τουτου ²¹ επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμοσ δια της σοφιασ τον θεον ευδοκησεν ο θεοσ δια της μωριασ του κηρυγματοσ σωσαι τουσ πιστευοντασ ²² επειδη και ιουδαιοι σημειον αιτουσιν και ελληνεσ σοφιαν ζητουσιν ²³ ημεισ δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον ελλησιν δε μωριαν ²⁴ αυτοισ δε τοις κλητοις ιουδαιοις τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφιαν ²⁵ οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενεσ του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων εστιν ²⁶ βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεισ ²⁷ αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεοσ ινα τουσ σοφουσ καταισχυνη και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεοσ ινα καταισχυνη τα ισχυρα ²⁸ και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεοσ και τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση ²⁹ οπωσ μη καυχησεται πασα σαρξ ενωπιον του θεου ³⁰ εξ αυτου δε υμεισ εστε εν χριστω ιησου οσ εγενηθη ημιν σοφια απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμοσ και απολυτρωσισ ³¹ ινα καθωσ γεγραπται ο καυχωμενοσ εν κυριω καυχασθω

2

¹ καγω ελθων προσ υμασ αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην λογου η σοφιασ καταγγελων υμιν το μαρτυριον του θεου ² ου γαρ εκρινα του ειδεναι τι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον ³ και εγω εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προσ υμασ ⁴ και ο λογοσ μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοις ανθρωπινησ σοφιασ λογοις αλλ εν αποδειξει πνευματοσ και δυναμewσ ⁵ ινα η πιστισ υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου ⁶ σοφιαν δε λαλουμεν εν τοις τελειοις σοφιαν δε ου του αιωνοσ τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνοσ τουτου των καταργουμενων ⁷ αλλα λαλουμεν σοφιαν θεου εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θεοσ προ των αιωνων εις δοξαν ημων ⁸ ην ουδεισ των αρχοντων του αιωνοσ τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν

ουκ αν τον κυριον της δοξης εσταυρωσαν ⁹ αλλα καθως γεγραπται α οφθαλμος ουκ ειδεν και ους ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη α ητοιμασεν ο θεος τοις αγαπωσιν αυτον ¹⁰ ημιν δε ο θεος απεκαλυψεν δια του πνευματος αυτου το γαρ πνευμα παντα ερευνα και τα βαθη του θεου ¹¹ τις γαρ οιδεν ανθρωπων τα του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ουτως και τα του θεου ουδεις οιδεν ει μη το πνευμα του θεου ¹² ημεις δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν ¹³ α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν διδακτοις πνευματος αγιου πνευματικοις ⁴¹⁵² A-DPN πνευματικα συγκρινοντες ¹⁴ ψυχικος δε ανθρωπος ου δεχεται τα του πνευματος του θεου μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυναται γνωνα οτι πνευματικως ανακρινεται ¹⁵ ο δε πνευματικος ανακρινει μεν παντα αυτος δε υπ ουδενος ανακρινεται ¹⁶ τις γαρ εγνω νουν κυριου ος συμβιβασει αυτον ημεις δε νουν χριστου εχομεν

3

¹ και εγω αδελφοι ουκ ηδυνηθην υμιν λαλησαι ως πνευματικοις αλλ ως σαρκικοις ως νηπιοις εν χριστω ² γαλα υμας εποτισα και ου βρωμα ουπω γαρ εδυνασθε αλλ ουτε ετι νυν δυνασθε ³ ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλος και ερις και διχοστασιαι ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε ⁴ οταν γαρ λεγη τις εγω μεν ειμι παυλου ετερος δε εγω απολλω ουχι σαρκικοι εστε ⁵ τις ουν εστιν παυλος τις δε απολλωσ αλλ η διακονοι διων επιστευσατε και εκαστω ως ο κυριος εδωκεν ⁶ εγω εφυτευσα απολλωσ εποτισεν αλλ ο θεος ηυξανεν ⁷ ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεος ⁸ ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστος δε τον ιδιον μισθον ληψεται κατα τον ιδιον κοπον ⁹ θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου οικοδομη εστε ¹⁰ κατα την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ως σοφος αρχιτεκτων θεμελιον τεθεικα αλλος δε εποικοδομει εκαστος δε βλεπετω πως εποικοδομει ¹¹ θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται

θειναι παρα τον κειμενον ος εστιν ιησους χριστος ¹² ει δε τις εποικοδομει επι τον θεμελιον τουτον χρυσον αργυρον λιθουσ τιμιουσ ξυλα χορτον καλαμην ¹³ εκαστου το εργον φανερον γενησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ δοκιμασει ¹⁴ ει τινος το εργον μενει ο εποικοδομησεν μισθον ληψεται ¹⁵ ει τινος το εργον κατακαησεται ζημιωθησεται αυτος δε σωθησεται ουτως δε ως δια πυρος ¹⁶ ουκ οιδατε οτι ναος θεου εστε και το πνευμα του θεου οικει εν υμιν ¹⁷ ει τις τον ναον του θεου φθειρει φθειρει τουτον ο θεος ο γαρ ναος του θεου αγιος εστιν οιτινες εστε υμεις ¹⁸ μηδεις εαυτον εξαπατατω ει τις δοκει σοφος ειναι εν υμιν εν τω αιωνι τουτω μωρος γενεσθω ινα γενηται σοφος ¹⁹ η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασσομενος τους σοφους εν τη πανουργια αυτων ²⁰ και παλιν κυριος γινωσκει τους διαλογισμους των σοφων οτι εισιν ματαιοι ²¹ ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποις παντα γαρ υμων εστιν ²² ειτε παυλος ειτε απολλωσ ειτε κηφας ειτε κοσμος ειτε ζωη ειτε θανατος ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα παντα υμων εστιν ²³ υμεις δε χριστου χριστος δε θεου

4

¹ ουτως ημας λογιζεσθω ανθρωπος ως υπηρετας χριστου και οικονομους μυστηριων θεου ² ο δε λοιπον ζητειται εν τοις οικονομοις ινα πιστος τις ευρεθη ³ εμοι δε εισ ελαχιστον εστιν ινα υφ υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινης ημερας αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω ⁴ ουδεν γαρ εμαυτω συνοιδα αλλ ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι ο δε ανακρινων με κυριος εστιν ⁵ ωστε μη προ καιρου τι κρινετε εως αν ελθη ο κυριος ος και φωτισει τα κρυπτα του σκοτους και φανερωσει τας βουλας των καρδιων και τοτε ο επαиноσ γενησεται εκαστω απο του θεου ⁶ ταυτα δε αδελφοι μετεσχηματισα εισ εμαυτον και απολλω δι υμας ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ ο γεγραπται φρονειν ινα μη εισ υπερ του ενος φυσιουσθε κατα του ετερου ⁷ τις γαρ σε διακρινει τι δε εχεις ο ουκ ελαβες ει δε και ελαβες τι καυχασαι ως μη λαβων ⁸ ηδη κεκορεσμενοι εστε ηδη επλουτησατε χωρισ ημων εβασιλευσατε

και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημεις υμιν συμβασιλευσωμεν ⁹ δοκω γαρ οτι ο θεος ημας τουσ αποστολους εσχατους απεδειξεν ωσ επιθανατιουσ οτι θεατρον εγενηθημεν τω κοστω και αγγελιοισ και ανθρωποισ ¹⁰ ημεις μωροι δια χριστον υμεις δε φρονιμοι εν χριστω ημεις ασθενεισ υμεις δε ισχυροι υμεις ενδοξοι ημεις δε ατιμοι ¹¹ αχρι της αρτιωρασ και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνητευομεν και κολαφιζομεθα και αστατουμεν ¹² και κοπιωμεν εργαζομενοι ταισ ιδιαισ χερσιν λοιδορουμενοι ευλογουμεν διωκομενοι ανεχομεθα ¹³ βλασφημουμενοι παρακαλουμεν ωσ περικαθαρματα του κοσμου εγενηθημεν παντων περιψημα εωσ αρτι ¹⁴ ουκ εντρεπων υμασ γραφω ταυτα αλλ ωσ τεκνα μου αγαπητα νουθετω ¹⁵ εαν γαρ μυριουσ παιδαγωγουσ εχητε εν χριστω αλλ ου πολλουσ πατερασ εν γαρ χριστω ιησου δια του ευαγγελιου εγω υμασ εγεννησα ¹⁶ παρακαλω ουν υμασ μιμηται μου γινεσθε ¹⁷ δια τουτο επεμψα υμιν τιμοθεον οσ εστιν τεκνον μου αγαπητον και πιστον εν κυριω οσ υμασ αναμνησει τασ οδουσ μου τασ εν χριστω καθωσ πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω ¹⁸ ωσ μη ερχομενου δε μου προσ υμασ εφυσιωθησαν τινεσ ¹⁹ ελευσομαι δε ταχεωσ προσ υμασ εαν ο κυριοσ θεληση και γνωσομαι ου τον λογον των πεφυσιωμενων αλλα την δυναμιν ²⁰ ου γαρ εν λογω η βασιλεια του θεου αλλ εν δυναμει ²¹ τι θελετε εν ραβδω ελθω προσ υμασ η εν αγαπη πνευματι τε πραοτητοσ

5

¹ ολωσ ακουεται εν υμιν πορνεια και τοιαυτη πορνεια ητισ ουδε εν τοισ εθνεσιν ονομαζεται ωστε γυναικα τινα του πατροσ εχειν ² και υμεις πεφυσιωμενοι εστε και ουχι μαλλον επενθησατε ινα εξαρθη εκ μεσου υμων ο το εργον τουτο ποιησασ ³ εγω μεν γαρ ωσ απων τω σωματι παρων δε τω πνευματι ηδη κεκρικα ωσ παρων τον ουτωσ τουτο κατεργασαμενον ⁴ εν τω ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου συναχθεντων υμων και του εμου πνευματοσ συν τη δυναμει του κυριου ημων ιησου χριστου ⁵ παραδουναι τον τοιουτον τω σατανα εισ ολεθρον της σαρκοσ ινα το πνευμα σωθη

εν τη ημερα του κυριου ιησου ⁶ ου καλον το καυχημα υμων ουκ οιδατε οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι ⁷ εκκαθαρατε την παλαιαν ζυμην ινα ητε νεον φυραμα καθωσ εστε αζυμοι και γαρ το πασχα ημων υπερ ημων ετυθη χριστοσ ⁸ ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιασ και πονηριασ αλλ εν αζυμοισ ειλικρινειασ και αληθειασ ⁹ εγραφα υμιν εν τη επιστολη μη συναναμιγνυσθαι πορνοισ ¹⁰ και ου παντωσ τοισ πορνοισ του κοσμου τουτου η τοισ πλεονεκταισ η αρπαξιν η ειδωλολατραισ επει οφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν ¹¹ νυν δε εγραφα υμιν μη συναναμιγνυσθαι εαν τισ αδελφοσ ονομαζομενοσ η πορνοσ η πλεονεκτησ η ειδωλολατρησ η λοιδοροσ η μεθυσοσ η αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθειν ¹² τι γαρ μοι και τουσ εξω κρινειν ουχι τουσ εσω υμεις κρινετε ¹³ τουσ δε εξω ο θεοσ κρινει και εξαρειτε τον πονηρον εξ υμων αυτων

6

¹ τολμα τισ υμων πραγμα εχων προσ τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων ² ουκ οιδατε οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμοσ αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων ³ ουκ οιδατε οτι αγγελουσ κρινουμεν μητι γε βιωτικα ⁴ βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε τουσ εξουθενημενουσ εν τη εκκλησια τουτουσ καθιζετε ⁵ προσ εντροπην υμιν λεγω ουτωσ ουκ ενι εν υμιν σοφοσ ουδε εισ οσ δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου ⁶ αλλα αδελφοσ μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων ⁷ ηδη μεν ουν ολωσ ηττημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε ⁸ αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε και ταυτα αδελφουσ ⁹ η ουκ οιδατε οτι αδικοι βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται ¹⁰ ουτε πλεονεκται ουτε κλεπται ουτε μεθυσοι ου λοιδοροι ουχ αρπαγεσ βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν ¹¹ και ταυτα τινεσ ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλ εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου ιησου και εν τω πνευματι του θεου

ημων ¹² παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος ¹³ τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοις βρωμασιν ο δε θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριος τω σωματι ¹⁴ ο δε θεος και τον κυριον ηγειρεν και ημας εξεγερει δια της δυναμεως αυτου ¹⁵ ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν αρα ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνης μελη μη γενοιτο ¹⁶ ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενος τη πορνη εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο εις σαρκα μιαν ¹⁷ ο δε κολλωμενος τω κυριω εν πνευμα εστιν ¹⁸ φευγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν ο δε πορνευων εις το ιδιον σωμα αμαρτανει ¹⁹ η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων ναος του εν υμιν αγιου πνευματος εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε εαυτων ²⁰ ηγορασθητε γαρ τιμησ δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων και εν τω πνευματι υμων ατινα εστιν του θεου

7

¹ περι δε ων εγραψατε μοι καλον ανθρωπω γυναικος μη απτεσθαι ² δια δε τας πορνειας εκαστος την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω ³ τη γυναικι ο ανηρ την οφειλομενην ευνοιαν αποδιδοτω ομοιωσ δε και η γυνη τω ανδρι ⁴ η γυνη του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ ο ανηρ ομοιωσ δε και ο ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ η γυνη ⁵ μη αποστερειτε αλληλους ει μητι αν εκ συμφωνου προσ καιρον ινα σχολαζητε τη νηστεια και τη προσευχη και παλιν επι το αυτο συνερχησθε ινα μη πειραζη υμας ο σατανας δια την ακρασιαν υμων ⁶ τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατ επιταγην ⁷ θελω γαρ παντας ανθρωπους ειναι ωσ και εμαυτον αλλ εκαστος ιδιον χαρισμα εχει εκ θεου οσ μεν ουτως οσ δε ουτως ⁸ λεγω δε τοις αγαμοις και ταις χηραις καλον αυτοις εστιν εαν μεινωσιν ωσ καγω ⁹ ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν κρεισσον γαρ εστιν γαμησαι η πυρουσθαι ¹⁰ τοις δε γεγαμηκοσιν παραγγελω ουκ εγω αλλ ο κυριος γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι ¹¹ εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμος η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα

γυναικα μη αφιεναι ¹² τοις δε λοιποισ εγω λεγω ουχ ο κυριος ει τισ αδελφος γυναικα εχει απιστον και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην ¹³ και γυνη ητις εχει ανδρα απιστον και αυτος συνευδοκει οικειν μετ αυτης μη αφιετω αυτον ¹⁴ ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστος εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστος εν τω ανδρι επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν νυν δε αγια εστιν ¹⁵ ει δε ο απιστος χωριζεται χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφος η η αδελφη εν τοις τοιουτοις εν δε ειρηνη κεκληκεν ημας ο θεος ¹⁶ τι γαρ οιδας γυναι ει τον ανδρα σωσεις η τι οιδας ανερ ει την γυναικα σωσεις ¹⁷ ει μη εκαστω ωσ εμερισεν ο θεος εκαστον ωσ κεκληκεν ο κυριος ουτως περιπατειτω και ουτως εν ταις εκκλησιαις πασαις διατασσομαι ¹⁸ περιτετμημενος τισ εκληθη μη επισπασθω εν ακροβυστια τισ εκληθη μη περιτεμνεσθω ¹⁹ η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν εστιν αλλα τηρησις εντολων θεου ²⁰ εκαστος εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω ²¹ δουλος εκληθησ μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι ελευθερος γενεσθαι μαλλον χρησαι ²² ο γαρ εν κυριω κληθεισ δουλος απελευθερος κυριου εστιν ομοιωσ και ο ελευθερος κληθεισ δουλος εστιν χριστου ²³ τιμησ ηγορασθητε μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων ²⁴ εκαστος εν ω εκληθη αδελφοι εν τουτω μενετω παρα θεω ²⁵ περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω γνωμην δε διδωμι ωσ ηλημενος υπο κυριου πιστος ειναι ²⁶ νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω το ουτως ειναι ²⁷ δεδεσαι γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικος μη ζητει γυναικα ²⁸ εαν δε και γημησ ουχ ημαρτες και εαν γημη η παρθενος ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιν οι τοιουτοι εγω δε υμων φειδομαι ²⁹ τουτο δε φημι αδελφοι ο καιρος συνεσταλμενος το λοιπον εστιν ινα και οι εχοντες γυναικας ωσ μη εχοντες ωσιν ³⁰ και οι κλαιοντες ωσ μη κλαιοντες και οι χαιροντες ωσ μη χαιροντες και οι αγοραζοντες ωσ μη κατεχοντες ³¹ και οι χρωμενοι τω κοσμω τουτω ωσ μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου ³² θελω δε υμας αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα τα

του κυριου πως αρεσει τω κυριω ³³ ο δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τη γυναικι ³⁴ μεμερισται και η γυνη και η παρθενος η αγαμος μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια και σωματι και πνευματι η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τω ανδρι ³⁵ τουτο δε προσ το υμων αυτων συμφερον λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προσ το ευσημον και ευπροσεδρον τω κυριω απερισπαστως ³⁶ ει δε τισ ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπερακμος 5230 A-NSM και ουτως οφειλει γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν ³⁷ οσ δε εστηκεν εδραιος εν τη καρδια μη εχων αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματος και τουτο κεκρικεν εν τη καρδια αυτου του τηρειν την εαυτου παρθενον καλωσ ποιει ³⁸ ωστε και ο εκγαμιζων καλωσ ποιει ο δε μη εκγαμιζων κρεισσον ποιει ³⁹ γυνη δεδετα νομω εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτησ εαν δε και κοιμηθη ο ανηρ ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω ⁴⁰ μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη κατα την εμην γνωμην δοκω δε καγω πνευμα θεου εχειν

8

¹ περι δε των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν η γνωσις φυσιου η δε αγαπη οικοδομει ² ει δε τισ δοκει ειδενα τι ουδεπω ουδεν εγνωκεν καθωσ δει γνωσαι ³ ει δε τισ αγαπα τον θεον ουτος εγνωσται υπ αυτου ⁴ περι της βρωσεωσ ουν των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω και οτι ουδεις θεοσ ετεροσ ει μη εις ⁵ και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι γησ ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι ⁶ αλλ ημιν εις θεοσ ο πατηρ εξ ου τα παντα και ημεις εις αυτον και εις κυριοσ ιησουσ χριστοσ δι ου τα παντα και ημεις δι αυτου ⁷ αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινεσ δε τη συνειδησει του ειδωλου εωσ αρτι ωσ ειδωλοθυτον εσθιουσιν και η συνειδησις αυτων ασθενησ ουσα μολυνεται ⁸ βρωμα δε ημασ ου παριστησιν τω θεω ουτε γαρ εαν φαγωμεν περισσεουομεν ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουομεθα ⁹ βλεπετε δε μηπωσ η εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοισ ασθενουσιν ¹⁰ εαν γαρ τισ ιδη σε τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον

ουχι η συνειδησις αυτου ασθενουσ οντοσ οικοδομηθησεται εις το τα ειδωλοθυτα εσθιειν ¹¹ και απολειται ο ασθενων αδελφοσ επι τη ση γνωσει δι ον χριστοσ απεθανεν ¹² ουτως δε αμαρτανοντεσ εις τουσ αδελφουσ και τυπτοντεσ αυτων την συνειδησιν ασθενουσαν εις χριστον αμαρτανετε ¹³ διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου μη φαγω κρεα εις τον αιωνα ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω

9

¹ ουκ ειμι αποστολοσ ουκ ειμι ελευθεροσ ουχι ιησουσ χριστοσ τον κυριον ημων εωρακα ου το εργον μου υμεις εστε εν κυριω ² ει αλλοισ ουκ ειμι αποστολοσ αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγισ της εμης αποστολησ υμεις εστε εν κυριω ³ η εμη απολογια τοισ εμε ανακρινουσιν αυτη εστιν ⁴ μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πιειν ⁵ μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν ωσ και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του κυριου και κηφασ ⁶ η μονοσ εγω και βαρναβασ ουκ εχομεν εξουσιαν του μη εργαζεσθαι ⁷ τισ στρατευεται ιδιοισ οψωνιοισ ποτε τισ φυτευει αμπελωνα και εκ του καρπου αυτου ουκ εσθιει η τισ ποιμινει ποιμνην και εκ του γαλακτοσ της ποιμνησ ουκ εσθιει ⁸ μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η ουχι και ο νομοσ ταυτα λεγει ⁹ εν γαρ τω μωυσεωσ νομω γεγραπται ου φιμωσεισ βουν αλωνντα μη των βων μελει τω θεω ¹⁰ η δι ημασ παντωσ λεγει δι ημασ γαρ εγραφη οτι επ ελπιδι οφειλει ο αροτριων αροτριαν και ο αλων της ελπιδοσ αυτου μετεχειν επ ελπιδι ¹¹ ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν ¹² ει αλλοι της εξουσιασ υμων μετεχουσιν ου μαλλον ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα παντα στεγομεν ινα μη εγκοπην τινα δωμεν τω ευαγγελιω του χριστου ¹³ ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω προσεδρευοντεσ τω θυσιαστηριω συμεριζονται ¹⁴ ουτως και ο κυριοσ διεταξεν τοισ το ευαγγελιον καταγγελουσιν εκ του ευαγγελιου ζην ¹⁵ εγω δε ουδενι εχρησαμην τουτων ουκ εγραψα δε ταυτα ινα ουτως γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η

το καυχῆμα μου ἵνα τίς κενώσῃ ¹⁶ εἰς γὰρ εὐαγγελίζωμαι οὐκ ἐστὶν μοι καυχῆμα ἀνάγκη γὰρ μοι ἐπικεῖται οὐαὶ δὲ μοι ἐστὶν εἰ μὴ εὐαγγελίζωμαι ¹⁷ εἰ γὰρ ἔκων τοῦτο πρᾶσσω μισθὸν ἔχω εἰ δὲ ἀκῶν οἰκονομίαν πεπιστευμαι ¹⁸ τίς οὖν μοι ἐστὶν ὁ μισθὸς ἵνα εὐαγγελίζομενος ἀδαπανὸν θῆσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τὴ ἐξουσία μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ¹⁹ ἐλευθερὸς γὰρ ὢν ἐκ πάντων πασὶν ἑμαυτὸν ἐδουλώσα ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω ²⁰ καὶ ἐγενομένη τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω ²¹ τοῖς ἀνόμοις ὡς ἀνόμος μὴ ὢν ἀνόμος θεῷ ἀλλ' ἐν νόμῳ χριστοῦ ἵνα κερδήσω ἀνόμους ²² ἐγενομένη τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενὴς ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω τοῖς πασὶν γέγονα τὰ πάντα ἵνα πάντως τίνας σώσω ²³ τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον ἵνα συγκοινωνῶς αὐτοῦ γενώμαι ²⁴ οὐκ οἰδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρεχόντες πάντες μὲν τρέχουσιν εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε ²⁵ πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεῦται ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λαβῶσιν ἡμεῖς δὲ ἀφθαρτὸν ²⁶ ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀθλήωσ' οὕτως πυκτεύω ὡς οὐκ ἀερά δερῶν ²⁷ ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ μήπως ἀλλοίῳ κηρύξας αὐτὸς ἀδοκίμος γενώμαι

10

¹ οὐ θελω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον ² καὶ πάντες εἰς τὸν μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ ³ καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἐφαγον ⁴ καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πομᾶ πνευματικὸν ἐπίον ἐπὶ οὖν γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθουσης πέτρας ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ χριστὸς ⁵ ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδοκήσεν ὁ θεὸς κατεστρωθήσαν γὰρ ἐν τῇ ἐρημῷ ⁶ ταῦτα δὲ τυποὶ ἡμῶν ἐγενήθησαν εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν καθὼς κακεῖνοι ἐπεθυμήσαν ⁷ μὴδὲ εἰδωλόλατραι γίνεσθε καθὼς τινες αὐτῶν ὡσπερ γεγραπταὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πεινᾶν καὶ ἀνεστήσαν παιζεῖν ⁸ μὴδὲ πορνευόμεν

καθὼς τινες αὐτῶν ἐπορνέυσαν καὶ ἐπέσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες ⁹ μὴδὲ ἐκπειραζόμεν τὸν χριστὸν καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐπειράσαν καὶ ὑπὸ τῶν ὀφειῶν ἀπώλοντο ¹⁰ μὴδὲ γογγυζέτε καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐγογγύσαν καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ ¹¹ ταῦτα δὲ πάντα τυποὶ συνεβαίνον ἐκεῖνοις ἐγγραφῆ δὲ πρὸς νοθεσίαν ἡμῶν εἰς οὐσ' τὰ τελετῶν αἰῶνων κατήνησεν ¹² ὥστε ὁ δοκῶν εἶναι βλέπετε μὴ πέσῃ ¹³ πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἰληφέν εἰ μὴ ἀνθρώπινος πιστὸς δὲ ὁ θεὸς οὐκ εἰσεί ημᾶς πειρασθῆναι ὑπερὸν δύνασθε ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἐκβάσιν τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν ¹⁴ διόπερ ἀγαπητοὶ μου φευγέτε ἀπὸ τῆς εἰδωλόλατρειας ¹⁵ ὡς φρονιμοὶ λέγω κρίνατε ὑμεῖς ὁ φημί ¹⁶ τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὁ εὐλογούμενος οὐχὶ κοινῶν τῶν αἱμάτων τοῦ χριστοῦ ἐστὶν τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν οὐχὶ κοινῶν τῶν σωμάτων τοῦ χριστοῦ ἐστὶν ¹⁷ ὅτι εἰς ἄρτος ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέχομεν ¹⁸ βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα οὐχὶ οἱ ἐσθιόντες τὰς θυσίας κοινῶν τοῦ θυσιαστήριου εἰσιν ¹⁹ τί οὖν φημί ὅτι εἰδῶλον τί ἐστὶν ἢ ὅτι εἰδωλοθύτον τί ἐστὶν ²⁰ ἀλλ' ὅτι ἂν θύει τὰ ἔθνη δαιμονίοις θύει καὶ οὐ θεῷ οὐ θελῶ δὲ ὑμᾶς κοινῶν τῶν δαιμονίων γίνεσθαι ²¹ οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων οὐ δύνασθε τραπέζην κυρίου μετεχειν καὶ τραπέζην δαιμονίων ²² ἢ παραζηλούμεν τὸν κύριον μὴ ἰσχυροτεροὶ αὐτοῦ ἐσμεν ²³ πάντα μοι ἐξεστὶν ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει πάντα μοι ἐξεστὶν ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ ²⁴ μὴδὲ οὐ ἐαυτοῦ ζητεῖτε ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος ²⁵ πάντοτε ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε μὴδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνειδήσιν ²⁶ τοῦ γὰρ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πληρῶμα αὐτῆς ²⁷ εἰ δὲ τίς καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπιστῶν καὶ θελετε πορευεσθαι πάντοτε παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μὴδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνειδήσιν ²⁸ εἰ δὲ τίς ὑμῖν εἶπῃ τοῦτο εἰδωλοθύτον ἐστὶν μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μὴνυσάντα καὶ τὴν συνειδήσιν τοῦ γὰρ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πληρῶμα αὐτῆς ²⁹ συνειδήσιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἐαυτοῦ ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἀλλῆς συνειδήσεως ³⁰ εἰ

εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω ³¹ ειτε ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εις δοξαν θεου ποιειτε ³² απροσκοποι γινεσθε και ιουδαιοις και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου ³³ καθωσ καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητων το εμαυτου συμφερον αλλα το των πολλων ινα σωθωσιν

11

¹ μιμηται μου γινεσθε καθωσ καγω χριστου ² επαινω δε υμασ αδελφοι οτι παντα μου μεμνησθε και καθωσ παρεδωκα υμιν τας παραδοσεις κατεχετε ³ θελω δε υμασ ειδεναι οτι παντοσ ανδρσ η κεφαλη ο χριστοσ εστιν κεφαλη δε γυναικοσ ο ανηρ κεφαλη δε χριστου ο θεοσ ⁴ πασ ανηρ προσευχομενοσ η προφητευων κατα κεφαλησ εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου ⁵ πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην εαυτησ εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη ⁶ ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και κειρασθω ει δε αισχρον γυναικι το κειρασθαι η ξυρασθαι κατακαλυπτεσθω ⁷ ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων γυνη δε δοξα ανδρσ εστιν ⁸ ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικοσ αλλα γυνη εξ ανδρσ ⁹ και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δια τον ανδρα ¹⁰ δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι τησ κεφαλησ δια τουσ αγγελουσ ¹¹ πλην ουτε ανηρ χωρισ γυναικοσ ουτε γυνη χωρισ ανδρσ εν κυριω ¹² ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρσ ουτωσ και ο ανηρ δια τησ γυναικοσ τα δε παντα εκ του θεου ¹³ εν υμιν αυτοισ κρινατε πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτον τω θεω προσευχεσθαι ¹⁴ η ουδε αυτη η φυσισ διδασκει υμασ οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν ¹⁵ γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται ¹⁶ ει δε τισ δοκει φιλονεικοσ ειναι ημεισ τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του θεου ¹⁷ τουτο δε παραγγελων ουκ επαινω οτι ουκ εις το κρειττον αλλ εις το ηττον συνερχεσθε ¹⁸ πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν εκκλησια ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μεροσ τι πιστευω ¹⁹ δει γαρ και αιρεσεισ εν υμιν

ειναι ινα οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν ²⁰ συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν ²¹ εκαστοσ γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν και οσ μεν πεινα οσ δε μεθυει ²² μη γαρ οικιασ ουκ εχετε εις το εσθιειν και πινειν η τησ εκκλησιασ του θεου καταφρονειτε και καταισχυνετε τουσ μη εχοντασ τι υμιν ειπω επαινεσω υμασ εν τουτω ουκ επαινω ²³ εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριοσ ιηουσοσ εν τη νυκτι η παρεδιδοτο ελαβεν αρτον ²⁴ και ευχαριστησασ εκλασεν και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων κλωμενον τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν ²⁵ ωσαυτωσ και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιειτε οσακισ αν πινητε εις την εμην αναμνησιν ²⁶ οσακισ γαρ αν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον τουτο πινητε τον θανατον του κυριου καταγγελλετε αχρι ου αν ελθη ²⁷ ωστε οσ αν εσθιη τον αρτον τουτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξιωσ του κυριου ενοχοσ εσται του σωματοσ και του αιματοσ του κυριου ²⁸ δοκιμαζετω δε ανθρωποσ εαυτον και ουτωσ εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω ²⁹ ο γαρ εσθιων και πινων αναξιωσ κριμα εαυτω εσθiei και πινει μη διακρινων το σωμα του κυριου ³⁰ δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεισ και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι ³¹ ει γαρ εαυτουσ διεκρινομεν ουκ αν εκρινομεθα ³² κρινομενοι δε υπο κυριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν ³³ ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εις το φαγειν αλληλουσ εκδεχεσθε ³⁴ ει δε τισ πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εις κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ωσ αν ελθω διαταξομαι

12

¹ περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμασ αγνοειν ² οιδατε οτι οτε εθνη ητε προσ τα ειδωλα τα αφωνα ωσ αν ηγεσθε απαγομενοι ³ διο γνωριζω υμιν οτι ουδεισ εν πνευματι θεου λαλων λεγει αναθεμα ιηουσοσ και ουδεισ δυναται ειπειν κυριον ιηουσοσ ει μη εν πνευματι αγιω ⁴ διαιρεσεισ δε χαρισματοσ εισιν το δε αυτο πνευμα ⁵ και διαιρεσεισ διακονιων

είσιν και ο αυτος κυριος ⁶ και διαιρεσεις ενεργημάτων είσιν ο δε αυτος εστιν θεος ο ενεργων τα παντα εν πασιν ⁷ εκαστω δε διδοται η φανερωσις του πνευματος προς το συμφερον ⁸ ω μεν γαρ δια του πνευματος διδοται λογος σοφιας αλλω δε λογος γνωσεως κατα το αυτο πνευμα ⁹ ετερω δε πιστις εν τω αυτω πνευματι αλλω δε χαρισματα ιαμάτων εν τω αυτω πνευματι ¹⁰ αλλω δε ενεργηματα δυναμεων αλλω δε προφητεια αλλω δε διακρισεις πνευματων ετερω δε γενη γλωσσων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων ¹¹ παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα διαιρουν ιδια εκαστω καθωσ βουλεται ¹² καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη εχει πολλα παντα δε τα μελη του σωματος του ενος πολλα οντα εν εστιν σωμα ουτως και ο χριστος ¹³ και γαρ εν ενι πνευματι ημεις παντες εισ εν σωμα εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνες ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι και παντες εισ εν πνευμα εποτισθημεν ¹⁴ και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελοσ αλλα πολλα ¹⁵ εαν ειπη ο πους οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος ¹⁶ και εαν ειπη το ουσ οτι ουκ ειμι οφθαλμοσ ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος ¹⁷ ει ολον το σωμα οφθαλμοσ που η ακοη ει ολον ακοη που η οσφρησις ¹⁸ νυνι δε ο θεος εθετο τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθωσ ηθελησεν ¹⁹ ει δε ην τα παντα εν μελοσ που το σωμα ²⁰ νυν δε πολλα μεν μελη εν δε σωμα ²¹ ου δυναται δε ο οφθαλμοσ ειπειν τη χειρι χρεια σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη τοισ ποσιν χρεια υμων ουκ εχω ²² αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματος ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν ²³ και α δοκουμεν ατιμοτερα ειναι του σωματος τουτοισ τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν και τα ασχημονα ημων ευσχημοσυνην περισσοτεραν εχει ²⁴ τα δε ευσχημονα ημων ου χρεια εχει αλλ ο θεος συνεκερασεν το σωμα τω υστερουντι περισσοτεραν δουσ τιμην ²⁵ ινα μη η σχισματα εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν τα μελη ²⁶ και ειτε πασχει εν μελοσ συμπασχει παντα τα μελη ειτε δοξαζεται εν μελοσ συγχαιρει παντα τα μελη ²⁷ υμεις δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερουσ ²⁸ και ουσ μεν εθετο

ο θεος εν τη εκκλησια πρωτον αποστολουσ δευτερον προφητασ τριτον διδασκαλουσ επειτα δυναμεις ειτα χαρισματα ιαμάτων αντιληψεισ κυβερνησεισ γενη γλωσσων ²⁹ μη παντες αποστολοι μη παντες προφηται μη παντες διδασκαλοι μη παντες δυναμεις ³⁰ μη παντες χαρισματα εχουσιν ιαμάτων μη παντες γλωσσαισ λαλουσιν μη παντες διερμηνευουσιν ³¹ ζηλουτε δε τα χαρισματα τα κρειττονα και ειτι καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι

13

¹ εαν ταισ γλωσσαισ των ανθρωπων λαλω και των αγγελων αγαπην δε μη εχω γεγωνα χαλκοσ ηχων η κυμβαλον αλαλαζον ² και εαν εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν και εαν εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθιστανειν αγαπην δε μη εχω ουθεν ειμι ³ και εαν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου και εαν παραδω το σωμα μου ινα καυθησωμαι αγαπην δε μη εχω ουδεν ωφελουμαι ⁴ η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι η αγαπη ου περπερευεται ου φυσιουται ⁵ ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτησ ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον ⁶ ου χαιρει επι τη αδικια συγχαιρει δε τη αληθεια ⁷ παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπίζει παντα υπομενει ⁸ η αγαπη ουδεποτε εκπιπτει ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσισ καταργηθησεται ⁹ εκ μερουσ δε γινωσκομεν και εκ μερουσ προφητευομεν ¹⁰ οταν δε ελθη το τελειον τοτε το εκ μερουσ καταργηθησεται ¹¹ οτε ημην νηπιουσ ωσ νηπιουσ ελαλουν ωσ νηπιουσ εφρονουν ωσ νηπιουσ ελογιζομην οτε δε γεγωνα ανηρ κατηργηκα τα του νηπιου ¹² βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν αιγιματι τοτε δε προσωπον προς προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερουσ τοτε δε επιγνωσομαι καθωσ και επεγνωσθην ¹³ νυνι δε μενει πιστις ελπις αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τουτων η αγαπη

14

¹ διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευητε ² ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποισ λαλει αλλα τω θεω ουδεις γαρ ακουει

πνευματι δε λαλει μυστηρια ³ ο δε προφητευων ανθρωποις λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν ⁴ ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει ⁵ θελω δε παντας υμας λαλειν γλωσσαις μαλλον δε ινα προφητευητε μειζων γαρ ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαις εκτος ει μη διερμηνευει ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη ⁶ νυνι δε αδελφοι εαν ελθω προς υμας γλωσσαις λαλων τι υμας ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η εν διδαχη ⁷ ομως τα αψυχα φωνην διδοντα ειτε αυλος ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοις φθογγοις μη διδω πως γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον ⁸ και γαρ εαν αδηλον φωνην σαλπιγξ δω τις παρασκευασεται εις πολεμον ⁹ ουτως και υμεις δια της γλωσσης εαν μη ευσημον λογον δωτε πως γνωσθησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ εις αερα λαλουντες ¹⁰ τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εστιν εν κοσμω και ουδεν αυτων αφωνον ¹¹ εαν ουν μη ειδω την δυναμιν της φωνης εσομαι τω λαλουντι βαρβαρος και ο λαλων εν εμοι βαρβαρος ¹² ουτως και υμεις επει ζηλωται εστε πνευματων προς την οικοδομην της εκκλησιας ζητειτε ινα περισσευητε ¹³ διοπερ ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη ¹⁴ εαν γαρ προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νοουσ μου ακαρπος εστιν ¹⁵ τι ουν εστιν προσευξομαι τω πνευματι προσευξομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω δε και τω νοι ¹⁶ επει εαν ευλογηση τω πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη ση ευχαριστια επειδη τι λεγεις ουκ οιδεν ¹⁷ συ μεν γαρ καλωσ ευχαριστηεις αλλ ο ετερος ουκ οικοδομειται ¹⁸ ευχαριστω τω θεω μου παντων υμων μαλλον γλωσσαις λαλων ¹⁹ αλλ εν εκκλησια θελω πεντε λογους δια του νοουσ μου λαλησαι ινα και αλλους κατηχησω η μυριοουσ λογους εν γλωσση ²⁰ αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταισ φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταισ δε φρεσιν τελειοι γινεσθε ²¹ εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοις και εν χειλεσιν ετεροις λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτως εισακουσονται μου λεγει

κυριος ²² ωστε αι γλωσσαι εις σημειον εισιν ου τοις πιστευουσιν αλλα τοις απιστοις η δε προφητεια ου τοις απιστοις αλλα τοις πιστευουσιν ²³ εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντες γλωσσαις λαλωσιν εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε ²⁴ εαν δε παντες προφητευωσιν εισελθη δε τις απιστος η ιδιωτης ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται υπο παντων ²⁵ και ουτως τα κρυπτα της καρδιας αυτου φανερα γινεται και ουτως πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελλων οτι ο θεος οντως εν υμιν εστιν ²⁶ τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστος υμων ψαλμον εχει διδαχην εχει γλωσσαν εχει αποκαλυψιν εχει ερμηνειαν εχει παντα προς οικοδομην γινεσθω ²⁷ ειτε γλωσση τις λαλει κατα δυο η το πλειστον τρεις και ανα μεροσ και εις διερμηνευετω ²⁸ εαν δε μη η διερμηνευτης σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω ²⁹ προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν και οι αλλοι διακρινετωσαν ³⁰ εαν δε αλλω αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτος σιγατω ³¹ δυνασθε γαρ καθ ενα παντες προφητευειν ινα παντες μανθανωσιν και παντες παρακαλωνται ³² και πνευματα προφητων προφηταισ υποτασσεται ³³ ου γαρ εστιν ακαταστασιασ ο θεος αλλα ειρηνησ ωσ εν πασαισ ταισ εκκλησιαισ των αγιων ³⁴ αι γυναικες υμων εν ταισ εκκλησιαισ σιγατωσαν ου γαρ επιτετραπται αυταισ λαλειν αλλ υποτασσεσθαι καθωσ και ο νομοσ λεγει ³⁵ ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τουσ ιδιουσ ανδρασ επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναιξιν εν εκκλησια λαλειν ³⁶ η αφ υμων ο λογοσ του θεου εξηλθεν η εις υμασ μονουσ κατηντησεν ³⁷ ει τις δοκει προφητης ειναι η πνευματικοσ επιγινωσκετω α γραφω υμιν οτι κυριου εισιν εντολαι ³⁸ ει δε τις αγνοει αγνοειτω ³⁹ ωστε αδελφοι ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν γλωσσαις μη κωλυετε ⁴⁰ παντα ευσημονωσ και κατα ταξιν γινεσθω

15

¹ γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε ² δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν

ει κατεχετε εκτος ει μη εικη επιστευσατε
³ παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοις ο και
 παρελαβον οτι χριστος απεθανεν υπερ
 των αμαρτιων ημων κατα τας γραφας
⁴ και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη τριτη
 ημερα κατα τας γραφας ⁵ και οτι ωφθη
 κηφα ειτα τοις δωδεκα ⁶ επειτα ωφθη
 επανω πεντακοσιοις αδελφοις εφραπαξ εξ
 ων οι πλειους μενουσιν εως αρτι τινες δε
 και κοιμηθησαν ⁷ επειτα ωφθη ιακωβω
 ειτα τοις αποστολοις πασιν ⁸ εσχατον
 δε παντων ωσπερι τω εκτρωματι ωφθη
 καμοι ⁹ εγω γαρ ειμι ο ελαχιστος των
 αποστολων ος ουκ ειμι ικανος καλεισθαι
 αποστολος διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του
 θεου ¹⁰ χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρις
 αυτου η εις εμε ου κενη εγενηθη αλλα
 περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα
 ουκ εγω δε αλλ η χαρις του θεου η συν
 εμοι ¹¹ ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι ουτως
 κηρυσσομεν και ουτως επιστευσατε ¹² ει
 δε χριστος κηρυσσεται οτι εκ νεκρων
 εγηγερται πως λεγουσιν τινες εν υμιν
 οτι αναστασις νεκρων ουκ εστιν ¹³ ει
 δε αναστασις νεκρων ουκ εστιν ουδε
 χριστος εγηγερται ¹⁴ ει δε χριστος ουκ
 εγηγερται κενον αρα το κηρυγμα ημων
 κενη δε και η πιστις υμων ¹⁵ ευρισκομεθα
 δε και ψευδομαρτυρες του θεου οτι
 εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι ηγειρεν
 τον χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα
 νεκροι ουκ εγειρονται ¹⁶ ει γαρ νεκροι
 ουκ εγειρονται ουδε χριστος εγηγερται
¹⁷ ει δε χριστος ουκ εγηγερται ματαια η
 πιστις υμων ετι εστε εν ταις αμαρτιασις
 υμων ¹⁸ αρα και οι κοιμηθεντες εν χριστω
 απωλοντο ¹⁹ ει εν τη ζωη ταυτη ηλπικοτες
 εσμεν εν χριστω μονον ελεεινότεροι
 παντων ανθρωπων εσμεν ²⁰ νυνι δε
 χριστος εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των
 κεκοιμημενων εγενετο ²¹ επειδη γαρ δι
 ανθρωπου ο θανατος και δι ανθρωπου
 αναστασις νεκρων ²² ωσπερ γαρ εν τω
 αδαμ παντες αποθνησκουσιν ουτως και
 εν τω χριστω παντες ζωοποιηθησονται
²³ εκαστος δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη
 χριστος επειτα οι του χριστου εν τη
 παρουσια αυτου ²⁴ ειτα το τελος οταν
 παραδω την βασιλειαν τω θεω και πατρι
 οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν
 εξουσιαν και δυναμιν ²⁵ δει γαρ αυτον
 βασιλευειν αχρι ου αν θη παντας τους

εχθρους υπο τους ποδας αυτου ²⁶ εσχατος
 εχθρος καταργειται ο θανατος ²⁷ παντα
 γαρ υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου οταν
 δε ειπη οτι παντα υποτετακται δηλον οτι
 εκτος του υποταξαντος αυτω τα παντα
²⁸ οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε και
 αυτος ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι
 αυτω τα παντα ινα η ο θεος τα παντα εν
 πασιν ²⁹ επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι
 υπερ των νεκρων ει ολωσ νεκροι ουκ
 εγειρονται τι και βαπτιζονται υπερ των
 νεκρων ³⁰ τι και ημεις κινδυνευομεν πασαν
 ωραν ³¹ καθ ημεραν αποθνησκω νη την
 υμετεραν καυχησιν ην εχω εν χριστω
 ιησου τω κυριω ημων ³² ει κατα ανθρωπον
 εθηριομαχησα εν εφεσω τι μοι το οφελος
 ει νεκροι ουκ εγειρονται φαγωμεν και
 πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν ³³ μη
 πλανασθε φθειρουσιν ηθη χρηστα ομιλια
 κακαι ³⁴ εκνηψατε δικαιωσ και μη
 αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινες
 εχουσιν προσ εντροπην υμιν λεγω ³⁵ αλλ
 ερει τις πως εγειρονται οι νεκροι ποιω δε
 σωματι ερχονται ³⁶ αφρον συ ο σπειρεις
 ου ζωοποιεσαι εαν μη αποθανη ³⁷ και
 ο σπειρεις ου το σωμα το γενησομενον
 σπειρεις αλλα γυμνον κοκκον ει τυχοι
 σιτου η τινος των λοιπων ³⁸ ο δε θεος
 αυτω διδωσιν σωμα καθως ηθελησεν και
 εκαστω των σπερματων το ιδιον σωμα
³⁹ ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη
 μεν ανθρωπων αλλη δε σαρξ κτηνων
 αλλη δε ιχθυων αλλη δε πτηνων ⁴⁰ και
 σωματα επουρανια και σωματα επιγεια αλλ
 ετερα μεν η των επουρανιων δοξα ετερα
 δε η των επιγειων ⁴¹ αλλη δοξα ηλιου
 και αλλη δοξα σεληνης και αλλη δοξα
 αστερων αστηρ γαρ αστερος διαφερει εν
 δοξη ⁴² ουτως και η αναστασις των νεκρων
 σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια
⁴³ σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη
 σπειρεται εν ασθeneia εγειρεται εν δυναμει
⁴⁴ σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα
 πνευματικον εστιν σωμα ψυχικον και
 εστιν σωμα πνευματικον ⁴⁵ ουτως και
 γεγραπται εγενετο ο πρωτος ανθρωπος
 αδαμ εις ψυχην ζωσαν ο εσχατος αδαμ
 εις πνευμα ζωοποιουν ⁴⁶ αλλ ου πρωτον
 το πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα
 το πνευματικον ⁴⁷ ο πρωτος ανθρωπος εκ
 γης χοικος ο δευτερος ανθρωπος ο κυριος
 εξ ουρανου ⁴⁸ οιος ο χοικος τοιουτοι και οι

χοικοι και οιος ο επουρανιος τοιουτοι και οι επουρανιοι ⁴⁹ και καθως εφορεσαμεν την εικονα του χοικου φορεσωμεν και την εικονα του επουρανιου ⁵⁰ τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυνανται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει ⁵¹ ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες μεν ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα ⁵² εν ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη εσχατη σαλπιγγι σαλπισει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις αλλαγησομεθα ⁵³ δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν ⁵⁴ οταν δε το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος κατεποθη ο θανατος εις νικος ⁵⁵ που σου θανατε το κεντρον που σου αδη το νικος ⁵⁶ το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμις της αμαρτιας ο νομος ⁵⁷ τω δε θεω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου χριστου ⁵⁸ ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιοι γινεσθε αμετακινητοι περισσευοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω

16

¹ περι δε της λογιας της εις τους αγιους ωσπερ διεταξα ταις εκκλησιασις της γαλατιας ουτως και υμεις ποιησατε ² κατα μιαν σαββατων εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι αν ευοδωται ινα μη οταν ελθω τοτε λογια γινωνται ³ οταν δε παραγενωμαι ους εαν δοκιμασητε δι επιστολων τουτους πεμψω απενεγκειν την χαριν υμων εις ιερουσαλημ ⁴ εαν δε η αξιον του καμε πορευεσθαι συν εμοι πορευσονται ⁵ ελευσομαι δε προς υμας οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι ⁶ προς υμας δε τυχον παραμενω η και παραχειμασω ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι ⁷ ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπίζω δε χρονον τινα επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεπη ⁸ επιμεινω δε εν εφεσω εως της πεντηκοστης ⁹ θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργησ και αντικειμενοι πολλοι ¹⁰ εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβωσ γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ωσ και εγω ¹¹ μη

τις ουν αυτον εξουθενηση προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων ¹² περι δε απολλω του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη προς υμας μετα των αδελφων και παντως ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση ¹³ γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσθε ¹⁴ παντα υμων εν αγαπη γινεσθω ¹⁵ παρακαλω δε υμας αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απαρχη της αχαιας και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους ¹⁶ ινα και υμεις υποτασησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι ¹⁷ χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φουρτουνατου και αχαικου οτι το υμων υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν ¹⁸ ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τους τοιουτους ¹⁹ ασπαζονται υμας αι εκκλησιας της ασιας ασπαζονται υμας εν κυριω πολλα ακυλας και πρισκιλλα συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια ²⁰ ασπαζονται υμας οι αδελφοι παντες ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ²¹ ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ²² ει τις ου φιλει τον κυριον ιησουν χριστον ητω αναθεμα μαραν αθα ²³ η χαρις του κυριου ιησου χριστου μεθ υμων ²⁴ η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια ² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως ⁴ ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εισ το δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου ⁵ οτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εισ ημας ουτως δια του χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων ⁶ ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν και η ελπισ ημων βεβαια υπερ υμων ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας ⁷ ειδοτεσ οτι ωσπερ κοινωνοι εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως ⁸ ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης ημιν εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαρηθημεν υπερ δυναμιν ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην ⁹ αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσηκαμεν ινα μη πεποιθοτεσ ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τους νεκρους ¹⁰ οσ εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημας και ρυεται εισ ον ηλπικαμεν οτι και ετι ρυεται ¹¹ συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εισ ημας χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ υμων ¹² η γαρ καυχησις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεως ημων οτι εν απλοτητι και ειλικρινεια θεου ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερωσ δε προσ υμας ¹³ ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η α αναγιωσκετε η και επιγιωσκετε ελπίζω δε οτι και εωσ τελουσ επιγιωσεσθε ¹⁴ καθωσ και επεγνωτε ημας απο μερουσ οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεισ ημων εν τη ημερα του κυριου ιησου ¹⁵ και ταυτη τη πεποιθησει

εβουλομην ελθειν προσ υμασ το προτερον ινα δευτεραν χαριν εχητε ¹⁶ και δι υμων διελθειν εισ μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιασ ελθειν προσ υμασ και υφ υμων προπεμφθηναι εισ την ιουδαιαν ¹⁷ τουτου ουν βουλευομενοσ μητι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου ¹⁸ πιστοσ δε ο θεοσ οτι ο λογοσ ημων ο προσ υμασ ουκ εγενετο ναι και ου ¹⁹ ο γαρ του θεου υιοσ ιηουσ χριστοσ ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεισ δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν ²⁰ οσαι γαρ επαγγελια θεου εν αυτω το ναι και εν αυτω το αμην τω θεω προσ δοξαν δι ημων ²¹ ο δε βεβαιων ημασ συν υμιν εισ χριστον και χρισασ ημασ θεοσ ²² ο και σφραγισαμενοσ ημασ και δουσ τον αρραβωνα του πνευματοσ εν ταισ καρδιαισ ημων ²³ εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενοσ υμων ουκετι ηλθον εισ κορινθον ²⁴ ουχ οτι κυριευομεν υμων της πιστεωσ αλλα συνεργοι εσμεν της χαρασ υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

2

¹ εκρινα δε εμαυτω τουτου το μη παλιν εν λυπη προσ υμασ ελθειν ² ει γαρ εγω λυπω υμασ και τισ εστιν ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενοσ εξ εμου ³ και εγραψα υμιν τουτου αυτο ινα μη ελθων λυπην εχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθωσ επι παντασ υμασ οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν ⁴ εκ γαρ πολλησ θλιψεωσ και συνοχησ καρδιασ εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερωσ εισ υμασ ⁵ ει δε τισ λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλα απο μερουσ ινα μη επιβαρω παντασ υμασ ⁶ ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων ⁷ ωστε τουναντιον μαλλον υμασ χαρισασθαι και παρακαλεσαι μηπωσ τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτοσ ⁸ διο παρακαλω υμασ κυρωσαι εισ αυτον αγαπην ⁹ εισ τουτου γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εισ παντα υπηκοοι εστε ¹⁰ ω δε τι χαριζεσθε και εγω και γαρ εγω ει τι κεχαρισμαι ω κεχαρισμαι δι υμασ εν προσωπω χριστου ¹¹ ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν ¹² ελθων

δε εισ την τρωαδα εισ το ευαγγελιον του χριστου και θυρασ μοι ανεωγμενησ εν κυριω ¹³ ουκ εσχηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενος αυτοισ εξηλθον εισ μακεδονιαν ¹⁴ τω δε θεω χαρισ τω παντοτε θριαμβευοντι ημασ εν τω χριστω και την οσμην της γνωσεωσ αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω ¹⁵ οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοισ σωζομενοισ και εν τοισ απολλυμενοισ ¹⁶ οισ μεν οσμη θανατου εισ θανατον οισ δε οσμη ζωησ εισ ζωην και προσ ταυτα τισ ικανοσ ¹⁷ ου γαρ εσμεν ωσ οι λοιποι καπηλευοντεσ τον λογον του θεου αλλ ωσ εξ ειλικρινειασ αλλ ωσ εκ θεου κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν

3

¹ αρχομεθα παλιν εαυτουσ συνιστανειν ει μη χρηζομεν ωσ τινεσ συστατικων επιστολων προσ υμασ η εξ υμων συστατικων ² η επιστολη ημων υμεισ εστε εγγεγραμμενη εν ταισ καρδιαισ ημων γινωσκομενη και αναγινωσκομενη υπο παντων ανθρωπων ³ φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντοσ ουκ εν πλαξιν λιθιναισ αλλ εν πλαξιν καρδιαισ σαρκιναισ ⁴ πεποιθησιν δε τοιαυτην εχομεν δια του χριστου προσ τον θεον ⁵ ουχ οτι ικανοι εσμεν αφ εαυτων λογισασθαι τι ωσ εξ εαυτων αλλ η ικανοτησ ημων εκ του θεου ⁶ οσ και ικανωσεν ημασ διακονουσ καινησ διαθηκησ ου γραμματοσ αλλα πνευματοσ το γαρ γραμμα αποκτενει το δε πνευμα ζωοποιει ⁷ ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη εν λιθοισ εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τουσ υιουσ ισραηλ εισ το προσωπον μωυσεωσ δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην ⁸ πωσ ουχι μαλλον η διακονια του πνευματοσ εσται εν δοξη ⁹ ει γαρ η διακονια της κατακρισεωσ δοξα πολλω μαλλον περισσευει η διακονια της δικαιοσυνησ εν δοξη ¹⁰ και γαρ ου δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τουτω τω μερει ενεκεν της υπερβαλλουσησ δοξησ ¹¹ ει γαρ το καταργουμενον δια δοξησ πολλω μαλλον το μενον εν δοξη

¹² εχοντεσ ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρρησια χρωμεθα ¹³ και ου καθαπερ μωυσησ ετιθει καλυμμα επι το προσωπον εαυτου προσ το μη ατενισαι τουσ υιουσ ισραηλ εισ το τελοσ του καταργουμενου ¹⁴ αλλ επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ της σημερον το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιασ διαθηκησ μενει μη ανακαλυπτομενον ο τι εν χριστω καταργειται ¹⁵ αλλ εωσ σημερον ηνικα αναγινωσκεται μωυσησ καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται ¹⁶ ηνικα δ αν επιστρεψη προσ κυριον περιαιρειται το καλυμμα ¹⁷ ο δε κυριοσ το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου εκει ελευθερια ¹⁸ ημεισ δε παντεσ ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξησ εισ δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματοσ

4

¹ δια τουτο εχοντεσ την διακονιαν ταυτην καθωσ ηληθημεν ουκ εκκακουμεν ² αλλα απειπαμεθα τα κρυπτα της αισυνησ μη περιπατουντεσ εν πανουργια μηδε δολουντεσ τον λογον του θεου αλλα τη φανερωσει της αληθειασ συνιστωντεσ εαυτουσ προσ πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου ³ ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοισ απολλυμενοισ εστιν κεκαλυμμενον ⁴ εν οισ ο θεοσ του αιωνοσ τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εισ το μη αυγασαι αυτοισ τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξησ του χριστου οσ εστιν εικων του θεου ⁵ ου γαρ εαυτουσ κηρυσσομεν αλλα χριστον ιησουν κυριον εαυτουσ δε δουλουσ υμων δια ιησουν ⁶ οτι ο θεοσ ο ειπων εκ σκοτουσ φωσ λαμψαι οσ ελαμψεν εν ταισ καρδιαισ ημων προσ φωτισμον της γνωσεωσ της δοξησ του θεου εν προσωπω ιησου χριστου ⁷ εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοισ σκευεσιν ινα η υπερβολη της δυναμεωσ η του θεου και μη εξ ημων ⁸ εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι ⁹ διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι ¹⁰ παντοτε την νεκρωσιν του κυριου ιησου εν τω σωματι περιφεροντεσ ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη

11 αει γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων 12 ωστε ο μεν θανατος εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν 13 εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεωσ κατα το γεγραμμενον επιστευσα διο ελαλησα και ημεις πιστευομεν διο και λαλουμεν 14 ειδοτες οτι ο εγειρας τον κυριον ιησουν και ημασ δια ιησου εγερει και παραστησει συν υμιν 15 τα γαρ παντα δι υμασ ινα η χαρις πλεονασασα δια των πλειονων την ευχαριστιαν περισσευση εις την δοξαν του θεου 16 διο ουκ εκκακουμεν αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται αλλ ο εσωθεν ανακαινυται ημερα και ημερα 17 το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεωσ ημων καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξησ κατεργαζεται ημιν 18 μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια

5

1 οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειοσ ημων οικια του σκηνουσ καταλυθη οικοδομην εκ θεου εχομεν οικιαν αχειροποιητον αιωνιον εν τοισ ουρανοισ 2 και γαρ εν τουτω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες 3 ειγε και ενδυσαμενοι ου γυμνοι ευρεθησομεθα 4 και γαρ οι οντες εν τω σκηνηι στεναζομεν βαρουμενοι εφ ω ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωησ 5 ο δε κατεργασαμενοσ ημασ εις αυτο τουτο θεοσ ο και δουσ ημιν τον αρραβωνα του πνευματοσ 6 θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες οτι ενδημουντες εν τω σωματι εκδημουμεν απο του κυριου 7 δια πιστεωσ γαρ περιπατουμεν ου δια ειδουσ 8 θαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματοσ και ενδημησαι προσ τον κυριον 9 διο και φιλοτιμουμεθα ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι αυτω ειναι 10 τουσ γαρ παντασ ημασ φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματοσ του χριστου ινα κομισηται εκαστοσ τα δια του σωματοσ προσ α επραξεν ειτε αγαθον ειτε κακον 11 ειδοτες ουν τον φοβον του κυριου ανθρωπουσ πειθομεν θεω δε πεφανερωμεθα ελπιζω δε και εν

ταισ συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι 12 ου γαρ παλιν εαυτουσ συνιστανομεν υμιν αλλα αφορμην διδοντες υμιν καυχηματοσ υπερ ημων ινα εχητε προσ τουσ εν προσωπω καυχωμενουσ και ου καρδια 13 ειτε γαρ εξεστημεν θεω ειτε σωφρονουμεν υμιν 14 η γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ημασ κριναντασ τουτο οτι ει εις υπερ παντων απεθανεν αρα οι παντες απεθανον 15 και υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντες μηκετι εαυτοισ ζωσιν αλλα τω υπερ αυτων αποθανοντι και εγερθεντι 16 ωστε ημεις απο του νυν ουδενα οιδαμεν κατα σαρκα ει δε και εγνωκαμεν κατα σαρκα χριστον αλλα νυν ουκετι γινωσκομεν 17 ωστε ει τισ εν χριστω καινη κτισισ τα αρχαια παρηλθεν ιδου γεγονεν καινα τα παντα 18 τα δε παντα εκ του θεου του καταλλαξαντοσ ημασ εαυτω δια ιησου χριστου και δοντοσ ημιν την διακονιαν της καταλλαγησ 19 ωσ οτι θεοσ ην εν χριστω κοσμον καταλλασων εαυτω μη λογιζομενοσ αυτοισ τα παραπτωματα αυτων και θεμενοσ εν ημιν τον λογον της καταλλαγησ 20 υπερ χριστου ουν πρεσβευομεν ωσ του θεου παρακαλουντοσ δι ημων δεομεθα υπερ χριστου καταλλαγητε τω θεω 21 τον γαρ μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποιησεν ινα ημεις γενωμεθα δικαιοσυνη θεου εν αυτω

6

1 συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη εις κενον την χαριν του θεου δεξασθαι υμασ 2 λεγει γαρ καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριασ εβοηθησα σοι ιδου νυν καιροσ ευπροσδεκτοσ ιδου νυν ημερα σωτηριασ 3 μηδεμιαν εν μηδενι διδοντες προσκοπην ινα μη μωμηθη η διακονια 4 αλλ εν παντι συνιστωντες εαυτουσ ωσ θεου διακονοι εν υπομονη πολλη εν θλιψεσιν εν αναγκαισ εν στενοχωριαισ 5 εν πληγαισ εν φυλακαισ εν ακαταστασιαισ εν κοποισ εν αγρυπναισ εν νηστειαισ 6 εν αγνοτητι εν γνωσει εν μακροθυμια εν χρηστοτητι εν πνευματι αγιω εν αγαπη ανυποκριτω 7 εν λογω αληθειασ εν δυναμει θεου δια των οπλων της δικαιοσυνησ των δεξιων και αριστερων 8 δια δοξησ και ατιμιασ δια δυσφημιασ και ευφημιασ ωσ πλανοι και αληθεισ 9 ωσ αγνοουμενοι

και επιγινωσκομενοι ως αποθνησκοντες και ιδου ζωμεν ως παιδευομενοι και μη θανατουμενοι ¹⁰ ως λυπουμενοι αι δε χαιροντες ως πτωχοι πολλους δε πλουτιζοντες ως μηδεν εχοντες και παντα κατεχοντες ¹¹ το στομα ημων ανεωγεν προς υμας κορινθιοι η καρδια ημων πεπλατυνται ¹² ου στενοχωρεισθε εν ημιν στενοχωρεισθε δε εν τοις σπλαγχνοις υμων ¹³ την δε αυτην αντιμισθιαν ως τεκνοισ λεγω πλατυνθητε και υμεις ¹⁴ μη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοι τισ γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια τισ δε κοινωνια φωτι προς σκοτος ¹⁵ τισ δε συμφωνησις χριστω προς βελιαρ η τισ μερισ πιστω μετα απιστου ¹⁶ τισ δε συγκαταθεσις ναω θεου μετα ειδωλων υμεις γαρ ναος θεου εστε ζωντος καθως ειπεν ο θεος οτι ενοικησω εν αυτοις και εμπεριπατησω και εσομαι αυτων θεος και αυτοι εσονται μοι λαος ¹⁷ διο εξελθετε εκ μεσου αυτων και αφορισθητε λεγει κυριος και ακαθαρτου μη απτεσθε καγω εισδεξομαι υμας ¹⁸ και εσομαι υμιν εισ πατερα και υμεις εσεσθε μοι εισ υιους και θυγατερας λεγει κυριος παντοκρατωρ

7

¹ ταυτας ουν εχοντες τας επαγγελιας αγαπητοι καθαρισωμεν εαυτους απο παντος μολυσμου σαρκος και πνευματος επιτελουντες αγιωσυνην εν φοβω θεου ² χωρησατε ημας ουδενα ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν ουδενα επλεονεκτησαμεν ³ ου προς κατακρισιν λεγω προειρηκα γαρ οτι εν ταις καρδιαις ημων εστε εισ το συναποθανειν και συζην ⁴ πολλη μοι παρησια προς υμας πολλη μοι καυχησις υπερ υμων πεπληρωμαι τη παρακλησει υπερπερισσευομαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων ⁵ και γαρ ελθοντων ημων εισ μακεδονιαν ουδεμιαν εσχηκεν ανεσιν η σαρξ ημων αλλ εν παντι θλιβομενοι εξωθεν μαχαι εσωθεν φοβοι ⁶ αλλ ο παρακαλων τους ταπεινους παρεκαλεσεν ημας ο θεος εν τη παρουσια τιτου ⁷ ου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν αναγγελων ημιν την υμων επιποθησιν τον υμων οδυρμον τον υμων ζηλον υπερ εμου ωστε με μαλλον χαρηται ⁸ οτι ει και ελυπησα υμας εν τη επιστολη ου

μεταμελομαι ει και μετεμελομην βλεπω γαρ οτι η επιστολη εκεινη ει και προς ωραν ελυπησεν υμας ⁹ νυν χαιρω ουχ οτι ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε εισ μετανοιαν ελυπηθητε γαρ κατα θεον ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων ¹⁰ η γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εισ σωτηριαν αμεταμελητον κατεργαζεται η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται ¹¹ ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθηται υμας ποσην κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα απολογιαν αλλα αγανακτησιν αλλα φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον αλλα εκδικησιν εν παντι συνεστησατε εαυτους αγνους ειναι εν τω πραγματι ¹² αρα ει και εγραφα υμιν ουχ εινεκεν του αδικησαντος ουδε εινεκεν του αδικηθεντος αλλ εινεκεν του φανερωθηται την σπουδην υμων την υπερ ημων προς υμας ενωπιον του θεου ¹³ δια τουτο παρακεκλημεθα επι δε τη παρακλησει υμων περισσοτερωσ μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαυται το πνευμα αυτου απο παντων υμων ¹⁴ οτι ει τι αυτω υπερ υμων κεκαυχημαι ου κατησχυνθην αλλ ως παντα εν αληθεια ελαλησαμεν υμιν ουτως και η καυχησις ημων η επι τιτου αληθεια εγενηθη ¹⁵ και τα σπλαγχνα αυτου περισσοτερωσ εισ υμας εστιν αναμνησκομενου την παντων υμων υπακοην ως μετα φοβου και τρομου εδεξασθε αυτον ¹⁶ χαιρω οτι εν παντι θαρρω εν υμιν

8

¹ γνωριζομεν δε υμιν αδελφοι την χαριν του θεου την δεδομενην εν ταις εκκλησιαις της μακεδονιας ² οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεως η περισσεια της χαρας αυτων και η κατα βαθους πτωχεια αυτων επερισσευσεν εισ τον πλουτον της απλοτητος αυτων ³ οτι κατα δυναμιν μαρτυρω και υπερ δυναμιν αυθαιρετοι ⁴ μετα πολλης παρακλησεως δεομενοι ημων την χαριν και την κοινωνιαν της διακονιας της εισ τους αγιους ⁵ και ου καθως ηλπισαμεν αλλ εαυτους εδωκαν πρωτον τω κυριω και ημιν δια θεληματος θεου ⁶ εισ το παρακαλεσαι ημας τιτον ινα καθως προενηρξατο ουτως και επιτελεση εισ υμας και την χαριν ταυτην ⁷ αλλ ωσπερ εν παντι περισσευετε πιστει και λογω και γνωσει και παση σπουδη και

τη ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπη ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε ⁸ οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων σπουδῆς καὶ τοῦ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμαζῶν ⁹ γίνωσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν πλούσιος ὢν ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχεῖα πλουτήσητε ¹⁰ καὶ γνῶμην ἐν τούτῳ δίδωμι τούτο γὰρ ὑμῖν συμφερεῖ οἵτινες οὐ μόνον το ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θελεῖν προενηρξάσθε ἀπο περυσί ¹¹ νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελοῦσατε ὡς καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θελεῖν οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελεῖν ἐκ τοῦ εἶναι ¹² εἰ γὰρ ἡ προθυμία προκείται καθὼς εἰς τὴν εὐπροσδεκτοσ οὐ καθὼς οὐκ εἶναι ¹³ οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἀνεῖσι ὑμῖν δὲ θλιψίς ἀλλ' ἐξ ἰσοτιτοσ ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περισσεύμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστερημα ¹⁴ ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περισσεύμα γενῆται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστερημα ὡς γενῆται ἰσοτιτοσ ¹⁵ καθὼς γεγραπται ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασεν καὶ ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἠλαττόνησεν ¹⁶ χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ δίδοντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ τίτου ¹⁷ ὅτι τὴν μὲν παρακλήσιν ἐδέξατο σπουδαιότεροσ δὲ ὑπαρχῶν ἀυθαίρετοσ ἐξῆλθεν πρὸς ὑμᾶς ¹⁸ συνεπεμψάμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν οὐ ὁ ἐπαῖνοσ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν ¹⁹ οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χειροτονῆθαι ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνεκδημοσ ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ κυρίου δοξάν καὶ προθυμίαν ἡμῶν ²⁰ στελλομενοὶ τούτο μὴ τίς ἡμᾶσ μωμῆσθαι ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν ²¹ προνοούμενοὶ καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων ²² συνεπεμψάμεν δὲ αὐτοῖσ τὸν ἀδελφόν ἡμῶν ὃν ἐδοκίμασαμεν ἐν πολλοῖσ πολλακίσ σπουδαίον ὄντα νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθῆσθαι πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶσ ²³ εἴτε ὑπὲρ τίτου κοινῶνοσ ἐμοσ καὶ εἰς ὑμᾶσ συνεργοσ εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀποστολοὶ ἐκκλησιῶν δοξᾶ χριστοῦ ²⁴ τὴν οὖν ἐνδείξιν τῆς ἀγάπῆσ ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχῆσεωσ ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτοῖσ ἐνδείξασθε εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν

9

¹ περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς

τοῖσ ἀγίοισ περισσοσ μοὶ ἐστὶν τὸ γραφεῖν ὑμῖν ² οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἢ ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι μακεδοσὶν ὅτι ἀχαιὰ παρεσκευάσθαι ἀπο περυσί καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλοσ ἠρεθίσεν τοῖσ πλείονασ ³ ἐπεμψά δὲ τοῖσ ἀδελφοῖσ ἵνα μὴ τὸ καυχῆμα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενῶθαι ἐν τῷ μέρει τούτῳ ἵνα καθὼς ἐλεγὼν παρεσκευασμενοὶ ἦτε ⁴ μήπωσ εἰς ἐλθῶσιν σὺν ἐμοὶ μακεδονεσ καὶ εὐρωσὶν ὑμᾶσ ἀπαρασκευαστοῖσ κατασχυνθῶμεν ἡμεῖσ ἵνα μὴ λεγῶμεν ὑμεῖσ ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχῆσεωσ ⁵ ἀναγκαῖον οὖν ἠγησάμεν παρακαλεῖσ τοῖσ ἀδελφοῖσ ἵνα προελθῶσιν εἰς ὑμᾶσ καὶ προκαταρτίσωσ τὴν προκατηγγελημένην εὐλογίαν ὑμῶν ταύτην ἐτοιμὴν εἶναι οὕτως ὡσ εὐλογίαν καὶ μὴ ὡσ πλεονεξίαν ⁶ τούτο δὲ ὁ σπειρῶν φειδομενωσ φειδομενωσ καὶ θερίσει καὶ ὁ σπειρῶν ἐπ' εὐλογίαισ ἐπ' εὐλογίαισ καὶ θερίσει ⁷ ἐκάστοσ καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ μὴ ἐκ λυπῆσ ἢ ἐξ ἀνάγκῆσ ἰλαρόν γὰρ δοτὴν ἀγάπα ὁ θεοσ ⁸ δυνατόσ δὲ ὁ θεοσ πᾶσαν χάριν περισσεύσαι εἰς ὑμᾶσ ἵνα ἐν παντί πάντοτε πᾶσαν ἀυταρκειαν ἐχόντεσ περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν ⁹ καθὼς γεγραπται ἐσκορπίσεν ἐδῶκεν τοῖσ πενήσιν ἢ δικαιοσύνη αὐτοῦ μὲν εἰς τὸν αἰῶνα ¹⁰ ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπειρόντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγῆσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξῆσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνησ ὑμῶν ¹¹ ἐν παντί πλουτιζόμενοὶ εἰς πᾶσαν ἀπλοτήτα ἢ τῆσ κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ ¹² ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτησ οὐ μόνον ἐστὶν προσαναπληρούσα τὰ ὑστερηματα τῶν ἁγίων ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ ¹³ διὰ τῆσ δοκιμῆσ τῆσ διακονίας ταύτησ δοξαζόντεσ τὸν θεόν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆσ ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ καὶ ἀπλοτήτι τῆσ κοινῶνιάσ εἰς αὐτοῖσ καὶ εἰς πάντασ ¹⁴ καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθούτων ὑμᾶσ διὰ τὴν ὑπερβαλλούσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν ¹⁵ χάρις δὲ τῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγῆτῳ αὐτοῦ δῶρεα

10

¹ αὐτοσ δὲ ἐγὼ παῦλοσ παρακαλῶ ὑμᾶσ διὰ τῆσ πραότητοσ καὶ ἐπιεικείασ τοῦ χριστοῦ ὅσ κατα πρόσωπον μὲν ταπεινοσ ἐν ὑμῖν ἀπῶν δὲ θάρρω

εις υμας ² δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινασ τουσ λογιζομενουσ ημασ ωσ κατα σαρκα περιπατουντασ ³ εν σαρκι γαρ περιπατουντεσ ου κατα σαρκα στρατευομεθα ⁴ τα γαρ οπλα της στρατειασ ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προσ καθαιρεσιν οχυρωματων ⁵ λογισμουσ καθαιρουντεσ και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνωσεωσ του θεου και αιχμαλτιζοντεσ παν νοημα εις την υπακοην του χριστου ⁶ και εν ετοιμω εχοντεσ εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη υμων η υπακοη ⁷ τα κατα προσωπον βλεπετε ει τισ πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν αφ εαυτου οτι καθωσ αυτοσ χριστου ουτωσ και ημεισ χριστου ⁸ εαν τε γαρ και περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιασ ημων ησ εδωκεν ο κυριοσ ημιν εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνθησομαι ⁹ ινα μη δοξωσ αν εκφοβειν υμασ δια των επιστολων ¹⁰ οτι αι μεν επιστολαι φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουμεν του σωματοσ ασθενησ και ο λογοσ εξουθενημενοσ ¹¹ τουτο λογιζεσθω ο τοιουτοσ οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντεσ τοιουτοι και παροντεσ τω εργω ¹² ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτουσ τισιν των εαυτουσ συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοισ εαυτουσ μετρουντεσ και συγκρινοντεσ εαυτουσ εαυτοισ ου συνιουσιν ¹³ ημεισ δε ουχι εις τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονοσ ου εμερισεν ημιν ο θεοσ μετρον εφικεσθαι αχρι και υμων ¹⁴ ου γαρ ωσ μη εφικνουμενοι εις υμασ υπερεκτεινομεν εαυτουσ αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου ¹⁵ ουκ εις τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριουσ κοποισ ελπιδα δε εχοντεσ αυξανομενησ της πιστεωσ υμων εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εις περισσειαν ¹⁶ εις τα υπερεκεйна υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εις τα ετοιμα καυχησασθαι ¹⁷ ο δε καυχωμενοσ εν κυριω καυχασθω ¹⁸ ου γαρ ο εαυτον συνιστων εκεινοσ εστιν δοκιμοσ αλλ ον ο κυριοσ συνιστησιν

11

¹ οφελον ανειχεσθε μου μικρον τη

αφροσυνη αλλα και ανεχεσθε μου ² ζηλω γαρ υμασ θεου ζηλω ηρμωσαμην γαρ υμασ ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω ³ φοβουμαι δε μηπωσ ωσ ο οφισ ευαν εξηπατησεν εν τη πανουργια αυτου ουτωσ φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητοσ της εις τον χριστον ⁴ ει μεν γαρ ο ερχομενοσ αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλωσ ηνειχεσθε ⁵ λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερ λιαν αποστολων ⁶ ει δε και ιδιωτησ τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωθεντεσ εν πασιν εις υμασ ⁷ η αμαρτιαν εποησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεισ υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν ⁸ αλλασ εκκλησιασ εσυλησα λαβων οψωνιον προσ την υμων διακονιαν ⁹ και παρων προσ υμασ και υστερηθεισ ου κατεναρκησα ουδενοσ το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντεσ απο μακεδονιασ και εν παντι αβαρη υμιν εμαυτον ετηρησα και τηρησω ¹⁰ εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησισ αυτη ου φραγησεται εις εμε εν τοισ κλιμασιν της αχαιασ ¹¹ δια τι οτι ουκ αγαπω υμασ ο θεοσ οιδεν ¹² ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθωσ και ημεισ ¹³ οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται δολιοι μετασχηματιζομενοι εις αποστολουσ χριστου ¹⁴ και ου θαυμαστον αυτοσ γαρ ο σατανασ μετασχηματιζεται εις αγγελον φωτοσ ¹⁵ ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ωσ διακονοι δικαιοσυνησ ων το τελοσ εσται κατα τα εργα αυτων ¹⁶ παλιν λεγω μη τισ με δοξη αφρονα ειναι ει δε μηγε καν ωσ αφρονα δεξασθε με ινα καγω μικρον τι καυχησωμαι ¹⁷ ο λαλω ου λαλω κατα κυριον αλλ ωσ εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυχησεωσ ¹⁸ επει πολλοι καυχωνται κατα την σαρκα καγω καυχησομαι ¹⁹ ηδεωσ γαρ ανεχεσθε των αφρονων φρονιμοι οντεσ ²⁰ ανεχεσθε γαρ ει τισ υμασ καταδουλοι ει τισ κατεσθει ει τισ λαμβανει ει τισ επαιρεται ει τισ υμασ εις προσωπον δερει ²¹ κατα ατιμιαν λεγω ωσ οτι ημεισ ησθενησαμεν εν ω δ αν τισ τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω

καγω ²² εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω σπερμα αβρααμ εισιν καγω ²³ διακονοι χριστου εισιν παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποις περισσοτερωσ εν πληγαισ υπερβαλλοντωσ εν φυλακαισ περισσοτερωσ εν θανατοισ πολλακις ²⁴ υπο ιουδαιων πεντακις τεσσαρακοντα παρα μιαν ελαβον ²⁵ τρις εραβδισθην απαξ ελιθασθην τρις εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα ²⁶ οδοιποριαισ πολλακις κινδυνοισ ποταμων κινδυνοισ ληστων κινδυνοισ εκ γενουσ κινδυνοισ εξ εθνων κινδυνοισ εν πολει κινδυνοισ εν ερημια κινδυνοισ εν θαλασση κινδυνοισ εν ψευδαδελφοισ ²⁷ εν κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαισ πολλακις εν λιμω και διψει εν νηστειαισ πολλακις εν ψυχει και γυμνοτητι ²⁸ χωρισ των παρεκτοσ η επισυστασισ μου η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των εκκλησιων ²⁹ τισ ασθενει και ουκ ασθενω τισ σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι ³⁰ ει καυχασθαι δει τα της ασθενειας μου καυχησομαι ³¹ ο θεοσ και πατηρ του κυριου ιησου χριστου οιδεν ο ων ευλογητοσ εισ τουσ αιωνασ οτι ου ψευδομαι ³² εν δαμασκω ο εθναρχησ αρετα του βασιλεωσ εφρουρει την δαμασκηνων πολιν πιασαι με θελων ³³ και δια θυριδοσ εν σαργανη εχαλασθην δια του τειχουσ και εξεφυγον τασ χειρασ αυτου

12

¹ καυχασθαι δη ου συμφερει μοι ελευσομαι γαρ εισ οπτασιασ και αποκαλυψεισ κυριου ² οίδα ανθρωπον εν χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σωματι ουκ οίδα ειτε εκτοσ του σωματοσ ουκ οίδα ο θεοσ οιδεν αρπαγεντα τον τοιουτον εωσ τριτου ουρανου ³ και οίδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε εκτοσ του σωματοσ ουκ οίδα ο θεοσ οιδεν ⁴ οτι ηρπαγη εισ τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι ⁵ υπερ του τοιουτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν ταισ ασθενειαισ μου ⁶ εαν γαρ θελησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη τισ εισ εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει τι εξ εμου ⁷ και τη υπερβολη των αποκαλυψεων ινα μη υπεрайρωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι αγγελοσ σαταν ινα

με κολαφιζη ινα μη υπεрайρωμαι ⁸ υπερ τουτου τρισ τον κυριον παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου ⁹ και ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρισ μου η γαρ δυναμισ μου εν ασθενεια τελειουται ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταισ ασθενειαισ μου ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμισ του χριστου ¹⁰ διο ευδοκω εν ασθενειαισ εν υβρεσιν εν αναγκαισ εν διωγμοισ εν στενοχωριαισ υπερ χριστου οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατοσ ειμι ¹¹ γεγωνα αφρων καυχωμενοσ υμεισ με ηναγκασατε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερλιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι ¹² τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθην εν υμιν εν παση υπομονη εν σημειοισ και τερασιν και δυναμεσιν ¹³ τι γαρ εστιν ο ηττηθητε υπερ τασ λοιπασ εκκλησιασ ει μη οτι αυτοσ εγω ου κατεναρκησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην ¹⁴ ιδου τριτον ετοιμωσ εχω ελθειν προσ υμασ και ου καταναρκησω υμων ου γαρ ζητω τα υμων αλλα υμασ ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοισ γονευσιν θησαυριζειν αλλ οι γονεισ τοισ τεκνοισ ¹⁵ εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει και περισσοτερωσ υμασ αγαπων ηττον αγαπωμαι ¹⁶ εστω δε εγω ου κατεβαρησα υμασ αλλ υπαρχων πανουργοσ δολω υμασ ελαβον ¹⁷ μη τινα ων απεσταλκα προσ υμασ δι αυτου επλεονεκτησα υμασ ¹⁸ παρεκαλεσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον μητι επλεονεκτησεν υμασ τιτοσ ου τω αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοισ αυτοισ ιχνεσιν ¹⁹ παλιν δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ της υμων οικοδομησ ²⁰ φοβουμαι γαρ μηπωσ ελθων ουχ οιοουσ θελω ευρω υμασ καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μηπωσ ερεισ ζηλοι θυμοι εριθειαι καταλαλια ψιθυρισμοι φυσιωσεισ ακαταστασιαι ²¹ μη παλιν ελθοντα με ταπεινωσει ο θεοσ μου προσ υμασ και πενθησω πολλουσ των προημαρτηκοτων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επραξαν

13

¹ τριτον τουτο ερχομαι προσ υμασ επι στοματοσ δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα ² προειρηκα και προλεγω ωσ παρων το δευτερον και απων

νυν γραφω τοις προημαρτηκοσιν και τοις λοιποισ πασιν οτι εαν ελθω εις το παλιν ου φεισομαι ³ επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντος χριστου ος εις υμας ουκ ασθενει αλλα δυνατει εν υμιν ⁴ και γαρ ει εσταυρωθη εξ ασθενειας αλλα ζη εκ δυναμεωσ θεου και γαρ ημεις ασθενουμεν εν αυτω αλλα ζησομεθα συν αυτω εκ δυναμεωσ θεου εις υμας ⁵ εαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτους δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτους οτι ιησουσ χριστοσ εν υμιν εστιν ει μητι αδοκιμοι εστε ⁶ ελπιζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν αδοκιμοι ⁷ ευχομαι δε προσ τον θεον μη ποιησαι υμασ κακον μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεις το καλον ποιητε ημεις δε ωσ αδοκιμοι ωμεν ⁸ ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλ υπερ της αληθειας ⁹ χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασθενωμεν υμεις δε δυνατοι ητε τουτο δε και ευχομεθα την υμων καταρτισιν ¹⁰ δια τουτο ταυτα απων γραφω ινα παρων μη αποτομωσ χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην εδωκεν μοι ο κυριοσ εις οικοδομην και ουκ εις καθαηρεσιν ¹¹ λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο θεοσ της αγαπησ και ειρηνησ εσται μεθ υμων ¹² ασπασασθε αλληλους εν αγιω φιληματι ¹³ ασπαζονται υμασ οι αγιοι παντεσ ¹⁴ η χαρισ του κυριου ιησου χριστου και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματοσ μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

¹ παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατροσ του εγειραντοσ αυτον εκ νεκρων ² και οι συν εμοι παντεσ αδελφοι ταισ εκκλησιαισ της γαλατιασ ³ χαρισ υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ και κυριου ημων ιησου χριστου ⁴ του δοντοσ εαυτον περι των αμαρτιων ημων οπωσ εξεληται ημασ εκ του ενεστωτοσ αιωνοσ πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατροσ ημων ⁵ ω η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ⁶ θαυμαζω οτι ουτωσ ταχεωσ μετατιθεσθε απο του καλεσαντοσ υμασ εν χαριτι χριστου εισ ετερον ευαγγελιον ⁷ ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινεσ εισιν οι ταρασσουντεσ υμασ και θελοντεσ μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου ⁸ αλλα και εαν ημεισ η αγγελοσ εξ ουρανου ευαγγελιζηται υμιν παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω ⁹ ωσ προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ει τισ υμασ ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω ¹⁰ αρτι γαρ ανθρωπουσ πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωποισ αρεσκειν ει γαρ ετι ανθρωποισ ηρεσκον χριστου δουλοσ ουκ αν ημην ¹¹ γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον ¹² ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεωσ ιησου χριστου ¹³ ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμω οτι καθ υπερβολην εδιωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθουν αυτην ¹⁴ και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλουσ συνηλικιωτασ εν τω γενει μου περισσοτερωσ ζηλωτησ υπαρχων των πατρικων μου παραδοσεων ¹⁵ οτε δε ευδοκησεν ο θεοσ ο αφορισασ με εκ κοιλιασ μητροσ μου και καλεσασ δια της χαριτοσ αυτου ¹⁶ αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοισ εθνεσιν ευθεωσ ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι ¹⁷ ουδε ανηλθον εισ ιεροσολυμα προσ τουσ προ εμου αποστολουσ αλλα απηλθον εισ αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εισ δαμασκον ¹⁸ επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εισ ιεροσολυμα ιστορησαι πετρον

και επεμεινα προσ αυτον ημερασ δεκαπεντε ¹⁹ ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου ²⁰ α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι ²¹ επειτα ηλθον εισ τα κλιματα της συριασ και της κιλικιασ ²² ημην δε αγνοουμενοσ τω προσωπω ταισ εκκλησιαισ της ιουδαιιασ ταισ εν χριστω ²³ μονον δε ακουοντεσ ησαν οτι ο διωκων ημασ ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορθει ²⁴ και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

2

¹ επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εισ ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον ² ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοισ το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοισ εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοισ δοκουσιν μηπωσ εισ κενον τρεχω η εδραμον ³ αλλ ουδε τιτοσ ο συν εμοι ελληνων ηναγκασθη περιτμηθηναι ⁴ δια δε τουσ παρεισακτουσ ψευδαδελφουσ οιτινεσ παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημασ καταδουλωσωνται ⁵ οισ ουδε προσ ωραν ειξαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προσ υμασ ⁶ απο δε των δοκουντων εινα τι οποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον θεοσ ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντεσ ουδεν προσανεθεντο ⁷ αλλα τουναντιον ιδοντεσ οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιασ καθωσ πετροσ της περιτομησ ⁸ ο γαρ ενεργησασ πετρω εισ αποστολην της περιτομησ ενηργησεν και εμοι εισ τα εθνη ⁹ και γνοντεσ την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβοσ και κηφασ και ιωαννησ οι δοκουντεσ στυλοι εινα δεξιασ εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιασ ινα ημεισ μεν εισ τα εθνη αυτοι δε εισ την περιτομην ¹⁰ μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι ¹¹ οτε δε ηλθεν πετροσ εισ αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενοσ ην ¹² προ του γαρ ελθειν τινασ απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθιεν οτε δε ηλθον υπεστελλεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενοσ τουσ εκ περιτομησ ¹³ και συνυπεκριθησαν αυτω και οι λοιποι ιουδαιοι ωστε και βαρναβασ

συναπηχθη αυτων τη υποκρισει ¹⁴ αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοδοουσιν προς την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω πετρω εμπροσθεν παντων ει συ ιουδαιος υπαρχων εθνικωσ ζησ και ουκ ιουδαιικωσ τι τα εθνη αναγκαζεισ ιουδαιζειν ¹⁵ ημεις φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι ¹⁶ ειδοτεσ οτι ου δικαιουται ανθρωποσ εξ εργων νομου εαν μη δια πιστεωσ ιησου χριστου και ημεις εισ χριστον ιησουν επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεωσ χριστου και ουκ εξ εργων νομου διοτι ου δικαιωθησεται εξ εργων νομου πασα σαρξ ¹⁷ ει δε ζητουντεσ δικαιωθηναι εν χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστοσ αμαρτιασ διακονοσ μη γενοιτο ¹⁸ ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην εμαυτον συνιστημι ¹⁹ εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζησω ²⁰ χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι χριστοσ ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντοσ με και παραδοντοσ εαυτον υπερ εμου ²¹ ουκ αθετω την χαριν του θεου ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη αρα χριστοσ δωρεαν απεθανεν

3

¹ ω ανοητοι γαλαται τισ υμασ εβασκανεν τη αληθεια μη πειθεσθαι οισ κατ οφθαλμουσ ιησουσ χριστοσ προεγραφη εν υμιν εσταυρωμενοσ ² τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργων νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοησ πιστεωσ ³ ουτωσ ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνευματι νυν σαρκι επιτελεισθε ⁴ τοσαυτα επαθετε εικη ειγε και εικη ⁵ ο ουν επιχορηγων υμιν το πνευμα και ενεργων δυναμεισ εν υμιν εξ εργων νομου η εξ ακοησ πιστεωσ ⁶ καθωσ αβρααμ επιστευσεν τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην ⁷ γινωσκετε **1097 V-PAI-2P** αρα οτι οι εκ πιστεωσ ουτοι εισιν υιοι αβρααμ ⁸ προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεωσ δικαιοι τα εθνη ο θεοσ προευηγγελισατο τω αβρααμ οτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη ⁹ ωστε οι εκ πιστεωσ ευλογουνται συν τω πιστω αβρααμ ¹⁰ οσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ επικαταρατοσ πασ οσ ουκ εμμενει εν πασιν τοισ γεγραμμενοισ εν τω βιβλιω του νομου του ποιησαι αυτα ¹¹ οτι δε

εν νομω ουδεις δικαιουται παρα τω θεω δηλον οτι ο δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται ¹² ο δε νομοσ ουκ εστιν εκ πιστεωσ αλλ ο ποιησασ αυτα ανθρωποσ ζησεται εν αυτοισ ¹³ χριστοσ ημασ εξηγορασεν εκ της καταρασ του νομου γενομενοσ υπερ ημων καταρα γεγραπται γαρ επικαταρατοσ πασ ο κρεμαμενοσ επι ξυλου ¹⁴ ινα εισ τα εθνη η ευλογία του αβρααμ γενηται εν χριστω ιησου ινα την επαγγελιαν του πνευματοσ λαβωμεν δια της πιστεωσ ¹⁵ αδελφοι κατα ανθρωπον λεγω ομωσ ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην ουδεις αθετει η επιδιατασσεται ¹⁶ τω δε αβρααμ ερρηθησαν αι επαγγελια και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοισ σπερμασιν ωσ επι πολλων αλλ ωσ εφ ενοσ και τω σπερματι σου οσ εστιν χριστοσ ¹⁷ τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου εισ χριστον ο μετα ετη τετρακοσια και τριακοντα γεγονωσ νομοσ ουκ ακυροι εισ το καταργησαι την επαγγελιαν ¹⁸ ει γαρ εκ νομου η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιασ τω δε αβρααμ δι επαγγελιασ κεχαρισται ο θεοσ ¹⁹ τι ουν ο νομοσ των παραβασεων χαριν προσετεθη αχρι ου ελθη το σπερμα ω επηγγελται διαταγεισ δι αγγελων εν χειρι μεσιτου ²⁰ ο δε μεσιτησ ενοσ ουκ εστιν ο δε θεοσ εισ εστιν ²¹ ο ουν νομοσ κατα των επαγγελιων του θεου μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομοσ ο δυναμενοσ ζωοποιησαι οντωσ αν εκ νομου ην η δικαιοσυνη ²² αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεωσ ιησου χριστου δοθη τοισ πιστευουσιν ²³ προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι εισ την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι ²⁴ ωστε ο νομοσ παιδαγωγοσ ημων γεγονεν εισ χριστον ινα εκ πιστεωσ δικαιωθωμεν ²⁵ ελθουσησ δε της πιστεωσ ουκετι υπο παιδαγωγον εσμεν ²⁶ παντεσ γαρ υιοι θεου εστε δια της πιστεωσ εν χριστω ιησου ²⁷ οσοι γαρ εισ χριστον εβαπτισθητε χριστον ενεδυσασθε ²⁸ ουκ ενι ιουδαιοσ ουδε ελλην ουκ ενι δουλοσ ουδε ελευθεροσ ουκ ενι αρσεν και θηλυ παντεσ γαρ υμεις εισ εστε εν χριστω ιησου ²⁹ ει δε υμεις χριστου αρα του αβρααμ σπερμα εστε και κατ επαγγελιαν κληρονομοι

4

¹ λεγω δε εφ' οσον χρονον ο κληρονομος νηπιος εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριος παντων ων ² αλλα υπο επιτροπους εστιν και οικονομους αχρι της προθεσμιας του πατρος ³ ουτως και ημεις οτε ημεν νηπιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεν δεδουλωμενοι ⁴ οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου γενομενον εκ γυναικος γενομενον υπο νομον ⁵ ινα τους υπο νομον εξαγοραση ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν ⁶ οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεος το πνευμα του υιου αυτου εις τας καρδιας υμων κραζον αββα ο πατηρ ⁷ ωστε ουκετι ει δουλος αλλ υιος ει δε υιος και κληρονομος θεου δια χριστου ⁸ αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτες θεον εδουλευσατε τοις μη φυσει ουσιν θεοις ⁹ νυν δε γνοντες θεον μαλλον δε γνωσθεντες υπο θεου πως επιστρεφετε παλιν επι τα ασθηνη και πτωχα στοιχεια οισ παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε ¹⁰ ημερας παρατηρησθε και μηνασ και καιρους και ενιαυτους ¹¹ φοβουμαι υμας μηπως εικη κεκοπιακα εις υμας ¹² γινεσθε ως εγω οτι καγω ως υμεις αδελφοι δεομαι υμων ουδεν με ηδικησατε ¹³ οιδατε δε οτι δι' ασθενειαν της σαρκος ευηγγελισαμην υμιν το προτερον ¹⁴ και τον πειρασμον μου τον εν τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε ουδε εξεπτυσατε αλλ ως αγγελον θεου εδεξασθε με ως χριστον ιησουν ¹⁵ τισ ουν ην ο μακαρισμος υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατον τους οφθαλμους υμων εξορυξαντες αν εδωκατε μοι ¹⁶ ωστε εχθρος υμων γενονα αληθευων υμιν ¹⁷ ζηλουσιν υμας ου καλωσ αλλα εκκλεισαι υμας θελουσιν ινα αυτους ζηλουτε ¹⁸ καλον δε το ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προς υμας ¹⁹ τεκνια μου ουσ παλιν ωδινω αχρι ου μορφωθη χριστος εν υμιν ²⁰ ηθελον δε παρειναι προς υμας αρτι και αλλαξαι την φωνην μου οτι απορουμαι εν υμιν ²¹ λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντες ειναι τον νομον ουκ ακουετε ²² γεγραπται γαρ οτι αβρααμ δυο υιους εσχεν ενα εκ της παιδισκης και ενα εκ της ελευθερας ²³ αλλ ο μεν εκ της παιδισκης κατα σαρκα γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερας δια της επαγγελιας ²⁴ ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ εισιν δυο διαθηκαι μια μεν απο

ουρουσ σινα εις δουλειαν γεννωσα ητις εστιν αγαρ ²⁵ το γαρ αγαρ σινα ορος εστιν εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει δε μετα των τεκνων αυτης ²⁶ η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν ητις εστιν μητηρ παντων ημων ²⁷ γεγραπται γαρ ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα ρηζον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα ²⁸ ημεις δε αδελφοι κατα ισαακ επαγγελιας τεκνα εσμεν ²⁹ αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθησις εδωκεν τον κατα πνευμα ουτως και νυν ³⁰ αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδισκην και τον υιον αυτης ου γαρ μη κληρονομηση ο υιος της παιδισκης μετα του υιου της ελευθερας ³¹ αρα αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της ελευθερας

5

¹ τη ελευθερια ουν η χριστος ημας ηλευθερωσεν στηκετε και μη παλιν ζυγω δουλειας ενεχεσθε ² ιδε εγω παυλος λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστος υμας ουδεν ωφελησει ³ μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετης εστιν ολον τον νομον ποιησαι ⁴ κατηγορηθητε απο του χριστου οιτινες εν νομω δικαιουσθε της χαριτος εξεπεσατε ⁵ ημεις γαρ πνευματι εκ πιστεως ελπιδα δικαιοσυνης απεκδεχομεθα ⁶ εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα πιστις δι' αγαπης ενεργουμενη ⁷ ετρεχετε καλωσ τισ υμας ενεκοψεν τη αληθεια μη πειθεσθαι ⁸ η πεισιμονη ουκ εκ του καλουντος υμας ⁹ μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι ¹⁰ εγω πεποιθα εις υμας εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε ταρασσων υμας βαστασει το κριμα οστις αν η ¹¹ εγω δε αδελφοι ει περιτομην ετι κηρυσσω τι ετι διωκομαι αρα κατηγορηται το σκανδαλον του σταυρου ¹² οφελον και αποκοψονται οι αναστατουντες υμας ¹³ υμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπης δουλευετε αλληλοισ ¹⁴ ο γαρ πας νομος εν ενι λογω πληρουται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως εαυτον ¹⁵ ει δε αλληλους δακνετε και κατεσθιετε βλεπετε μη υπο αλληλων αναλωθητε ¹⁶ λεγω δε πνευματι περιπατειτε και

επιθυμιαν σαρκος ου μη τελεσητε ¹⁷ η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του πνευματος το δε πνευμα κατα της σαρκος ταυτα δε αντικειται αλληλοισ ινα μη αν θελητε ταυτα ποιητε ¹⁸ ει δε πνευματι αγεσθε ουκ εστε υπο νομον ¹⁹ φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκος ατινα εστιν μοιχεια πορνεια ακαθαρσια ασελγεια ²⁰ ειδωλολατρευια φαρμακεια εχθραι ερεισι ζηλοι θυμοι εριθειαι διχοστασιαι αιρεσεις ²¹ φθονοι φονοι μεθαι κωμοι και τα ομοια τουτοις α προλεγω υμιν καθως και προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν ²² ο δε καρπος του πνευματος εστιν αγαπη χαρα ειρηνη μακροθυμια χρηστοτης αγαθωσυνη πιστις ²³ πραοτης εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομος ²⁴ οι δε του χριστου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοις παθημασιν και ταις επιθυμιας ²⁵ ει ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν ²⁶ μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλους προκαλουμενοι αλληλοισ φθονουντες

6

¹ αδελφοι εαν και προληφθη ανθρωπος εν τινι παραπτωματι υμεις οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραοτητος σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθησ ² αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτως αναπληρωσατε τον νομον του χριστου ³ ει γαρ δοκει τις ειναι τι μηδεν ων εαυτον φρεναπατα ⁴ το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω εκαστος και τοτε εισ εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ εισ τον ετερον ⁵ εκαστος γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει ⁶ κοινωνειτω δε ο κατηχουμενος τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοισ ⁷ μη πλανασθε θεος ου μυκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωπος τουτο και θερισει ⁸ οτι ο σπειρων εισ την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος θερισει φθοραν ο δε σπειρων εισ το πνευμα εκ του πνευματος θερισει ζωην αιωνιον ⁹ το δε καλον ποιουντες μη εκκακωμεν καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι ¹⁰ αρα ουν ως καιρον εχομεν εργαζωμεθα το αγαθον προς παντας μαλιστα δε προς τους οικειουσ της πιστεως ¹¹ ιδετε πηλικοισ υμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι ¹² οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμας περιτεμενεσθαι μονον ινα μη τω σταυρω του χριστου

διωκωνται ¹³ ουδε γαρ οι περιτετημενοι αυτοι νομον φυλασσουν αλλα θελουσιν υμας περιτεμενεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται ¹⁴ εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου εμοι κοσμος εσταυρωται καγω τω κοσμω ¹⁵ εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις ¹⁶ και οσοι τω κανονι τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επ αυτους και ελεος και επι τον ισραηλ του θεου ¹⁷ του λοιπου κοπους μοι μηδεις παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του κυριου ιησου εν τω σωματι μου βασταζω ¹⁸ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αδελφοι αμην

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν εν εφεσω και πιστοις εν χριστω ιησου ² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανοις εν χριστω ⁴ καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολησ κοσμου ειναι ημας αγιουσ και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη ⁵ προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου ⁶ εις επαινον δοξησ της χαριτος αυτου εν η εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω ⁷ εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματων κατα τον πλουτον της χαριτος αυτου ⁸ ησ επερισσευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει ⁹ γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προθετο εν αυτω ¹⁰ εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα επι τοις ουρανοις και τα επι της γησ ¹¹ εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου ¹² εις το ειναι ημας εις επαινον δοξησ αυτου τουσ προηλπικοτας εν τω χριστω ¹³ εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειας το ευαγγελιον της σωτηριασ υμων εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιασ τω αγιω ¹⁴ οσ εστιν αρραβων της κληρονομιασ ημων εις απολυτρωσιν της περιποιησεωσ εις επαινον της δοξησ αυτου ¹⁵ δια τουτο καγω ακουσας την καθ υμασ πιστιν εν τω κυριω ιησου και την αγαπην την εις παντας τουσ αγιουσ ¹⁶ ου παυομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν υμων ποιουμενος επι των προσευχων μου ¹⁷ ινα ο θεος του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξησ δωη υμιν πνευμα σοφιασ και αποκαλυψεωσ εν επιγνωσει αυτου ¹⁸ πεφωτισμενουσ τουσ οφθαλμουσ της καρδιασ υμων εις το ειδεναι υμασ τισ

εστιν η ελπισ της κλησεωσ αυτου και τισ ο πλουτος της δοξησ της κληρονομιασ αυτου εν τοις αγιοις ¹⁹ και τι το υπερβαλλον μεγαθος της δυναμεωσ αυτου εις ημασ τουσ πιστευοντασ κατα την ενεργειαν του κρατουσ της ισχυοσ αυτου ²⁰ ην ενηργησεν εν τω χριστω εγειρας αυτον εκ των νεκρων και εκαθισεν εν δεξια αυτου εν τοις επουρανοις ²¹ υπερανω πασης αρχησ και εξουσιασ και δυναμεωσ και κυριοτητοσ και παντοσ ονοματοσ ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι ²² και παντα υπεταξεν υπο τουσ ποδασ αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια ²³ ητισ εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του τα παντα εν πασιν πληρουμενου

2

¹ και υμασ οντασ νεκρουσ τοις παραπτωμασιν και ταισ αμαρτιαισ ² εν αισ ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της εξουσιασ του αεροσ του πνευματοσ του νυν ενεργουντοσ εν τοις υιοις της απειθειας ³ εν οισ και ημεις παντεσ ανεστραφημεν ποτε εν ταισ επιθυμιαισ της σαρκοσ ημων ποιουντεσ τα θεληματα της σαρκοσ και των διανοιων και ημεν τεκνα φυσει οργησ ωσ και οι λοιποι ⁴ ο δε θεοσ πλουσιοσ ων εν ελξει δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημασ ⁵ και οντασ ημασ νεκρουσ τοις παραπτωμασιν συνεζωποιοησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι ⁶ και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανοις εν χριστω ιησου ⁷ ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις τον υπερβαλλοντα πλουτον της χαριτοσ αυτου εν χρηστοτητι εφ ημασ εν χριστω ιησου ⁸ τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της πιστεωσ και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον ⁹ ουκ εξ εργαων ινα μη τισ καυχησται ¹⁰ αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντεσ εν χριστω ιησου επι εργαοισ αγαθοισ οισ προητοιμασεν ο θεοσ ινα εν αυτοις περιπατησωμεν ¹¹ διο μνημονευετε οτι υμεις ποτε τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενησ περιτομησ εν σαρκι χειροποιητου ¹² οτι ητε εν τω καιρω εκεινω χωρισ χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειασ του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιασ ελπιδα μη

εχοντες και αθειο εν τω κοσμω ¹³ νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακραν εγγυσ εγενηθητε εν τω αιματι του χριστου ¹⁴ αυτοσ γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησασ τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσασ ¹⁵ την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον των εντολων εν δογμασιν καταργησασ ινα τουσ δυο κτιση εν εαυτω εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην ¹⁶ και αποκαταλλαξη τουσ αμφοτερουσ εν ενι σωματι τω θεω δια του σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν αυτω ¹⁷ και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοισ μακραν και τοισ εγγυσ ¹⁸ οτι δι αυτου εχομεν την προσαγωγην οι αμφοτεροι εν ενι πνευματι προσ τον πατερα ¹⁹ αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι αλλα συμπολιται των αγιων και οικειοι του θεου ²⁰ εποικοδομηθεντες επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων οντος ακρογωνιαιου αυτου ιησου χριστου ²¹ εν ω πασα οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εις ναον αγιον εν κυριω ²² εν ω και υμεις συνοικοδομεισθε εις κατοικητηριον του θεου εν πνευματι

3

¹ τουτου χαριν εγω παυλοσ ο δεσμιοσ του χριστου ιησου υπερ υμων των εθνων ² ειγε ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτοσ του θεου της δοθεισος μοι εις υμασ ³ οτι κατα αποκαλυψιν εγνωρισεν μοι το μυστηριον καθωσ προεγραψα εν ολιγω ⁴ προσ ο δυνασθε αναγνωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου ⁵ ο ετεραισ γενεαισ ουκ εγνωρισθη τοισ υιοισ των ανθρωπων ωσ νυν απεκαλυφθη τοισ αγιοισ αποστολοισ αυτου και προφηταισ εν πνευματι ⁶ εινα τα εθνη συγκληρονομα και συσσωμα και συμμετοχα της επαγγελιασ αυτου εν τω χριστω δια του ευαγγελιου ⁷ ου εγενομην διακονοσ κατα την δωρεαν της χαριτοσ του θεου την δοθεισαν μοι κατα την ενεργειαν της δυναμειωσ αυτου ⁸ εμοι τω ελαχιστοτερω παντων αγιων εδοθη η χαρισ αυτη εν τοισ εθνεσιν ευαγγελισασθαι τον ανεξιχνιαστον πλουτον του χριστου ⁹ και φωτισαι παντασ τισ η οικονομια του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων εν τω θεω τω τα παντα κτισαντι δια ιησου χριστου ¹⁰ ινα γνωρισθη νυν ταισ αρχαισ και ταισ

εξουσαισ εν τοισ επουρανιοισ δια της εκκλησιασ η πολυποικιλοσ σοφια του θεου ¹¹ κατα προθεσιν των αιωνων ην εποησεν εν χριστω ιησου τω κυριω ημων ¹² εν ω εχομεν την παρρησιαν και την προσαγωγην εν πεποιθησει δια της πιστειωσ αυτου ¹³ διο αιτουμαι μη εκκακειν εν ταισ θλιψεισ μου υπερ υμων ητισ εστιν δοξα υμων ¹⁴ τουτου χαριν καμπτω τα γονατα μου προσ τον πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁵ εξ ου πασα πατρια εν ουρανοισ και επι γησ ονομαζεται ¹⁶ ινα δωη υμιν κατα τον πλουτον της δοξησ αυτου δυναμει κραταιωθηναι δια του πνευματοσ αυτου εις τον εσω ανθρωπον ¹⁷ κατοικησαι τον χριστον δια της πιστειωσ εν ταισ καρδιαισ υμων ¹⁸ εν αγαπη ερριζωμενοι και τεθεμελιωμενοι ινα εξισχυσητε καταλαβεσθαι συν πασιν τοισ αγιοισ τι το πλατοσ και μηκοσ και βαθοσ και υψοσ ¹⁹ γνωμαι τε την υπερβαλλουσαν της γνωσειωσ αγαπην του χριστου ινα πληρωθητε εις παν το πληρωμα του θεου ²⁰ τω δε δυναμενω υπερ παντα ποιησαι υπερ εκπερισσοσων αιτουμεθα η νοουμεν κατα την δυναμιν την ενεργουμενην εν ημιν ²¹ αυτω η δοξα εν τη εκκλησια εν χριστω ιησου εις πασασ τασ γενεασ του αιωνοσ των αιωνων αμην

4

¹ παρακαλω ουν υμασ εγω ο δεσμιοσ εν κυριω αξιωσ περιπατησαι της κλησειωσ ησ εκληθητε ² μετα πασησ ταπεινοφροσυνησ και πραοτητοσ μετα μακροθυμιασ ανεχομενοι αλληλων εν αγαπη ³ σπουδαζοντεσ τηρειν την ενοτητα του πνευματοσ εν τω συνδεσμω της ειρηνησ ⁴ εν σωμα και εν πνευμα καθωσ και εκληθητε εν μια ελπιδι της κλησειωσ υμων ⁵ εις κυριοσ μια πιστισ εν βαπτισμα ⁶ εις θεοσ και πατηρ παντων ο επι παντων και δια παντων και εν πασιν ημιν ⁷ ενι δε εκαστω ημων εδοθη η χαρισ κατα το μετρον της δωρεασ του χριστου ⁸ διο λεγει αναβασ εις υψοσ ηχημαλωτευσεν αιχημαλωσιαν και εδωκεν δοματα τοισ ανθρωποισ ⁹ το δε ανεβη τι εστιν ει μη οτι και κατεβη πρωτον εις τα κατωτερα μερη της γησ ¹⁰ ο καταβασ αυτοσ εστιν και ο αναβασ υπερανω παντων των ουρανων ινα πληρωση τα παντα ¹¹ και αυτοσ εδωκεν

τους μεν αποστολους τους δε προφητας τους δε ευαγγελιστας τους δε ποιμενας και διδασκαλους ¹² προς τον καταρτισμον των αγιων εισ εργον διακονιας εισ οικοδομην του σωματος του χριστου ¹³ μεχρι κατανησωμεν οι παντες εισ την ενότητα της πιστεως και της επιγνωσεως του υιου του θεου εισ ανδρα τελειον εισ μετρον ηλικιας του πληρωματος του χριστου ¹⁴ ινα μηκετι ωμεν νηπιοι κλυδωνιζομενοι και περιφερομενοι παντι ανεμω της διδασκαλιας εν τη κυβεια των ανθρωπων εν πανουργια προς την μεθοδειαν της πλανης ¹⁵ αληθευοντες δε εν αγαπη αυξησωμεν εισ αυτον τα παντα ος εστιν η κεφαλη ο χριστος ¹⁶ εξ ου παν το σωμα συναρμολογουμενον και συμβιβαζομενον δια πασης αφης της επιχορηγιας κατ ενεργειαν εν μετρω ενος εκαστου μερους την αυξησιν του σωματος ποιειται εισ οικοδομην εαυτου εν αγαπη ¹⁷ τουτο ουν λεγω και μαρτυρομαι εν κυριω μηκετι υμας περιπατειν καθως και τα λοιπα εθνη περιπατει εν ματαιοτητι του νοου αυτων ¹⁸ εσκοτισμενοι τη διανοια οντες απηλλοτριωμενοι της ζωης του θεου δια την αγνοιαν την ουσαν εν αυτοις δια την πωρωσιν της καρδιας αυτων ¹⁹ οιτινες απηληγηκοτες εαυτους παρεδωκαν τη ασελγεια εισ εργασιαν ακαθαρσιας πασης εν πλεονεξια ²⁰ υμεις δε ουχ ουτως εμαθετε τον χριστον ²¹ ειγε αυτον ηκουσατε και εν αυτω εδιδαχθητε καθως εστιν αληθεια εν τω ιησου ²² αποθεσθαι υμας κατα την προτερην αναστροφην τον παλαιον ανθρωπον τον φθειρομενον κατα τας επιθυμιας της απατης ²³ ανανεουσθαι δε τω πνευματι του νοου υμων ²⁴ και ενδυσασθαι τον καινον ανθρωπον τον κατα θεον κτισθεντα εν δικαιοσυνη και οσιοτητι της αληθειας ²⁵ διο αποθεμενοι το ψευδος λαλειτε αληθειαν εκαστος μετα του πλησιον αυτου οτι εσμεν αλληλων μελη ²⁶ οργιζεσθε και μη αμαρτανετε ο ηλιος μη επιδυετω επι τω παροργισμω υμων ²⁷ μηδε διδοτε τοπον τω διαβωλω ²⁸ ο κλεπτων μηκετι κλεπτετω μαλλον δε κοπιατω εργαζομενος το αγαθον ταις χερσιν ινα εχη μεταδιδοναι τω χρεϊαν εχοντι ²⁹ πας λογος σαπρος εκ του στοματος υμων μη εκπορευεσθω αλλ ει τις αγαθος προς οικοδομην της χρεϊας

ινα δω χαριν τοις ακουουσιν ³⁰ και μη λυπειτε το πνευμα το αγιον του θεου εν ω εσφραγισθητε εισ ημεραν απολυτρωσεως ³¹ πασα πικρια και θυμος και οργη και κραυγη και βλασφημια αρθητω αφ υμων συν παση κακια ³² γινεσθε δε εισ αλληλους χριστοι ευσπλαγχνοι χαριζομενοι εαυτοις καθως και ο θεος εν χριστω εχαρισατο ημιν

5

¹ γινεσθε ουν μιμηται του θεου ως τεκνα αγαπητα ² και περιπατειτε εν αγαπη καθως και ο χριστος ηγαπησεν ημας και παρεδωκεν εαυτον υπερ ημων προσφοραν και θυσιαν τω θεω εισ οσμην ευωδιας ³ πορνεια δε και πασα ακαθαρσια η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν καθως πρεπει αγιοις ⁴ και αισχροτης και μωρολογια η ευτραπελια τα ουκ ανηκοντα αλλα μαλλον ευχαριστια ⁵ τουτο γαρ εστε γινωσκοντες οτι πας πορνος η ακαθαρτος η πλεονεκτης ος εστιν ειδωλολατρης ουκ εχει κληρονομιαν εν τη βασιλεια του χριστου και θεου ⁶ μηδεις υμας απατατω κενοις λογοις δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη του θεου επι τους υιους της απειθειας ⁷ μη ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων ⁸ ητε γαρ ποτε σκοτος νυν δε φως εν κυριω ως τεκνα φωτος περιπατειτε ⁹ ο γαρ καρπος του πνευματος εν παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη και αληθεια ¹⁰ δοκιμαζοντες τι εστιν ευαρεστον τω κυριω ¹¹ και μη συγκοινωνειτε τοις εργοις τοις ακαρποις του σκοτους μαλλον δε και ελεγχετε ¹² τα γαρ κρυφη γινομενα υπ αυτων αισχρον εστιν και λεγειν ¹³ τα δε παντα ελεγχομενα υπο του φωτος φανερωται παν γαρ το φανερουμενον φως εστιν ¹⁴ διο λεγει εγειρε ο καθευδων και αναστα εκ των νεκρων και επιφαισει σοι ο χριστος ¹⁵ βλεπετε ουν πως ακριβως περιπατειτε μη ως ασοφοι αλλ ως σοφοι ¹⁶ εξαγοραζομενοι τον καιρον οτι αι ημεραι πονηραι εισιν ¹⁷ δια τουτο μη γινεσθε αφρονες αλλα συνιεντες τι το θελημα του κυριου ¹⁸ και μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν ασωτια αλλα πληρουσθε εν πνευματι ¹⁹ λαλουντες εαυτοις ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις αδοντες και ψαλλοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω ²⁰ ευχαριστουντες παντοτε υπερ παντων εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου τω

θεω και πατρι ²¹ υποτασσομενοι αλληλοι εν φοβω χριστου ²² αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν υποτασσεσθε ωσ τω κυριω ²³ οτι ανηρ εστιν κεφαλη της γυναικος ωσ και ο χριστος κεφαλη της εκκλησιας και αυτος εστιν σωτηρ του σωματος ²⁴ αλλ ωσπερ η εκκλησια υποτασσεται τω χριστω ουτως και αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν εν παντι ²⁵ οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας εαυτων καθωσ και ο χριστος ηγαπησεν την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ αυτης ²⁶ ινα αυτην αγιαση καθαρισας τω λουτρω του υδατος εν ρηματι ²⁷ ινα παραστηση αυτην εαυτω ενδοξον την εκκλησιαν μη εχουσαν σπιλον η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμος ²⁸ ουτως οφειλουσιν οι ανδρες αγαπαν τας εαυτων γυναικας ωσ τα εαυτων σωματα ο αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα ²⁹ ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισησεν αλλ εκτρεφει και θαλπει αυτην καθωσ και ο κυριος την εκκλησιαν ³⁰ οτι μελη εσμεν του σωματος αυτου εκ της σαρκος αυτου και εκ των οστων αυτου ³¹ αντι τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ³² το μυστηριον τουτο μεγα εστιν εγω δε λεγω εις χριστον και εις την εκκλησιαν ³³ πλην και υμεις οι καθ ενα εκαστος την εαυτου γυναικα ουτως αγαπατω ωσ εαυτον η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα

6

¹ τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν υμων εν κυριω τουτο γαρ εστιν δικαιον ² τιμα τον πατερα σου και την μητερα ητις εστιν εντολη πρωτη εν επαγγελια ³ ινα ευ σοι γενηται και εση μακροχρονιος επι της γης ⁴ και οι πατερες μη παροργιζετε τα τεκνα υμων αλλ εκτρεφετε αυτα εν παιδεια και νουθεσια κυριου ⁵ οι δουλοι υπακουετε τοις κυριοις κατα σαρκα μετα φοβου και τρομου εν απλοτητι της καρδιας υμων ωσ τω χριστω ⁶ μη κατ οφθαλμοδουλειαν ωσ ανθρωπαρεσκοι αλλ ωσ δουλοι του χριστου ποιουντες το θελημα του θεου εκ ψυχης ⁷ μετ ευνοιας δουλευοντες ωσ τω κυριω και ουκ ανθρωποις ⁸ ειδοτες οτι ο εαν τι εκαστος ποιηση αγαθον τουτο κομιεται παρα του κυριου ειτε δουλός ειτε ελευθερος ⁹ και οι κυριοι τα αυτα

ποιειτε προς αυτους ανιεντες την απειλην ειδοτες οτι και υμων αυτων ο κυριος εστιν εν ουρανοις και προσωποληψια ουκ εστιν παρ αυτω ¹⁰ το λοιπον αδελφοι μου ενδυναμουσθε εν κυριω και εν τω κρατει της ισχυος αυτου ¹¹ ενδυσασθε την πανοπλιαν του θεου προς το δυνασθαι υμας στηναι προς τας μεθοδεις του διαβολου ¹² οτι ουκ εστιν ημιν η παλη προς αιμα και σαρκα αλλα προς τας αρχας προς τας εξουσιας προς τους κοσμοκρατορας του σκοτους του αιωνος τουτου προς τα πνευματικα της πονηριας εν τοις επουρανοις ¹³ δια τουτο αναλαβετε την πανοπλιαν του θεου ινα δυναθητε αντιστηναι εν τη ημερα τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι στηναι ¹⁴ στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν υμων εν αληθεια και ενδυσασαμενοι τον θωρακα της δικαιοσυνης ¹⁵ και υποδησασαμενοι τους ποδας εν ετοιμασια του ευαγγελιου της ειρηνης ¹⁶ επι πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της πιστεως εν ω δυνασεσθε παντα τα βελη του πονηρου τα πεπυρωμενα σβεσαι ¹⁷ και την περικεφαλαιαν του σωτηριου δεξασθαι και την μαχαιραν του πνευματος ο εστιν ρημα θεου ¹⁸ δια πασης προσευχης και δεησεως προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πνευματι και εις αυτο τουτο αγρυπνουντες εν παση προσκαρτερησει και δεησει περι παντων των αγιων ¹⁹ και υπερ εμου ινα μοι δοθη λογος εν ανοιξει του στοματος μου εν παρρησια γνωρισαι το μυστηριον του ευαγγελιου ²⁰ υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει ινα εν αυτω παρρησιασωμαι ωσ δει με λαλησαι ²¹ ινα δε ειδητε και υμεις τα κατ εμε τι πρασσω παντα υμιν γνωρισει τυχικός ο αγαπητός αδελφος και πιστός διακόνος εν κυριω ²² ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας υμων ²³ ειρηνη τοις αδελφοις και αγαπη μετα πιστεως απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου ²⁴ η χαρις μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων ιησουν χριστον εν αφθαρσια αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

¹ παυλος και τιμοθεος δουλοι ιησου χριστου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις ² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων ⁴ παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρασ την δεησιν ποιουμενος ⁵ επι τη κοινωνια υμων εισ το ευαγγελιον απο πρωτησ ημερασ αχρι του νυν ⁶ πεποιθωσ αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρι ημερασ χριστου ιησου ⁷ καθωσ εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμασ εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνουσ μου της χαριτοσ παντασ υμασ οντασ ⁸ μαρτυσ γαρ μου εστιν ο θεοσ ωσ επιποθω παντασ υμασ εν σπλαγχνοις ιησου χριστου ⁹ και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσευη εν επιγνωσει και παση αισθησει ¹⁰ εισ το δοκιμαζειν υμασ τα διαφεροντα ινα ητε ειλικρινεισ και απροσκοποι εισ ημεραν χριστου ¹¹ πεπληρωμενοι καρπων δικαιοσυνησ των δια ιησου χριστου εισ δοξαν και επαινον θεου ¹² γινωσκειν δε υμασ βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εισ προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν ¹³ ωστε τουσ δεσμουσ μου φανερουσ εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποισ πασιν ¹⁴ και τουσ πλειονασ των αδελφων εν κυριω πεποιθοτασ τοις δεσμοις μου περισσοτερωσ τολμαν αφοβωσ τον λογον λαλειν ¹⁵ τινεσ μεν και δια φθονον και εριν τινεσ δε και δι ευδοκιαν τον χριστον κηρυσσουσιν ¹⁶ οι μεν εξ εριθειας τον χριστον καταγγελουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι θλιψιν επιφερειν τοις δεσμοις μου ¹⁷ οι δε εξ αγαπησ ειδοτεσ οτι εισ απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι ¹⁸ τι γαρ πλην παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστοσ καταγγελλεται και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι ¹⁹ οιδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εισ σωτηριαν δια της υμων δεησεωσ και επιχορηγιασ του πνευματοσ ιησου χριστου

²⁰ κατα την αποκαραδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνθησομαι αλλ εν παση παρρησια ωσ παντοτε και νυν μεγαλυνθησεται χριστοσ εν τω σωματι μου ειτε δια ζωησ ειτε δια θανατου ²¹ εμοι γαρ το ζην χριστοσ και το αποθανειν κερδοσ ²² ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρποσ εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω ²³ συνεχομαι δε εκ των δυο την επιθυμιαν εχων εισ το αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω μαλλον κρεισσον ²⁴ το δε επιμενειν εν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμασ ²⁵ και τουτο πεποιθωσ οιδα οτι μενω και συμπαραμενω πασιν υμιν εισ την υμων προκοπην και χαραν της πιστεωσ ²⁶ ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμησ παρουσιασ παλιν προς υμασ ²⁷ μονον αξιωσ του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθων και ιδων υμασ ειτε απων ακουσω τα περι υμων οτι στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλουντεσ τη πιστει του ευαγγελιου ²⁸ και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων ητισ αυτοισ μεν εστιν ενδειξισ απωλειασ υμιν δε σωτηριασ και τουτο απο θεου ²⁹ οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον το εισ αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν ³⁰ τον αυτον αγωνα εχοντεσ οιον ειδετε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

2

¹ ει τισ ουν παρακλησισ εν χριστω ει τι παραμυθιον αγαπησ ει τισ κοινωνια πνευματοσ ει τισ σπλαγχνα και οικτιρμοι ² πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε την αυτην αγαπην εχοντεσ συμψυχοι το εν φρονουντεσ ³ μηδεν κατα εριθειαν η κενοδοξιαν αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλουσ ηγουμενοι υπερεχοντασ εαυτων ⁴ μη τα εαυτων εκαστοσ σκοπειτε αλλα και τα ετερων εκαστοσ ⁵ τουτο γαρ φρονεισθω εν υμιν ο και εν χριστω ιησου ⁶ οσ εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμαν ηγησατο το ειναι ισα θεω ⁷ αλλ εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενοσ ⁸ και σχηματι ευρεθεισ ωσ ανθρωποσ εταπεινωσεν εαυτον γενομενοσ υπηκοοσ μεχρι θανατου θανατου δε σταυρου ⁹ διο και ο θεοσ αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω ονομα το υπερ παν ονομα ¹⁰ ινα εν τω ονοματι

ιησου παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων ¹¹ και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι κυριος ιησους χριστος εις δοξαν θεου πατρος ¹² ωστε αγαπητοι μου καθως παντοτε υπηκουσατε μη ωσ εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε ¹³ ο θεος γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκιας ¹⁴ παντα ποιειτε χωρισ γογγυσμων και διαλογισμων ¹⁵ ινα γενησθε αμεμπτοι και ακεραιοι τεκνα θεου αμωμητα εν μεσω γενεας σκολιας και διεστραμμενης εν οιο φαινεσθε ωσ φωστηρες εν κοσμω ¹⁶ λογον ζωης επεχοντες εις καυχημα εμοι εις ημεραν χριστου οτι ουκ εις κενον εδραμον ουδε εις κενον εκοπιασα ¹⁷ αλλ ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της πιστεωσ υμων χαιρω και συγχαιρω πασιν υμιν ¹⁸ το δ αυτο και υμεις χαιρετε και συγχαιρετε μοι ¹⁹ ελπιζω δε εν κυριω ιησου τιμοtheon ταχεωσ πεμψαι υμιν ινα καγω ευψυχω γνουσ τα περι υμων ²⁰ ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστις γνησιωσ τα περι υμων μεριμνησει ²¹ οι παντες γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα χριστου ιησου ²² την δε δοκιμην αυτου γινωσκετε οτι ωσ πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εις το ευαγγελιον ²³ τουτον μεν ουν ελπιζω πεμψαι ωσ αν απιδω τα περι εμε εξαυτης ²⁴ πεποιθα δε εν κυριω οτι και αυτοσ ταχεωσ ελευσομαι ²⁵ αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειας μου πεμψαι προσ υμασ ²⁶ επειδη επιποθων ην παντασ υμασ και αδημωνων διοτι ηκουσατε οτι ησθηνησεν ²⁷ και γαρ ησθηνησεν παραπλησιον θανατω αλλα ο θεοσ αυτον ηλεησεν ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε ινα μη λυπην επι λυπην σχω ²⁸ σπουδαιοτερωσ ουν επεμψα αυτον ινα ιδοντες αυτον παλιν χαρητε καγω αλυποτεροσ ω ²⁹ προσδεχεσθε ουν αυτον εν κυριω μετα πασης χαρασ και τουσ τοιουτουσ εντιμουσ εχετε ³⁰ οτι δια το εργον του χριστου μεχρι θανατου ηγγισεν παραβουλευσαμενοσ τη ψυχη ινα αναπληρωση το υμων υστερημα της προσ με λειτουργιασ

3

¹ το λοιπον αδελφοι μου χαιρετε εν κυριω τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον υμιν δε ασφαλεσ ² βλεπετε τουσ κυνασ βλεπετε τουσ κακουσ εργατασ βλεπετε την κατατομην ³ ημεις γαρ εσμεν η περιτομη οι πνευματι θεου λατρευοντες και καυχωμενοι εν χριστω ιησου και ουκ εν σαρκι πεποιθοτες ⁴ καιπερ εγω εχων πεποιθησιν και εν σαρκι ει τισ δοκει αλλοσ πεποιθεναι εν σαρκι εγω μαλλον ⁵ περιτομη οκταημεροσ εκ γενουσ ισραηλ φυλησ βενιαμιν εβραιοσ εξ εβραιων κατα νομον φαρισαιοσ ⁶ κατα ζηλον διωκων την εκκλησιαν κατα δικαιοσυνην την εν νομω γενομενοσ αμεμπτοσ ⁷ αλλ ατινα ην μοι κερδη ταυτα ηγημαι δια τον χριστον ζημιαν ⁸ αλλα μεν ουν και ηγουμαι παντα ζημιαν εινα δια το υπερεχον της γνωσεωσ χριστου ιησου του κυριου μου δι ον τα παντα εξημιωθην και ηγουμαι σκυβαλα εινα ινα χριστον κερδησω ⁹ και ευρεθω εν αυτω μη εχων εμην δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεωσ χριστου την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει ¹⁰ του γνωμαι αυτον και την δυναμιν της αναστασεωσ αυτου και την κοινωνιαν των παθηματων αυτου συμμορφουμενοσ τω θανατω αυτου ¹¹ ει πωσ καταντησω εις την εξαναστασιν των νεκρων ¹² ουχ οτι ηδη ελαβον η ηδη τετελειωμαι διωκω δε ει και καταλαβω εφ ω και κατεληφθην υπο του χριστου ιησου ¹³ αδελφοι εγω εμαυτον ου λογιζομαι κατειληφεναι εν δε τα μεν οπισω επιλανθανομενοσ τοισ δε εμπροσθεν επεκτεινομενοσ ¹⁴ κατα σκοπον διωκω επι το βραβειον της ανω κλησεωσ του θεου εν χριστω ιησου ¹⁵ οσοι ουν τελειοι τουτο φρονωμεν και ει τι ετερωσ φρονειτε και τουτο ο θεοσ υμιν αποκαλυψει ¹⁶ πλην εις ο εφθασαμεν τω αυτω στοιχειν κανονι το αυτο φρονειν ¹⁷ συμμιμηται μοι γινεσθε αδελφοι και σκοπειτε τουσ ουτωσ περιπατουντασ καθωσ εχετε τυπον ημασ ¹⁸ πολλοι γαρ περιπατουσιν ουσ πολλακισ ελεγον υμιν νυν δε και κλαιων λεγω τουσ εχθρουσ του σταυρου του χριστου ¹⁹ ων το τελοσ απωλεια ων ο θεοσ η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντες ²⁰ ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοισ υπαρχει εξ ου και σωτηρα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν

χριστον ²¹ ος μετασχηματισει το σωμα της ταπεινωσεωσ ημων εις το γενεσθαι αυτο συμμορφον τω σωματι της δοξης αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι εαυτω τα παντα

4

¹ ωστε αδελφοι μου αγαπητοι και επιποθητοι χαρα και στεφανος μου ουτως στηκετε εν κυριω αγαπητοι ² ευοδιαν παρακαλω και συντυχην παρακαλω το αυτο φρονειν εν κυριω ³ ναι ερωτω και σε συζυγε γνησιε συλλαμβανου αυταισ αιτινεσ εν τω ευαγγελιω συνηθλησαν μοι μετα και κλημεντοσ και των λοιπων συνεργων μου ων τα ονοματα εν βιβλω ζωησ ⁴ χαιρετε εν κυριω παντοτε παλιν ερω χαιρετε ⁵ το επιεικεσ υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποισ ο κυριος εγγυσ ⁶ μηδεν μεριμνατε αλλ εν παντι τη προσευχη και τη δεησει μετα ευχαριστιασ τα αιτηματα υμων γνωριζεσθω προσ τον θεον ⁷ και η ειρηνη του θεου η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει τασ καρδιασ υμων και τα νοηματα υμων εν χριστω ιησου ⁸ το λοιπον αδελφοι οσα εστιν αληθη οσα σεμνα οσα δικαια οσα αγνα οσα προσφιλη οσα ευφημα ει τισ αρετη και ει τισ επαινοσ ταυτα λογιζεσθε ⁹ α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδετε εν εμοι ταυτα πρασσετε και ο θεοσ της ειρηνησ εσται μεθ υμων ¹⁰ εχαρην δε εν κυριω μεγαλωσ οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν εφ ω και εφρονειτε ηκαιρεισθε δε ¹¹ ουχ οτι καθ υστερησιν λεγω εγω γαρ εμαθον εν οισ ειμι αυταρκησ ειναι ¹² οιδα και ταπεινουσθαι οιδα και περισσευειν εν παντι και εν πασιν μεμυημαι και χορταζεσθαι και πειναν και περισσευειν και υστερεισθαι ¹³ παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με χριστω ¹⁴ πλην καλωσ εποησατε συγκοινωνησαντεσ μου τη θλιψει ¹⁵ οιδατε δε και υμεισ φιλιππησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηλθον απο μακεδονιασ ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εις λογον δοσεωσ και ληψεωσ ει μη υμεισ μονοι ¹⁶ οτι και εν θεσσαλονικη και απαξ και δισ εις την χρειαν μοι επεμψατε ¹⁷ ουχ οτι επιζητω το δομα αλλ επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εις λογον υμων ¹⁸ απεχω δε παντα και περισσευω πεπληρωμαι

δεξαμενοσ παρα επαφροδιτου τα παρ υμων οσημην ευωδιασ θυσιαν δεκτην ευαρεστον τω θεω ¹⁹ ο δε θεοσ μου πληρωσει πασαν χρειαν υμων κατα τον πλουτον αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου ²⁰ τω δε θεω και πατρι ημων η δοξα εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ²¹ ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιησου ασπαζονται υμασ οι συν εμοι αδελφοι ²² ασπαζονται υμασ παντεσ οι αγιοι μαλιστα δε οι εκ της καισαροσ οικιασ ²³ η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος ² τοις εν κολασσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευχαριστουμεν τω θεω και πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι ⁴ ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους ⁵ δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου ⁶ του παροντος εις υμας καθωσ και εν παντι τω κοσμω και εστιν καρποφορουμενον και αυξανομενον καθωσ και εν υμιν αφ ησ ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια ⁷ καθωσ και εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου ⁸ ο και δηλωσας ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι ⁹ δια τουτο και ημεις αφ ησ ημερας ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη ¹⁰ περιπατησαι υμας αξιωσ του κυριου εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι εις την επιγνωσιν του θεου ¹¹ εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρας ¹² ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι ημας εις την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι ¹³ ος ερρυσατο ημας εκ της εξουσιας του σκοτους και μετεστησεν εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης αυτου ¹⁴ εν ω εχομεν την απολυτρωσιν την αφεσιν των αμαρτιων ¹⁵ ος εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεωσ ¹⁶ οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα τα εν τοις ουρανοις και τα επι της γης τα ορατα και τα αορατα ειτε θronoi ειτε κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσιαι τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται ¹⁷ και αυτοσ εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν ¹⁸ και αυτοσ εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας ος εστιν αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων

ινα γενηται εν πασιν αυτοσ πρωτευων ¹⁹ οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι ²⁰ και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου αυτου δι αυτου ειτε τα επι της γης ειτε τα επι τοις ουρανοις ²¹ και υμας ποτε οντας απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυνι δε αποκατηλλαξεν ²² εν τω σωματι της σαρκος αυτου δια του θανατου παραστησαι υμας αγιους και αμωμους και ανεγκλητους κατενωπιον αυτου ²³ ειγε επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιoi και μη μετακινουμενοι απο της ελπιδος του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντος εν παση τη κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλος διακονος ²⁴ νυν χαιρω εν τοις παθημασις υπερ υμων και ανταναπληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκκλησια ²⁵ ησ εγενομην εγω διακονος κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμας πληρωσαι τον λογον του θεου ²⁶ το μυστηριον το αποκεκρυμμενον απο των αιωνων και απο των γενεων νυνι δε εφανερωθη τοις αγιοις αυτου ²⁷ οισ ηθελησεν ο θεος γνωρισαι τι το πλουτος της δοξης του μυστηριου τουτου εν τοις εθνεσιν ος εστιν χριστος εν υμιν η ελπισ της δοξης ²⁸ ον ημεις καταγγελλομεν νουθετουντες παντα ανθρωπον και διδασκοντες παντα ανθρωπον εν παση σοφια ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χριστω ιησου ²⁹ εις ο και κοπιω αγωνιζομενος κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει

2

¹ θελω γαρ υμας ειδεναι ηλικον αγωνα εχω περι υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εωρακασις το προσωπον μου εν σαρκι ² ινα παρακληθωσις αι καρδιαι αυτων συμβιβασθεντων εν αγαπη και εις παντα πλουτον της πληροφοριας της συνεσεωσ εις επιγνωσιν του μυστηριου του θεου και πατρος και του χριστου ³ εν ω εισιν παντες οι θησαυροι της σοφιας και της γνωσεωσ αποκρυφοι ⁴ τουτο δε λεγω ινα μη τισ υμας παραλογιζηται εν πιθανολογια ⁵ ει γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω πνευματι συν υμιν ειμι

χαιρων και βλεπων υμων την ταξιν και το στερεωμα της εισ χριστον πιστεωσ υμων ⁶ ως συν παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον κυριον εν αυτω περιπατειτε ⁷ ερριζωμενοι και εποικοδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι εν τη πιστει καθωσ εδιδαχθητε περισσευοντες εν αυτη εν ευχαριστια ⁸ βλεπετε μη τισ υμασ εσται ο συλαγωγων δια της φιλοσοφιασ και κενησ απατησ κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον ⁹ οτι εν αυτω κατοικει παν το πληρωμα της θεοτητοσ σωματικωσ ¹⁰ και εστε εν αυτω πεπληρωμενοι οσ εστιν η κεφαλη πασησ αρχησ και εξουσιασ ¹¹ εν ω και περιετμηθητε περιτομη αχειροποιητω εν τη απεκδυσει του σωματοσ των αμαρτιων της σαρκοσ εν τη περιτομη του χριστου ¹² συνταφεντες αυτω εν τω βαπτισματι εν ω και συνηγερθητε δια της πιστεωσ της ενεργειασ του θεου του εγειραντοσ αυτον εκ των νεκρων ¹³ και υμασ νεκρουσ οντας εν τοισ παραπτωμασιν και τη ακροβυστια της σαρκοσ υμων συνεζωοποιησεν υμασ συν αυτω χαρισαμενοσ ημιν παντα τα παραπτωματα ¹⁴ εξαλειψασ το καθ ημων χειρογραφον τοισ δογμασιν ο ην υπεναντιον ημιν και αυτο ηρκεν εκ του μεσου προσηλωσασ αυτο τω σταυρω ¹⁵ απεκδυσαμενοσ τασ αρχασ και τασ εξουσιασ εδειγματισεν εν παρρησια θριαμβευσασ αυτοουσ εν αυτω ¹⁶ μη συν τισ υμασ κρινετω εν βρωσει η εν ποσει η εν μερει εορτησ η νουμηνιασ η σαββατων ¹⁷ α εστιν σκια των μελλοντων το δε σωμα χριστου ¹⁸ μηδεισ υμασ καταβραβευετω θελων εν ταπεινοφροσυνη και θρησκεια των αγγελων α μη εωρακεν εμβατευων εικη φυσιουμενοσ υπο του νοοσ της σαρκοσ αυτου ¹⁹ και ου κρατων την κεφαλην εξ ου παν το σωμα δια των αφων και συνδεσμων επιχορηγουμενον και συμβιβαζομενον αυξει την αυξησιν του θεου ²⁰ ει απεθανετε συν χριστω απο των στοιχειων του κοσμου τι ωσ ζωντες εν κοσμω δογματιζεσθε ²¹ μη αψη μηδε γευση μηδε θιγησ ²² α εστιν παντα εισ φθοραν τη αποχρησει κατα τα ενταλματα και διδασκαλιασ των ανθρωπων ²³ ατινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιασ εν εθελοθρησκεια και ταπεινοφροσυνη και

αφειδια σωματοσ ουκ εν τιμη τινη προσ πλησμονην της σαρκοσ

3

¹ ει συν συνηγερθητε τω χριστω τα ανω ζητειτε ου ο χριστοσ εστιν εν δεξια του θεου καθημενοσ ² τα ανω φρονειτε μη τα επι της γησ ³ απεθανετε γαρ και η ζωη υμων κεκρυπται συν τω χριστω εν τω θεω ⁴ οταν ο χριστοσ φανερωθη η ζωη ημων τοτε και υμεισ συν αυτω φανερωθησεσθε εν δοξη ⁵ νεκρωσατε συν τα μελη υμων τα επι της γησ πορνειαν ακαθαρσιν παθοσ επιθυμιαν κακην και την πλεονεξιαν ητισ εστιν ειδωλολατρεια ⁶ δι α ερχεται η οργη του θεου επι τουσ υιοουσ της απειθειας ⁷ εν οισ και υμεισ περιεπατησατε ποτε οτε εζητε εν αυτοισ ⁸ νυνι δε αποθεσθε και υμεισ τα παντα οργην θυμον κακιαν βλασφημιαν αισχρολογιαν εκ του στοματοσ υμων ⁹ μη ψευδεσθε εισ αλληλουσ απεκδυσαμενοι τον παλαιον ανθρωπον συν ταισ πραξεσιν αυτου ¹⁰ και ενδυσασμενοι τον νεον τον ανακαινουμενον εισ επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντοσ αυτον ¹¹ οπου ουκ ενι ελλην και ιουδαιουσ περιτομη και ακροβυστια βαρβαροσ σκυθησ δουλοσ ελευθεροσ αλλα τα παντα και εν πασιν χριστοσ ¹² ενδυσασθε συν ωσ εκλεκτοι του θεου αγιοι και ηγαπημενοι σπλαγχνα οικτιρμου χρηστοτητα ταπεινοφροσυνην πραοτητα μακροθυμιαν ¹³ ανεχομενοι αλληλων και χαριζομενοι εαυτοισ εαν τισ προσ τινα εχη μομφην καθωσ και ο χριστοσ εχαρισατο υμιν ουτωσ και υμεισ ¹⁴ επι πασιν δε τουτοισ την αγαπην ητισ εστιν συνδεσμοσ της τελειοτητοσ ¹⁵ και η ειρηνη του θεου βραβευετω εν ταισ καρδιαισ υμων εισ ην και εκληθητε εν ενι σωματι και ευχαριστοι γινεσθε ¹⁶ ο λογοσ του χριστου ενοικειτω εν υμιν πλουσιωσ εν παση σοφια διδασκοντες και νουθετουντες εαυτουσ ψαλμοισ και υμνοισ και ωδαισ πνευματικαισ εν χαριτι αδοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω ¹⁷ και παν ο τι αν ποιητε εν λογω η εν εργω παντα εν ονοματι κυριου ιησου ευχαριστουντες τω θεω και πατρι δι αυτου ¹⁸ αι γυναικεσ υποτασσεσθε τοισ ιδιοισ ανδρασιν ωσ ανηκεν εν κυριω ¹⁹ οι ανδρεσ αγαπατε τασ γυναιकाσ και μη πικραινεσθε προσ αυτασ ²⁰ τα τεκνα υπακουετε τοισ γονευσιν κατα παντα τουτο γαρ εστιν ευαρεστον εν κυριω

²¹ οι πατερες μη ερεθιζετε τα τεκνα υμων ινα μη αθυμωσιν ²² οι δουλοι υπακουετε κατα παντα τοις κατα σαρκα κυριοις μη εν οφθαλμοδουλειαις ωσ ανθρωπαρεσκοι αλλ εν απλοτητι καρδιας φοβουμενοι τον θεον ²³ και παν ο τι εαν ποιητε εκ ψυχης εργαζεσθε ωσ τω κυριω και ουκ ανθρωποις ²⁴ ειδοτες οτι απο κυριου ληψεσθε την ανταποδοσιν της κληρονομιας τω γαρ κυριω χριστω δουλευετε **1398 V-PAI-2P** ²⁵ ο δε αδικων κομειται ο ηδικησεν και ουκ εστιν προσωποληψια

αναγνωσθη παρ υμιν η επιστολη ποιησατε ινα και εν τη λαοδικαιων εκκλησια αναγνωσθη και την εκ λαοδικειας ινα και υμεις αναγνωτε ¹⁷ και ειπατε αρχιπρω βλεπε την διακονιαν ην παρελαβες εν κυριω ινα αυτην πληροισ ¹⁸ ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου μνημονευετε μου των δεσμων η χαρις μεθ υμων αμην

4

¹ οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα τοις δουλοις παρεχεσθε ειδοτες οτι και υμεις εχετε κυριον εν ουρανοις ² τη προσευχη προσκαρτερειτε γρηγορουντες εν αυτη εν ευχαριστια ³ προσευχομενοι αμα και περι ημων ινα ο θεος ανοιξη ημιν θυραν του λογου λαλησαι το μυστηριον του χριστου δι ο και δεδεμαι ⁴ ινα φανερωσω αυτο ωσ δει με λαλησαι ⁵ εν σοφια περιπατειτε προσ τους εξω τον καιρον εξαγοραζομενοι ⁶ ο λογος υμων παντοτε εν χαριτι αλατι ηρτυμενος ειδεναι πως δει υμας ενι εκαστω αποκρινεσθαι ⁷ τα κατ εμε παντα γνωρισει υμιν τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος και συνδουλος εν κυριω ⁸ ον επεμψα προσ υμας εις αυτο τουτο ινα γνω τα περι υμων και παρακαλεση τας καρδιας υμων ⁹ συν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω ος εστιν εξ υμων παντα υμιν γνωριουσιν τα ωδε ¹⁰ ασπαζεται υμας αρισταρχος ο συναιχμαλωτος μου και μαρκος ο ανεψιος βαρναβα περι ου ελαβετε εντολας εαν ελθη προσ υμας δεξασθε αυτον ¹¹ και ιησους ο λεγομενος ιουστος οι οντες εκ περιτομης ουτοι μονοι συνεργοι εις την βασιλειαν του θεου οτινεις εγενηθησαν μοι παρηγορια ¹² ασπαζεται υμας επαφρας ο εξ υμων δουλος χριστου παντοτε αγωνιζομενος υπερ υμων εν ταις προσευχαις ινα στητε τελειοι και πεπληρωμενοι εν παντι θεληματι του θεου ¹³ μαρτυρω γαρ αυτω οτι εχει ζηλον πολυν υπερ υμων και των εν λαοδικεια και των εν ιεραπολει ¹⁴ ασπαζεται υμας λουκας ο ιατρος ο αγαπητος και δημας ¹⁵ ασπασασθε τους εν λαοδικεια αδελφους και νυμφαν και την κατ οικον αυτου εκκλησιαν ¹⁶ και οταν

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄

¹ παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρισ υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ² ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ποιουμενοι επι των προσευχων ημων ³ αδιαλειπτωσ μνημονευοντες υμων του εργου της πιστεωσ και του κοπου της αγαπησ και της υπομονησ της ελπιδοσ του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατροσ ημων ⁴ ειδοτεσ αδελφοι ηγαπημενοι υπο θεου την εκλογην υμων ⁵ οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εισ υμασ εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και εν πληροφορια πολλη καθωσ οιδατε οιοι εγενηθημεν εν υμιν δι υμασ ⁶ και υμεισ μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρασ πνευματοσ αγιου ⁷ ωστε γενεσθαι υμασ τυπουσ πασιν τοισ πιστευουσιν εν τη μακεδονια και τη αχαια ⁸ αφ υμων γαρ εξιχηται ο λογοσ του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και εν τη αχαια αλλα και εν παντι τοπω η πιστισ υμων η προσ τον θεον εξεληλυθεν ωστε μη χρειαν ημασ εχειν λαλειν τι ⁹ αυτοι γαρ περι ημων απαγγελουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν προσ υμασ και πωσ επεστρεψατε προσ τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω ¹⁰ και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ των νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημασ απο της οργησ της ερχομενησ

2

¹ αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προσ υμασ οτι ου κενη γεγονεν ² αλλα προπαθοντες και υβρισθεντες καθωσ οιδατε εν φιλιπποισ επαρρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προσ υμασ το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι ³ η γαρ παρακλησισ ημων ουκ εκ πλανησ ουδε εξ ακαθαρσιασ ουτε εν δολω ⁴ αλλα καθωσ δεδοκιμασαμεθα υπο του θεου πιστευθηναι το ευαγγελιον ουτωσ λαλουμεν ουχ ωσ ανθρωποισ αρεσκοντες αλλα τω θεω τω δοκιμαζοντι τασ καρδιασ ημων ⁵ ουτε γαρ ποτε εν

λογω κολακειασ εγενηθημεν καθωσ οιδατε ουτε εν προφασει πλεονεξιασ θεοσ μαρτυσ ⁶ ουτε ζητουντες εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε απο αλλων δυναμενοι εν βαρει ειναι ωσ χριστου αποστολοι ⁷ αλλ εγενηθημεν ηπιοι εν μεσω υμων ωσ αν τροφοσ θαληη τα εαυτησ τεκνα ⁸ ουτωσ ομειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα και τασ εαυτων ψυχασ διοτι αγαπητοι ημιν γεγενησθε ⁹ μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτοσ γαρ και ημερασ εργαζομενοι προσ το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εισ υμασ το ευαγγελιον του θεου ¹⁰ υμεισ μαρτυρεσ και ο θεοσ ωσ οσιωσ και δικαιοσ και αμεμπτωσ υμιν τοισ πιστευουσιν εγενηθημεν ¹¹ καθαπερ οιδατε ωσ ενα εκαστον υμων ωσ πατηρ τεκνα εαυτου παρακαλουντες υμασ και παραμυθουμενοι ¹² και μαρτυρομενοι εισ το περιπατησαι υμασ αξιωσ του θεου του καλουντοσ υμασ εισ την εαυτου βασιλειαν και δοξαν ¹³ δια τουτο και ημεισ ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλειπτωσ οτι παραλαβοντες λογον ακοησ παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθωσ εστιν αληθωσ λογον θεου οσ και ενεργειται εν υμιν τοισ πιστευουσιν ¹⁴ υμεισ γαρ μιμηται εγενηθητε αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη ιουδαια εν χριστω ιησου οτι τα αυτα επαθετε και υμεισ υπο των ιδιων συμφυλετων καθωσ και αυτοι υπο των ιουδαιων ¹⁵ των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν και τουσ ιδιουσ προφητασ και ημασ εκδιωξαντων και θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποισ εναντιων ¹⁶ κωλυοντων ημασ τοισ εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εισ το αναπληρωσαι αυτων τασ αμαρτιασ παντοτε εφθασεν δε επ αυτουσ η οργη εισ τελοσ ¹⁷ ημεισ δε αδελφοι απορφανισθεντες αφ υμων προσ καιρον ωρασ προσωπω ου καρδια περισσοτερωσ εσπουδασαμεν το προσωπον υμων ιδειν εν πολλη επιθυμια ¹⁸ διο ηθελησαμεν ελθειν προσ υμασ εγω μεν παυλοσ και απαξ και διοσ και ενεκοψεν ημασ ο σατανασ ¹⁹ τισ γαρ ημων ελπισ η χαρα η στεφανοσ καυχησεωσ η ουχι και υμεισ εμπροσθεν του κυριου ημων ιησου εν τη αυτου παρουσια ²⁰ υμεισ γαρ εστε η δοξα ημων και η χαρα

3

¹ διο μηκετι στεγοντες ευδοκησαμεν καταλειφθηναι εν αθηναισ μονοι ² και επεμψαμεν τιμοθεον τον αδελφον ημων και διακονον του θεου και συνεργον ημων εν τω ευαγγελιω του χριστου εισ το στηριξαι υμασ και παρακαλεσαι υμασ περι της πιστεωσ υμων ³ το μηδενασαινεσθαι εν ταισ θλιψεσιν ταυταισ αυτοι γαρ οιδατε οτι εισ τουτο κειμεθα ⁴ και γαρ οτε προσ υμασ ημεν προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι καθωσ και εγενετο και οιδατε ⁵ δια τουτο καγω μηκετι στεγων επεμψα εισ το γνωναι την πιστιν υμων μηπωσ επειρασεν υμασ ο πειραζων και εισ κενον γενηται ο κοποσ ημων ⁶ αρτι δε ελθοντοσ τιμοθεου προσ ημασ αφ υμων και ευαγγελισαμενου ημιν την πιστιν και την αγαπην υμων και οτι εχετε μνειαν ημων αγαθην παντοτε επιποθουντεσ ημασ ιδειν καθαπερ και ημεισ υμασ ⁷ δια τουτο παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν επι παση τη θλιψει και αναγκη ημων δια της υμων πιστεωσ ⁸ οτι νυν ζωμεν εαν υμεισ στηκετε εν κυριω ⁹ τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω θεω ανταποδουσαι περι υμων επι παση τη χαρα η χαιρομεν δι υμασ εμπροσθεν του θεου ημων ¹⁰ νυκτοσ και ημερασ υπερ εκπερισσου δεομενοι εισ το ιδειν υμων το προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα της πιστεωσ υμων ¹¹ αυτοσ δε ο θεοσ και πατηρ ημων και ο κυριοσ ημων ιηουσοσ κατευθυναι την οδον ημων προσ υμασ ¹² υμασ δε ο κυριοσ πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εισ αλληλουσ και εισ παντασ καθαπερ και ημεισ εισ υμασ ¹³ εισ το στηριξαι υμων τασ καρδιασ αμεμπτουσ εν αγιωσυνη εμπροσθεν του θεου και πατροσ ημων εν τη παρουσια του κυριου ημων ιηου χριστου μετα παντων των αγιων αυτου

4

¹ λοιπον ουν αδελφοι ερωτωμεν υμασ και παρακαλουμεν εν κυριω ιηου καθωσ παρελαβετε παρ ημων το πωσ δει υμασ περιπατειν και αρεσκειν θεω ινα περισσευητε μαλλον ² οιδατε γαρ τινασ παραγγελιασ εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιηου ³ τουτο γαρ εστιν θελημα του θεου ο αγιασμοσ υμων απεχεσθαι υμασ απο της πορνειασ ⁴ ειδεναι εκαστον υμων το εαυτου σκευοσ κτασθαι εν αγιασμω και

τιμη ⁵ μη εν παθει επιθυμιασ καθαπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θεον ⁶ το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου διοτι εκδικιοσ ο κυριοσ περι παντων τουτων καθωσ και προειπομεν υμιν και διεμαρτυραμεθα ⁷ ου γαρ εκαλεσεν ημασ ο θεοσ επι ακαθαρσια αλλ εν αγιασμω ⁸ τοιγαρουν ο αθετων ουκ ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον και δοντα το πνευμα αυτου το αγιον εισ υμασ ⁹ περι δε της φιλαδελφιασ ου χρειαν εχετε γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεισ θεοδιδακτοι εστε εισ το αγαπαν αλληλουσ ¹⁰ και γαρ ποιειτε αυτο εισ παντασ τουσ αδελφουσ τουσ εν ολη τη μακεδονια παρακαλουμεν δε υμασ αδελφοι περισσευειν μαλλον ¹¹ και φιλοτιμεισθαι ησυχαζειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταισ ιδιαισ χερσιν υμων καθωσ υμιν παρηγγειλαμεν ¹² ινα περιπατητε ευσημονωσ προσ τουσ εξω και μηδενοσ χρειαν εχητε ¹³ ου θελομεν δε υμασ αγνοειν αδελφοι περι των κεκοιμημενων ινα μη λυπησθε καθωσ και οι λοιποι οι μη εχοντεσ ελπιδα ¹⁴ ει γαρ πιστευομεν οτι ιηουσοσ απεθανεν και ανεστη ουτωσ και ο θεοσ τουσ κοιμηθεντασ δια του ιηου αξει συν αυτω ¹⁵ τουτο γαρ υμιν λεγομεν εν λογω κυριου οτι ημεισ οι ζωντεσ οι περιλειπομενοι εισ την παρουσιαν του κυριου ου μη φθασωμεν τουσ κοιμηθεντασ ¹⁶ οτι αυτοσ ο κυριοσ εν κελευσματι εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλπιγγι θεου καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτον ¹⁷ επειτα ημεισ οι ζωντεσ οι περιλειπομενοι αμα συν αυτοισ αρπαγησομεθα εν νεφελαισ εισ απαντησιν του κυριου εισ αερα και ουτωσ παντοτε συν κυριω εσομεθα ¹⁸ ωστε παρακαλειτε αλληλουσ εν τοισ λογοισ τουτοισ

5

¹ περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου χρειαν εχετε υμιν γραφεσθαι ² αυτοι γαρ ακριβωσ οιδατε οτι η ημερα κυριου ωσ κλεπτησ εν νυκτι ουτωσ ερχεται ³ οταν γαρ λεγωσιν ειρηνη και ασφαλεια τοτε αιφνιδιοσ αυτοισ εφισταται ολεθροσ ωσπερ η ωδιν τη εν γαστρι εχουση και ου μη εκφυγωσιν ⁴ υμεισ δε αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημερα υμασ ωσ κλεπτησ καταλαβη ⁵ παντεσ υμεισ υιοι φωτοσ εστε και υιοι ημερασ ουκ εσμεν νυκτοσ ουδε

σκοτους ⁶ αρα ουν μη καθευδωμεν ωσ και οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νηφωμεν ⁷ οι γαρ καθευδοντες νυκτοσ καθευδουσιν και οι μεθυσκομενοι νυκτοσ μεθουσιν ⁸ ημεις δε ημερασ οντες νηφωμεν ενδυσαμενοι θωρακα πιστεωσ και αγαπησ και περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριασ ⁹ οτι ουκ εθετο ημασ ο θεοσ εισ οργην αλλ εισ περιποιησιν σωτηριασ δια του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁰ του αποθανοντοσ υπερ ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα συν αυτω ζησωμεν ¹¹ διο παρακαλειτε αλληλουσ και οικοδομειτε εισ τον ενα καθωσ και ποιειτε ¹² ερωτωμεν δε υμασ αδελφοι ειδεναι τουσ κοπιωντασ εν υμιν και προισταμενουσ υμων εν κυριω και νουθετουντασ υμασ ¹³ και ηγεισθαι αυτουσ υπερ εκπερισσου εν αγαπη δια το εργον αυτων ειρηνευετε εν εαυτοισ ¹⁴ παρακαλουμεν δε υμασ αδελφοι νουθετειτε τουσ ατακτουσ παραμυθεισθε τουσ ολιγοψυχουσ αντεχεσθε των ασθενων μακροθυμειτε προσ παντασ ¹⁵ ορατε μη τισ κακον αντι κακου τινι αποδω αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε και εισ αλληλουσ και εισ παντασ ¹⁶ παντοτε χαιρετε ¹⁷ αδιαλειπτωσ προσευχεσθε ¹⁸ εν παντι ευχαριστειτε τουτο γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εισ υμασ ¹⁹ το πνευμα μη σβεννυτε ²⁰ προφητειασ μη εξουθενειτε ²¹ παντα δε δοκιμαζετε το καλον κατεχετε ²² απο παντοσ ειδουσ πονηρου απεχεσθε ²³ αυτοσ δε ο θεοσ τησ ειρηνησ αγιασαι υμασ ολοτελεισ και ολοκληρον υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα αμεμπτωσ εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθειη ²⁴ πιστοσ ο καλων υμασ οσ και ποιησει ²⁵ αδελφοι προσευχεσθε περι ημων ²⁶ ασπασασθε τουσ αδελφουσ παντασ εν φιληματι αγιω ²⁷ ορκιζω υμασ τον κυριον αναγνωσθηναι την επιστολην πασιν τοισ αγιοισ αδελφοισ ²⁸ η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων αμην

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄

¹ παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω ² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευχαριστην οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθως αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εισ αλληλους ⁴ ωστε ημας αυτους εν υμιν καυχασθαι εν ταις εκκλησιαισ του θεου υπερ της υπομονησ υμων και πιστεωσ εν πασιν τοις διωγμοισ υμων και ταις θλιψεσιν αισ ανεχεσθε ⁵ ενδειγμα της δικαιοσ κρισεωσ του θεου εισ το καταξιωθηναι υμασ της βασιλειασ του θεου υπερ ησ και πασχετε ⁶ ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοισ θλιβουσιν υμασ θλιψιν ⁷ και υμιν τοισ θλιβομενοισ ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεωσ αυτου ⁸ εν πυρι φλογος διδοντοσ εκδικησιν τοισ μη ειδοσιν θεον και τοισ μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου ⁹ οιτινεσ δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξησ της ισχυοσ αυτου ¹⁰ οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοισ αγιοισ αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοισ πιστευσασιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμασ εν τη ημερα εκεινη ¹¹ εισ ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμασ αξιωση της κλησεωσ ο θεοσ ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνησ και εργον πιστεωσ εν δυναμει ¹² οπωσ ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου εν υμιν και υμεισ εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

2

¹ ερωτωμεν δε υμασ αδελφοι υπερ της παρουσιασ του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγησ επ αυτον ² εισ το μη ταχεωσ σαλευθηναι υμασ απο του νοοσ μητε θροεισθαι μητε δια πνευματοσ μητε δια λογου μητε δι επιστολησ ωσ δι ημων ωσ οτι ενεστηκεν η ημερα του χριστου ³ μη τισ υμασ εξαπατηση κατα μηδενα

τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωποσ της αμαρτιασ ο υιοσ της απωλειασ ⁴ ο αντικειμενοσ και υπεрайρομενοσ επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα ωστε αυτον εισ τον ναον του θεου ωσ θεον καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεοσ ⁵ ου μνημονευετε οτι ετι ων προσ υμασ ταυτα ελεγον υμιν ⁶ και νυν το κατεχον οιδατε εισ το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω ⁷ το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιασ μονον ο κατεχων αρτι εωσ εκ μεσου γενηται ⁸ και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομοσ ον ο κυριοσ αναλωσει τω πνευματι του στοματοσ αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιασ αυτου ⁹ ου εστιν η παρουσια κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοισ και τερασιν ψευδοσ ¹⁰ και εν παση απατη της αδικιασ εν τοισ απολλυμενοισ ανθων την αγαπην της αληθειασ ουκ εδεξαντο εισ το σωθηναι αυτουσ ¹¹ και δια τουτο πεμψει αυτοισ ο θεοσ ενεργειαν πλανησ εισ το πιστευσαι αυτουσ τω ψευδει ¹² ινα κριθωσιν παντεσ οι μη πιστευσαντεσ τη αληθεια αλλ ευδοκησαντεσ εν τη αδικια ¹³ ημεισ δε οφειλομεν ευχαριστην τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου οτι ειλετο υμασ ο θεοσ απ αρχησ εισ σωτηριαν εν αγιασμω πνευματοσ και πιστει αληθειασ ¹⁴ εισ ο εκαλεσεν υμασ δια του ευαγγελιου ημων εισ περιποιησιν δοξησ του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁵ αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τασ παραδοσεισ ασ εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολησ ημων ¹⁶ αυτοσ δε ο κυριοσ ημων ιησουσ χριστοσ και ο θεοσ και πατηρ ημων ο αγαπησασ ημασ και δουσ παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι ¹⁷ παρακαλεσαι υμων τασ καρδιασ και στηριξαι υμασ εν παντι λογω και εργω αγαθω

3

¹ το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογοσ του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθως και προσ υμασ ² και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις ³ πιστοσ δε εστιν ο κυριοσ οσ στηριξει υμασ και φυλαξει απο του πονηρου ⁴ πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμασ οτι α παραγγελλομεν

υμιν και ποιειτε και ποιησετε ⁵ ο δε κυριος κατευθυνα υμων τας καρδιασ εις την αγαπην του θεου και εις την υπομονην του χριστου ⁶ παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου στελλεσθαι υμασ απο παντος αδελφου ατακτωσ περιπατουντοσ και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβον παρ ημων ⁷ αυτοι γαρ οιδατε πωσ δει μιμεισθαι ημασ οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν ⁸ ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινος αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτα και ημεραν εργαζομενοι προσ το μη επιβαρησαι τινα υμων ⁹ ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτουσ τυπον δωμεν υμιν εις το μιμεισθαι ημασ ¹⁰ και γαρ οτε ημεν προσ υμασ τουτο παρηγγελλομεν υμιν οτι ει τισ ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω ¹¹ ακουομεν γαρ τινασ περιπατουντασ εν υμιν ατακτωσ μηδεν εργαζομενουσ αλλα περιεργαζομενουσ ¹² τοισ δε τοιουτοισ παραγγελλομεν και παρακαλουμεν δια του κυριου ημων ιησου χριστου ινα μετα ησυχιασ εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν ¹³ υμεισ δε αδελφοι μη εκκακησητε καλοποιουντεσ ¹⁴ ει δε τισ ουχ υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολησ τουτου σημειουσθε και μη συναναμιγνυσθε αυτω ινα εντραπη ¹⁵ και μη ωσ εχθρον ηγεισθε αλλα νουθετειτε ωσ αδελφον ¹⁶ αυτοσ δε ο κυριος της ειρηνησ δωη υμιν την ειρηνην δια παντοσ εν παντι τροπω ο κυριος μετα παντων υμων ¹⁷ ο ασπασμοσ τη εμη χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη ουτωσ γραφω ¹⁸ η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και κυριου ιησου χριστου της ελπιδος ημων 2 τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατροσ ημων και χριστου ιησου του κυριου ημων 3 καθωσ παρεκαλεσα σε προσμειναι εν εφεσω πορευομενοσ εισ μακεδονιαν ινα παραγγειλισ τισιν μη ετεροδιδασκαλειν 4 μηδε προσεχειν μυθοισ και γενεαλογιαισ απεραντοισ αιτινεσ ζητησεισ παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει 5 το δε τελοσ της παραγγελιασ εστιν αγαπη εκ καθαρασ καρδιασ και συνειδησεωσ αγαθησ και πιστεωσ ανυποκριτου 6 ων τινεσ αστοχησαντεσ εξετραπησαν εισ ματαιολογιαν 7 θελοντεσ ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντεσ μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται 8 οιδαμεν δε οτι καλοσ ο νομοσ εαν τισ αυτω νομιμωσ χρηται 9 ειδωσ τουτο οτι δικαιω νομοσ ου κειται ανομοιοσ δε και ανυποτακτοισ ασεβεσιν και αμαρτωλοισ ανοσιοισ και βεβηλοισ πατρολωαισ και μητρολωαισ ανδροφονοισ 10 πορνοισ αρσενοκοιταισ ανδραποδισταισ ψευσταισ επιορκοισ και ει τι ετερον τη υγαινουση διδασκαλια αντικειται 11 κατα το ευαγγελιον της δοξησ του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω 12 και χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενοσ εισ διακονιαν 13 τον προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλα ηληθην οτι αγνων εποιησα εν απιστια 14 υπερεπλεονασεν δε η χαρις του κυριου ημων μετα πιστεωσ και αγαπησ της εν χριστω ιησου 15 πιστοσ ο λογοσ και πασησ αποδοχησ αξιοσ οτι χριστοσ ιησουσ ηλθεν εισ τον κοσμον αμαρτωλουσ σωσαι ων πρωτοσ ειμι εγω 16 αλλα δια τουτο ηληθην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται ιησουσ χριστοσ την πασαν μακροθυμιαν προσ υποτυπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εισ ζωην αιωνιον 17 τω δε βασιλει των αιωνων αφθαρτω αορατω μονω σοφω θεω τιμη και δοξα εισ τουσ αιωνασ των

αιωνων αμην 18 ταυτην την παραγγελιαν παρατιθεμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τασ προαγουσασ επι σε προφητειασ ινα στρατευη εν αυταισ την καλην στρατειαν 19 εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν ην τινεσ απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν 20 ων εστιν υμεναιοσ και αλεξανδροσ ουσ παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν

2

1 παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεισ προσευχασ εντευξεισ ευχαριστιασ υπερ παντων ανθρωπων 2 υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι 3 τουτο γαρ καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηροσ ημων θεου 4 οσ παντασ ανθρωπουσ θελει σωθηναι και εισ επιγνωσιν αληθειασ ελθειν 5 εισ γαρ θεοσ εισ και μεσιτησ θεου και ανθρωπων ανθρωποσ χριστοσ ιηουσ 6 ο δουσ εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον καιροισ ιδιοισ 7 εισ ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολοσ αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι διδασκαλοσ εθνων εν πιστει και αληθεια 8 βουλομαι ουν προσευχεσθαι τουσ ανδρασ εν παντι τοπω επαιροντασ οσιουσ χειρασ χωρισ οργησ και διαλογισμου 9 ωσαυτωσ και τασ γυναιकाσ εν καταστολη κοσμιω μετα αιδουσ και σωφροσυνησ κοσμειν εαυτασ μη εν πλεγμασιν η χρυσω η μαργαριταισ η ιματισμω πολυτελει 10 αλλ ο πρεπει γυναιξιν επαγγελλομεναισ θεοσεβειαν δι εργων αγαθων 11 γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη 12 γυναικι δε διδασκειν ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδροσ αλλ ειναι εν ησυχια 13 αδαμ γαρ πρωτοσ επλασθη ειτα ευα 14 και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη απατηθεισα εν παραβασει γεγονεν 15 σωθησεται δε δια της τεκνογονιασ εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω μετα σωφροσυνησ

3

1 πιστοσ ο λογοσ ει τισ επισκοπησ ορεγεται καλου εργου επιθυμει 2 δει ουν τον επισκοπον ανεπιληπτον ειναι μιασ γυναικοσ ανδρα νηφαλεον σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδακτικον 3 μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη

αλλ επιεικη αμαχον αφιλαργυρον ⁴ του ιδιου οικου καλωσ προισταμενον τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασης σεμνοτητος ⁵ ει δε τισ του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν πως εκκλησιας θεου επιμελησεται ⁶ μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεις εις κριμα εμπεση του διαβολου ⁷ δει δε αυτον και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν ινα μη εις ονειδισμον εμπεση και παγίδα του διαβολου ⁸ διακονουσ ωσαυτως σεμνουσ μη διλογουσ μη οινω πολλω προσεχοντασ μη αισχροκερδεισ ⁹ εχοντασ το μυστηριον της πιστεωσ εν καθαρα συνειδησει ¹⁰ και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντεσ ¹¹ γυναικασ ωσαυτως σεμνασ μη διαβολουσ νηφαλευσ πιστασ εν πασιν ¹² διακονοι εστωσαν μιασ γυναικοσ ανδρεσ τεκνων καλωσ προισταμενοι και των ιδιων οικων ¹³ οι γαρ καλωσ διακονησαντεσ βαθμον εαυτοισ καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν εν πιστει τη εν χριστω ιησου ¹⁴ ταυτα σοι γραφω ελπίζων ελθειν προσ σε ταχιον ¹⁵ εαν δε βραδυνω ινα ειδησ πως δει εν οικω θεου αναστρεφεσθαι ητισ εστιν εκκλησια θεου ζωντοσ στυλοσ και εδραιωμα της αληθειασ ¹⁶ και ομολογουμενωσ μεγα εστιν το της ευσεβειασ μυστηριον θεοσ εφανερωθη εν σαρκι εδικαιωθη εν πνευματι ωφθη αγγελιοισ εκηρυχθη εν εθνεσιν επιστευθη εν κοσμω ανεληφθη εν δοξη

4

¹ το δε πνευμα ρητωσ λεγει οτι εν υστεροισ καιροισ αποστησονται τινεσ της πιστεωσ προσεχοντεσ πνευμασιν πλανοισ και διδασκαλιαισ δαιμονιων ² εν υποκρισει ψευδολογων κεκαυτηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν ³ κωλυοντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο θεοσ εκτισεν εις μεταληψιν μετα ευχαριστιασ τοισ πιστοιισ και επεγνωκοσιν την αληθειαν ⁴ οτι παν κτισμα θεου καλον και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιασ λαμβανομενον ⁵ αγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξεωσ ⁶ ταυτα υποτιθεμενοσ τοισ αδελφοισ καλοσ εση διακονοσ ιησου χριστου εντρεφομενοσ τοισ λογοισ της πιστεωσ και της καλησ διδασκαλιασ η παρηκολουθηκασ ⁷ τουσ δε βεβηλουσ και γραωδεισ μυθουσ παραιτου γυμναζε δε

σεαυτον προσ ευσεβειαν ⁸ η γαρ σωματικη γυμνασια προσ ολιγον εστιν ωφελιμοσ η δε ευσεβεια προσ παντα ωφελιμοσ εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωησ της νυν και της μελλουσησ ⁹ πιστοσ ο λογοσ και πασης αποδοχησ αξιοσ ¹⁰ εις τουτο γαρ και κοπιωμεν και ονειδιζομεθα οτι ηλπικαμεν επι θεω ζωντι οσ εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων ¹¹ παραγγελλε ταυτα και διδασκε ¹² μηδεισ σου της νεοτητοσ καταφρονειτω αλλα τυποσ γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη εν αγαπη εν πνευματι εν πιστει εν αγνεια ¹³ εωσ ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλια ¹⁴ μη αμελει του εν σοι χαρισματοσ ο εδοθη σοι δια προφητειασ μετα επιθεσεωσ των χειρων του πρεσβυτεριου ¹⁵ ταυτα μελετα εν τουτοιισ ισθι ινα σου η προκοπη φανερα η εν πασιν ¹⁶ επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυτοιισ τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεισ και τουσ ακουοντασ σου

5

¹ πρεσβυτερω μη επιπληξησ αλλα παρακαλει ωσ πατερα νεωτερουσ ωσ αδελφουσ ² πρεσβυτερασ ωσ μητερασ νεωτερασ ωσ αδελφασ εν παση αγνεια ³ χηρασ τιμα τασ οντωσ χηρασ ⁴ ει δε τισ χηρα τεκνα η εκγονα εχει μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβασ αποδιδοναι τοισ προγονοισ τουτο γαρ εστιν αποδεκτον ενωπιον του θεου ⁵ η δε οντωσ χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι τον θεον και προσμενει ταισ δεησεσιν και ταισ προσευχαισ νυκτοσ και ημερασ ⁶ η δε σπαταλωσα ζωσα τεθνηκεν ⁷ και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιληπτοι ωσιν ⁸ ει δε τισ των ιδιων και μαλιστα των οικειων ου προνοιει την πιστιν ηρνηται και εστιν απιστου χειρων ⁹ χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονυια ενοσ ανδροσ γυνη ¹⁰ εν εργοισ καλοισ μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων ποδασ ενιψεν ει θλιβομενοισ επηρκεσεν ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν ¹¹ νεωτερασ δε χηρασ παραιτου οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου γαμειν θελουσιν ¹² εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν ¹³ αμα δε και αργαι μανθανουσιν περιερχομεναι τασ οικιασ ου μονον δε αργαι αλλα και

φλυαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα ¹⁴ βουλομαι ουν νεωτερας γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδοναι τω αντικειμενω λαιδωριασ χαριν ¹⁵ ηδη γαρ τινες εξετραπησαν οπισω του σατανα ¹⁶ ει τις πιστος η πιστη εχει χηρας επαρκειτω αυταισ και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταισ οντωσ χηραισ επαρκεση ¹⁷ οι καλωσ προεστωτεσ πρεσβυτεροι διπλησ τιμησ αξιουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντεσ εν λογω και διδασκαλια ¹⁸ λεγει γαρ η γραφη βουν αλωντα ου φιμωσεισ και αξιος ο εργατησ του μισθου αυτου ¹⁹ κατα πρεσβυτερου κατηγοριαν μη παραδεχου εκτοσ ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων ²⁰ τουσ αμαρτανοντασ ενωπιον παντων ελεγγε ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν ²¹ διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και κυριου ιησου χριστου και των εκλεκτων αγγελων ινα ταυτα φυλαξησ χωρισ προκριματοσ μηδεν ποιων κατα προσκλησιν ²² χειρασ ταχεωσ μηδενι επιτιθει μηδε κοινωνει αμαρτιασ αλλοτριασ σεαυτον αγνον τηρει ²³ μηκετι υδροποτει αλλ οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον σου και τασ πυκνασ σου ασθενειασ ²⁴ τινων ανθρωπων αι αμαρτια προδηλοι εισιν προαγουσαι εις κρισιν τισιν δε και επακολουθουσιν ²⁵ ωσαυτωσ και τα καλα εργα προδηλα εστιν και τα αλλωσ εχοντα κρυβηναι ου δυνανται

6

¹ οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι τουσ ιδιουσ δεσποτασ πασησ τιμησ αξιουσ ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του θεου και η διδασκαλια βλασφημηται ² οι δε πιστουσ εχοντεσ δεσποτασ μη καταφρονειτωσαν οτι αδελφοι εισιν αλλα μαλλον δουλευετωσαν οτι πιστοι εισιν και αγαπητοι οι της ευεργεσιασ αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και παρακαλει ³ ει τις ετεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγιαινουσιν λογοισ τοισ του κυριου ημων ιησου χριστου και τη κατ ευσεβειαν διδασκαλια ⁴ τετυφωται μηδεν επισταμενοσ αλλα νοσων περι ζητησεισ και λογομαχιασ εξ ων γινεται φθονοσ ερισ βλασφημιαι υπονοιαι πονηραι ⁵ διαπαρτριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων της αληθειας

νομιζοντων πορισμον ειναι την ευσεβειαν αφιστασο απο των τοιουτων ⁶ εστιν δε πορισμοσ μεγασ η ευσεβεια μετα αυταρκειασ ⁷ ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εις τον κοσμον δηλον οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα ⁸ εχοντεσ δε διατροφασ και σκεπασματα τουτοισ αρκεσθησομεθα ⁹ οι δε βουλομενοι πλουτειν εμπιπτουσιν εις πειρασμον και παγιδα και επιθυμιασ πολλασ ανοητουσ και βλαβερασ αιτινεσ βυθιζουσιν τουσ ανθρωπουσ εις ολεθρον και απωλειαν ¹⁰ ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια ησ τινεσ ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεωσ και εαυτουσ περιεπειραν οδυναισ πολλαισ ¹¹ συ δε ω ανθρωπε του θεου ταυτα φευγε διωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν αγαπην υπομονην πραοτητα ¹² αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεωσ επιλαβου της αιωνιου ζωησ εις ην εκληθησ και ωμολογησασ την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων ¹³ παραγγελλω σοι ενωπιον του θεου του ζωοποιουντοσ τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντοσ επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν ¹⁴ τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιληπτον μεχρι της επιφανειασ του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁵ ην καιροισ ιδιοισ δειξει ο μακαριοσ και μονοσ δυναστησ ο βασιλευσ των βασιλευοντων και κυριοσ των κυριευοντων ¹⁶ ο μονοσ εχων αθανασιαν φωσ οικων απροσιτον ον ειδεν ουδεις ανθρωπων ουδε ιδειν δυναται ω τιμη και κρατοσ αιωνιον αμην ¹⁷ τοισ πλουσιοισ εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι αλλ εν τω θεω τω ζωντι τω παρεχοντι ημιν παντα πλουσιωσ εις απολαυσιν ¹⁸ αγαθοεργειν πλουτειν εν εργοισ καλοισ ευμεταδοτουσ ειναι κοινωνικουσ ¹⁹ αποθησαυριζοντασ εαυτοισ θεμελιον καλον εις το μελλον ινα επιλαβωνται της αιωνιου ζωησ ²⁰ ω τιμοθεε την παραθηκην φυλαξον εκτρεπομενοσ τασ βεβηλουσ κενοφωνιασ και αντιθεσεισ της ψευδωνυμου γνωσεωσ ²¹ ην τινεσ επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν η χαρισ μετα σου αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου ² τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων ³ χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ωσ αδιαλειπτον εχω την περι σου μνειαν εν ταις δεησεσιν μου νυκτος και ημερας ⁴ επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων ινα χαρας πληρωθω ⁵ υπομνησιν λαμβανων της εν σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι ⁶ διην αιτιαν αναμιμνησκω σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεως των χειρων μου ⁷ ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιας αλλα δυναμεως και αγαπης και σωφρονισμού ⁸ μη ουν επαισχυνθησ το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου ⁹ του σωσαντος ημας και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατ ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων ¹⁰ φανερωθεισαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηρος ημων ιησου χριστου καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος δε ζωην και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου ¹¹ εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος εθνων ¹² διην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχυνομαι οίδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατος εστιν την παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν ¹³ υποτυπωσιν εχε υγαινοντων λογων ων παρ εμου ηκουσας εν πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησου ¹⁴ την καλην παραθηκην φυλαξον δια πνευματος αγιου του ενοικουντος εν ημιν ¹⁵ οιδας τουτο οτι απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια ων εστιν φυγελος και ερμογενης ¹⁶ δωη ελεος ο κυριος τω ονησιφορου οικω οτι πολλακις με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη ¹⁷ αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδαιοτερον εζητησεν με και ευρεν ¹⁸ δωη αυτω ο κυριος ευρειν ελεος παρα

κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσω διηκονησεν βελτιον συ γινωσκεισ

2

¹ συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χριστω ιησου ² και ακουσας παρ εμου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις ανθρωποις οιτινες ικανοι εσονται και ετερουσ διδαξαι ³ συ ουν κακοπαθησον ωσ καλος στρατιωτης ιησου χριστου ⁴ ουδεις στρατευομενος εμπλεκεται ταις του βιου πραγματειασι ινα τω στρατολογησαντι αρεση ⁵ εαν δε και αθλη τις ου στεφανουται εαν μη νομιμωσ αθληση ⁶ τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον **4412 ADV-S** των καρπων μεταλαμβανειν ⁷ νοει ακα λεγω δωη γαρ σοι ο κυριος συνεσιν εν πασιν ⁸ μνημονευε ιησουν χριστον εγηγερμενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαυιδ κατα το ευαγγελιον μου ⁹ εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ωσ κακουργος αλλ ο λογος του θεου ου δεδεται ¹⁰ δια τουτο παντα υπομενω δια τους εκλεκτους ινα και αυτοι σωτηριας τυχωσιν της εν χριστω ιησου μετα δοξης αιωνιου ¹¹ πιστος ο λογος ει γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν ¹² ει υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνουμεθα κακεινος αρνησεται ημας ¹³ ει απιστουμεν εκεινος πιστος μενει αρνησασθαι εαυτον ου δυναται ¹⁴ ταυτα υπομιμνησκε διαμαρτυρομενος ενωπιον του κυριου μη λογομαχειν εις ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων ¹⁵ σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω θεω εργατην ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον λογον της αληθειας ¹⁶ τας δε βεβηλους κενοφωνιας περιστασο επι πλειον γαρ προκοψουσιν ασεβεια ¹⁷ και ο λογος αυτων ωσ γαγγραινα νομην εξειων εστιν υμεναιος και φιλητος ¹⁸ οιτινες περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντες την αναστασιν ηδη γεγονεναι και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν ¹⁹ ο μεντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω κυριος τους οντας αυτου και αποστητω απο αδικιασ πασ ο ονομαζων το ονομα κυριου ²⁰ εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα και ακα μεν εις τιμην ακα

δε εισ ατιμιαν ²¹ εαν ουν τις εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται σκευος εισ τιμην ηγιασμενον και ευχρηστον τω δεσποτη εισ παν εργον αγαθον ητοιμασμενον ²² τας δε νεωτερικας επιθυμιας φευγε διωκε δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρηνην μετα των επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρας καρδιας ²³ τας δε μωρας και απαιδευτους ζητησεις παραιτου ειδωσ οτι γεννωσιν μαχας ²⁴ δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλ ηπιον ειναι προς παντας διδακτικον ανεξικακον ²⁵ εν πραοτητι παιδευοντα τους αντιδιατιθεμενους μηποτε δω αυτοις ο θεος μετανοιαν εισ επιγνωσιν αληθειας ²⁶ και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδος εζωγρημενοι υπ αυτου εισ το εκεινου θελημα

3

¹ τουτο δε γινωσκε οτι εν εσχαταις ημεραις ενστησονται καιροι χαλεποι ² εσονται γαρ οι ανθρωποι φιλαυτοι φιλαργυροι αλαζονες υπερηφανοι βλασφημοι γονευσιν απειθεισ αχαριστοι ανοσιοι ³ αστοργοι ασπονδοι διαβολοι ακρατεισ ανημεροι αφιλαγαθοι ⁴ προδοται προπετεισ τετυφωμενοι φιληδονοι μαλλον η φιλοθεοι ⁵ εχοντες μορφωσιν ευσεβειας την δε δυναμιν αυτης ηρηνημενοι και τουτους αποτρεπου ⁶ εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντες εισ τας οικιας και αιχμαλωτευοντες γυναικαρια σεσωρευμενα αμαρτιας αγομενα επιθυμιας ποικιλιας ⁷ παντοτε μανθανοντα και μηδεποτε εισ επιγνωσιν αληθειας ελθειν δυναμενα ⁸ ον τροπον δε ιαννης και ιαμβρησ αντεστησαν μωυση ουτως και ουτοι ανθιστανται τη αληθεια ανθρωποι κατεφθαρμενοι τον νουν αδοκιμοι περι την πιστιν ⁹ αλλ ου προκοψουσιν επι πλειον η γαρ ανοια αυτων εκδηλος εσται πασιν ωσ και η εκεινων εγενετο ¹⁰ συ δε παρηκολουθηκας μου τη διδασκαλια τη αγωγη τη προθεσει τη πιστει τη μακροθυμια τη αγαπη τη υπομονη ¹¹ τοις διωγμοις τοις παθημασιν οια μοι εγενετο εν αντιοχεια εν ικονιω εν λυστροις οious διωγμους υπηνεγκα και εκ παντων με ερρυσατο ο κυριος ¹² και παντες δε οι θελοντες ευσεβωσ ζην εν χριστω ιησου διωχθησονται ¹³ πονηροι δε ανθρωποι και γοητες προκοψουσιν επι το

χειρον πλανωντες και πλανωμενοι ¹⁴ συ δε μενε εν οισ εμαθεσ και επιστωθησ ειδωσ παρα τινος εμαθεσ ¹⁵ και οτι απο βρεφουσ τα ιερα γραμματα οιδασ τα δυναμενα σε σοφισαι εισ σωτηριαν δια πιστεωσ της εν χριστω ιησου ¹⁶ πασα γραφη θεοπνευστος και ωφελιμος προς διδασκαλιαν προς ελεγχον προς επανορθωσιν προς παιδειαν την εν δικαιοσυνη ¹⁷ ινα αρτιοσ η ο του θεου ανθρωπος προς παν εργον αγαθον εξηρτισμενος

4

¹ διαμαρτυρομαι ουν εγω ενωπιον του θεου και του κυριου ιησου χριστου του μελλοντος κρινειν ζωντας και νεκρους κατα την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου ² κηρυξον τον λογον επιστηθι ευκαιρωσ ακαιρωσ ελεγχον επιτιμησον παρακαλεσον εν παση μακροθυμια και διδαχη ³ εσται γαρ καιρος οτε της υγιαινουσης διδασκαλιας ουκ ανεξονται αλλα κατα τας επιθυμιας τας ιδιας εαυτοις επισωρευουσιν διδασκαλους κνηθομενοι την ακοην ⁴ και απο μεν της αληθειας την ακοην αποστρεψουσιν επι δε τουσ μυθους εκτραπησονται ⁵ συ δε νηφε εν πασιν κακοπαθησον εργων ποιησον ευαγγελιστου την διακονιαν σου πληροφορησον ⁶ εγω γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιρος της εμης αναλυσεωσ εφεστηκεν ⁷ τον αγωνα τον καλον ηγωνισμαι τονδρομον τετελεκα την πιστιν τετηρηκα ⁸ λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσυνης στεφανος ον αποδωσει μοι ο κυριος εν εκεινη τη ημερα ο δικαιοσ κριτης ου μονον δε εμοι αλλα και πασιν τοις ηγαπηκοσιν την επιφανειαν αυτου ⁹ σπουδασον ελθειν προς με ταχεωσ ¹⁰ δημασ γαρ με εγκατελιπεν αγαπησασ τον νυν αιωνα και επορευθη εισ θεσσαλονικην κρησκησ εισ γαλατιαν τιτος εισ δαλματιαν ¹¹ λουκασ εστιν μονος μετ εμου μαρκον αναλαβων αγε μετα σεαυτου εστιν γαρ μοι ευχρηστος εισ διακονιαν ¹² τυχικον δε απεστειλα εισ εφεσον ¹³ τον φελονην ον απελιπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενος φερε και τα βιβλια μαλιστα τας μεμβρανας ¹⁴ αλεξανδρος ο χαλκευσ πολλα μοι κακα ενδειξατο αποδωη αυτω ο κυριος κατα τα εργα αυτου ¹⁵ ον και συ φυλασσου λιαν γαρ ανθεστηκεν

τοιοσ ημετεροιοσ λογοιοσ ¹⁶ εν τη πρωτη μου απολογια ουδιοσ μοι συμπαρεγενετο αλλα παντεσ με εγκατελιπον μη αυτοιοσ λογισθειη ¹⁷ ο δε κυριοσ μοι παρεστη και ενεδυναμωσεν με ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη και ακουση παντα τα εθνη και ερρυσθην εκ στοματοσ λεοντοσ ¹⁸ και ρυσεται με ο κυριοσ απο παντοσ εργου πονηρου και σωσει εισ την βασιλειαν αυτου την επουρανιον ω η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ¹⁹ ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον ονησιφορου οικον ²⁰ εραστοσ εμεινεν εν κορινθω τροφιμον δε απελιπον εν μιλητω ασθενουντα ²¹ σπουδασον προ χειμωνοσ ελθειν ασπαζεται σε ευβουλοσ και πουδησ και λινοσ και κλαυδια και οι αδελφοι παντεσ ²² ο κυριοσ ιησουσ χριστοσ μετα του πνευματοσ σου η χαρισ μεθ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

¹ παυλος δουλος θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν ² επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων ³ εφανερωσεν δε καιροισ ιδιοισ τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου ⁴ τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου του σωτηρος ημων ⁵ τουτου χαριν κατελιπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερους ως εγω σοι διαταξαμην ⁶ ει τις εστιν ανεγκλητος μιας γυναικος ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιας η ανυποτακτα ⁷ δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ως θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη ⁸ αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη ⁹ αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατος η και παρακαλει εν τη διδασκαλια τη υγιαινουση και τους αντιλεγοντας ελεγχειν ¹⁰ εισιν γαρ πολλοι και ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ περιτομης ¹¹ ους δει επιστομιζειν οιτινες ολους οικους ανατρεπουσιν διδασκοντες α μη δει αισχρου κερδους χαριν ¹² ειπεν τις εξ αυτων ιδιος αυτων προφητης κρητες αι ψευσαι κακα θηρια γαστερες αργαι ¹³ η μαρτυρια αυτη εστιν αληθης διην αιτιαν ελεγχε αυτους αποτομωσ ινα υγιαινωσιν εν τη πιστει ¹⁴ μη προσεχοντες ιουδαικοις μυθοις και εντολαις ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν ¹⁵ παντα μεν καθαρα τοις καθαροις τοις δε μεμιασμενοις και απιστοις ουδεν καθαρων αλλα μεμιανται αυτων και ο νους και η συνειδησις ¹⁶ θεον ομολογουσιν ειδεναι τοις δε εργοις αρνουνται βδελυκτοι οντες και απειθεις και προσ παν εργον αγαθον αδοκιμοι

2

¹ συ δε λαλει α πρεπει τη υγιαινουση διδασκαλια ² πρεσβυτας νηφαλευουσ ειναι

σεμνους σωφρονας υγιαινοντας τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη ³ πρεσβυτιδας ωσαυτως εν καταστηματι ιεροπρεπεισ μη διαβολουσ μη οινω πολλω δεδουλωμενας καλοδιδασκαλους ⁴ ινα σωφρονιζωσιν τας νεας φιλανδρους ειναι φιλοτεκνους ⁵ σωφρονας αγνας οικουρους αγαθας υποτασσομενας τοις ιδιοις ανδρασιν ινα μη ο λογος του θεου βλασφημηται ⁶ τους νεωτερους ωσαυτως παρακαλει σωφρονειν ⁷ περι παντα σεαυτον παρεχομενος τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αδιαφθοριαν σεμνοτητα αφθαρσιαν ⁸ λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιας εντραπη μηδεν εχων περι ημων λεγειν φαυλον ⁹ δουλος ιδιοις δεσποταις υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστους ειναι μη αντιλεγοντας ¹⁰ μη νοσφιζομενους αλλα πιστιν πασαν ενδεικνυμενους αγαθην ινα την διδασκαλιαν του σωτηρος ημων θεου κοσμωσιν εν πασιν ¹¹ επεφανη γαρ η χαρις του θεου η σωτηριος πασιν ανθρωποις ¹² παιδευουσα ημας ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τας κοσμικας επιθυμιας σωφρονωσ και δικαιωσ και ευσεβωσ ζησωμεν εν τω νυν αιωνι ¹³ προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξης του μεγαλου θεου και σωτηρος ημων ιησου χριστου ¹⁴ ος εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσεται ημας απο πασης ανομιας και καθαριση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργων ¹⁵ ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγχε μετα πασης επιταγης μηδεις σου περιφρονειτω

3

¹ υπομιμνησκε αυτους αρχαισ και εξουσιαις υποτασσεσθαι πειθαρχειν προσ παν εργον αγαθον ετοιμους ειναι ² μηδεν α βλασφημειν αμαχους ειναι επιεικεισ πασαν ενδεικνυμενους πραοτητα προσ παντας ανθρωπους ³ ημεν γαρ ποτε και ημεις ανοητοι απειθεις πλανωμενοι δουλευοντες επιθυμιαις και ηδοναις ποικιλαις εν κακια και φθωνω διαγοντες στυγητοι μισουντες αλληλους ⁴ οτε δε η χρηστοτης και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηρος ημων θεου ⁵ ουκ εξ εργων των εν δικαιοσυνη των εποιησαμεν ημεις αλλα κατα τον αυτου ελεον

εσωσεν ημασ δια λουτρου παλιγγενεσιασ και ανακαινωσεωσ πνευματοσ αγιου
6 ου εξεχεεν εφ ημασ πλουσιωσ δια ιησου χριστου του σωτηροσ ημων
7 ινα δικαιωθεντεσ τη εκεινου χαριτι κληρονομοι γενωμεθα κατ ελπιδα ζωησ αιωνιου
8 πιστοσ ο λογοσ και περι τουτων βουλομαι σε διαβεβαιουσθαι ινα φροντιζωσιν καλων εργων προιστασθαι οι πεπιστευκοτεσ θεω ταυτα εστιν τα καλα και ωφελιμα τοισ ανθρωποισ
9 μωρασ δε ζητησεισ και γενεαλογιασ και ερεισ και μαχασ νομικασ περιστασο εισιν γαρ ανωφελεισ και ματαιοι
10 αιρετικον ανθρωπον μετα μιαν και δευτεραν νουθεσιαν παραιτου
11 ειδωσ οτι εξεστραπται ο τοιουτοσ και αμαρτανει ων αυτοκατακριτοσ
12 οταν πεμψω αρτεμαν προσ σε η τυχικον σπουδασον ελθειν προσ με εισ νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμασαι
13 ζηναν τον νομικον και απολλω σπουδαιωσ προπεμψον ινα μηδεν αυτοισ λειπη
14 μανθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων εργων προιστασθαι εισ τασ αναγκαιασ χρειασ ινα μη ωσιν ακαρποι
15 ασπαζονται σε οι μετ εμου παντεσ ασπασαι τουσ φιλουντασ ημασ εν πιστει η χαρισ μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

¹ παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων ² και απφια τη αγαπητη και αρχιππω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια ³ χαρισ υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁴ ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου ⁵ ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις προσ τον κυριον ιησουν και εισ παντας τουσ αγιουσ ⁶ οπως η κοινωνια της πιστεωσ σου ενεργησ γενηται εν επιγνωσει παντοσ αγαθου του εν ημιν εισ χριστον ιησουν ⁷ χαριν γαρ εχομεν πολλην και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαυται δια σου αδελφε ⁸ διο πολλην εν χριστω παρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον ⁹ δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τοιουτοσ ων ωσ παυλος πρεσβυτησ νυνι δε και δεσμιος ιησου χριστου ¹⁰ παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοις δεσμοις μου ονησιμον ¹¹ τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε σοι και εμοι ευχρηστον ον ανεπεμψα ¹² συ δε αυτον τουτ εστιν τα εμα σπλαγχνα προσλαβου ¹³ ον εγω εβουλομην προσ εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου διακονη μοι εν τοις δεσμοις του ευαγγελιου ¹⁴ χωρισ δε της σης γνωμησ ουδεν ηθελησα ποιησαι ινα μη ωσ κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον ¹⁵ ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προσ ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχησ ¹⁶ ουκετι ωσ δουλον αλλ υπερ δουλον αδελφον αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κυριω ¹⁷ ει ουν με εχεις κοινωνον προσλαβου αυτον ωσ εμε ¹⁸ ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογει ¹⁹ εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεις ²⁰ ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν κυριω ²¹ πεποιθωσ τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδωσ οτι και υπερ ο λεγω ποιησεις ²² αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν ελπιζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι υμιν ²³ ασπαζονται σε επαφρασ ο συναιχμαλωτοσ μου εν χριστω

ιησου ²⁴ μαρκος αρισταρχοσ δημασ λουκασ οι συνεργοι μου ²⁵ η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματοσ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

¹ πολυμερωσ και πολυτροπωσ παλαι ο θεοσ λαλησασ τοισ πατρασιν εν τοισ προφηταισ επ εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω ² ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και τουσ αιωνασ εποιησεν ³ οσ ων απαυγασμα τησ δοξησ και χαρακτηρ τησ υποστασεωσ αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι τησ δυναμεωσ αυτου δι εαυτου καθαρισμον ποιησαμενοσ των αμαρτιων ημων εκαθισεν εν δεξια τησ μεγαλωσυνησ εν υψηλοισ ⁴ τοσ ουτω κρειττων γενομενοσ των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτουσ κεκληρονομηκεν ονομα ⁵ τινη γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εισ πατερα και αυτοσ εσται μοι εισ υιον ⁶ οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εισ την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντεσ αγγελοι θεου ⁷ και προσ μεν τουσ αγγελουσ λεγει ο ποιων τουσ αγγελουσ αυτου πνευματα και τουσ λειτουργουσ αυτου πυροσ φλογα ⁸ προσ δε τον υιον ο θρονοσ σου ο θεοσ εισ τον αιωνα του αιωνοσ ραβδοσ ευθυτητοσ η ραβδοσ τησ βασιλειασ σου ⁹ ηγαπησασ δικαιοσυνην και εμισησασ ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεοσ ο θεοσ σου ελαιον αγαλλιασεωσ παρα τουσ μετοχουσ σου ¹⁰ και συ κατ αρχασ κυριε την γην εθεμελιωσασ και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι ¹¹ αυτοι απολουνται συ δε διαμενεισ και παντεσ ωσ ιματιον παλαιωθησονται ¹² και ωσει περιβολαιον ελιξεισ αυτοουσ και αλλαγησονται συ δε ο αυτοσ ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν ¹³ προσ τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου ¹⁴ ουχι παντεσ εισιν λειτουργικα πνευματα εισ διακονιαν αποστελλομενα δια τουσ μελλοντασ κληρονομειν σωτηριαν

2

¹ δια τουτο δει περισσοτερωσ ημασ προσεχειν τοισ ακουσθεισιν μηποτε παραρρυωμεν ² ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεισ λογοσ εγενετο βεβαιοσ και πασα παραβασισ και παρακοη ελαβεν ενδικον

μισθαποδοσιαν ³ πωσ ημεισ εκφευξομεθα τηλικαυτησ αμελησαντεσ σωτηριασ ητισ αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εισ ημασ εβεβαιωθη ⁴ συνεπιμαρτυρουντοσ του θεου σημειοισ τε και τερασιν και ποικιλαιοσ δυναμεσιν και πνευματοσ αγιου μερισμοισ κατα την αυτου θελησιν ⁵ ου γαρ αγγελοισ υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ησ λαλουμεν ⁶ διεμαρτυρατο δε που τισ λεγων τι εστιν ανθρωποσ οτι μιμησκη αυτου η υιοσ ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον ⁷ ηλαττωσασ αυτον βραχυ τι παρ αγγελουσ δοξη και τιμη εστεφανωσασ αυτον ⁸ παντα υπεταξασ υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ τω υποταξαι αυτω τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα ⁹ τον δε βραχυ τι παρ αγγελουσ ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπωσ χαριτι θεου υπερ παντοσ γευσηται θανατου ¹⁰ επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλουσ υιουσ εισ δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον τησ σωτηριασ αυτων δια παθηματων τελειωσαι ¹¹ ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενοσ παντεσ δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφουσ αυτοουσ καλειν ¹² λεγων απαγγελω το ονομα σου τοισ αδελφοισ μου εν μεσω εκκλησιασ υμνησω σε ¹³ και παλιν εγω εσομαι πεποιθωσ επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεοσ ¹⁴ επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν σαρκοσ και αιματοσ και αυτοσ παραπλησιωσ μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατοσ εχοντα του θανατου τουτ εστιν τον διαβολον ¹⁵ και απαλλαξη τουτουσ οσοι φοβω θανατου δια παντοσ του ζην ενοχοι ησαν δουλειασ ¹⁶ ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματοσ αβρααμ επιλαμβανεται ¹⁷ οθεν ωφειλεν κατα παντα τοισ αδελφοισ ομοιωθηναι ινα ελεημων γενηται και πιστοσ αρχιερευσ τα προσ τον θεον εισ το ιλασκεσθαι τασ αμαρτιασ του λαου ¹⁸ εν ω γαρ πεπονθεν αυτοσ πειρασθεισ δυναται τοισ πειραζομενοισ βοηθησαι

3

¹ οθεν αδελφοι αγιοι κλησεωσ

επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερα της ομολογιας ημων ιησουν χριστον ² πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ωσ και μωυσησ εν ολω τω οικω αυτου ³ πλειονοσ γαρ δοξησ ουτοσ παρα μωυσην ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασασ αυτον ⁴ πασ γαρ οικοσ κατασκευαζεται υπο τινοσ ο δε τα παντα κατασκευασασ θεοσ ⁵ και μωυσησ μεν πιστοσ εν ολω τω οικω αυτου ωσ θεραπων εισ μαρτυριον των λαληθησομενων ⁶ χριστοσ δε ωσ υιοσ επι τον οικον αυτου ου οικοσ εσμεν ημεισ εανπερ την παρρησιαν και το καυχημα της ελπιδοσ μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν ⁷ διο καθωσ λεγει το πνευμα το αγιον σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε ⁸ μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω ⁹ ου επειρασαν με οι πατερεσ υμων εδοκιμασαν με και ειδον τα εργα μου τεσσαρακοντα ετη ¹⁰ διο προσωχθισα τη γενεα εκεινη και ειπον αιι πλανωνται τη καρδια αυτοι δε ουκ εγνωσαν τασ οδοσ μου ¹¹ ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν μου ¹² βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστιασ εν τω αποστηναι απο θεου ζωντοσ ¹³ αλλα παρακαλειτε εαυτοουσ καθ εκαστην ημεραν αχρι ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη εξ υμων τισ απατη της αμαρτιασ ¹⁴ μετοχοι γαρ γεγοναμεν του χριστου εανπερ την αρχην της υποστασεωσ μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν ¹⁵ εν τω λεγεσθαι σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασμω ¹⁶ τινεσ γαρ ακουσαντεσ παρεπικραναν αλλ ου παντεσ οι εξελθοντεσ εξ αιγυπτου δια μωυσεωσ ¹⁷ τισιν δε προσωχθισεν τεσσαρακοντα ετη ουχι τοισ αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω ¹⁸ τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εισ την καταπαυσιν αυτου ει μη τοισ απειθησασιν ¹⁹ και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι απιστια

4

¹ φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενησ επαγγελιασ εισελθειν εισ την καταπαυσιν αυτου δοκη τισ εξ υμων υστερηκεναι ² και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι αλλ ουκ ωφελησεν ο λογοσ της

ακοησ εκεινουσ μη συγκεκριμενουσ τη πιστει τοισ ακουσασιν ³ εισερχομεθα γαρ εισ την καταπαυσιν οι πιστευσαντεσ καθωσ ειρηκεν ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν μου καιτοι των εργων απο καταβολησ κοσμου γενηθεντων ⁴ ειρηκεν γαρ που περι της εβδομησ ουτωσ και κατεπαυσεν ο θεοσ εν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργων αυτου ⁵ και εν τουτω παλιν ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν μου ⁶ επει ουν απολειπεται τινασ εισελθειν εισ αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντεσ ουκ εισηλθον δι απειθειαν ⁷ παλιν τινα οριζει ημεραν σημερον εν δαυιδ λεγων μετα τοσουτου χρονου καθωσ ειρηται σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων ⁸ ει γαρ αυτοουσ ιησουσ κατεπαυσεν ουκ αν περι αλλησ ελαλει μετα ταυτα ημερασ ⁹ αρα απολειπεται σαββατισμοσ τω λαω του θεου ¹⁰ ο γαρ εισελθων εισ την καταπαυσιν αυτου και αυτοσ κατεπαυσεν απο των εργων αυτου ωσπερ απο των ιδιων ο θεοσ ¹¹ σπουδασωμεν ουν εισελθειν εισ εκεινην την καταπαυσιν ινα μη εν τω αυτω τισ υποδειγματι πεση της απειθειασ ¹² ζων γαρ ο λογοσ του θεου και ενεργησ και τομωτεροσ υπερ πασαν μαχαيران διστομον και δικνουμενοσ αχρι μερισμου ψυχησ τε και πνευματοσ αρμων τε και μυελων και κριτικοσ ενθυμησεων και εννοιων καρδιασ ¹³ και ουκ εστιν κτισισ αφανησ ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και τετραχηλισμενα τοισ οφθαλμοισ αυτου προσ ον ημιν ο λογοσ ¹⁴ εχοντεσ ουν αρχιερα μεγαν διεληλυθοτα τουσ ουρανουσ ιησουν τον υιον του θεου κρατωμεν της ομολογιασ ¹⁵ ου γαρ εχομεν αρχιερα μη δυναμενον συμπαθησαι ταισ ασθενειαισ ημων πεπειραμενον δε κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρισ αμαρτιασ ¹⁶ προσερχωμεθα ουν μετα παρρησιασ τω θρονω της χαριτοσ ινα λαβωμεν ελεον και χαριν ευρωμεν εισ ευκαιρον βοηθειαν

5

¹ πασ γαρ αρχιερευσ εξ ανθρωπων λαμβανομενοσ υπερ ανθρωπων καθισταται τα προσ τον θεον ινα προσφερη δωρα τε και θυσιασ υπερ αμαρτιων ² μετριοπαθειν δυναμενοσ τοισ αγνοουσιν και πλανωμενοισ επει και αυτοσ περικειται

ασθενειαν ³ και δια ταυτην οφειλει καθως περι του λαου ουτως και περι εαυτου προσφερειν υπερ αμαρτιων ⁴ και ουχ εαυτω τισ λαμβανει την τιμην αλλα καλουμενος υπο του θεου καθαπερ και ααρων ⁵ ουτως και ο χριστος ουχ εαυτον εδοξασεν γενηθηναι αρχιερα αλλ ο λαλησας προς αυτον υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε ⁶ καθως και εν ετερω λεγει συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ ⁷ ος εν ταις ημεραις της σαρκος αυτου δεησεις τε και ικετηριας προς τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγης ισχυρας και δακρυων προσενεγκας και εισακουσθεις απο της ευλαβειας ⁸ καιπερ ων υιος εμαθεν αφων επαθεν την υπακοην ⁹ και τελειωθεις εγενετο τοις υπακουουσιν αυτω πασιν αιτιος σωτηριας αιωνιου ¹⁰ προσαγορευθεις υπο του θεου αρχιερευς κατα την ταξιν μελχισεδεκ ¹¹ περι ου πολυς ημιν ο λογος και δυσερμηνευτος λεγειν επει νωθροι γεγονατε ταις ακοαις ¹² και γαρ οφειλοντες ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμας τινα τα στοιχεια της αρχησ των λογιων του θεου και γεγονατε χρειαν εχοντες γαλακτος και ου στερεας τροφησ ¹³ πασ γαρ ο μετεχων γαλακτος απειροσ λογου δικαιοσυνησ νηπιος γαρ εστιν ¹⁴ τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προς διακρισιν καλου τε και κακου

6

¹ διο αφεντες τον της αρχησ του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιασ απο νεκρων εργαων και πιστεωσ επι θεον ² βαπτισμων διδαχησ επιθεσεωσ τε χειρων αναστασεωσ τε νεκρων και κριματοσ αιωνιου ³ και τουτο ποιησωμεν εανπερ επιτρεπη ο θεος ⁴ αδυνατον γαρ τουσ απαξ φωτισθεντασ γευσαμενουσ τε της δωρεασ της επουρανιου και μετοχουσ γενηθεντασ πνευματοσ αγιου ⁵ και καλον γευσαμενουσ θεου ρημα δυναμεισ τε μελλοντοσ αιωνοσ ⁶ και παραπεσοντασ παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν ανασταυρουντασ εαυτοισ τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντασ ⁷ γη γαρ η πιουσα τον επ αυτησ πολλακισ ερχομενον υετον

και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοισ δι ουσ και γεωργειται μεταλαμβανει ευλογιασ απο του θεου ⁸ εκφερουσα δε ακανθασ και τριβολουσ αδοκιμοσ και καταρασ εγγυσ ησ το τελοσ εις καυσιν ⁹ πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρεισσονα και εχομενα σωτηριασ ει και ουτως λαλουμεν ¹⁰ ου γαρ αδικοσ ο θεοσ επιλαθεσθαι του εργου υμων και του κοπου της αγαπησ ησ ενεδειξασθε εις το ονομα αυτου διακονησαντεσ τοις αγιοις και διακονουντεσ ¹¹ επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προς την πληροφοριαν της ελπιδοσ αχρι τελουσ ¹² ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεωσ και μακροθυμιασ κληρονομουντων τασ επαγγελιασ ¹³ τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενοσ ο θεοσ επει κατουδενοσ ειχεν μειζονοσ ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου ¹⁴ λεγων η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε ¹⁵ και ουτως μακροθυμησασ επετυχεν της επαγγελιασ ¹⁶ ανθρωποι μεν γαρ κατα του μειζονοσ ομνυουσιν και πασησ αυτοις αντιλογιασ περασ εις βεβαιωσιν ο ορκοσ ¹⁷ εν ω περισσοτερον βουλομενοσ ο θεοσ επιδειξαι τοις κληρονομοις της επαγγελιασ το αμεταθετον της βουλησ αυτου εμεσιτευσεν ορκω ¹⁸ ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οισ αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντεσ κρατησαι της προκειμενησ ελπιδοσ ¹⁹ ην ωσ ακυραν εχομεν της ψυχησ ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εις το εσωτερον του καταπετασματοσ ²⁰ οπου προδρομοσ υπερ ημων εισηλθεν ιηουσοσ κατα την ταξιν μελχισεδεκ αρχιερευς γενομενοσ εις τον αιωνα

7

¹ ουτοσ γαρ ο μελχισεδεκ βασιλευσ σαλημ ιερευς του θεου του υψιστου ο συναντησασ αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπησ των βασιλεων και ευλογησασ αυτον ² ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενοσ βασιλευσ δικαιοσυνησ επειτα δε και βασιλευσ σαλημ ο εστιν βασιλευσ ειρηνησ ³ απατωρ αμητωρ αγενεαλογητοσ μητε αρχην ημερων μητε ζωησ τελοσ εχων αφωμοιωμενοσ δε τω υιω του θεου μενει

ιερευς εις το διηγεσθαι ⁴ θεωρειτε δε πηλικος ουτος ω και δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχεις ⁵ και οι μεν εκ των υιων λευι την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατουν τον λαον κατα τον νομον τουτ εστιν τους αδελφους αυτων καιπερ εξεληλυθοτασ εκ της οσφυος αβρααμ ⁶ ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν τον αβρααμ και τον εχοντα τασ επαγγελιασ ευλογηκεν ⁷ χωρισ δε πασησ αντιλογιασ το ελαττον υπο του κρειττονοσ ευλογειται ⁸ και ωδε μεν δεκατασ αποθνησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενοσ οτι ζη ⁹ και ωσ εποσ ειπειν δια αβρααμ και λευι ο δεκατασ λαμβανων δεδεκατωται ¹⁰ ετι γαρ εν τη οσφυι του πατροσ ην οτε συνηντησεν αυτω ο μελχισεδεκ ¹¹ ει μεν ουν τελειωσισ δια της λευιτικησ ιερωσυνησ ην ο λαοσ γαρ επ αυτη νενομοθετητο τισ ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερεα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι ¹² μετατιθεμενησ γαρ της ιερωσυνησ εξ αναγκησ και νομου μεταθεσισ γινεται ¹³ εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλησ ετερασ μετεσχηκεν αφ ησ ουδεισ προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω ¹⁴ προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριοσ ημων εις ην φυλην ουδεν περι ιερωσυνησ μωσσησ ελαλησεν ¹⁵ και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα την ομοιοτητα μελχισεδεκ ανισταται ιερευς ετεροσ ¹⁶ οσ ου κατα νομον εντολησ σαρκικησ γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωησ ακαταλυτου ¹⁷ μαρτυρει γαρ οτι συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ ¹⁸ αθετησισ μεν γαρ γινεται προαγουσησ εντολησ δια το αυτησ ασθενεσ και ανωφελεσ ¹⁹ ουδεν γαρ ετελειωσεν ο νομοσ επεισαγωγη δε κρειττονοσ ελπιδοσ δι ησ εγγιζομεν τω θεω ²⁰ και καθ οσον ου χωρισ ορκωμοσιασ οι μεν γαρ χωρισ ορκωμοσιασ εισιν ιερεισ γεγονοτεσ ²¹ ο δε μετα ορκωμοσιασ δια του λεγοντοσ προσ αυτον ωμοσεν κυριοσ και ου μεταμεληθησεται συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ ²² κατα τοσουτον κρειττονοσ διαθηκησ γεγονεν εγγυοσ ιησοου ²³ και οι μεν πλειονεσ εισιν γεγονοτεσ ιερεισ δια το

θανατω κωλυεσθαι παραμενειν ²⁴ ο δε δια το μενειν αυτον εις τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην ²⁵ οθεν και σωζειν εις το παντελεσ δυναται τουσ προσερχομενοουσ δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εις το εντυγχανειν υπερ αυτων ²⁶ τοιουτοσ γαρ ημιν επρεπεν αρχιερευς οσιοσ ακακοσ αμιανοσ κεχωρισμενοσ απο των αμαρτωλων και υψηλοτεροσ των ουρανων γενομενοσ ²⁷ οσ ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεισ προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιασ αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποιησεν εφαπαξ εαυτον ανενεγκασ ²⁸ ο νομοσ γαρ ανθρωπουσ καθιστησιν αρχιερεισ εχοντασ ασθενειαν ο λογοσ δε της ορκωμοσιασ της μετα τον νομον υιον εις τον αιωνα τετελειωμενον

8

¹ κεφαλαιον δε επι τοισ λεγομενοισ τοιουτον εχομεν αρχιερεα οσ εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλωσυνησ εν τοισ ουρανοισ ² των αγιων λειτουργοσ και της σκηνησ της αληθινησ ην επηξεν ο κυριοσ και ουκ ανθρωποσ ³ πασ γαρ αρχιερευσ εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιασ καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενεγκη ⁴ ει μεν γαρ ην επι γησ ουδ αν ην ιερευς οντων των ιερεων των προσφεροντων κατα τον νομον τα δωρα ⁵ οιτινεσ υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρανιων καθωσ κεχηματισται μωσσησ μελλων επιτελειν την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησεισ παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει ⁶ νυνη δε διαφορωτερασ τετυχηεν λειτουργιασ οσω και κρειττονοσ εστιν διαθηκησ μεσιτησ ητισ επι κρειττοσιν επαγγελιασ νενομοθετηται ⁷ ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπτοσ ουκ αν δευτερασ εξητειτο τοποσ ⁸ μεμφομενοσ γαρ αυτοισ λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριοσ και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην ⁹ ου κατα την διαθηκην ην εποιησα τοισ πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειροσ αυτων εξαγαγειν αυτοουσ εκ γησ αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριοσ ¹⁰ οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τασ ημερασ εκεινασ λεγει

κυριος διδουσ νομους μου εις την διανοιαν αυτων και επι καρδιασ αυτων επιγραψω αυτους και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον ¹¹ και ου μη διδαξωσιν εκαστος τον πολιτην αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου αυτων εως μεγαλου αυτων ¹² οτι ιλεωσ εσομαι ταισ αδικιασ αυτων και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω ετι ¹³ εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυσ αφανισμου

9

¹ ειχεν μεν ουν και η πρωτη δικαιωματα λατρειας το τε αγιον κοσμικον ² σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσις των αρτων ητις λεγεται αγια ³ μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιων ⁴ χρυσουν εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκης περικεκαλυμμενην παντοθεν χρυσιω εν η σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδος ααρων η βλαστησασα και αι πλακες της διαθηκης ⁵ υπερανω δε αυτησ χερουβιμ δοξησ κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μεροσ ⁶ τουτων δε ουτωσ κατεσκευασμενων εις μεν την πρωτην σκηνην δια παντοσ εισιασιν οι ιερεισ τασ λατρειας επιτελουντεσ ⁷ εις δε την δευτεραν απαξ του ενιαυτου μονοσ ο αρχιερευσ ου χωρισ αιματος ο προσφερει υπερ εαυτου και των του λαου αγνοηματων ⁸ τουτο δηλουντοσ του πνευματος του αγιου μηπω πεφανερωσθαι την των αγιων οδον ετι της πρωτης σκηνησ εχουσης στασιν ⁹ ητις παραβολη εις τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ον δωρα τε και θυσαι προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα ¹⁰ μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροισ βαπτισμοισ και δικαιωμασιν σαρκοσ μεχρι καιρου διορθωσεωσ επικειμενα ¹¹ χριστοσ δε παραγενομενοσ αρχιερευσ των μελλοντων αγαθων δια της μειζονοσ και τελειοτερασ σκηνησ ου χειροποιητου τουτ εστιν ου ταυτησ της κτισεωσ ¹² ουδε δι αιματος τραγων και μοσχωσ δια δε

του ιδιου αιματος εισηλθεν εφαπαξ εις τα αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενοσ ¹³ ει γαρ το αιμα ταυρων και τραγων και σποδοσ δαμαλεωσ ραντιζουσα τουσ κεκοινωμενοσ αγιαζει προσ την της σαρκοσ καθαροτητα ¹⁴ ποσω μαλλον το αιμα του χριστου οσ δια πνευματοσ αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαριει την συνειδησιν υμων απο νεκρων εργων εις το λατρευειν θεω ζωντι ¹⁵ και δια τουτο διαθηκησ καινησ μεσιτησ εστιν οπωσ θανατου γενομενου εις απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιασ ¹⁶ οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου ¹⁷ διαθηκη γαρ επι νεκροισ βεβαια επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενοσ ¹⁸ οθεν ουδ η πρωτη χωρισ αιματος εγκεκαινισται ¹⁹ λαληθεισησ γαρ πασησ εντολησ κατα νομον υπο μωυσεωσ παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχωσ και τραγων μετα υδατοσ και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν ²⁰ λεγων τουτο το αιμα της διαθηκης ησ ενετειλατο προσ υμασ ο θεοσ ²¹ και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιασ τω αιματι ομοιωσ ερραντισεν ²² και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρισ αιματεκχυσιασ ου γινεται αφεσις ²³ αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοισ ουρανοισ τουτοισ καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσαισ παρα ταυτασ ²⁴ ου γαρ εις χειροποιητα αγια εισηλθεν ο χριστοσ αντιτυπα των αληθινων αλλ εις αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων ²⁵ ουδ ινα πολλακισ προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευσ εισερχεται εις τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω ²⁶ επει εδει αυτον πολλακισ παθειν απο καταβολησ κοσμου νυν δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθετησιν αμαρτιασ δια της θυσιασ αυτου πεφανερωται ²⁷ και καθ οσον αποκειται τοισ ανθρωποισ απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισις ²⁸ ουτωσ και ο χριστοσ απαξ προσενεχθεισ εις το πολλων ανενεγκειν αμαρτιασ εκ δευτερου χωρισ αμαρτιασ οφθησεται τοισ αυτον απεκδεχομενοισ εις σωτηριαν

10

1 σκιαν γαρ εχων ο νομος των μελλοντων αγαθων ουκ αυτην την εικονα των πραγματος κατ ενιαυτον ταισ αυταισ θυσιαισ ασ προσφερουσιν εις το διηνεκεσ ουδεποτε δυνανται τουσ προσερχομενουσ τελειωσαι 2 επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι δια το μηδεμιαν εχειν ετι συνειδησιν αμαρτιων τουσ λατρευοντασ απαξ κεκαθαρμενουσ 3 αλλ εν αυταισ αναμνησισ αμαρτιων κατ ενιαυτον 4 αδυνατον γαρ αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν αμαρτιασ 5 διο εισερχομενοσ εις τον κοσμον λεγει θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησασ σωμα δε κατηρτισω μοι 6 ολοκαυτωματα και περι αμαρτιασ ουκ ευδοκησασ 7 τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου του ποιησαι ο θεοσ το θελημα σου 8 ανωτερον λεγων οτι θυσιαν και προσφοραν και ολοκαυτωματα και περι αμαρτιασ ουκ ηθελησασ ουδε ευδοκησασ αιτινεσ κατα τον νομον προσφερονται 9 τοτε ειρηκεν ιδου ηκω του ποιησαι ο θεοσ το θελημα σου αναιρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση 10 εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν οι δια της προσφορασ του σωματοσ ιησου χριστου εφαπαξ 11 και πασ μεν ιερευσ εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων και τασ αυτασ πολλακισ προσφερων θυσιασ αιτινεσ ουδεποτε δυνανται περιελειν αμαρτιασ 12 αυτοσ δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκασ θυσιαν εις το διηνεκεσ εκαθισεν εν δεξια του θεου 13 το λοιπον εκδεχομενοσ εωσ τεθωσιν οι εχθροι αυτου υποποδιον των ποδων αυτου 14 μια γαρ προσφορα τετελειωκεν εις το διηνεκεσ τουσ αγιαζομενουσ 15 μαρτυρει δε ημιν και το πνευμα το αγιον μετα γαρ το προειρηκεναι 16 αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι προσ αυτουσ μετα τασ ημερασ εκεινασ λεγει κυριοσ διδουσ νομουσ μου επι καρδιασ αυτων και επι των διανοιων αυτων επιγραψω αυτουσ 17 και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω ετι 18 οπου δε αφεσισ τουτων ουκετι προσφορα περι αμαρτιασ 19 εχοντεσ ουν αδελφοι παρρησιαν εις την εισοδον των αγιων εν τω αιματι ιησου 20 ην ενεκαινισεν ημιν οδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπετασματοσ τουτ εστιν της σαρκοσ αυτου 21 και ιερεα μεγαν

επι τον οικον του θεου 22 προσερχωμεθα μετα αληθινησ καρδιασ εν πληροφορια πιστεωσ ερραντισμενοι τασ καρδιασ απο συνειδησεωσ πονηρασ και λελουμενοι το σωμα υδατι καθαρω 23 κατεχωμεν την ομολογιαν της ελπιδοσ ακλινη πιστοσ γαρ ο επαγγειλαμενοσ 24 και κατανωμεν αλληλουσ εις παροξυσμον αγαπησ και καλων εργων 25 μη εγκαταλειποντεσ την επισυναγωγην εαυτων καθωσ εθοσ τισιν αλλα παρακαλουντεσ και τοσουτω μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσαν την ημεραν 26 εκουσιωσ γαρ αμαρτανοντων ημων μετα το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειασ ουκετι περι αμαρτιων απολειπεται θυσια 27 φοβερα δε τισ εκδοχη κρισεωσ και πυροσ ζηλοσ εσθιειν μελλοντοσ τουσ υπεναντιουσ 28 αθετησασ τισ νομον μυσεωσ χωρισ οικτιρμων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει 29 ποσω δοκειτε χειρονοσ αξιωθησεται τιμωριασ ο τον υιον του θεου καταπατησασ και το αιμα της διαθηκησ κοινον ηγησαμενοσ εν ω ηγιασθη και το πνευμα της χαριτοσ ενυβρισασ 30 οίδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι εκδικησισ εγω ανταποδωσω λεγει κυριοσ και παλιν κυριοσ κρινει τον λαον αυτου 31 φοβερον το εμπεσειν εις χειρασ θεου ζωντοσ 32 αναμιμησκησθε δε τασ προτερον ημερασ εν αισ φωτισθεντεσ πολλην αθλησιν υπεμεινατε παθηματων 33 τουτο μεν ονειδισμοισ τε και θλιψεσιν θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των ουτωσ αναστρεφομενων γεννηθεντεσ 34 και γαρ τοισ δεσμοισ μου συνεπαθησατε και την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρασ προσεδεξασθε γινωσκοντεσ εχειν εαυτοισ κρειττονα υπαρξιν εν ουρανοισ και μενουσαν 35 μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν υμων ητισ εχει μισθαποδοσιαν μεγαλην 36 υπομονησ γαρ εχετε χρειαν ινα το θελημα του θεου ποιησαντεσ κομισησθε την επαγγελιαν 37 ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενοσ ηξει και ου χρονιει 38 ο δε δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται και εαν υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω 39 ημεισ δε ουκ εσμεν υποστολησ εις απωλειαν αλλα πιστεωσ εις περιποιησιν ψυχησ

11

1 εστιν δε πιστισ ελπιζομενων υποστασισ

πραγμάτων ελεγχος ου βλεπομενων ² εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι ³ πιστει νοουμεν κατηρτισθαι τουσ αιωνασ ρηματι θεου εισ το μη εκ φαινομενων τα βλεπομενα γεγονεναι ⁴ πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν προσηνεγκεν τω θεω δι ησ εμαρτυρηθη ειναι δικαιοσ μαρτυρουντοσ επι τοισ δωροισ αυτου του θεου και δι αυτησ αποθανων επι λαλειται ⁵ πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και ουχ ευρισκετο διοτι μετεθηκεν αυτον ο θεοσ προ γαρ τησ μεταθεσεωσ αυτου μεμαρτυρηται ευηρεστηκεναι τω θεω ⁶ χωρισ δε πιστεωσ αδυνατον ευαρεστησαι πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον τω θεω οτι εστιν και τοισ εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτησ γινεται ⁷ πιστει χρηματισθεις νωε περι των μηδεπω βλεπομενων ευλαβηθεις κατεσκευασεν κιβωτον εισ σωτηριαν του οικου αυτου δι ησ κατεκρινεν τον κοσμον και τησ κατα πιστιν δικαιοσυνησ εγενετο κληρονομοσ ⁸ πιστει καλουμενοσ αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εισ τον τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εισ κληρονομιαν και εξηλθεν μη επισταμενοσ που ερχεται ⁹ πιστει παρωκησεν εισ γην τησ επαγγελιασ ωσ αλλοτριαν εν σκηναισ κατοικησασ μετα ισαακ και ιακωβ των συγκληρονομων τησ επαγγελιασ τησ αυτησ ¹⁰ εξεδεχετο γαρ την τουσ θεμελιουσ εχουσαν πολιν ησ τεχνητησ και δημιουργοσ ο θεοσ ¹¹ πιστει και αυτη σαρρα δυναμιν εισ καταβολην σπερματοσ ελαβεν και παρα καιρον ηλικιασ ετεκεν επει πιστον ηγησατο τον επαγγειλαμενον ¹² διο και αφ ενοσ εγεννηθησαν και ταυτα νεκρωμενου καθωσ τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ωσ η αμμοσ η παρα το χειλοσ τησ θαλασσησ η αναριθμητοσ ¹³ κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντεσ μη λαβοντεσ τασ επαγγελιασ αλλα πορωθεν αυτασ ιδοντεσ και ασπασαμενοι και ομολογησαντεσ οτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι τησ γησ ¹⁴ οι γαρ τοιαυτα λεγοντεσ εμφανιζουσιν οτι πατριδα επιζητουσιν ¹⁵ και ει μεν εκεινησ εμνημονευον αφ ησ εξηλθον ειχον αν καιρον ανακαμψαι ¹⁶ νυν δε κρειττονοσ ορεγονται τουτ εστιν επουρανιου διο ουκ επαισχυνεται αυτουσ ο θεοσ θεοσ επικαλεισθαι αυτων ητοιμασεν γαρ αυτοισ πολιν ¹⁷ πιστει προσενηνοχεν αβρααμ τον ισαακ πειραζομενοσ και τον

μονογενη προσεφερεν ο τασ επαγγελιασ αναδεξαμενοσ ¹⁸ προσ ον ελαληθη οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα ¹⁹ λογισαμενοσ οτι και εκ νεκρων εγειρειν δυνατοσ ο θεοσ οθεν αυτον και εν παραβολη εκομισατο ²⁰ πιστει περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ ²¹ πιστει ιακωβ αποθνησκων εκαστον των υιων ιωσηφ ευλογησεν και προσεκυνησεν επι το ακρον τησ ραβδου αυτου ²² πιστει ιωσηφ τελευτων περι τησ εξοδου των υιων ισραηλ εμνημονευσεν και περι των οστων αυτου ενετειλατο ²³ πιστει μωυσησ γεννηθεις εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου διοτι ειδον αστειον το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεωσ ²⁴ πιστει μωυσησ μεγασ γενομενοσ ηρνησατο λεγεσθαι υιοσ θυγατροσ φαραω ²⁵ μαλλον ελομενοσ συγκακουχεισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιασ απολαυσιν ²⁶ μειζονα πλουτον ηγησαμενοσ των αιγυπτου θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν γαρ εισ την μισθαποδοσιαν ²⁷ πιστει κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεις τον θυμον του βασιλεωσ τον γαρ αορατον ωσ ορων εκαρτερησεν ²⁸ πιστει πεποικηκεν το πασχα και την προσχυσιν του αιματοσ ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων ²⁹ πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ωσ δια ξηρασ ησ πειραν λαβοντεσ οι αιγυπτιοι κατεποθησαν ³⁰ πιστει τα τειχη ιεριχω επεσεν κυκλωθεντα επι επτα ημερασ ³¹ πιστει ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοισ απειθησασιν δεξαμενη τουσ κατασκοπουσ μετ ειρηνησ ³² και τι ετι λεγω επιλειψει γαρ με διηγουμενον ο χρονοσ περι γεδεων βαρακ τε και σαμψων και ιεφθαε δαυιδ τε και σαμουηλ και των προφητων ³³ οι δια πιστεωσ κατηγωνισαντο βασιλειασ ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιων εφραξαν στοματα λεοντων ³⁴ εσβεσαν δυναμιν πυροσ εφυγον στοματα μαχαιρασ ενεδυναμωθησαν απο ασθeneιασ εγεννηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολασ εκλιναν αλλοτριων ³⁵ ελαβον γυναικεσ εξ αναστασεωσ τουσ νεκρουσ αυτων αλλοι δε ετυμpanισθησαν ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν ινα κρειττονοσ αναστασεωσ τυχωσιν ³⁶ ετεροι

δε εμπαιγμών και μαστιγών πειραν
 ελαβον ετι δε δεσμών και φυλακής
³⁷ ελιθασθησαν επισθησαν επειρασθησαν
 εν φονω μαχαιρας απεθανον περιηλθον
 εν μηλωταισ εν αιγειοισ δερμασιν
 υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχουμενοι
³⁸ ων ουκ ην αξιος ο κοσμος εν ερημιαισ
 πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοισ και
 ταισ οπαισ της γησ ³⁹ και ουτοι παντες
 μαρτυρηθεντες δια της πιστεωσ ουκ
 εκομισαντο την επαγγελιαν ⁴⁰ του θεου
 περι ημων κρειττον τι προβλεψαμενου ινα
 μη χωρισ ημων τελειωθωσιν

12

¹ τοιγαρουν και ημεις τοσουτον εχοντες
 περικειμενον ημιν νεφος μαρτυρων ογκον
 αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον
 αμαρτιαν δι υπομονησ τρεχωμεν τον
 προκειμενον ημιν αγωνα ² αφορωντες εις
 τον της πιστεωσ αρχηγον και τελειωτην
 ιησουν οσ αντι της προκειμενησ αυτω
 χαρασ υπεμεινεν σταυρον αισχυνησ
 καταφρονησασ εν δεξια τε του θρονου
 του θεου κεκαθικεν ³ αναλογισασθε γαρ
 τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των
 αμαρτωλων εις αυτον αντιλογιαν ινα μη
 καμητε ταισ ψυχαισ υμων εκλυομενοι
⁴ ουπω μεχρι αιματοσ αντικατεστητε
 προσ την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι
⁵ και εκλελησθε της παρακλησεωσ ητισ
 υμιν ωσ υιοισ διαλεγεται υιε μου μη
 ολιγωρει παιδειασ κυριου μηδε εκλυου
 υπ αυτου ελεγχομενοσ ⁶ ον γαρ αγαπα
 κυριοσ παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον
 παραδεχεται ⁷ εις παιδειαν υπομενετε ωσ
 υιοισ υμιν προσφερεται ο θεοσ τισ γαρ εστιν
 υιοσ ον ου παιδευει πατηρ ⁸ ει δε χωρισ εστε
 παιδειασ ησ μετοχοι γεγονασιν παντες αρα
 νοθοι εστε και ουχ υιοι ⁹ ειτα τουσ μεν της
 σαρκοσ ημων πατερασ ειχομεν παιδευτασ
 και ενετρεπομεθα ου πολλω μαλλον
 υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων
 και ζησομεν ¹⁰ οι μεν γαρ προσ ολιγασ
 ημερασ κατα το δοκουν αυτοισ επαιδευον
 ο δε επι το συμφερον εις το μεταλαβειν
 της αγιοτητοσ αυτου ¹¹ πασα δε παιδεια
 προσ μεν το παρον ου δοκει χαρασ ειναι
 αλλα λυπησ υστερον δε καρπον ειρηνικον
 τοισ δι αυτησ γεγυμνασμενοισ αποδιδωσιν
 δικαιοσυνησ ¹² διο τασ παρειμενασ χειρασ
 και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε

¹³ και τροχιασ ορθασ ποιησατε τοισ ποσιν
 υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη δε
 μαλλον ¹⁴ ειρηνην διωκετε μετα παντων
 και τον αγιασμον ου χωρισ ουδεισ οψεται
 τον κυριον ¹⁵ επισκοπουντες μη τισ
 υστερων απο της χαριτοσ του θεου μη τισ
 ριζα πικριασ ανω φυουσα ενοχλη και δια
 ταυτησ μιανθωσιν πολλοι ¹⁶ μη τισ πορνοσ
 η βεβηλοσ ωσ ησαυ οσ αντι βρωσεωσ μιασ
 απεδото τα πρωτοτοκια αυτου ¹⁷ ιστε γαρ
 οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι
 την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιασ γαρ
 τοπον ουχ ευρεν καιπερ μετα δακρυων
 εκζητησασ αυτην ¹⁸ ου γαρ προσεληλυθατε
 ψηλαφωμενω ορει και κεκαυμενω πυρι
 και γνοφω και σκοτω και θυελλη ¹⁹ και
 σαλπιγγοσ ηχω και φωνη ρηματων ησ οι
 ακουσαντες παρητησαντο μη προστεθηναι
 αυτοισ λογον ²⁰ ουκ εφερον γαρ το
 διαστελλομενον καν θηριον θιγη του
 ορουσ λιθοβοληθησεται ²¹ και ουτωσ
 φοβερον ην το φανταζομενον μωυσησ
 ειπεν εκφοβοσ ειμι και εντρομοσ ²² αλλα
 προσεληλυθατε σιων ορει και πολει
 θεου ζωντοσ ιερουσαλημ επουρανω
 και μυριασιν αγγελων ²³ πανηγυρει
 και εκκλησια πρωτοτοκων εν ουρανοισ
 απογεγραμμενων και κριτη θεω παντων
 και πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων
²⁴ και διαθηκησ νεασ μεσιτη ιησου και
 αιματι ραντισμου κρειττον λαλουντι παρα
 τον αβελ ²⁵ βλεπετε μη παραιτησησθε
 τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εφυγον
 τον επι γησ παραιτησαμενοι χρηματιζοντα
 πολλω μαλλον ημεις οι τον απ ουρανων
 αποστρεφομενοι ²⁶ ου η φωνη την
 γην εσαλευσεν τοτε νυν δε επηγγελται
 λεγων ετι απαξ εγω σειω ου μονον την
 γην αλλα και τον ουρανον ²⁷ το δε
 ετι απαξ δηλοι των σαλευομενων την
 μεταθεσιν ωσ πεπονημενων ινα μεινη τα
 μη σαλευομενα ²⁸ διο βασιλειαν ασαλευτον
 παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν δι ησ
 λατρευομεν ευαρεστωσ τω θεω μετα
 αιδουσ και ευλαβειασ ²⁹ και γαρ ο θεοσ
 ημων πυρ καταναλισκον

13

¹ η φιλαδελφια μενετω ² της φιλοξενιασ
 μη επιλανθανεσθε δια ταυτησ γαρ ελαθον
 τινεσ ξενισαντεσ αγγελουσ ³ μιμνησκεσθε
 των δεσμιων ωσ συνδεδεμενοι των

κακουχουμενων ως και αυτοι οντες εν σωματι ⁴ τιμιος ο γαμος εν πασιν και η κοιτη αμιαντος πορνους δε και μοιχους κρινει ο θεος ⁵ αφιλαργυρος ο τροπος αρκουμενοι τοις παρουσιν αυτοσ γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλειπω ⁶ ωστε θαρρουντας ημασ λεγειν κυριος εμοι βοηθος και ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος ⁷ μνημονευετε των ηγουμενων υμων οιτινες ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ων αναθεωρουντες την εκβασιν της αναστροφης μιμεισθε την πιστιν ⁸ ιησουσ χριστος χθες και σημερον ο αυτοσ και εισ τουσ αιωνασ ⁹ διδαχαισ ποικιλαισ και ξεναισ μη παραφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οισ ουκ ωφεληθησαν οι περιπατησαντες ¹⁰ εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντες ¹¹ ων γαρ εισφερεται ζων το αιμα περι αμαρτιασ εισ τα αγια δια του αρχιερεωσ τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολησ ¹² διο και ιησουσ ινα αγιαση δια του ιδιου αιματοσ τον λαον εξω της πυλησ επαθεν ¹³ τοιυν εξερχωμεθα προσ αυτον εξω της παρεμβολησ τον ονειδισμον αυτου φεροντες ¹⁴ ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν ¹⁵ δι αυτου ουν αναφερωμεν θυσιαν αινεσεωσ δια παντωσ τω θεω τουτ εστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου ¹⁶ της δε ευποιασ και κοινωνιασ μη επιλανθανεσθε τοιαυταισ γαρ θυσαισ ευαρεστειται ο θεος ¹⁷ πειθεσθε τοισ ηγουμενοισ υμων και υπεικετε αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ως λογον αποδωσοντες ινα μετα χαρασ τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντες αλυσιτελεσ γαρ υμιν τουτο ¹⁸ προσευχεσθε περι ημων πεποιθαμεν γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν εν πασιν καλωσ θελοντες αναστρεφεσθαι ¹⁹ περισσοτερωσ δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν ²⁰ ο δε θεος της ειρηνησ ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκησ αιωνιου τον κυριον ημων ιησουν ²¹ καταρτισαι υμασ εν παντι εργω αγαθω εισ το ποιησαι το θελημα αυτου ποιων εν υμιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου ω η δοξα εισ τουσ

αιωνασ των αιωνων αμην ²² παρακαλω δε υμασ αδελφοι ανεχεσθε του λογου της παρακλησεωσ και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν ²³ γινωσκετε 1097 V-PAI-2P τον αδελφον τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οψομαι υμασ ²⁴ ασπασασθε παντασ τουσ ηγουμενουσ υμων και παντασ τουσ αγιουσ ασπαζονται υμασ οι απο της ιταλιασ ²⁵ η χαρισ μετα παντων υμων αμην

ΙΑΚΩΒΟΥ

¹ιακωβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταισ δωδεκα φυλαισ ταισ εν τη διασπορα χαιρειν ²πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοισ περιπεσητε ποικιλοισ ³γινωσκοντες οτι το δοκιμιον υμων της πιστεωσ κατεργαζεται υπομονην ⁴η δε υπομονη εργον τελειον εχετω ινα ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι ⁵ει δε τισ υμων λειπεται σοφιασ αιτειτω παρα του διδοντοσ θεου πασιν απλωσ και ουκ ονειδιζοντοσ και δοθησεται αυτω ⁶αιτειτω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενοσ ο γαρ διακρινομενοσ εοικεν κλυδωνι θαλασσησ ανεμιζομενω και ριπιζομενω ⁷μη γαρ οισεσθω ο ανθρωποσ εκεινοσ οτι ληψεται τι παρα του κυριου ⁸ανηρ διψυχοσ ακαταστατοσ εν πασαισ ταισ οδοισ αυτου ⁹καυχασθω δε ο αδελφοσ ο ταπεινοσ εν τω υψει αυτου ¹⁰ο δε πλουσιοσ εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ωσ ανθοσ χορτου παρελευσεται ¹¹ανετειλεν γαρ ο ηλιοσ συν τω καυσωνι και εξηρανεν τον χορτον και το ανθοσ αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο ουτωσ και ο πλουσιοσ εν ταισ πορειαισ αυτου μαρανθησεται ¹²μακαριοσ ανηρ οσ υπομενει πειρασμον οτι δοκιμοσ γενομενοσ ληψεται τον στεφανον της ζωησ ον επηγγειλατο ο κυριοσ τοισ αγαπωσιν αυτον ¹³μηδεις πειραζομενοσ λεγετω οτι απο θεου πειραζομαι ο γαρ θεοσ απειραστοσ εστιν κακων πειραζει δε αυτοσ ουδενα ¹⁴εκαστοσ δε πειραζεται υπο της ιδιασ επιθυμιασ εξελκομενοσ και δελεαζομενοσ ¹⁵ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθεισα αποκυει θανατον ¹⁶μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι ¹⁷πασα δοσισ αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του πατροσ των φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπησ αποσκιασμα ¹⁸βουληθεισ απεκυησεν ημασ λογω αληθειασ εισ το ειναι ημασ απαρχην τινα των αυτου κτισματων ¹⁹ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω πασ ανθρωποσ ταχυσ εισ το ακουσαι βραδυσ εισ το λαλησαι βραδυσ εισ οργην ²⁰οργη γαρ ανδροσ δικαιοσυνην θεου ου

κατεργαζεται ²¹διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιασ εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τασ ψυχασ υμων ²²γινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον ακροαται παραλογιζομενοι εαυτοουσ ²³οτι ει τισ ακροατησ λογου εστιν και ου ποιητησ ουτοσ εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεωσ αυτου εν εσοπτρω ²⁴κατενοησεν γαρ εαυτον και απεληλυθεν και ευθεωσ επελαθετο οποιοσ ην ²⁵ο δε παρακυψασ εισ νομον τελειον τον της ελευθεριασ και παραμεινασ ουτοσ ουκ ακροατησ επιλησμονησ γενομενοσ αλλα ποιητησ εργου ουτοσ μακαριοσ εν τη ποιησει αυτου εσται ²⁶ει τισ δοκει θρησκοσ ειναι εν υμιν μη χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου αλλα απατων καρδιαν αυτου τουτου ματαιοσ η θρησκεια ²⁷θρησκεια καθαρα και αμιαντοσ παρα θεω και πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανουσ και χηρασ εν τη θλιψει αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου

2

¹αδελφοι μου μη εν προσωποληψιασ εχετε την πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της δοξησ ²εαν γαρ εισελθη εισ την συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιοσ εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχοσ εν ρυπαρα εσθητι ³και επιβλεψητε επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε αυτω συ καθου ωδε καλωσ και τω πτωχω ειπητε συ στηθι εκει η καθου ωδε υπο το υποποδιον μου ⁴και ου διεκριθητε εν εαυτοισ και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων ⁵ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο θεοσ εξελεξατο τουσ πτωχοσ του κοσμου πλουσιοουσ εν πιστει και κληρονομοουσ της βασιλειασ ησ επηγγειλατο τοισ αγαπωσιν αυτον ⁶υμεισ δε ητιμασατε τον πτωχον ουχ οι πλουσιοι καταδυναστευουσιν υμων και αυτοι ελκουσιν υμασ εισ κριτηρια ⁷ουκ αυτοι βλασφημουσιν το καλον ονομα το επικληθεν εφ υμασ ⁸ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον καλωσ ποιεите ⁹ει δε προσωποληπτετε αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ωσ παραβαται ¹⁰οστισ γαρ ολον τον νομον τηρησει πταισει δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχοσ ¹¹ο

γάρ ειπών μη μοιχευσεῖς εἶπεν καὶ μη φονευσεῖς εἰ δὲ οὐ μοιχευσεῖς φονευσεῖς δὲ γεγονός παραβάτησ νόμου ¹² οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι ¹³ ἢ γὰρ κρίσις ἀνελεὸς τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος κατακαυχάται ἔλεον κρίσεωσ ¹⁴ τί το ὄφελος ἀδελφοὶ μου εἰάν πιστὶν λέγη τίς ἔχειν ἔργα δὲ μὴ ἔχη μὴ δύναται ἢ πιστὶς σῶσαι αὐτὸν ¹⁵ εἰάν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπαρχῶσιν καὶ λειπομένοισιν τῆσ ἐφημεροῦ τροφῆσ ¹⁶ εἰπῆ δὲ τίς αὐτοῖσ ἐξ ὑμῶν ὑπαγετε ἐν εἰρηνῇ θερμαινεσθε καὶ χορταζεσθε μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖσ τὰ ἐπιτηδεῖα τοῦ σώματοσ τί το ὄφελος ¹⁷ οὕτως καὶ ἡ πιστὶς εἰάν μὴ ἔργα ἔχη νεκρὰ ἐστὶν καθ' ἑαυτὴν ¹⁸ ἀλλ' εἰ τίς σὺ πιστὶν ἔχεισ καγὼ ἔργα ἔχω δείξον μοὶ τὴν πιστὶν σου ἐκ τῶν ἔργων σου καγὼ δείξω σοὶ ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πιστὶν μου ¹⁹ σὺ πιστεῦεισ ὅτι ὁ θεὸσ εἰσ ἐστὶν καλῶσ ποιεῖσ καὶ τὰ δαιμονία πιστεῦουσιν καὶ φρισσουσιν ²⁰ θέλεισ δὲ γνῶναι ὡ ἀνθρώπε κενεὸν ὅτι ἡ πιστὶς χωρὶσ τῶν ἔργων νεκρὰ ἐστὶν ²¹ ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ἀνενεγκασ ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ²² βλέπεισ ὅτι ἡ πιστὶς σὺνηργεῖ τοῖσ ἔργοισ αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πιστὶς ἐτελειώθη ²³ καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἢ λεγούσα ἐπιστευσεν δὲ ἀβραάμ τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰσ δικαιοσύνην καὶ φίλοσ θεοῦ ἐκλήθη ²⁴ ὁρατε 3708 V-PAI-2P τοῖνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιούται ἀνθρώποσ καὶ οὐκ ἐκ πιστεωσ μόνον ²⁵ ὁμοίωσ δὲ καὶ ραββὴ πορνὴ οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ὑποδεξαμένη τοὺσ ἀγγέλουσ καὶ ἕτερα ὁδῶ ἐκβαλούσα ²⁶ ὡσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶσ πνεύματοσ νεκρὸν ἐστὶν οὕτως καὶ ἡ πιστὶς χωρὶσ τῶν ἔργων νεκρὰ ἐστὶν

3

¹ μὴ πολλοὶ διδασκαλοὶ γίνεσθε ἀδελφοὶ μου εἰδοτεὸσ ὅτι μείζον κρίμα ληψόμεθα ² πολλὰ γὰρ πταίομεν ἀπάντεσ εἰ τίς ἐν λόγῳ οὐ πταίει οὗτοσ τελείωσ ἀνὴρ δύνατοσ χαλίναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα ³ ἴδε τῶν ἵππων τοὺσ χαλίνοισ εἰσ τὰ στόματα βαλλόμεν πρὸσ τὸ πειθεσθαι αὐτοὺσ ἡμῖν καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μεταγομέν ⁴ ἴδου καὶ τὰ πλοῖα τηλικαυτὰ ὄντα καὶ ὑπο σκληρῶν ἀνεμῶν

ἐλαυνομένα μεταγεται ὑπο ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου ἀν ἡ ὀρμὴ τοῦ εὐθυνόντοσ βουλήται ⁵ οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλοσ ἐστὶν καὶ μεγαλαυχεῖ ἴδου ὀλίγον πυρ ἠλικὴν ὑλὴν ἀναπτει ⁶ καὶ ἡ γλῶσσα πυρ ὁ κόσμοσ τῆσ ἀδικίας οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖσ μέλεσιν ἡμῶν ἢ σπύλουσα ὅλον τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆσ γενεσεωσ καὶ φλογίζομένη ὑπο τῆσ γεέννησ ⁷ πάσα γὰρ φύσισ θηρίων τε καὶ πετεινῶν ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων δαμάζεται καὶ δεδαμάσται τῇ φύσει τῇ ἀνθρώπινῃ ⁸ τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶσ δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι ἀκατασχετόν κακὸν μέστη ἰοῦ θανατηφόρου ⁹ ἐν αὐτῇ εὐλογούμεν τὸν θεὸν καὶ πατέρα καὶ ἐν αὐτῇ καταρωμέθα τοὺσ ἀνθρώποισ τοὺσ καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονότασ ¹⁰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματοσ ἐξέρχεται εὐλογία καὶ καταρα ὁ χρὴ ἀδελφοὶ μου ταῦτα οὕτως γίνεσθαι ¹¹ μὴτὶ ἢ πηγὴ ἐκ τῆσ αὐτῆσ ὀψῆσ βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν ¹² μὴ δύναται ἀδελφοὶ μου συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἀμπέλοσ συκὰ οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἀλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὑδῶρ ¹³ τίσ σοφοσ καὶ ἐπιστημῶν ἐν ὑμῖν δείξατω ἐκ τῆσ καλῆσ ἀναστροφῆσ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πρᾶτῃτι σοφίασ ¹⁴ εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν μὴ κατακαυχασθε καὶ ψευδεσθε κατὰ τῆσ ἀληθείασ ¹⁵ οὐκ ἐστὶν αὐτῇ ἡ σοφία ἀνωθεν κατερχομένη ἀλλ' ἐπιγείωσ ψυχικὴ δαιμονιωδῆσ ¹⁶ ὅπου γὰρ ζῆλοσ καὶ ἐριθεία ἐκεὶ ἀκαταστάσια καὶ πᾶν φαυλὸν πρᾶγμα ¹⁷ ἢ δὲ ἀνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνὴ ἐστὶν ἐπειτα εἰρηνικὴ ἐπιεικὴσ εὐπειθῆσ μέστη ἔλεουσ καὶ καρπῶν ἀγαθῶν ἀδιακρίτοσ καὶ ἀνυποκρίτοσ ¹⁸ καρποσ δὲ τῆσ δικαιοσύνησ ἐν εἰρηνῇ σπείρεται τοῖσ ποιοῦσιν εἰρηνὴν

4

¹ ποθεν πολεμοὶ καὶ μαχαὶ ἐν ὑμῖν οὐκ ἐντευθεν ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευόμενων ἐν τοῖσ μέλεσιν ὑμῶν ² ἐπιθυμεῖτε καὶ οὐκ ἔχετε φονευετε καὶ ζῆλουτε καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν μαχεσθε καὶ πολεμεῖτε οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶσ ³ αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβανετε διότι κακῶσ αἰτεῖσθε ἵνα ἐν ταισ ἡδοναῖσ ὑμῶν δαπανήσητε ⁴ μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδεσ οὐκ οἰδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἐχθρὰ τοῦ

θεου εστιν ος αν ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου καθισταται ⁵ η δοκειτε οτι κενωσ η γραφη λεγει προσ φθονον επιποθει το 3588 T-NSN πνευμα 4151 N-NSN ο κατωκησεν εν ημιν ⁶ μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεος υπερηφανοισ αντιτασεται ταπεινοισ δε διδωσιν χαριν ⁷ υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε δε τω διαβολω και φευζεται αφ υμων ⁸ εγγισατε τω θεω και εγγιει υμιν καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιασ διψυχοι ⁹ ταλαιπωρησατε και πενθησατε και κλαυσατε ο γελωσ υμων εισ πενθος μεταστραφητω και η χαρα εισ κατηφειαν ¹⁰ ταπεινωθητε ενωπιον του κυριου και υψωσει υμασ ¹¹ μη καταλαλειτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου και κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεισ ουκ ει ποιητησ νομου αλλα κριτησ ¹² εισ εστιν ο νομοθετησ ο δυναμενοσ σωσαι και απολεσαι συ δε τισ ει ος κρινεισ τον ετερον ¹³ αγε νυν οι λεγοντεσ σημερον και αυριον πορευσωμεθα εισ τηνδε την πολιν και ποιησωμεν εκει ενιαυτον ενα και εμπορευσωμεθα και κερδησωμεν ¹⁴ οιτινεσ ουκ επιστασθε το τησ αυριον ποια γαρ η ζωη υμων ατμισ γαρ εσται η προσ ολιγον φαινομενη επειτα δε και αφανιζομενη ¹⁵ αντι του λεγειν υμασ εαν ο κυριοσ θεληση και ζησωμεν και ποιησωμεν τουτο η εκεινο ¹⁶ νυν δε καυχασθε εν ταισ αλαζονειαισ υμων πασα καυχησισ τοιαυτη πονηρα εστιν ¹⁷ ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν

5

¹ αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντεσ επι ταισ ταλαιπωριαισ υμων ταισ επερχομεναισ ² ο πλουτοσ υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σητοβρωτα γεγονεν ³ ο χρυσοσ υμων και ο αργυροσ κατωται και ο ιοσ αυτων εισ μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τασ σαρκασ υμων ωσ πυρ εθησαυρισατε εν εσχαταισ ημεραισ ⁴ ιδου ο μισθοσ των εργατων των αμησαντων τασ χωρασ υμων ο απεστερημενοσ αφ υμων κραζει και αι βοαι των θερισαντων εισ τα ωτα κυριου σαβαωθ εισεληλυθασιν ⁵ ετρυφησατε επι τησ γησ και εσπαταλησατε εθρεψατε τασ καρδιασ υμων ωσ εν ημερα σφαγησ

⁶ κατεδικασατε εφονευσατε τον δικαιον ουκ αντιτασεται υμιν ⁷ μακροθυμησατε ουν αδελφοι εωσ τησ παρουσιασ του κυριου ιδου ο γεωργοσ εκδεχεται τον τιμιον καρπον τησ γησ μακροθυμων επ αυτον εωσ λαβη υετον πρωιμον και οψιμον ⁸ μακροθυμησατε και υμεισ στηριξατε τασ καρδιασ υμων οτι η παρουσια του κυριου ηγγικεν ⁹ μη στεναζετε κατ αλληλων αδελφοι ινα μη κριθητε ιδου ο κριτησ προ των θυρων εστηκεν ¹⁰ υποδειγμα λαβετε αδελφοι μου τησ κακοπαθειας και τησ μακροθυμιασ τουσ προφητασ οι ελαλησαν τω ονοματι κυριου ¹¹ ιδου μακαριζομεν τουσ υπομενοντασ την υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελοσ κυριου ιδετε οτι πολυσπλαγχνοσ εστιν και οικτιρμων ¹² προ παντων δε αδελφοι μου μη ομνυετε μητε τον ουρανον μητε την γην μητε αλλον τινα ορκον ητω δε υμων το ναι ναι και το ου ου ινα μη εισ υποκρισιν πεσητε ¹³ κακοπαθει τισ εν υμιν προσευχεσθω ευθυμει τισ ψαλλετω ¹⁴ ασθενει τισ εν υμιν προσκαλεσασθω τουσ πρεσβυτερουσ τησ εκκλησιασ και προσευξασθωσαν επ αυτον αλειψαντεσ αυτον ελαιω εν τω ονοματι του κυριου ¹⁵ και η ευχη τησ πιστεωσ σωσει τον καμνοντα και εγερει αυτον ο κυριοσ καν αμαρτιασ η πεποικηκωσ αφεθησεται αυτω ¹⁶ εξομολογεισθε αλληλοισ τα παραπτωματα και ευχεσθε υπερ αλληλων οπωσ ιαθητε πολυ ισχυει δεησισ δικαιου ενεργουμενη ¹⁷ ηλιασ ανθρωποσ ην ομοιοπαθησ ημιν και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι και ουκ εβρεξεν επι τησ γησ ενιαυτουσ τρεισ και μηνασ εξ ¹⁸ και παλιν προσηυξατο και ο ουρανοσ υετον εδωκεν και η γη εβλαστησεν τον καρπον αυτησ ¹⁹ αδελφοι εαν τισ εν υμιν πλανηθη απο τησ αληθειας και επιστρεψη τισ αυτον ²⁰ γινωσκετω οτι ο επιστρεψασ αμαρτωλον εκ πλανησ οδου αυτου σωσει ψυχην εκ θανατου και καλυπει πληθοσ αμαρτιων

ΠΕΤΡΟΥ Α΄

1 πετροσ αποστολος ιησου χριστου εκλεκτοισ παρεπιδημοισ διασπορασ ποντου γαλατιασ καππαδοκιασ ασιασ και βιθυνιασ 2 κατα προγνωσιν θεου πατροσ εν αγιασμω πνευματοσ εισ υπακοην και ραντισμον αιματοσ ιησου χριστου χαρισ υμιν και ειρηνη πληθυνθειη 3 ευλογητοσ ο θεοσ και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο κατα το πολυ αυτου ελεοσ αναγεννησασ ημασ εισ ελπιδα ζωσαν δι αναστασεωσ ιησου χριστου εκ νεκρων 4 εισ κληρονομιαν αφθαρτον και αμιαντον και αμαραντον τετηρημενην εν ουρανοισ εισ υμασ 5 τουσ εν δυναμει θεου φρουρουμενουσ δια πιστεωσ εισ σωτηριαν ετοιμην αποκαλυφθηναι εν καιρω εσχατω 6 εν ω 3739 R-DSM αγαλλιασθε ολιγον αρτι ει δεον εστιν λυπηθεντεσ εν ποικιλοισ πειρασμοισ 7 ινα το δοκιμιον υμων της πιστεωσ πολυ τιμιωτερον χρυσιου του απολλυμενου δια πυροσ δε δοκιμαζομενου ευρεθη εισ επαινον και τιμην και εισ δοξαν εν αποκαλυψει ιησου χριστου 8 ον ουκ ειδοτεσ αγαπατε εισ ον αρτι μη ορωντεσ πιστευοντεσ δε αγαλλιασθε χαρα ανεκλαλητω και δεδοξασμενη 9 κομιζομενοι το τελοσ της πιστεωσ υμων σωτηριαν ψυχων 10 περι ησ σωτηριασ εξεζητησαν και εξηρευνησαν προφηται οι περι της εισ υμασ χαριτοσ προφητευσαντεσ 11 ερευνωντεσ εισ τινα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοισ πνευμα χριστου προμαρτυρομενον τα εισ χριστον παθηματα και τασ μετα ταυτα δοξασ 12 οισ απεκαλυφθη οτι ουχ εαυτοισ υμιν δε διηκουνουν αυτα α νυν ανηγγελη υμιν δια των ευαγγελισαμενων υμασ εν πνευματι αγιω αποσταλεντι απ ουρανου εισ α επιθυμουσιν αγγελοι παρακυψαι 13 διο αναζωσαμενοι τασ οσφουασ της διανοιασ υμων νηφοντεσ τελειωσ ελπισατε επι την φερομενην υμιν χαριν εν αποκαλυψει ιησου χριστου 14 ωσ τεκνα υπακοησ μη συσχηματιζομενοι ταισ προτερον εν τη αγνοια υμων επιθυμιαισ 15 αλλα κατα τον καλεσαντα υμασ αγιον και αυτοι αγιοι εν παση αναστροφη γενηθητε 16 διοτι γεγραπται αγιοι γινεσθε οτι εγω αγιοσ ειμι 17 και ει πατερα επικαλεισθε

τον απροσωποληπτωσ κρινοντα κατα το εκαστου εργον εν φοβω τον της παροικιασ υμων χρονον αναστραφητε 18 ειδοτεσ οτι ου φθαρτοισ αργυριω η χρυσιω ελυτρωθητε εκ της ματαιιασ υμων αναστροφησ πατροπαραδοτου 19 αλλα τιμιω αιματι ωσ αμνου αμωμου και ασπιλου χριστου 20 προεγνωσμενου μεν προ καταβολησ κοσμου φανερωθεντοσ δε επ εσχατων των χρονων δι υμασ 21 τουσ δι αυτου πιστευοντασ εισ θεον τον εγειραντα αυτον εκ νεκρων και δοξαν αυτω δοντα ωστε την πιστιν υμων και ελπιδα εισ θεον 22 τασ ψυχασ υμων ηγνικότεσ εν τη υπακοη της αληθειασ δια πνευματοσ εισ φιλαδελφιαν ανυποκριτον εκ καθαρασ καρδιασ αλληλουσ αγαπησατε εκτενωσ 23 αναγεγεννημενοι ουκ εκ σπορασ φθαρτησ αλλα αφθαρτου δια λογου ζωντοσ θεου και μενοντοσ εισ τον αιωνα 24 διοτι πασα σαρξ ωσ χορτοσ και πασα δοξα ανθρωπου ωσ ανθοσ χορτου εξηρανθη ο χορτοσ και το ανθοσ αυτου εξεπεσεν 25 το δε ρημα κυριου μενει εισ τον αιωνα τουτο δε εστιν το ρημα το ευαγγελισθεν εισ υμασ

2

1 αποθεμενοι ουν πασαν κακιαν και παντα δολον και υποκρισεισ και φθονουσ και πασασ καταλαλιασ 2 ωσ αρτιγεννητα βρεφη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε ινα εν αυτω αυξηθητε 3 ειπερ εγευσασθε οτι χρηστοσ ο κυριοσ 4 προσ ον προσερχομενοι λιθον ζωντα υπο ανθρωπων μεν αποδεδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντιμον 5 και αυτοι ωσ λιθοι ζωντεσ οικοδομεισθε οικοσ πνευματικοσ ιερατευμα αγιον ανενεγκαι πνευματικασ θυσιασ ευπροσδεκτουσ τω θεω δια ιησου χριστου 6 διοτι περιχει εν τη γραφη ιδου τιθημι εν σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχυνη 7 υμιν ουν η τιμη τοισ πιστευουσιν απειθουσιν δε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντεσ ουτοσ εγενηθη εισ κεφαλην γωνιασ 8 και λιθοσ προσκομματοσ και πετρα σκανδαλου οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντεσ εισ ο και ετεθησαν 9 υμεισ δε γενοσ εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνοσ αγιον λαοσ εισ περιποιησιν οπωσ τασ

αρετας εξαγγελιητε του εκ σκοτους υμας καλεσαντοσ εισ το θαυμαστον αυτου φωσ
 10 οι ποτε ου λαοσ νυν δε λαοσ θεου οι ουκ ηλημενοι νυν δε εληθηεντεσ
 11 αγαπητοι παρακαλω ωσ παροικουσ και παρεπιδημουσ απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων αιτινεσ στρατευονται κατα τησ ψυχησ 12 την αναστροφην υμων εχοντεσ καλην εν τοισ εθνεσιν ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ωσ κακοποιων εκ των καλων εργων εποπτευσαντεσ δοξασωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπησ 13 υποταγητε ουν παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ωσ υπερεχοντι 14 ειτε ηγεμοσιν ωσ δι αυτου πεμπομενοισ εισ εκδικησιν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων 15 οτι ουτωσ εστιν το θελημα του θεου αγαθοποιουντασ φιμουν την των αφρωνων ανθρωπων αγνωσιαν 16 ωσ ελευθεροι και μη ωσ επικαλυμμα εχοντεσ τησ κακιασ την ελευθεριαν αλλ ωσ δουλοι θεου 17 παντασ τιμησατε την αδελφοτητα αγαπησατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε 18 οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοισ δεσποταισ ου μονον τοισ αγαθοισ και επιεικεσιν αλλα και τοισ σκολιοισ 19 τουτο γαρ χαρισ ει δια συνειδησιν θεου υποφερει τισ λυπασ πασχων αδικωσ 20 ποιον γαρ κλεοσ ει αμαρτανοντεσ και κολαφιζομενοι υπομενειτε αλλ ει αγαθοποιουντεσ και πασχοντεσ υπομενειτε τουτο χαρισ παρα θεω 21 εισ τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστος επαθεν υπερ ημων υμιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθησητε τοισ ιχνεσιν αυτου 22 οσ αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολοσ εν τω στοματι αυτου 23 οσ λοιδορουμενοσ ουκ αντελοιδορει πασχων ουκ ηπειλει παρεδιδου δε τω κρινοντι δικαιωσ 24 οσ τασ αμαρτιασ ημων αυτοσ ανηνεγκεν εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον ινα ταισ αμαρτιαισ απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν ου τω μωλωπι αυτου ιαθητε 25 ητε γαρ ωσ προβατα πλανωμενα αλλ επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων

3

1 ομοιωσ αι γυναικεσ υποτασσομεναι τοισ ιδιοισ ανδρασιν ινα και ει τινεσ απειθουσιν τω λογω δια τησ των γυναικων αναστροφησ ανευ λογου κερδηθησονται

2 εποπτευσαντεσ την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων 3 ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκησ τριχων και περιθεσεω χρυσιων η ενδυσεωσ ιματιων κοσμοσ 4 αλλ ο κρυπτοσ τησ καρδιασ ανθρωποσ εν τω αφθαρτω του πραεοσ και ησυχιου πνευματοσ ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελεσ 5 ουτωσ γαρ ποτε και αι αγiai γυναικεσ αι ελπιζουσαι επι θεον εκοσμουν εαυτασ υποτασσομεναι τοισ ιδιοισ ανδρασιν 6 ωσ σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ κυριον αυτον καλουσα ησ εγενηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν 7 οι ανδρεσ ομοιωσ συνοικουντεσ κατα γνωσιν ωσ ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντεσ τιμην ωσ και συγκληρονομοι χαριτοσ ζωησ εισ το μη εγκοπτεσθαι τασ προσευχασ υμων 8 το δε τελοσ παντεσ ομοφρονεσ συμπαθεισ φιλαδελφοι ευσπλαγχνοι φιλοφρονεσ 9 μη αποδιδοντεσ κακον αντι κακου η λοιδοριαν αντι λοιδοριασ τουναντιον δε ευλογουντεσ ειδοτεσ οτι εισ τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε 10 ο γαρ θελων ζωην αγαπαν και ιδειν ημερασ αγαθασ παυσατω την γλωσσαν αυτου απο κακου και χειλη αυτου του μη λαλησαι δολον 11 εκκλινατω απο κακου και ποιησατω αγαθον ζητησατω ειρηνην και διωξατω αυτην 12 οτι οφθαλμοι κυριου επι δικαιοουσ και ωτα αυτου εισ δεησιν αυτων προσωπον δε κυριου επι ποιουντασ κακα 13 και τισ ο κακωσων υμασ εαν του αγαθου μιμηται γενησθε 14 αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχθητε 15 κυριον δε τον θεον αγιασατε εν ταισ καρδιαισ υμων ετοιμοι δε αιει προσ απολογιαν παντι τω αιτουντι υμασ λογον περι τησ εν υμιν ελπιδοσ μετα πραυτητοσ και φοβου 16 συνειδησιν εχοντεσ αγαθην ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ωσ κακοποιων καταισχυνθωσιν οι επηρεαζοντεσ υμων την αγαθην εν χριστω αναστροφην 17 κρειττον γαρ αγαθοποιουντασ ει θελοι το θελημα του θεου πασχειν η κακοποιουντασ 18 οτι και χριστος απαξ περι αμαρτιων επαθεν δικαιοσ υπερ αδικων ινα υμασ προσαγαγη τω θεω θανατωθεισ μεν σαρκι ζωοποιηθεισ δε πνευματι 19 εν ω και τοισ

εν φυλακη πνευμασιν πορευθεισ εκηρυξεν
 20 απειθησασιν ποτε οτε απεξεδεχετο η
 του θεου μακροθυμια εν ημεραισ νωε
 κατασκευαζομενης κιβωτου εις ην ολιγαι
 τουτ εστιν οκτω ψυχαι διεσωθησαν δι
 υδατος 21 ο αντιτυπον νυν και ημασ σωζει
 βαπτισμα ου σαρκος αποθεσις ρυπου αλλα
 συνειδησεωσ αγαθησ επερωτημα εις θεον
 δι αναστασεωσ ιησου χριστου 22 οσ εστιν
 εν δεξια του θεου πορευθεισ εις ουρανον
 υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων
 και δυναμεων

4

1 χριστου ουν παθοντοσ υπερ
 ημων σαρκι και υμεισ την αυτην
 εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων εν
 σαρκι πεπαυται αμαρτιασ 2 εις το
 μηκετι ανθρωπων επιθυμιαισ αλλα
 θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι
 βιωσαι χρονον 3 αρκετοσ γαρ ημιν
 ο παρεληλυθωσ χρονοσ του βιου το
 θελημα των εθνων κατεργασασθαι
 πεπορευμενουσ εν ασελγειαισ επιθυμιαισ
 οينوφλυγιαισ κωμοισ ποτοισ και αθεμιτοισ
 ειδωλολατρειαισ 4 εν ω ξενιζονται μη
 συντρεχοντων υμων εις την αυτην τησ
 ασωτιασ αναχυσιν βλασφημουντεσ 5 οι
 αποδωσουσιν λογον τω ετοιμωσ εχοντι
 κριναι ζωντασ και νεκρουσ 6 εις τουτο
 γαρ και νεκροισ ευηγγελισθη ινα κριθωσιν
 μεν κατα ανθρωπουσ σαρκι ζωσιν δε κατα
 θεον πνευματι 7 παντων δε το τελοσ
 ηγγικεν σωφρονησατε ουν και νηψατε
 εις τασ προσευχασ 8 προ παντων δε
 την εις εαυτουσ αγαπην εκτενη εχοντεσ
 οτι αγαπη καλυπει πληθοσ αμαρτιων
 9 φιλοξενοι εις αλληλουσ ανευ γογγυσμων
 10 εκαστοσ καθωσ ελαβεν χαρισμα εις
 εαυτουσ αυτο διακονουντεσ ωσ καλοι
 οικονομοι ποικιλησ χαριτοσ θεου 11 ει
 τισ λαλει ωσ λογια θεου ει τισ διακονει
 ωσ εξ ισχυοσ ωσ χορηγει ο θεοσ ινα εν
 πασιν δοξαζηται ο θεοσ δια ιησου χριστου
 ω εστιν η δοξα και το κρατοσ εις τουσ
 αιωνασ των αιωνων αμην 12 αγαπητοι
 μη ξενιζεσθε τη εν υμιν πυρωσει προσ
 πειρασμον υμιν γινομενη ωσ ξενου υμιν
 συμβαινοντοσ 13 αλλα καθο κοινωνειτε
 τοισ του χριστου παθημασιν χαιρετε ινα και
 εν τη αποκαλυψει τησ δοξησ αυτου χαρητε
 αγαλλιωμενοι 14 ει ονειδιζεσθε εν ονοματι
 χριστου μακαριοι οτι το τησ δοξησ και το

του θεου πνευμα εφ υμασ αναπαυεται κατα
 μεν αυτουσ βλασφημειται κατα δε υμασ
 δοξαζεται 15 μη γαρ τισ υμων πασχετω
 ωσ φονευοσ η κλεπτησ η κακοποιοσ η ωσ
 αλλοτριεπισκοποσ 16 ει δε ωσ χριστιανοσ
 μη αισχυνεσθω δοξαζετω δε τον θεον εν τω
 μερει τουτω 17 οτι ο καιροσ του αρξασθαι το
 κριμα απο του οικου του θεου ει δε πρωτον
 αφ ημων τι το τελοσ των απειθουντων τω
 του θεου ευαγγελιω 18 και ει ο δικαιοσ
 μολισ σωζεται ο ασεβησ και αμαρτωλοσ
 που φανειται 19 ωστε και οι πασχοντεσ
 κατα το θελημα του θεου ωσ πιστω κτιστη
 παρατιθεσθωσαν τασ ψυχασ αυτων εν
 αγαθοποια

5

1 πρεσβυτερουσ τουσ εν υμιν παρακαλω
 ο συμπρεσβυτεροσ και μαρτυσ των
 του χριστου παθηματων ο και τησ
 μελλουσησ αποκαλυπτεσθαι δοξησ
 κοινωνοσ 2 ποιμανατε το εν υμιν
 ποιμνιον του θεου επισκοπουντεσ
 μη αναγκαστωσ αλλ εκουσιωσ μηδε
 αισχροκερδωσ αλλα προθυμωσ 3 μηδε
 ωσ κατακυριευοντεσ των κληρων
 αλλα τυποι γινομενοι του ποιμνιου
 4 και φανερωθεντοσ του αρχιποιμενοσ
 κομεισθε τον αμαραντινον τησ δοξησ
 στεφανον 5 ομοιωσ νεωτεροι υποταγητε
 πρεσβυτεροισ παντεσ δε αλληλοισ
 υποτασσομενοι την ταπεινοφροσυνην
 εγκομβωσασθε οτι ο θεοσ υπερηφανοισ
 αντιτασσεται ταπεινοισ δε διδωσιν χαριν
 6 ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα
 του θεου ινα υμασ υψωση εν καιρω 7 πασαν
 την μεριμναν υμων επιρριψαντεσ επ
 αυτον οτι αυτω μελει περι υμων 8 νηψατε
 γρηγορησατε ο αντιδικοσ υμων διαβολοσ
 ωσ λεων ωρυομενοσ περιπατει ζητων τινα
 καταπιη 9 ω αντιστητε στερεοι τη πιστει
 ειδοτεσ τα αυτα των παθηματων τη εν
 κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι 10 ο
 δε θεοσ πασησ χαριτοσ ο καλεσασ υμασ εις
 την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω ιησου
 ολιγον παθοντασ αυτοσ καταρτισαι υμασ
 στηριξει σθενωσει θεμελιωσει 11 αυτω η
 δοξα και το κρατοσ εις τουσ αιωνασ των
 αιωνων αμην 12 δια σιλουανου υμιν του
 πιστου αδελφου ωσ λογιζομαι δι ολιγων
 εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων
 ταυτην ειναι αληθη χαριν του θεου εις

ην εστηκατε ¹³ ασπαζεται υμασ η εν
βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκος ο υιοσ
μου ¹⁴ ασπασασθε αλληλους εν φιληματι
αγαπησ ειρηνη υμιν πασιν τοισ εν χριστω
ιησου αμην

ΠΕΤΡΟΥ Β΄

¹ συμεων πετροσ δουλος και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου ² χαρισ υμιν και ειρηνη πληθυνθειη εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ημων ³ ωσ παντα ημιν της θειας δυναμεωσ αυτου τα προσ ζωην και ευσεβειαν δεδωρημενησ δια της επιγνωσεωσ του καλεσαντοσ ημασ δια δοξησ και αρετησ ⁴ δι ων τα τιμια ημιν και μεγαιστα επαγγελματα δεδωρηται ινα δια τουτων γενησθε θειας κοινωνοι φυσεωσ αποφυγοντεσ της εν κοσμω εν επιθυμια φθορασ ⁵ και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντεσ επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν ⁶ εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν ⁷ εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην ⁸ ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργουσ ουδε ακαρπουσ καθιστησιν εισ την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν ⁹ ω γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλοσ εστιν μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου αμαρτιων ¹⁰ διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ ποιουντεσ ου μη πταισητε ποτε ¹¹ ουτωσ γαρ πλουσιωσ επιχορηγηθησεται υμιν η εισοδοσ εισ την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου ¹² διο ουκ αμελησωσ αι υμασ υπομιμνησκειν περι τουτων και περ ειδοτασ και εστηριγμενουσ εν τη παρουση αληθεια ¹³ δικαιον δε ηγουμαι εφ οσον ειμι εν τουτω τω σκηνωματι διεγειρειν υμασ εν υπομνησει ¹⁴ ειδωσ οτι ταχινη εστιν η αποθεσισ του σκηνωματοσ μου καθωσ και ο κυριοσ ημων ιησουσ χριστοσ εδηλωσεν μοι ¹⁵ σπουδασω δε και εκαστοτε εχειν υμασ μετα την εμην εξοδον την τουτων μνημην ποιεισθαι ¹⁶ ου γαρ σεσοφισμενοισ μυθοισ εξακολουθησαντεσ εγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησου χριστου δυναμιν και παρουσιαν αλλ εποπται γενηθεντεσ της εκεινου μεγαλειοτητοσ ¹⁷ λαβων γαρ παρα θεου πατροσ τιμην και

δοξαν φωνησ ενεχθεισησ αυτω τοιασδε υπο της μεγαλοπρεπουσ δοξησ ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εισ ον εγω ευδοκησα ¹⁸ και ταυτην την φωνην ημεισ ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντεσ εν τω ορει τω αγιω ¹⁹ και εχομεν βεβαιωτερον τον προφητικον λογον ω καλωσ ποιειτε προσεχοντεσ ωσ λυχνω φαινωντι εν αυχηρω τοπω εωσ ου ημερα διαυγαση και φωσφοροσ ανατειλη εν ταισ καρδιαισ υμων ²⁰ τουτο πρωτον γινωσκοντεσ οτι πασα προφητεια γραφησ ιδιασ επιλυσεωσ ου γινεται ²¹ ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη ποτε προφητεια αλλ υπο πνευματοσ αγιου φερομενοι ελαλησαν αγιοι θεου ανθρωποι

2

¹ εγενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ωσ και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οιτινεσ παρεισαξουσιν αιρεσεισ απωλειασ και τον αγορασαντα αυτουσ δεσποτην αρνουμενοισ επαγοντεσ εαυτοισ ταχινην απωλειαν ² και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταισ ασελγειαισ δι ουσ η οδοσ της αληθειασ βλασφημηθησεται ³ και εν πλεονεξια πλαστοισ λογοισ υμασ εμπορευσονται οιοσ το κριμα εκπαλαι ουκ αργει και η απωλεια αυτων ου νυσταξει ⁴ ει γαρ ο θεοσ αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο αλλα σειραισ ζοφου ταρταρωσασ παρεδωκεν εισ κρισιν τηρουμενουσ ⁵ και αρχαιου κοσμου ουκ εφεισατο αλλα ογδοον νωε δικαιοσυνησ κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμωσ ασεβων επαξασ ⁶ και πολεισ σοδομων και γομορρασ τεφρωσασ καταστροφη κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων ασεβειν τεθεικωσ ⁷ και δικαιον λωτ καταπονουμενον υπο της των αθεσμων εν ασελγεια αναστροφησ ερρυσασ ⁸ βλεμματι γαρ και ακοη ο δικαιοσ εγκατοικων εν αυτοισ ημεραν εξ ημερασ ψυχην δικαιαν ανομοισ εργοισ εβασανιζεν ⁹ οιδεν κυριοσ ευσεβεισ εκ πειρασμου ρυεσθαι αδικουσ δε εισ ημεραν κρισεωσ κολαζομενουσ τηρειν ¹⁰ μαλιστα δε τουσ οπισωσ σαρκουσ εν επιθυμια μiasμου πορευομενουσ και κυριοτητοσ καταφρονουντασ τολμηται αυθαδεισ δοξασ ου τρεμουσιν βλασφημουντεσ ¹¹ οπου αγγελοισ ισχυι και δυναμει μειζονεσ οντεσ ου φερουσιν κατ αυτων παρα

κυριω βλασφημον κρισιν ¹² ουτοι δε ως αλογα ζωα φυσικα γεγενημενα εισ αλωσιν και φθοραν εν οισ αγνοουσιν βλασφημουντες εν τη φθορα αυτων καταφθαρησονται ¹³ κομιουμενοι μισθον αδικιας ηδονην ηγουμενοι την εν ημερα τρυφην σπιλοι και μωμοι εντρυφωντες εν ταισ απαταισ αυτων συνευωχουμενοι υμιν ¹⁴ οφθαλμους εχοντες μεστους μοιχαλιδος και ακαταπαυστους αμαρτιασ δελεαζοντες ψυχασ αστηρικτους καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιασ εχοντες καταρασ τεκνα ¹⁵ καταλιποντες ευθειαν οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντες τη οδω του βαλααμ του βοσορ οσ μισθον αδικιασ ηγαπησεν ¹⁶ ελεγξιν δε εσχεν ιδιασ παρανομιασ υποζυγιον αφωνον εν ανθρωπου φωνη φθεγξαμενον εκωλυσεν την του προφητου παραφρονια ¹⁷ ουτοι εισιν πηγαι ανυδροι νεφελαι υπο λαιλαποσ ελαυνομεναι οισ ο ζοφος του σκοτους εισ αιωνα τετηρηται ¹⁸ υπερογκα γαρ ματαιοτητοσ φθεγγομενοι δελεαζουσιν εν επιθυμιαισ σαρκοσ ασελγειαισ τουσ οντωσ αποφυγοντας τουσ εν πλανη αναστρεφομενουσ ¹⁹ ελευθεριαν αυτοισ επαγγελλομενοι αυτοι δουλοι υπαρχοντες της φθορασ ω ^{3739 R-DSM} γαρ τισ ηττηται τουτω ^{3778 D-DSM} και δεδουλωται ²⁰ ει γαρ αποφυγοντες τα μiasματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου και σωτηροσ ιησου χριστου τουτοισ δε παλιν εμπλακεντες ηττωνται γεγονεν αυτοισ τα εσχατα χειρονα των πρωτων ²¹ κρειττον γαρ ην αυτοισ μη επεγνωκεναι την οδον της δικαιοσυνησ η επιγνουσιν επιστρεψαι εκ της παραδοθεισης αυτοισ αγιασ εντολησ ²² συμβεβηκεν δε αυτοισ το της αληθουσ παροιμιασ κυων επιστρεψασ επι το ιδιον εξεραμα και υσ λουσαμενη εισ κυλισμα βορβορου

3

¹ ταυτην ηδη αγαπητοι δευτεραν υμιν γραφω επιστολην εν αισ διεγειρω υμων εν υπομνησει την ειλικρινη διανοια ² μνησθηναι των προειρημενων ρηματων υπο των αγιων προφητων και της των αποστολων υμων εντολησ του κυριου και σωτηροσ ³ τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι ελευσονται επ εσχατου των ημερων εμπαικται κατα τασ ιδιασ επιθυμιασ αυτων πορευομενοι ⁴ και λεγοντες που εστιν η

επαγγελια της παρουσιασ αυτου αφ ησ γαρ οι πατερεσ εκοιμηθησαν παντα ουτωσ διαμενει απ αρχησ κτισεωσ ⁵ λανθανει γαρ αυτουσ τουτο θελοντας οτι ουρανοι ησαν εκπαλαι και γη εξ υδατοσ και δι υδατοσ συνεστωσα τω του θεου λογω ⁶ δι ων ο τοτε κοσμοσ υδατι κατακλυσθεισ απωλετο ⁷ οι δε νυν ουρανοι και η γη τω αυτου λογω τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι τηρουμενοι εισ ημεραν κρισεωσ και απωλειασ των ασεβων ανθρωπων ⁸ εν δε τουτο μη λανθανετω υμασ αγαπητοι οτι μια ημερα παρα κυριω ως χιλια ετη και χιλια ετη ως ημερα μια ⁹ ου βραδυνει ο κυριοσ της επαγγελιασ ως τινεσ βραδυτητα ηγουνται αλλα μακροθυμει εισ ημασ μη βουλομενοσ τινασ απολεσθαι αλλα παντασ εισ μετανοιαν χωρησαι ¹⁰ ηξει δε η ημερα κυριου ως κλεπτησ εν νυκτι εν η οι ουρανοι ροιζηδον παρελευσονται στοιχεια δε καυσουμενα λυθησονται και γη και τα εν αυτη εργα κατακαησεται ¹¹ τουτων ουν παντων λυομενων ποταπουσ δει υπαρχειν υμασ εν αγιαισ αναστροφαισ και ευσεβειαισ ¹² προσδοκωντας και σπευδοντας την παρουσιαν της του θεου ημερασ δι ην ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και στοιχεια καυσουμενα τηκεται ¹³ καινουσ δε ουρανουσ και γην καινην κατα το επαγγελμα αυτου προσδοκωμεν εν οισ δικαιοσυνη κατοικει ¹⁴ διο αγαπητοι ταυτα προσδοκωντες σπουδασατε ασπιλοι και αμωμητοι αυτω ευρεθηναι εν ειρηνη ¹⁵ και την του κυριου ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγεισθε καθωσ και ο αγαπητοσ ημων αδελφοσ παυλοσ κατα την αυτω δοθεισαν σοφιαν εγραψεν υμιν ¹⁶ ωσ και εν πασαισ ταισ επιστολαισ λαλων εν αυταισ περι τουτων εν οισ εστιν δυσνοητα τινα α οι αμαθεισ και αστηρικτοι στρεβλουσιν ωσ και τασ λοιπασ γραφασ προσ την ιδιαν αυτων απωλεια ¹⁷ υμεισ ουν αγαπητοι προγινωσκοντες φυλασσεσθε ινα μη των αθεσμων πλανη συναπαχθεντες εκπεσητε του ιδιου στηριγμου ¹⁸ αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εισ ημεραν αιωνοσ αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄

¹ ο ην απ αρχησ ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοισ οφθαλμοισ ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρεσ ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης ² και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελομεν υμιν την ζωην την αιωνιον ητισ ην προσ τον πατερα και εφανερωθη ημιν ³ ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελομεν υμιν ινα και υμεισ κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατροσ και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου ⁴ και ταυτα γραφομεν υμιν ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη ⁵ και εστιν αυτη η αγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελομεν υμιν οτι ο θεοσ φωσ εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια ⁶ εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν ⁷ εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ωσ αυτοσ εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου χριστου του υιου αυτου καθαριζει ημασ απο πασης αμαρτιασ ⁸ εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτουσ πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν ⁹ εαν ομολογωμεν τασ αμαρτιασ ημων πιστοσ εστιν και δικαιοσ ινα αφη ημιν τασ αμαρτιασ και καθαριση ημασ απο πασης αδικιασ ¹⁰ εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογοσ αυτου ουκ εστιν εν ημιν

2

¹ τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν τισ αμαρτη παρακλητον εχομεν προσ τον πατερα ιησουν χριστον δικαιοσ ² και αυτοσ ιλασμοσ εστιν περι των αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου ³ και εν τουτω γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τασ εντολασ αυτου τηρωμεν ⁴ ο λεγων εγνωκα αυτον και τασ εντολασ αυτου μη τηρων ψευστησ εστιν και εν τουτω η αληθεια ουκ εστιν ⁵ οσ δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθωσ εν τουτω η αγαπη του θεου τετελειωται εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν ⁶ ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθωσ εκεινοσ περιεπατησεν και αυτοσ ουτωσ περιπατειν

⁷ αδελφοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχησ η εντολη η παλαια εστιν ο λογοσ ον ηκουσατε απ αρχησ ⁸ παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο εστιν αληθεσ εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φωσ το αληθινον ηδη φαινει ⁹ ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εωσ αρτι ¹⁰ ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν ¹¹ ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια ετυφλωσεν τουσ οφθαλμουσ αυτου ¹² γραφω υμιν τεκνια οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου ¹³ γραφω υμιν πατερεσ οτι εγνωκατε τον απ αρχησ γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον γραφω υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα ¹⁴ εγραψα υμιν πατερεσ οτι εγνωκατε τον απ αρχησ εγραψα υμιν νεανισκοι οτι ισχυροι εστε και ο λογοσ του θεου εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον ¹⁵ μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω εαν τισ αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του πατροσ εν αυτω ¹⁶ οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκοσ και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ουκ εστιν εκ του πατροσ αλλ εκ του κοσμου εστιν ¹⁷ και ο κοσμοσ παραγεται και η επιθυμια αυτου ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εισ τον αιωνα ¹⁸ παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθωσ ηκουσατε οτι ο αντιχριστοσ ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν ¹⁹ εξ ημων εξηλθον αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ ησαν εξ ημων μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντεσ εξ ημων ²⁰ και υμεισ χρισμα εχετε απο του αγιου και οιδατε παντα ²¹ ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν αλλ οτι οιδατε αυτην και οτι παν ψευδοσ εκ της αληθειασ ουκ εστιν ²² τισ εστιν ο ψευστησ ει μη ο αρνουμενοσ οτι ιησουσ ουκ εστιν ο χριστοσ ουτοσ εστιν ο αντιχριστοσ ο αρνουμενοσ τον πατερα και τον υιον ²³ πασ ο αρνουμενοσ τον υιον ουδε τον πατερα εχει ²⁴ υμεισ ουν ο ηκουσατε απ αρχησ εν υμιν μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχησ ηκουσατε και υμεισ εν τω υιω και εν τω πατρι μενειτε ²⁵ και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτοσ επηγγειλατο ημιν

την ζωην την αιωνιον ²⁶ ταυτα εγραψα υμιν περι των πλανωντων υμας ²⁷ και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου εν υμιν μενει και ου χρειαν εχετε ινα τισ διδασκη υμας αλλ ωσ το αυτο χρισμα διδασκει υμας περι παντων και αληθεσ εστιν και ουκ εστιν ψευδοσ και καθωσ εδιδαξεν υμας μενειτε εν αυτω ²⁸ και νυν τεκνια μενετε εν αυτω ινα οταν φανερωθη εχωμεν παρρησιαν και μη αισχυνθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου ²⁹ εαν ειδητε οτι δικαιοσ εστιν γινωσκετε οτι πασ ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται

3

¹ ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν δια τουτο ο κοσμοσ ου γινωσκει υμασ οτι ουκ εγνω αυτον ² αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν δε οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οψομεθα αυτον καθωσ εστιν ³ και πασ ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθωσ εκεινοσ αγνοσ εστιν ⁴ πασ ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια ⁵ και οιδατε οτι εκεινοσ εφανερωθη ινα τασ αμαρτιασ ημων αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν ⁶ πασ ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πασ ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον ⁷ τεκνια μηδεις πλανατω υμασ ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιοσ εστιν καθωσ εκεινοσ δικαιοσ εστιν ⁸ ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχησ ο διαβολοσ αμαρτανει εισ τουτο εφανερωθη ο υιοσ του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου ⁹ πασ ο γεγεννημενοσ εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται ¹⁰ εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου και τα τεκνα του διαβολου πασ ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου ¹¹ οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχησ ινα αγαπωμεν αλληλουσ ¹² ου καθωσ καιν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινοσ εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαια ¹³ μη θαυμαζετε αδελφοι μου ει μισει υμασ ο κοσμοσ ¹⁴ ημεις οιδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανατου εισ

την ζωην οτι αγαπωμεν τουσ αδελφουσ ο μη αγαπων τον αδελφον μενει εν τω θανατω ¹⁵ πασ ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονοσ εστιν και οιδατε οτι πασ ανθρωποκτονοσ ουκ εχει ζωην αιωνιον εν εαυτω μενουσαν ¹⁶ εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινοσ υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τασ ψυχασ τιθεναι ¹⁷ οσ δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρειαν εχοντα και κλειση τα σπλαγχνα αυτου απ αυτου πωσ η αγαπη του θεου μενει εν αυτω ¹⁸ τεκνια μου μη αγαπωμεν λογω μηδε τη γλωσση αλλ εν εργω και αληθεια ¹⁹ και εν τουτω γινωσκομεν οτι εκ της αληθειας εσμεν και εμπροσθεν αυτου πεισομεν τασ καρδιασ ημων ²⁰ οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεοσ της καρδιασ ημων και γινωσκει παντα ²¹ αγαπητοι εαν η καρδια ημων μη καταγινωσκη ημων παρρησιαν εχομεν προσ τον θεον ²² και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν παρ αυτου οτι τασ εντολασ αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν ²³ και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλουσ καθωσ εδωκεν εντολην ²⁴ και ο τηρων τασ εντολασ αυτου εν αυτω μενει και αυτοσ εν αυτω και εν τουτω γινωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματοσ ου ημιν εδωκεν

4

¹ αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εισ τον κοσμον ² εν τουτω γινωσκεται το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου εστιν ³ και παν πνευμα ο μη ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου ουκ εστιν και τουτο εστιν το του αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη ⁴ υμεις εκ του θεου εστε τεκνια και νενικηκατε αυτουσ οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω ⁵ αυτοι εκ του κοσμου εισιν δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμοσ αυτων ακουει ⁶ ημεις εκ του θεου εσμεν ο γινωσκων τον θεον ακουει ημων οσ ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ημων εκ τουτου γινωσκομεν

το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλανης ⁷ αγαπητοι αγαπωμεν αλληλους οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν και πας ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γινωσκει τον θεον ⁸ ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον οτι ο θεος αγαπη εστιν ⁹ εν τω εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θεος εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι αυτου ¹⁰ εν τω εστιν η αγαπη ουχ οτι ημεις ηγαπησαμεν τον θεον αλλ οτι αυτος ηγαπησεν ημας και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων ¹¹ αγαπητοι ει ουτως ο θεος ηγαπησεν ημας και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν ¹² θεον ουδεις πωποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν αλληλους ο θεος εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου τετελειωμενη εστιν εν ημιν ¹³ εν τω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτος εν ημιν οτι εκ του πνευματος αυτου δεδωκεν ημιν ¹⁴ και ημεις τεθεαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου ¹⁵ ος αν ομολογηση οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ο θεος εν αυτω μενει και αυτος εν τω θεω ¹⁶ και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπην ην εχει ο θεος εν ημιν ο θεος αγαπη εστιν και ο μενων εν τη αγαπη εν τω θεω μενει και ο θεος εν αυτω μενει ¹⁷ εν τω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων ινα παρρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεως οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τω ¹⁸ φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβος κολασιν εχει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη ¹⁹ ημεις αγαπωμεν αυτον οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας ²⁰ εαν τις ειπη οτι αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον ουχ εωρακεν πως δυναται αγαπαν ²¹ και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου

5

¹ πας ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται και πας ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα 25 V-PAI-3S και τον γεγεννημενον εξ αυτου ² εν τω γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας

εντολας αυτου τηρωμεν ³ αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν ⁴ οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστις ημων ⁵ τις εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ⁶ ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους χριστος ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και τω αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρον οτι το πνευμα εστιν η αληθεια ⁷ οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες ⁸ το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι τρεις εις το εν εισιν ⁹ ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου ην μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου ¹⁰ ο πιστευων εις τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν αυτω ο μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποιηκεν αυτον οτι ου πεπιστευκεν εις την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του υιου αυτου ¹¹ και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι ζωην αιωνιον εδωκεν ημιν ο θεος και αυτη η ζωη εν τω υιω αυτου εστιν ¹² ο εχων τον υιον εχει την ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ εχει ¹³ ταυτα εγραψα υμιν τοις πιστευουσιν εις το ονομα του υιου του θεου ινα ειδητε οτι ζωην αιωνιον εχετε και ινα πιστευητε εις το ονομα του υιου του θεου ¹⁴ και αυτη εστιν η παρρησια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων ¹⁵ και εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν αιτωμεθα οιδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν παρ αυτου ¹⁶ εαν τις ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωην τοις αμαρτανουσιν μη προς θανατον εστιν αμαρτια προς θανατον ου περι εκεινης λεγω ινα ερωτηση ¹⁷ πασα αδικια αμαρτια εστιν και εστιν αμαρτια ου προς θανατον ¹⁸ οιδαμεν οτι πας ο γεγεννημενος εκ του θεου ουχ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεις εκ του θεου τηρει εαυτον και ο πονηρος ουχ απτεται αυτου ¹⁹ οιδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται ²⁰ οιδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γινωσκωμεν τον αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ιησου χριστω ουτος εστιν ο

αληθινος θεος και ζωη αιωνιος ²¹ τεκνια
φυλαξατε εαυτα απο των ειδωλων αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄

¹ ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτησ ουσ εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω μονοσ αλλα και παντεσ οι εγνωκοτεσ την αληθειαν ² δια την αληθειαν την μενουσαν εν ημιν και μεθ ημων εσται εισ τον αιωνα ³ εσται μεθ ημων χαρισ ελεοσ ειρηνη παρα θεου πατροσ και παρα κυριου ιησου χριστου του υιου του πατροσ εν αληθεια και αγαπη ⁴ εχαρην λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατουντασ εν αληθεια καθωσ εντολην ελαβομεν παρα του πατροσ ⁵ και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ωσ εντολην γραφων σοι καινην αλλα ην ειχομεν απ αρχησ ινα αγαπωμεν αλληλουσ ⁶ και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τασ εντολασ αυτου αυτη εστιν η εντολη καθωσ ηκουσατε απ αρχησ ινα εν αυτη περιπατητε ⁷ οτι πολλοι πλανοι εισηλθον εισ τον κοσμον οι μη ομολογουντεσ ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτοσ εστιν ο πλανοσ και ο αντιχριστοσ ⁸ βλεπετε εαυτουσ ινα μη απολεσωμεν α ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβωμεν ⁹ πασ ο παραβαινων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη του χριστου ουτοσ και τον πατερα και τον υιον εχει ¹⁰ ει τισ ερχεται προσ υμασ και ταυτην την διδαχην ου φερει μη λαμβανετε αυτον εισ οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε ¹¹ ο γαρ λεγων αυτω χαιρειν κοινωνει τοισ εργοισ αυτου τοισ πονηροισ ¹² πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ εβουληθην δια χαρτου και μελανοσ αλλα ελπίζω ελθειν προσ υμασ και στομα προσ στομα λαλησαι ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη ¹³ ασπαζεται σε τα τεκνα της αδελφησ σου της εκλεκτησ αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄

¹ ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω
ον εγω αγαπω εν αληθεια ² αγαπητε
περι παντων ευχομαι σε ευοδοσθαι και
υγαινειν καθωσ ευοδουται σου η ψυχη
³ εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και
μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθωσ συ
εν αληθεια περιπατεισ ⁴ μειζοτεραν τουτων
ουκ εχω χαραν ινα ακουω τα εμα τεκνα εν
αληθεια περιπατουντα ⁵ αγαπητε πιστον
ποιεισ ο εαν εργαση εισ τουσ αδελφους
και εισ τουσ ξενουσ ⁶ οι εμαρτυρησαν
σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιασ ουσ
καλωσ ποιησεισ προπεψασ αξιωσ του
θεου ⁷ υπερ γαρ του ονοματοσ εξηλθον
μηδεν λαμβανοντεσ απο των εθνων
⁸ ημεισ ουν οφειλομεν απολαμβανειν
τουσ τοιουτουσ ινα συνεργοι γινωμεθα
τη αληθεια ⁹ εγραψα τη εκκλησια αλλ
ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφησ
ουκ επιδεχεται ημασ ¹⁰ δια τουτο εαν
ελθω υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει
λογοισ πονηροισ φλυαρων ημασ και
μη αρκουμενοσ επι τουτοισ ουτε αυτοσ
επιδεχεται τουσ αδελφους και τουσ
βουλομενουσ κωλυει και εκ της εκκλησιασ
εκβαλλει ¹¹ αγαπητε μη μιμου το κακον
αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θεου
εστιν ο κακοποιων ουχ εωρακεν τον θεον
¹² δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων
και υπ αυτησ της αληθειασ και ημεισ δε
μαρτυρουμεν και οιδατε οτι η μαρτυρια
ημων αληθησ εστιν ¹³ πολλα ειχον γραφειν
αλλ ου θελω δια μελανοσ και καλαμου
σοι γραψαι ¹⁴ ελπίζω δε ευθεωσ ιδειν σε
και στομα προς στομα λαλησομεν ειρηνη
σοι ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου τουσ
φιλουσ κατ ονομα

ΙΟΥΔΑ

¹ ιουδας ιησου χριστου δουλος αδελφος δε ιακωβου τοις εν θεω πατρι ηγιασμενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις ² ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη ³ αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης σωτηριας αναγκην εσχον γραψαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει ⁴ παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα ασεβεισ την του θεου ημων χαριν μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην θεον και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι ⁵ υπομνησαι δε υμασ βουλομαι ειδοτας υμασ απαξ τουτο οτι ο κυριος λαον εκ γησ αιγυπτου σωσασ το δευτερον τουσ μη πιστευσαντας απωλεσεν ⁶ αγγελουσ τε τουσ μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλησ ημερασ δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν ⁷ ωσ σοδομα και γομορρα και αι περι αυτασ πολεισ τον ομοιον τουτοις τροπον εκπορνευσασαι και απελθουσαι οπισω σαρκουσ ετερασ προκεινται δειγμα πυροσ αιωνιου δικην υπεχουσαι ⁸ ομοιωσ μεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μαινουσιν κυριοτητα δε αθετουσιν δοξασ δε βλασφημουσιν ⁹ ο δε μιχαηλ ο αρχαγγελουσ οτε τω διαβολω διακρινομενοσ διελεγετο περι του μωυσεωσ σωματοσ ουκ ετολμησεν κρισιν επενεγκειν βλασφημιασ αλλ ειπεν επιτιμησαι σοι κυριουσ ¹⁰ ουτοι δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν οσα δε φυσικωσ ωσ τα αλογα ζωα επιστανται εν τουτοις φθειρονται ¹¹ ουαι αυτοις οτι τη οδω του καιν επορευθησαν και τη πλανη του βαλααμ μισθου εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο ¹² ουτοι εισιν εν ταισ αγαπαισ υμων σπιλαδεσ συνευωχουμενοι αφοβωσ εαυτουσ ποιμαινοντεσ νεφελαι ανυδροι υπο ανεμων παραφερομεναι δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα δισ αποθανοντα εκριζωθεντα ¹³ κυματα αγρια θαλασσησ επαφριζοντα τασ εαυτων αισχυνασ αστερεσ

πλανηται οισ ο ζοφοσ του σκοτουσ εις αιωνα τετηρηται ¹⁴ προεφητευσεν δε και τουτοις εβδομοσ απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ηλθεν κυριουσ εν αγιαισ μυριασιν αυτου ¹⁵ ποιησαι κρισιν κατα παντων και ελεγξαι παντασ τουσ ασεβεισ αυτων περι παντων των εργαων ασεβιασ αυτων ων ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν κατ αυτου αμαρτωλοι ασεβεισ ¹⁶ ουτοι εισιν γογγυσται μεμψιμοιροι κατα τασ επιθυμιασ αυτων πορευομενοι και το στομα αυτων λαλει υπερογκα θαυμαζοντεσ προσωπα ωφελιασ χαριν ¹⁷ υμεισ δε αγαπητοι μνησθητε των ρηματων των προειρημενων υπο των αποστολων του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁸ οτι ελεγον υμιν οτι εν εσχατω χρονω εσονται εμπαικται κατα τασ εαυτων επιθυμιασ πορευομενοι των ασεβειων ¹⁹ ουτοι εισιν οι αποδιοριζοντεσ ψυχικοι πνευμα μη εχοντεσ ²⁰ υμεισ δε αγαπητοι τη αγιωτατη υμων πιστει εποικοδομουντεσ εαυτουσ εν πνευματι αγιω προσευχομενοι ²¹ εαυτουσ εν αγαπη θεου τηρησατε προσδεχομενοι το ελεοσ του κυριου ημων ιησου χριστου εις ζωην αιωνιον ²² και ουσ μεν ελεειτε διακρινομενοι ²³ ουσ δε εν φοβω σωζετε εκ πυροσ αρπαζοντεσ μισουντεσ και τον απο της σαρκουσ εσπιλωμενον χιτωνα ²⁴ τω δε δυναμενω φυλαξαι αυτουσ απαιιστουσ και στησαι κατενωπιον της δοξησ αυτου αμωμουσ εν αγαλλιασει ²⁵ μονω σοφω θεω σωτηρι ημων δοξα και μεγαλωσυνη κρατοσ και εξουσια και νυν και εις παντασ τουσ αιωνασ αμην

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

¹ αποκαλυψις ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δειξαι τοις δουλοις αυτου αδει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλασ δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωαννη ² ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα ειδεν ³ μακαριος ο αναγιωσκων και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυσ ⁴ ιωαννης ταισ επτα εκκλησιαισ ταισ εν τη ασια χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο των επτα πνευματων α ενωπιον του θρονου αυτου ⁵ και απο ιησου χριστου ο μαρτυς ο πιστος ο πρωτοτοκος των νεκρων και ο αρχων των βασιλεων της γης τω αγαπωντι ημας και λουσαντι ημας απο των αμαρτιων ημων εν τω αιματι αυτου ⁶ και εποιησεν ημας βασιλειαν ιερεισ τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εισ τους αιωνας των αιωνων αμην ⁷ ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οψεται αυτον πασ οφθαλμοσ και οιτινες αυτον εξεκεντησαν και κοψονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γης ναι αμην ⁸ εγω ειμι το αλφα και το ω λεγει κυριος ο θεος ο ων και ο ην και ο ερχομενος ο παντοκρατωρ ⁹ εγω ιωαννης ο αδελφος υμων και κοινωνος εν τη θλιψει και βασιλεια και υπομονη εν χριστω ιησου εγενομη εν τη νησω τη καλουμενη πατρω δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ιησου χριστου ¹⁰ εγενομη εν πνευματι εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα φωνην οπισω μου μεγαλην ως σαλπιγγος ¹¹ λεγουσης ο βλεπεισ γραψον εισ βιβλιον και πεμψον ταισ επτα εκκλησιαισ εισ εφεσον και εισ σμυρναν και εισ περγαμον και εισ θυατειρα και εισ σαρδεις και εισ φιλαδελφειαν και εισ λαοδικειαν ¹² και εκει επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητισ ελαλει μετ εμου και επιστρεψασ ειδον επτα λυχνιασ χρυσασ ¹³ και εν μεσω των επτα λυχνιων ομοιον υιω ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προσ τοις μαστοις ζωνην χρυσην ¹⁴ η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ως εριον λευκον ως χιων και οι οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος ¹⁵ και οι ποδες

αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ως εν καμινω πεπυρωμενοι και η φωνη αυτου ως φωνη υδατων πολλων ¹⁶ και εχων εν τη δεξια αυτου χειρι αστερας επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη και η οψις αυτου ως ο ηλιος φαινει εν τη δυναμει αυτου ¹⁷ και οτε ειδον αυτον επεσα προς τους ποδας αυτου ως νεκρος και εθηκεν την δεξιαν αυτου επ εμε λεγων μη φοβου εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος ¹⁸ και ο ζων και εγενομη νεκρος και ιδου ζων ειμι εισ τους αιωνας των αιωνων αμην και εχω τασ κλεισ του θανατου και του αδου ¹⁹ γραψον ουν α ειδεσ και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα ²⁰ το μυστηριον των επτα αστερων ων ειδεσ επι της δεξιασ μου και τασ επτα λυχνιασ τασ χρυσασ οι επτα αστερες αγγελοι των επτα εκκλησιων εισιν και αι λυχνιαι αι επτα επτα εκκλησιαι εισιν

2

¹ τω αγγελω της εν εφεσω εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερας εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων ² οιδα τα εργα σου και τον κοπον σου και την υπομονην σου και οτι ου δυνη βαστασαι κακουσ και επειρασασ τους λεγοντας εαυτους αποστολους εισιν και ουκ εισιν και ευρεσ αυτους ψευδεις ³ και υπομονην εχεισ και εβαστασασ δια το ονομα μου και ουκ εκοπιασασ ⁴ αλλα εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκασ ⁵ μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκασ και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και κινησω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτης εαν μη μετανοησησ ⁶ αλλα τουτο εχεισ οτι μισεισ τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω ⁷ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωησ ο εστιν εν τω παραδεισω του θεου μου ⁸ και τω αγγελω της εν σμυρνη εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο πρωτος και ο εσχατος οσ εγενετο νεκρος και εξησεν ⁹ οιδα σου τα εργα και την θλιψιν και την πτωχειαν αλλα πλουσιος ει και την βλασφημιαν εκ των λεγοντων ιουδαιουσ εισιν εαυτους και ουκ εισιν αλλα συναγωγή του σατανα ¹⁰ μηδεν φοβου α μελλεισ παθειν ιδου δη μελλει βαλειν ο διαβολοσ εξ υμων εισ

φυλακην ινα πειρασθητε και εξετε θλιψιν ημερων δεκα γινου πιστος αχρι θανατου και δωσω σοι τον στεφανον της ζωης ¹¹ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου ¹² και τω αγγελω της εν περγαμω εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν ¹³ οίδα τα εργα σου και που κατοικεις οπου ο θρονος του σατανα και κρατεις το ονομα μου και ουκ ηρνησω την πιστιν μου εν ταις ημεραις εν αις αντιπασ ο μαρτυς μου ο πιστος ος απεκτανθη παρ υμιν οπου ο σατανας κατοικει ¹⁴ αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εχεις εκει κρατουντας την διδαχην βαλααμ ος εδίδαξεν τον βαλακ βαλαιν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ και φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι ¹⁵ ουτως εχεις και συ κρατουντας την διδαχην των νικολαιτων ομοιωσ ¹⁶ μετανοησον ουν ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαια του στοματος μου ¹⁷ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικωντι δωσω αυτω του μαννα του κεκρυμμενου και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι την ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη ο λαμβανων ¹⁸ και τω αγγελω της εν θυατειροις εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο υιος του θεου ο εχων τους οφθαλμους αυτου ως φλογα πυρος και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ¹⁹ οίδα σου τα εργα και την αγαπην και την πιστιν και την διακονιαν και την υπομονην σου και τα εργα σου τα εσχατα πλειονα των πρωτων ²⁰ αλλ εχω κατα σου οτι αφεις την γυναικα σου ιεζαβελ η λεγει εαυτην προφητιν και διδασκει και πλανα τους εμους δουλους πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα ²¹ και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοησ και ου θελει μετανοησαι εκ της πορνειας αυτης ²² ιδου βαλλω αυτην εις κλινην και τους μοιχευοντας μετ αυτης εις θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργων αυτης ²³ και τα τεκνα αυτης αποκτενω εν θανατω και γνωσονται πασαι αι εκκλησιαι οτι εγω ειμι ο ερευνων νεφρους και καρδιας και δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων ²⁴ υμιν δε λεγω τοις λοιποις τοις εν θυατειροις οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην οιτινες ουκ εγνωσαν τα βαθεα του σατανα ως λεγουσιν ου βαλλω εφ υμας

αλλο βαρος ²⁵ πλην ο εχετε κρατησατε αχρι ου αν ηξω ²⁶ και ο νικων και ο τηρων αχρι τελουσ τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων ²⁷ και ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα ως τα σκευη τα κεραμικα συντριβησεται ως καγω ειληφα παρα του πατροσ μου ²⁸ και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον ²⁹ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις

3

¹ και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων τα επτα πνευματα του θεου και τους επτα αστερας οίδα σου τα εργα οτι ονομα εχεις οτι ζησ και νεκροσ ει ² γινου γρηγορων και στηρισον τα λοιπα α εμελλεσ αποβαλλειν ου γαρ ευρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου μου ³ μνημονευε ουν πως ειληφασ και ηκουσασ και τηρει και μετανοησον εαν ουν μη γρηγορησ ηξω επι σε ως κλεπτησ και ου μη γνωσ ποιαν ωραν ηξω επι σε ⁴ αλλ ολιγα εχεις ονοματα εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια αυτων και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοις οτι αξιοι εισιν ⁵ ο νικων ουτος περιβαλειται εν ιματιοις λευκοις και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωης και ομολογησω το ονομα αυτου ενωπιον του πατροσ μου και ενωπιον των αγγελων αυτου ⁶ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις ⁷ και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο αγιοσ ο αληθिनος ο εχων την κλειν του δαυιδ ο ανοιγων και ουδεις κλεισει αυτην ει μη ο ανοιγων και ουδεις ανοιξει ⁸ οίδα σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ανεωγμενην ην ουδεις δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεις δυναμιν και ετηρησασ μου τον λογον και ουκ ηρνησω το ονομα μου ⁹ ιδου διδωμι εκ της συναγωγης του σατανα των λεγοντων εαυτους ιουδαιουσ εινα και ουκ εισιν αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτους ινα ηξωσιν και προσκυνησωσιν ενωπιον των ποδων σου και γνωσιν οτι ηγαπησα σε ¹⁰ οτι ετηρησασ τον λογον της υπομονης μου καγω σε τηρησω εκ της ωρας του πειρασμου της μελλουσης ερχεσθαι επι της οικουμενης ολης πειρασαι τους κατοικουντας επι της γης ¹¹ ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεις ινα μηδεις λαβη τον

στεφανον σου ¹² ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου και εξω ου μη εξελθη ετι και γραψω επ αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεως του θεου μου της καινης ιερουσαλημ η καταβαινει εκ του ουρανου απο του θεου μου και το ονομα μου το καινον ¹³ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιασις ¹⁴ και τω αγγελω της εν λαοδικεια εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυς ο πιστος και αληθινος η αρχη της κτισεως του θεου ¹⁵ οιδα σου τα εργα οτι ουτε ψυχρος ει ουτε ζεστος οφελον ψυχρος ης η ζεστος ¹⁶ ουτως οτι χλιαρος ει και ου ζεστος ουτε ψυχρος μελλω σε εμεσαι εκ του στοματος μου ¹⁷ οτι λεγεις πλουσιος ειμι και πεπλουτηκα και ουδενος 3762 A-GSN-N χρειαν εχω και ουκ οιδας οτι συ ει ο ταλαιπωρος και ο ελεεινος και πτωχος και τυφλος και γυμνος ¹⁸ συμβουλευω σοι αγορασαι χρυσιον παρ εμου πεπυρωμενον εκ πυρος ινα πλουτησης και ιματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτητος σου και κολλυριον ινα εγχιση τους οφθαλμους σου ινα βλεψη ¹⁹ εγω οσους εαν φιλω ελεγχω και παιδευω ζηλωσον ουν και μετανοησον ²⁰ ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τις ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν και εισελευσομαι προς αυτον και δειπνησω μετ αυτου και αυτος μετ εμου ²¹ ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου ως καγω ενικησα και εκαθισα μετα του πατρος μου εν τω θρονω αυτου ²² ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιασις

4

¹ μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ανεωγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ως σαλπιγγος λαλουσης μετ εμου λεγων αναβα ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα ² και ευθεως εγενομην εν πνευματι και ιδου θρονος εκειτο εν τω ουρανω και επι τον θρονον καθημενος ³ ομοιος ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδιω και ιρις κυκλοθεν του θρονου ομοιος ορασις σμαραγδινων ⁴ και κυκλοθεν του θρονου θρονοι εικοσι τεσσαρες και επι τους θρονους τους εικοσι τεσσαρας πρεσβυτερους καθημενους

περιβεβλημενους εν ιματιοις λευκοις και επι τας κεφαλας αυτων στεφανους χρυσους ⁵ και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και φωναί και βρονται και επτα λαμπαδες πυρος καιομεναι ενωπιον του θρονου αυτου αι εισιν επτα πνευματα του θεου ⁶ και ενωπιον του θρονου ως θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν ⁷ και το ζων το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζων ομοιον μοσχω και το τριτον ζων εχον προσωπον ανθρωπου και το τεταρτον ζων ομοιον αετω πετομενω ⁸ και τα τεσσαρα ζωα εν καθ εν εχον ανα πτερυγας εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμουσιν οφθαλμων και αναπαυσιν ουκ εχουσιν ημερας και νυκτος λεγοντες αγιος αγιος κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενος ⁹ και οταν δωσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και ευχαριστιαν τω καθημενω επι του θρονου τω ζωντι εισ τους αιωνας των αιωνων ¹⁰ πεσουνται οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκυνησουσιν τω ζωντι εισ τους αιωνας των αιωνων και βαλουσιν τους στεφανους αυτων ενωπιον του θρονου λεγοντες ¹¹ αξιος ει ο κυριος και ο θεος ημων ο αγιος λαβειν την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν οτι συ εκτισας παντα και δια το θελημα σου ησαν και εκτισθησαν

5

¹ και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν και εξωθεν κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα ² και ειδον αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα εν φωνη μεγαλη τις αξιος εστιν ανοιξει το βιβλιον και λυσαι τας σφραγιδας αυτου ³ και ουδεις εδυνατο εν τω ουρανω ανω ουτε επι της γης ουτε υποκατω της γης ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο ⁴ και εγω εκλαιον πολυ οτι ουδεις αξιος ευρεθη ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο ⁵ και εισ εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησεν ο λεων ο εκ της φυλης ιουδα η ριζα δαυιδ ο ανοιγων το βιβλιον και τας επτα σφραγιδας αυτου ⁶ και ειδον εν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζωνων και

εν μέσω των πρεσβυτερων αρνιον εστηκος ως εσφαγμενον εχον κερατα επτα και οφθαλμους επτα α εισιν τα επτα πνευματα του θεου αποστελλομενα εις πασαν την γην ⁷ και ηλθεν και ειληφεν εκ της δεξιας του καθημενου επι του θρονου ⁸ και οτε ελαβεν το βιβλιον τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι επεσον ενωπιον του αρνιου εχοντες εκαστος κιθαραν και φιαλας χρυσασ γεμουσασ θυμιαματων αι εισιν προσευχαι των αγιων ⁹ και αδουσιν ωδην καινην λεγοντες αξιος ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξαι τας σφραγιδας αυτου οτι εσφαγησ και ηγορασασ τω θεω ημασ εν τω αιματι σου εκ πασης φυλης και γλωσσης και λαου και εθνους ¹⁰ και εποιησασ αυτους τω θεω ημων βασιλεις και ιερεις και βασιλευσουσιν επι της γης ¹¹ και ειδον και ηκουσα ως φωνην αγγελων πολλων κυκλω του θρονου και των ζων και των πρεσβυτερων και ην ο αριθμος αυτων μυριαδες μυριαδων και χιλιαδες χιλιαδων ¹² λεγοντες φωνη μεγαλη αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και τον πλουτον και σοφιαν και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογιαν ¹³ και παν κτισμα ο εν τω ουρανω και επι της γης και υποκατω της γης και επι της θαλασσης εστιν και τα εν αυτοις παντας ηκουσα λεγοντας τω καθημενω επι του θρονου και τω αρνιω η ευλογια και η τιμη και η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην ¹⁴ και τα τεσσαρα ζωα λεγοντα το αμην και οι πρεσβυτεροι επεσον και προσεκυνησαν

6

¹ και ειδον οτι ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των επτα σφραγιδων και ηκουσα ενος εκ των τεσσαρων ζων λεγοντος ως φωνη βροντης ερχου και ιδε ² και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον εχων τοξον και εδοθη αυτω στεφανος και εξηλθεν νικων και ινα νικηση ³ και οτε ηνοιξεν την δευτεραν σφραγιδα ηκουσα του δευτερου ζωου λεγοντος ερχου ⁴ και εξηλθεν αλλος ιππος πυρος και τω καθημενω επ αυτον εδοθη αυτω λαβειν την ειρηνην εκ της γης ινα αλληλους σφαξωσιν και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη ⁵ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τριτην ηκουσα του τριτου

ζωου λεγοντος ερχου και ιδε και ιδου ιππος μελας και ο καθημενος επ αυτον εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου ⁶ και ηκουσα φωνην εν μέσω των τεσσαρων ζων λεγουσαν χοινηξ σιτου δηναριου και τρεις χοιδικες κριθησ δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη αδικησησ ⁷ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τεταρτην ηκουσα του τεταρτου ζωου λεγοντος ερχου και ιδε ⁸ και ιδου ιππος χλωρος και ο καθημενος επανω αυτου ονομα αυτω ο θανατος και ο αδησ ηκολουθει αυτω και εδοθη αυτω εξουσια επι το τεταρτον της γης αποκτειναι εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων της γης ⁹ και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγιδα ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τας ψυχας των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν του αρνιου ην ειχον ¹⁰ και εκραξαν φωνη μεγαλη λεγοντες εως ποτε ο δεσποτης ο αγιος και αληθινος ου κρινεις και εκδικεις το αιμα ημων εκ των κατοικουντων επι της γης ¹¹ και εδοθη αυτοις εκαστω στολη λευκη και ερρεθη αυτοις ινα αναπαυσωνται ετι χρονον εως πληρωσωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων και οι μελλοντες αποκτενεσθαι ως και αυτοι ¹² και ειδον οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εκτην και σεισμος μεγας εγενετο και ο ηλιος μελας εγενετο ως σακκος τριχιнос και η σεληνη ολη εγενετο ως αιμα ¹³ και οι αστερες του ουρανου επεσον εις την γην ως συκη βαλουσα τους ολυνθους αυτης υπο ανεμου μεγαλου σειομενη ¹⁴ και ο ουρανος απεχωρισθη ως βιβλιον ελισσομενον και παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν ¹⁵ και οι βασιλεις της γης και οι μεγαστανες και οι χιλιαρχοι και οι πλουσιοι και οι ισχυροι και πασ δουλος και ελευθερος εκρυψαν εαυτους εις τα σπηλαια και εις τας πετρασ των ορειων ¹⁶ και λεγουσιν τοις ορεσιν και ταισ πετραισ πεσετε εφ ημασ και κρυψατε ημασ απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο της οργης του αρνιου ¹⁷ οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργης αυτου και τισ δυναται σταθηναι

7

¹ και μετα τουτο ειδον τεσσαρας αγγελους εστωτας επι τας τεσσαρας γωνιασ της γης κρατουντας τους τεσσαρας

ανεμους της γης ινα μη πνεη ανεμος επι της γης μητε επι της θαλασσης μητε επι τι δενδρον ² και ειδον αλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολης ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντος και εκραξεν φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις οισ εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την θαλασσαν ³ λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρι ου σφραγισωμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων ⁴ και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων εκατον και τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εσφραγισμενων εκ πασης φυλης υιων ισραηλ ⁵ εκ φυλης ιουδα δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμεναι εκ φυλης ρουβιμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης γαδ δωδεκα χιλιαδες ⁶ εκ φυλης ασηρ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης νεφθαλειμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης μανασση δωδεκα χιλιαδες ⁷ εκ φυλης συμεων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης λευι δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ισαχαρ δωδεκα χιλιαδες ⁸ εκ φυλης ζαβουλων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ιωσηφ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης βενιαμιν δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμεναι ⁹ μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλος πολυς ον αριθμησαι ουδεις εδυνατο εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτας ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενους στολας λευκας και φοινικας εν ταις χερσιν αυτων ¹⁰ και κραζουσιν φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω θεω ημων τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνιω ¹¹ και παντες οι αγγελοι εισηκεισαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζων και επεσον ενωπιον του θρονου επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω ¹² λεγοντες αμην η ευλογια και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και η δυναμις και η ισχυς τω θεω ημων εισ τους αιωνας των αιωνων αμην ¹³ και απεκριθη εισ εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας τας λευκας τινες εισιν και ποθεν ηλθον ¹⁴ και ειπον αυτω κυριε μου συ οιδας και ειπεν μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν εν τω αιματι του αρνιου ¹⁵ δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω

ημερας και νυκτος εν τω ναω αυτου και ο καθημενος επι τω θρονω σκηνωσει επ αυτους ¹⁶ ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδ ου μη πεση επ αυτους ο ηλιος ουδε παν καυμα ¹⁷ οτι το αρνιον το ανα μεσον του θρονου ποιμαινει αυτους και οδηγει αυτους επι ζωης πηγας υδατων και εξαλειψει ο θεος παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων

8

¹ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ωσ ημιωριον ² και ειδον τους επτα αγγελους οι ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες ³ και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηριου εχων λιβανωτον χρυσουν και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωση ταις προσευχαις των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσουν το ενωπιον του θρονου ⁴ και ανεβη ο καπνος των θυμιαματων ταις προσευχαις των αγιων εκ χειρος του αγγελου ενωπιον του θεου ⁵ και ειληφεν ο αγγελος τον λιβανωτον και εγεμισεν αυτον εκ του πυρος του θυσιαστηριου και εβαλεν εισ την γην και εγενοντο βρονται και φωναι και αστραπαι και σεισμος ⁶ και οι επτα αγγελοι οι εχοντες τας επτα σαλπιγγας ητοιμασαν εαυτους ινα σαλπισωσιν ⁷ και ο πρωτος εσαλπισεν και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν αιματι και εβληθη εισ την γην και το τριτον της γης κατεκαη και το τριτον των δενδρων κατεκαη και πας χορτος χλωρος κατεκαη ⁸ και ο δευτερος αγγελος εσαλπισεν και ωσ ορος μεγα καιομενον εβληθη εισ την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της θαλασσης αιμα ⁹ και απεθανεν το τριτον των κτισματων εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχας και το τριτον των πλοιων διεφθαρη ¹⁰ και ο τριτος αγγελος εσαλπισεν και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομενος ωσ λαμπας και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τας πηγας των υδατων ¹¹ και το ονομα του αστερος λεγεται ο αψινθος και εγενετο το τριτον των υδατων εισ αψινθον και πολλοι των ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι επικρανθησαν ¹² και ο τεταρτος αγγελος εσαλπισεν και επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον της σεληνης και το τριτον

των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και το τριτον αυτης μη φανη η ημερα και η νυξ ομοιωσ ¹³ και ειδον και ηκουσα ενος αετου πετομενου εν μεσουρανηματι λεγοντος φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τοις κατοικουσιν επι της γης εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπιζειν

9

¹ και ο πεμπτος αγγελος εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην και εδοθη αυτω η κλεισ του φρεατος της αβυσσου ² και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ως καπνος καμινου καιομενης και εσκοτισθη ο ηλιος και ο αηρ εκ του καπνου του φρεατος ³ και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εις την γην και εδοθη αυταις εξουσια ως εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γης ⁴ και ερρεθη αυταις ινα μη αδικησωσιν τον χορτον της γης ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον ει μη τους ανθρωπους οιτινες ουκ εχουσιν την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων αυτων ⁵ και εδοθη αυταις ινα μη αποκτεινωσιν αυτους αλλ ινα βασανισθωσιν μηνας πεντε και ο βασανισμος αυτων ως βασανισμος σκορπιου οταν παιση ανθρωπων ⁶ και εν ταις ημεραις εκειναις ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ου μη ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθανειν και φευξεται απ αυτων ο θανατος ⁷ και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποισ ητοιμασμενοισ εις πολεμον και επι τας κεφαλαις αυτων ως στεφανοι χρυσοι και τα προσωπα αυτων ως προσωπα ανθρωπων ⁸ και ειχον τριχαις ως τριχαις γυναικων και οι οδοντες αυτων ως λεοντων ησαν ⁹ και ειχον θωρακας ως θωρακας σιδηρους και η φωνη των πτερυγων αυτων ως φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εις πολεμον ¹⁰ και εχουσιν ουρας ομοιας σκορπιοισ και κεντρα και εν ταις ουραις αυτων εξουσιαν εχουσιν του αδικησαι τους ανθρωπους μηνας πεντε ¹¹ εχουσαι βασιλεα επ αυτων αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραιστι αββαδων εν δε τη ελληνικη ονομα εχει απολλυων ¹² η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχεται ετι δυο ουαι μετα ταυτα ¹³ και ο εκτος αγγελος εσαλπισεν και

ηκουσα φωνην μιαν εκ των τεσσαρων κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιου του θεου ¹⁴ λεγουσαν τω εκτω αγγελω ο εχων την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη ¹⁵ και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι ητοιμασμενοι εις την ωραν και εις την ημεραν και μηνα και ενιαυτον ινα αποκτεινωσιν το τριτον των ανθρωπων ¹⁶ και ο αριθμος των στρατευματων του ιππου μυριαδες μυριαδων ηκουσα τον αριθμον αυτων ¹⁷ και ουτως ειδον τους ιππους εν τη ορασει και τους καθημενους επ αυτων εχοντας θωρακας πυρινους και υακινθινους και θειωδεις και αι κεφαλαι των ιππων ως κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον ¹⁸ απο των τριων πληγων τουτων απεκτανθησαν το τριτον των ανθρωπων απο του πυρος και του καπνου και του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων ¹⁹ η γαρ εξουσια των ιππων εν τω στοματι αυτων εστιν και εν ταις ουραις αυτων αι γαρ ουραι αυτων ομοιαι οφειων εχουσαι κεφαλαις και εν αυταις αδικουσιν ²⁰ και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταις πληγαις ταυταις ου μετενοησαν εκ των εργατων των χειρων αυτων ινα μη προσκυνησωσιν τα δαιμονια και τα ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυναται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν ²¹ και ου μετενοησαν εκ των φωνων αυτων ουτε εκ των φαρμακειων αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματων αυτων

10

¹ και ειδον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και η ιρις επι της κεφαλης αυτου και το προσωπον αυτου ως ο ηλιος και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος ² και εχων εν τη χειρι αυτου βιβλιον ανεωγμενον και εθηκεν τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της θαλασσης τον δε ευωνυμον επι της γης ³ και εκραξεν φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τας εαυτων φωνας ⁴ και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται εμελλον γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν σφραγισον α ελαλησαν αι επτα

βρονται και μη αυτα γραψησ 5 και ο αγγελος ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρεν την χειρα αυτου την δεξιαν εισ τον ουρανον 6 και ωμοσεν τω ζωντι εισ τους αιωνασ των αιωνων οσ εκτισεν τον ουρανον και τα εν αυτω και την γην και τα εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν αυτη οτι χρονος ουκετι εσται 7 αλλ εν ταισ ημεραισ της φωνησ του εβδομου αγγελου οταν μελλη σαλπιζειν και ετελεσθη το μυστηριον του θεου ωσ ευηγγελισεν τους δουλουσ αυτου τους προφητασ 8 και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου παλιν λαλουσα μετ εμου και λεγουσα υπαγε λαβε το βιβλιδαριον το ανεωγμενον εν τη χειρι του αγγελου του εστωτοσ επι της θαλασσης και επι της γης 9 και απηλθον προσ τον αγγελον λεγων αυτω δουναι μοι το βιβλιδαριον και λεγει μοι λαβε και καταφαγε αυτο και πικρανει σου την κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ωσ μελι 10 και ελαβον το βιβλιον εκ της χειροσ του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι μου ωσ μελι γλυκυ και οτε εφαγον αυτο επικρανθη η κοιλια μου 11 και λεγουσιν μοι δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοισ και επι εθνεσιν και γλωσσαισ και βασιλευσιν πολλοισ

11

1 και εδοθη μοι καλαμοσ ομοιοσ ραβδω λεγων εγειραι και μετρησον τον ναον του θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνουντασ εν αυτω 2 και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξω και μη αυτην μετρησησ οτι εδοθη τοισ εθνεσιν και την πολιν την αγιαν πατησουσιν μηνασ τεσσαρακοντα και δυο 3 και δωσω τοισ δυσιν μαρτυσιν μου και προφητεουσουσιν ημερασ χιλιασ διακοσιασ εξηκοντα περιβεβλημενοι σακκουσ 4 ουτοι εισιν αι δυο ελαιαι και αι δυο λυχνιαι αι ενωπιον του κυριου της γης εστωσαι 5 και ει τισ αυτουσ θελει αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ του στοματοσ αυτων και κατεσθιει τους εχθρουσ αυτων και ει τισ θελει αυτουσ αδικησαι ουτωσ δει αυτον αποκτανθηναι 6 ουτοι εχουσιν τον ουρανον εξουσιαν κλεισαι ινα μη υετοσ βρεχη τασ ημερασ της προφητειασ αυτων και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εισ αιμα και παταξαι την

γην οσακισ εαν θελησωσιν εν παση πληγη 7 και οταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει μετ αυτων πολεμον και νικησει αυτουσ και αποκτενει αυτουσ 8 και το πτωμα αυτων επι της πλατειασ της πολεωσ της μεγαλησ ητισ καλειται πνευματικωσ σοδομα και αιγυπτοσ οπου και ο κυριοσ αυτων εσταυρωθη 9 και βλεπουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων το πτωμα αυτων ημερασ τρεισ ημισυ και τα πτωματα αυτων ουκ αφησουσιν τεθηναι εισ μνημα 10 και οι κατοικουντεσ επι της γης χαιρουσιν επ αυτοισ και ευφρανθησουσιν και δωρα δωσουσιν αλληλοισ οτι ουτοι οι δυο προφηται εβασανισαν τους κατοικουντασ επι της γης 11 και μετα τασ τρεισ ημερασ και ημισυ πνευμα ζωησ εκ του θεου εισηλθεν εισ αυτουσ και εστησαν επι τουσ ποδασ αυτων και φοβοσ μεγασ επεσεν επι τουσ θεωρουντασ αυτουσ 12 και ηκουσα φωνην μεγαλην εκ του ουρανου λεγουσαν αυτοισ αναβητε ωδε και ανεβησαν εισ τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτουσ οι εχθροι αυτων 13 και εν εκεινη τη ημερα εγενετο σεισμοσ μεγασ και το δεκατον της πολεωσ επεσεν και απεκτανθησαν εν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδεσ επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου 14 η ουαι η δευτερα απηλθεν η ουαι η τριτη ιδου ερχεται ταχυ 15 και ο εβδομοσ αγγελοσ εσαλπισεν και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω λεγουσαι εγενετο η βασιλεια του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσει εισ τους αιωνασ των αιωνων 16 και οι εικοσι τεσσαρεσ πρεσβυτεροι οι ενωπιον του θρονου του θεου καθημενοι επι τουσ θρονουσ αυτων επεσον επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω 17 λεγοντεσ ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ ο ων και ο ην οτι ειληφασ την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσασ 18 και τα εθνη ωργισθησαν και ηλθεν η οργη σου και ο καιροσ των νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον τοισ δουλοισ σου τοισ προφηταισ και τοισ αγιοισ και τοισ φοβουμενοισ το ονομα σου τοισ μικροισ και τοισ μεγαλοισ και διαφθειραι τους διαφθειροντασ την γην 19 και ηνοιγη ο ναοσ του θεου εν τω

ουρανω και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης του κυριου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωναί και βρονται και χαλαζα μεγαλη

12

¹ και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα ² και εν γαστρι εχουσα εκραζεν ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν ³ και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων πυρος μεγας εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλας αυτου επτα διαδηματα ⁴ και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη ⁵ και ετεκεν υιον αρρενα ος μελλει ποιμαινειν παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και προς τον θρονον αυτου ⁶ και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει εκει τοπον ητοιμασμενον υπο του θεου ινα εκει εκτρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα ⁷ και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου πολεμησαι μετα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου ⁸ και ουκ ισχυσεν ουδε τοπος ευρεθη αυτω ετι εν τω ουρανω ⁹ και εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφιος ο αρχαιος ο καλουμενος διαβολος και σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν ¹⁰ και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω λεγουσαν αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι εβληθη ο κατηγορος των αδελφων ημων ο κατηγορων αυτων ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος ¹¹ και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου ¹² δια τουτο ευφραινεσθε ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνοουντες ουαι τη γη και τη θαλασση οτι κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων θυμον μεγαν ειδωσ οτι ολιγον καιρον εχει ¹³ και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην εδιωξεν

την γυναικα ητις ετεκεν τον αρρενα ¹⁴ και εδοθησαν τη γυναικι δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου ινα πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπως τρεφηται εκει καιρον και καιρους και ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεως ¹⁵ και εβαλεν ο οφιος εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ως ποταμον ινα αυτην ποταμοφορητον ποιηση ¹⁶ και εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου ¹⁷ και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν ιησου

13

¹ και εσταθην επι την αμμον της θαλασσης και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κερατα δεκα και κεφαλας επτα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονοματα βλασφημιας ² και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκου και το στομα αυτου ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην ³ και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ωσει εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθαυμασεν ολη η γη οπισω του θηριου ⁴ και προσεκυνησαν τω δρακοντι τω δεδωκοτι την εξουσιαν τω θηριω και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες τις ομοιος τω θηριω και τις δυνατος πολεμησαι μετ αυτου ⁵ και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιαν και εδοθη αυτω εξουσια πολεμον ποιησαι μηνας τεσσαρακοντα δυο ⁶ και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιαν προς τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου τους εν τω ουρανω σκηνοουντας ⁷ και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι αυτους και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνος ⁸ και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται το ονομα εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου του εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου ⁹ ει τις εχει ους

ακουσατω ¹⁰ ει τις εχει αιχμαλωσιαν υπαγει ει τις εν μαχαιρα αποκτενει δι αυτον εν μαχαιρα αποκτανθηναι ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων ¹¹ και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνιω και ελαλει ωσ δρακων ¹² και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και εποιει την γην και τους εν αυτη κατοικουντας ινα προσκυνησωσιν το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου ¹³ και ποιει σημεια μεγαλα και πυρ ινα εκ του ουρανου καταβαινη επι την γην ενωπιον των ανθρωπων ¹⁴ και πλανα τους εμους τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ο ειχεν την πληγην και εξησεν απο της μαχαιρας ¹⁵ και εδοθη αυτω πνευμα δουναι τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση οσοι εαν μη προσκυνησωσιν τη εικονι του θηριου αποκτανθωσιν ¹⁶ και ποιει παντας τους μικρους και τους μεγαλους και τους πλουσιους και τους πτωχους και τους ελευθερους και τους δουλους ινα δωσωσιν αυτοις χαραγματα επι της χειρος αυτων της δεξιας η επι το μετωπον αυτων ¹⁷ και ινα μη τις δυναται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου ¹⁸ ωδε η σοφια εστιν ο εχων νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμος αυτου εστιν εξακοσια εξηκοντα εξ

14

¹ και ειδον και ιδου το αρνιον εστηκος επι το ορος σιων και μετ αυτου αριθμος εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα του πατρος αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων ² και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ωσ φωνην υδατων πολλων και ωσ φωνην βροντης μεγαλης και η φωνη ην ηκουσα ωσ κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταις κιθαραις αυτων ³ και αδουσιν ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζων και των πρεσβυτερων και ουδεις εδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσαρακοντα

τεσσαρες χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γης ⁴ ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι εισιν οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου αν υπαγη ουτοι υπο ιησου ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω ⁵ και ουχ ευρεθη εν τω στοματι αυτων ψευδος αμωμοι γαρ εισιν ⁶ και ειδον αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι τους καθημενους επι της γης και επι παν εθνος και φυλην και γλωσσαν και λαον ⁷ λεγων εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον κυριον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισεως αυτου και προσκυνησατε αυτον τον ποιησαντα τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και πηγασ υδατων ⁸ και αλλος δευτερος αγγελος ηκολουθησεν λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα τα εθνη ⁹ και αλλος αγγελος τριτος ηκολουθησεν αυτοις λεγων εν φωνη μεγαλη ει τις προσκυνει το θηριον και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου ¹⁰ και αυτος πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον των αγιων αγγελων και ενωπιον του αρνιου ¹¹ και ο καπνος του βασανισμού αυτων εισ αιωνας αιωνων αναβαινει και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου ¹² ωδε η υπομονη των αγιων εστιν οι τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν ιησου ¹³ και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου λεγουσης γραψον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθησκοντες απ αρτι λεγει ναι το πνευμα ινα αναπαυσωνται εκ των κοπων αυτων τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων ¹⁴ και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενον ομοιον υιω ανθρωπου εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσου και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ ¹⁵ και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν φωνη μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελης πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν η ωρα θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμος της γης ¹⁶ και εβαλεν

ο καθημενος επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη ¹⁷ και αλλοσ αγγελοσ εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτοσ δρεπανον οξυ ¹⁸ και αλλοσ αγγελοσ εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου εχων εξουσιαν επι του πυροσ και εφωνησεν κραυγη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τουσ βοτρυασ της αμπελου της γησ οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτης ¹⁹ και εβαλεν ο αγγελοσ το δρεπανον αυτου εις την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γησ και εβαλεν εις την ληνον του θυμου του θεου τον μεγαν ²⁰ και επατηθη η ληνοσ εξωθεν της πολεωσ και εξηλθεν αιμα εκ της ληνου αχρι των χαλινων των ιππων απο σταδιων χιλιων εξακοσιων

15

¹ και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελουσ επτα εχοντασ πληγασ επτα τασ εσχατασ οτι εν αυταισ ετελεσθη ο θυμοσ του θεου ² και ειδον ωσ θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τουσ νικωντασ εκ του θηριου και εκ της εικονοσ αυτου και εκ του αριθμου του ονοματοσ αυτου εστωτασ επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντασ κιθαρασ του θεου ³ και αδουσιν την ωδην μωυσεωσ του δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντεσ μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ δικαιοι και αληθινοι αι οδοι σου ο βασιλευσ των εθνων ⁴ τισ ου μη φοβηθη σε κυριε και δοξαση το ονομα σου οτι μονοσ αγιοσ οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν ⁵ και μετα ταυτα ειδον και ηνοιγη ο ναοσ της σκηνησ του μαρτυριου εν τω ουρανω ⁶ και εξηλθον οι επτα αγγελοι οι εχοντεσ τασ επτα πληγασ εκ του ναου οι ησαν ενδεδυμενοι λινον καθαρων λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα στηθη ζωνασ χρυσασ ⁷ και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοισ επτα αγγελοισ επτα φιαλασ χρυσασ γεμουσασ του θυμου του θεου του ζωντοσ εις τουσ αιωνασ των αιωνων ⁸ και εγεμισθη ο ναοσ καπνου εκ της δοξησ του θεου και εκ της δυναμειωσ αυτου και ουδεις εδυνατο εισελθειν εις τον

ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων

16

¹ και ηκουσα φωνησ μεγαλησ εκ του ναου λεγουσησ τοισ επτα αγγελοισ υπαγετε και εκχεατε τασ επτα φιαλασ του θυμου του θεου εις την γην ² και απηλθεν ο πρωτοσ και εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την γην και εγενετο ελκοσ κακον και πονηρον επι τουσ ανθρωπουσ τουσ εχοντασ το χαραγμα του θηριου και τουσ προσκυνουντασ τη εικονι αυτου ³ και ο δευτεροσ αγγελοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν και εγενετο αιμα ωσ νεκρου και πασα ψυχη ζωσα απεθανεν εν τη θαλασση ⁴ και ο τριτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τουσ ποταμουσ και εις τασ πηγασ των υδατων και εγενετο αιμα ⁵ και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντοσ δικαιοσ ει ο ων και ο ην ο οσιοσ οτι ταυτα εκρινασ ⁶ οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοισ εδωκασ πιειν αξιοι εισιν ⁷ και ηκουσα του θυσιαστηριου λεγοντοσ ναι κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ αληθινοι και δικαιοι αι κρισεισ σου ⁸ και ο τεταρτοσ αγγελοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι εν πυρι τουσ ανθρωπουσ ⁹ και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν οι ανθρωποι το ονομα του θεου του εχοντοσ εξουσιαν επι τασ πληγασ ταυτασ και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν ¹⁰ και ο πεμπτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασωντο τασ γλωσσασ αυτων εκ του πονου ¹¹ και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργαων αυτων ¹² και ο εκτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδοσ των βασιλεων των απο ανατολησ ηλιου ¹³ και ειδον εκ του στοματοσ του δρακοντοσ και εκ του στοματοσ του θηριου και εκ του στοματοσ του ψευδοπροφητου πνευματα ακαθαρτα τρια ωσ βατραχοι ¹⁴ εισιν γαρ πνευματα δαιμονιων ποιουντα σημεια α εκπορευεται επι τουσ βασιλεισ της οικουμενησ ολησ συναγαγειν αυτοουσ

εις τον πολεμον της ημερας εκεινης της μεγαλης του θεου του παντοκρατορος ¹⁵ ιδου ερχομαι ως κλεπτης μακαριος ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου ¹⁶ και συνηγαγεν αυτους εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδων ¹⁷ και ο εβδομος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη απο του ναου του ουρανου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν ¹⁸ και εγενοντο αστραπαι και βρονται και φωνα και σεισμος μεγας οιος ουκ εγενετο αφ ου οι ανθρωποι εγενοντο επι της γης τηλικουτος σεισμος ουτως μεγας ¹⁹ και εγενετο η πολις η μεγαλη εις τρια μερη και αι πολεις των εθνων επεσον και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου ²⁰ και πασα νησος εφυγεν και ορη ουχ ευρεθησαν ²¹ και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπους και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα

17

¹ και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνης της μεγαλης της καθημενης επι των υδατων των πολλων ² μεθ ης επορνευσαν οι βασιλεις της γης και εμεθυσθησαν οι κατοικουντες την γην εκ του οινου της πορνειας αυτης ³ και απηνεγκεν με εις ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμον ονοματα βλασφημιας εχον κεφαλας επτα και κερατα δεκα ⁴ και η γυνη ην περιβεβλημενη πορφυρου και κοκκινον κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταις εχουσα ποτηριον χρυσου εν τη χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειας αυτης ⁵ και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γης ⁶ και ειδον την γυναικα μεθουσαν εκ του αιματος των αγιων εκ του αιματος των μαρτυρων ιησου και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα ⁷ και ειπεν μοι ο αγγελος δια τι εθαυμασας εγω

ερω σοι το μυστηριον της γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην του εχοντος τας επτα κεφαλας και τα δεκα κερατα ⁸ το θηριον ο ειδεσ ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εις απωλειαν υπαγειν και θαυμασονται οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται τα ονοματα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολης κοσμου βλεποντων οτι ην το θηριον και ουκ εστιν και παρεσται ⁹ ωδε ο νους ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι επτα ορη εισιν οπου η γυνη καθηται επ αυτων ¹⁰ και βασιλεις εισιν επτα οι πεντε επεσον ο εις εστιν ο αλλος ουπω ηλθεν και οταν ελθη ολιγον δει αυτον μειναι ¹¹ και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και αυτοσ ογδοος εστιν και εκ των επτα εστιν και εις απωλειαν υπαγει ¹² και τα δεκα κερατα α ειδεσ δεκα βασιλεις εισιν οιτινες βασιλειαν ουπω ελαβον αλλ εξουσιαν ως βασιλεις μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου ¹³ ουτοι μιαν εχουσιν γνωμην και την δυναμιν και την εξουσιαν αυτων τω θηριω διδοασιν ¹⁴ ουτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν και το αρνιον νικησει αυτους οτι κυριος κυριων εστιν και βασιλευσ βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι ¹⁵ και λεγει μοι τα υδατα α ειδεσ ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και γλωσσαι ¹⁶ και τα δεκα κερατα α ειδεσ και το θηριον ουτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην ποιησουσιν αυτην και τας σαρκας αυτης φαγονται και αυτην κατακαουσουσιν εν πυρι ¹⁷ ο γαρ θεος εδωκεν εις τας καρδιας αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι γνωμην μιαν και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθωσιν οι λογοι του θεου ¹⁸ και η γυνη ην ειδεσ εστιν η πολις η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γης

18

¹ μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της δοξης αυτου ² και εκραξεν ισχυρα φωνη λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον δαιμονων και φυλακη παντος πνευματος ακαθαρτου και φυλακη παντος ορνεου ακαθαρτου και μεμισημενου ³ οτι εκ του οινου του

θυμου της πορνείας αυτής πεπτωκασιν πάντα τα έθνη και οι βασιλεις της γης μετ αυτής επορνευσαν και οι εμποροι της γης εκ της δυναμειωσ του στρηνουσ αυτής επλουτησαν ⁴ και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθε εξ αυτής ο λαοσ μου ινα μη συγκοινωνησθε ταισ αμαρτιαισ αυτής και εκ των πληγων αυτής ινα μη λαβητε ⁵ οτι εκολληθησαν αυτής αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θεοσ τα αδικηματα αυτής ⁶ αποδοτε αυτη ωσ και αυτη απεδωκεν και διπλωσατε αυτη διπλα κατα τα εργα αυτής εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασατε αυτη διπλουν ⁷ οσα εδοξασεν αυτην και εστρηνιασεν τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθοσ οτι εν τη καρδια αυτής λεγει οτι καθημαι βασίλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθοσ ου μη ιδω ⁸ δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληγαι αυτής θανατοσ και πενθοσ και λιμοσ και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυροσ κυριοσ ο θεοσ ο κρινασ αυτην ⁹ και κλαουσουσιν και κοψονται επ αυτην οι βασιλεις της γης οι μετ αυτής πορνευσαντες και στρηνιασαντες οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσειωσ αυτής ¹⁰ απο μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμου αυτής λεγοντες ουαι ουαι η πολισ η μεγαλη βαβυλων η πολισ η ισχυρα οτι μια ωρα ηλθεν η κρισισ σου ¹¹ και οι εμποροι της γης κλαουσουσιν και πενθησουσιν επ αυτη οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι ¹² γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτου και βυσσινου και πορφυρου και σηρικου και κοκκινου και παν ξυλον θυινου και παν σκευοσ ελεφαντινου και παν σκευοσ εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου ¹³ και κιναμωμον και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και προβατα και κτηνη και ιππων και ραιδων και σωματων και ψυχασ ανθρωπων ¹⁴ και η οπωρα της επιθυμιασ της ψυχης σου απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο απο σου και ουκετι αυτα ου μη ευρησ ¹⁵ οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντες απ αυτής απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμου αυτής κλαιοντες και πενθουντες ¹⁶ και λεγοντες ουαι ουαι η πολισ η μεγαλη η περιβεβλημενη

βυσσινον και πορφυρου και κοκκινον και κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταισ ¹⁷ οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσουτοσ πλουτοσ και πασ κυβερνητησ και πασ ο επι τοπον πλευν και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν ¹⁸ και εκραζον βλεποντες τον καπνον της πυρωσειωσ αυτής λεγοντες τισ ομοια τη πολει τη μεγαλη ¹⁹ και εβαλον χουν επι τασ κεφαλασ αυτων και εκραζον κλαιοντες και πενθουντες και λεγοντες ουαι ουαι η πολισ η μεγαλη εν η επλουτησαν παντες οι εχοντες τα πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμιοτητοσ αυτής οτι μια ωρα ηρημωθη ²⁰ ευφραινου επ αυτη ουρανε και οι αγιοι και οι αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο θεοσ το κριμα υμων εξ αυτής ²¹ και ηρεν εισ αγγελοσ ισχυροσ λιθον ωσ μυλον μεγαν και εβαλεν εισ την θαλασσαν λεγων ουτωσ ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολισ και ου μη ευρεθη ετι ²² και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πασ τεχνητησ πασησ τεχνης ου μη ευρεθη εν σοι ετι και φωνη μυλου ου μη ακουσθη εν σοι ετι ²³ και φωσ λυχνου ου μη φανη εν σοι ετι και φωνη νυμφιου και νυμφησ ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι οι εμποροι σου ησαν οι μεγιστανες της γης οτι εν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα εθνη ²⁴ και εν αυτη αιματα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων επι της γης

19

¹ μετα ταυτα ηκουσα ωσ φωνην μεγαλην οχλου πολλου εν τω ουρανω λεγοντων αλληλουια η σωτηρια και η δυναμιοσ και η δοξα του θεου ημων ² οτι αληθινα και δικαιαι αι κρισεισ αυτου οτι εκρινεν την πορνην την μεγαλην ητισ διεφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτής και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ χειροσ αυτής ³ και δευτερον ειρηκεν αλληλουια και ο καπνοσ αυτής αναβαινει εισ τουσ αιωνας των αιωνων ⁴ και επεσον οι πρεσβυτεροι οι εικοσι τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω τω καθημενω επι του θρονου λεγοντες αμην αλληλουια ⁵ και φωνη απο του θρονου εξηλθεν λεγουσα αινειτε τον θεον ημων παντες οι δουλοι αυτου και οι φοβουμενοι αυτον οι μικροι και οι μεγαλοι ⁶ και ηκουσα ωσ φωνην

οχλου πολλου και ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντων ισχυρων λεγοντες αλληλοια οτι εβασιλευσεν κυριος ο θεος ημων ο παντοκρατωρ ⁷ χαιρωμεν και αγαλλιωμεθα και δωμεν την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμος του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην ⁸ και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον λαμπρον και καθαρον το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα των αγιων εστιν ⁹ και λεγει μοι γραφον μακαριοι οι εισ το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι του θεου εισιν ¹⁰ και επεσα εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν ιησου τω θεω προσκυνησον η γαρ μαρτυρια του ιησου εστιν το πνευμα της προφητειας ¹¹ και ειδον τον ουρανον ανεωγμενον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον καλουμενος πιστος και αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει ¹² οι δε οφθαλμοι αυτου φλοξ πυρος και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ονοματα γεγραμμενα και ονομα γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτος ¹³ και περιβεβλημενος ιματιον βεβαμμενον αιματι και καλειται το ονομα αυτου ο λογος του θεου ¹⁴ και τα στρατευματα τα εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω επι ιπποισ λευκοισ ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρον ¹⁵ και εκ του στοματος αυτου εκπορευεται ρομφαια διστομος οξεια ινα εν αυτη παταξη τα εθνη και αυτος ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα και αυτος πατει την ληνον του οινου του θυμου της οργης του θεου του παντοκρατορος ¹⁶ και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου ονομα γεγραμμενον βασιλευς βασιλεων και κυριος κυριων ¹⁷ και ειδον αγγελον εστωτα εν τω ηλιω και εκραξεν φωνη μεγαλη λεγων πασιν τοις ορνειοις τοις πετομενοις εν μεσουρανηματι δευτε συναχθητε εισ το δειπνον το μεγα του θεου ¹⁸ ινα φαγητε σαρκας βασιλεων και σαρκας χιλιαρχων και σαρκας ισχυρων και σαρκας ιππων και των καθημενων επ αυτων και σαρκας παντων ελευθερων τε και δουλων και μικρων τε και μεγαλων ¹⁹ και ειδον το θηριον και τους βασιλεις της γης και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα

ποιησαι πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματος αυτου ²⁰ και επιασθη το θηριον και ο μετ αυτου ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου εν οισ επλανησεν τους λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εισ την λιμνην του πυρος την καιομενην εν θειω ²¹ και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εξελθουση εκ του στοματος αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων

20

¹ και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειν της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου ² και εκρατησεν τον δρακοντα τον οφιν τον αρχαιον ος εστιν διαβολος και ο σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην και εδησεν αυτον χιλια ετη ³ και εβαλεν αυτον εισ την αβυσσον και εκλεισεν και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανα ετι τα εθνη αχρι τελεσθη τα χιλια ετη και μετα ταυτα δει αυτον λυθηναι μικρον χρονον ⁴ και ειδον θρονους και εκαθισαν επ αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτινες ου προσεκυνησαν το θηριον ουδε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον και επι την χειρα αυτων και εζησαν και εβασιλευσαν μετα του χριστου τα χιλια ετη ⁵ και οι λοιποι των νεκρων ουκ εζησαν αχρι τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασις η πρωτη ⁶ μακαριος και αγιος ο εχων μερος εν τη αναστασει τη πρωτη επι τουτων ο δευτερος θανατος ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερεις του θεου και του χριστου και βασιλευσουσιν μετ αυτου χιλια ετη ⁷ και οταν τελεσθη τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανας εκ της φυλακης αυτου ⁸ και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιας της γης τον γωγ και τον μαγωγ συναγαγειν αυτους εισ τον πολεμον ων ο αριθμος ως η αμμος της θαλασσης ⁹ και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλωσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ εκ του ουρανου απο του θεου και κατεφαγεν αυτους ¹⁰ και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εισ την λιμνην

του πυρος και θειου οπου και το θηριον και ο ψευδοπροφητης και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους αιωνας των αιωνων ¹¹ και ειδον θρονον μεγαν λευκον και τον καθημενον επ αυτον ου απο προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανος και τοπος ουχ ευρεθη αυτοις ¹² και ειδον τους νεκρους τους μεγαλους και τους μικρους εστωτας ενωπιον του θρονου και βιβλια ηνεωχθησαν και αλλο βιβλιον ηνεωχθη ο εστιν της ζωης και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλίοις κατα τα εργα αυτων ¹³ και εδωκεν η θαλασσα τους νεκρους τους εν αυτη και ο θανατος και ο αδης εδωκαν τους νεκρους τους εν αυτοις και εκριθησαν εκαστος κατα τα εργα αυτων ¹⁴ και ο θανατος και ο αδης εβληθησαν εις την λιμνην του πυρος ουτος ο θανατος ο δευτερος εστιν η λιμνη του πυρος ¹⁵ και ει τις ουχ ευρεθη εν τω βιβλίοι της ζωης γεγραμμενος εβληθη εις την λιμνην του πυρος

21

¹ και ειδον ουρανον καινρον και γην καινην ο γαρ πρωτος ουρανος και η πρωτη γη απηλθον και η θαλασσα ουκ εστιν ετι ² και την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ητοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης ³ και ηκουσα φωνησ μεγαλησ εκ του ουρανου λεγουσησ ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαοσ αυτου εσονται και αυτοσ ο θεοσ εσται μετ αυτων ⁴ και εξαλειψει παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων και ο θανατος ουκ εσται ετι ουτε πενθος ουτε κραυγη ουτε πνος ουκ εσται ετι οτι τα πρωτα απηλθον ⁵ και ειπεν ο καθημενος επι τω θρονω ιδου παντα καινα ποιω και λεγει μοι γραψον οτι ουτοι οι λογοι αληθινοι και πιστοι εισιν ⁶ και ειπεν μοι γεγονα το αλφα και το ω η αρχη και το τελος εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της ζωης δωρεαν ⁷ ο νικων κληρονομησει ταυτα και εσομαι αυτω θεοσ και αυτοσ εσται μοι υιοσ ⁸ τοις δε δειλοισ και απιστοισ και αμαρτωλοισ και εβδελυγμενοισ και φονευσιν και πορνοις και φαρμακοισ και ειδωλολατραις και πασιν τοις ψευδεσιν το μεροσ αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη

πυρι και θειω ο εστιν ο θανατος ο δευτερος ⁹ και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τασ επτα φιαλασ γεμουσασ των επτα πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την γυναικα την νυμφην του αρνιου ¹⁰ και απηνεγκεν με εν πνευματι επ οροσ μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την πολιν την μεγαλην την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ¹¹ εχουσαν την δοξαν του θεου ο φωστηρ αυτησ ομοιοσ λιθω τιμιωτατω ως λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι ¹² εχουσα τειχοσ μεγα και υψηλον εχουσα πυλωνασ δωδεκα και επι τοις πυλωσιν αγγελουσ δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν ονοματα των δωδεκα φυλων των υιων ισραηλ ¹³ απο ανατολων πυλωνεσ τρεις και απο βορρα πυλωνεσ τρεις και απο νοτου πυλωνεσ τρεις και απο δυσμων πυλωνεσ τρεις ¹⁴ και το τειχοσ της πολεωσ εχον θεμελιουσ δωδεκα και επ αυτων δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου ¹⁵ και ο λαων μετ εμου ειχεν μετρον καλαμον χρυσουν ινα μετρηση την πολιν και τους πυλωνασ αυτησ και το τειχοσ αυτησ ¹⁶ και η πολισ τετραγωνοσ κειται και το μηκοσ αυτησ οσον το πλατοσ και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιουσ δωδεκα χιλιαδων δωδεκα το μηκοσ και το πλατοσ και το υψοσ αυτησ ισα εστιν ¹⁷ και εμετρησεν το τειχοσ αυτησ εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου ¹⁸ και ην η ενδομησισ του τειχοουσ αυτησ ιασπισ και η πολισ χρυσιον καθαρρον ομοιον υελω καθαρω ¹⁹ οι θεμελιοι του τειχοουσ της πολεωσ παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι ο θεμελιοσ ο πρωτοσ ιασπισ ο δευτεροσ σαπφειροσ ο τριτοσ χαλκηδων ο τεταρτοσ σμαραγδοσ ²⁰ ο πεμπτοσ σαρδονυξ ο εκτοσ σαρδιον ο εβδομοσ χρυσολιθοσ ο ογδοοσ βηρυλλοσ ο ενατοσ τοπαζιον ο δεκατοσ χρυσοπρασοσ ο ενδεκατοσ υακινθοσ ο δωδεκατοσ αμεθυσοσ ²¹ και οι δωδεκα πυλωνεσ δωδεκα μαργαριται ανα εις εκαστοσ των πυλωνων ην εξ ενοσ μαργαριτου και η πλατεια της πολεωσ χρυσιον καθαρρον ως υελοσ διαυγησ ²² και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριοσ ο θεοσ ο παντοκρατωρ ναοσ αυτησ εστιν και το αρνιον ²³ και η πολισ ου χρεια ν εχει

του ηλιου ουδε της σεληνης ινα φαινωσιν αυτη η γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην και ο λυχνος αυτησ το αρνιον ²⁴ και περιπατησουσιν τα εθνη δια του φωτος αυτησ και οι βασιλεις της γης φερουσιν αυτω δοξαν και τιμην των εθνων εισ αυτην ²⁵ και οι πυλωνεσ αυτησ ου μη κλεισθωσιν ημερασ νυξ γαρ ουκ εσται εκει ²⁶ και οισουσιν την δοξαν και την τιμην των εθνων εισ αυτην ²⁷ και ου μη εισελθη εισ αυτην παν κοινον και ποιουν βδελυγμα και ψευδοσ ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω της ζωησ του αρνιου

22

¹ και εδειξεν μοι ποταμον καθαρον υδατοσ ζωησ λαμπρον ωσ κρυσταλλον εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου και του αρνιου ² εν μεσω της πλατειασ αυτησ και του ποταμου εντευθεν και εκειθεν ξυλον ζωησ ποιουν καρπουσ δωδεκα κατα μηνα εκαστον αποδιδουσ τον καρπον αυτου και τα φυλλα του ξυλου εισ θεραπειαν των εθνων ³ και παν καταθεμα ουκ εσται ετι και ο θρονοσ του θεου και του αρνιου εν αυτη εσται και οι δουλοι αυτου λατρευουσιν αυτω ⁴ και οψονται το προσωπον αυτου και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων ⁵ και νυξ ουκ εσται εκει και χρειαν ουκ εχουσιν λυχνου και φωτοσ ηλιου οτι κυριοσ ο θεοσ φωτιει αυτοσ και βασιλευσουσιν εισ τουσ αιωνασ των αιωνων ⁶ και λεγει μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και κυριοσ ο θεοσ των πνευματων των προφητων απεστειλεν τον αγγελον αυτου δειξαι τοισ δουλοισ αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει ⁷ και ιδου ερχομαι ταχυ μακαριοσ ο τηρων τουσ λογουσ της προφητειασ του βιβλιου τουτου ⁸ καγω ιωαννησ ο ακουων και βλεπων ταυτα και οτε ηκουσα και εβλεψα επεσον

προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνουοντοσ μοι ταυτα ⁹ και λεγει μοι ορα μη συνδουλοσ σου ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τουσ λογουσ του βιβλιου τουτου τω θεω προσκυνησον ¹⁰ και λεγει μοι μη σφραγισησ τουσ λογουσ της προφητειασ του βιβλιου τουτου ο καιροσ γαρ εγγυσ εστιν ¹¹ ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπαροσ ρυπαρευθητω ετι και ο δικαιοσ δικαιοσυνην ποιησατω ετι και ο αγιοσ αγιασθητω ετι ¹² ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθοσ μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ωσ το εργον εσται αυτου ¹³ εγω το αλφα και το ω ο πρωτοσ και ο εσχατοσ η αρχη και το τελοσ ¹⁴ μακαριοι οι ποιουντεσ τασ εντολασ αυτου ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωησ και τοισ πυλωσιν εισελθωσιν εισ την πολιν ¹⁵ εξω οι κυνεσ και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεισ και οι ειδωλολατραι και πασ φιλων και ποιων ψευδοσ ¹⁶ εγω ιηουσ επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι τοισ εκκλησιαισ εγω ειμι η ριζα και το γενοσ δαυιδ ο αστηρ ο λαμπροσ ο πρωينوσ ¹⁷ και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ερχου και ο ακουων ειπατω ερχου και ο διψων ερχεσθω ο θελων λαβετω υδωρ ζωησ δωρεαν ¹⁸ μαρτυρω εγω παντι τω ακουοντι τουσ λογουσ της προφητειασ του βιβλιου τουτου εαν τισ επιθη επ αυτα επιθησαι ο θεοσ επ αυτον τασ πληγασ τασ γεγραμμενασ εν τω βιβλιω τουτω ¹⁹ και εαν τισ αφελη απο των λογων του βιβλιου της προφητειασ ταυτησ αφελιο ο θεοσ το μεροσ αυτου απο του ξυλου της ζωησ και εκ της πολεωσ της αγιασ των γεγραμμενων εν τω βιβλιω τουτω ²⁰ λεγει ο μαρτυρων ταυτα ναι ερχομαι ταχυ αμην ναι ερχου κυριε ιηου ²¹ η χαρισ του κυριου ιηου χριστου μετα παντων των αγιων αμην